

உலக சோசலிச வலைத் தள ஆய்வு

• தொகுதி 3 இதழ் 2

• ஜூலை-செப்டம்பர் 2013 • விலை ரூபா 75.00 / 3 euros

எட்வர்ட் ஸ்னோவ்டெனை பாதுகாத்தீடு!

**எகிப்திய கொந்தளிப்புகள் உலகப் புரட்சியின் ஒரு புதிய
சகாப்தத்தை சமீக்களை செய்கின்றன**

**ஒபாமாவின் “நெறிப்படுத்தலும்” ஆசியாவில்
அணுவாயுதப்போர் அச்சுறுத்தலும்**

**தமிழ் முதலாளித்துவ அமைப்புகள் இலங்கையில்
ஏகாதிபத்திய தலையீட்டுக்கு அழைப்பு விடுக்கின்றன**

**சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் இரண்டாவது தேசிய
காங்கிரசுக்கு வழங்கிய அறிக்கை**

www.wsws.org

Digitized by Noolaham Foundation.

உலக சோசலிச வலைத் தள கட்டுரைகளின் தொகுப்பு

உலக சோசலிச வலைத் தள ஆய்வு

உலக சோசலிச வலைத் தளத்தின் கட்டுரைத் தொகுப்பு தொகுதி 3 இதழ் 2 ஜூலை-செப்டெம்பர் 2013

“உலக சோசலிச வலைத் தள ஆய்வு” நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் இலங்கைப் பகுதியான சோசலிச சமத்துவக் கட்சியால் மூன்று மாதத்துக்கு ஒரு முறை வெளியிடப்படும் சஞ்சிகையாகும்.

இங்கு பிரகரமாகும் அனைத்துக் கட்டுரைகளும் உலக சோசலிச வலைத்தளத்திற்கு சொந்தமானதாகும். இங்கு வெளியாகும் எதையும் அனுமதியின்றி பிரதி எடுப்பதும் மீள் பிரகரம் செய்ய வதும் முழுமையாகத் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.

உங்கள் கருத்து:

தொலைபேசி/பக்ஸ்: 011 2868239

மின்னஞ்சல்: wswscmb@sltnet.lk

சந்தா விபரங்களுக்கு கடைசிப் பக்கத்தைப் பார்க்கவும்.

உலக சோசலிச வலைத் தளம் www.wsws.org

உலக சோசலிச வலைத் தளமானது நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் வெளியீடாகும். இது நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் இணைய மையமாகும். இதன் மூலம் உலகின் முக்கிய சம்பவங்கள் பற்றிய நாளாந்த ஆய்வுகளும், விபரங்களும் அதே போல் அரசியல், பொருளாதார, சமூக சம்பவங்களினதும் மற்றும் உலகம் பூராவும் தொழிலாளர் போராட்டங்கள், கலை, கலாச்சாரம், விஞ்ஞானம், வரலாறு மற்றும் தத்துவம் பற்றிய ஆய்வுகளும் கட்டுரைகளும் மார்க்சிசத் தளத்தில் இருந்து வழங்கப்படுகிறது.

உலக சோசலிச வலைத் தளம் நடைமுறையில் உள்ள உட்கருத்துக்கு ஒரு பெறுமதி மிக்க பதிலீடாகும். இந்த அனைத்துக்கும் மேலாக, தீர்க்கமான சோசலிச சிந்தனையின் உரிமைக்குள் பிரவேசிக்கும் வரலாற்று உண்மைகள் பற்றியும், 21ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் மனித குலம் முகம் கொடுத்துள்ள அத்தியாவசியமான பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக சிந்திப்பவர்களுக்கும் ஒரு விமர்சன ரீதியான மேடையை வழங்குகிறது.

அத்தோடு, உலக சோசலிச வலைத் தளம் டொட்டிங்ஸ் இயக்கத்தின் வரலாறு, கோட்பாடு மற்றும் சமகால ஆய்வுகளை உள்ளடக்கிய பாகங்களையும் சிறிய நூல்களையும் விலை கொடுத்து வாங்கும் வசதிகள் கொண்ட ஒரு இணைய நூலகத்தையும் - Mchring Books Online - நடத்துகிறது.

உள்ளே

முன்னோக்கு
 ஏகாதிபத்தியம், சிரியா மற்றும் உலகப் போர் அச்சுறுத்தல்.....2
ஆஸ்திரேலியா
 யுத்தத்துக்கான தூண்டுதலை எதிர்த்துப் போரிடுவதற்கான ஒரு சோசலிச வேலைத்திட்டம்.....3
உலகப் பொருளாதார நெருக்கடி
 சைப்ரஸ் பிணை எடுப்பு யூரோ நெருக்கடியில் ஒரு புதிய கட்டத்தைக் குறிக்கிறது.....8
 உலக முதலாளித்துவத்தின் தோல்வி.....9
 முதலாளித்துவமும் இளைஞர்கள் முகங்கொடுக்கும் நெருக்கடியும்.....11
 நிதியக் குமிழிகள் புதிய வீழ்ச்சிக்கான சூழ்நிலையை தோற்றுவிக்கின்றன.....12
அமெரிக்கா
 பொஸ்டன் குண்டு வெடிப்புக்களும் பயங்கரவாதத்தின் வேர்களும்.....14
 எட்வர்ட் ஸ்னோவ்டெனை பாதுகாத்தீடு!.....15
லத்தீன் அமெரிக்கா
 ஹ்யூகோ ஷாவேஸும் சோசலிசமும்.....17
 இலத்தீன் அமெரிக்காவில் தேசியவாதமா அல்லது சோசலிசமா.....19
 பிரேசிலில் வெகுஜன எதிர்ப்புக்களும் புரட்சிகர தலைமைக்கான நெருக்கடியும்.....22
ஐரோப்பா
 கத்தோலிக்க திருச்சபையில் ஆழமடைந்துவரும் நெருக்கடிக்கு மத்தியில் போப்பாண்டவர் இராஜிநாமா செய்கிறார்.....23
 தாட்சரின் டிரபிளிம்.....25
 ஐரோப்பாவில் ஒரு பொலிஸ் அரசு உட்கட்டுமானம் வெளிப்படுகிறது.....27
 இடது கட்சி: ஜேர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தின் கட்சி.....28
மத்திய கிழக்கு
 “மிதவாத” மதகுரு ஈரானிய ஜனாதிபதித் தேர்தலில் வெற்றிபெற்றுள்ளார்.....30
 ஈராக் போரின் 10 ஆண்டுகள்: அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கு ஒரு திருப்பு முனை.....32
ஆபிரிக்கா
 நைஜருக்கு அமெரிக்கத் துரப்புக்கள்: ஆபிரிக்காவிற்கான போட்டியில் புதிய கட்டம்.....34
 எகிப்திய கொந்தளிப்புக்கள் உலகப் புரட்சியின் புதிய சகாப்தத்தை சமிக்ஞை செய்கின்றன.....35
ஆசியா
 ஒபாமாவின் “நெறிப்படுத்தலும்” ஆசியாவில் அணுவாயுதப்போர் அச்சுறுத்தலும்.....37
 ஆப்கானிஸ்தானில் நவ-காலனித்துவத்தின் கொடு முகம்.....38
 பாக்கிஸ்தானில் சிஐஏ. போர்க்குற்றங்களை அறிக்கைகள் விரிவாக கூறுகின்றன.....40
 பங்களதேஷ் கட்டிடச் சரிவும் உலகப் பெருநிறுவனங்களும்.....42
இந்தியா
 ஆளும் வர்க்கத்தின் தாக்குதலை முறியடிக்க சோசலிச வேலைத்திட்டம் தேவை.....44
 தமிழ் நாட்டில் நாம் தமிழர் கட்சி வகுப்புவாதத்தை முன்னிலைப்படுத்துகிறது.....46
 எல்லைப் பிழ்ச்சனையில் தற்காலிக தீர்வுக்குப்பின் இந்திய அமைச்சர் சீனாவுக்கு செல்கிறார்...48
 இந்தியா: தனியார்மயமாக்கல்-எதிர்ப்பு வேலை நிறுத்தம் விலைபேசப்பட்டதில் கோபமடைந்திருக்கும் என்.எல்.சி. தொழிலாளர்கள்.....49
 இந்தியாவில் மாநாதி கசகி தொழிலாளர்கள் பொலிஸ் அடக்குமுறையை மீறி போராட்டத்தைத் தொடர்கின்றனர்.....51
இலங்கை
 அகதிகள் ஆஸ்திரேலியாவுக்குத் செல்வது ஏன் என்பதை இலங்கை நிருபர் விளக்குகின்றார்.....53
 இலங்கை தேரட்ட தொழிற்சங்கங்கள் இரகசிய சம்பள ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திட்டன.....55
 போலிஸ் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தனியார்மயமாக்கத்திற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கின்றனர்.....57
 பொலிஸ் கொடூரத்தோடு தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தின் மீது பாய்ந்தனர்.....59
 தொழிலாளர்கள் வறுமையை எதிர்கொள்கின்ற நிலையில் இலங்கை கூட்டுத்தாபன இலாபங்கள் அதிகரிக்கின்றன.....60
 இலங்கை புதை குழிகள் கிராமப்புற படுகொலைகளை நினைவுபடுத்துகின்றன.....61
 இலங்கை ஜனாதிபதி சீனாவுடன் “மூலோபாய கூட்டுறவு இணைப்பு” உடன்படிக்கையை கைச்சாத்திட்டார்.....63
 போரில் கொல்லப்பட்டவர்களின் நான்காம் ஆண்டு நினைவு நிகழ்வுகள் தமிழ் முதலாளித்துவ அமைப்புகள் ஏகாதிபத்திய தலைமீட்டுக்கு அழைப்பு விடுக்கின்றன.....64
 தம்புள்ளை குடியிருப்பாளர்களின் வீட்டு உரிமையை பாதுகாப்போம்!.....66
 இலங்கை அரசாங்கம் மாகாண அதிகாரங்களை மட்டுப்படுத்தவுள்ளது.....68
 இலங்கை பாதுகாப்புச் செயலாளர் சமூக அமைதியின்மை பற்றி அச்சம் தெரிவிக்கின்றார்.....70
 இலங்கை சோசலிச சமத்துவக் கட்சி எட்வர்ட் ஸ்னோவ்டெனை பாதுகாக்க பிரச்சாரம்.....71
 அரசாங்கம் மனைவர் படுகொலை சம்பந்தமாக போலி விசாரணைகளை தொடங்கியுள்ளது.....73
 இலங்கை இராணுவம் ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்து 17 வயது இளைஞனைக் கொன்றது.....75
 சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் வட மாகாணசபை தேர்தலுக்கான விஞ்ஞாபனம்.....77
காங்கிரஸ்
 சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் இரண்டாவது தேசிய காங்கிரசுக்கு வழங்கிய அறிக்கை.....80

ஏகாதிபத்தியம், சிரியா மற்றும் உலகப் போர் அச்சுறுத்தல்

அலெக்ஸ் லன்டியர்

31 மே 2013

சிரிய ஜனாதிபதி பஷர் அல்-அசாதை அகற்றும் நோக்கத்துடன் முன்னெடுக்கப்படும் அமெரிக்க ஆதரவுடைய பினாமிப் போரானது ஒரு புதிய, ஆபத்தான கட்டத்திற்குள் நுழைந்து கொண்டிருக்கிறது. உலக மக்களுக்கு கணக்கிலடங்கா விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு பெரிய சர்வதேச போருக்கான வாய்ப்பு மிகவும் யதார்த்தமானதாக உள்ளது.

நேற்று லெபனானின் அல் மனர் தொலைக்காட்சி, “சிரியா எஸ்-300 ரஷ்ய விமான எதிர்ப்பு ராக்கெட்டுக்களின் முதல் தவணையை பெற்றுள்ளது, ரஷ்யாவுடனான நம் உடன் பாடுகள் அனைத்தும் செயற்படுத்தப்படும், அவற்றில் சில பகுதிகள் ஏற்கனவே செயற்படுத்தப்பட்டுள்ளன” என்று அசாத் கூறியதாக மேற்கோளிடப்பட்டுள்ளது.

சாத்தியமான அமெரிக்க வான் தாக்குதல்களில் இருந்து சிரியா தன்னை காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு ரஷ்யா வழங்குவதாக உறுதியளித்திருந்த இந்த ஏவுகணைகள், ஒரு சர்வதேச நெருக்கடியைத் தூண்டியுள்ளன. இஸ்ரேலிய அதிகாரிகள், ஏவுகணைகளை கொண்டு செல்லும் கப்பல்களை தாக்க இருப்பதாக அறிவித்துள்ளனர்.

அத்தகைய அச்சுறுத்தலை இஸ்ரேல் செயல்படுத்தி, ரஷ்ய உயிர்கள் இழக்கப்பட்டால், ரஷ்யா இஸ்ரேலிய இலக்குகள் மீது பதிலடித் தாக்குதல்கள் நடத்தினால், உலகம் விரைவில் அமெரிக்காவிற்கும் ரஷ்யாவிற்கும் இடையேயான ஒரு இராணுவ மோதலை காண நேரிடும்-1962 கியூபா ஏவுகணை நெருக்கடிக்குப்பின் கிட்டத்தட்ட அரை நூற்றாண்டாக இத்தகைய நிலைமை இருந்ததில்லை.

தெற்கு சிரியாவில், லெபனிய ஷியாக்களை தளமாகக் கொண்ட ஹெஸ் போல்லா போராளிக் குழு, சிரிய இராணுவத்திற்கு ஆதரவாக தலையிட்ட பின் -சில தகவல்களின் படி, ஈரானிய படையகூட்டம் இணைந்து - பெரிய வெற்றிகளை அடைந்துள்ளது என அசாத் அறிவித்தார். இச்சக்திகள் விரைவில் அமெரிக்க ஆதரவு பெற்ற கன்னி இஸ்லாமிய எதிர்ப்பை தோற்கடித்த நிலையில், எதிர்த்தரப்பில் அதிகமாக இருக்கும் அல் குவேடா பிணைப்புடைய பகுதிகளுக்கு மக்கள் ஆதரவு இல்லை என்பது அம்பலமாகியுள்ளது.

அமெரிக்க ஆதரவுடைய கன்னி சக்திகளுக்கும் ஈரானிய ஆதரவுடைய ஷியா சக்திகளுக்கும் இடையே, குண்டுத் தாக்குதல்களும் மோதல்களும் சிரியாவில் இருந்து லெபனான் மற்றும் ஈராக்கிற்கும் பரவுகையில், சிரியப் போர் ஒரு பரந்த குறுங்குழுவாத போர்களின் மையமாக வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஒபாமா நிர்வாகமும் அதன் நட்பு நாடுகளும் முழு மத்திய கிழக்கையும் மறுகட்டமைக்க மிகவும் பிற்போக்கு சக்திகளை பயன்படுத்துகின்றன. ஏகாதிபத்திய சக்திகள் எதிர்த்தரப்பின் ஆட்டம் காணும் நிலையை சீரமைக்க செயற்படுவதன் மூலம், தங்கள் சொந்தக் குறுக்கீட்டை விரிவாக்குகையில், இதையொட்டி வரும் மோதல் இன்னும் கூடுதலான இரத்தக் களரிகளையும் ஆபத்துகளையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

நியூ யோர்க் டைம்ஸ் வெளியிட்ட கருத்துரை ஒன்றில், “சிரியாவிற்குள் பெரிய அளவில் செல், அல்லது வீட்டிலேயே இரு” என்னும் தலைப்பில், அமெரிக்க வெளியுறவுக் குழுவின் ரேட்கேம், அமெரிக்க ஆளும் வர்க்கத்தின் கணிசமான பிரிவின் சிந்தனையை வெளிப்படுத்தி உள்ளார். “எதிர்த்தரப்பிற்கு உறுதியான வெற்றியை கொண்டுவரக் கூடியவாறான ஒரு தலையீட்டிற்கு, விமானத் தடை பகுதிகள், அதிகமான ஆயுதங்கள் என்பவற்றை விட மேலதிகமானவை அவசியம்... இதன் அர்த்தம் திரு. அசாத் தின் வான் அதிகாரத்தை செயலிழக்கச் செய்து தரையில் கால் வைப்பதாகும்.... உறுதி குறைந்த அமெரிக்கத் தலையீடு, ஈரானை மேலும் மிரட்டுவதற்குப் பதிலாக, எதிரிடையானதை செய்துவிடும்: அமெரிக்கா இப்பிராந்தியத்தில் பெரிய போரை நடத்த ஆர்வம் கொண்டிருக்க வில்லை என ஈரானின் தலைவர்களை நம்ப வைத்துவிடும்.”

டகேயின் கருத்து, வாஷிங்டன் மற்றும் அதன் முக்கிய ஐரோப்பிய நட்பு நாடுகள் பகிர்ந்து கொள்ளும் கொள்கையின் உள்ளத்தங்களை எடுத்துரைக்கிறது - அதாவது, போர் உட்பட அனைத்து விருப்பங்களும் “மேசையில்” உள்ளன என்று ஈரான், சிரியா இன்னும் பிற மத்திய கிழக்கு ஆட்சிகளை இடைவிடாமல் அச்சுறுத்துவதாகும். பல தசாப்தங்களாக அமெரிக்க போர்கள் மற்றும் தலையீடுகளால் சிதைந்த, எண்ணெய் வளமுடைய, புவி மூலோபாய முக்கியத்துவம் கொண்ட பிராந்தியத்தை கட்டுப்படுத்தும் ஏக்கத்தில், ஏகாதிபத்திய சக்திகள் இன்னும் அதிகம் பொறுப்பற்ற அச்சுறுத்தல்களுக்கும் போர்களுக்குமே உந்துதல் கொண்டுள்ளன.

அமெரிக்காவிலும் ஐரோப்பாவிலும் ஆளும் வர்க்கத்தின் சில பிரிவுகள் தீவிரமாக தங்கள் துருப்புக்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கும் விருப்பத்தை பரிசீலிக்கின்றன. மற்றொரு நியூ யோர்க் டைம்ஸ் கருத்து, “அமெரிக்கர்களும் அவர்களுடைய இராணுவமும் பிரிந்து செல்கின்றனர்” எனக் கூறுகின்றது. இது ஒரு கட்டாய இராணுவ சேவையை மீண்டும் தொடக்க வாதிடுகிறது. இந்த நடவடிக்கை, மத்திய கிழக்கிலும் அதற்கு அப்பாலும் அமெரிக்கா திட்டமிட்டு வரும் போர்களுக்கு கட்டாயமாக இரையாக்க இளைஞர்களை நாடும் கருத்தாகும்.

வாஷிங்டனும் ஐரோப்பாவும் மத்திய கிழக்கில் ரஷ்யா, சீனா போன்ற பெரும் சக்திகளுக்கு எதிராக அதிகாரத்தை கைப்பற்றி தக்கவைத்துக் கொள்ள முயற்சிசெய்து நிலையில், அந்த நாடுகளே கூட போர் மற்றும் ஆட்சி மாற்றத்திற்கு இலக்காகலாம். இதே வழிவகைகள் - ரஷ்யாவில் செச்சினியா, சீனாவில் திபெட் என இனவழி, குறுங்குழுவாத மோதல்கள் - இந்நாடுகளின் அரசாங்கங்களுக்கு எதிராக எளிதில் பயன்படுத்தப்படலாம், அல்லது வாஷிங்டன் தனது நட்பு நாடுகளின் நலன்களுக்கு எதிரானதாகக் கருதப்படும் எந்த சக்தி மீதும் மோதல்களை ஏற்படுத்தலாம்.

சர்வதேச தொழிலாள வர்க்கம் எதிர்கொள்ளும் பிரமாண்டமான ஆபத்துக்களை குறைத்து மதிப்பிடுவதானது ஆழ்ந்த ஆபத்தில் கொண்டு சென்றுவிடும். ஏகாதிபத்திய மையங்களில் முடிவெடுக்கப்படும் கொள்கைகளில் உள்ள சமூக நலன்கள், நூறாண்டுகளுக்கு முன்பு இரண்டு உலகப் போர்களுக்கு வழிவகுத்து மில்லியன் கணக்கான மக்களைக் கொன்ற இதே சக்திகளின் பேராசை, பொறுப்பற்ற தன்மை போன்றவற்றை விட அதிகமானது.

ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான பேராட்டமானது சகல வித முதலாளித்துவ அரசியலையும் எதிர்க்கும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் சுயாதீனமான அணிதிரள்வில் தங்கியுள்ளது. வட அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பாவின் அரசியல் ஸ்தாபனம், 2003ல் ஈராக் மீதான அமெரிக்கப் படையெடுப்பில் இருந்தே வளர்ச்சி கண்ட போருக்கு எதிரான வெகுஜன அதிருப்தி மற்றும் எதிர்ப்பை முழுமையாக அலட்சியம் செய்துள்ளது.

போர் ஆதரவு அரசியல் முகாமின் முக்கிய அங்கம் போலி இடது அமைப்புக்களாகும். அமெரிக்காவில் சர்வதேச சோசலிச அமைப்பு, பிரான்சில் புதிய

முதலாளித்துவ எதிர்ப்புக் கட்சி மற்றும் சர்வதேச அளவில் இதே போன்ற ஏனைய குழுக்களும் சிரியப் போரை “புரட்சியென” சித்தரிக்கின்றன. மத்தியதர வர்க்கத்தின் சலுகை பெற்ற பிரிவுகளுக்காக பேசும் இக்கட்சிகள், முழு நன்வுடன் போருக்கான எதிர்ப்பை தடுத்து நிறுத்துகின்ற அதே நேரம், ஏகாதிபத்திய உள்வத்துறைச் சக்திகளுடைய குரலாகவும் செயல்படுகின்றன.

2011ல் லிபியா மீது நேட்டோ நடத்திய போருக்கு இந்த கட்சிகள் ஆதரவு கொடுத்தமை, சிரியாவில் அமெரிக்க தலைமையிலான தலைமீட்டிற்கு சோதனை ஒட்டம் போல் உதவியது. நேட்டோ சக்திகள், கேர்னல் முவம்மர் கடாபி ஆட்சியுடன் பேரிட்ட எதிர்த்தரப்பு இஸ்லாமிய பேராளிகள் குழுக்களை ஆதரிக்க தலைமீட்டபோது, இந்த போலி இடது கட்சிகள் ஏகாதிபத்திய

சக்திகள் எதிர்த்தரப்பிற்கு ஆயுதங்கள் கொடுக்க வேண்டும் எனக் கோரின.

லிபியாவின் எண்ணெய் தொழிலைக் கைப்பற்றி, எண்ணெய் வருவாய்களை பறிமுதல் செய்தது, முக்கிய லிபிய நகரங்களான திரிப்போலி மற்றும் சிரீட்டே மீது குண்டுத்தாக்குதல் நடத்தி, இறுதியில் கடாபியைக் கொலை செய்ததின் ஊடாக கடாபி ஆட்சி அழிக்கப்பட்டதற்கு அவை முழுமையாக ஆதரவு கொடுத்தன. அதன்பின் நேட்டோ சக்திகள் அசாத் மீது தங்கள் பிரங்கிகளைத் திருப்புகையில், அவை சிரியாவில் இதேபோன்ற இஸ்லாமிய சக்திகளையே ஆதரிக்கின்றன.

சர்வதேச சோசலிச அமைப்பின் மிகச் சமீபத்திய அறிக்கைகளின் படி, அது சிரியாவில் ஏகாதிபத்திய தலைமீட்டின் விரிவாக்கத்தை “சுதந்திரத்திற்கும்

கௌரவத்திற்குமான மக்கள் புரட்சி” எனப் பாராட்டியுள்ளது.

அமெரிக்காவிலும் ஐரோப்பாவிலும் மற்றும் உலகெங்கிலும் இச்சக்திகளின் பரிணாமம், போரை எதிர்க்கக்கூடிய அடிப்படை சமூக சக்தி தொழிலாள வர்க்கமே என்பதை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. 2008 நிதியச் சரிவிற்கு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு பின், உலக முதலாளித்துவத்தின் பெருகும் நெருக்கடி சர்வதேச பதட்டங்களை பெரிதும் அதிகப்படுத்தியுள்ளது.

அமெரிக்க தலைமையிலான ஆளும் வர்க்கம், மீண்டுமொருமுறை உலகை பேரழிவின் விளிம்பிற்குக் கொண்டு வருகிறது. இதைத் தடுக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் போருக்கும் எதிரான ஒரு சர்வதேச சோசலிச இயக்கத்தை கட்டியெழுப்புவது அவசியமாகும்.

சோசலிச சமத்துவக் கட்சி ஆஸ்திரேலியக் கூட்டாட்சி தேர்தலில் போட்டியிடுகிறது: யுத்தத்துக்கான தூண்டுதலை எதிர்த்துப் போரிடுவதற்கான ஒரு சோசலிச வேலைத்திட்டம்

சோசலிச சமத்துவக் கட்சி (ஆஸ்திரேலியா) 26 ஏப்பிரல் 2013

நான் காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் ஆஸ்திரேலியப் பிரிவான சோசலிச சமத்துவக் கட்சி, செப்டம்பர் 14 அன்று நடைபெறவிருக்கும் கூட்டாட்சி தேர்தலில் ஐந்து மாநிலங்களில் செனட் இருக்கைகளுக்கு ஒரு வேட்பாளர்கள் குழுவை நிறுத்தவிருக்கிறது.

அதிகரித்துவரும் போர் அபாயத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தில் ஆஸ்திரேலியாவிலும், ஆசிய-பசிபிக் பிராந்தியத்திலும் ஆபிரிக்காவிலும் மத்திய கிழக்கிலும் அமெரிக்காவிலும் மற்றும் சர்வதேச ரீதியாகவும் தொழிலாள வர்க்கத்தை ஐக்கியப்படுத்தும் இலக்குடன் சோசலிச சமத்துவக் கட்சி (சோ.ச.க.) இந்தத் தேர்தலில் தலைமீடு செய்கிறது. இது உலகெங்கிலும் நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழு (ICFI) மற்றும் அதன் பிரிவுகள் முன்னெடுத்து வருகின்ற ஒரு ஒன்றுபட்ட பிரச்சாரத்தின் பாகமாகும். பெருமந்த நிலை காலத்திற்குப் பின்னரான உலக முதலாளித்துவத்தின் மிக மோசமான பொருளாதார உடைவிற்கு நடுவே, மூன்றாம் உலகப் போருக்கான விதைகள் விதைக்கப்பட்டிருப்பது மட்டுமல்ல, சீனாவிற்கு எதிரான அமெரிக்கப் போர் உந்துதல் என்ற வடிவத்தில் அவை

ஏற்கனவே வேர் விட்டு வளரவும் தொடங்கி விட்டன.

ஒரு சோசலிச மற்றும் சர்வதேசிய வேலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்கள் இடையே ஒரு பரந்த மற்றும் சர்வதேச போர்-எதிர்ப்பு இயக்கத்தை அபிவிருத்தி செய்வதே எமது பிரச்சாரத்தின் மத்திய இலக்காக இருக்கும்.

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியமானது, தனது வரலாற்று வழியான பொருளாதாரச் சரிவை ஈடுகட்டும் முயற்சியில் கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களில் பால்கன்கள், ஆப்கானிஸ்தான், மத்திய கிழக்கு மற்றும் ஆபிரிக்கா ஆகிய பகுதிகளில் தொடர்ச்சியான மூர்க்கத்தனமான போர்களை நடத்தி வந்திருக்கும் நிலையில், இப்போது சீனாவின் பொருளாதார சக்தி அடக்கி வைக்க வேண்டிய ஒரு அச்சுறுத்தலாக பெருகி விட்டிருக்கிறது என்ற மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில், ஆசிய-பசிபிக் பிராந்தியத்தில் தனது இராணுவ வலிமை மீது கவனத்தை குவித்து வருகிறது. துரிதமாக அணு ஆயுதப் போரின் பரிமாணங்களை எடுக்கக் கூடியதும், மனித நாகரிகத்தின் அடிப்படையான எதிர்காலத்தையே அச்சுறுத்தக் கூடியதுமான ஒரு போர் என்பது, அமெரிக்காவின் திட்டநிரலின் தடுக்கவியலாத தர்க்கமாக இருக்கிறது. ஆஸ்திரேலிய மூலோபாயக் கொள்கை அமைப்பு (Australian Strategic Policy Institute -ASPI),

அமெரிக்க இராணுவத்தின் புதிய வான்கடல் (AirSea Battle) யுத்த திட்டங்கள் குறித்து 2013 ஏப்ரலில் வெளியிட்ட ஆய்வு அறிக்கை ஒன்று இந்த முடிவிற்கு வந்திருந்தது: “எதிர்காலத்தில் சீனாவிற்கு எதிராக வெடிக்கக் கூடிய போரில் ஈடுபடுவதற்கும் வெல்வதற்குமான ஒரு இராணுவ மூலோபாயம் என்ற “சிந்தித்துப் பார்க்க முடியாத ஒன்றை பென்டகன் சிந்திக்கத் தொடங்கியிருக்கிறது.”

கிலாப்டின் தொழிற்கட்சி அரசாங்கமானது பசுமைக் கட்சியினர் உடந்தையாக இருக்க, லிபரல் மற்றும் தேசியவாதக் கட்சிகளின் முழு ஆதரவுடன் ஆஸ்திரேலியாவை இந்தப் போர் தயாரிப்புகளின் முன்வரிசையில் நிறுத்தியிருக்கிறது. ஆஸ்திரேலிய மக்களின் முதுகின் பின்னால், கில்லார்ட், ஓபாமா நிர்வாகத்தின் சீன-விரோத ஆசியாவுக்கு “முன்னுரிமை கொடுத்தலுக்கு” நிபந்தனையற்ற ஆதரவுக்கரம் நீட்டி, இராணுவ ஒப்பந்தங்களில் கை எழுத்திட்டுள்ள அதேசமயம், பெருநிறுவனக் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள ஊடகங்களுடன் ஒரே குரலில் இந்த ஒப்பந்தங்களின் தாக்கத்தையும் அவற்றின் விரிவாக்கத்தையும் மறைக்கிறார்.

எதிர்வரவிருக்கும் தேர்தல் முற்றிலும் ஒரு மோசடியின் அடிப்படையில் நடத்தப்படுகிறது. ஊடக-ஆதரவுடனான “உத்தியோகபூர்வ” பிரச்சாரத்தில் உண்மையான பிரச்சினைகள் எதுவுமே எழுப்பப்படுவதில்லை, எழுப்பப்படப்

போவதுமில்லை. தொழிலாள வர்க்கத்திற்கும் இளைஞர்களுக்கும் உண்மையை கூறுவதற்கும், அவர்கள் எதிர்கொள்கின்ற வாழ்வா-சாவா பிரச்சினைகளை எழுப்புவதற்கும் சோசலிச சமத்துவக் கட்சி இத்தேர்தலில் தலையீடு செய்கின்றது. முதலாவதும் முதன்மையானதுமாக, நாங்கள் போருக்கான தூண்டுதல் தீவிரப் படுத்தப்படுவதை அம்பலப்படுத்துவதுடன், இரகசிய ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் உடன்பாடுகள் அனைத்தையும் பகிரங்கமாக வலியுறுத்துவோம். இருபதாம் நூற்றாண்டின் பாதையில் இரண்டு முறை, முதலாளித்துவ ஆளும் வர்க்கங்கள் மனிதகுலத்தை உலகப் போருக்குள் தள்ளிவிட்டு பேரழிவுகரமான பின் விளைவுகளுக்கு இட்டுச் சென்றிருக்கின்றன. அவை மீண்டும் அதனைச் செய்வதற்கு அனுமதிக்கப்படக் கூடாது!

தொழிலாள வர்க்கம் அதிமுக்கிய கேள்விகளை எழுப்புவதுடன் அதற்கான பதிலையும் பெற வேண்டும். கில்லார்ட் செய்திருக்கும் இரகசிய ஒப்பந்தங்கள் என்ன? ஆஸ்திரேலிய இராணுவம் அமெரிக்க இராணுவத்தின் தரப்பிற்குக் கொடுத்திருக்கும் வாக்குறுதிகள் என்ன? ஏற்கனவே நிறுவப்பட்டிருக்கும் படைத்தளங்களின் உண்மையான நோக்கம் என்ன? புதிதாக திட்டமிடப்பட்டு வரும் இராணுவத் தளங்களும் இராணுவ தலைமீடுகளும் என்ன? சீனாவுக்கு எதிரான போர் தயாரிப்புகள் எவ்வளவு முன்னேறியிருக்கின்றன?

“ஆஸ்திரேலியாவில் அமெரிக்க இராணுவத் தளங்கள் எதுவும் கிடையாது” என்று தொழிற்கட்சி அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்பு அமைச்சரான ஸ்டீபன் ஸ்டீபன் கூறியிருக்கிறார். அவர் பொய் சொல்கிறார். பனிப்போர் காலத்தில் பைன் முனை மற்றும் வடமேற்கு முனை பகுதிகளில் அமைக்கப்பட்ட தளங்கள், மத்திய கிழக்கில் அமெரிக்க தலைமையில் நடைபெற்ற போர்களில் ஒரு மிக முக்கியமான பாத்திரத்தை ஆற்றியிருக்கின்றன. சீனாவுக்கு எதிரான போருக்கு அமெரிக்க இராணுவம் இடும் திட்டங்களுக்குள் இவை முழுமையாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

2011 நவம்பரில் ஆஸ்திரேலிய நாடாளுமன்றத்தில் ஓபாமா உரை நிகழ்த்திய போது அறிவித்த, டார்வின் அமெரிக்க கடற்படை சீனாவுக்கு எதிரான முன்னுரிமை கொடுத்தலின் இராணுவவாத நோக்கங்களை அடிக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. இது முழுவிச்சில் செயல்படத் தொடங்கும்போது, மத்திய கிழக்கில் இருந்தும் ஆபிரிக்காவில் இருந்தும் எரிபொருள் மற்றும் மூலப் பொருட்களுக்காக சீனா எந்த கடல்வழிப் பாதைகளை சார்ந்திருக்கிறதோ, அந்த முக்கிய பாதைகளை தடைசெய்யும் வகையில், ஆஸ்திரேலியாவை அண்மித்த

வடக்கில் கடற்படை, தரைப்படை மற்றும் விமானப் படைப் பிரிவுகள் இதில் இடம்பெற்றிருக்கும்.

ஆஸ்திரேலிய விமானங்கள் மற்றும் பிற இராணுவ விமானங்களை இயக்குவதற்கான ஒரு தளத்தை கோகோஸ் தீவுகளில் அமைப்பதற்கும் மேற்கு ஆஸ்திரேலியாவில் அமைந்துள்ள ஸ்டேர்லிங் கடற்படைத் தளத்தை அமெரிக்காவின் அணு ஆயுதம் தாங்கிய போர்க்கப்பல்கள் மற்றும் நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களுக்கான ஒரு தங்கும் துறைமுகமாக மாற்றுவதற்கும் கூட திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஓபாமா நிர்வாகம் ஏற்கனவே ஆசியப் பசிபிக் பிராந்தியம் முழுவதிலும் ஏராளமான பல பதட்டம்மிக்க பகுதிகளை உருவாக்கி விட்டிருக்கிறது. இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்று கூட ஒரு இராணுவ மோதலுக்கு இட்டுச் சென்று, அதன்மூலம் ஆஸ்திரேலியாவை உடனடியாக போருக்குள் இழுத்து விட முடியும்.

* சீனா, வரலாற்றுரீதியாக ஒரு மூலோபாய இடைத்தாங்கியாக கருதும் வடகொரிய ஆட்சிக்கு எதிரான அமெரிக்க ஆத்திரமூட்டல்கள் மூலம், கொரியத் தீபகற்பத்தில் பதட்டங்கள் அதிகரித்திருக்கின்றன.

* சர்ச்சைக்குரிய தீவு வரிசைகளுக்கு உரிமை கோருவதில் சீனாவுக்கும் ஜப்பானுக்கும் இடையில் வரக்கூடிய ஒரு மோதலில், அமெரிக்கா ஜப்பானுக்கு இராணுவ ஆதரவை உறுதியளித்திருக்கிறது.

* சீனாவுக்கு எதிரான பிராந்திய உரிமைப் பிரச்சினைகளைத் தொடர்வதற்கு வியட்நாமும் பிலிப்பைன்ஸ் ம் ஊக்குவிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

* சீனாவுடன் தொடர்புடைய மூலோபாய இருப்பிடம் காரணமாக, பார்மாவும் மங்கோலியாவும் அமெரிக்காவின் பிடிக்குள் கொண்டுவரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில், சீனாவுக்கான மாற்று எடையாக இந்தியாவுடன் நெருக்கமாக பிணைப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

அமெரிக்கக் கூட்டணிகளின் வலைப்பின்னல் பெருகுவதும் இந்தப் பிராந்தியத்திலான இராணுவ மற்றும் இராஜதந்திர உறவுகளும், சீனப் பெருநிலத்தை சுற்றி தொடர்ந்து இறுக்கும் கயிறாக இருக்கின்றன.

ஆசியாவிலான சூழ்நிலை, பிராந்திய மோதல்கள் பெரும் வல்லரசுகளின் நலன்களை ஊடறுக்கும் நிலையில் இருக்கின்றமை, முதலாம் உலகப் போருக்கு தூண்டுதலளித்த 1914க்கு முந்தைய பால்கன்களின் நிலையை அதிகமாய் ஒத்திருக்கிறது. சீனாவின் பொருளாதார

விரிவாக்க நிலைக்கு அமெரிக்கா காட்டுகின்ற ஆழமான குரோதம், அத்தகையதொரு எரியூட்டலுக்கான எரிபொருளாக அமைந்திருக்கிறது. சீனா உலக மேலாதிக்கத்தினை தேடும் ஒரு ஏகாதிபத்திய சக்தி அல்ல. இந்நாடு பெரும் ஏகாதிபத்திய சக்திகளால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் பூகோள-அரசியல் கட்டமைப்பினுள் ஒரு இரண்டாம் தர நிலையையே வகிக்கின்றது. ஆனால் உலக முதலாளித்துவத்தின் மலிவு உழைப்பு மற்றும் உற்பத்திக்கான களமாக சீனா எழுச்சி கண்டிருப்பது, முக்கியமான ஆதாரவளங்கள், கச்சாப் பொருட்கள் மற்றும் சந்தைகளும் ஆபிரிக்காவிலோ அல்லது உலகின் வேறெங்கிலுமோ இருந்தாலும், அவற்றைத் தன் பிடிக்குள் கொண்டிருப்பது என்ற அமெரிக்காவின் தீர்மானமிக்க உறுதியுடன் சீனாவை மோதலுக்குள் கொண்டுவந்து நிறுத்தியிருக்கிறது.

போருக்கு தொழிலாள வர்க்கத்திலும் பொதுமக்கள், குறிப்பாக இளைஞர்களின், பரந்த தட்டினரிடையேயும் ஆழமான எதிர்ப்பு இருக்கிறது. 2003ல், ஈராக் போர் தொடங்கப்பட்டதற்கு எதிராக உலகளவில் தன்னெழுச்சியாக வெடித்த வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க போர்-எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் ஒரு பகுதியாக, ஆஸ்திரேலிய வரலாற்றின் மிகப் பெரும் ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடைபெற்றன. இந்த போர் எதிர்ப்பு உணர்வுகள் மறைந்து விடவில்லை. ஆனால் உத்தியோகபூர்வ பாராளுமன்ற வடிவமைப்பினுள் இது தனக்கான வெளிப்பாட்டைக் காணமுடியாது. சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் தேர்தல் பிரச்சாரம், இராணுவவாதத்திற்கான பரந்த எதிர்ப்புக்கு ஒரு சக்தி வாய்ந்த குரலையும் அதன் நனவான அரசியல் வெளிப்பாட்டுக்கான வழிவகையையும் வழங்கும். போருக்கு எதிரான போராட்டத்தில் ஆஸ்திரேலியா, சீனா மற்றும் ஆசியா முழுவதிலும் உழைக்கும் மக்களுக்கு தீர்மானகரமான தலைமையை அது வழங்கும்.

ஓபாமாவின் இராணுவத் தயாரிப்புகளுக்கு அனைத்து பாராளுமன்றக் கட்சிகளும் ஆதரவு வழங்குவது மட்டுமன்றி, அமெரிக்க கொள்கை குறித்தும் அதில் ஆஸ்திரேலியாவின் பங்கேற்பு குறித்தும் ஒரு சதிகாரத் தனமான மௌனத்தை பராமரிக்கின்றன. உண்மையில் நடப்பு தொழிற்கட்சி அரசாங்கம் சதியையே அடித்தளமாய் கொண்டு எழுந்ததாகும். 2010 ஜூன் 23-24 ஆட்சிக் கவிழ்ப்பில் கெவின் ரட் பிரதமர் பதவியில் இருந்து அகற்றப்படுவதற்கு இட்டுச் சென்ற சூழ்நிலைகளை கில்லார்ட் ஒருபோதும் விளக்கியதில்லை.

ரட், அவரது நிர்வாக பாணிக்காகவோ அல்லது கருத்துக் கணிப்பில் ஆதரவு வீழ்ச்சி கண்டதாலோ அகற்றப்படவில்லை,

மாறாக அதன் சீன விரோதத்துக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பதில் இருந்து கடுகளவு விலகுவதைக் கூட ஒபாமா நிர்வாகம் எதிர்கொள்ளத் தயாரில்லாமல் இருப்பதே காரணமாகும். ரட், அமெரிக்காவுடனான ஆஸ்திரேலியக் கூட்டணிக்கு உறுதியான ஆதரவாளராய் இருந்த அதேநேரத்தில், அமெரிக்காவுக்கும் சீனாவுக்கும் இடையில் ஒரு இணக்கத்தை மத்தியஸ்தம் செய்வதற்கு முனைந்தார். இது அமெரிக்காவின் மோதல் திட்டத்திற்கு முரணானதாக இருந்தது. அதனால் தான் ஆஸ்திரேலிய மக்கள் ஒரு புறம் இருக்க, நாடாளுமன்றத்தில் தொழிற்கட்சிக்கும் கூட தெரியாமல் அமெரிக்காவின் தொழிற்கட்சி “செல்வங்களின்” ஆசியுடன் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட ஒரு உட்கட்சி கவிழ்ப்பின் மூலமாக அவர் அகற்றப்பட்டார். கில்லார்ட் பிரதமராகி ஆஸ்திரேலியாவுக்கான அமெரிக்க தூதருடன் பொது அரங்கில் காட்சி நந்த நான் முதலாகவே, அவரது அரசாங்கம் ஒபாமா நிர்வாகத்தின் பாதையை அடியொற்றிச் செல்லவிருக்கிறது என்பதை தெள்ளத் தெளிவாக கூறி வந்திருக்கிறார்.

சர்வதேச தொழிலாளர் இயக்கத்தின் முக்கியமான மூலோபாயப் படிப்பினைகள் அனைத்தையும் சோசலிச சமத்துவக் கட்சி தனது அடித்தளமாக கொள்வதுடன், குறிப்பாக கடந்த பத்தாண்டு காலத்தின் மூலோபாய அனுபவங்களை கவனத்திற்கு எடுக்கின்றது. ஒரு தசாப்தத்திற்கு முன்னர், சகல போர் எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்களாலும் ஈராக் ஆக்கிரமிப்புப் போரை நடுத்து நிறுத்த முடியாமல் போனது என்ற உண்மையானது பொதுக் கருத்தின் அழுத்தம் மட்டுமே தன் னிச்சையாக ஏகாதிபத்திய பெருஞ்சக்தரத்தை நிறுத்துவதற்குப் போதுமானதல்ல என்பதை தெளிவுபடுத்துகிறது. அந்த இயக்கம் தோற்றதற்குக் காரணம் அதற்கு ஆதரவு போதவில்லை என்பதால் அல்ல. அதன் தலைமைகள் அந்த இயக்கத்தை நடப்பு அரசியல் கட்டமைப்பிற்கு அடிபணியச் செய்து, ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்போ, அல்லது அரசியல் ஆளும்வர்க்கத்தின் ஏதேனும் ஒரு பிரிவின் மீது அழுத்தத்தை கொடுப்பதன் மூலமோ, அமெரிக்காவின் பாதையை மாற்ற நிர்ப்பந்திக்கலாம் என்று வலியுறுத்தி வந்ததே காரணம் ஆகும்.

அதற்குப் பின், போர் எதிர்ப்பு இயக்கத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்திய அரசியல் சக்திகள் மேலும் வலது நோக்கி நகர்ந்து விட்டன. அவை அனைத்துமே இப்போது அமெரிக்க இராணுவவாதத்தின் பின்னால் தங்களை நிறுத்திக் கொண்டு விட்டன. பல்வேறு போலி-இடது போக்குகளும் 2011ல் லிபியாவில் குற்றவியல் அமெரிக்க-நேட்டோ தலையீட்டை ஆதரித்து, இப்போது சிரியாவில் “ஆட்சி மாற்ற”த்தை நடத்துவதற்கு அமெரிக்க தலைமையிலான

நடவடிக்கையின் பின்னால் அணிவகுத்து நிற்பதில் இந்த மாற்றம் தெளிவாக காணக்கூடியதாய் இருக்கிறது.

குறிப்பாக பெயருக்கு சற்றும் சம்பந்தமில்லாத “சோசலிச மாற்றீடு” இப்போது “எற்கெடுத்தாலும் ஏகாதிபத்திய-எதிர்ப்பு என்பதைக் கைவிடுவது அவசியம்” என்று வலியுறுத்தி வருவதில் போலி-இடதுகளின் நிலை இரத்தினச் சுருக்கமாய் விளங்கப்படுத்தப்படுகிறது. இவ்வாறாக நேற்று போர் எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களாய் இருந்த இவர்கள் இன்றோ ஏகாதிபத்தியத்தின் தளராத வக்காலத்துவாதிகளாகி விட்டார்கள். மத்திய கிழக்கில் அமெரிக்கா மற்றும் பிற

உண்மையான போர் எதிர்ப்பு இயக்கம் அபிவிருத்தியுறுவதற்கு தேசிய எல்லைகள் கடந்து தொழிலாள வர்க்கத்தின் போராட்டங்களை ஐக்கியப்படுத்துவது அவசியமாக இருக்கிறது. அதனால் தான் சோசலிச சமத்துவக் கட்சி தேசியவாதம், பேரினவாதம் மற்றும் இனவெறியின் அத்தனை வடிவங்களுக்கும் எதிரான போராட்டத்தை தனது பிரச்சாரத்தின் மையமாக வைக்கிறது.

ஏகாதிபத்திய சக்திகளுக்கு இவர்கள் அளிக்கும் ஆதரவும், ஆசியா-பசிபிக்கில் அமெரிக்க போர் தயாரிப்புகள் குறித்து அவர்கள் மௌனம் காப்பதும், அவர்கள் ஏற்கனவே சீனா மீதான தாக்குதலை ஆதரிக்க அணிவகுத்து விட்டனர் என்பதையே குறிக்கிறது.

இந்தப் போக்குகளின் பரிணாம வளர்ச்சி ஆழமான சமூக மற்றும் பொருளாதார நிகழ்ச்சிப்போக்குகளில் தான் வேர் கொண்டிருக்கிறது. இவை தொழிலாள வர்க்கத்திற்காகப் பேசுவதில்லை, மாறாக கடந்த காலத்தில் சமூகத்தின் உயரடுக்குகளில் திரண்ட பரந்த சொத்துகளுக்கான மூலவளமாக இருந்த கட்டற்ற நிதி ஒட்டுண்ணித்தனத்தின் மீதும், ஏகாதிபத்தியம் மூலப்பொருட்கள் மற்றும் மலிவு உழைப்பின் முக்கியமான மூலவளங்களை கைப்பற்றிக்கொள்ளும்

பொருட்டு மேற்கொள்கின்ற நடவடிக்கைகளின் மீதும் (முதலில் கூறிய சொத்துகள் இறுதியாக சார்ந்திருப்பது இவற்றின் மீது தங்கள் பொருளியல் நலன்கள் பொதிந்திருப்பதைக் காணும் உயர் நடுத்தர வர்க்கத்தின் வசதியான தட்டுகளுக்காகவே அவர்கள் பேசுகின்றனர்.

ஏகாதிபத்தியப் போருக்கு எதிரான போராட்டமானது, போரின் மூலாதாரமான முதலாளித்துவ இலாப அமைப்பு முறையைத் தூக்கியெறிந்து அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கான ஒரு புரட்சிகர சோசலிச முன்னோக்கின் அடிப்படையில் தொழிலாள வர்க்கத்தை அது அணிதிரட்டுகின்ற மட்டத்திற்குத் தான் முன்செல்ல முடியும் என்பதே கடந்த நூற்றாண்டின் மிக முக்கியமான பாடம் ஆகும்.

உண்மையான போர் எதிர்ப்பு இயக்கம் அபிவிருத்தியுறுவதற்கு தேசிய எல்லைகள் கடந்து தொழிலாள வர்க்கத்தின் போராட்டங்களை ஐக்கியப்படுத்துவது அவசியமாக இருக்கிறது. அதனால் தான் சோசலிச சமத்துவக் கட்சி தேசியவாதம், பேரினவாதம் மற்றும் இனவெறியின் அத்தனை வடிவங்களுக்கும் எதிரான போராட்டத்தை தனது பிரச்சாரத்தின் மையமாக வைக்கிறது. கில்லார்டின் தொழிற்கட்சி அரசாங்கத்தின் தலைமையில் ஒட்டுமொத்த அரசியல் ஸ்தாபனமும் அகதிகள்-விரோத வெறுப்புப் பிரச்சாரத்தைத் தூண்டி விடுகின்றன, அதேவேளையில் கில்லார்டும் அவரது அமைச்சர்களும் அத்துடன் தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவத்தில் இருக்கிற இவர்களது ஆதரவாளர்களும் சேர்ந்து “வெளிநாட்டு தொழிலாளர்களை” கண்டனம் செய்வதோடு “ஆஸ்திரேலியர்களுக்கு வேலைகளுக்கு” அழைப்பு விடுகின்றனர். தொழிற்கட்சியின் வெள்ளை ஆஸ்திரேலியக் கொள்கையின் மோசமான மரபுகளை மறுபடியும் தட்டி எழுப்புகின்ற நடவடிக்கையானது, உலகெங்கிலும் இருந்து வந்த புலம் பெயர்ந்தவர்களைக் கொண்ட ஆஸ்திரேலிய தொழிலாள வர்க்கத்தை ஆசிய-பசிபிக் பிராந்தியத்திலும் மற்றும் உலகளவிலும் இருக்கும் தொழிலாள வர்க்கத்திடம் இருந்து பிளவுபடுத்துகிற மிகப் பிற்போக்குத்தனமான அரசியல் நோக்கத்திற்கே சேவை செய்கிறது.

இரண்டாம் உலகப் போரைப் பற்றி லியோன்ட் ரொட்ஸ்கி எழுதியதாவது: “மனித குலத்தை இரத்தத்தில் மூழ்கடிப்பதற்கு முன்பாக முதலாளித்துவமானது உலகச் சூழலை, தேசிய மற்றும் இன வெறுப்பின் நச்சு ஆவிகளைக் கொண்டு அசுத்தப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.” அவரது எச்சரிக்கை சிறிதும் முக்கியத்துவத்தை இழக்கவில்லை. “உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடுங்கள்!”

என்ற சோசலிச இயக்கத்தின் அறைகூவல் முழக்கம் மட்டுமே போருக்கு எதிரான போராட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிலைநிறுத்துவதற்கான ஒரே அடிப்படை ஆகும். ஏகாதிபத்தியம் உலகப் போழிவுக்கு அச்சுறுத்தும் ஒரு வலிமையான பயங்கரமான சக்தியாக இருக்கிறது. அதனினும் வலிமையான சர்வதேசத் தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஒரு ஒன்றுபட்ட புரட்சிகர இயக்கம் என்ற சக்தியால் மட்டுமே அதைத் தோற்கடிக்க முடியும்.

ஒரு சமூக எதிர்-புரட்சி

வெளிநாட்டில் ஏகாதிபத்தியப் போர் என்பது தவிர்க்கவியலாமல் உள்நாட்டில் தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு எதிரான வர்க்கப் போராட்டத்துடன் கைகோர்த்தே வருகிறது. 2008ன் உலகளாவிய நிதி நெருக்கடிக்குப் பின், ஒவ்வொரு நாடாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு வரும் மிருகத்தனமான சிக்கன நடவடிக்கைகள், இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய காலத்தில் தொழிலாள வர்க்கத்தினால் வென்றெடுக்கப்பட்ட அனைத்து சமூக நலன்களுக்கும் எதிரான ஒரு சமூக எதிர்ப்புரட்சிக்கு ஒப்பானவை. கிரேக்கம், சைப்ரஸ், ஸ்பெயின், இத்தாலி மற்றும் ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளிலும், தொழிலாள வர்க்கமானது 1930களின் நிலைமைகளுக்கு மீண்டும் தள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. பிரிட்டனில் போருக்குப் பிந்தைய சமூக நலன்புரி அரசில் எஞ்சியிருந்த கொஞ்சமும் திட்டமிட்டு அகற்றப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதேபோல் அமெரிக்க தொழிலாளர்களும் பெருமந்தநிலை காலத்திற்குப் பிந்தைய மிக மோசமான சமூக மற்றும் பொருளாதார நிலைமைகளுக்கு முகம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். டிரில்லியன் கணக்கான டாலர்களை நிதி மூலதனத்தின் ஒட்டுண்ணிகளுக்கு தாரை வார்த்து விட்டு, ஆளும் உயரடுக்கினர், முதலாளித்துவ இலாப அமைப்புமுறையின் வரலாற்று நெருக்கடிக்கு தொழிலாள வர்க்கத்தை விலை கொடுக்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதை மட்டுமே ஒரேயொரு கொள்கையாகக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

“சுரங்கத் துறை எழுச்சி”யின் காரணமாக ஆஸ்திரேலியா எப்படியோ இந்த நெருக்கடியில் இருந்து தப்பித்து விட்டதாக கூறியதெல்லாம் சக்குநூறாகிக் கிடக்கிறது.

உலகின் முக்கியமான மத்திய வங்கிகள், டிரில்லியன் கணக்கில் டாலர்களை அச்சடித்ததால் விளைந்த தாதுப்பொருள் ஏற்றுமதி விலை அதிகரிப்பு மற்றும் உலகளாவிய நாணய மதிப்புகளிலான ஏற்ற இறக்கங்களின் விளைவாக ஆஸ்திரேலிய டாலரின் பரிவர்த்தனை மதிப்பு அதிகரிப்பும், தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீது ஒரு புதிய சுற்றுத் தாக்குதல்களைக் கட்டவிழ்த்து

விடுவதற்கு ஆளும் உயரடுக்கினால் பயன்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஏதேனும் ஒரு தொழிற் சாலை மூடப்படுவதும் அல்லது ஒரு புதிய சுற்று ஆட்குறைப்புகளும் அல்லது வேலைகள் மற்றும் வாழ்க்கை நிலைமைகளை சரிக்கும் நோக்குடனான பொருளாதார “மறுசீரமைப்பும்” அன்றாடச் செய்திகளாகி விட்டன.

ஆஸ்திரேலிய முதலாளித்துவம் “சர்வதேசரீதியாக போட்டித்திறனுடன் திகழ”, தொழிலாள வர்க்கத்தைச் சுரண்டுவதைத் தீவிரப்படுத்துவதன் மூலமாக, உற்பத்தித் திறன் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே ஆளும் கும்பலின் அத்தனை பிரிவுகள் மற்றும் அவற்றின் ஊடக ஊதுகுழல்களிடம் இருந்து வரும் தொடர்ச்சியான கோரிக்கையாக இருக்கிறது. நிதி மூலதனம் மேலும் மேலும் இலாபம் அதிகமான முதலீடுகளைத் தேடுவதன் காரணத்தால் ஒட்டுமொத்த தொழிற் துறைகளுமே அச்சுறுத்தலுக்கு ஆட்பட்டுள்ளன.

சமூக ஏற்றத்தாழ்வு ஆழமடைவதால், பெரும்பான்மையாக இருக்கும் சாதாரண உழைக்கும் மக்களின் சமூக நிலைமைகள் துரிதமாக சேதமடைந்து கொண்டிருக்கின்றன. பலருக்கும் வீட்டுவசதிக்கான செலவுகள் ஏற்கனவே சகிக்க முடியாத மட்டங்களை எட்டி விட்டன. அதேநேரத்தில் வீட்டளவிலான கடன் 2000ம் ஆண்டில் வருமானத்தில் 94 சதவீதமாக இருந்ததில் இருந்து இன்று வருமானத்தில் 150 சதவீதம் என்ற மட்டத்திற்கு உயர்ந்து விட்டது. இதில் பெரிய வங்கிகளே ஆதாயமடைந்துள்ளன. அவை 2012ல் 25 பில்லியன் டாலரளவுக்கு இலாபங்களைத் திரட்டியுள்ளன.

நிதி மூலதனம் சாதனை மட்டத்திலான இலாபங்களை ஈட்டுகின்ற அதே சமயம், சமூக சேவைகளும், கல்வி மற்றும் சுகாதாரத்திற்கான செலவினங்களும் வெட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. பொதுச் சுகாதார அமைப்புமுறை அதன் விளிம்புநிலைக்கு தள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் தெரிந்தெடுத்த அறுவைச்சிகிச்சை (சிலெக்டிவ் சர்ஜரி) என்று சொல்லப்படுவதற்கான காத்திருப்புப் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே செல்கிற அதே வேளை, ஊழியர்களின் எண்ணிக்கை வெட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆதாரவளம் குறைந்த, ‘செயல்திறன் குறைந்த’ அரசுப் பள்ளிகளில் இருந்து குழந்தைகளை அகற்றி, தனியார் அமைப்புமுறைக்குள் தள்ளுவதை நோக்கமாகக் கொண்ட கில்லாண்டின; “கல்விப் புரட்சி”யினால், மேலும் மேலும் அதிக எண்ணிக்கையிலான ஆசிரியர்கள் தற்காலிக, ஒப்பந்த அடிப்படையிலான வேலைகளுக்குள் தள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். பல்கலைக்கழக

மாணவர்கள், கூட்டம் மிகுந்த வகுப்பறைகளில் விரிவுரைகளைக்கு செவிமடுக்கத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். அதேபோல் கல்விக் கட்டணத்திற்காக அவர்கள் உழைக்கும் நேரம் முன்னெப்போதையும் விட நீண்டு சென்று கொண்டிருக்கிறது.

செப்டம்பர் 14க்குப் பின்னர் அதிகாரத்திற்கு வரக் கூடிய எந்தவொரு அரசாங்கமும் அமல்படுத்தவிருக்கும் தாக்குதலுடன் ஒப்பிடும் போது, இதுவரையான தாக்குதலும் கூட முக்கியத்துவம் குறைந்ததாகி விடும் எனும் அளவுக்கு வரவிருக்கும் அரசாங்கத்தின் தாக்குதல் இருக்கும் என சோசலிச சமத்துவக் கட்சி எச்சரிக்கிறது. 2012 ஏப்ரலில், இலண்டனில் வழங்கிய ஒரு உரையில், தாராளவாத எதிர்க்கட்சியின் கருவூல செய்தித்தொடர்பாளர் ஜோ ஹாக்கி, பெருநிறுவன உயரடுக்கினர் கோருகின்ற திட்டத்தை வார்த்தைகளில் வடித்தார்: “உரிமைகளுக்கான காலத்தை” முடித்து வைப்பதன் மூலமாக - அதாவது நலன்புரி அரசிலும் மில்லியன்கணக்கான சாதாரண உழைக்கும் மக்கள் வாழ்வதற்குச் சார்ந்திருக்கக் கூடிய அத்தியாவசியமான சமூக சேவைகளிலும் எஞ்சியிருக்கும் கொஞ்சத்தையும் அகற்றுவதன் மூலமாக - நிதிப் பற்றாக்குறையை உபரியாக மாற்றுவது தான் அந்தத் திட்டம்.

சர்வாதிகார அச்சுறுத்தல்

இத்தகைய நடவடிக்கைகளுக்கு மக்கள் ஆதரவில்லை என்பதோடு உத்தியோகபூர்வ அரசியல் ஸ்தாபகத்தை நோக்கிய முன்கண்டிராத வெறுப்பும் கோபமும் எழுந்திருக்கிறது. நாடாளுமன்றக் கட்சிகள் - தொழிற்கட்சி, தாராளவாத-தேசியவாத மற்றும் பசுமைக் கட்சிகள் - அனைத்தும் ஜீவமரணப் போராட்டத்தில் இருக்கின்றன. தனது திட்டநிரலைச் சாதிக்க முடியாமல் போவது குறித்து நாளுக்கு நாள் வெறுப்படைந்து கொண்டு செல்லும் ஆளும் உயரடுக்கினர் அதனைத் திணிக்க நாடாளுமன்றத்திற்கு அப்பாற்பட்ட வழிமுறைகளிலும் சர்வாதிகார நடவடிக்கைகளிலும் இறங்குவர். அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகள் மீதான தாக்குதலும் இதில் அடங்கும்.

நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் பொறிமுறையில் இருந்து விடுபடுவதற்கு ஆஸ்திரேலிய முதலாளித்துவம் கொண்டிருக்கும் விருப்பமானது 1975, நவம்பர் 11 கான் பெரா ஆட்சிக் கவிழ்ப்பிலேயே வெளிப்பட்டுவிட்டது. ஜனநாயகரீதியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட விட்டலின் தொழிற்கட்சி அரசாங்கம் சிஜூஏ உள்ளிட்ட சக்திகளால் அகற்றப்பட்டமை மற்றும் அதற்கு விடலாமே கூட கோழைத்தனமாக சுரணடைந்தமையினதும் முக்கியத்துவம், அதனையடுத்து

தொழிற்கட்சி பெற்ற உருமாற்றத்தில் வெளிப்பட்டது. அடுத்து வந்த ஹாக் மற்றும் கீட்டிங்கின் தொழிற்கட்சி அரசாங்கம் சமூக சீர்திருத்தங்களுக்கான வாக்குறுதிகளை கைவிட்டதோடு, அதற்குப் பதிலாக பெருநிறுவன உயரடுக்கினரின் நலன்களின் பேரில் ஆஸ்திரேலிய முதலாளித்துவத்தின் ஒரு பெரிய "மறுசீரமைப்பை"யும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீது வரலாறு கண்டிராத ஒரு தாக்குதலையும் முன்னெடுத்தது.

சோசலிச சமத்துவக் கட்சி மட்டுமே முன்கூட்டி எச்சரித்திருந்ததைப் போல், 2010 ஜூன் 23-24 இல் ஜனநாயக விரோதமான முறையில் ரட் ஆட்சி கவிழ்க்கப்பட்டமையானது சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் பட்டங்கள் அதிகரித்து வருவதன், ஆளும் வர்க்கம் தனது வர்க்க நலன்களை முன்னெடுக்க எதேச்சாதிகார நடவடிக்கைகளில் மீண்டும் இறங்கவிருப்பதன் ஆரம்ப எச்சரிக்கை அறிகுறியாகும். அதற்கான தயாரிப்புகள் எல்லாம் ஏற்கனவே செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 2007 தொடக்கம், தொழிற்கட்சி அரசாங்கமானது, அதற்கு முன்பிருந்த ஹோவார்டு லிபரல் அரசாங்கத்தினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கட்டமைப்பினை கட்டியெழுப்பும் விதமாகவும் மோசடியான "பயங்கரவாதத்தின் மீதான போர்" என்ற பதாகையின் கீழும் அடிப்படை சட்ட மற்றும் ஜனநாயக உரிமைகளை ஒழிப்பதன் அடிப்படையிலான ஒரு போலிஸ் அரசுக்கு சாரக்கட்டினை வலுவாக வடிவமைத்து உருவாக்கியிருக்கிறது.

போர், சமூக எதிர்ப்புரட்சி, சர்வாதிகாரம் ஆகிய பிரச்சினைகளுக்கு தொழிலாள வர்க்கம் தனது சொந்தத் தீர்வினை முன்வைக்க ஒரு தொழிலாளர் அரசாங்கத்திற்காகவும் சமூகத்தை சோசலிசரீதியில் மறுஒழுங்கமைப்பு செய்வதற்கும் பேராடுவதன் மூலமாக, ஒரு சுயாதீனமான அரசியல் இயக்கத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான போராட்டத்தை சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் தேர்தல் பிரச்சாரம் மேற்கொள்ளும்.

முதலாளித்துவ இருகட்சி நாடாளுமன்ற அமைப்புமுறையில் இருந்தும் அதன் பசுமைக் கட்சி மற்றும் போலி-இடது வக்காலத்துவாதிகளிடம் இருந்தும் தனது அரசியல் சுயாதீனத்தை ஸ்தாபிப்பதே இத்தகையதொரு இயக்கத்தின் அடிப்படைக் கடமையாக இருக்கும். "குறைந்த தீமை" என்ற அடிப்படையில் லிபரல்களைக் காட்டிலும் தொழிற்கட்சிக்கு ஆதரவளிக்க வேண்டும் என போலி-இடதுகள் மோசடித்தனமாகக் கூறுகின்றனர். எல்லா பொய்களைப் போலவே இந்தப் பொய்யும் ஒரு திட்டவாட்டமான அரசியல் நோக்கம் கொண்டதாகும். தொழிலாள வர்க்கத்தை முடக்கி அதன் போராட்டங்கள் தொழிற்கட்சி

மற்றும் தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவங்களின் கழுத்துப்பிடியை உடைத்துவிடாமல் பார்த்துக் கொள்வதே அந்த நோக்கமாகும்.

தொழிற்சங்கங்களின் அரவணைப்பின் கீழ் மட்டுமே தொழிலாளர்கள் தங்கள் நலன்களுக்காகப் போராட முடியும் என்ற போலி-இடதுகளின் கூற்றும் இதே அளவுக்கு நச்சுத்தன்மை கொண்டதாகும். உண்மை என்னவென்றால், தொழிற்சங்கங்கள் எந்த அர்த்தத்திலும் தொழிலாளர்களது அமைப்புகளாக இல்லை. கடந்த மூன்று

தொழிற்சங்கங்கள் எந்த அர்த்தத்திலும் தொழிலாளர்களது அமைப்புகளாக இல்லை. கடந்த மூன்று தசாப்த காலத்தில், உற்பத்தியின் உலகமயமாக்கமானது தேசிய ஒழுங்குநெறிகளின் அடிப்படையிலான தொழிற்சங்கங்களின் அனைத்து பழைய, மட்டுப்படுத்தப்பட்ட, சீர்திருத்தவாத வேலைத்திட்டங்களை முற்றுமுதலாக உடைத்தெறிந்துள்ளதுடன், அவற்றை பெரு நிறுவனங்கள், வங்கிகள் மற்றும் நிதி மூலதனத்தின் உத்தரவுகளை நிறைவேற்றும் தொழிற்சங்க போலிஸ் படை என்பதற்கு மேல் ஒன்றுமில்லை என்ற நிலைக்கு மாற்றிவிட்டிருக்கிறது.

தசாப்த காலத்தில், உற்பத்தியின் உலகமயமாக்கமானது தேசிய ஒழுங்குநெறிகளின் அடிப்படையிலான தொழிற்சங்கங்களின் பழைய, மட்டுப்படுத்தப்பட்ட, சீர்திருத்தவாத வேலைத்திட்டங்களை எல்லாம் முற்றுமுதலாக உடைத்தெறிந்துள்ளதுடன், அவற்றை பெரு நிறுவனங்கள், வங்கிகள் மற்றும் நிதி மூலதனம் ஆகியவற்றின் உத்தரவுகளை நிறைவேற்றும்

தொழிற்சங்க போலிஸ் படை என்பதற்கு மேல் ஒன்றுமில்லை என்ற நிலைக்கு மாற்றிவிட்டிருக்கிறது. தொழிற்கட்சியும் சரி தொழிற்சங்கங்களும் சரி ஆஸ்திரேலிய மற்றும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் நலன்களுக்கே நேரடியாக சேவை செய்து வருகின்றன.

வெகுஜன சமூக மற்றும் அரசியல் போராட்டத்தின் மூலமாக மட்டுமே தொழிலாள வர்க்கம் அதன் சுயாதீனமான வர்க்க நலன்களை பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும். தொழிற்சங்கங்களிலும் தொழிலகங்களிலும் தொழிற்சங்கங்களில் இருந்து சுயாதீனப்பட்ட, அவற்றுக்கு எதிரான புதிய சாமானியத் தொழிலாளர்களுக்கான அமைப்புகளை உருவாக்குமாறு சோசலிச சமத்துவக் கட்சி அழைப்பு விடுக்கிறது. பள்ளிகளுக்கும், பல்கலைக்கழகங்களுக்கும், சுகாதார வசதிகளுக்கும் மற்றும் பிற சமூக சேவைகளுக்கும் பெருநிறுவனக் கட்சிகள் அமல்படுத்தி வருகின்ற சிக்கன நடவடிக்கை வெட்டுகளுக்கு எதிரான வெகுஜன சமூக மற்றும் அரசியல் போராட்டங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு நாடு முழுவதும் மற்றும் நகரப்பகுதிகளிலும் நடவடிக்கைக்குழுக்களை உருவாக்குமாறு நாம் அழைப்பு விடுக்கிறோம்.

எங்களது தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்கு முழு ஆதரவு தரமாறு தொழிலாளர்கள், மாணவர்கள், இளைஞர்கள், சோசலிச எண்ணம் கொண்ட புத்திஜீவிகள் மற்றும் தொழில் அறிஞர்கள் அனைவரையும் சோசலிச சமத்துவக் கட்சி வலியுறுத்துகிறது. சாத்தியமான மிக அதிக எண்ணிக்கையில் வர்க்களிக் குமாறு வேண்டுகோள் விடுக்கும் அதேவேளை, தேர்தல் மூலம் வெற்றிகாண்பது மட்டுமே எங்களது பிரதான நோக்கம் அல்ல என்பதையும் கூறிவைக்கின்றோம். மாறாக உலகப் போர், சமூகப் பேரழிவு மற்றும் சர்வாதிகாரத்தினதும் அச்சுறுத்தலுக்கு முடிவுகட்ட, முதலாளித்துவ இலாப அமைப்பு முறையைத் தூக்கியெறிவதற்கும் உலக சோசலிசத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கும் குறைந்த எதுவும் பிரயோசனமற்றது என்ற விஞ்ஞானபூர்வமான சோசலிச நனவில் தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஒரு புதிய அரசியல் இயக்கத்தை அபிவிருத்தி செய்வதும் மற்றும் அதனை ஆயுதபாணியாக்குவதுமே எமது அடிப்படை நோக்கமாகும்.

இதற்கு ஆஸ்திரேலியாவிலும் மற்றும் சர்வதேச அளவிலும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஒரு புதிய புரட்சிகரத் தலைமையைக் கட்டியெழுப்புவது எல்லாவற்றுக்கும் முதலான அவசியமாக உள்ளது. இதுதான் சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் மற்றும் லியோன்ட் ரொட்ஸ்கியால் 1938 இல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சோசலிசப் புரட்சிக்கான உலகக் கட்சியான நான்காம் அகிலத்தின்

அனைத்துலகக் குழுவின் முன்னோக்கு ஆகும். ரஷ்யப் புரட்சியில் லெனினின் சக்தைவராக இருந்த ட்ரொட்ஸ்கி, ஸ்ராலினிசத்திற்கும் தேசியவாத சந்தர்ப்பவாதத்தின் அனைத்து வடிவங்களுக்கும் எதிராக நடத்திய போராட்டத்தில் மிகவும் சக்திவாய்ந்த வகையில் உருவடிவம் பெற்ற புரட்சிகர மார்க்சிசத்தின் மாபெரும் கோட்பாடுகள் மற்றும் வேலைத்திட்டத்தின் மீது தனது

அரசியல் வேலைகளுக்கான அடித்தளத்தை மிக நனவுடன் அமைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரே கட்சி நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழு மட்டுமே. சமூக சமத்துவத்திற்கும், வறுமை, சுரண்டல், ஒடுக்குமுறை மற்றும் போர் ஆகியவற்றுக்கு முடிவு கட்டுவதற்கும் சோசலிசம் அவசியம் என்பதில் உடன்பாடு கொண்ட அனைவரையும் சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் தேர்தல் பிரச்சாரத்தில்

பங்குபெறுவதற்கும், நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் இணைய அங்கமான உலக சோசலிச வலைத்தளத்தை தொடர்ந்து வாசித்து வருவதற்கும், எங்களது வரலாறு, வேலைத்திட்டம் மற்றும் கோட்பாடுகளை ஆய்வு செய்து எங்களது தோழர்களாக இணைவதற்கும் நாங்கள் அழைப்பு விடுக்கின்றோம்.

சைப்ரிஸ் பிணை எடுப்பு யூரோ நெருக்கடியில் ஒரு புதிய கட்டத்தைக் குறிக்கிறது

கிறிஸ்தோபர் ரியோர்
11 ஏப்பிரல் 2013

1958ல் ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூகம் நிறுவப்பட்டு (European Economic Community- EEC) 55 ஆண்டுகளுக்குப் பின், ஒரு முதலாளித்துவ அடிப்படையில் ஐரோப்பாவை ஒன்றுபடுத்தும் திட்டமும் மற்றும் நீடித்த செழிப்பைக் கொண்டிருவதும் உலக முதலாளித்துவ நெருக்கடியால் பூர்த்தி செய்யப்பட முடியாமல் சிதைக்கப்பட்டுவிட்டது.

சமீபத்தில் சைப்ரஸ் பிணை எடுக்கப்பட்டு, கிரேக்கத்திற்கும் போர்த்துக்கல்லிற்கும் எதிராக புதிய சிக்கன நடவடிக்கைகள் அறிவிக்கப்பட்ட நிலையில், ஐரோப்பாவின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்த போட்டியிடும் ஆளும் உயரடுக்குகள் இரக்கமின்றிப் போராடுகையில், ஐரோப்பிய ஒன்றியம், அப்பட்டமாக தொழிலாளர்களின் சமூக உரிமைகளை நசுக்கும் ஒரு கருவியாக வெளிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

சைப்ரஸ் பிணை எடுப்பு, சைப்ரியட்டின் சேமிப்பாளர்களின் பணத்தை -முடக்கி வைத்தல், மற்றும் பகுதியளவில் 100,000 யூரோக்களுக்கு மேலான அனைத்து வங்கிச் சேமிப்புக்களையும் பறிமுதல் செய்வதின் மூலம் - திருடுவதை குறிக்கோளாகக் கொண்டதாக இருக்கிறது. அதன் மூலம் நாட்டின் வங்கித் துறையை நசுக்கும் போக்கு உள்ளது. பிணை எடுப்புக்கும், தொழிலாள வர்க்கம் சோசலிச அடிப்படையில் முதலாளித்துவச் சொத்தை பறிமுதல் செய்வதற்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை.

இப் பிணை எடுப்பு, முக்கிய ஐரோப்பிய வங்கிகளின் போட்டியை அகற்றி, ஒரு பொருளாதாரச் சரிவின் மூலம் தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீதான தாக்குதல்களை முன்கூட்டியே கொண்டு வருவதாகும். சைப்ரஸில் பிணை எடுப்பின் விளைவாக, வரவிருக்கும் ஆண்டுகளில் பொருளாதாரம் 25 சதவீதம் சரியும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ஐரோப்பிய ஒன்றியம், கிரேக்கத்தில் ஒரு சமூகப் பேரழிவிற்கு வழிவகுத்த பெரும் பணிநீக்கங்கள், ஊதிய வெட்டுக்கள் மற்றும் தனியார்மய முறை மாதிரியை சைப்ரஸ் அரசாங்கம் செயல்படுத்த வேண்டும் என வலியுறுத்துகிறது.

இத்தகைய பிணை எடுப்புக்களின் பரந்த நோக்கம், கிரேக்கத்தின் ஐரோப்பிய ஒன்றிய ஆணையாளர் மரியா டமனகி சமீபத்தில் கூறியதுபோல், ஐரோப்பா முழுவதும் வேலை நிலைமைகளையும் ஊதியங்களையும் வெட்டி, அவற்றை கிழக்கு ஐரோப்பா மற்றும் ஆசியாவில் மிகவும் மோசமாக சுரண்டப்படும் நாடுகளில் இருக்கும் தரத்திற்கு கொண்டு வருவதாகும்.

இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின் - ஐரோப்பிய முதலாளித்துவம் சமூக சமரசங்களை மேற்கொண்டு ரஷ்யாவில் அக்டோபர் புரட்சியை தொடர்ந்த பரந்த புரட்சிகரப் போராட்டங்கள் போன்ற எழுச்சி தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என உணர்ந்து-சட்டத்தில் முறையாக பொறிக்கப்பட்டுள்ள அனைத்து சமூக உரிமைகளும் இப்போது நசுக்கப்பட்டுள்ளன. உலக நெருக்கடியால் உந்துதல் பெறும் முதலாளித்துவம் தன்னுடைய சட்டங்களையே கிழித்து எறிவதுடன், தொழிலாள வர்க்கத்தை பல தசாப்தங்கள் பின்னோக்கி தூக்கி எறியும் நோக்கத்துடன் முந்தைய காலத்தின் சமூக நலன்களையும் அழிக்கிறது.

சமீபத்தில் போர்த்துக்கல்லின் உச்ச நீதிமன்றம், ஐரோப்பிய ஒன்றியம் கோரும் சமூகத் தாக்குதல்கள் நாட்டின் அரசியலமைப்பை மீறுகின்றன எனத் தீர்ப்பளித்தது. அதன்பின், ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் பிரதிநிதிகள், போர்த்துக்கல் முற்றிலும் பிணை எடுப்பு வாக்குறுதிகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று கோரியபோது, அந்த அரசாங்கம் கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் சமூகநல திட்டங்களில் செலவைக் குறைத்து,

கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதாக உறுதியளித்துள்ளது.

கிரேக்கத்தில், ஐரோப்பிய ஒன்றியம் ஆணையிட்டு, அரசாங்கம் நடைமுறைப்படுத்திய பொதுக்கல்வி திட்டத்திலான பரந்த பணிநீக்கங்கள், அப்பட்டமாக அரசியல் அமைப்பு உரிமைகளை மீறிய செயலாகும்.

தொழிலாள வர்க்கத்திடையே சீற்ற அலையையும் சமூக எதிர்ப்பு எழுச்சியையும் உணர்ந்த முதலாளித்துவம் இன்னும் அதிக கடுமையான நடவடிக்கைகளை தயாரிக்கிறது. டச்சு நிதி மந்திரி யொகொன் டைஸோபுளம்மின் கருத்துப்படி, சைப்ரஸின் பிணை எடுப்பு முறைகள் மற்ற யூரோப் பகுதி நாடுகளான இத்தாலி, ஸ்பெயின் அல்லது கிரேக்கத்திலும் செயல்படுத்தப்படலாம் என்று கூறினார். ஐரோப்பிய ஒன்றிய உட்சந்தை ஆணையர் மிசேல் பார்னியே, வங்கிக் கணக்குகளை "சமன்படுத்துலை" வசதிப்படுத்த ஏற்கனவே ஒரு சட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது என்று கூறியுள்ளார்.

குறிப்பாக பெர்லின், சைப்ரியட்டின் வங்கிகள் அழிப்பில் ஒரு முன்னோடியை நிறுவ முற்பட்டுள்ளதுடன் ஆணைகளை மீறும் எந்த நாட்டிற்கும் சைப்ரஸ் ஓர் உதாரணமாக இருக்க வேண்டும் என அது விரும்புவதுடன், போட்டியாளர்களின் இழப்பில் தன்னுடைய வங்கிகளை வளர்க்கும் வாய்ப்பையும் பயன்படுத்திக் கொள்கிறது.

சைப்ரஸில் சேமிப்பாளர்கள் தங்கள் வங்கிக் கணக்குகள் இழப்பை முகங்கொடுப்பது பற்றிக் குறிப்பிடக் கொட்டி ரெட்டின் தலைமை நிர்வாக அதிகாரி தோர்ஸ்டென் ரெட்டின்மெயர், "ஜோடினியில் கணக்கு வைத்துக் கொள்வது எவ்வளவு பெறுமதியானது என்பதை மக்கள் காணலாம்" என *Wirtschaftswoche* என்ற ஜேர்மன் வியாபார சஞ்சிகையிடம் தெரிவித்தார்.

ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு இடையே அறிவிக்கப்படாத நிதியப் போர்

வலுவடைகையில், இராணுவ உயர் அதிகாரிகள் உண்மையான போர்களுக்கு தயாரிப்புக்களை செய்கின்றனர். பள்ளம்பேர்க் செய்திமின்படி, சுவீஸ் இராணுவமானது யூரோ சரிவிற்குப்பின் கடந்த ஆண்டு அதன் அண்டை நாடுகளுக்கு இடையே (ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், இத்தாலி, ஆஸ்திரியா) போர் மூளலாம் என்ற முன்கருத்தில் பயிற்சிகளை மேற்கோண்டது. இத்தகைய பயிற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டதில் சுவீஸ் இராணுவத்தின் பிரதான நோக்கம், அதன் எல்லைகளைக் கடந்து வெள்ளமென அகதிகள் வருவதை நிறுத்த வேண்டும் என்பதுதான்.

முதலாளித்துவ பிற்போக்கு தாக்குதலை எதிர்க்கும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஆரம்ப முயற்சிகள் அனைத்தும், தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவங்கள் மற்றும் குட்டி முதலாளித்துவ “இடது” கட்சிகளால் விற்கப்பட்டு விட்டன அல்லது அப்பட்டமான ஆற்றலால் முறியடிக்கப்பட்டன. கிரேக்க கடன் நெருக்கடி தொடங்கியதில் இருந்தே, கிரேக்க இராணுவம் இரண்டு முறை நாடுமுழுவிய தொழில்துறை நடவடிக்கைகளை தகர்க்கவும் வேலைநிறுத்தம் செய்தவர்களை கட்டாயப்படுத்தி பணக்கு திருப்ப வைக்கவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. இராணுவ வகை அடக்குமுறை ஸ்பெயின் மற்றும் பிரான்சிலும் வேலைநிறுத்த தங்களை முறியடிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டன.

ஐந்து ஆண்டுகள் கடுமையான பொருளாதார நெருக்கடி மற்றும் சமூகப் பிற்போக்குத்தனத்திற்கு பின்னர், தொழிலாள வர்க்கம் ஒரு கர்வம் மிக்க உண்மையை நெருக்கு நேர் காண்கிறது: ஆளும்

வர்க்கத்திற்கு அழுத்தம் கொடுப்பதோ அல்லது சீர்திருத்துவதோ முடியாதது, அது தூக்கியெறியப்பட வேண்டும் என்பதே அது. இதற்காக தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு முற்றிலும் வேறுபட்ட போராட்ட அமைப்புக்களும் ஒரு புதிய அரசியல் தலைமையும் தேவைப்படுகின்றது.

ஆளும் உயரடுக்கின் கருவிகளாக செயல்பட்டு வரும் குட்டி முதலாளித்துவ “இடது” கட்சிகளும் ஐரோப்பிய தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவங்களும், உறுதியாக வலதிற்கு நகர்வதோடு நெருக்கடி தீவிரமாகிவிட்ட நிலையில், ஐரோப்பிய ஒன்றியத்துடனும் தங்கள் சொந்த தேசிய ஆளும் உயரடுக்குகளுடனும் நெருக்கமாக செயற்படுகின்றன.

ஜேர்மனியில் உள்ள இடது கட்சி, சைப்ரஸின் வங்கி முறையை அழிப்பதற்கு ஆதரவு கொடுத்து, இந்தக் கொள்கை இன்னும் தொடர்ச்சியாக சர்வதேச அளவில் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் எனவும் அழைப்பு விடுத்துள்ளது. ஜேர்மனி, சைப்ரஸின் பொருளாதாரத்தை நசுக்குகையில், அதை நியாயப்படுத்த இடது கட்சியின் துணைத் தலைவர் ஸாரா வெகனெசுட் இதே தீவிர தேசியவாத வாதங்களை பயன்படுத்தினார்.

கிரேக்க முதலாளித்துவத்தின் பிரிவுகளுடைய நலன்களுக்கு ஏற்ப, தீவிர இடது கூட்டணி (சிரிசா) இதேபோன்ற தேசியவாத நிலைப்பாட்டையே எடுத்துள்ளது. அது சைப்ரஸ் எதிர்கொள்ளும் சிக்கன நடவடிக்கைகள் குறித்து மறு பேச்சுவார்த்தைகள் வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தை விமர்சித்துள்ள அதே நேரம், அதி-தேசியவாத,

ஐராளச்சுக்க கருத்துக்களைக் கூறும் கிரேக்க சுதந்திரக் கட்சியுடன் கூட்டும் வைத்துக் கொண்டுள்ளது.

இக்கட்சிகளின் ஆக்கிரோஷமான திருப்பம், நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் தொடர்ந்த நிலைப்பாடான, தொழிலாள வர்க்கம் பிற்போக்கு அதிகாரத்துவங்களில் இருந்தும் குட்டி முதலாளித்துவ போலி இடதின் பிற்போக்கு அரசியலில் இருந்தும் சுயாதீனமாக அணிதிரட்டப்பட வேண்டும் என்பதை நிரூபணம் செய்கின்றன.

முதலாளித்துவத்தின் ஈவிர்க்கமற்ற கொடுமையை தொழிலாள வர்க்கம் தன்னுடைய முன்னோக்கின் மூலம் எதிர்த்து நின்று, வங்கிகள் மற்றும் பெருநிறுவனங்களை தொழிலாளர்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவர தொழிலாள வர்க்கம் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டும்.

கடைசி ஐரோப்பிய பேரழிவான இரண்டாம் உலகப்போர் வெடித்த போது, 1940ல் நான்காம் அகிலம் விரிவாக்கிய அடிப்படைக் கொள்கை இதுவேயாகும். “தேசிய பாதுகாப்பு” என்னும் பிற்போக்கு கோஷத்திற்கு எதிராக, தேசிய அரசு புரட்சிகரமாக அழிக்கப்பட வேண்டும் என்னும் கோஷம் முன்வைக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். ஐக்கிய சோசலிச உலக அரசுகள் என்பதற்கு பாதை அமைக்கும் அரங்காக, முதலாளித்துவ ஐரோப்பா என்னும் கிறுக்குத்தனமான அமைப்பை எதிர்த்து ஐக்கிய சோசலிச ஐரோப்பிய அரசுகள் என்ற வேலைத்திட்டத்தை முன்வைப்பது அவசியமாகும்.

உலக முதலாளித்துவத்தின் தோல்வி

நிக் பீம்ஸ்
3 மே 2013

கடந்த வாரம் ஐரோப்பியப் பொருளாதாரம் குறித்து வெளியிடப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் ஒரு தீவிர பொருளாதார, சமூக நெருக்கடியின் வெளிப்பாடு மட்டுமல்ல. அவை முதலாளித்துவப் பொருளாதார ஒழுங்கமைப்பின் திவால்தன்மையை சுட்டிக்காட்டும் ஒரு ஆழ்ந்த வரலாற்று அர்த்தத்தை கொண்டுள்ளன.

அதன் சமீபத்திய பொருளாதார முன்கணிப்பில் சர்வதேச நாணய நிதியம் (IMF) யூரோப்புகதி முழுவதுமே இந்த ஆண்டு 0.3 சதவீதம் சுருக்கம் அடையும் எனவும் இத்தாலியுடனும் ஸ்பெயினுடனும் பிரான்சும் இணைந்து மூன்று பெரிய பொருளாதாரங்களும் மந்தநிலையை அடையும் என்றும் கூறுகிறது. இந்த சுருக்கமே முக்கியத்துவமானது, ஆனால்

நிதிய நெருக்கடி ஆரம்பித்து கிட்டத்தட்ட ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு பின்னரும் இது நிகழ்வதென்பது அதை உருவாக்கியதற்கு அடித்தளத்திலுள்ள நிகழ்ச்சிப்போக்கினை சுட்டிக் காட்டுகிறது. ஐரோப்பிய பொருளாதாரம் ஆழ்ந்த கீழ்நோக்கு சரிவில் அகப்பட்டுக் கொண்டுள்ளது.

ஸ்பெயின் இப்பொழுது மந்தநிலை தர வேலையின்மை விகிதமாக 27 வீதத்தை அடைந்துள்ளது. இளைஞர் வேலையின்மை 56 வீதமாக உள்ளது. ஸ்பெயினில் 6 மில்லியனுக்கும் மேலான தொழிலாளர்கள் வேலையின்மையில் உள்ளனர். பிரான்சில் முந்தைய மாதம் வேலையின்றி வேலைதேடுபவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை மிக அதிக பட்சமான 3.2 மில்லியனாக உயர்ந்துவிட்டது. ஐரோப்பிய ஒன்றியம் முழுவதும் 26 மில்லியன் மக்கள், கிட்டத்தட்ட தொழிலாளர் பிரிவினரில் 12 வீதமானோர் வேலையின்றி உள்ளனர்.

பிரித்தானியாவில் கடந்த காலாண்டில் பொருளாதார வளர்ச்சி 0.3 வீதமாக மட்டுமே இருந்தது. இது உத்தியோகபூர்வ வட்டங்களில் ஒரு நிம்மதிப் பெருமூச்சைக் கொடுத்தது. ஏனெனில் பிரித்தானியா “மூன்று முறை மந்தநிலையில்” இருந்து தப்பிவிட்டது என்றாலும், பிரித்தானியப் பொருளாதாரம் நெருக்கடி ஆரம்பித்தபோது இருந்த நிலையை விட 2.6 சதவிகிதம் குறைவாகவே உள்ளது என்னும் உண்மை தொடர்கிறது.

பிரித்தானியா அதன் ஆழ்ந்த, மிக நீடித்த மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திச் சரிவை ஒரு நூற்றாண்டுக்காலத்தில் அனுபவித்துள்ளது. ஒப்புமையில், இதே அரங்கில் பெரும் மந்த நிலையின் பின்னரான 51 மாதங்களிலும், 1970களின் சரிவு மற்றும் 1990களின் மந்த நிலையிலும் கூட பொருளாதாரம் மீட்சிபெறத் தொடங்கியது.

ஐரோப்பியப் பொருளாதாரத்தின் எதிர்காலம் மோசமாகியே வருகிறது என்பதை மேலும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். கடந்த வாரம் நிகழ்த்திய உரை ஒன்றில், சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் துணை நிர்வாக இயக்குனர் டேவிட் லிப்டன், ஐரோப்பா “ஒரு தேக்க நிலை” இடரை முகங்கொடுக்கிறது என்று எச்சரித்தார். “முதலீடுகள் குறைந்து வருகிறது, வேலையின்மை தொடர்ந்து அதிகரிக்கிறது, நிதியச் சந்தைகள் இன்னும் சிதைந்தே உள்ளன” என்றார்.

ஆனால், ஐரோப்பிய நிலைமையானது உலக முதலாளித்துவம் முழுவதும் உள்ள நிலையின் கூர்மையான வெளிப்பாடே ஆகும். அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சி இரத்த சோகை போல் 2.5 வீதமாகவே உள்ளது. வறிய நிலை மற்றும் பெருகும் சமூக சமத்துவமின்மைக்கு இடையே வேலையின்மை உயர்வு கிட்டத்தட்ட பொருளாதார மந்தநிலை காலகட்டத்திலான தரங்களிலேயே உள்ளது. மத்திய வங்கிக் கட்டமைப்பு, நிதியச் சந்தைகளில் பணத்தைப் பொழிந்து பெருநிறுவன இலாபங்களை உயர்த்துகையில், பெரும்பாலான மக்களுடைய உண்மை வருமானம் தொடர்ந்தும் வீழ்ச்சியடைகின்றது.

முதலாளித்துவ செய்தி ஊடகத்திற்கும் அதன் சார்பில் பேசும் தலைமைகளுக்கும் பண்டிதர்களுக்கும், எப்பொழுதும் பரந்த வெகுஜனங்களின் நிலை மோசமாகி வருவது “புதிய இயல்பு” என்பதின் மற்றொரு வெளிப்பாடு மட்டுமே. அதுவும் வரலாற்றிலேயே மிகப்பெரிய விஞ்ஞான, தொழில் துறை முன்னேற்றங்கள் இருக்கையில், மக்களின் பெரும்பகுதியினர் வறுமையில் வாடும் நிலை ஏற்பட்டிருப்பது ஏன் என்பதை விளக்கும் தேவையை கூட அவர்கள் உணரவில்லை.

ஆனால் அத்தகைய வளர்ச்சியின் முக்கியத்துவம் கார்ல் மார்க்சினால் 160 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய நிகழ்வு “முதலாளித்துவம் இந்த சமூகத்தில் ஆளும் வர்க்கமாக இருக்கும் தகுதி அற்றது என்பதையும் மற்றும் சமூகத்தில் தனது இருப்பிற்கான நிபந்தனையை முன்னுரிமை வாய்ந்த சட்டமாக நிர்ப்பந்திக்கும் தகுதி அதற்கு இல்லை என்பதையும் காட்டுகிறது” என்றார்.

சமீபத்தில் பாங்க் ஆப் இங்கிலாந்து ஏற்பாடு செய்த, லண்டனில் நடந்த அரங்கு ஒன்றில், சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் தலைமைப் பொருளாதார வல்லுனர் ஒலிவியே புளோஞ்சார்ட், நெருக்கடியின் படிப்பினைகள் என்பதை கோடிட்டுக் காட்டினார். இது புத்திஜீவித தன்மை,

அரசியல் ஆகியவற்றின் திவால்தன்மையை ஒப்புக் கொள்வதாக உள்ளது.

2008 நிதிய நெருக்கடியின் வெடிப்பினால் முற்றிலும் பார்வையிழந்த தன்மை ஏற்பட்டது என்று ஒப்புக் கொண்ட புளோஞ்சார்ட், இத்தகைய நிகழ்வுகள் இனி நடக்காது என நம்பப்பட்டதாகவும் கூறினார். நிதிய அமைப்பு முறை “ஒருங்கிணைக்கப்பட்டமை” குறித்து அவர் புரிந்துகொள்ளத் தவறியதோடு, உலகப் பொருளாதாரத்தின் இடைத் தொடர்புகளைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இதுவே 2009 உலக வணிகச் சரிவுக்கு இட்டுச்சென்றது.

மேலும், “மரபார்ந்த நாணய மற்றும் நிதியக் கருவிகள், நிதிய அமைப்புமுறையின் மிக விஷேடமான பிரச்சினைகளை சமாளிக்கப் போதுமானவையாக இல்லை” என்பதை அவர் ஒப்புக் கொண்டபின், மிகப்பெரிய நிதானப்படுத்தும் கருவிகள் என அழைக்கப்படுபவை நிதிய முறையை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு உண்மையில் பயன்படுமா என்பது குறித்து தனக்கு உறுதியாகத் தெரியவில்லை என்றார்.

புளோஞ்சார்ட் மட்டும் தனியே இந்நிலைப்பாட்டை கொண்டிருக்கவில்லை. அதிகளவு பணத்தை அச்சடித்துவிடும் முறையை விரிவாக்குவதற்கான அமெரிக்க மத்திய வங்கிக் கூட்டமைப்பின் முடிவை அடுத்து, மத்திய திறந்த சந்தைக் குழுவின் உறுப்பினரான ரிச்சார்ட் பிஷ்ஷர் கூறுகையில், “உண்மையில் பொருளாதாரத்தை மீண்டும் அதன் இயல்பான போக்கிற்கு கொண்டுவர என்ன செய்யவேண்டும் என்பது எவருக்கும் தெரியவில்லை”, எந்த மத்திய வங்கியும் நாம் இப்பொழுது உள்ள நிலையில் இருந்து தமது சொந்த நிலைக்குத் திரும்ப வெற்றிகரமாக என்ன செய்யவேண்டும் என்பது குறித்த அனுபவத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை,” என்றார்.

சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கடந்த மாத உயர்மட்ட பொருளாதார வல்லுனர்களின் வசந்தக்காலக் கூட்டத்திலும் இதே பெரும் திகைப்பே நிலவியது. நோபல் பரிசு பெற்ற ஜோர்ஜ் அகெர்லோஃப், பொருளாதார நெருக்கடியை, ஒரு மரத்தின்மீது ஏறிவிட்ட பூனை இறங்கத் தெரியாமல் தவித்து, கீழே விழுந்துவிடும் நிலையில் இருப்பது போல் உள்ளது என்றார். மற்றொரு பொருளாதார வல்லுனர், ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு பிறகு பூணையை மரத்தில் இருந்து இறக்குவதற்கான நேரம் இது என்றார். நோபல் பரிசு பெற்ற ஜோசப் ஸ்ரேக்லிட்ஸ், “பூனை இன்னும் மரத்திலே இருப்பது ஏன், என்பது பற்றி விளக்கும் நல்ல பொருளாதாரக் கோட்பாடு ஏதும் இல்லை” என விளக்கினார்.

ஒரு குண்டுசி முனையில் எத்தனை தேவதைகள் நடனம் ஆட முடியும் என்பது போன்ற இந்த விவாதங்களில், மத்தியகால அறிவுக் கூடத்தின் வங்குரோத்தும் நிலப்பிரபுத்துவ சமூக ஒழுங்கின் வங்குரோத்துமே வெளிப்பட்டுள்ளது.

முதலாளித்துவத்தின் தற்கால போதகர்களும் அவர்களுடைய மரத்தின் மீதான பூனை பற்றிய விவாதங்களும் இத்தகைய கேலிக்கூத்தாக இருப்பதற்குக் காரணம் அவர்களுடைய தனிப்பட்ட தோல்வி அல்ல. இறுதிப் பகுப்பாய்வில், 75 ஆண்டுகளில் இல்லாத அளவிற்கு ஏற்பட்டுள்ள பெரும் நெருக்கடிக்கு அவர்களால் எத்தகைய விளக்கத்தையும் கொடுக்க முடியவில்லை. இதற்குக் காரணம், அவர்கள் பாதுகாக்க விரும்பும் சமூகப் பொருளாதார ஒழுங்கமைப்பு, மேலதிக வரலாற்று முன்னேற்றத்திற்கு எதிரானதாக மாறிவிட்டதே ஆகும்.

ஆளும் வர்க்கத்தின் சிந்தனையாளர்கள் சோவியத் ஒன்றியத்தின் சரிவை பயன்படுத்தி, அது சோசலிசத்தின் முடிவைக் காட்டுகிறது என்று அறிவித்தனர். பொருளாதார வல்லுனர்களும், செய்தி ஊடகப் பண்டிதர்களும் முதலாளித்துவத்தின் தோல்வி குறித்து ஏதும் கூறவில்லை.

ஆனால், இவர்களுடைய திகைப்பு, இப்பொருளாதாரச் சரிவுவானது பெரும் சமூக, வர்க்கப் போராட்டங்களை தோற்றுவிக்கலாம் என்ற அதிகரித்துவரும் பீதியைக் காட்டுகிறது. சமீபத்தில் டைம் இதழில் ஒரு முக்கிய கட்டுரை, “உலகின் செல்வம் பேராசை மிகுந்த ஒரு சிலரின் கைகளில் குவிந்து பொருளாதார நெருக்கடியை தோற்றுவிக்கையில், முதலாளித்துவ அமைப்புமுறை தவிர்க்க முடியாமல் உலகின் பெரும்பாலானவர்களை வறிய நிலைக்குத் தள்ளும்... என்று மார்க்ஸ் கூறினார். அதிகரிக்கும் சான்றுகளின் தொகுப்புகளைக் காணும்போது அவர் சரியாக இருந்திருக்கலாம் என்றே தோன்றுகிறது,” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது.

ஐரோப்பா இன்னும் பிற இடங்களில் இருந்து வெளிவரும் ஏராளமான புள்ளி விவரங்கள் புரட்சிகர பின்விளைவுகள் உள்ள ஒரு மரண நெருக்கடியில் முதலாளித்துவம் நுழைந்துள்ளதையே காட்டுகின்றன.

முதலாளித்துவ ஒழுங்கமைப்பின் பாதுகாவலர்களின் புத்திஜீவித சீரழிவு, சோசலிச சர்வதேசியம் என்ற வேலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையிலான தொழிலாள வர்க்கத்தின் முழு நனவான அரசியல் போராட்டம், இலாப அமைப்பு முறையின் நிலைமுறிவை குறிக்கும் சமூக இழிசரிவில் இருந்து சமூகத்தை மீட்கும் வழியைத் திறக்கும் என்பதை காட்டுகின்றது.

முதலாளித்துவமும் இளைஞர்கள் முகங்கொடுக்கும் நெருக்கடியும்

அன்றே டமொன்
13 மே 2013

சமூகத்தின் வேறு எந்தப் பிரிவையும்விட இளைஞர்களே உலகெங்கிலும் முதலாளித்துவத்தின் நெருக்கடியின் பெரும் பாதிப்பை சமக்கத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். 2008 சரிவின் பின்னரான ஐந்து ஆண்டுகளில், இளைஞர்களின் வேலையின்மையானது 1930களின் மந்தநிலைச் சகாப்த அளவுகளை அடைந்து விட்டது. இளம் தொழிலாளர்களுடைய ஊதியங்களும் கல்வி வாய்ப்புகளும் பெருமளவில் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளன.

தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீதான முழுத் தாக்குதலையும் போல், முன்னேறிய முதலாளித்துவ நாடுகளின் இளைஞர்கள் உட்பட உலகெங்கிலுமுள்ள இளைஞர்களும் தாக்குதலுக்கு இலக்காகியுள்ளனர்.

ஐரோப்பா முழுவதும் இளைஞர்களின் வேலையின்மை தொற்றுநோய் போன்ற நிலையில் உள்ளது. கடந்த வியாழன்ன்று, கிரேக்கத்தில் புள்ளிவிவரத்துறையானது பெப்ரவரி மாதத்திலிருந்து 15 முதல் 24 வயது வரையிலானவர்கள் இடையே வேலையின்மை அதிர்ச்சி தரும் வகையில் 64.2 சதவிகிதத்தை அடைந்துள்ளது எனக் கூறியது. இது இளைஞர்கள் மற்றும் இளம் தொழிலாளர்களுடைய முழு எண்ணிக்கையில் கிட்டத்தட்ட மூன்றில் இரு பகுதியினரை பாதித்துள்ளது. இது 2012 மார்ச்சில் 54.1 சதவிகிதத்தில் இருந்து ஏற்பட்ட அதிகரிப்பாகும்.

இதற்கான காரணத்தைக் கண்டுபிடிப்பது கடினம் அல்ல: கிரேக்க ஆளும் வர்க்கத்தின் ஆதரவுடன், கொடூரமான சிக்கன நடவடிக்கைகளும் பொருளாதாரச் சரிவும் ஐரோப்பிய வங்கிகளால் நாட்டின் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ளன. "பிணை எடுப்பு நிதியை" பெற்றுள்ள மற்ற நாடுகளும் இதே போன்ற நிலைமையையே எதிர்கொள்கின்றன. ஸ்பெயினில் இந்த ஆண்டு மார்ச் மாதம், இளைஞர்களின் வேலையின்மை 55.9 சதவிகிதம் மற்றும் இத்தாலியில் 38.4 சதவிகிதமாக உள்ளன.

நிலைமை இன்னும் மோசமாகிக்கொண்டு வருகின்றது. கடந்த வாரம் ஐ.நா.வின் சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பு (ILO) வெளியிட்ட அறிக்கை இதைத் தெளிவாக்குகிறது. அந்த அறிக்கையில் உலக இளைஞர்களின் வேலையின்மை இன்னும் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு குறைந்தபட்சம் அதிகரிக்கும் என முடிவாகக் கூறுகிறது. 2018 அளவில் உலகெங்கிலும் இளைஞர் வேலையின்மை தற்போதைய 12.4

சதவிகிதத்தை விட அதிகமாகி 12.8 சதவிகிதத்தை எட்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதாக அது தெரிவித்துள்ளது.

சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பின் அறிக்கை "2008 முதல் 2012க்கு இடையிலான காலத்தில் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் மற்றும் வளர்ச்சியுற்ற பொருளாதார நாடுகளில் இளைஞர்களின் வேலையின்மை 24.9 சதவிகிதம் என்னும் உயர்ந்த தொகையைக் கொண்டது என்றும், 2012ல் இளைஞர்களின் வேலையின்மை பல தசாப்தங்கள் இல்லாத உயர்ந்த அளவான 18.1 சதவிகிதத்தை எட்டியது" என்றும் கூறுகிறது.

இந்த ஆண்டு உலகம் முழுவதும் 73.4 மில்லியன் இளைஞர்கள் வேலையற்று உள்ளனர். இது "2007ல் இருந்து 3.5 மில்லியனில் அதிகரித்துள்ளதுடன், 2011ம் ஆண்டை விட 0.8 மில்லியன் அதிரிப்பாகும்." வேலையில்லாத இளைஞர்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினருக்கும் அதிகமானவர்கள், வருடத்தில் குறைந்தபட்சம் அரையாண்டு காலம் வேலையில்லாமல் இருந்துள்ளனர்.

வளர்ச்சியுற்ற நாடுகளில், தொழில் இன்றியும், பாடசாலை இன்றியும் இருக்கும் இளைஞர்களின் பகுதி கணிசமாகப் பெருகிவிட்டது. 2008க்கும் 2010க்கும் இடையே இப்பிரிவு 2.1 வீதத்தால் 15.8 சதவீதமாக வளர்ச்சியுற்றுள்ளது.

ஐரோப்பாவில் வேலையில் இருக்கும் இளைஞர்களிடையே கால்வாசிப் பேர், பகுதி நேர தொழிலே செய்வதோடு 40.5 சதவிகிதமானோர் தற்காலிக ஒப்பந்தங்களிலேயே சேவையாற்றுகின்றனர்.

அமெரிக்காவில் உத்தியோகபூர்வ இளைஞர் வேலையின்மை 16.2 சதவிகிதமாகும். இது மொத்த மக்களின் உத்தியோகபூர்வ வேலையின்மை விகிதத்தைவிட கணிசமாக இரு மடங்கு அதிகமாக உள்ளது. ஆனால் மொத்த வேலையின்மை விகிதம் போல், இதிலும் மில்லியன் கணக்கான மக்கள் தொழிலாளர் படையில் இருந்து நீங்கியது கணக்கில் எடுக்கப்படவில்லை. தொழிலாளர் படையில் 25 வயதிற்கு உட்பட்டவர்களின் அளவு நான்கு தசாப்தங்களில் மிகவும் குறைந்து, உண்மை வேலையின்மை விகிதம் 22.9 சதவிகிதத்தை எட்டியுள்ளது.

மேலும் 2008ல் இருந்து அமெரிக்காவில் உருவாகப்பட்டுள்ள வேலைகளில் பெரும்பாலானவை குறைவுதீய வேலைகளே ஆகும். ஒரு மணி நேரத்திற்கு 7.69 டாலர்களிலிருந்து 13.83 டாலர்கள் வரை மட்டுமே கொடுக்கப்படுகின்றன என்று கடந்த ஆண்டு தேசிய வேலையாளர்க்கும் சட்டத்

திட்ட அமைப்பு வெளியிட்டுள்ள ஆய்வு அறிக்கை ஒன்று கூறுகிறது.

கௌரவமான ஊதியம் அளிக்கும் தொழில்கள் காணாமல் போய்விட்டன. அமெரிக்காவில் முழுநேர உழைப்பு ஊதியம் பெறும் இளைஞர்களின் சம்பளம் 2008ல் இருந்து 6 சதவிகிதத் தால் குறைந்துவிட்டது. இது மக்களின் வேறு எந்தப் பிரிவையும் விட அதிகமாகும்.

ஏனைய சமூகத் தீமைகள், பொருளாதார நெருக்கடி மற்றும் அரசாங்கச் சிக்கனக் கொள்கைகளுடன் இணைந்து, வாழ்நாள் முழுவதும் வறுமையே என்னும் அதிருப்தி இளைஞர்களில் பலரை தற்கொலைக்கு தள்ளியுள்ளது. அமெரிக்க உயர்பள்ளி மாணவர்களில் ஆறில் ஒருவர் தன் உயிரைப் பறித்துக் கொள்வது பற்றி தீவிரமாக சிந்தித்துள்ளனர், 12 பேரில் ஒருவர் அதை முயன்றுள்ளனர் என்று நோய் தடுப்பு மற்றும் பரிசோதனைக்கான மையம் (Centers for Disease Control and Prevention) கூறியுள்ளது. பொருளாதார நெருக்கடி வெடிப்பைத் தொடர்ந்து, அமெரிக்காவில் மிக இளவயதுப் பிரிவினரின் தற்கொலை முயற்சியானது 2008ல் 6.3 சதவிகிதத்திலிருந்து 2011ல் 7.8 சதவிகிதமாக உயர்ந்துள்ளது.

ஊதியங்கள் சரிந்து, வேலைகள் மறைந்துபோகும் நிலையில், கௌரவமான கல்விக்கான வாய்ப்பும் இளைஞர்களிடம் இருந்து விலகிச் செல்கிறது. உலகம் முழுவதும் பொதுக் கல்வி தகர்க்கப்பட்டு, தனியார்மயமாக்கப்பட்டு வருகிறது. அமெரிக்கா இந்த உந்துதலுக்குத் தலைமை தாங்குவதோடு, நாடு முழுவதும் ஏராளமான பொதுக் கல்வி நிறுவனங்கள் மூடப்படுகின்றன. இம்மாத ஆரம்பத்தில், மிச்சிகன் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு பொதுப் பள்ளி, நிதியில்லாத காரணத்தால் முற்றிலும் மூடப்பட்டுள்ளது.

கல்லூரிகளில் பயிற்சிக் கட்டணம் மோசமாக அதிகரித்துள்ளமை, ஒரு தலைமுறை கல்லூரிப் பட்டதாரிகள் அனைவர் மீதும் மிகப் பெரிய கடன்கமையை ஏற்றியுள்ளது. 2003ல் இருந்து 2012 வரையில், அமெரிக்காவில் 25 வயதான அனைவருடைய மாணவர் கடனும் 25 சதவிகிதத்திலிருந்து 43 சதவிகிதமாக உயர்ந்துவிட்டது. இதே காலத்தில், 25 வயதானவர்களின் சராசரி மாணவர் கடன் 10,649 டாலர்களிலிருந்து 20,326 டாலர்களாக இருமடங்கு உயர்ந்துள்ளது. இதற்கிடையில் கடன் கொடுத்தவர்கள் பெருகியமுறையில் ஆக்கிரோஷம் அடைந்து, இன்னும் கொடுக்க

முடியாத நிலையிலிருக்கும் மாணவர்களிடம் கொள்ளைமுறையைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

அமெரிக்காவிலும் மற்ற ஏகாதிபத்திய மையங்களிலும், கௌரவமான தொழிலையும் ஒரு வருங்காலத்தையும் இழந்துள்ள இளைஞர்கள், எப்பொழுதும் பெருகும் ஆக்கிரமிப்பு போர்களுக்கு அதிர்ச்சித் துருப்புகளாக மாறியுள்ளதன் மூலம், தங்கள் வாழ்க்கைகளை அல்லது தங்கள் உடல் உறுப்புக்களை மற்றும் உள ஆரோக்கியத்தை இழக்கின்றனர்.

காட்டர் காலத்தில் முன்னாள் தேசியப் பாதுகாப்பு ஆலோசகராக இருந்தவரும் அமெரிக்க அரசியல் நிறுவனத்தில் முக்கிய நபருமான சிப்கிள் பிரிஸென்ஸ்கி, 2011ல் எகிப்து மற்றும் துனிசிய புரட்சிகளுக்குப் பின், எதிர்காலம் இன்றித்தவிக்கும் நிலையிலுள்ள கல்விகற்ற இளைஞர்கள் தலைமுறையினால் ஏற்படக்கூடிய புரட்சிகர விளைவுகளின் சாத்தியங்கள் குறித்து எச்சரித்தார்.

“சனத் தொகையின் இளம் வயதானவர்கள்.... தகவல் தொழில்நுட்பப்

புரட்சியுடன் இணையும்போது குறிப்பாக கிளர்ச்சி நிலைக்கு உள்ளாகின்றனர்” என்று தன்னுடைய நூலான மூலோபாய பார்வையில் (Strategic Vision) அவர் எச்சரித்துள்ளார். “பலவேளைகளில் கல்விகற்ற ஆனால் வேலையில்லாதவர்கள், அதன் காரணமான விரக்தி மற்றும் தனிமைக்கு ஆளாகின்றமை எளிதில் தாக்கக் கூடிய சித்தாந்தப் போராட்டம் மற்றும் புரட்சிகர அணிதிரள் வகையில் அவர்களை கொண்டுவந்து விகிதமிடும்.”

குறிப்பாக “வளர்ச்சியடையும் நாடுகளில்” இருக்கும் இளைஞர்கள் பற்றி பிரிஸென்ஸ்கி குறிப்பிட்ட போதிலும், ஐரோப்பா மற்றும் அமெரிக்கா பற்றியும் இதையே கூறமுடியும். ஆளும் வர்க்கத்தைப் பாதுகாப்பில் முதிர்ந்த வரான பிரிஸென்ஸ்கி கவலைப்படுவது சரியானதே. இளைஞர்கள் முகங்கொடுக்கும் பேரழிவு நிலைமைகள் தவிர்க்க முடியாமல் 2011 ஆண்டை மறைத்துவிடக்கூடிய அளவிற்கு அரசியல் எழுச்சிகளை ஏற்படுத்தும்.

பிரிஸென்ஸ்கியுடன் இன்னும் பிற விமர்சகர்களும் இளைஞர்களின் வேலையின்மை மற்றும் கடன் பற்றி

கவலையுடன் பேசியுள்ளனர். ஆனால் அவர்களுள் எவரும் நெருக்கடிக்கு தீர்வு எதையும் வழங்கவில்லை, அவர்களால் கொடுக்கவும் முடியாது.

இதற்குக் காரணம், இளைஞர்களுக்குக் கிடைக்கும் இழிந்த எதிர்கால வாய்ப்புக்கள், முதலாளித்துவ முறைமையின் தோல்வியின் வெளிப்பாடாக இருப்பதே ஆகும். நெருக்கடிச் சகதியிலுள்ள ஆளும் வர்க்கம் தன் சொந்த நிலைமையை பாதுகாத்துக்கொள்ள முழுத் தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீதும் இடைவிடாத தாக்குதலை நடத்துகிறது.

இளைஞர்கள் மற்றும் தொழிலாளர்களுடைய வரவிருக்கும் பரந்த போராட்டங்கள், ஒரு சிறு ஆளும் கும்பலின் செல்வக்கொழிப்பிற்காக, முழுச் சமூகத்தில் இருப்பவர்களும் தாழ்த்தப்படுகின்ற, காலாவதியாகிவிட்ட மற்றும் பகுத்தறிவிற்கு பொருத்தமற்ற முதலாளித்துவ முறைமையை தூக்கியெறியும் நோக்கத்தைக் கொண்ட, வேலைத்திட்டம் மற்றும் முன்னோக்கினால் உயிரூட்டப்பட வேண்டும். இளைஞர்கள் சோசலிசத்திற்காக போராட எழ வேண்டும்.

நிதியக் குமிழிகள் புதிய வீழ்ச்சிக்கான சூழ்நிலையை தோற்றுவிக்கின்றன

நிக் பீம்ஸ்

21 மே 2013

உலக முதலாளித்துவ முறைமையின் முழுமையான நிலைமுறிவின் உறுதியான அடையாளமாக, நெருக்கடியை தடுக்க மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளை 2008ன் அளவை விட அதிகமான ஒரு நிதியக் கரைப்பிற்கு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

கிட்டத்தட்ட 5 ஆண்டுகளாக உலகின் பெரிய மத்திய வங்கிகள் 7 டிரில்லியன் டாலர்களை நிதியச் சந்தைகளில் உட்செலுத்தியுள்ளன. அதன் நோக்கம் பொருளாதார மீட்சிக்கு அது தூண்டுதல் கொடுக்கும் என்பதாகும். ஆனால் உலகெங்கிலும் இருந்து வரும் பொருளாதாரத் தரவுகள் இது தோல்விக்கான ஒரு எடுத்துக்காட்டு எனக் குறிக்கின்றன.

விலைவாசி அளவுகள் பற்றிய புள்ளிவிவரங்கள் மிகவும் முக்கியமானவை. இவை “சாதாரண” சூழலில் மீட்பிற்கு அடையாளமான விலை உயர்வு என்பதற்கு பதிலாக, பண மந்த நிலைகளின் அழுத்தங்களை தீவிரமாக உள்ளன என்பதைக் காட்டுகின்றன.

அமெரிக்காவில் நுகர்வோர் விலைகள் மே மாதம் 0.4 சதவிகிதம் சரிந்தன. இது 2008 கடைசியில் இருந்து மிகப் பெரிய சரிவு ஆகும். ஏப்ரல் மாதம் 0.2 சதவிகித வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்தே இது நிகழ்ந்துள்ளது. ஐரோப்பாவில் 17 உறுப்பினர் கொண்ட யூரோப்பகுதியில் உணவு மற்றும் எரிசக்தி செலவுகளை தவிர, நுகர்வோர் விலைகள் ஓராண்டிற்கு முன் இருந்ததை விட கடந்த ஏப்ரல் மாதம் 1 வீதமே உயர்ந்தன.

இக் கீழ்நோக்கிய போக்கு நீண்டகால விளைவுடைய தாக்கங்களை கொண்டுள்ளது. தங்கள் பொருட்களுக்கு விலைச்சரிவை எதிர்கொள்ளும் பெரு நிறுவனங்கள், முதலீடு செய்து உற்பத்தியை அதிகரித்து இலாபம் அடைய முயலாமல்—அதன் மூலமே மீட்க முடியும் என்றால் அவை செய்யும்— நிதிய ஊகத்துடன் இணைத்து கொடுமான செலவுக் குறைப்புகளை செய்ய முயல்கின்றன. இதனால் ஊதியங்கள் மற்றும் வேலைகள் வெட்டப்படுவதால் நுகர்வோர் தேவை குறைந்து, பணமந்தநிலைப் போக்கிற்கு அதிக ஊக்கம் கிடைக்கின்றது.

ஏனைய பொருளாதார தகவல்களும் இந்த நிகழ்ச்சிப் போக்கை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. கடந்த மாதம்

அமெரிக்க தொழில்துறை உற்பத்தி, மதிப்பிடப்பட்டிருந்த 0.2 வீதத்தை விட, 0.5 வீதம் சரிந்தது. இது, அமெரிக்கப் பொருளாதாரம் கிட்டத்தட்ட எந்த விரிவாக்கத்தையும் காட்டாத 2012ன் கடைசிக் காலாண்டை விட, இரண்டாம் காலாண்டின் விளைவுகள் மோசமாக இருக்கும் என்ற கணிப்புக்களை கொடுத்துள்ளது.

யூரோப் பகுதியின் வேலையின்மை தொடர்ந்து 23 வது மாதமாக உயர்ந்து, இப்பொழுது ஓராண்டிற்கு முன் இருந்த தரத்தை விட 1.1 விகிதம் அதிகமாக 12.1 வீதமாக அதிகரித்துள்ளது. யூரோப் பகுதியின் பொருளாதாரம் முதல் காலாண்டில் 0.2 வீதம் சுருக்கம் கண்டது. இதன் பொருள், தற்போதைய பொருளாதார சுருக்கமானது 2008-09ல் அனுபவிக்கப்பட்டதை விட நீண்டதாக இருந்துள்ளது என்பதாகும்.

2008 சரிவிற்கு பின், சீனா, நீண்டகால உலகப் பொருளாதார விரிவாக்கத்திற்கு ஒரு அடித்தளத்தைத் தரும் என்று கூறப்பட்டது. ஆனால், தொழில்துறை உற்பத்தி மற்றும் சில்லறை விற்பனை இரண்டும் கடந்த மாதம் கணிசமான ஏற்றத்தைக் காட்டினாலும், பொருளாதார வளர்ச்சி இந்த ஆண்டும் கிட்டத்தட்ட 7.5 வீதமாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கைகள் சிதைந்து போயின.

பைனான்சியல் டைம்ஸ், உலகப் பொருளாதாரத்தில் எந்த இடத்திலும் “ஒரு வலுவான தேவை அதிகரிப்புக்கான மூலாதாரம்” இல்லாத நிலையை சுட்டிகாட்டிய கட்டுரை ஒன்றில், சீனப் பொருளாதாரம் பற்றிய “கவலைகள்” பரந்த அளவில் உள்ளதாகக் குறிப்பிடுகிறது. கடந்த தசாப்தத்தின் இரட்டை இலக்க வளர்ச்சி, பல ஆண்டுகளுக்கு கடந்த காலத்திற்கானதாக போய்விடும் எனத் தெளிவாகியுள்ளது. குறுகிய காலத்தை பொறுத்தவரை, மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் கடன் விரிவாக்க ஏற்றம் இருந்தாலும், இது ஒரு தசாப்தத்தில் மிகக்குறைவானதாகக் காணப்படுகிறது.

உண்மையான பொருளாதாரத்தில் இருக்கும் போக்குகளுக்கு முற்றிலும் மாறாக, நிதியச் சந்தைகள் முன்னெப்போதும் இல்லாத பெரும் ஏற்றத்தை கொண்டுள்ளன. கடந்த செப்டம்பர் மாதம் பணப்புழக்கத்தை தளர்த்தும் மூன்று சுற்றை மத்திய வங்கிக்கூட்டமைப்பு ஆரம்பித்ததில் இருந்து, டோவ் ஜோன்ஸ் தொழில்துறை சராசரி 15 வீதம் உயர்ந்துள்ளது. ஜப்பானில் நிக்கேய் குறிப்பிடு, கடந்த டிசம்பரில் இருந்தும், எபே (Abe) உடைய அரசாங்கம் தேர்தெடுக்கப்பட்டதில் இருந்தும் 44 வீதம் உயர்ந்துள்ளது. எபே அரசாங்கம், ஜப்பானிய வங்கி பொருளாதாரத்தில் பண அளவிற்கு ஏற்றம் தருமாறு கோரியிருந்தது. ஐக்கிய இராச்சியத்தில் குவூரு குறிப்பிடு கடந்த ஆறு மாதங்களில் பாங்க் ஆப் இங்கிலாந்தின் பணப் புழக்கத்தை அதிகரித்த அடிப்படையில் 20 வீதம் உயர்ந்துள்ளது. பிரித்தானியாவின் “மீட்பு”, பெருமந்த நிலைக்குப் பின் அனுபவித்ததை விடக் குறைவே என்றாலும், அதே நேரத்தில் ஐரோப்பிய பங்குச் சந்தைகள் கடந்த ஜூலைமீல் இருந்து 30 வீதம் ஆதாயம் அடைந்துள்ளன.

முக்கிய மத்திய வங்கிகள் நிதிய அமைப்புமுறைக்குள் டிரில்லியன் கணக்கான டாலர்களை உட்செலுத்துவதே இந்த ஏற்றங்களுக்கு எரியூட்டுகின்றன.

ஆனால், “மீட்பு” என்பதை வெளிப்படுத்துவதை விட, பங்குச் சந்தைகளின் ஏற்றமானது முதலாளித்துவ அமைப்புமுறையின் ஆழ்ந்த நெருக்கடியின் வரைவை பதிவு செய்துள்ள ஒரு அட்டவணையே ஆகும். உலக முதலாளித்துவத்தின் வரலாற்றில் ஒரு பொழுதும், நிதியச் சந்தைகள் அடித்தள பொருளாதார நிகழ்வுப் போக்குகளில் இருந்து இந்த அளவு பிரிந்திருந்தது கிடையாது.

உலகச் சந்தைகளில் முன்னெப்போதும் இல்லாத ஏற்றம் ஒரு சரிவிற்கான சூழ்நிலைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்ற கவலைகளை தூண்டியுள்ளது.

பைனான்சியல் டைம்ஸ் கட்டுரையாளர் கில்லியன் டெட் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, “வெள்ளம் போல் பணத்தை வாரிவழங்குவதற்கு மத்திய வங்கிக்கு இருந்த இயலுமை, இவ் அமைப்புமுறை சிறு அதிர்வுகளை தாங்கிக்கொள்ள உதவியிருக்கும் அதே வேளை, அது “எதிர்காலத்தில் பாரிய ஸ்திரமின்மை வேகமாக உயர்வதற்கான சாத்தியப்பாட்டையும்” ஒரு தொகை ஏராளமான உள் முரண்பாடுகளையும் உறுதி இன்மையையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.”

எத்தகைய பகுத்தறிவார்ந்த பகுப்பாய்வும், தற்போதைய நிலைமைகள் பேரழிவிற்கு வகை

உலக முதலாளித்துவத்தின் ஆழ்ந்த நெருக்கடி. நீண்டகால விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் அரசியல் தாக்கங்களையும் கொண்டுள்ளது. கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளும், வங்கிகள் நூற்றுக்கணக்கான பில்லியன் டாலர்களை ஊக வணிகர்களிடம் செலுத்தியதையும் இவற்றின் செயல்களால் நலனடையும் நிதிய உயரடுக்கையும் கண்ட அதே சமயம், மக்களின் பரந்த பிரிவுகள் இடைவிடாமல் வறுமையில் தள்ளப்படுவதையும் கண்டன.

செய்கின்றன என்னும் உண்மையை சுட்டிக் காட்டுகையில், ஊகப் பரபரப்பு அதன் கிறுக்குத்தனமான தர்க்கத்தில் தொடர்கிறது. அப்பொழுது அமெரிக்க வங்கிப் பெருநிறுவனமான சிட்டி குரூப்பின் தலைமை நிர்வாகி சக் பிரின்ஸ், 2007 ஜூலையில் பிரசித்தமாக கூறியபடி: “இசை ஒலிக்கும் வரை நாம் எழுந்து நடனமாடத்தான் வேண்டும்”. கிட்டத்தட்ட ஓராண்டிற்குப் பின் உலக நிதிய முறை 1930களுக்கு பின் காணப்படாத மோசமான நெருக்கடிக்குள் விழுந்தது.

இன்று நிலைமை ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்ததைவிட வெடிப்புத் தன்மையைக் கொண்டுள்ளது. இதற்குக் காரணம் 2008ல் போல் அன்றி, மத்திய வங்கிகள் டிரில்லியன் டாலர்கள் மதிப்புடை அரசாங்க மற்றும் ஏனைய நிதியச் சொத்துக்களை கொள்வனவு செய்துள்ள

நிலையில், அவையே முக்கிய சந்தை நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடுகின்றன. எனவே நிதியச் சந்தைகளின் வீழ்ச்சியில் இவை நேரடியாக பாதிப்பிற்கு உட்படும்.

அதிகரித்தளவில், இவர்கள் தங்களே உருவாக்கிய பொறியிலேயே அகப்பட்டுக் கொள்கின்றனர். நிதிய ஊக்கமளிப்பு நடவடிக்கைகளை கைவிடுவதானது நிதியக் குமிழி உடைவின் அச்சுறுத்தலைக் கொண்டுள்ள அதே நேரம், இன்னும் கூடுதலாக நிதி உட்செலுத்தப்படுமாயின் அவற்றை இன்னும் ஆழ்ந்த சேற்றுக்குள் தள்ளும்.

கடந்த வாரம் சர்வதேச நாணய நிதியத்தில் இருக்கும் பொருளாதார வல்லுனர்கள் ஒரு பகுப்பாய்வை வெளியிட்டு, குறைந்த வட்டியில் கூடுதல் நிதிவழங்கும் கொள்கைகளை நிறுத்துவதானது வட்டி விகிதங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டு, பங்குப்பத்திர விலைகள் குறைந்து மத்திய வங்கிகள் கடும் நஷ்டங்களை அடையும் நிலைமையை ஏற்படுத்தலாம், என்று எச்சரித்துள்ளனர். இதனால் மத்திய வங்கிக் கூட்டமைப்பு மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 4 வீதத்துக்கு சமமான (628 பில்லியன் டொலர்) நஷ்டத்தை அடையலாம், பாங்க் ஆப் ஜப்பான் 7.5 வீத இழப்புக்களையும், பாங்க் ஆப் இங்கிலாந்து கிட்டத்தட்ட 6 வீத நஷ்டத்தையும் அடையலாம்.

வேறுவிதமாகக் கூறினால், ஒரு புதிய நிதிய அதிர்ச்சி மத்திய வங்கிகளின் ஸ்திர நிலைமையையே கேள்விக்குள்ளாக்கும். 2008-09 நிலைமையைப் போல் அவற்றால் மீட்புச் செயலில் ஈடுபட இயலாது.

முதலாளித்துவத்தின் ஆழ்ந்த உலக நெருக்கடி நீண்டகால விளைவுகள் உடைய அரசியல் தாக்கங்களையும் கொண்டுள்ளது. கடந்த ஐந்து ஆண்டுகள், வங்கிகள் நூற்றுக்கணக்கான பில்லியன் டாலர்களை ஊக வணிகர்களிடம் செலுத்தியதையும் இவற்றின் செயல்களால் நலனடையும் நிதிய உயரடுக்கையும் கண்ட அதே சமயம், மக்களின் பரந்த பிரிவுகள் வறுமையில் தள்ளப்படுவது குறைவின்றித் தொடர்கிறது.

இந்த நடவடிக்கைகள் ஒரு பொருளாதார “மீட்பை” ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, இன்னும் பெரிய பேரழிவுகளுக்கே வழிவகுக்கின்றன. சர்வதேச தொழிலாள வர்க்கம் அதன் சொந்தப் பதிலை தயாரிக்க வேண்டும்: தேற்றுவிட்ட முதலாளித்துவ அமைப்பு முறையை அகற்றவும், அரசியல் அதிகாரத்திற்கும் மற்றும் சோசலிச அடித்தளங்களில் சமூகத்தை மறுகட்டமைப்பதற்கும் ஒரு புரட்சிகரப் போராட்டம் அவசியமாகும்.

பொஸ்டன் குண்டு வெடிப்புக்களும் பயங்கரவாதத்தின் வேர்களும்

பில்வான் ஓகன்

24 ஏப்பிரல் 2013

பொஸ்டன் குண்டுத் தாக்குதல்கள் நடந்து சில நாட்களுக்குள், ஓபாமா நிர்வாகம், FBI மற்றும் பிற மாநில நிறுவனங்களின் உத்தியோகபூர்வ நிகழ்வுகளிலும், இந்த பயங்கரவாத தாக்குதல்கள் எப்படி நடந்தது என்பது குறித்து பெரும் முரண்பாடுகள் வெளிப்பட்டுள்ளன.

பல முந்தைய நிகழ்வுகளைப் போலவே, மீண்டும் பொஸ்டன் குண்டுத்தாக்குதல்களில் பயங்கரவாத செயலின் முக்கிய அமைப்பாளரை எ.ஃப்.பி.ஐ. நன்கு அறிந்திருந்தது. கடந்த வாரம் பொலிசாருடனான ஒரு துப்பாக்கிச் சண்டையில் இறந்த டெம்ர்லன் ஸார்னவ் (Tamerlan Tsarnaev), ஒரு சந்தேகத்திற்குரிய தீவிரவாத இஸ்லாமியவாதி, அவர் வடக்கு காகசில் உள்ள ஆயுதக் குழுக்கள் சிலவற்றுடன் பிணைப்பு கொள்ள முற்பட்டார், என்று 2011ல் ரஷ்ய உளவுத்துறை துப்பு கொடுத்துள்ளது.

இப்பொழுது எ.ஃப்.பி.ஐ., வெளிநாட்டுக்காரரும் ரஷ்ய குடிமகனுமான ஸார்னவ் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டார் என்றும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் எந்தவித சான்றுகளும் அவரிடம் இல்லை என்றும், ஏப்ரல் 15 குண்டுத்தாக்குதல்கள் வரை அவரைப் பற்றி வேறு எதுவும் கேள்விப்படவில்லை என்றும் கூறுகிறது.

செவ்வாயன்று காபிடோல் ஹில்லில் சாட்சியம் அளித்த உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு மந்திரி ஜெனெட் நாயோலிடானோ, ஸார்னவ் ஆறு மாத கால பயணமாக காகசிற்குச் செல்ல ஜனவரி 2012ல் அமெரிக்காவை விட்டு வெளியேறிய போது, அவருடைய பயணம் பற்றிய தகவல் உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு முறையின் கவனத்திற்கு வந்தது. ஆனால் அவர் திரும்பி வந்தபின் அதைப்பற்றி எவரும் கருத்திற்கொள்ளவில்லை, ஏனெனில் அவருடைய நடவடிக்கைகள் குறித்த விசாரணைகள் முடிந்துவிட்டன.

எ.ஃப்.பி.ஐ. விசாரணையின் கீழ் இருந்த, இஸ்லாமியப் போராளி என்று சந்தேகிக்கப்பட்ட ஒருவர், அமெரிக்க நகரம் ஒன்றின் மையத்தில் மூன்று பேரைக் கொன்று, 170க்கும் அதிகமானவர்களைக் காயப்படுத்திய குண்டுத்தாக்குதலை எப்படி நடத்த முடியும் என்பதற்குப் பல விளங்கங்கள் இருக்கக்கூடும். அநேகமாக ஒரு விளக்கம் இருந்திருப்பதற்கான சாத்தியம் உள்ளது. சந்தேகத்திற்கு உரியவர் தனது

கண்காணிப்பில் இருந்து அகன்று விட்டார் என்ற எ.ஃப்.பி.ஐயின் கூற்றே அது.

இரு சகோதரர்களின் தாயார், எ.ஃப்.பி.ஐயின் விளக்கத்துடன் நேரடியாக முரண்படும் வகையில், ஸார்னவ் எ.ஃப்.பி.ஐ. உடன் மூன்றில் இருந்து ஐந்து ஆண்டுகள் தொடர்ந்து தொடர்பில் இருந்தார் என்றும், “அவருடைய ஒவ்வொரு நடவடிக்கையையும்” அவர்கள் கட்டுப்படுத்தினர் என்றும் கூறியுள்ளார்.

ரஷ்ய பொலிஸ் ஆதாரங்களும், மாஸ்கோவில் இருந்து எந்த தகவலையும் பெறவில்லை என்ற எ.ஃப்.பி.ஐயின் கூற்றுக்கு முரணாக, அவர்கள் அமெரிக்க நிறுவனத்திற்கு ஸார்னவ் பற்றிய கோப்புத் தொகுப்பில் இருந்து தகவல் அளித்ததாக கூறியுள்ளன.

ஸார்னவ்வின் 19 வயதுச் சகோதரரான ஸோகர் என்பவரை கைது செய்யும் முன், கடந்த வெள்ளியன்று பொஸ்டனை ஒரு முற்றுகை நிலையில் இருந்திய பொலிசார், தங்களைத் தாங்களே புகழ்ந்து கொண்டமைக்கு இடையே, எ.ஃப்.பி.ஐ. ஒரு “உளவுத்துறைத் தோல்வியை” சந்தித்துள்ளது என்ற விமர்சனம் பற்றிய முரசொலியும் அதிகரித்துள்ளது. அமெரிக்க செனட் மற்றும் கீழ்மன்ற உளவுத்துறைக் குழுக்கள், செவ்வாயன்று மூடிய கதவுகளுக்குப்பின், ஸார்னவ் வின் செயற்பாடுகளில் எ.ஃப்.பி.ஐ. உடைய 2011 விசாரணைகளை கையாண்ட முறைபற்றி கூட்டம் நடத்தின.

இந்தக் கூட்டங்களில் மூடிமறைத்தலை தவிர வேறெதையும் எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை என்பதற்கு காரணம் உண்டு. எ.ஃப்.பி.ஐயின் இயக்குனர் ராபேட் முல்லர், இதே பதவியை 2001 செப்டம்பர் 11 அன்றும் வகித்திருந்தார் என்ற உண்மையை பரிசீலித்தாலே போதும். அமெரிக்க வரலாற்றிலேயே மிகப் பெரிய உளவுத்துறைத் தோல்வி என்று வெளிப்படையாக கருதப்படும் செப்டெம்பர் 11 தாக்குதல், அல்லது அதைத் தொடர்ந்த குழுக் கூட்டங்களுடன் சம்பந்தப்பட்டவாறு, முல்லரோ அல்லது வேறு எந்த மூத்த அமெரிக்க உளவுத்துறை, இராணுவ அல்லது பிற அரசாங்க அதிகாரிகளோ “தகவல்களை இணைக்கத் தவறியமைக்காக” தமது பதவிகளை இழந்துவிடவில்லை என்ற உண்மை உள்ளது.

9/11 தாக்கதல்களில் தொடர்புடைய பலர், எ.ஃப்.பி.ஐ. அல்லது சி.ஐ.ஏ. கண்காணிப்பின் கீழ் இருந்தனர். அமெரிக்காவிற்குள் இரண்டு கடத்தல்காரர்கள் நுழைந்து விட்டனர்

என்பதை சி.ஐ.ஏ. நன்கு அறிந்திருந்தது. ஆனால் அத்தகவலை வேண்டுமென்றே பிற அமைப்புகளுக்கு தெரிவிக்காமல் மூடிமறைத்தது. எ.ஃப்.பி.ஐ. உள்ளே இருந்த பிரிவினர், செளதி மற்றும் ஏனைய அரபு தேசக் குடிமக்களும் அமெரிக்காவில் இருக்கும் விமானப் பள்ளிகளில் பயிற்சி பெறுவது குறித்த சந்தேகத்திற்கிடமான நடவடிக்கைகள் பற்றிய விசாரணையைக் கோரிய போதிலும், அது நடக்கவில்லை.

9/11 உத்தியோகபூர்வ விசாரணைகளை நடத்திய எவரும் இத்தொடர்புகள் குறித்து மிக அதிகமாக ஆராய அக்கறை காட்டவில்லை. ஏனெனில் அவை எதை வெளிப்படுத்துமோ என அஞ்சினர்.

9/11ல் இருந்து, அமெரிக்காவில் கிட்டத்தட்ட எந்தவொரு பயங்கரவாத நிகழ்வின் எல்லா இடங்களிலும் எ.ஃப்.பி.ஐயின் கைகளைக் படிந்திருப்பது தெரிகிறது. பொஸ்டன் குண்டுத் தாக்குதல்களும் இதற்கு விதிவிலக்கு அல்ல. பெடரல் பொலிஸ் நிறுவனம், முடிவிலா ஊக்கப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு, அதிக பணம் பெறும் தகவல் தருவோரை பயன்படுத்தி மகுதிகள் மற்றும் குடியேறிய சமூகங்கள் ஊடாக சென்று, திக்கற்றவர்களை சதித்திட்டங்களில் ஈடுபடுத்தினர். எ.ஃப்.பி.ஐ. உடைய ஊக்கமும் பணவசதி அளிப்பும் இல்லாவிட்டால் அவை நடந்திராது.

டெம்ர்லன் ஸார்னவ் விவகாரத்தில், அத்தகைய சூழ்ச்சிக்கு அவர்கள் முழுநிறைவான வேட்பாளரைக் கண்டனர் - போர்க் குணம் மிக்க கருத்துக்களை வெளியிட்டமைக்காக அவர் மகுதியில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டார் என்று இப்பொழுது தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஆயினும் அவர்கள் சான்றுகள் இல்லை என்று வழக்கை கைவிட்டு விட்டனர். இக்கூற்றில் நம்பகத்தன்மை ஏதும் இல்லை.

எ.ஃப்.பி.ஐ. குண்டுத் தாக்குதல்களுக்குப் பின், ஸார்னவ் சகோதரர்களின் புகைப்படங்களை வெளியிட்டு பொதுமக்களை “தகவல்” தருமாறு கோரியமை, திட்டமிட்ட மூடிமறைப்பையே காட்டுகிறது. எ.ஃப்.பி.ஐ. ஒன்றும் அடிமட்ட பொலிஸ் அல்ல. ஸார்னவ் திட்டங்களைப் பொருத்தவரை, அவர்களுக்கு முன்கூட்டிய தகவல் இல்லை எனில், வீடியோக்களில் அவர்களைப் பார்த்தவுடன் இந்த நபர்கள் எங்கு இருந்தார்கள் என்பதை அவர்கள் துல்லியமாக அறிவர்.

இப்பொழுது அரசாங்க வட்டங்களில் தெளிவான அச்சம் உள்ளது. ஓர்

உண்மையான விசாரணை தொடங்கு முன்பே, இரண்டு சகோதரர்களும் வெளி உதவி ஏதும் இன்றி தனியே செயல்பட்டனர் என்ற கதை சொல்லப்படுகிறது. புதிதாக அம்பலத்துக்கு வருபவையில் இருந்து ஏற்படும் சேதங்களை கட்டுப்படுத்துவதில் ஒபாமா நிர்வாகத்திற்குள்ளேயே ஒருங்கிணைந்த முயற்சிகள் நடப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

எ.பி.பி.ஐ. மாஸ்கோவில் இருந்து வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்ட உடன் நடந்தவை என்ன என்பதற்குப் பல விளக்கங்கள் உள்ளன. ஒன்றின்படி, டெம்ர்லன் ஸார்னல் வுக்கு கடவுச் சீட்டு கொடுக்கப்பட்டதற்கு காரணம், அவர் இஸ்லாமியக் குழுக்கள் குறித்து உளவுத் தகவல் சேகரிப்பதற்கான, அல்லது தெற்கு ரஷ்யாவில் பிரிவினை வாதத்தத்தை ஆதரிக்கும் அமெரிக்காவின் நெறியற்ற செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பதற்கான ஒரு சொத்தாக கணிக்கப்பட்டார். பல சமயங்களில் நடந்துள்ளது போல், அவர் அமெரிக்காவில் இருந்து தன்னை கையாள்பவர்கள் மீதே பாய்ந்திருக்கலாம் என சில ஆதாரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. ஆப்கானிஸ்தானில் அல் குவேடாவின் ஊடுருவ அனுப்பப்பட்ட ஒரு ஜோர்டானிய டாக்டரால், உயர்மட்ட சிஐஏ.

செயல்பாட்டாளர்கள் ஐவர் கொலை செய்யப்பட்டது நினைவிற்கு வருகிறது.

ஒன்று உறுதி, பயங்கரவாதமானது வாஷிங்டன் முன்னெடுக்கும் குற்றவியல் வெளியுறவுக் கொள்கையுடன் தவிர்க்க முடியாமல் பிணைந்துள்ளது. இது, உலகம் பூராவும் முடிவின்றி அடுத்தடுத்து முன்னெடுக்கப்படும் ஈவிரக் கமற்ற, கொள்ளையடிக்கும் நோக்குடனான மற்றும் வன்முறையுடனான தலைமீட்டின் வடிவத்தை எடுத்துள்ளது.

செப்டம்பர் 11 தாக்குதலும் கூட, 1970களின் இறுதியில், கார்ட்டர் நிர்வாகம் ஆப்கானிஸ்தானில் சோவியத் ஆதரவு அரசாங்கத்தை தூக்கியெறிவதற்கு இஸ்லாமியவாத எழுச்சியை தூண்டிவிட எடுத்த முடிவிலும், மற்றும் அதன் பின்னர் வாஷிங்டன் முன்பு “சுதந்திரப் போராளிகள்” என புகழ்ந்த முஜாஹிதீன் களை கைவிட்டதிலும் வேரூன்றியுள்ளது.

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் அல் குவேடாவிற்கும் இடையிலான நீண்ட கால, சிக்கலான உறவு வரலாற்றில் மீண்டும் வருகிறது. லிபியா மற்றும் சிரியாவில் மதச்சார்பற்ற அரபு அரசாங்கங்களுக்கு எதிரான ஆட்சி மாற்றத்திற்கு, வாஷிங்டன்

அல்குவேடாவுடன் பிணைந்துள்ள சக்திகளை பிணாமிப் படகுகளாக பயன்படுத்தியுள்ளது.

லிபியாவில் கடாபி தூக்கி எறியப்பட்டுக் கொலையுண்ட பின், அமெரிக்கா இச்சக்திகளை அடக்க முற்பட்டமை, பெங்காசியில் அமெரிக்க தூதரகத்தின் மீதான இரத்தக் களரி தாக்குதலை விளைவாக்கியது. அமெரிக்கத் தூதரும் மேலும் மூன்று அமெரிக்கர்களும் கடந்த செப்டம்பர் 11 அன்று கொல்லப்பட்டனர். சிரியாவில் செய்யத் தயாராவதும் இதுவே. அங்கு, இதுவரை மோதலின் சமையை தாங்கிய நுஸ்ரா இஸ்லாமியர்களை ஓரங்கட்டுவதற்காக, “மிதவாதிகளின்” கூட்டணி ஒன்றை உருவாக்க அது செயற்படுகின்றது. இவை அனைத்தும் மேலும் பயங்கரவாதத்தின் விதைகளையே தூவுகின்றன.

டமாஸ்கஸ், காபூல், பாக்காத் அல்லது பொஸ்டனில் உள்ள அப்பாவி பார்வையாளர்கள், எல்லா இடங்களிலும் இரத்தக் களரியையும் பேரழிவையும் ஏற்படுத்தும் அமெரிக்காவின் இத்தகைய நடவடிக்கைகளுக்கு பெரும் விலை கொடுக்கின்றனர்.

எட்வார்ட் ஸ்னோவ்டெனை பாதுகாத்திடு!

பெறி கிறே, டேவிட் நோர்த்
13 ஜூன் 2013

உலக சோசலிச வலைத் தளமும் சோசலிச சமத்துவக் கட்சியும், எட்வார்ட் ஸ்னோவ்டெனை பாதுகாக்க முன்வருமாறு அமெரிக்காவிலும் சர்வதேசரீதியாகவும் உள்ள அனைத்துத் தொழிலாளர்கள், மாணவர்கள் மற்றும் இளைஞர்களுக்கும் அழைப்பு விடுகின்றது.

மில்லியன் கணக்கான அமெரிக்க மக்களுக்கும் உலகெங்கிலும் இருப்பவர்களுக்கும் எதிராக இலக்கு வைக்கப்பட்ட இரகசிய, சட்டவிரோத கண்காணிப்புத் திட்டங்களை தைரியமாக அம்பலப்படுத்தியதற்காக, ஸ்னோவ்டென் அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் பாரிய வேட்டையாடலுக்கு இலக்காகியுள்ளார். அவருடைய பாதுகாப்பு மிகவும் அவசியமான விடயமாகவுள்ளது.

ஒபாமா நிர்வாகம், 29 வயதே ஆன முன்னாள் தேசிய பாதுகாப்பு நிறுவனத்தின் (NSA) ஒப்பந்த ஊழியர் மீது குற்றச்சாட்டு கொண்டு வர இருப்பதாக ஏற்கனவே கூறியுள்ளது. காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள், செனட்டர்கள், செய்தி ஊடக விமர்சகர்கள் ஆகியோர் அவரை தேசத் துரோகத்திற்காக

கண்டித்து, வாழ்நாள் முழுவதும் சிறையில் அடைக்க வேண்டும், அல்லது மரண தண்டனை கொடுக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுக்கின்றனர்.

தேசத்துரோக குற்றச்சாட்டு என்பது ஒரு மோசமான இழிவுபடுத்தலாகும். உரிமைகள் பற்றிய சட்டத்தில் பொதிந்துள்ள ஜனநாயகக் கோட்பாடுகளில் ஒன்றைக் கூட ஸ்னோவ்டென் காட்டிக் கொடுக்கவில்லை. இந்த உரிமைகளுக்கு எதிரான சதித்திட்டத்தை அம்பலப்படுத்தியுள்ள நிலையில், தன்னுடைய உத்தியோகத்தையும் சிலவேளை உயிரையும் இழக்கும் அபாயத்தில் இருந்தும், அவர் அந்த உரிமைகளை பாதுகாக்கின்றார்.

ஸ்னோவ்டென் தன்னுடைய வாழ்க்கை ஆபத்தில் உள்ளது எனக் கூறும் போது எதையும் மிகைப்படுத்திக் கூறவில்லை. தகவல் அறிந்த மக்களிடமே தனக்கு பாதுகாப்பு உள்ளது என்பதை அவர் உணர்ந்ததாலேயே அவர் பகிரங்கப்படுத்தும் முடிவை எடுத்திருக்க வேண்டும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இல்லாவிடின் ஒபாமா நிர்வாகத்தின் படுகொலைத் திட்டத்தின் அடுத்த இலக்கு அவராக இருக்கலாம்.

காங்கிரஸ் மற்றும் செய்தி ஊடகத்தின் முழுச்சீற்றமும் கோபமும், அமெரிக்க அரசியல் அமைப்பை மோசமாக மீறிய

பொறுப்பாளிகளை நோக்கியவையாக இல்லை என்பது அசாதாரண நிகழ்வாக உள்ளது. மாறாக அந்த மீறல்களை அம்பலப்படுத்தியவருக்கு எதிராக கோபத்தைக் காட்டுகின்றன. ஒரு சில வாரங்கள் முன்னர்தான், தேசிய உளவுத்துறையின் இயக்குனர் ஜேம்ஸ் கிளாப்பர், செனட் குழு ஒன்றின் கூட்டத்தில், அமெரிக்க அரசாங்கம் மில்லியன் கணக்கான அமெரிக்கர்கள் பற்றி தகவல் சேகரிக்கிறதா எனக் கேட்கப்பட்ட போது பொய்ச் சாட்சியம் கூறினார். ஆயினும் கூட அவர்மீது குற்றச்சாட்டு விசாரணை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று எந்த அதிகாரியும் அல்லது செய்தித்தாளும் கோரவில்லை.

ஒபாமாவிற்கு எதிரான பதவிவிலக்கல் விசாரணை வேண்டும் என்றும் அழைப்பு விடுக்கப்படவில்லை. நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, தற்போதைய ஜனாதிபதி அரசியலமைப்பை மீறி தீவிரமாக செயற்படும் நிலைமைக்கு அருகே கூட வராத ரிச்சார்ட் நிக்சன், பதவிவிலக்கல் விசாரணையை எதிர்பார்த்தார்.

ஸ்னோவ்டென்னின் அம்பலப்படுத்தல்களுக்கு ஆளும் தட்டு காட்டும் வெறித்தனமான, கொடுமான பிரதிபலிப்பு, அமெரிக்க அரசின் மற்றும் செய்தி ஊடகத்தின்

கண்ணோட்டத்தில் எந்த அளவிற்கு ஜனநாயக விரோத, சர்வாதிகார ஏன் பாசிசக் கருத்துக்கள் கூட பொதுத்துள்ளன என்பதைக் காட்டுகிறது. இந்த அடுக்குகளுள், உரிமைகள் பற்றிய சட்டத்திற்கும், அதையடுத்து அமெரிக்க மக்கள் மீதும் பெருகிய எதிர்ப்பு இருப்பதை காட்டுகிறது.

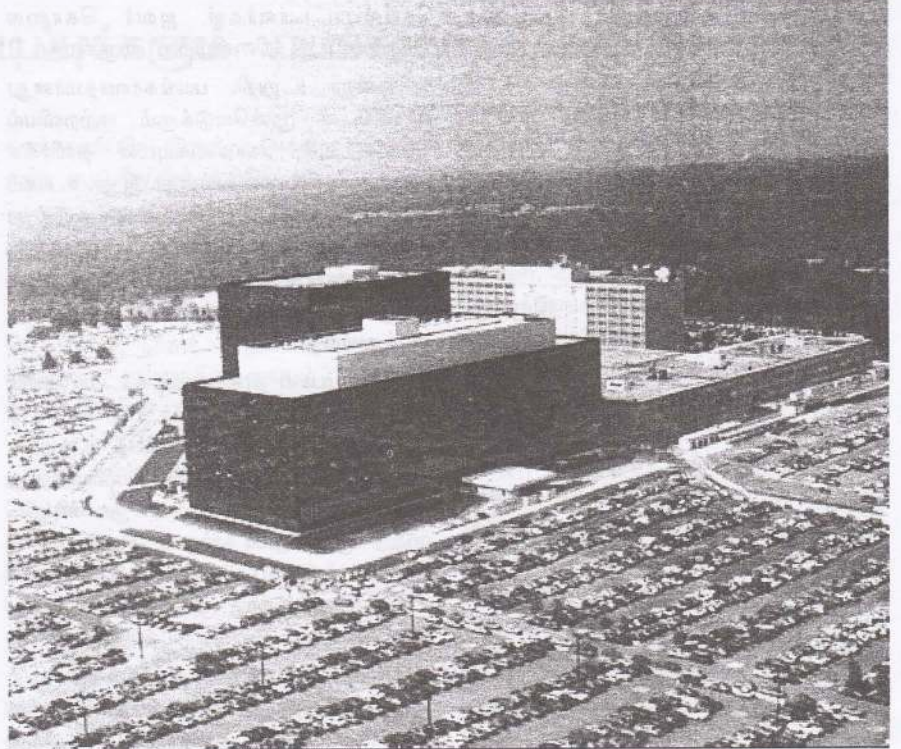
ஸ்னோவ்டென் மீது தேசத்துரோக குற்றம் சாட்டுபவர்களும், பிராட்லி மானிங் மற்றும் ஜூலியன் அசாஞ்சை விசாரணைக்கு உட்படுத்த வேண்டும் என கோருபவர்களும் அமெரிக்க மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை காட்டிக்கொடுப்பவர்களாவர். சர்வாதிகாரத்தை திணிக்கும் சதியில் இவர்கள் உடந்தையாக உள்ளனர்.

NSA, CIA, FBI, பென்டகன் மற்றும் அமெரிக்க செய்தி ஊடகத்தின் பாரிய பிரச்சாரக் கருவியும் ஸ்னோவ்டெனுக்கு எதிராக பொதுக்கருத்தை நச்சுப்படுத்த ஒபாமா நிர்வாகத்தின் பின்னே அணிதிரண்டு தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளன. முக்கிய உதாரணம் நியூயோர்க் டைம்ஸ் மற்றும் அதன் கட்டுரையாளர் டேவிட் ப்ரூக்ஸ் ஆவர்.

ஸ்னோவ்டெனின் வயதில் கவனம் செலுத்தியுள்ள பல விமர்சகர்களுள் ப்ரூக்ஸும் ஒருவராவார். “வயது இருபதுகளில் இருக்கும் இளைஞர்களின் பெரும்பகுதியின்” பிரதிநிதியாக ஸ்னோவ்டென் உள்ளார் என அவர் எழுதியுள்ளார். அரசியல் அமைப்புமுறையும் செய்தி ஊடகமும் அச்சத்தில் உள்ளன. ஸ்னோவ்டெனை அவை சாதாரண தனிநபராகக் காணவில்லை, உத்தியோகபூர்வ அமைப்புகளில் இருந்து முற்றிலும் அந்நியப்பட்டுவிட்ட ஒரு முழுத் தலைமுறையின் பிரதிநிதியாக சரியாகவே காண்கின்றன. ஜனநாயக உரிமைகளை இவை பாதுகாக்கும் என்ற நம்பிக்கை அத்தலைமுறைக்கு இல்லை.

செவ்வாயன்று “ஒற்றைக் கசிவாளர்” என்ற தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரையில், ப்ரூக்ஸ் 1930களில் பிராங்கோ, முசோலினி, ஹிட்லர் போன்ற பாசிச சர்வாதிகாரிகளை பாதுகாத்த வாதங்களை பயன்படுத்தி, ஸ்னோவ்டெனையும் அரசியல் அமைப்புமுறை மீது நம்பிக்கையற்ற மில்லியன் கணக்கான பிற இளைஞர்களையும் கண்டிக்கிறார்.

குடும்பம், குடியிருப்புப் பகுதிகள், மத குழுக்கள், அரசு, தேசம், உலகம் என்ற “அதிகாரத்துவ கட்டமைப்புக்களின்” நல்லியல்புகளை அவர் வரவேற்கிறார். “நிறுவனங்களுக்கு மதிப்பு” கொடுக்க வேண்டும் மற்றும் “பொதுவான வழக்கமுறைகளுக்கு இணங்க” வேண்டும் என உபதேசிக்கும் அவர், ஸ்னோவ்டென் “அதிகார உயர்மட்டத்தினரும் அமைப்புகளும் சந்தேகத்திற்கு உரியவை” என உறுதியாக நம்புவதையும் “வெளிப்படைத்தன்மைக்கு அவர் காட்டும் ஆழ்ந்த பற்றையும்” எதிர்க்கின்றார்.

மெரிலண்ட், போர்ட் மீடேயில் அமைந்துள்ள என்.எஸ்.ஏ. தலைமையகம். சமீக்கைகள் உள்வருவதையும் அல்லது வெளிச்செல்வதையும் தடுப்பதற்காக, கருப்புக் கண்ணாடிக்கு அடியில் தோல் போன்று மெல்லிய செம்மஞ்சள் நிற செம்பு கவசம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஸ்னோவ்டென் “அரசியலமைப்பைக் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டார்” என்னும் அபத்தமான குற்றச்சாட்டை முன்வைக்கையில், ப்ரூக்ஸ் விரோதப் போக்கை வெளிப்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல், அமெரிக்கக் குடியரசின் ஜனநாயக அஸ்திவாரங்களை பற்றிய முழு அறியாமையையும் புலப்படுத்துகிறார். அவர் எழுதுவதாவது: “அமெரிக்காவை நிறுவியவர்கள் அதை நிறுவியது, 29 வயதுடைய தனி மனிதன் அம்பலப்படுத்தப்பட வேண்டியது எது என ஒருதலைப்பட்சமாக முடிவெடுக்க அல்ல.”

பெரும்பாலும் தமது 30 வயதை நெருங்கிய அல்லது 30 வயதை தாண்டியவர்களாக இருந்த அமெரிக்க ஸ்தாபகர்கள், மக்களின் உரிமைகளை பாதுகாக்க ஒரு புரட்சியை நடத்தவும் ஒரு ஒடுக்குமுறை ஆட்சியை தூக்கிவிடவும் “ஒரு தலைப்பட்சமாக முடிவு எடுத்தவர்களாவர்”. அவர்கள், அரசாங்கம் நம்பிக்கையை அடிப்படையாக கொள்ளாமல் “ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட அவநம்பிக்கையை” அடித்தளமாக கொண்டிருக்க வேண்டும், இல்லாவிடில் ஒரு புதுவகை சர்வாதிகாரத்தின் வடிவத்திற்கு திரும்பிவிடும் என்ற நிலைப்பாட்டில் இருந்து அரசியலமைப்பை வெளிப்படையாக நிறுவினர். எனவேதான் மக்களுடைய அரசாங்கம் என்றில்லாமல், சட்டத்தின் அரசாங்கமாகவும் மற்றும் சட்டவாக்கம், நிறைவேற்றதல், நீதித்துறை

என்னும் மூன்று கிளைகளுக்கும் இடையே ஒன்றை ஒன்று பரிசீலித்து சமப்படுத்துதல் என்ற முறையும் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

ப்ரூக்ஸ் தன்னுடைய கட்டுரையை முடிக்கையில், ஸ்னோவ்டென் தகவல் சேகரிப்பில் “மூழ்கிப்போயிருக்கின்றார்” என்றும் “சமூக ஒழுங்கு முறைகளுக்கும் மற்றும் அவற்றை கண்ணுக்குத்தெரியாமல் பிணைத்துள்ள கூறுபாடுகளுக்கும் தான் ஏற்படுத்தியுள்ள சேதத்தைப் பற்றி அறியாமல் இருக்கின்றார்” என்றும் குற்றம் சாட்டுகிறார்.

ஸ்னோவ்டென் அவருடைய தலைமுறையின் அனுபவங்களின் வெளிப்பாடாவார். இத்தலைமுறை மில்லியன் கணக்கான மக்களை அரசியல்மயப்படுத்தி தீவிரமயப்படுத்தியுமுள்ளது. 1983ல் பிறந்த இவர், அதிகரிக்கும் சமூக சமத்துவமின்மையின் நிலைமையின் கீழும் மற்றும் சமூக எதிர்ப்பின் அமைப்புக்களாக இருந்த தொழிற்சங்கங்கள் தகர்ந்து போன நிலைமையின் கீழும் வளர்ந்துவந்தார்.

வயது முதிர்ந்த தன்மையை அணுக முன், ஸ்னோவ்டெனின் முதல் அரசியல் அனுபவங்கள் செப்டெம்பர் 11 தாக்குதல், “பயங்கரவாதத்தின் மீதான போர்” ஆகியவையாகும். அரசியல் அனுபவம் இல்லாத நிலையில், அவருடைய ஆரம்ப பிரதிபலிப்பானது உயர்சிந்தனை, தேசப்பற்று என்பவற்றின் கபடமற்ற இணைந்த தன்மையை கொண்டுள்ளது. முதலில் அவர் அமெரிக்க அரசாங்கத்தை நம்பினார். ஆனால்

அடுத்த பத்து ஆண்டுகளில், அவருடைய கற்பனைகள் சிதறிப்போய்விட்டன.

“ஒரு மனிதன் என்னும் முறையில் மற்ற மக்களை அடக்குமுறையில் இருந்து விடுவிக்க உதவ வேண்டும் என்ற உணர்வைக் கொண்டிருந்தமையே” தான் இராணுவத்தில் சேர்ந்ததற்குக் காரணம் என்று அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார். ஆனால் அவர் விரைவில் ஏமாற்றம் அடைந்ததற்கு காரணம் அவர்களுக்கு “பயிற்சி கொடுத்த பெரும்பாலானோர் அரேபியர்களை கொல்லுவதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர், எவருக்கும் உதவுவதற்கு அல்ல.” மில்லியன் கணக்கான மற்றவர்களைப் போலவே, ஈராக் போரானது பாக்கித் பேரழிவுகரமான ஆயுதங்களைக் கொண்டுள்ளது என்ற பொய்யை அடித்தளமாக கொண்டது என்பதை அவரும் கண்டறிந்தார்.

ஜோர்ஜ் டபிள்யூ புஷ்ஷின் கீழ், அமெரிக்கா ஈராக்கில் அபு கிரைப் மற்றும் அமெரிக்க கைதிமுகாமான குவான்டனாமோ குடாவில் கைதிகளை சித்தரவதை செய்வதைப் பார்த்தார். ஈராக்கிய நகரம் பல்லுஜா அழிக் கப்படுவதையும், ஈராக்கிலும் ஆப்கானிஸ்தானிலும் இன்னும் கணக்கற்ற போர்க் குற்றங்கள் இழைக்கப்படுவதையும் பார்த்தார். விசாரணையின்றி காலவரையற்ற காவல் போன்ற பொலிஸ் அரச நடவடிக்கைகள், கடத்தல் மற்றும் உள்நாட்டு மக்கள் மீதான மிகப் பெரிய கண்காணிப்பு போன்றவற்றைக் கண்டார். ஈராக் போருக்கு ஒபாமா காட்டிய எதிர்ப்பு மற்றும் புஷ்ஷின் ஜனநாயக உரிமைகள் மீதான தாக்குதல்கள் பற்றிய பாரக் ஒபாமாவின் பிரச்சார

உறுதிமொழிகள் அவரை தாக்கத்திற்குள் ஈராக்கின. ஆனால் “ஜனாதிபதிகள் பதவியை பெறுவதற்காக வெளிப்படையாக பொய்கூறுவதற்கும், விளைவு பற்றிக் கவலைப்படாமல் பலிநங்கனாக வாக்குறுதிகளை மீறுவதற்கும்” தயாராக உள்ளனர் என்பதை கண்டு அவர் அரசியல் ஸ்தாபனத்தில் இருந்து மேலும் அந்நியப்பட்டார்.

தேசிய பாதுகாப்பு நிறுவனத்தின் திட்டங்கள் பற்றி கசியவிட்டதில், தன் நோக்கங்களை ஸ்னோவ்டென் சிறப்பாக சுருக்கிக் கூறி, பொறுப்பையும் ஏற்க முன்வந்துள்ளார். செவ்வாய் இரவு சவுத் சைனா மோனின் போஸ்ட் பத்திரிகையிடம், “நான் இங்கு நீதியில் இருந்து மறைந்து கொள்ள வரவில்லை. குற்றத்தை வெளிப்படுத்த வந்துள்ளேன்.” என்றார்.

ஸ்னோவ்டெனின் நிகழ்வுகள் ஆளும் உயரடுக்கை பெரும் பீதியில் தள்ளியுள்ளது. அவர்கள் மதிப்பிழந்து கொண்டிருப்பதுடன் மக்களின் பரந்த பிரிவுகளின் நம்பிக்கையை இழந்துள்ளனர். இதை அவர்கள் நம்பச்செய்யும் நடவடிக்கைகளால் திரும்பெற முடியாது என்பதால் அவர்கள் அச்சுறுத்தலிலும் பயங்கரவாதத்திலும் இறங்கியுள்ளனர். பிறரை அச்சுறுத்த ஸ்னோவ்டெனை உதாரணமாக்க விரும்புகின்றனர்.

அமெரிக்கா மற்றும் உலகெங்கிலும் இருக்கும் உழைக்கும் மக்களும் இளைஞர்களும் எட்வார்ட் ஸ்னோவ்டெனையும் அதேபோல் பிராட்லி மானிங், ஜூலியன் அசாஞ் ஆகியோரையும்

பாதுகாக்க வேண்டும். வேலைத் தளங்கள், கல்லூரிகள், பள்ளிகள், மற்றும் உழைக்கும் மக்கள் வாழும் பகுதிகளிலும் ஆதரவு திரட்டப்பட வேண்டும். அவர்களுடைய பாதுகாப்பு ஜனநாயக உரிமைகளின் பாதுகாப்பிற்காக ஒரு வெகுஜன இயக்கத்தின் அபிவிருத்தியின் முன்னணியில் இருக்க வேண்டும்.

இரு பெரிய காரணிகளின் கணத்தினால் அமெரிக்காவில் ஜனநாயகம் வீழ்ச்சியடைந்து கொண்டிருக்கிறது: இராணுவ வாதமும் போர் அதிகரிப்பும் மற்றும் சமூக சமத்துவின்மை அதிகரிப்பும் அளவிற்கு பெருகுவதுமே அவ்விரு காரணிகளாகும். ஒரு சதவிகித மக்கள் நாட்டின் 40 சதவீத செல்வத்தை கட்டுப்படுத்தும் ஒரு சமூகத்தில், ஜனநாயக நிகழ்ச்சிப் போக்கினை பாதுகாத்துக் கொள்வது இயலாத செயலாகும்.

ஜனநாயக உரிமைகளுக்கான போராட்டமானது போருக்கான மூலகாரணமான முதலாளித்துவ அமைப்புமுறை, சமூக சமத்துவமின்மை, சர்வாதிகாரத்தினை நோக்கிய உந்துதல் ஆகியவற்றிற்கு எதிரான அமெரிக்க மற்றும் சர்வதேச தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஒரு அரசியல் இயக்கத்தின் வளர்ச்சியில் இருந்து பிரிக்கப்பட முடியாது.

இப்போரட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ள விரும்புவோர் அனைவரையும் சோசலிச சமத்துவக் கட்சியிலும் நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவிலும் சேருமாறு நாங்கள் அழைப்புவிரிகிறோம்.

ஹ்யூகோ ஷாவேஸும் சோசலிசமும்

பில் வான் ஓகன்
8 மார்ச் 2013

ஜனாதிபதி ஹ்யூகோ ஷாவேஸின் உடலை இராணுவ பயிற்சி நிலையத்திற்கு கொண்டு செல்வதற்காக ஆயிரக்கணக்கான வெனிசுவேலிய மக்கள் கராகசின் வீதிகளில் நிரம்பிவழிந்தனர். இந்த இராணுவ பயிற்சி நிலையத்திலேயே அவர் தன்னுடைய தொழில் வாழ்கையை ஆரம்பித்திருந்தார். இன்றைய இறுதி மரணச்சடங்குகள் வரை அவரது உடல் அங்கே வைக்கப்பட்டுள்ளது.

அந்த முன்னாள் பாரகூட் பிரிவு லெப்டினன்ட் கேணல் 14 ஆண்டுகள் ஆட்சியில் இருந்தார். அவர் மீதான உணர்ச்சி வெளிப்பாடு மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருந்தாலும், மறுப்பதற்கிடமின்றி அவரது ஆட்சியில் நாட்டிலிருந்த மிகவும் வறிய பிரிவினரின் சமூக நிலைமையில் வளர்ச்சியைக் கொண்டு வந்ததற்கான பரந்த ஆதரவை

அது எடுத்துக்காட்டியது. இதில் இன்றும் இலத்தீன் அமெரிக்காவின் சராசரிக்கு அதிகமாக உள்ள வறுமை விகிதத்தைப் பாதியாக குறைத்ததும் உள்ளடங்கும்.

வாஷிங்டனில் ஒபாமா நிர்வாகம் ஒரு கவனமான அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட்டதுடன், ஷாவேஸின் மரணம் ஒரு “சவாலான காலகட்டம்” என்றும் கரகாலில் தலைமை மாற்றம் “வெனிசுவேலிய அரசாங்கத்துடன் ஆக்கப்பூர்வமான உறவை வளர்க்கும்” என நம்புவதாகவும் தெரிவித்துள்ளது.

காங்கிரசில் குடியரசுக் கட்சித் தலைவர்கள் வெளிப்படையாக வெனிசுவேலியத் தலைவரின் மரணம் குறித்து மகிழ்ந்தனர். சபையின் வெளியுறவுக் குழுவின் தலைவர் எட் ரோய்ஸின் பிரதிபலிப்பு இதற்கு உதாரணமாகும்: “இந்தச் சர்வாதிகாரி மறைந்தது நல்ல விடயமே” என்று அவர் அறிவித்தார்.

ஷாவேஸின் அரசாங்கம், நாட்டின் நீண்டகால எண்ணெய் வளத்திலிருந்து வந்த வருமானங்களை சமூக உதவி திட்டங்களுக்கு திருப்பிவிட்டமை, சீனாவுடன் நெருக்கமான பொருளாதார உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டமை போன்ற அவரது தேசியவாத பகட்டாரவாரங்கள், வாஷிங்டன் மற்றும் வெனிசுவேலாவில் இருந்த ஒரு பாசிச ஆளும் வர்க்க பிரிவை வெறுத்தவர்களை ஷாவேஸு பக்கம் திரும்பச் செய்தன. எவ்வாறிருந்த போதிலும், இவை ஷாவேஸும் அவரது போலி-இடது ஆதரவாளர்களும் கூறிக்கொண்டதைப் போல், சோசலிசத்திற்கான ஒரு பாதையைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தவில்லை.

ஷாவேஸும் ஒரு முதலாளித்துவ தேசியவாதியாவார். அவரது அரசாங்கம், அவர் எங்கிருந்து வந்தாரோ அதே இராணுவத்தின் மீது பலமாக தங்கியிருந்ததுடன், அது வெனிசுவா அரசின் விவகாரங்களில் முக்கிய

ஒழுங்குபடுத்துபவராக தொடர்ந்தும் சேவை செய்து வந்தது.

நாட்டின் வறிய மக்களை படுகொலை மற்றும் சித்திரவதை வழிமுறைகளை கொண்டு கையாள் விரும்பிய, வெனிகுவேலாவின் ஒரு பிற்போக்கு தன்னல தட்டினரின் கடுமையான எதிர்ப்புக்கு மத்தியிலும், வாழ்க்கை தரங்கள், வீட்டுவசதி, சுகாதாரம் மற்றும் கல்வியையும் முன்னேற்றும் ஷாவேஸின் இலட்சியங்கள் அல்லது திட்டங்கள் இலாப நலன்களுக்கு எவ்விதத்திலும் குழிபறிக்கவில்லை.

நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் மீது தனியாத்துறை கொண்டுள்ள கட்டுப்பாடும் தேசிய வருமானத்தின் ஒரு பகுதி தொழிலாளர்களுக்கு செல்வதற்குப் பதிலாக முதலாளிகளைச் சென்றடைவதும், ஷாவேஸ் பதவியேற்பதற்கு முன் இருந்ததைவிட அவரின் கீழ் அதிகமாயின. பொலிபர்குவேசியா (boliburguesia) என அழைக்கப்பட்ட ஒரு புதிய முழு ஆளும் தட்டு, ஷாவேஸிசத்திலும் படர்ந்திருந்தது. இத்தட்டு, அரசாங்க ஒப்பந்தங்கள், ஊழல், நிதிய ஊகம் ஆகியவற்றினால் செல்வத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டது.

அதே சமயம், “பொலிவேரியன் புரட்சி” என்பது, வெனிகுவா ஏகாதிபத்தியத்தில் தங்கியிருக்கின்ற மற்றும் அதனால் ஒடுக்கப்படுகின்ற ஒரு தேசம் என்ற நிலைமையில் இருந்து எந்த மாற்றத்தையும் செய்துவிடவில்லை. நாட்டின் பொருளாதாரம், இன்னமும் எண்ணெய் ஏற்றுமதியையே முற்றிலும் நம்பியுள்ளதுடன் (அதிக பங்கு அமெரிக்காவிற்குச் செல்லுகிறது), மூலதனமும் நுகர்வோர் பொருட்களும் இறக்குமதி செய்யப்பட வேண்டியவையாக உள்ளன.

கடந்த நவம்பர் மாதம் நடைபெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தலில், பகிரங்கமாக செல்வந்தர்கள் மற்றும் சலுகை பெற்றவர்களுடைய ஆதரவை நாடிய ஷாவேஸ், தனது கொள்கைகள் சமூக அமைதி மற்றும் உறுதியை வளர்க்கின்றன என்றும், உள்நாட்டுப் போர் ஆபத்தைத் தவிர்க்கின்றன என்றும் வலியுறுத்தினார்.

ஒரு தெளிவாக வரையறுக்கப்படாத “21ம் நூற்றாண்டு சோசலிசம்” என்னும் இடது வார்த்தை ஜாலத்தில், தன்னுடைய கொள்கைகளை முன்னெடுக்க ஷாவேஸிற்குப் போதுமான காரணங்கள் இருந்தன. முதலும் முக்கியமானதுமாக இதன் நோக்கமானது, வெனிகுவேலியத் தொழிலாளர்களின் போர்க்குணத்தை திசைதிருப்பி அடக்குவதாகும். அவர்களுடைய போராட்டங்கள், ஓரளவிற்கு ஆளும் வெனிகுவேலியா ஐக்கிய சோசலிஸ்ட் கட்சி (PSUC) மற்றும் அத்துடன் இணைந்துள்ள பொலிவேரியன் தொழிற்சங்கக் கூட்டமைப்பின் கட்டுப்பாட்டை மீறிச்செல்ல முயன்ற பல தடவைகளிலும், அவை “எதிர்ப்புரட்சி” என முத்திரையிடப்படுகின்றன.

ஆனால், கடந்த காலத்தில் தங்களை “டிரொஸ்கிசுவாதிகள” என்று காட்டிக் கொண்ட அமைப்புகள் மற்றும் தனிநபர்கள் உட்பட சர்வதேசப் போலி இடதுகளின் முழுப் பிரிவினரும், இந்த “சோசலிச” வார்த்தை ஜாலங்களுக்கு நம்பகத்தன்மை கொடுக்க முற்பட்டனர். உதாரணமாக, ஷாவேஸ் ஓர் “ஐந்தாம் அகிலத்திற்கு அழைப்பு விடுத்ததைப் பாராட்டும் அளவிற்கு மிக கேலிக்கூத்தான மட்டத்தை இவை அடைந்தன. நவம்பர் 2009ல் காரகாஸில் நடந்த “இடது கட்சிகளின் கூட்டம் ஒன்றில் ஒரு பொருத்தமற்ற உரையில் இக்கருத்து வெளிப்பட்டது. அக்கூட்டத்தில் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, பிரேசிலிய தொழிலாளர்கள் கட்சி, ஆர்ஜென்டினாவின் பெரோனிச நீதிக்கான கட்சி (Partido Justicialista), மெக்ஸிக்கோவின் PRI ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகளும் பங்கு பெற்றிருந்தனர்.

பல்லோவாத அகிலம் மற்றும் பிரான்சின் புதிய முதலாளித்துவ எதிர்ப்புக் கட்சியின் முக்கிய உறுப்பினரான பிரான்சுவா சபடோவின் பிரதிபலிப்பு சரியான உதாரணம் ஆகும். அவர், இக்கூட்டமானது “இலத்தீன் அமெரிக்காவில் மட்டுமன்றி உலகம் முழுவதும்” உள்ள வலதுசாரி மற்றும் தொழிலாள வர்க்க-விரோத ஆளும் கட்சிகளை எதிர்க்கும் ஒரு முக்கிய அமைப்பாக முன்வரும் என்றார். மேலும் அரசியல் “வெறுபாடுகள்” கடக்கப்படலாம் என்றும், “வித்தியாசமான போக்குகளில் வரலாற்று இருப்புநிலைக் குறிப்புக்களை விவாதிக்கத் தேவையில்லை” என்றும் வலியுறுத்தினார்.

இத்தகைய “இருப்பு நிலைக் குறிப்புக்கள்” மட்டுமே தன் நீண்ட, சோகம் ததும்பிய வரலாற்று அனுபவத்தை, குறிப்பாக இலத்தீன் அமெரிக்காவில் அப்பட்டமாக எடுத்துக்காட்ட முடியும். போலி அரசியல்வாதியான சபடோ போன்றவர்கள் முதலாளித்துவ தேசியவாத ஆட்சிகளை “புரட்சிகரமானது”, “சோசலிஸ்ட்” என்று சித்தரித்து, தொழிலாள வர்க்கத்தின் போராட்டங்களை அவற்றிற்கு அடிபணியவைத்தனர்.

1970களில் நஹூல் மொரினோவின் தலைமையிலான அரசியல் போக்கானது ஆர்ஜென்டினாவின் தொழிலாள வர்க்கத்தை பெரோனிசம், காஸ்ட்ரோயிசம் ஆகிய இரண்டிற்கும் அடிபணியவைக்கும் வடிவத்தை எடுத்து, 1976 கொடுரமான இராணுவ ஆட்சி மாற்றத்தின் போது தொழிலாள வர்க்கத்தை அரசியல் ரீதியாக நிராயுதபாணியாக்கிவிட்டது. 1971ல் ஜெனரல் ஹூகோ பன்லாரின் வலதுசாரி இராணுவ சதிப் புரட்சியுடன் ஜனாதிபதி பதவியை இழந்த, “இடது” ஜெனரல் ஜே.ஜே. டொரெஸ் (J.J. Torres) சம்பந்தமாக, பொலிவியாவின் குலேமோ லோராவின் (Guillermo Lora) கட்சியும், இதேபோன்ற வகிபாகத்தையே ஆற்றியது.

இதேபோன்று, பெருவில் ஜெனரல் வெலஸ்கோ அல்வரடோ (Velasco Alvarado), பனாமாவில் ஜெனரல் ஓமர் டெரிஜோஸ் (Omar Torrijos) ஆகியோரின் அரசாங்கங்களுக்கு அடிபணிந்தமை, காஸ்ரோவாதம் மற்றும் குவேரவாதத்தை கண்டம் முழுதும் முன்னிலைப்படுத்தி செய்ததைப் போல், இத்தகைய நாடுகளில் தொழிலாள வர்க்கம் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டதற்கும் தோல்விக்கும் வழி வகுக்கப்பட்டது.

ஷாவேஸிசத்திற்கு சோசலிச சாயம் பூசும் இன்றைய போலி இடதுகளின் நடவடிக்கையானது, இந்த வரலாற்றுப் படிப்பினைகளை பெற்றுக் கொள்ள தவறியுள்ளதையும் மட்டுமன்றி, அவை வர்க்க நலன்களில் ஆழமாக வேரூன்றியிருப்பதையும் காட்டுகின்றன. இவை ஷாவேஸின் “21ம் நூற்றாண்டு சோசலிசம்” எனப்படுவதற்கு ஈர்க்கப்படுவதற்குக் காரணம், தொழிலாள வர்க்கம் முதலாளித்துவத்திற்கு முடிவு கட்டி அதிகாரத்தைத் தன் கைகளில் எடுத்துக் கொள்வதற்கான சுயாதீன, முழு நன்வுடனான போராட்டத்தின் மூலமே சோசலிசத்துக்கான மாற்றம் இடம்பெற முடியும் என்ற மார்க்சிச கருத்தாய்வை அவர்கள் முழுமையாக எதிர்ப்பதை ஆகும். மாறாக, இக் குட்டி முதலாளித்துவ அரசியல் பிரிவுகள், முதலாளித்துவத்தை புரட்சியில் இருந்து பாதுகாப்பதற்காக திட்டமிடப்பட்ட, ஜனரஞ்சக தளபதிகளால் மேலிருந்து திணிக்கப்படும் ஒரு கொள்கையால் ஈர்க்கப்படுகின்றன. இந்த தட்டினர், 1960களிலும் 1970களிலும் காஸ்ட்ரோயிசத்திற்கு அடிபணிந்திருந்த உச்சகட்ட நாட்களின் பின்னர் மிகவும் வலதுபக்கம் நகர்ந்து விட்டனர். உண்மையில் அவருடைய இறப்பிற்கு முன், ஷாவேஸைப் பாராட்டியவர்களில் சிலர், அவர் லிபியாவிலும் கிரியாவிலும் ஆட்சிமாற்றத்திற்கான அமெரிக்க போர்களை எதிர்த்ததால், அவருக்கு எதிராகத் திரும்பினர். அவர்கள் இந்தப் போர்களின் போது தாங்களாகவே தங்களை ஏகாதிபத்தியத்துடன் இணைத்துக் கொண்டவர்களாவர்.

ஷாவேஸ் இல்லாத ஒரு புதிய ஷாவேஸிசத்தை அமைக்கும் பரந்த முயற்சிகளின் உடனடி தலைவிதி எத்தகையதாக இருந்தாலும், வெனிகுவேலாவிலும் இலத்தீன் அமெரிக்கா முழுவதும் ஆழமடைந்துவரும் உலக முதலாளித்துவ நெருக்கடியின் பாதிப்பால் வர்க்கப் போராட்டம் தீவிரமடையும். இதில், முதலாளித்துவத்திற்கு எதிரான உலகளாவிய போராட்டத்தின் ஒரு பாகமாக, தொழிலாள வர்க்கத்தின் சுயாதீனமான அரசியல் அணிதிரள்வுக்காகப் போராட, நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் பிரிவுகளை ஒரு புதிய, சுயாதீனமான புரட்சிகரக் கட்சிகளாக கட்டியெழுப்புவது தீர்க்கமான பிரச்சினையாகும்.

இலத்தீன் அமெரிக்காவில் தேசியவாதமா அல்லது சோசலிசமா ஷாவேஸின் ஆதரவாளர் ஒருவருக்கு ஒரு பதில்

பில் வான் ஓகன்
14 மார்ச் 2013

14 மார்ச் மாதம் 8 ஆம் திகதி, “ஹ்யூகோ ஷாவேஸும் சோசலிசமும்” என்ற தலைப்பில் வெளியிடப்பட்ட முன்னோக்குக் கட்டுரைக்கு பிரதிபலிப்பாக உலக சோசலிச வலைத் தளம் பல கடிதங்களை பெற்றுள்ளது. இவைகளில் பல, ஷாவேஸின் ஆட்சியை ஒரு மார்க்சிச பகுப்பாய்விற்கு உட்படுத்தி, அதை வர்க்க அடிப்படையில் ஒரு முதலாளித்துவ தேசியவாத ஆட்சி எனக்கூறி, அதை இலத்தீன் அமெரிக்காவில் முன்னர் இருந்த அத்தகைய ஆட்சிகளின் வரலாற்று உள்ளடக்கத்தில் இருந்தி ஒப்பிட முயன்றமைக்காக ஆத்திரமுற்றுள்ளன.

இக்கடிதங்களில் ஒன்று பிரித்தானியாவில் LB இடமிருந்து வந்துள்ளது: இந்த முன்னோக்கினால், தான் “அதிர்ச்சி” அடைந்துள்ளதாகவும், “ஏகாதிபத்திய செய்தி ஊடகங்கள் பொலிவரிய புரட்சியை பற்றி அரைகுறை உண்மைகளுடனும் கருத்தியல் ரீதியான பக்கச் சார்புடனும் இழிவாகக் காட்ட முற்பட்டிருக்கையில், உலக சோசலிச வலைத் தளத்தின் பின் வான் ஓகனும் அதே கற்பனைகளைப் பயன்படுத்தி, அவற்றின் மார்க்சிச எதிர்ப்பு நிலைப்பாட்டிற்கு ஆதரவு கொடுக்கிறார்,” என அவர் கூறியுள்ளார்.

இந்த அரைகுறை “உண்மைகள்”, “கற்பனைகள்”, யாவை? வெனிசுவேலாவானது ஷாவேஸின் கீழ் தீவிர வறுமைக் குறைபைக் கண்டுள்ளபோதும் நாட்டின் வறுமை விகிதம் இலத்தீன் அமெரிக்காவின் சராசரியை விட இன்னும் அதிகமாகவே இருக்கிறது, அவருடைய 14 ஆண்டு ஆட்சிக் காலம் அடிப்படையில் வெனிசுவேலாவின் நிலையை ஒடுக்கப்பட்ட நாடு என்பதில் இருந்து மாற்றவில்லை, மற்றும் ஒரேயொரு பண்டமான எண்ணெய் ஏற்றுமதிக்காகவும் பெரும்பாலான மக்களின் நுகர்வுப் பொருட்களுக்கும் மூலதனப் பொருட்களுக்காகவும் பெரும் வல்லரசுகளை நம்பியிருப்பதில் இருந்து மாற்றவில்லை என நாம் சுட்டிக் காட்டியுள்ளதை, கடிதம் எழுதியவர் எதிர்க்கிறார்.

இந்தப் புறநிலையான உண்மைகளை மறுப்பதற்கான அவசியம் என்ன? வர்க்க யதார்த்தங்களை மறைத்து, வெனிசுவேலாவின் ஆட்சியை மிக அழகிய வர்ணத்தில் வண்ணம் தீட்ட வேண்டும் என்னும் ஆர்வம் ஏற்பட்டிருப்பது ஏன்? இதற்கான விடையும் கடிதத்தில் ஒரு வரியில் உள்ளது. “பிரித்தானியா போன்ற நெருக்கடி நிறைந்த

நாடுகள், மோசமான முறையில் பொதுநலச் செலவுகளைக் குறைத்து, உழைக்கும் மக்களுடைய வீடுகளுக்கான உரிமையையும் தாக்குகையில், வெனிசுவேலியப் புரட்சி மார்க்சிஸ்ட்டுக்களை ஒரு மாற்றீடு உள்ளது எனக் காட்ட அனுமதிக்கிறது.”

அமெரிக்கா, பிரித்தானியா போன்ற நாடுகளில் இருக்கும் தொழிலாள வர்க்கமானது ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்பிற்கு எதிராக ஒடுக்கப்பட்டுள்ள நாடான வெனிசுவேலாவிற்கு ஆதரவு கொடுப்பது அவசியம் என்றாலும், ஷாவேஸின் கீழுள்ள அரசியல், பொருளாதார கட்டமைப்பை அமெரிக்கா அல்லது பிரித்தானிய தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு மாற்றீடாக முன்வைப்பது கேலிக்கூத்தாகும். தங்களை சோசலிசத்தை நோக்கி வழிநடத்த, மேற்கு முனை அல்லது சாண்ட்ஹர்ஸ்ட் (அரச இராணுவக் கல்லூரி) ஒரு கேள்வலை உருவாக்கும்வரை காத்திருப்பதைவிட அவர்களால் என்ன செய்ய முடியும்?

இங்கு மேலிருந்து சுமத்தப்படும் ஒரு வகையான “மாற்றீடு” என கருதப்படுவது, அதிகாரத்திற்கான தனது சொந்த அமைப்பை நிறுவுவதற்கான முயற்சியில் தொழிலாள வர்க்கத்தின் சுயாதீனமான அரசியல் இயக்கத்திலிருந்து எழுச்சிபெற்று வருவது அல்ல. ஷாவேஸைப் புகழ்வதானது அவ்வாறான இயக்கத்தை முற்றிலும் நிராகரிப்பதுடனும், கடுமையாக எதிர்ப்பதனுடனும் பிணைந்துள்ளது.

இது, தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு “சோசலிசத்தை” கொண்டுவரும் யாராவது ஒரு அரச தலைவருக்கு ஆதரவளிப்பதன் மூலம், மலிவான முறையில் தமது மனச்சாட்சியை அமைதிப்படுத்த மற்றும் தங்களை நல்லவர்களாக உணர்ந்துகொள்ள விரும்புவர்களின் அரசியலே ஆகும். உண்மையில், இது தொழிலாளர்கள் தம்மைத் தாமே விடுதலை செய்து கொள்வதற்கான போராட்டத்தின் ஊடாக மட்டுமே எழக்கூடிய சோசலிசத்தை முற்றிலும் பொய்மைப்படுத்துவதாகும்.

வர்க்க அடிப்படையைப் பொறுத்தவரை, இதேபோல் பரக் ஓபமா மீது நப்பாசைகளை வளர்த்த குட்டி முதலாளித்துவ தட்டுக்களிலிருந்து வந்தவர்களை விட, ஷாவேஸுக்கு ஆதரவு கொடுப்பவர்கள் மாறுபட்டவர்கள் அல்ல. உண்மையில், தான் அமெரிக்கக் குடிமகனாக இருந்தால் ஓபமாவிற்கே வாக்களித்திருப்பேன், என்று கடந்த ஆண்டு வெனிசுவேலாவின் ஜனாதிபதியே கூறியதன் உள்ளடக்கமும் இதுவே ஆகும். ஓபமா ஒரு வெனிசுவேலா

நாட்டவராக இருந்திருந்தால் அவர் ஷாவேஸுக்கு ஆதரவு கொடுத்திருப்பார் என்று தான் நம்புவதாகவும் அவர் கூறினார்.

ஷாவேஸ ஒரு முதலாளித்துவ தேசியவாதி என்னும் வரையறை “தவறு மட்டும் இல்லை, முக்கிய புள்ளியையும் புறக்கணிக்கிறது” என்றும் கடிதம் எழுதியவர் கூறியுள்ளார். அவர் தொடர்வதாவது: “1914ல் லெனின் எழுதியடி, ஒடுக்கப்பட்ட தேசத்தின் எந்த பூர்சுவா தேசியவாதமும், ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான ஒரு பொது ஜனநாயக உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டிருப்பதுடன், இந்த உள்ளடக்கத்திற்காகவே நாம் நிபந்தனை இன்றி ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும்.” சோசலிசத்திற்கான இயக்கம் வெனிசுவேலாவின் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களால் முன்னெடுக்கப்படுவதுடன், அதன் வெளிப்பாட்டை ஹ்யூகோ ஷாவேஸின் புரட்சிகரத் தலைமையில் காண்கிறது.”

இங்கு ஸ்ராலினிஸ்த்திடம் இருந்தும் குட்டி முதலாளித்துவ தீவிரவாதத்தில் இருந்தும் எடுக்கப்பட்ட, அரை வேக்கான மற்றும் முரண்பாடான கருத்துக்கள், லெனினிடம் இருந்து எடுக்கப்பட்ட புரிந்துகொள்ளப்படாத மேற்கோளுடன் கலக்கப்பட்டுள்ள ஒரு சாம்பாரை ஒருவர் காணலாம்.

இக்கடிதம் எழுதியவர் ஷாவேஸை ஒரு முதலாளித்துவ தேசியவாதி என்று வரையறுப்பது ஓர் அவதூறு எனக் கூறுவதுபோல் தோன்றுகின்றது. அதாவது, அவர் அப்படி இருந்தாலும், “வெனிசுவேலாவிய ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின்” சோசலிசத்தை நோக்கிய இயக்கத்திற்கு ஒரு வெளிப்பாட்டைக் கொடுத்து தலைமை தாங்குவதால், லெனின் ஆலோசனையின் அடித்தளத்தில் அவர் நிபந்தனையற்ற ஆதரவு பெறுவதற்கு தகுதியானவர் என அவர் கூறுகின்றார்.

ஷாவேஸை ஒரு முதலாளித்துவ தேசியவாதி என விவரிக்கையில் அச்சொற்றொடர் ஒரு அடைமொழிச் சொல்லாக பயன்படுத்தப்படவில்லை, மாறாக அவருடைய ஆட்சியின் குணவியல்பாக இருந்த வர்க்க நலன்கள் மற்றும் வழிமுறைகள் பற்றிய ஒரு அரசியல்ரீதியான துல்லியமான வரையறுப்பாகும். அவருடைய சமூக நலத் திட்டங்களும் பகுதியான தேசியமயமாக்கல் நடவடிக்கைகளும் ஒரு புறம் இருக்க, பொருளாதாரம் உறுதியாக முதலாளித்துவ தன்மையைக் கொண்டிருந்த

ஒரு நாட்டின் முதலாளித்துவ அரசாங்கத்திற்கு அவர் தலைமை தாங்கினார்.

ஷாவேஸ் தலைமை தாங்கிய அரசு, அவர் 14 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்போது இருந்த அதே நிறுவனங்கள், அதிகார வர்க்கங்களையே இன்னமும் அடித்தளமாகக் கொண்டிருந்தது. முதலும் முக்கியமுமாக ஆயுதப் படைகள் அரசாங்க செயற்பாடுகளில் முக்கிய பங்கைக் கொண்டுள்ளன.

வெனிசுவேலாவின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில், 70 சதவிகிதத்திற்கும் அதிகமானவற்றை தனியார் துறை கொண்டுள்ளது. 1998ம் ஆண்டு முதலில் ஷாவேஸ் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதை விட இது அதிகம் ஆகும். இவ்வகையில் முதலாளிகள், தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக அபகரித்த சொத்தின் பங்கு, 2008ல் அதாவது அவர் அதிகாரத்திற்கு வந்த ஒரு தசாப்தத்தில், 48.8 சதவீதம் என்ற உயர்ந்த அளவை எட்டியது. வெனிசுவேலாவின் வங்கிகள் மிகவும் இலாபகரமானவை, அதன் பங்குச் சந்தை உலகில் அதிக செயலாற்றத்திறன் உடையது, உண்மை ஊதியங்கள் சரிந்தநிலையில் பங்குகளின் விலைகள் 2012 ல் கிட்டத்தட்ட 300 சதவிகிதம் உயர்ந்தன.

இங்கு அவதூறின் இலக்கு ஷாவேஸ் அல்ல, லெனின் ஆவார். அப்போது ஸாரிஸே பேரரசின் பாகமாக இருந்த போலாந்தின் சுயநிர்ணயத்துக்கான உரிமையை அங்கீகரிப்பதற்கான “எதிர்மறை கோரிக்கை”, என லெனின் வகைப்படுத்தியதை அதனது வேலைத் திட்டத்தில் உள்ளடக்குவதா இல்லையா என்பது சம்பந்தமாக ரஷ்ய மார்க்சிய இயக்கத்துக்குள் கலந்துரையாடல் நடத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்த சூழ்நிலையில் இருந்து, இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள மேற்கோள் மூர்க்கத்தனமான முறையில் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

அதே கட்டுரை, “தொழிலாள வர்க்கத்தை முதலாளித்துவ கொள்கைக்கு அடிபணியவைப்பதற்கு” எதிராக எச்சரிப்பதுடன், தொழிலாள வர்க்கத்தை பொறுத்தவரையில் தேசியக் கோரிக்கைகள் “வர்க்கப் போராட்டத்தின் நலன்களுக்கு கீழ்ப்பட்டவையே” என வலியுறுத்துகிறது. “தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு முக்கியமான விடயம் அதனுடைய வர்க்க வளர்ச்சியை உறுதிப்படுத்துவது ஆகும். தொழிலாள வர்க்கத்தின் நோக்கங்களுக்கும் முன்னால், தன்னுடைய “சொந்த தேசம்” என்ற நோக்கினை தள்ளுவதற்காக முதலாளித்துவத்திற்கு இந்த வளர்ச்சியை தடை செய்வது அவசியமாக உள்ளது”, என அது வலியுறுத்துகிறது.

மேலும், 1917ல் அக்டோபர் புரட்சிக்கு முந்தைய காலக்கட்டத்தில், லியோன் ட்ரோடஸ்கி தன்னுடைய நிரந்தரப் புரட்சித் தத்துவத்தில் அபிவிருத்தி செய்திருந்த

முன்னோக்கை லெனின் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தார். அத் தத்துவம், ரஷ்யா போன்ற இட முதலாளித்துவ வளர்ச்சி காலம் கடந்த நாடுகளில், முதலாளித்துவ புரட்சியுடன் வரலாற்று ரீதியாக பிணைந்திருந்த ஜனநாயக மற்றும் தேசியக் கடமைகள், தொழிலாள வர்க்கத்தின் தலைமைத்துவத்தின் கீழ் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றி சோசலிச நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதன் மூலமே முன்னெடுக்கப்பட முடியும் என ஸ்தாபித்திருந்தது.

ட்ரோடஸ்கியின் நிலைப்பாட்டின் சாரம், தொழிலாள வர்க்கத்தின் அரசியல் சுயாதீனத்திற்காக போராடுவதும், அப்போராட்டத்தை தேசிய முதலாளித்துவத்தின் கொள்கைகள் எவ்வளவு “இடது” ஆக இருந்தாலும் அதற்கு அடிபணியச் செய்ய மறுப்பதுமாகும்.

ரஷ்யா போன்ற, முதலாளித்துவ வளர்ச்சி காலம் கடந்த நாடுகளில், முதலாளித்துவ புரட்சியுடன் வரலாற்று ரீதியாக பிணைந்திருந்த ஜனநாயக மற்றும் தேசியக் கடமைகள். தொழிலாள வர்க்கத்தின் தலைமைத்துவத்தின் கீழ் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றி சோசலிச நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதன் மூலமே முன்னெடுக்கப்பட முடியும்.

தன்னுடைய வாழ்வின் கடைசி ஆண்டுகளில், ட்ரோடஸ்கி இப்பிரச்சினை குறித்து, மெக்சிகோவின் ஜனாதிபதி லாசாரோ கார்டெனஸின் தேசியவாதக் கொள்கைகளைப் பொறுத்து நேரடியாக ஆராய்ந்தார். கார்டெனஸின் அரசாங்கம் மட்டுமே மாஸ்கோவின் ஸ்ராவின்சு அதிகாரத்துவத்தின் கொலையாளிகளால் வேட்டையாடப்பட்டு வந்த ரஷ்யப் புரட்சியின் தலைவருக்கு உலகிலே அரசியல் அடைக்கலம் கொடுத்த நாடாகும்.

மார்ச் 1938ல், மெக்சிகோ எண்ணெய் தொழிலாளர்களின் போர்க்குணமிக்க போராட்டங்களுக்கும் திமிர்பிடித்த, விட்டுக்கொடுக்காத அமெரிக்க, பிரித்தானிய எண்ணெய் பெருநிறுவனங்களுக்கும் பதிலிறுத்த கார்டினஸ், மெக்சிகோவின் எண்ணெய் தொழில்துறையை தேசியமயமாக்கி, நாட்டின் இரயில் பாதைகளையும் தேசியமயமாக்கி அவற்றை தொழிலாளர்களின் நிர்வாகத்தின் கீழ்

இருத்தினார். இந்த நடவடிக்கைகள் கிட்டத்தட்ட 75 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மிகச் சக்தி வாய்ந்த நாடுகளை மீறிச் செய்யப்பட்டவையும் மற்றும் வெனிசுவேலாவில் ஷாவேஸ் அரசாங்கம் எடுத்த எந்த நடவடிக்கைகளையும் விட முற்போக்குத்தனமும் அதிக தீவிரமும் கொண்டவையாக இருந்தன.

என்னும், இந்த நடவடிக்கைகளை வர்க்க அடிப்படையில் வரையறுப்பதையும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் சுயாதீன நலன்கள் மற்றும் பணிகளை விவரிப்பதையும் ட்ரோடஸ்கி வலியுறுத்தினார். கார்டினஸ் அரசாங்கத்தின் நன்மதிப்பை பேணுவது சம்பந்தமாக அக்கறை காட்டுவதற்கு அவருக்கு அனைத்து காரணங்களும் இருந்த போதிலும், அவர் ஆழ்ந்த கொள்கை பிடிப்பான பகுப்பாய்வை மேற்கொண்டார். இது ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் அச்சுறுத்தலுக்கு எதிராக இந்த அரசாங்கத்தை பாதுகாப்பதில் இருந்து அவரை தடுக்கவில்லை.

ட்ரோடஸ்கியின் மதிப்பீடு, வெனிசுவேலாவில் ஷாவேஸ் அரசாங்கத்தைப் போன்ற ஆட்சிகளின் பண்புகளையும், அவர்கள் சம்பந்தமாக மார்க்சிஸ்டுகள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அணுகுமுறைகளையும் புரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு உறுதியான தத்துவார்த்த அஸ்திவாரத்தை வழங்குகிறது.

தேசியமயமாக்கல்கள் நடந்து சில மாதங்களுக்குள் அவர் எழுதியதாவது: “தொழில்துறையில் பின்தங்கிய நாடுகளில் வெளிநாட்டு மூலதனம் முக்கிய பங்கைக் கொண்டுள்ளது. எனவே தேசிய முதலாளித்துவம், தேசிய பாட்டாளி வர்க்கத்துடன் கொண்டுள்ள உறவு ஒப்புமையில் வலுவற்ற தன்மையை உடையதாக இருக்கிறது. இது அரசு அதிகாரத்திற்கு சிறப்பு நிபந்தனைகளைத் தோற்றுவிக்கிறது. அரசாங்கம் வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு மூலதனத்திற்கு இடையேயும் மற்றும் பலவீனமான தேசிய முதலாளித்துவத்துக்கும் ஒப்புமையில் சக்தி வாய்ந்த பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு இடையேயும் தள்ளாடுகிறது. இது அரசாங்கத்திற்கு ஒரு தனித்துவமான போன்பாட்டிசு தன்மையை அளிக்கிறது. இது வர்க்கங்களுக்கு மேலாக பேசுவதற்கு தன்னை உயர்த்திக்கொள்கிறது. அது தன்னை வெளிநாட்டு மூலதனத்தின் கருவியாக மாற்றிக் கொள்வதாலும், பாட்டாளி வர்க்கத்தை பொலிஸ் சர்வாதிகாரத்தின் சங்கிலிகளில் கட்டிப் போடுவதாலும் அல்லது பாட்டாளி வர்க்கம் சம்பந்தமாக சாதாரியமான செயற்திட்டங்களை கையாள்வதன் மூலம், சில சமயம் அதற்கு சலுகைகள் கொடுக்கும் நிலைக்கு செல்வதனால் வெளிநாட்டு முதலாளிகளிடமிருந்து சற்று சுதந்திரம் பெறும் வாய்ப்பு உள்ளது. மெக்சிகோ அரசாங்கத்தின் தற்போதைய கொள்கை

இரண்டாம் கட்டத்தில் உள்ளது. இதன் மிகப் பெரிய வெற்றிகள் இரயில் பாதைகள் மற்றும் எண்ணெய் தொழில்துறைகளை பறிமுதல் செய்து கொண்டது ஆகும்.

“இந்த நடவடிக்கைகள் முற்றிலும் அரசு முதலாளித்துவத்தின் வரையறைகளுக்கு உட்பட்டதாகும். ஆனால் ஒரு அரைக்காலனித்துவ நாட்டில், தனியார் வெளிநாட்டு மூலதனத்தினதும் அதனுடைய அரசாங்கங்களினதும் பெரும் அழுத்தங்களின் கீழ், அரசு முதலாளித்துவம் உள்ளது. இது தொழிலாளர்களின் தீவிர ஆதரவு இல்லாமல் தன்னைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள முடியாது. எனவேதான் அது தன் கரங்களில் இருந்து உண்மையான அதிகாரம் தப்பிவிடாமல், தேசியமயமாக்கப்பட்ட தொழில்துறை பிரிவுகளில் உற்பத்தியை ஒழுங்கமைக்க கணிசமாக பங்கை தொழிலாளர்களுடைய அமைப்புக்களுக்கு கொடுத்துள்ளது.

“இந்நிலையில் தொழிலாள வர்க்க கட்சியின் கொள்கை எப்படி இருக்க வேண்டும்? சோசலிசத்திற்கான பாதை, பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி மூலம் அன்றி, முதலாளித்துவ அரசு தொழில்துறையின் பல்வேறுபட்ட பிரிவுகளை தேசியமயமாக்குவதாகவும் அவற்றை தொழிலாளர்களின் அமைப்புக்களின் கைகளுக்கு மாற்றுவதாகவும் இருக்கும் என வலியுறுத்துவது, பேரழிவு தரும் தவறாகவும், ஓர் அப்பட்டமான ஏமாற்றுத்தனமாகவும் ஆகிவிடும்.” (வலியுறுத்தல் நமது)

மெற்கூறிய வரிகளை ட்ரொட்ஸ்கி 75 ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதியதன் பின்னர் பாலத்தின் கீழ் நிறைய நீர் (இரத்தத்தை பற்றி கூறத்தேவையில்லை) ஓடிவிட்டது. ஸ்ராலினிசத் தினாலும் மற்றும் ட்ரொட்ஸ்கிசத்திலிருந்து முறித்துக் கொண்ட பல்லோவாத திருத்தல்வாதப் போக்குகளாலும் பாதிக்கப்பட்ட நிரந்தரப் புரட்சித் தத்துவம், மீண்டும் மீண்டும் எதிர்மறையாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆபிரிக்கா, ஆசியா மற்றும் மத்திய கிழக்கிலான முன்னாள் காலனிகளில் புதிதாக நிறுவப்பட்டுள்ள சுதந்திர அரசுகள் தொடக்கம், நிக்கராகுவாவில் சான் டினிஸ்டாக்கள் மற்றும் தென்னாபிரிக்காவில் ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் வரை, ஆட்சியில் இருந்த முதலாளித்துவ தேசியவாத இயக்கங்கள் சோசலிசத்தை அடைவது என்பது ஒருபுறம் இருக்க, அவற்றால் ஏகாதிபத்தியத்தை தொடர்ந்து எதிர்க்கவோ அல்லது அடிப்படை ஜனநாயக மற்றும் தேசியப் பிரச்சினைகளை தீர்க்கவோ முடியாது என்பது நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

எல்.பி. ஐப் போன்று ஷாவேசை புனிதப்படுத்த விரும்புபவர்களைப் பொருத்தளவில், இந்த வரலாறு இன்னும் குறிப்பாக இலத்தீன் அமெரிக்க வரலாறு

பற்றிய அவர்களின் அலட்சியத்தையே காட்டுகின்றது. மறைந்த வெனுசுவேலாவின் ஜனாதிபதி மீது அவர் குவிக்கும் பாராட்டுக்களும் மற்றும் தொழிலாள வர்க்கத்தை ஷாவேசின் அரசியலுக்கு அடிப்பணியவைப்பதை எதிர்க்கும் மார்க்சிஸ்ட்டுக்களை அவர் கண்டிப்பதும், முந்தைய காலத்தில் குட்டி முதலாளித்துவத்தின் முழு அடுக்கினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நிலைப்பாட்டின் பிரதிபலிப்பே ஆகும். இக்கொள்கை இலத்தீன் அமெரிக்க தொழிலாளர்களுக்கு பேரழிவான விளைவுகளையே கொடுத்தது.

ஆர்ஜனடினாவில் இப்பிரிவினர், தம்மை சோசலிஸ்ட்டுக்கள் மற்றும் ட்ரொட்ஸ்கிச வாதிகள் என்றும் கூட அழைத்துக் கொள்ளுபவர்களும், தொழிலாளர் இயக்கத்தை 1946 முதல் 1955 வரை ஜனாதிபதியும் தேசியவாத இராணுவ அதிகாரியுமான ஜுவான் பெரோனுக்கும், அவர் இறந்தபின் பதவிக்கு வந்த அவரின் விதவை மனைவிக்கு 1973-74 வரையும் அடிப்பணியவைப்பதை ஆதரித்தன. பொலிவியாவில் இவர்கள் குறுகிய காலத்துக்கு அதாவது 1970-71ல் பதவி வகித்த இராணுவ ஜனாதிபதி ஜெனரல் ஜேஜே. டோரஸ் குறித்து போலித் தோற்றங்களை வளர்த்தனர். பெருவில் அவர்கள் ஜெனரல் ஜுவான் பிரான்ஸிஸ்கோ வெலஸ்கோ அல்வாரடோவிற்கு ஆதரவு கொடுத்தனர். இவர் 1968 முதல் 1975 வரை “புரட்சிகர அரசாங்கத்தின் ஜனாதிபதி” என்ற பட்டத்துடன் ஆட்சியை வகித்தார்.

ஷாவேசைப் போலவே இவர்கள் அனைவரும் தேசியமயமாக்கலை செய்தவர்களும், இடது-தேசியவாத கொள்கைகளை வளர்த்தவர்களும் மற்றும் வறியவர்களுக்கு சமூக உதவி திட்டங்களை முன்னெடுத்தவர்களும் மாவர். இந்த ஒவ்வொரு நிகழ்விலும், குட்டி முதலாளித்துவத்தின் கொள்கையான முதலாளித்துவ தேசியவாதத்தை “சோசலிசம்” என முன்வைத்ததன் விளைவு, தொழிலாள வர்க்கத்தை முன்கூட்டியே இராணுவ ஆட்சி சதிகளின் போதே நிராயுதபாணியாக்குவதாகும். இதனால் பல்லாயிரக்கணக்கானோர் தமது உயிர்களை இழந்துள்ளனர்.

இத்தோல்விகளுக்கான பாதையினூடாக காஸ்ட்ரோயிசமும் குட்டி முதலாளித்துவ கெரில்லாப் போர்முறையும் சோசலிசத்திற்கான புதிய பாதை என்று புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டன. இந்த முன்னோக்கு தொழிலாளர்களிடமிருந்து புரட்சிகரப் பிரிவினரை தனிமைப்படுத்தவே உதவியதுடன் அவர்களை -அரசுடன் சமநிலையற்ற ஆயுத மோதல்களில் ஈடுபடச் செய்து, புரட்சிகரத் தொழிலாள வர்க்கக் கட்சிகள் கட்டமைக்கப்படுவதை தடுத்தது. எந்த இடத்திலும் இத்தகைய ஆட்சிகளுக்கான அல்லது வழி

லியோன் ட்ரொட்ஸ்கி

முறைகளுக்கான ஆதரவு சோசலிசத்திற்கு இட்டுச் சென்றுவிடவில்லை.

“சோசலிசத்திற்கான சாத்தியம், அதனுடைய ட்ரொட்ஸ்கிசப் போக்கின் (ஏதோ இது ஒரு குறுங்குழுவாத ஏமாற்று என கருதி) கிளைகளை ஒவ்வொரு நாட்டிலும் நிறுவுவதிலேயே தங்கியிருக்கின்றது என WWS கருதுகிறது” என எல்.பி. குற்றம் சாட்டுகிறார். ஆனால் இலத்தீன் அமெரிக்க வரலாற்றின் கசப்பான படிப்பினை, தொழிலாள வர்க்கத்தை முதலாளித்துவ மற்றும் குட்டி முதலாளித்துவ தேசியவாதத்திற்கு அடிப்பணியச் செய்தமையே தோல்விக்கு வழிவகுத்தது என்பதே ஆகும். சோசலிசத்திற்கான போராட்டம் தொழிலாள வர்க்கத்தின் முழு அரசியல் சுயாதீனத்தின் அடிப்படையிலும் மற்றும் புரட்சிகர மார்க்சிச தலைமையைக் கட்டியெழுப்புவதின் மூலமுமே முன் கொண்டு செல்லப்பட முடியும்.

எல்.பி. எதிர்க்கும் முன்னோக்கானது, குட்டி முதலாளித்துவ முன்னாள் தீவிரவாதிகளையும் போலி இடதுகளையும் ஷாவேசை நோக்கி சர்ப்பதின் அடித்தளத்தில் இருந்த, வர்க்க இயக்கவியல் மற்றும் நலன்களை பற்றி ஆராய்ந்தது. அது கூறுவதாகவது: இவை ஷாவேசின் “21ம் நூற்றாண்டு சோசலிசம்” எனப்படுவதற்கு ஈர்க்கப்படுவதற்குக் காரணம், தொழிலாள வர்க்கம் முதலாளித்துவத்திற்கு முடிவு கட்டி அதிகாரத்தைத் தன் கைகளில் எடுத்துக் கொள்வதற்கான சுயாதீன, முழு நளவுடனான போராட்டத்தின் மூலமே சோசலிசத்துக்கான மாற்றம் இடம்பெற முடியும் என்ற மார்க்சிச கருத்தாய்வை அவர்கள் முழுமையாக எதிர்ப்பதே ஆகும். இக் குட்டி முதலாளித்துவ அரசியல் பிரிவுகள், முதலாளித்துவத்தை புரட்சியில் இருந்து பாதுகாப்பதற்காக திட்டமிடப்பட்ட, ஜனாஞ்சக தளபதிகளால் மேலிருந்து திணிக்கப்படும் ஒரு கொள்கையால் ஈர்க்கப்படுகின்றன.

இத்தகைய பிற்போக்குத்தன குட்டிமுதலாளித்துவ அரசியல் தட்டினரின் பிரதிநிதியான எல்.பி. யின் கடிதத்தில் இந்த மதிப்பீட்டை முழுமையாகக் காணலாம்.

பிரேசிலில் வெகுஜன எதிர்ப்புக்களும் புரட்சிகர தலைமைக்கான நெருக்கடியும்

பில் வான் ஓகன்
22 ஜூன் 2013

1985 ஆண்டு இராணுவ சர்வாதிகாரத்தின் முடிவிற்கு பின்னர், கடந்த வாரம், பிரேசில் மிகப் பெரிய எதிர்ப்புக்களை கண்ணுற்றது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இந்த வெகுஜனப் போராட்டங்களின் வெடிப்பு, தொழிலாள வர்க்கத்தின் புரட்சிகரத் தலைமைக்கான நெருக்கடியையே வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

பஸ் கட்டண அதிகரிப்பே எதிர்ப்புக்களை விரிவாக்கிய ஆரம்பகட்ட தூண்டுதலாக இருந்ததோடு, பின்னர் சமூக அமைதிமீன்மையை தடுக்கும் முயற்சியினால் அது திரும்பப் பெறப்பட்டது. ஆயினும் கூட, வியாழனன்று கிட்டத்தட்ட ஒன்று முதல் இரண்டு மில்லியன் மக்கள் வரை ரியோ டி ஜனீரோ, சாவோ பாஸோ மற்றும் நாடெங்கிலும் பல நகரங்களில் தெருக்களுக்கு வந்து, கல்வி மற்றும் சுகாதாரப் பாதுகாப்பிற்கு இன்னும் கூடுதலாக முதலீடு செய்யக் கோரியதுடன், மக்களுடைய இழப்பில் உலக கோப்பைக்காக விளையாட்டு அரங்குகளை அமைப்பதற்கு பில்லியன் கணக்கில் செலவழிப்பது குறித்து தமது சீற்றத்தையும் வெளிப்படுத்தினர்.

பல சம்பவங்களில் கண்ணீர்ப்புகை குண்டுகள், ரப்பர் தோட்டாக்கள், குதிரைப் படை தாக்குதல்கள் போன்ற கொடுமான அடக்குமுறையையும் ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் எதிர்கொண்டனர்.

இந்த அளவு பரிமாணங்களிலான வெகுஜன அணிதிரள்வுகளை, அவற்றைத் தூண்டிய, பிரேசிலில் 20 சதவீத பஸ் கட்டண உயர்வு, துருக்கியில் இஸ்தான்புலின் கெஜிப் பூங்காவை இடிக்க நடவடிக்கை எடுத்தமை போன்ற உடனடி சம்பவங்களைக் கொண்டு விளக்க முடியாது. இவைகள் உலக முதலாளித்துவத்தின் வரலாற்று நெருக்கடியினால் பெரிதும் தீவிரமடைந்து வருகின்ற, இச்சமூகங்களிலுள்ள ஆழ்ந்த முரண்பாடுகளில் வேர்கொண்டுள்ளன.

துருக்கியைப் போல் பிரேசிலும் சமீபத்திய ஆண்டுகளில் ஒரு பொருளாதார வெற்றிக் கதையை கொண்ட நாடு எனப் பாராட்டப்பட்டது. ஆயினும் கூட, “பிரேசிலிய அற்புதம்” கவரில் முட்டிக் கொண்டுள்ளது போல் தோன்றுகிறது.

இது 50 பில்லியனர்களையும் 150,000க்கும் மேற்பட்ட மில்லியனர்களையும் தோற்றுவித்தாலும் கூட, அடிப்படை சமூக உள் கட்டுமானத்தில் ஏகாதிபத்திய அடக்குமுறை, பொருளாதாரப்

பிற்போக்குத்தனம் ஆகிய மரபுகளை தீர்க்க இயலவில்லை என்பதையே நிரூபித்துள்ளது. குறைந்தபட்ச சமூக உதவித் திட்டங்கள், மிக அதிக வறுமை விகிதத்தையும் குறைத்து ஒரு புதிய “மத்தியதர வர்க்கத்தை” யும் தோற்றுவித்துள்ளதற்கு பாராட்டுதல் பெற்றாலும், உலகில் மிக அதிக சமூக சமத்துவமின்மை உள்ள நாடுகளில் ஒன்று என்ற நிலையில் இருந்து பிரேசிலை மாற்ற எதுவும் செய்யமுடியவில்லை.

பொருளாதார நெருக்கடி பெருகியுள்ளதற்கான அடையாளங்கள் உள்ளன. பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதம் 2012ல் 0.9 சதவிகிதமாகவும் இந்த ஆண்டு முதல் காலாண்டில் 0.6 சதவிகிதமாகவும் சரிந்துவிட்டது. தொழில்துறை உற்பத்தி 0.3 சதவிகிதமாக சரிந்து விட்டதுடன், பணிநீக்கங்களும் வேலை கொடுப்பதில் முடக்கமும் ஏற்பட்டுள்ளன. நுகர்வோர் செலவினங்கள் சரிந்துள்ளதோடு பெரும்பாலான மக்கள் பெருகிய கடன்களை எதிர்கொண்டுள்ளனர். பணவீக்கம் உத்தியோகபூர்வமாக 6.5 சதவிகிதத்தை எட்டியுள்ளதுடன் அடிப்படைத் தேவைக்கான பொருட்களின் விலைகள் இன்னும் அதிகம் உயர்ந்துள்ளன.

கடந்த தசாப்தத்தில் பல்கலைக்கழக பட்டதாரிகளின் எண்ணிக்கை இரு மடங்காகியுள்ள நிலையில், பல்கலைக்கழகங்களில் இருந்து வெளியேறிய பெரும்பாலானவர்களுக்கு, பட்டப் படிப்பிற்கு ஏற்ற அல்லது நியாயமான ஊதியத்துடனான வேலை கிடைப்பது அரிதாக உள்ளது.

இந்த வாரம் பிரேசில் தெருக்களில் குழுமிய ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களில் இளைஞர்கள், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் மற்றும் சமீபத்திய பட்டதாரிகளும் கணிசமாக

இருந்தனர். அவர்களில் பலரும் முதல் தடவையாக தங்கள் வாழ்க்கையில் பரந்த சமூக நடவடிக்கையில் பங்கு பெற்றனர்.

இத்தகைய பரந்த தன்னொழுச்சியான இயக்கத்தின் தவிர்க்க முடியாத அரசியல் குழப்பத்தை, குறிப்பாக வியாழனன்று, தீவிர வலது சக்திகள் சுரண்டிக்கொண்டன. இடது சாரி பேரணியின் மீதும் ஆர்ப்பாட்டங்களில் இணைந்துகொண்ட சில தொழிற்சங்க உறுப்பினர்கள் மீதும் குண்டர் குழுக்கள் ஏவிவிடப்பட்டன. சுலோக அட்டைகளை கிழித்து தீவைத்த குண்டர்கள், பேரணியில் வந்தவர்கள் மீது மிளகாய் தூல், கைக் குண்டுகள் உலோகக் குழாய்களைக் கொண்டு தாக்கி, அவர்களை இறுதியில் பேரணியில் இருந்து வெளியே நெருக்கினர். சாவோ பாஸோ, ரியோ மற்றும் இன்னும் பல நகரங்களிலும் நடந்த இந்த சம்பவங்கள், சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி பொலிஸ் மற்றும் சிலவேளை இராணுவத்துடன் இணைந்து நன்கு திட்டமிடப்பட்ட எதிர் பிரச்சாரத்தை அடையாளப் படுத்தியது.

வலதுசாரியினர், எதிர்ப்புக்களின் அரசியல் திசையை சமூக சமத்துவமின்மைக்கு எதிரான போராட்டத்திலிருந்து திசை திருப்பி, “கட்சிகள் வேண்டாம்” என்னும் கோஷத்தை எழுப்பி, அரசியல் ஊழல், உயர்ந்த வரிகள், குற்றங்கள் ஆகியவற்றைக் கண்டிக்க முற்பட்டனர்.

ஆர்ப்பாட்டத்தில் வந்தவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் இத்தீய நோக்கத்தைப் பற்றி அறிந்திருக்காத அதே வேளை, பாசிசக் குண்டர்கள் தண்டனை ஏதுமின்றி செயல்பட்டமை அரசியல் ரீதியாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

ஆர்ப்பாட்டத்தில் கலந்து கொண்ட பெரும்பாலானவர்கள் தங்கள் அரசியல்

பிரேசில் காங்கிரஸ் கட்டிடத்துக்கு முன்னால் ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் குவிந்திருக்கின்றனர்

நனவான வாழ்க்கையின் பெரும் பகுதியை, முன்னாள் தொழிற்சங்கத் தலைவர் லூயி இனசியோ லூலாடி சில்வா மற்றும் அவர் நேர்ந்தெடுத்த ஜனாதிபதியாக வந்த டில்மா ரௌசெப் உடைய தொழிலாளர் கட்சி (Partido dos Trabalhadores-PT) அரசாங்கத்திலுமே கழித்தவர்களாவர். தொழிலாளர் கட்சி கடந்த தசாப்தம் முழுவதும் அதிகாரத்தில் இருந்துள்ளது.

1980ல் இராணுவ சர்வாதிகாரத்தை அதிரவைத்த கொந்தளிப்பு நிறைந்த பரந்த வேலைநிறுத்தங்களை தொடர்ந்து, தொழிலாளர் கட்சியும் அத் துடன் பிணைந்திருந்த தொழிற்சங்கக் கூட்டமைப்பான சியூடையும், ஆரம்பத்தில் இருந்தே பிரேசிலின் போராள்க்குணம் கொண்ட தொழிலாள வர்க்க இயக்கத்தை முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் திருப்ப அரும்பாடுபட்டன.

ஆயினும் கூட, போலி இடது அமைப்புகள் அனைத்தும், பீடையை ஒரு புரட்சிகர வாகனமாக மாற்ற முடியும் என்றும் பிரேசிலில் சோசலிசத்தை நிறுவமுடியும் என்றும் பிரமைகளை பரப்ப தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்டன.

பீடே, நகரசபை மற்றும் மாநில அளவிலும் அதிகாரத்தை வெற்றிகண்டபின், அதன் கொள்கைகள் இன்னமும் அதிக வலதிற்குத் திரும்பியதோடு, இறுதியில் லூலா தன்னுடைய முன்னோடிகள் செயல்படுத்தியிருந்த சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் ஆணைக்குட்பட்ட பொருளாதாரக் கொள்கைகளை தொடர்வார் என உத்தரவாதம் கொடுத்தபின்னர், 2002ல் ஜனாதிபதியாக அனுமதிக்கப்பட்டார். பிரேசிலிய மற்றும் சர்வதேச மூலதனமும், கீழிருந்து வரும் புரட்சிக்கு எதிராக தங்கள் நலன்களை பாதுகாக்கும் கருவியாக பீ.டே.யை காண்கின்றன.

பீடையில் இருந்து சில போலி இடது அமைப்புகள் வெளியேற்றப்பட்ட அதே வேளை, உள்ளேயே தங்கிய சிலவற்றின்

உறுப்பினர்கள், முக்கிய பதவிகளுக்கு உயர்ந்தனர். பப்லோவாத ஐக்கிய செயலகத்தை பொறுத்தவரை இரண்டுமே உண்மை என ஆயின.

பப்லோவாத ஐக்கிய செயலகத்தின் பிரேசில் பிரிவு வெளியேற்றப்பட்டு, அது தன்னுடைய முன்னைய கட்சியான பீடையைப் போல் சோசலிசம் மற்றும் சுதந்திரக் கட்சி (PSOL) என புதிதாக ஒன்றை ஸ்தாபித்த அதே வேளை, மற்றைய பிரிவுகள் பீடே, உடனேயே இருந்தன. அவற்றின் ஓர் உறுப்பினரான மிகுவல் ரோசெட்டோ விவசாயச் சீர்திருத்தத்துறை மந்திரியாகி, பெரும் நிலக்கிழமர்களின் நலன்களுக்கு கைக்கூலியானார்.

முன்பு தம்மை ட்ரொட்வீஸ்ட்டுகள் என்று அழைத்துக் கொண்ட ஏனையவர்களில், ஆன்டோனியா பிலோக்கி நிதி மந்திரியானார், லூயி குஷிகென் என்பவர் லூலா அரசாங்க சமூகத் தொடர்பு அலுவலகத்தின் இயக்குனரானார். அதன் பின்னர் இருவரும் பீடே. அரசாங்கத்தை சூழ்ந்துள்ள வாக்குகளை விலை கொடுத்து வாங்கும் ஊழல் அலையில் சம்பந்தப்பட்டுள்ளனர் என குற்றச்சாட்டப்பட்டனர்.

முற்றிலும் தேசியவாத நோக்குநிலை கொண்டிருந்த இந்த சகல போலி இடது சக்திகளும் ஆற்றிய குற்றவியல் அரசியல் வகிபாகமானது, சகல சமூகப் போராட்டங்களையும் பெரும் வர்த்தகர்களின் மற்றும் பிரேசிலிய அரசின் நலன்களுக்கு கீழ்ப்படுத்த திட்டமிட்டு வேலை செய்த வலதுசாரி முதலாளித்துவக் கட்சிகளுக்கு "சோசலிசப்" போர்வையை வழங்குவதாக இருந்தது. நீண்டகாலமாக சமூக மாற்றத்திற்கான ஒரு வாகனமாக மக்கள் முன் தோன்றியிராத மற்றும் தற்போதைய வெகுஜன ஆர்ப்பாட்ட இயக்கங்களில் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் பங்குபொத தொழிற்சங்கங்களை முன்னிலைப்படுத்துவதன் ஒரு பாகமாக அவர்கள் இதைச் செய்தனர்.

இது, பீ.டே.யின் மோசடியான முதலாளித்துவச் சார்பு அரசியல் இயந்திரத்திற்கு எதிரான வெகுஜன எதிர்ப்பை சுரண்டிக்கொண்டு, சமீபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டங்களில் காணப்பட்டது போன்ற, பிற்போக்கு ஜனரஞ்சக நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவதற்கான அரசியல் இடத்தை பிரேசிலிய வலதிற்கு வழங்குகிறது. கொலைகள், சித்திரவதை, சட்டவிரோத கைதுகள் மற்றும் ஏனைய குற்றங்களுக்கான பொறுப்பாளிகள் எவரும் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்காத ஒரு இராணுவச் சர்வாதிகாரத்தினால் இரண்டு ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்யப்பட்ட ஒரு நாட்டில், இத்தகைய அபிவிருத்திகளால் ஏற்படுத்தப்படும் ஆபத்துக்கள் அனைத்தும் அதிகம் உணரக்கூடியவையாகும்.

மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தன்னெழுச்சியான வெகுஜன நடவடிக்கைகள், எவ்வளவு பெரிதாக இருந்தாலும், துருக்கியிலும் பிற நாடுகளிலும் நடந்தது போலவே விரைவில் பிரேசிலிலும் நடக்கும் என்பது தெளிவு. இத்தகைய நிகழ்வுகளாலும் பிரேசிலிய மற்றும் உலக முதலாளித்துவத்தின் நெருக்கடியினாலும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ள தீர்க்கமான அரசியல் பணி, தொழிலாள வர்க்கத்தின் பக்கம் திரும்புவதும் அதற்குள் சோசலிச சர்வதேசியவாத வேலைத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஒரு புதிய புரட்சிகரத் தலைமைத்துவத்தை கட்டியெழுப்புவதுமே ஆகும்.

இதன் அர்த்தம், பீ.டே.யைச் சூழ இருக்கும் போலி இடது குழுக்கள் மற்றும் தொழிற்சங்கங்கள் குறித்து ஈவிரக்கமற்ற அரசியல் விமர்சனங்களை முன்வைப்பதாகும். பிரேசிலிய தொழிலாளர்கள் ஒரு புரட்சிகர முன்னோக்குடன் மீள் ஆயுதபாணியாகி, முதலாளித்துவத்தின் அனைத்துப் பிரிவுகளிடம் இருந்தும் அரசியல் சுயாதீனத்தை அடைவதற்கு இது அவசியமாக இருக்கிறது.

கத்தோலிக்க திருச்சபையில் ஆழமடைந்துவரும் நெருக்கடிக்கு மத்தியில் போப்பாண்டவர் இராஜிநாமா செய்கிறார்

பில் வான் ஓகன்
13 பெப்பிரவரி 2013

கத்தோலிக்க திருச்சபையின் தலைமைப் பதவியிலிருந்து போப்பாண்டவர் பதினாறாம் பெனடிக்ட், ஜோசேப் ராட்சிங்கர் இராஜிநாமா செய்துள்ளமையானது சர்வதேச அளவில் ஆளும் வட்டங்களுக்குள் ஆச்சரியத்தையும் கவலையையும் தூண்டியுள்ளது.

அமெரிக்க ஜனாதிபதி பாரக் ஓபாமா, பிரித்தானியப் பிரதம மந்திரி டேவிட் காமெரோன், ஜேர்மனிய சான்ஸ்லர் அங்கேலா மெர்க்கெல், இஸ்ரேலின் பிரதம மந்திரி பெஞ்சமின் நெத்கெனியாகு மற்றும் பலரும் வெளிப்படுத்திய உணர்வுகள், அடிப்படையில் 85 வயது ராட்சிங்கரின் தனிப்பட்ட விதியினால் வெளிப்பட்டவை அல்ல.

மாறாக, இராஜிநாமா பற்றி அரசாங்கங்களையும் நிதிய உயரடுக்குகளையும் கவலை கொள்ளச்

செய்திருப்பது உலகெங்கிலும் இருக்கும் சமூக, அரசியல் பிற்போக்குத்தனத்தின் முக்கிய கோட்டைகளில் ஒன்றான ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபைக்குள் ஆழமடைந்துவரும் ஒரு நெருக்கடியின் அடையாளமாகும்.

பதவியில் இருக்கும் போப்பாண்டவர் இராஜிநாமா செய்திருப்பது நவீன சகாப்தத்தில் முன்னொருபோதும் நிகழாத செயலாகும். தானாகவே இராஜிநாமா செய்த கடைசி போப்பாண்டவர் ஐந்தாம் செலஸ்டைன் ஆவார். இவர் 1294ம் ஆண்டு

ஐந்து மாதங்கள் பதவியில் இருந்தபின், தான் பதவிக்கு தகுதியற்றவர் என அறிவித்து இராஜினாமா செய்தார். விதிவிலக்காக ஒரு சிலர் கட்டாயமாக அகற்றப்பட்டதைத் தவிர, பதவியிலிருந்து ஒவ்வொரு போப்பாண்டவரும் இறக்கும் வரை திருச்சபைத் தலைவராக இருந்துள்ளனர்.

ராட்சிங்கர் அவருடைய கீர்குலைந்துவரும் உடல்நிலை “என்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள அரிய பணியைப் போதுமான முறையில் நிறைவேற்றும் திறன் இல்லாமல் செய்துவிட்டது” என்று திங்களன்று கூறியுள்ளார்.

ஆனால் செவ்வாயன்று வத்திகான் செய்தித் தொடர்பாளர் “போப்பாண்டவர் பதினாறாம் பெனடிக்ட் இராஜினாமா செய்ய முடிவு எடுத்தது ஆரோக்கிய குறைவினால் அல்ல, வயதாவதால் ஏற்படும் தவிர்க்க முடியாத பலவீனமான தன்மையினால்” என்று தெரிவித்துள்ளார். “அவருடைய பொதுவான உடல்நிலை சாதாரணமாக 86 வயதை நெருங்கும் ஒரு மனிதருடைய உடல் நிலைப் போன்றே உள்ளது” என்று அவர் மேலும் தெரிவித்தார்.

“ஒப்புமையில் நன்றாகவே உள்ளார்” என்று ஜேர்மனியில் நிருபர்களிடம் பேசிய போப்பாண்டவரின் சகோதரர் ஜோர்ஜ் ராட்சிங்கர் கூறியுள்ளார். அவர் உடல்நலத்தைத் தவிர வேறு காரணங்களுக்குக் கலாம் என்றும் அவர் சுட்டிக்காட்டினார்.

“திருச்சபைக்குள் பல சம்பவங்கள் நிகழ்ந்துவிட்டன. இந்த சம்பவங்கள் பிரச்சனைகளை கொண்டுவந்துள்ளன. உதாரணமாக பியுஸ் பிரதர்ஹூட் (Pius Brotherhood) உடனான உறவு அல்லது வத்திகானுக்குள் இருக்கும் ஒழுங்கினங்கள், அதாவது, உணவுக்கு பொறுப்பானவர் வெளியிட்டுள்ள சில தவறான செயல்கள் போன்ற” பிரச்சனைகளை கொண்டுவந்துள்ளன என அவர் தெரிவித்தார்.

பியுஸ் பிரதர்ஹூட் என்பது, இரண்டாம் வத்திக்கானுக்கு மூற்றிலும் எதிர்ப்பாக, 1960களில் பிரெஞ்சு ஆண்டகை மெர்செல் பிரன்சியஸ் மாறி ஜோசப் லெஃப்பிரே (Marcel François Marie Joseph Lefebvre) என்பவரால் நிறுவப்பட்ட பழைமைவாத வலதுசாரி கத்தோலிக்க பிரிவாகும். இது இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய சகாப்தத்தில் அரசியல், சமூக மற்றும் கலாச்சார மாற்றங்களுக்கு திருச்சபை மேலிடம் அடிபணிந்து போவதற்கு எதிராக உருவாக்கப்பட்டதாகும்.

லெஃப்பிரே மற்றும் பியுஸ் பிரதர்ஹூட் இரண்டும், பிரான்சில் பாசிச விசுஷி ஆட்சி, ஸ்பெயினில் பிராங்கோ, போர்த்துக்கல்லில் சலாசர் மற்றும் ஆர்ஜென்டினாவின் ஜோர்ஜ் விடெலாவின் இராணுவ சர்வாதிகாரம், சிலியின் ஒகூஸ்டோ பினோசே உடைய சர்வாதிகாரம் ஆகியவற்றிற்கு ஆதரவளித்த அரசியல்

பிற்போக்குத்தனத்தின் மிக மோசமான வடிவமைப்புக்கருடன் அடையாளம் காணப்பட்டவையாக இருந்தன. பிரான்சில் இது வலதுசாரித் தீவிர தேசியவாத ஜோன் மரி லு பென் ஐ ஆதரித்ததுடன் முஸ்லிம் நாடுகளிலிருந்து வந்து குடியேறுவதை கடுமையாக எதிர்த்தன.

ஆரம்பத்தில் இரண்டாம் வத்திகானுக்கு ஆதரவு கொடுத்து அதில் பங்கு பெற்றிருந்த ராட்சிங்கர், பின்னர் அதனுடைய உறுதியான எதிரியாக ஆனார் குறிப்பாக இலத்தீன் அமெரிக்காவிலும் இன்னும் பிற இடங்களிலும் “விடுதலை இறையியல் கொள்கையை” முன்னெடுக்க திருச்சபைக்குள் அதனுடைய முடிவுகளை ஆதரித்தவர்களுக்கு

**இவர் மார்க்சிசத்தைக்
கடுமையாக எதிர்த்தது
மட்டுமின்றி, அனைத்துவகை
சடவாத தத்துவத்தையும்,
அறிவுவொளி இயக்கத்தையும்
எதிர்த்தார். குறிப்பாக
கத்தோலிக்க மதம் இழந்து
போவதாக அவர் கண்ட,
கலாச்சார மையமான
ஐரோப்பாவில், பிற்போக்குத்தனம்
மற்றும் பழமைவாதத்துக்கு
ஊக்கமளித்தார். பேரழிவு தரும்
பொருளாதார நெருக்கடிக்கு
மத்தியில் “சடவாதம்” மீண்டும்
வருவதாக கூறிய அவர்,
அதற்கு எதிராக “தியாகம்”
செய்யவேண்டும் என
உபதேசித்தார்.**

எதிரானவரானார். திருச்சபையுடன் பியுஸ் பிரதர்ஹூட்டை மீண்டும் ஒருங்கிணைக்க முற்பட்ட அவர், 2009ல் அப்பிரிவில் தப்பிப் பிழைத்திருந்த நான்கு பிஷ்புகளை மதத்தை விட்டு ஒதுக்கி வைத்திருந்த தடையையும் நீக்கியிருந்தார்.

இதன் பின் இந்த இணைப்பிற்கு இடையே, கவிட்சர்லாந்தின் பியூஸ் பிரதர்ஹூட்டின் தலைவரான பாதிரியார் பேர்னாட் பெ. ஸ்லே, தனது பகிரங்க உரை ஒன்றில், யூதர்களை “திருச்சபையின் விதோதிகள்” என்று விவரித்தார்.

ராட்சிங்கரின் சகோதரர் எழுப்பியுள்ள பிரச்சினைகளில் மிகவும் கவலை தருவது வத்திலீக்ஸ் (Vatileaks) மோசடி ஆகும். இதில் வத்திக்கான் உள் ஆவணங்கள்,

கடிதங்கள், இராஜதந்திர தந்திகள் தொடர்புபட்டவை போப்பின் உணவுக்கு பொறுப்பானவரால் எடுக்கப்பட்டு இத்தாலிய செய்தியாளர்களுக்கு கசிய விடப்பட்டன.

இந்த ஆவணங்கள் வத்திக்கான் ஒப்பந்தங்களில் நிதி மோசடியை சுட்டிக்காட்டுவதுடன், வத்திக்கான் வங்கி என பொதுவாக அறியப்பட்டுள்ளதுடன் மத சேவைக்கான நிறுவனம் (Institute for Works of Religion) பணச் சலவை செய்தது குறித்த விசாரணையில் எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகளில் கருத்து வேறுபாடுகள் இருப்பதையும் காட்டுகின்றன.

இந்த ஆவணங்களில் ராட்சிங்கருக்கு எதிரான சதித்திட்டம் பற்றி எச்சரித்த ஒரு கடிதமும் உள்ளது. இக்கடிதத்தில் புனித பீடத்தின் செயலாளரும் மற்றும் வத்திகானின் இரண்டாவது மூத்த நபரான டர்சிசியோ பெர்டோன இன் பெயரும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இத்தாலிய செய்தி ஊடகத்தின் சில பிரிவுகள், இந்த கடிதத்தை, கடந்த 35 ஆண்டுகளாக போப்பாண்டவரின் பதவியை வகித்து வந்த திருச்சபைக்குள் இருக்கும் இத்தாலிய பிரிவிற்கும் ஜேர்மனி மற்றும் போலந்து பிரிவிற்கும் இடையே அதிகாரப் போராட்டத்தின் கசப்பான நிரூபணம் எனக் காட்டின.

உணவுக்கு பொறுப்பானவரான பாவோலோவ் கப்ரியேல், வழக்கின்போது, “தின்கு மற்றும் ஏமாற்றுத்தனத்தை” எதிர்த்துப் போராடவே தான் ஆவணங்களை கசியவிட்டதாக கூறினார். அக்டோபர் 2012ல் திருடிய குற்றத்திற்காக ஒரு இத்தாலிய நீதிமன்றம் 28 மாதங்கள் சிறைத் தண்டனையை அவருக்குக் கொடுத்தபோது, அவர் வத்திக்கானிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு, இரண்டரை மாதங்களுக்கு பின்னர் போப்பாண்டவரினால் மன்னிக்கப்பட்டார்.

வத்திக்கான் வங்கி மற்றும் திருச்சபையின் நிதிகளை சுற்றியிருக்கும் மோசடிகளானது போப்பாண்டவராக தெரிவு செய்யப்பட்டு 33 நாட்களே பதவியிலிருந்து இறந்துபோன மிகவும் குறுகியகால போப்பாண்டவரான முதலாம் ஜோன் போலின் ஆட்சியையே கூடுதலாக நினைவிற்கு கொண்டுவருகிறது. அந்தப் புதிதான மரணம் வத்திகான் வங்கியில் அதிக பங்குகளை கொண்டிருந்த பன்கோ அம்ப்ரோசியானவிற்கும் (Banco Ambrosiano) வங்கிக்கும் இடையிலான உறவு பற்றிய விசாரணையுடன் தொடர்புபட்டிருந்தது. அந்த வங்கி சட்டவிரோத நிதி நடவடிக்கைகளில் தொடர்புகொண்டிருந்ததுடன் மாயியா மற்றும் இரகசியமான பாசிச பீ2 லொஜ் (P2 Lodge) உடனும் தொடர்பைக் கொண்டிருந்து, பின்னர் 1982ல் பல பில்லியன் டொலர்கள் இழப்புடன் வீழ்ச்சியடைந்தது.

ராட்சிங்கருக்கு ஏற்பட்டிருந்த மற்றொரு பெரிய நெருக்கடி அமெரிக்கா மற்றும் மேற்கு ஐரோப்பாவில் பாதிரிகளால் பாலியல்

துன்புறுத்தலுக்கும் பாலியல் வல்லுறவிற்கு உட்பட்டவர்களும் கொண்டு வந்த பாலியல் குற்றச்சாட்டுக்கள் அதிகரித்தமை ஆகும். சிறுவர்களிடம் அதிக அளவில் துஷ்பிரயோகம் நடத்தப்படுகிறது. இக்குற்றங்கள் திட்டமிட்டு திருச்சபை அதிகாரத்துவத்தால் மூடிமறைக்கப்படுகின்றன என்று குற்றச்சாட்டுக்கள் வெளிவந்தமை கத்தோலிக்கர்கள் திருச்சபையிலிருந்து அந்நியப்பட்டு போவதற்கு காரணமாகிவிட்டன. அதே நேரத்தில், இது குறிப்பாக வத்திக்கான் நிதியத்திற்கு முக்கிய ஆதாரங்களில் ஒன்றான அமெரிக்காவின் திருச்சபைகளிலிருந்து வரும் நூற்றுக்கணக்கான மில்லியன் டாலர்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிதியாகவும் கொடுக்கப்படுவதால் வத்திக்கானின் நிதி நெருக்கடிக்கு எரியூட்டியது.

ராட்சிங்கர் போப்பாண்டவராக இருக்கும்போது பாலியல் துஷ்பிரயோக தவறுகள் குறித்த விசாரணைகளை கையாள மட்டுமல்லாது, அவருக்கு முன்னால் பதவியிலிருந்த “போலந்துப் போப்பாண்டவரான” கரோல் வொஜ்டைலாவின் (Karol Wojtyla) பிரச்சினையை கையாள்வதிலும் இவரே பொறுப்பாக இருந்தார். அந்த நேரத்தில் காண்டினல் ராட்சிங்கராக அவர் விசாரணைக்கு முடிவிற்கும், அதன் பின்னர் உருவாக்கப்பட்ட மத நம்பிக்கைக் கோட்பாட்டிற்கான திருக்கூட்டத்தின் தலைவராகவும் இருந்தார்.

அந்தப் பதவியின் அடிப்படையில், “விடுதலை இறையியலாளர்களையும்” திருச்சபையில் கருத்தடை முறைகள், கருக்கலைப்பு, திருமண முறிவு, ஒரினச் சேர்க்கை, போப்பாண்டவரின் தவற்றை தன்மை, பாதிர்களுக்கு பிரம்மச்சார்ய விரதம் போன்றவற்றின் அடிப்படையையும் யார் கேள்விக்குட்படுத்தினாலும், அது பற்றி அவர் தீவிரமாக செயல்பட்ட முறை அவருக்கு

“பெரும் குற்ற விசாரணையாளர்” என்ற அடைமொழிப் பெயரை, ஜேர்மனியில் பிரங்கி காண்டினல் (Panzerkardinal) என்ற பெயரை கொடுத்தது.

இவர் மார்க்சிசத்தைக் கடுமையாக எதிர்த்தவர் மட்டுமின்றி, அனைத்துவகை சடவாத தத்துவத்தையும், அறிவுவொளி இயக்கத்தையும் எதிர்த்தார். குறிப்பாக கத்தோலிக்க மதம் இழந்து போவதாக அவர் கண்ட, கலாச்சார மையமான ஐரோப்பாவில், பிற்போக்குத்தனம் மற்றும் பழமைவாதத்துக்கு ஊக்கமளித்தார். பெரழிவு தரும் பொருளாதார நெருக்கடிக்கு இடையே அவர் “சடவாதம்” மீண்டும் வருவதாக கூறி அதற்கு எதிராக “தியாகம்” செய்யவேண்டும் என உபதேசித்தார்.

அவருடைய கடைசி சர்வதேச பயணங்கள் ஒன்றின்போது, அவர் மெக்சிக்கோ மற்றும் கியூபாவிற்கு சென்றிருந்தார். அங்கிருக்கும் அரசாங்கங்கள் கத்தோலிக்க திருச்சபைக்கு எதிராக வைத்திருந்த தடைகளை அகற்ற வெற்றிகரமாக முயன்றார். வரலாற்றளவில் திருச்சபையானது அடக்குமுறை மற்றும் பிற்போக்குத்தனத்தின் அரணாக இருந்தது. அந்நாடுகளில் ஏற்பட்ட புரட்சி, திருச்சபை மீது தடைகளைக் கொண்டு வந்தன. கியூபாவில், ஐரோப்பிய குறிப்பாக ஸ்பெயினின் மூலதனம் ஊடுருவ வத்திகான் முன்னணியில் நின்றதுடன், ராட்சிங்கர் “சந்தைச் சீர்திருத்தங்களின்” திறமையை பற்றி உபதேசித்தார்.

ராட்சிங்கருக்குப் பின், காண்டினல்களின் குழுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் போப்பாண்டவராக, யார் வருவார் என்னும் விவாதத்தில், பெரும்பாலும் அவரால் நியமிக்கப்பட்ட காண்டினல்கள் இருக்கும் நிலையில், அடுத்த போப்பாண்டவர் ஒரு ஆபிரிக்கராக இருக்கலாம் என்று கூறப்படுகிறது.

இது நடக்கிறதோ இல்லையோ, இத்தகைய கருத்தே பெரிதும் அரசியல் தன்மை வாய்ந்ததுடன், ஒரு வெளிப்படையான முன்னோடியாகவும் இருக்கும். 1978ல் திருச்சபை வொஜ்டைலாவை முதல் போலந்து நாட்டுப் போப்பாண்டவராக பணியாற்ற தேடிப்பிடித்தது. அவர் பணியாற்ற வந்தபோது ஒரு ஆழமடைந்து வந்துகொண்டிருந்த நெருக்கடி ஆரம்பித்தது. அதனைத் தொடர்ந்து சோவியத் ஒன்றியக் கலைப்பு, கிழக்கு ஐரோப்பாவில் ஸ்ராலினிச அதிகாரத்துவங்களின் கலைப்பு ஆகியவை ஏற்பட்டன. போப்பாண்வர் வொஜ்டைலாவின் கீழ், இந்த நிகழ்போக்கில் ஒரு தீவிரமான பாத்திரத்தை திருச்சபை வகித்தது. குறிப்பாக இது ஒற்றுமை இயக்கம் (Solidarity movement) என்னும் பதாகையின் கீழ் வளர்ச்சியுற்ற போலந்து தொழிலாளர்களின் சக்தி வாய்ந்த எழுச்சியை கத்தோலிக்க திருச்சபையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருக்க செய்ததுடன், ஒரு சுயாதீன சோசலிச திசையில் வளர்ச்சி அடையாமலிருக்க உறுதி செய்தது.

ராட்சிங்கருக்கு பின்வருபவராக ஒரு ஆபிரிக்க நாட்டவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம் என்னும் யோசனையானது, அமெரிக்க மற்றும் பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியமும் அவைகளின் நேட்டோ கூட்டணி நாடுகளும், ஆபிரிக்காவில் ஒரு புதிய போட்டியைக் கொண்டுள்ள நிலையில், அவற்றின் போட்டி நாடான சீனாவின் இழப்பில் இராணுவ வலிமையைப் பயன்படுத்தி கண்டத்தின் சந்தைகள் மற்றும் வளங்களை கைப்பற்றுவதற்கு நவ காலனித்துவத்தை திணிப்பதற்கு எத்தனிக்கின்ற சமயத்திலேயே இந்த யோசனை முன்வந்துள்ளது.

தாட்சரின் மரபுரிமை

9 ஏப்பிரல் 2013

ஜூலி ஹைலன்ட், கிறிஸ் மாஸ்டன்

பாசிச சர்வாதிகாரியான சிலி நாட்டின் ஜெனரல் அகஸ்டோ பினோசேயின் நண்பரும் தென் ஆபிரிக்காவில் இனப்பாகுபாட்டின் அடிப்படையிலான இனவாத அமைப்புமுறையினதும் ஆதரவாளரான மார்கரட் தாட்சர் தனது 87வது வயதில் மாறடைப்பினால் காலமானார்.

ஒரு மாபெரும் அரச பெண்மணி என்று ஊடகங்கள் குட்டும் புகழாரங்களாலோ, அல்லது பூரண இராணுவ மரியாதைகளுடன் ஒரு நாள் தேசிய அளவில் துக்கம் அனுஷ்டிப்பதாலோ, அவர் பிரிட்டிஷ்

அரசியலில் அநேகமாய் மிகவும் வெறுக்கப்பட்ட நபராக இறந்திருக்கிறார் என்ற உண்மையை மறைக்க முடியாது.

உழைக்கும் மக்களில் அநேகமானோர் அவரது இறப்புச் செய்தியை கொஞ்சமும் வருத்தமின்றியோ, அலட்சியத்துடனோ அல்லது சில வேளை கொண்டாட்டத்துடனோ தான் எதிர்கொண்டனர். அவர் இறந்து சில மணி நேரங்களுக்குள்ளாக பல நகரங்களில் உடனடியான வீதிக் கொண்டாட்டங்கள் நடந்து கொண்டிருந்தன.

தாட்சரை வின்ஸ்டன் சேர்ச்சிலுடன் ஒப்பிடுதல் தொடர்ந்து இடம்பெற்றுள்ளது.

அந்த ஒப்பீடுகள் பொருத்தமற்றவையாகும். பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் வலது-சாரி பாதுகாவலராக இருந்தபோதிலும், சேர்ச்சிலின் எதிரிகளும் கூட அவரது வெளிப்படையான அரசியல் கௌரவத்தை மறுக்க மாட்டார்கள். கூர்மையான நெருக்கடியின் காலத்தில், வரலாற்றில் நிலைத்து நிற்கவும் ஆளும் உயரடுக்கினுள் உள்ள தனது இயல்பான ஆதரவாளர்களுக்கு மட்டுமல்லாது ஏனைய சமூகத் தட்டுகளுக்கும் அழைப்புவிடுவதற்கு அவரால் முடிந்தது. ஆனால் அதற்கு நேரெதிராக, தாட்சரின் விடயத்தில், அவரிடமிருந்து ஒரு புத்திசாலித்தனமான கருத்து வந்ததாக மேற்கோள் காட்ட முடியாது. ஆதரிக்கும் ஊடகத்திற்கென

அளவேடுத்து தொகுக்கப்பட்ட “விட்டுக்கொடுக்காத பெண்” என்ற உள்ளடக்கமின்றிய வார்த்தைகளையே காட்டமுடியும்.

இங்கிலாந்தின் நடுத்தர வர்க்கத்து குறுகிய-பார்வை மற்றும் அற்பத்தனம் அத்தனையின் உருவடிவமாகவே மார்கரெட் ஹில்லா ராபர்ட்ஸ் இருந்தார். ஒரு பணக்கார கணவரைப் பெற்றிருந்ததே அவரது வெற்றியின் பெரும்பகுதிக்கு காரணமாக இருந்த நிலையில், சுய-முன்னேற்றம் மற்றும் செல்வந்தராவது குறித்த கருத்துகளால் முழுக்க ஆக்கிரமிக்கப்பட்டவராக அவர் இருந்தார். அவரிடம் அரசியல் தகமைகள் ஏதாவது இருந்ததென்றால் அவற்றில் சமூகத்தின் உயர்மட்டத்திற்கு ஏற முயலும் ஒருவரின் வெறுப்புட்டும் சூழ்ச்சித்தனமும் இரக்கமின்மையுடைய உள்ளடக்கியிருந்தன.

ஒப்புமையில் ஒன்றுமில்லாத, அரசியல்ரீதியாக சமூகத்திற்கு விரோதமான சிந்தனையை உடைய, அதன் உச்ச கட்டமாக “சமூகமென்ற ஒன்றே கிடையாது” என்று அறிவித்த ஒருவரை, இத்தகையதொரு முக்கியமான பதவிக்கு கொண்டு வந்த வரலாற்று சூழல், அவரது சொந்த வாழ்க்கை வரலாற்றை விட அதிகம் சுவாரஸ்யமானதாகும்.

1975 ஆம் ஆண்டில் கன்சர்வேடிவ் கட்சியின் தலைமைக்கு தாட்சர் உயர்ந்ததானது, 1968க்கும் 1975க்கும் இடையில் ஐரோப்பாவை உலுக்கிய வெடிப்பு மிகுந்த வர்க்கப் போராட்டங்களின் அலை ஓய்ந்திருந்த நிலையில், பிரிட்டிஷ் மற்றும் சர்வதேச அரசியலில் உருவாகியிருந்த வலது-சாரி திருப்பத்தின் வெளிப்பாடாக இருந்தது. 1974 இல் சுரங்கத் தொழிலாளர்களின் வேலைநிறுத்தத்தினால் நாட்டிற்கு முன்னர் இருந்த எட்வர்ட் ஹீத் தோற்கடிக்கப்பட்டதில் மிகவும் கசப்படைந்திருந்த, பிரிட்டிஷ் ஆளும் வர்க்கத்திற்குள் இருந்த மிகவும் ஊழல் நிறைந்த மற்றும் பிற்போக்குத்தனமான பகுதியினரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வாகனமாக இவர் இருந்தார்.

தாட்சர் ரோனால்ட் ரீகனின் ஜனாதிபதி காலத்தான் தெளிவாக தொழில்புடிருந்தார். அமெரிக்காவில் “ரீகனாமிக்ஸ்” (“Reaganomics”) நடைமுறைப் படுத்தப்படுவதற்கு உறுதுணையாக இருந்த, மில்லன் டிரைமேனின் பணப் பொருளாதாரத்தை அவர் தழுவிக்கொண்டிருந்தார். தனியார் செல்வத்தியாபட்டலுக்கு தடையாக இருந்த அத்தனையையும் அகற்றுக்கின்ற நோக்கத்தால், அவரது தலைமையானது (1979-1990) சோஷலிசத்திற்கு எதிராக “பின் தள்ளும்” பதாகையின் கீழ் செயற்பட்டது. போருக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில் தொழிலாள வர்க்கம்

வென்றெடுத்திருந்த அத்தனை சமூக வெற்றிகளையும் இல்லாதொழிப்பதே இதன் அர்த்தமாக இருந்தது.

உள்ளபடியே இவரது அரசியல் கோரிக்கை முதன்மையாக, வரி விலக்குகள் மூலமும், அரசுச் சொத்துகளை மிகக்குறைந்த விலைக்கு தனியாரிடம் தள்ளி விடுவதன் மூலமும் மற்றும் ஊக வணிக எழுச்சியின் மூலமும் விரைவில் பணக்காரராகும் திட்டத்திற்கு சபதம் பூண்ட உயர் நடுத்தர வர்க்கத்தின் ஒரு பகுதியை நோக்கியே செலுத்தப்பட்டதாக இருந்தது. இவை, தொழிற்சாலை அழிக்கப்பட்டமை இலண்டன் மாநகரம் தாராளமயமாக்கப்பட்டமை ஆகியவற்றுடன் கைகொடுத்து, தொழிற்சங்க

**2008 நிதி நெருக்கடி
ஆரம்பித்து ஐந்து
ஆண்டுகள் ஆகி, பாரிய
சிக்கன நடவடிக்கைகளே
அன்றாட
வழக்கமாகியிருக்கும்
நிலையில், எந்தவொரு
புறநிலையான மதிப்பீடும்,
20ம் நூற்றாண்டின் முதலாம்
பாதிக்குப் பின்
முதலாளித்துவத்தை
உலுக்கியிருக்கும் மாபெரும்
பொருளாதார மற்றும்
சமூகநெருக்கடிகளே தாட்சர்
விட்டுச் சென்றிருக்கும்
உண்மையான மரபு என்பதை
தெளிவாகக் காட்டி விடும்.**

தகர்ப்பு, சமூகநல உதவிகள் மீதான தாக்குதல்கள் மற்றும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் நலன்களில் மூர்க்கமான உறுதிப்பாட்டுடன் கைகொடுத்து வந்தன. பாரிய வேலைவாய்ப்பின் மையம் வன்முறையான வர்க்க மோதலும் இவற்றின் பின்விளைவாக இருந்தன.

ஊடகங்களால் இப்போது மூடிமறைக்கப்படுகின்ற தாட்சரின் குற்றங்களில் இன்னொன்று, 1981 இல் வட அயர்லாந்தில் சின் டிபெயின் பாராளுமன்ற அங்கத்தவரான பொபி சாண்ட்ஸ் மற்றும் பிரிட்டிஷ் அரசின் சிறைகளில் இருந்த ஏனைய ஒன்பது கைதிகளும் உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தில் உயிரிழந்ததிலும் அவர் ஆற்றிய முக்கிய பாத்திரமாகும். அதற்கு ஒரு வருடத்திற்குப் பின்னர், தேர்தல் ஆதாயத்திற்காக அவர்

மால்வினாஸ்-பால்க்லண்ட்ஸ் தீவுகள் தொடர்பாக ஆர்ஜெண்டினாவிற்கு எதிராக போரைத் தொடங்கினார். இம்மொதலின் போது இங்கிலாந்து ஒரு தரப்பாக விதித்திருந்த மோதல் விலக்கு மண்டலத்திற்கு வெளியே பின்வாங்கிச் சென்று கொண்டிருந்த, ஏ-ஆர்-ஏ. ஜெனரல் பெல்கிரனோ கப்பல் திட்டமிட்டு மூழ்கடிக்கப்பட்டதில் 223 பேர் உயிரிழந்தனர். தாட்சரின் தென் அட்லாண்டிக் சாகசம் 900 உயிரிழப்புகளுக்கு இட்டுச் சென்று இன்னும் ஏராளமானோரின் வாழ்வில் நிரந்தரமான வருக்களை உருவாக்கியது.

“இரும்புப் பெண்மணி” என்று சித்தரிக்கப்படும் தாட்சர் கொண்டிருந்த மிகப்பெரும் அனுசூலம் என்னவென்றால், தோல்வியடைய தீர்மானித்திருந்தவர்களை மட்டுமே எதிரிகளாக எதிர்கொண்டதுதான். இது தான் அவர் குறித்து பெருமையுடன் கூறப்படும் வெற்றிகளுக்கான காரணமாய் இருந்தது.

ஆர்ஜெண்டினாவின் இராணுவ ஆட்சியாளர் விடயத்திலும் இதுவே நிச்சயமாக நடந்தது. எல்லாவற்றிலும் மிக முக்கியமாக, தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீதான அவரது தாக்குதல் தொழிற் கட்சி மற்றும் தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவத்தின் செயலூக்கமிக்க ஆதரவைப் பெற்றிருந்தது. தேர்தல் ரீதியாக தொழிற் கட்சியின் ஒரு பிரிவினரால் உருவாக்கப்பட்ட சமூக ஜனநாயகக் கட்சியின் மீது அவர் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். ஆனால் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாய் தொழிற் கட்சி, தொழிற்சங்க காங்கிரசுடன் (Trades Union Congress) கூட்டுச் சேர்ந்து தனது அரசாங்கத்துக்கான வெகுஜன எதிர்ப்பை திட்டமிட்டு சிதறடித்ததிலேயே அவர் தங்கியிருந்தார்.

1984-85 ஓராண்டு காலம் நிகழ்ந்த சுரங்கத் தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தம், தனிமைப்படுத்தப்பட்டு காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டதில் இது உச்சகட்டத்தை அடைந்தது. இதன்போது சுமார் 20,000 சுரங்கத் தொழிலாளர்கள் காயமுற்றனர், 13,000 பேர் கைது செய்யப்பட்டனர், 200 பேர் சிறையிலடைக்கப்பட்டதுடன் ஏறக்குறைய 1,000 பேர் ஒட்டுமொத்தமாக வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டனர். அத்துடன் இரண்டு பேர் வேலைநிறுத்த போராட்டத்தின் போது கொல்லப்பட்டனர்.

தொழிற்சங்கங்களும் தொழிற்கட்சியும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் சமூக நலன்களைப் பாதுகாப்பதை வெளிப்படையாகக் கைவிட்டு விட்டன என்பதற்கான அடையாளமாக சுரங்கத் தொழிலாளர்களின் தோற்கடிப்பு அமைந்திருந்தது. “புதிய யதார்த்தவாதம்” என்பது வர்க்கப் போராட்டம் மற்றும் தொழிலாளர் ஒற்றுமை குறித்த எந்தக் கருத்தையும் கைவிடுவதற்கும், “சுதந்திர சந்தை” யைத் தழுவிக்கொண்டு பெருவணிகத்தின் அதி வலது-சாரி கட்சியாக

தொழிற்கட்சி உருமாற்றம் பெற்றதற்குமான குறியீட்டு வார்த்தையாக அது ஆனது.

தொழிற்கட்சி "தாட்சரிச" த்தை தழுவிக்கொள்வதில் மும்முரமாக இருந்தபோதிலும் கூட, தாட்சரிசின் முன்னோக்கு தொல்வியடைந்து கொண்டிருந்தது.

தொழிற்கட்சியிடம் இருந்தோ தொழிற்கட்சிகளிடம் இருந்தோ எந்த எதிர்ப்பும் இல்லாத நிலையில், ஆழமான பிளவு கொண்டிருந்த அவரது சொந்த கட்சியே தேர்தல் படுதொல்வியை தவிர்க்க அவரை 1990 இல் சத்தமில்லாமல் கைவிட்டுவிட்டது. அச்சமயத்தில், தாட்சரிசின் பொருளாதார மற்றும் சமூக கொள்கையின் அழிவுகரமான பின்விளைவுகள் மிக வெளிப்படையாகி இருந்தன. ஒரு தசாப்தத்திற்கு சற்று அதிகமானதொரு காலத்திற்குள்ளாக, தொழிலாள வர்க்கத்தின் வாழ்க்கை நிலைமைகள் நிதி பிரபுத்துவத்தின் நலன்களுக்காக பெருமளவில் தலைகீழாக்கப்பட்டிருந்தன. நாட்டின் பெரும்பகுதிகள் தொழிற்குறை அழிவுநிலங்களாக மாறி வறுமையையும் மலிவு ஊதிய வேலைவாய்ப்புகளையும் அடையாளமாகப் பெற்றிருந்தன. பெரும்

செல் வந்தர்களின் குற்றவியல் நடவடிக்கைகளுக்கான ஒரு உலக மையமாக பிரிட்டன் உருமாறி, ரூபேட் மேட்டோக் மற்றும் ஏராளமான ரஷ்ய தன்னலக் குழுக்களுக்கான சுவர்க்கமாக ஆகியிருந்தது.

புத்திஜீவித்தன மற்றும் கலாச்சார வாழ்வு என்பது அடையாளமாக மாறியது அளவுக்கு சிதைந்து போயிருந்தது.

தொடர்ந்து வந்த ஆண்டுகளில், தாட்சரிச பொருளாதார மாதிரியின் ஸ்திரமற்ற அடித்தளங்களான பொருளாதார உற்பத்தியின் எந்த அபிவிருத்தியுடனும் தொடர்பின்றி கற்பனை மூலதனத்தின் பாரிய பெருக்கம், அத்துடன் நிதியுதவி வழங்குவதை அடிப்படையாக கொண்ட கடன்கள் வெடித்துப் பெருகியமை உலக பங்குச் சந்தைகளில் தொடர்ச்சியான நெருக்கடிகளை உருவாக்கவிருந்தது. இருந்தபோதிலும், தாட்சரிசினால் தனது அரசியல் வாரிசாகப் பிரகடனம் செய்த டோனி பிளேயரின் கீழான தொழிற்கட்சியால் தாட்சரிசின் கொள்கைகள் பின்தொடரப்பட்டு, ஆழப்படுத்தப்பட்டன.

இன்னும் ஏராளமாக கூறமுடியும், கூறப்படும். ஆனாலும் 2008 நிதி நெருக்கடி ஆரம்பித்து ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகி விட்ட

நிலையில், பாரிய சிக்கன நடவடிக்கைகளை அன்றாட வழக்கமாகியிருக்கும் நிலையில், எந்தவொரு புறநிலையான மதிப்பீடும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முதலாம் பாதிக்குப் பின் முதலாளித்துவத்தை உலுக்கியிருக்கும் மாபெரும் பொருளாதார மற்றும் சமூகநெருக்கடிதான். தாட்சரி விட்டுச் சென்றிருக்கும் உண்மையான மரபு என்பதை தெளிவாகக் காட்டி விடும்.

செல்வம் "கீழ்தோக்கி வடியச் செய்வதின் மூலமாக" வும் "சந்தையின் அற்புத" த்தின் மூலமாகவும் சகலருக்கும் வளமை தருகின்ற ஒரு "ஐனநாயகத்தின் சொந்த வீடாக" பிரிட்டன் திகழும், என்று அவரளித்த முட்டாள்தனமான மற்றும் நேர்மையற்ற "மக்கள் முதலாளித்துவ" த்தின் வாக்குறுதிகளில் எதுவும் இப்போது மிஞ்சவில்லை. இப்போது அழுகிக்கொண்டிருக்கும் முதலாளித்துவ அமைப்புமுறையின் சமூக மற்றும் அரசியல் வாழ்க்கையின் ஆரம்ப கட்டங்களுக்கு தலைமை கொடுத்தவராகவே எதிர்கால தலைமுறை அவரை நினைவுபடுத்திக்கொள்ளும்.

ஐரோப்பாவில் ஒரு பொலிஸ் அரச உட்கட்டுமானம் வெளிப்படுகிறது

பீட்டர் சுவாட்ஸ்
10 ஜூலை 2013

முன்னாள் NSA ஊழியர் எட்வார்ட் ஸ்னோவ்-டென், ஜேர்மனிய நாஜி ஆட்சி போன்ற முழு சர்வாதிகார ஆட்சிகளை விஞ்சுமளவு, கண்காணிப்பில் மிக அதிக அதிகாரங்களை கொண்ட ஒரு பொலிஸ் அரச உட்கட்டுமானத்தை அம்பலப்படுத்தியுள்ளார்.

அமெரிக்க மற்றும் ஐரோப்பிய உளவுத்துறை நிறுவனங்கள் பல கோடி குடிமக்கள் பற்றிய தொடர்பாடல் தகவல்களை கண்காணித்து சேமித்து வைக்கின்றன. ஒன்று கேட்கப்பட்ட தொலைபேசிகளின் மெட்டா தரவுகள் குவிப்பின் அடிப்படையில், ஒரு தனிப்பட்ட நபரின் நடவடிக்கைகள், தொடர்புகள் குறித்து சுயவிவரத்தை இடையறாமல் பெறமுடியும். இந்த முறையில் உரையாடல்கள் மற்றும் மின்னஞ்சல்களை அதன் உள்ளடக்கத்தில் இருந்து தேர்தெடுத்து வடிக்கடிவிட முடியும்.

அமெரிக்கா மற்றும் ஒவ்வொரு ஐரோப்பிய அரசியலமைப்பிலும் பொதிந்துள்ள அடிப்படை மனித உரிமையான அந்தரங்க உரிமை மற்றும் அதைத் தொடர்ந்து

அஞ்சல், தொலைத்தொடர்புகள் குறித்த அந்தரங்கங்கள் பற்றிய உத்தரவாதங்கள் கீழித்தெரியப்பட்டுள்ளன. தொலைபேசிகள் ஒற்றுக் கேட்கப்படுவது வெளிப்படையாக சட்டவிரோதமானது. ஒரு நாட்டின் உளவுத்துறை நிறுவனங்கள், தங்கள் சொந்த தேசிய சட்டங்களை தாங்களே அப்பட்டமாக மீறுவதை தவிர்க்கும் பொருட்டு, பல நேரமும் அவற்றுக்காக வெளிநாட்டுப் பங்களிகளை செயல்புரிய அனுமதிக்கின்றன.

ஸ்னோவ்-டெனுடைய வெளிப்படுத்தல்கள், பனிக் கட்டியின் உச்சியைத்தான் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றது. இவை, அவர் முன்பு பணியாற்றிய தேசிய பாதுகாப்பு நிறுவனம் (NSA) மற்றும் அதன் பங்களி அமைப்புக்களையே குவிமையப்படுத்திக் காட்டுகின்றன - பிரித்தானிய அரசாங்கத்தின் தொடர்புத் துறை தலைமையகம் (GCHQ), ஜேர்மனியக் கூட்டாட்சி உளவுத்துறைப் பிரிவு (BND) பிரான்சின் வெளியுறவு பாதுகாப்புக்கான பொது இயங்குமையம் (DGDE) போன்றவை உத்தியோகபூர்வமாக வெளிநாட்டு ஒற்றர் வேலையை செய்கின்றன. சேகரிக்கப்பட்ட தகவல்களை அணுகும் உரிமை பெற்ற இராணுவம் மற்றும் உள்நாட்டு உளவுத்துறை அமைப்புகள் மற்றும்

அவற்றுடன் தொடர்புடைய பொலிஸ் துறைகளினதும் நடவடிக்கைகள் இன்னமும் அம்பலப்படுத்தப்பட வில்லை.

கண்காணிப்பு கருவியின் பரப்பளவு மிகப் பிரமாண்டமானது. அமெரிக்க உளவுத்துறை மட்டும் இலட்சக்கணக்கான ஊழியர்களை பணியில் அமர்த்தியுள்ளது. இரகசியமானவையாக இருப்பதால் துல்லியமான எண்ணிக்கையை பெறுவது கடினமான போதிலும், வாஷிங்டன் போஸ்ட் நடத்திய விசாரணை ஒன்று 2010ல் கிட்டத்தட்ட 854,000 அமெரிக்கர்கள் உயர்மட்ட இரகசிய பாதுகாப்பு விதிவிலக்கை கொண்டிருந்தனர். இதன் பொருள் உளவுத்துறை அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை அமெரிக்க தொகைப் பள்ளிகளில் இருக்கும் 1.8 மில்லியன் ஆசிரியர்களில் கிட்டத்தட்ட பாதி என்பதாகும்.

ஐரோப்பாவில் உளவுத்துறை நிறுவன ஊழியர்களின் எண்ணிக்கை இதேபோல் அதிகமாக இருக்க வாய்ப்பு உள்ளது. நிறைய நாடுகளும் உளவுத்துறை அமைப்புக்களும் உள்ளங்கியுள்ளதால் துல்லியமான மதிப்பீடுகள் செய்வது கடினம். ஜேர்மனியில் மட்டும் பி.என்.டி.கூ. வேலை

இராணுவ மாற்று உளவுத்துறைப் பிரிவு, கூட்டாட்சி அரசியலமைப்பு பாதுகாப்பு அலுவலகம் (BIV) மற்றும் அதன் 16 தனி மாநில அலுவலகங்களும் ஏனைய அமைப்புகளும் காணப்படுகின்றன.

இத்தகைய சமூக சுதந்திரத்தை அழிக்கும் கண்காணிப்புக் கருவி பயங்கரவாதத்திற்கு எதிராக ஈடுபடுத்தப்படுகிறது என்னும் கூற்று அபத்தமானதாகும். ஒரு சிறிய எண்ணிக்கையிலுள்ள பயங்கரவாதிகளின் சுவடறிய, நூற்றுக்கணக்கான மில்லியன் குடிமக்களை கண்காணிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை, பல சந்தர்ப்பங்களில் பயங்கரவாதிகளை உளவுத்துறையுடன் தங்கள் சொந்த தொடர்புகளை கொண்டுள்ளனர்.

உளவுத்துறை கண்காணிப்பின் உண்மையான இலக்கு பெரும் எண்ணிக்கையிலான வெகுஜனங்களே ஆகும். ஆளும் வர்க்கத்தால் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ள உண்மையான எதிரி இவர்களே. சமூகப்புள்ளி விவரங்கள் மற்றும் எதிர்ப்புராட்சி சமூக நடவடிக்கைகள் என இப்பொழுது நடப்பதை கருக்கமாக பார்த்தாலே இது உறுதியாகும்.

அமெரிக்காவில் அனைத்து வருமானத்திலும் பாதிக்கும் அதிகமானவை மிகச் செல்வக் கொழிப்புடைய 10 வீதத்தினர் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுள்ளனர். அதில் முக்கால் பகுதி தனியார் சொத்துக்கள் ஆகும். கீழ்மட்டத்தில் மிக வறிய 15 வீத மக்கள், நான்கு பேர் உள்ள குடும்பத்திற்கு ஒராண்டிற்கு 22,500 டாலர்கள் என்ற உத்தியோகபூர்வ வறுமை மட்டத்துக்கும் கீழ்நிலையில் உள்ளனர்.

ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தால் கட்டளையிடப்பட்டுள்ள சிக்கன நடவடிக்கைகள், ஐரோப்பாவில் பரந்த வேலையின்மை மற்றும் முன்னெப்போதும்

இல்லாத அளவில் சமூகச் சரிவை ஏற்படுத்தியுள்ளன. கிரேக்கத்தில் ஐந்து சிக்கன வரவு-செலவுத் திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட பின், மக்கள் தொகையில் 40 சதவீதம் பேர் சுகாதாரக் காப்பீடு இல்லாதுள்ளனர், எனவே சுகாதாரப் பாதுகாப்பு உரிமை அற்றவர்களாக உள்ளனர்.

மக்களுடைய எதிர்ப்பு வளர்ந்து வருகிறது என்பதை உணர்ந்துள்ள ஆளும் வர்க்கம், முழு மக்கட் தொகையையும் கண்காணிப்பின் கீழ் இருத்தியுள்ளதன் மூலம் பதிலளித்துள்ளது. இத்தகைய கண்காணிப்பு ஒதுங்கி நின்று கவனிப்பதோடு நின்றுவிடுவதில்லை. தற்பொழுது எகிப்தில் நடைபெறுவது போல் வர்க்கப் போராட்டம் விரிவாக்கமடைந்தால், உளவுத்துறை பிரிவுகளின் பரந்த தரவு தொகுப்பு தளங்களில் சேமிக்கப்பட்டுள்ள மக்களைப் பற்றிய சுயவிவரங்கள் மற்றும் முகவரிகளை தேடியெடுக்கவும், எதிர்ப்பாளர்களையும் அரசியல் தலைவர்களையும் கைது செய்யவும் குற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கவும் பட்டியலிடப் பயன்படும்.

ஆளும் வர்க்கத்தின் இரக்கமற்ற தன்மை எட்வார்ட் ஸ்னோவ்டென் விவகாரத்தில் தெளிவாகக் காட்டப்படுகிறது. 30 வயதான அவர் தன்னுடைய உயிருக்கு அஞ்சுகிறார், அவர் என்.எஸ்.ஏ. உடைய குற்றம் சார்ந்த செயல்களை அம்பலப்படுத்தும் தைரியத்தைக் கொண்டிருந்ததற்காக உலகம் முழுவதும் வேட்டையாடப்படுகிறார். வியன்னாவில் பொலிவிய ஜனாதிபதி ஏவோ மோராலேஸ் பயணித்த விமானத்தை பலவந்தமாக தரையிறக்க வைத்த செயல், ஒரு இறைமை பெற்ற நாட்டின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவருக்கு கூட, அமெரிக்க இரகசியப் பிரிவு மற்றும் அவற்றின் ஐரோப்பிய கூட்டாளிகளின் சூழ்ச்சிகளில் இருந்து பாதுகாப்பு இல்லை என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது.

உளவுத்துறைப் பிரிவுகள் தங்கள் நோக்கங்களை அதிகப்படுத்த, ஆத்திரமூட்டல்களையும் பயங்கரவாதச் செயல்களையும் பயன்படுத்த தயாராக உள்ளன. 1970கள், 1980களில் இத்தாலியில் உள்ள நேட்டோவின் இரகசிய கலடியோ அமைப்பு, இத்தகைய ஆத்திரமூட்டல் நடவடிக்கைகளை செயல்படுத்தி அவப்பேறு பெற்றிருந்தது. "குண்டு வைப்பு விவகாரம்" என அழைக்கப்படும் இதே போன்ற காரணத்தை ஒட்டி லக்சம்பேர்க்கின் பிரதம மந்திரி ஜோன் குளோட்யுங்கர் இன்று இராஜிநாமா செய்வார் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதற்கிடையில் ஜேர்மனியில், தேசிய சோசலிஸ்ட் தலைமறைவு இயக்கம் (National Socialist Underground -NSU) நடத்திய இனவெறிக் கொலைகளில் அரசியலமைப்புப் பாதுகாப்பு அலுவலகத்தின் ஈடுபாடு குறித்த புதிய சான்றுகள் தொடர்ந்து வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

எட்வார்ட் ஸ்னோவ்டெனுடைய விவகாரம் முக்கிய படிப்பினைகளை கொண்டுள்ளது. அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளை காக்க, ஆளும் வர்க்கத்தின் எந்தப் பிரிவின் மீதும் நம்பிக்கை வைக்கக் கூடாது. ஆளும் உயரடுக்குகள் மிக அடிப்படை உரிமைகளை புறக்கணித்து, தங்கள் செல்வம், சலுகைகளை பாதுகாக்க பொலிஸ்-அரசு வழிமுறைகளை அபிவிருத்தி செய்கின்றன. ஜனநாயக உரிமைகளுக்கான பாதுகாப்பு என்பது, சமூக வெட்டுக்களுக்கு எதிரான போராட்டத்துடன் இணைந்த வகையில், முதலாளித்துவ அமைப்பு முறையை தூக்கியெறியும் நோக்கம் கொண்ட ஒரு தொழிலாள வர்க்கத்தின் வெகுஜன இயக்கத்தினால் மட்டுமே மேற்கொள்ளப்பட முடியும்.

இடது கட்சி: ஜேர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தின் கட்சி

ஜொஹானஸ் ஸ்டேர்ன்

20 மே 2013

அரசியல் கட்சிகளினதும், போக்குகளினதும் வர்க்கத்தன்மை அவற்றின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையில் தெளிவான வெளிப்பாட்டைக் காண்கின்றன. இந்த அளவுகோலை அடிப்படையாக வைத்தால், இடது கட்சி, ஒரு ஏகாதிபத்திய சார்புக் கட்சி என்பதில் எந்த சந்தேகமும் கிடையாது. ஏனைய அனைத்து முதலாளித்துவக் கட்சிகளுடன் இணைந்த வகையில், ஜேர்மன் ஏகாதிபத்தியம் அதிகரித்தளவில்

ஆக்கிரோஷமாக தனது புவிமூலோபாய நலன்களை தொடர்வதற்கு இடது கட்சி ஆதரவளிக்கிறது.

இது பாராளுமன்றத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அனைத்துக் கட்சிகளின் முன்னணி அரசியல்வாதிகள் வரைந்த வெளியுறவு கொள்கை அறிக்கையில் நன்கு தெளிவாகிறது. "அதிகமான ஐரோப்பிய வெளியுறவுக் கொள்கை: இடது கட்சியில் இருந்து கிறிஸ்துவ சமூக ஒன்றியம் வரை ஏழு பாராளுமன்றக் உறுப்பினர்கள், இரு கட்சிகருத்தொருமைப்பாட்டை வலியுறுத்துகின்றன." என்ற தலைப்பில் சமீபத்தில் இந்த அறிக்கை பழமைவாத

Frankfurter Allgemeine Zeitung பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டது.

இந்த அறிக்கை ஜேர்மனிய ஏகாதிபத்திய நலன்களை "ஐரோப்பிய வெளியுறவுக் கொள்கை" என்னும் கட்டமைப்பிற்குள் தொடர்வதற்கான முக்கிய கருத்துக்களை வகுக்கிறது. அறிக்கை கூறுவதாவது: "ஐரோப்பிய ஒன்றிய வடிவமைப்பு, ஜேர்மனியின் செல்வாக்கின் இயலுமையை தேசிய அளவில் காட்டிலும் சர்வதேச அரசியலில் மிக அதிக அளவிற்குப் பெருக்குகிறது என்பது உண்மை."

அறிக்கையை தயாரித்தவர்கள், ஜேர்மனியின் ஆதிக்கத்தில் உள்ள ஐரோப்பிய வெளியுறவுக் கொள்கை, ஜேர்மனிய

செல்வாக்கை அதன் போட்டியாளர்களுடன் அதிகரிக்கும் ஒரு வழிவகை என கருதுகின்றனர். அவர்கள் கூறுவதாவது: “ஐரோப்பிய ஒன்றியம் சர்வதேச ஒழுங்கை வடிவமைக்க தயாராக இல்லை என்றால், அது மற்றவர்களை உலகை வடிவமைக்க விட்டுவிடுகிறது.”

இந்த அறிக்கை, பெருமளவு வெளிப்படையாக சாத்தியமான போட்டியாளர்கள் குறித்து பட்டியலிடுவதோடு, ஜேர்மனிய, ஐரோப்பிய செல்வாக்கு மண்டலங்களையும் ஊக்குவிக்கிறது.

அது, வெளியுறவுக் கொள்கை விவகாரத்தில், “அமெரிக்கா போன்ற பங்காளிகளுடனும் எழுச்சி பெறும் சக்திகளான பிரேசில், ரஷ்யா, இந்தியா, சீனா ஏனையவற்றுடனும் ஒத்துழைப்பு மற்றும் அவ்வப்போதைய நடுநிலை உறவில் ஈடுபடுதலையும் குறிக்கிறது.” ஐரோப்பிய ஒன்றியம் ஒரு “ஸ்திரப்படுத்தும் மற்றும் வடிவமைக்கும் வகிபாகத்தை” ஆற்றுகின்ற “குறிப்பிடப்பட்ட முக்கியத்துவம் கொண்ட பிராந்தியங்களில்” வட ஆபிரிக்கா, கிழக்கு ஐரோப்பா, காசசஸ், மேற்கு பால்கன்கள், தூர வடக்கு, கருங்கடல் மற்றும் “ஒழுங்கற்ற உலக மண்டலங்களான” விண் வெளிமண்டலம், சமுத்திரங்கள் ஆகியவற்றை இந்த பத்திரிகை குறிக்கிறது.

இந்த அறிக்கை, முழுவதிலும் காணப்படும் ஏராளமான போலிப் புகழரைகளுடன் ஜேர்மனிய பொருளாதார, மூலோபாய நலன்களில் நிலத்தில் மட்டுமின்றி கடல், விண்வெளி மற்றும் சைபர்வெளிமீறும் இராணுவப் பாதுகாப்பை வலியுறுத்துகிறது.

அறிக்கை தொடர்கிறது: “ஐரோப்பிய ஒன்றியம் ஐரோப்பாவின் அண்டைப் பகுதிகளில் நெருக்கடியை நிர்வகிக்க, வெவ்வேறு கருவிகளின் பிரத்தியேகக் கருவியை கொண்டுள்ளது. துரதிருஷ்வசமாக, ஐரோப்பிய தலைநகரங்கள் கடந்த காலத்தில் பலநேரமும் அவற்றை உரிய காலத்தில் பயன்படுத்துவதில் அரசியல் உறுதியை கொண்டிருக்கவில்லை.”

இது போர்களுக்கு இன்னும் அப்பட்டமாக அழைப்பு விடுப்பதாகும். “நெருக்கடி நிர்வாகத்திற்கு பல்வேறு கருவிகளின் கலவை” என்று அறிக்கையின் ஆசிரியர்கள் இழிந்த முறையில் விளக்குவது என்னவெனில், உண்மையில் “உரிய நேரத்திலும் அவ்வப்பொழுதும்” நிலைகொள்ள வேண்டிய ஐரோப்பிய நாடுகளின் ஆயுதப் படகுகள் மற்றும் ஆயுதக் கிடங்குகளே ஆகும். தற்போதைய கிறிஸ்தவ ஜனநாயகத்தின் தலைமையிலான கூட்டணி அரசாங்கம், 2011ல் லிபியா மீது நேட்டோ நடத்திய போருக்கு ஆதரவு கொடுத்து பங்கு பெறாமல் தவித்துக்கொள்ள எடுத்த முடிவை, பெரும் பிழை என்று கருதும், இராணுவச்

செயல்களின் அப்பட்டமான ஆதரவாளர்களே இந்த வேண்டுகோளை இயற்றியவர்களாவர்.

சமூக ஜனநாயகக் கட்சியின் சார்பில் வேண்டுகோளை எழுதுவதில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த லாஸ் கிளின்பால், ஜேர்மனி பங்கு பெறாததை “அவமானகரமானது” என்றார். பசுமைவாதிகளுக்காக பாராளுமன்ற பாதுகாப்புக் குழுவில் அமரும் மற்றொரு இணை ஆசிரியரான அக்னெஸ்க பிரக்கர், இதே கருத்தையே கொண்டுள்ளார். அவர் “கூட்டாட்சி அரசாங்கம் திட்டவட்டமாக

இடது கட்சி எப்பொழுதும் ஜேர்மனிய வெளியுறவுக் கொள்கை குழுக்களுடன் நெருக்கமான பிணைப்புக்களை கொண்டுள்ள ஒரு ஏகாதிபத்திய சார்பு முதலாளித்துவக் கட்சியே. அதன் பிரதிநிதிகள் நால்வர். வெளியுறவு இராணுவ நிலைப்பாடுகளை செயல்படுத்துவதோடு ஆலோசனைகளையும் கூறும். பாராளுமன்ற பாதுகாப்புக் குழுவில் உள்ளனர். இது இரகசியமாகவே கூடுகிறது. இடது கட்சியின் முன்னணி அரசியல்வாதிகள், வழமையாக பல-கட்சி அரசாங்க பிரதிநிதி குழுக்களில் பங்குபற்றி ஜேர்மனியின் அரசியல், பொருளாதார நலன்களை சர்வதேச அளவில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர்.

இராணுவப் பங்கை நிராகரித்திருந்தது” என்று விமர்சித்தார்.

லிபியாவிற்கு எதிரான போர் பற்றிப் பேசுகையில், இடது கட்சியில் இருந்து வரும் இணை ஆசிரியர் ஸ்ரெபான் லீபிக், அத்தகைய வெளிநாட்டுப் பணிகள் “முற்றிலும் நிராகரிக்கப்படக்கூடாதவை” என்றார்.

லிபிய அரசாங்கத்தின் முன்னாள் தலைவர் முயம்மர் கடாபி மிருகத்தனமாக கொலை செய்யப்பட்ட சில வாரங்களுக்குப் பின், அறிக்கை தயாரித்தவர்களில் ஒருவரான

கிறிஸ்தவ ஜனநாயக யூனியனின் (CSU) பிரதிநிதி ரைன்ஹார்ட் பிராண்டல், லிபியப் போரில் ஜேர்மனி வகித்த பங்கு தவறானது என்று விவரித்தார்.

ஜேர்மனிய இராணுவத்தின் பங்கு பற்றி பிராண்டல் கூறியதாவது: “எப்படியென்றாலும் பாதுகாப்பு சபையில் நாம் பங்கு பெறாதிருந்ததும், நம் மரபார்ந்த நட்பு நாடுகளை எதிர்த்ததும் தவறு. நான் முன்பு குறிப்பிட்ட தேசிய நலன்களுக்கு இது விரோதமானது. பின்னால் கவனித்துப் பார்க்கையில் நேட்டோ பயன்படுத்தப்பட்டது சரியானதே.”

“லிபிய சங்கடத்திற்கு பின்” பாராளுமன்றத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அனைத்துக் கட்சிகளும் இப்பொழுது போர்ப் பிரச்சினையில் கருத்து வேறுபாடுகளை மூடுகின்றன. சிறிய ஜனாதிபதி பஷர் அல் அசாதை அகற்றி அவருக்குப் பதிலாக ஒரு மேற்கத்தைய சார்பு கைப்பொம்மை ஆட்சியை நிறுவும் இலக்குடனான சிரியா மீதான ஏகாதிபத்திய தலைமீட்டிற்கு ஆதரவு கொடுக்கின்றன.

லிபியாவை போலன்றி, ஜேர்மனிய ஆளும் வர்க்கம் இம்முறை கொள்ளையிட்டதைப் பங்கிடுவதை வெளியில் இருந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்க விரும்பவில்லை.

ஜேர்மன் ஏகாதிபத்தியம் உலக அரங்கிற்கு மீண்டும் வருவதற்கு இடது கட்சி உந்து சக்தியாக உள்ளது என பொது வெளியுறவுக் கொள்கை அறிக்கை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. ஆக்கிரோஷமான ஜேர்மனிய வெளிநாட்டுக் கொள்கை, பெருகியமுறையில் முதலாளித்துவ அரசியல் ஸ்தாபனத்திடம் அதன் ஆதரவைப் பெருக்கிக் கொள்ள ஒரு வாய்ப்பாக உதவும் என அது கருதுகிறது.

கடந்த டிசம்பர் மாதம் இடது கட்சி, ஸீனா, பசுமை வாதிகள் மற்றும் ஊறுரு வின் முன்னணி பிரதிநிதிகளுடன் இணைந்து, “சிரியா: சுதந்திரத்திற்கு உதவி தேவைப்படுகிறது” என்ற தலைப்பில் ஒரு அழைப்பை விடுத்த இடது கட்சி, சிரியாவில் தலைமீட்டிற்கு அழைப்புவிட்டது.

இதன் கூட்டங்களில் பேசியவர்களில் இஸ்லாமிய முஸ்லிம் சகோதரத்துவம் இன்னும் பிற எதிர்த்தர்ப்புக் குழுக்களின் பிரதிநிதிகளும் அடங்கியிருந்த அதே வேளை, இவர்கள் இஸ்லாமியவாத போராளிகளுக்கு நேட்டோ ஆயுதமளித்தலை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கோரினர்.

இடது கட்சி எப்பொழுதும் ஜேர்மனிய வெளியுறவுக் கொள்கை குழுக்களுடன் நெருக்கமான பிணைப்புக்களை கொண்டுள்ள ஒரு ஏகாதிபத்திய சார்பு முதலாளித்துவக் கட்சியே. அதன் பிரதிநிதிகள் நால்வர், வெளியுறவு இராணுவ நிலைப்பாடுகளை செயல்படுத்துவதோடு ஆலோசனைகளையும் கூறும், பாராளுமன்ற பாதுகாப்புக் குழுவில் உள்ளனர். இது

இரகசியமாகவே கூடுகிறது. இடது கட்சியின் முன்னணி அரசியல்வாதிகள், வழமையாக பல-கட்சி அரசாங்க பிரதிநிதி குழுக்களில் பங்குபற்றி ஜேர்மனியின் அரசியல், பொருளாதார நலன்களை சர்வதேச அளவில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர்.

சித்தாந்தரீதியாக, இடது கட்சி, ஜேர்மன் முதலாளித்துவத்தின் இராணுவவாதத்தை புனரமைக்கும் திட்டங்களில் மத்திய பங்கை வகிக்கிறது. ஜேர்மனிய இராணுவ வாதம், இரண்டு உலகப் போர் பேரழிவுகளின் பின்னரும் தேசிய சோசலிசத்தின் குற்றங்களின் பின்னரும் பரந்த அளவில் வெறுக்கப்படுகிறது. அதன் பிரச்சாரத்தின் நோக்கம், மத்தியதர வர்க்கத்தின் பிரிவுகளை ஏகாதிபத்திய காட்டுமிராண்டி போர்களுக்கு ஆதரவு அளிக்க அணிதிரட்டுவதும் பரந்த அளவில் மக்கள் கருத்தை நச்சுப்படுத்துவதுமாகும்.

“ஐரோப்பா, சமாதானத்திற்கு ஒரு சக்தியாக முடியும், இருக்கவும் வேண்டும், இப்பணி சமாதானத்தை சாதிப்பதற்கான திறமைகளை விரிவாக்கி வலுப்படுத்துதல் ஆகும். இதில் நெருக்கடியை தடுப்பதற்கான திறமைகள், கருவிகளை பலப்படுத்துதல், நெருக்கடி நிர்வாகம் மற்றும் நெருக்கடிக்குப் பின் நிலைமைகளை சமாளித்தல் ஆகியவையும் அடங்கும்.” என அறிக்கை கூறுகிறது:

21ம் நூற்றண்டில் இதுதான் ஜேர்மனிய, ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்தியத்தின் ஓர்வெலிய

(சமூக உரிமைகளை அழிக்கும்) சொல்லாட்சி ஆகும். சமாதானக் குழுமார்கள் என்பதற்கு முற்றிலும் மாறாக, ஐரோப்பிய தேசங்கள் பெருகிய முறையில் போரில் ஈடுபடுகின்றன. கடந்த 15 ஆண்டுகளில் அவை யூகோஸ்லேவியா, ஆப்கானிஸ்தான், ஈராக், லிபியா, சிரியா மற்றும் மாலிக்கு எதிரான போர்களில் ஈடுபட்டுள்ளன. சட்டவிரோதப் போர்கள் மற்றும் கொடூரமான ஆக்கிரமிப்புக்களும், கைப்பொம்மை ஆட்சிகளை நிறுவதும் மற்றும் இழிந்த முறையில் “நெருக்கடித் தடுப்பு, நெருக்கடி நிர்வாகம், நெருக்கடிக்குப் பின் நிலைமைகளைச் சமாளித்தல்” என்று கூறப்படுவபவையும் ஜேர்மனிய ஆளும் உயரடுக்கின் பிற்போக்குத்தன்மையைப் பற்றி நிறையவே பேசுகிறது.

கூட்டாட்சி தேர்தலின் பின்னும், பரந்த பொதுஜனங்களின் எதிர்ப்பை புறக்கணிக்கின்ற நிலையிலும், ஜேர்மன் இராணுவவாதத்தை மேலும் விரிவாக்கும் அவர்களின் திட்டத்தை விவரிக்க வேண்டிய நிலை வரும்போது, இந்த கூட்டறிக்கையின் ஆசிரியர்கள் சமமான முறையில் போலித் தனமானவர்களாவர். “நடப்பு பாராளுமன்ற காலத்துக்கும் அப்பால் ஜேர்மன் வெளியுறவு கொள்கையை திசையமைவு படுத்துவதற்கு அத்தியாவசியமான குறிப்பிட்ட சில இருகட்சி ஒற்றுமைகளை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுவது அவசியமானது. இத்தகைய

பிரதான விடயங்கள், அடுத்த அரசாங்கத்தில் உள்ளடங்கும் கட்சிகளை கருத்தில் கொள்ளாமல் பின்பற்ற வேண்டும். இதைத்தவிர, ஜேர்மனிய வெளியுறவுக் கொள்கை குறித்து பொது விவாதத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும், அதில் அதிக ஆர்வத்தைத் தோற்றுவிக்க வேண்டும்.” என அவர்கள் விளக்குகின்றனர்.

ஜேர்மனிய முதலாளித்துவமானது தனது சர்வாதிகாரம் மற்றும் போர்த் திட்டத்தை பற்றி அடக்கி பேச எடுக்கும் முயற்சிகளால் தொழிலாள வர்க்கம் ஏமாந்துவிடக் கூடாது. இதுவேதான் அவ்வப்பொழுது ஒரு அரசியல் மாற்றிடு என தன்னைக் காட்டிக் கொள்ள முயலும் இடது கட்சியின் பொய்களுக்கும் பொருந்தும்.

கூட்டு வெளியுறவுக் கொள்கை அறிக்கையானது, CDU/CSU, சதந்திர ஜனநாயகக் கட்சி, SPD, பசமைக் கட்சி போன்றவற்றிடம் இருந்து இடது கட்சி வேறுபடுவது பெயரில் மட்டுமே அன்றி கொள்கைகளில் அல்ல என்பதைக் காட்டுகிறது. இது ஒரு வலதுசாரி முதலாளித்துவக் கட்சி, இராணுவ வழிமுறை மூலம் ஜேர்மனிய தொழில்துறை மற்றும் நிதிய மூலதனத்தின் நலன்களை காக்க மற்ற கட்சிகளுடன் சேர்ந்து செயல்படத் தயாராக உள்ளது.

“மிதவாத” மதகுரு வெற்றிபெற்றுள்ளார்

பீட்டர் சிமன்ட்ஸ்
17 ஜூன் 2013

ஆழ்ந்த சமூகப் பொருளாதார நெருக்கடிக்கு நடுவே, ஹசான் ருஹானி ஈரானின் ஜனாதிபதித் தேர்தலில் கடந்த வெள்ளியன்று நேரடிப் பெரும்பான்மையான 50.7 சதவிகிதத்தில் வென்று, இரண்டாவது சுற்றுத் தேர்தலைத் தவிர்த்தார். ஒரு மதகுருவான ருஹானி, ஆட்சியின் சீர்திருத்தப் பிரிவு எனப்படுவதன் முக்கிய நபர்களான முன்னாள் ஜனாதிபதிகள் அக்பர் ஹஷேமி ரப்சஞ்சனி மற்றும் மகம்மது ஹாட்டம் ஆகியோரின் ஆதரவைக் கொண்டிருந்தார்.

“அதிர்விரவாதம் மற்றும் மோசமான நடத்தைக்கு” எதிராக “மிதவாதப் போக்கிற்கும்”, “முற்போக்கிற்கும்” கிடைத்துள்ள வெற்றிதான் தன்னுடைய வெற்றி என்று ருஹானி அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட்டார். பிரச்சாரத்தின் போது, ஈரானின் அணுத்திட்டம் குறித்து கடுமையான

ஈரானிய ஜனாதிபதித் தேர்தலில்

அமெரிக்க தலைமையிலான பொருளாதாரத் தடைகள் சுமத்தப்பட்டதை தடுப்பதில் தோல்வி அடைந்ததற்காக அவர் ஜனாதிபதி மகம்மது அஹ்மதினாஜாதை குறைகூறினார். மேலும் “உலகத்துடன் உரையாடல், இடைத் தொடர்பு தேவை” என்றும் அழைப்பு விடுத்தார்.

ருஹானி தற்பொழுதுள்ள ஜனாதிபதி மகம்மத் அஹ்மதினாஜாதிடமுள்ள பரந்த பொது விரோதப் போக்கைப் பயன்படுத்திக் கொண்டாளு முந்தையவர் 2009 தேர்தலின் முதல் சுற்றில் வாழ்க்கைத் தரங்களை முன்னேற்றுவதில் தோல்வி அடைந்தார் என்ற ஜனரஞ்சக உறுதிமொழிகளின் ஊடாக தெளிவான பெரும்பான்மையில் வெற்றி பெற்ற போதிலும், பெரும் பணவீக்கத்திற்கு வழிவகுத்த விலைகளுக்கான உதவித் தொகைகளை வெட்டும் தொலை விளைவுடைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்.

விரிவான தேர்தல் முடிவுகள் இன்னும் கிடைக்காத நிலையில், தொழிலாள வர்க்கம்

மற்றும் கிராமப்புற ஏழைகளின் பிரிவுகள், மோசமாகிக் கொண்டிருக்கும் சமூகப் பேரழிவைக் குறைப்பார் என எண்ணி ருஹானிக்கு வாக்களித்திருக்க வேண்டும். கடந்த ஆண்டு ஈரானிய எண்ணெய் ஏற்றுமதிகள் மீது தடையொன்று சுமத்தப்பட்டதை அடுத்து, அந்நாட்டு நாணயத்தின் மதிப்பு 50 சதவிகிதம் குறைந்து, ஆண்டு பணவீக்கம் 30 சதவிகிதத்தை எட்டியுள்ளது. குறைந்த பட்ச தேசிய ஊதியம், அமெரிக்க டாலருக்கு எதிராக மாதம் 275 டொலர்களில் (300 ரியால்கள்) இருந்து 134 டொலர்கள் (ரியால்கள் 487) வரை சரிந்துவிட்டது.

உத்தியோகபூர்வ வேலையின்மை 14 சதவிகிதமாக உள்ள அதே வேளை, வேலையற்றவர்களில் 20 சதவிகிதத்திற்கும் மேலானவர்கள் 15-29 வயதுடையவர்களான போதிலும், இன்னும் அதிகமாக இருக்கலாம் என்று பரந்தளவில் கருதப்படுகிறது. அமெரிக்க பொருளாதாரத் தடைகளின்

விளைவாக, தொழிலாள வர்க்கம் ஆலை மூடல் களால் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளதுடன், அமெரிக்கா இம்மாதம் இந்த தடைகளை நாட்டின் கார் உற்பத்தித் துறைக்கும் விரிவாக்கியது, மற்றும் நிதியச் செயற்பாடுகளின் மீதும் தடைகள் இறுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆட்சியின் பழமைவாதப் பிரிவுகளிலுள்ள பிளவுகளாலும் குறூனி ஆதாயத்தைப் பெற்றுள்ளார். அது அங்கீகரிக்கப்பட்ட வேட்பாளர்கள் 6 பேரில் 5 பேரை நிறுத்தியதுடன் அஹ்மதிநாஜேத்துடன் தொடர்புடைய வேட்பாளர்களை ஓரங்கட்டியது. இருமுறை ஜனாதிபதியாக இருந்த காரணத்தால் அஹ்மதிநாஜேத்துக்கு தேர்தலில் நிற்கத் தடை ஏற்பட்ட அதே வேளை, அவர் ஆதரவு கொடுத்த எஸ். பான்டியர் ரஹிம் மஷீய் வேட்பாளர்களை பரிசீலிக்கும் பாதுகாவலர் சபையினால் ஒதுக்கப்பட்டார்.

2009 தேர்தலுக்குப் பின் அதி உயர் தலைவர் அயோதொல்லா அலி காமனீய் உடன் பிணைந்துள்ள “முக்கிய” பிரிவிற்கும் அஹ்மதிநாஜேட்டிற்கும் இடையே வேறுபாடுகள் வெளிப்பட்டன - இவை அஹ்மதிநாஜேட் மறைமுகமாக மத நடைமுறையை குறைகூறியதாலும் மற்றும் அவருடைய ஜனரஞ்சகப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளால் விளைந்தவையுமாகும்.

குறூனியிடம் தோற்று இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்ற தெஹ்ரான் மெய் மகம்மது பகிர் கலிபாப் மொத்த வாக்குகளில் 16.6 சதவிகிதத்தையே பெற்றார். அவரைத் தொடர்ந்து நாட்டின் உயர்மட்ட அணுசக்தி பேச்சுவார்த்தை நடத்தும் சமீத் ஜலாலி 11.3 சதவிகித வாக்குகள் பெற்றார். முன்னாள் ஈரானிய புரட்சிகர படைப்பிரிவின் தலைவரான மோசின் ரேஜாய் 10.5 சதவிகித வாக்குகளை பெற்றார். முன்னாள் வெளிப்புறவு மந்திரி அக்பர் வேலயதி 7.3 சதவிகிதத்தையும் முகம்மத் கார்ஜாய் 1.2 சதவிகிதத்தையும் பெற்றனர்.

வேட்பாளர்களும் அவர்களை ஆதரித்த அனைத்து பிரிவுகளும், ஷா ரேஜா பஹ்லவியை தூக்கியெறிந்த 1979 புரட்சியை நடத்திய தொழிலாள வர்க்கத்தை அடக்கியதை தொடர்ந்து உருவான அரசு கருவிகளுடன் தொடர்புடையவர்கள். ஈரானிய முதலாளித்துவத்தின் போட்டிப் பிரிவுகளுடைய நலன்களை பிரதிபலிக்கும் அவற்றின் வேறுபாடுகள், சர்வதேசப் பொருளாதாரத் தடைகள் மற்றும் பெருகும் பொருளாதார நெருக்கடியின் விளைவினால் மோசமடைந்துள்ளன.

ஜனாதிபதியாக 1989 முதல் 1997 வரை பதவியில் இருந்த பில்லியனரும் வணிகருமான ரப்சஞ்சனியுடன் குறூனி நெருக்கமான பிணைப்புடையவர். அவர் ரப்சஞ்சனியின் தேசியப் பாதுகாப்பு ஆலோசகராகவும் பணிபுரிந்து, அதே பங்கை “சீர்திருத்தவாத” ஜனாதிபதி மகம்மது ஹடாமியின் கீழும் தொடர்ந்திருந்தார். அவர் ஐரோப்பிய சக்திகளுடன் நாட்டின் உயர்மட்ட

அணுசக்தி பேச்சுக்களை நடத்துபவராக 2003ல் இருந்து 2005 வரை இருந்தார்.

அமெரிக்காவும் அதன் ஐரோப்பிய நட்பு நாடுகளும் ஈரானிய அரசாங்கம் விரைவில் நாட்டின் அணுசக்தி திட்டம் குறித்து பேச்சுக்களை தொடருமாறு அழைப்பு விடுத்ததுள்ளன.

வாஷிங்டன் 2009ம் ஆண்டு வலதுசாரி பசுமை இயக்கத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்தது. இப்பிரிவு அஹ்மதிநாஜேட்டின் வெற்றியை சவாலுக்கு அழைத்த மத்தியதர வர்க்க உயர்மட்டச் சலுகை பெற்றவர்களை அடித்தளமாகக் கொண்டதாகும். குறூனியின் வெற்றிக்கு அமெரிக்கா காட்டும் பிரதிபலிப்பு முற்றிலும் மாறுபட்டது ஆகும்.

கடந்த வெள்ளி தேர்தலுக்கு முன்பு, வெளிவிவகார உதவிச் செயலர் வெண்டி ஷேர்மன் தேர்தலை “நியாயமற்றது, நேர்மையற்றது, பிரதிநிதித்துவ தன்மை அற்றது” என்று முத்திரை குத்தினார். குறூனியின் வெற்றிக்குப்பின், வெள்ளை மாளிகை அதன் குரலை மாற்றிக் கொண்டு, “ஈரானிய மக்களின் வாக்களிப்பை மதிக்கும்” என உறுதி கூறி, புதிய அரசாங்கத்துடன் பேச்சுக்களில் ஈடுபடத் தயார் என்று அறிவித்துள்ளது.

சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, ஓபாமா நிர்வாகம் நிலைமையை பயன்படுத்தி தெஹ்ரானிடம் இருந்து முடிந்தளவு சலுகைகளை பிழிந்தெடுக்கும் அதே வேளை, அதற்கு ஈடாக எதையும் கொடுக்காது அல்லது குறைந்த அளவைத்தான் கொடுக்கும். அமெரிக்காவானது 2003ல் இருந்து ஈரான் அணுவாயுதங்களை கட்டமைத்து வருகிறது எனக் கூறப்படும் ஆதாரமற்ற கருத்துக்களை எரியூட்டி அவற்றை பொருளாதாரத் தடைகளை விதிப்பதற்கும் போர் அச்சுறுத்தல்களுக்குமான போலிச் காரணமாகப் பயன்படுத்தி வருகிறது. ஈரானிய பொருளாதாரத்தை தடைகள் மூலம் முடக்கிய பின், அமெரிக்கா தெஹ்ரானிடம் இருந்து முழு சரணாகதியைத் தவிர வேறு எதையும் ஏற்காது-இதன் நோக்கம் ஜனாதிபதி பஷர் அல் அசாத்தின் சிரிய ஆட்சிக்கு ஈரானிய ஆதரவு நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் ஈரானிய அணுத் திட்டங்கள் நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் கோருவதாகும்.

குறூனி அமெரிக்காவுடன் சமரசத்தை நாட முற்படும் அதே வேளை, ஒரு வித நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக அமெரிக்காவுடன் நடத்திய ஆரம்ப பேச்சுவார்த்தைகள் மீண்டும் மீண்டும் நிராகரிக்கப்பட்டதையே ஏற்கனவே அனுபவமாகக் கண்ட ஈரானிய அரசின் எந்தவொரு பிரிவாலும், இந்த இரண்டு கோரிக்கைகளில் எதையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. மிகவும் குறிப்பிடத் தக்க வகையில், 2000த்தின் ஆரம்பத்தில், ஜனாதிபதி கடாமியின் கீழ், ஈரான் தனிப்பட்ட முறையில் அமெரிக்கா தலைமையில் ஆப்கான் மற்றும் ஈராக் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட படையெடுப்புக்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்தும்,

அதன் அணு திட்டம் சம்பந்தமாக புஷ் நிர்வாகத்திடம் ஈரானுக்கு அழுத்தத்தையே கொடுத்தது. புஷ் ஈரானை ஈராக், வட கொரியாவுடன் இணைத்து “தீமையின் அச்சு” என்று முத்திரை குத்தினார்.

ஈரானின் உயர்மட்ட அணுசக்தி பேச்சுக்கள் நடத்துபவர் என்னும் முறையில் குறூனி நேரடியாக பிரித்தானியா, பிரான்ஸ் மற்றும் ஜேர்மனி ஆகிய EU-3 என அழைக்கப்பட்ட நாடுகளுடனான பேச்சுக்களில் ஈடுபட்டதோடு அதி உயர் தலைவர் காமனீயின் ஆதரவுடன் யுரேனிய செறிவாக்கலை தற்காலிகமாக நிறுத்த உடன்பட்டார். அமெரிக்க ஆதரவு இல்லாமல், ஒரு விரிவான பொருளாதார மற்றும் இராஜதந்திர நடவடிக்கைகள் குறித்த ஐரோப்பிய வாக்குறுதிகள் ஏமாற்றத்தை அளித்ததால், அஹ்மதிநாஜேட் மற்றும் அவருடைய கடும்போக்கு நிலைப்பாட்டிற்கு 2005 தேர்தலில் வெற்றி கிடைக்க வகை செய்யப்பட்டது.

2005ல் அஹ்மதிநாஜேட்டின் வெற்றிக்கு வழிவகுத்த மற்றொரு காரணி, தொழிலாள வர்க்கம் மற்றும் கிராமப்புற ஏழைகளிடையே ரப்சஞ்சனி மற்றும் ஹடாமி நிர்வாகங்கள் சந்தைச் சார்பு மறுகட்டமைப்புக் கொள்கைகளை நடைமுறைப் படுத்தியிருந்ததால் ஏற்பட்டிருந்த ஆழ்ந்த அதிருப்தியாகும். இவை ஏழைகளுக்கும் பணக்காரர்களுக்கும் இடையே பிளவை அதிகப்படுத்தின. அவர் உயரும் எண்ணெய் விலைகளில் கிடைக்கும் செல்வமானது வறுமையை அகற்ற பயன்படுத்தப்படும் என வாக்குறுதியளித்ததால், அஹ்மதிநாஜேட் ரப்சஞ்சனியை இரண்டாம் சுற்றில் பெருமளவு வித்தியாசத்தில் தோற்கடித்தார்.

சமீபத்திய தேர்தல் பிரச்சாரத்தில், ஆறு வேட்பாளர்களும் நாட்டின் பொருளாதார நெருக்கடிக்கு அஹ்மதிநாஜேட்டைக் குற்றம் சாட்டினர். “பொருளாதாரம் தவறாக நிர்வகிக்கப்படுகிறது” என்னும் அவர்களுடைய குற்றச்சாட்டுகள், பொதுச் செலவுகளை குறைக்க அவர் போதுமானவற்றை செய்யவில்லை, தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீது புதிய சுமைகளை சுமத்தவில்லை என்பனவாகும். சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கோரிக்கைகளின் பேரில் அஹ்மதிநாஜேட் விலை அதிகரிப்புகளுக்கான உதவித் தொகைகளை அகற்றிய அதே வேளை, மக்களின் மிக வறிய தட்டுக்களுக்கு அதிகம் சலுகைகள் வழங்காமைக்காக விமர்சிக்கப்பட்டார்.

புதிய ஈரானிய நிர்வாகமானது அமெரிக்க தலைமைமீலான பொருளாதார தடைகளை குறைக்க முற்படுவதோடு எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அது அஹ்மதிநாஜேட் தொடக்கிய சிக்கன நடவடிக்கைகளை விரைவுபடுத்துவதனால் விரைவில் புதிய அரசியல் நெருக்கடி தோன்றுவதற்கு வழிவகுக்கும்.

ஈராக் போர் ஆரம்பித்து பத்து ஆண்டுகள்: அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கு ஒரு திருப்பு முனை

பில்வான் ஓகன், டேவிட் நோர்த்
19 மார்ச் 2013

ஈராக் மீது ஆங்கிலேய-அமெரிக்க படையெடுப்பு நடத்திய 10 ஆண்டு நிறைவு தினத்தை இன்று குறிக்கிறது. பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உலகம் “அதிர்ச்சியையும் அச்சத்தையும்” கொடுக்கும் குண்டுத்தாக்குதல் பாக்கத்தின் இரவுநேர வானத்தை தீயினாலும், புகை மண்டலங்களினாலும் பகலாக்கியதையும் கண்டது.

இத்தாக்குதலும் இதைத் தொடர்ந்த 10 ஆண்டுகால ஆக்கிரமிப்பும் மத்திய கிழக்கிலேயே ஒரு காலத்தில் மிக வளர்ச்சியடைந்த சமூகம் எனக் கருதப்பட்டதின் மீது பேரழிவு தரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. நூறாயிரக்கணக்கான ஈராக் கியக் குடிமக்கள் கொல்லப்பட்டதுடன், இன்னும் மில்லியன் கணக்கானவர்கள் வீடுகளை இழந்து நின்றனர்.

அமெரிக்கா போரை நடத்திய விதம் அதிர்ச்சி தரும் அளவுகளில் குற்ற பரிமாணங்களை தோற்றுவித்தது. இதில் 350,000 மக்கள் வசித்து வந்த பல்லுஜா நகரம் எப்பொழுதும் எவரும் கூடப்படும் பகுதியாக மாற்றப்பட்டு, அங்கு வசிப்பவர்கள் மீது சர்வதேச தடைக்கு உட்பட்ட வெள்ளை பாஸ்பரஸ் குண்டுகள் வீசப்பட்டது. காயமுற்ற கைதிகள் கூட்டு மரணதண்டனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பின் பல்லுஜாவில் காணப்படும் குழந்தைகளிடையேயான புற்றுநோய் விகிதங்கள் மற்றும் பிறவி ஊனங்கள் ஆகியவை அமெரிக்க அணுகுண்டு வீச்சிற்குப் பின் விரிவடைந்தன. இருந்தவற்றிற்கு ஒப்பாக உள்ளன.

அபு கிரைப்பிலிருந்து கசிந்த வயிற்றை குமட்டும் புகைப்படங்கள் போரின் காட்டுமிராண்டித்தனத்தினை வெளிப்படையாக காட்டியது. அவற்றில் திட்டமிட்ட சித்திரவதை, கொலைப் படைகளின் பயன்பாடு, ஈராக் கிய மக்களைப் பணிய வைக்கவும் அச்சுறுத்தவும் பயன்படுத்தப்பட்ட குறுங்குழுவாதப் படுகொலைகள் ஆகியவை அடங்கியிருந்தன.

போரினால் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட குறுங்குழுவாத வன்முறை மற்றும் அவர்களுக்கு கத்தமான குடிநீர், சுகாதாரப் பாதுகாப்பு மற்றும் வாழ்வின் பிற அடிப்படைகள் மறுக்கப்பட்டு உட்கட்டமைப் அழிக்கப்பட்டதால் ஈராக் கிய மக்கள் தொடர்ந்தும் உயிரிழக்கின்றனர். 18 வயதிற்கு உட்பட்ட ஒரு மில்லியன் குழந்தைகள் ஒன்று

அல்லது இரண்டு பெற்றோரையும் இழந்துவிட்டனர். நூறாயிரக்கணக்கான மக்கள் கடும் காயங்களால் அவதிப்படுகின்றனர்.

அமெரிக்க இராணுவத்திலேயே கிட்டத்தட்ட 4,500 துருப்பினர் இறந்துபோனதற்கும் மேலாக, 34,000 படையினர் காயமுற்று நாட்டுக்குத் திரும்பினர். நூறாயிரக்கணக்கானவர்கள் உளவியல் தாக்கத்தால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இந்தக் கொலைகள் மற்றும் வன்முறைகள் அனைத்தும் ஈராக் கிய அரசாங்கம் “பேரழிவு தரும் ஆயுதங்களை” மறைத்து வைத்துள்ளது என்ற பொய்யின் அடிப்படையில் நடத்தப்பட்டன. போருக்கான இத்தகைய போலிக் காரணங்கள், ஜோர்ஜியின் மூன்றாம் குடியரசின் காலத்தில், போலந்து மற்றும் ஏனைய இலக்கு வைக்கப்பட்ட நாடுகளின் மீது, இரண்டாம் உலகப் போரின் ஆரம்பத்தில் மேற்கொண்ட படையெடுப்பை நியாயப்படுத்தியதற்கு ஒப்பான குற்றங்களாகும்.

தப்பி இருந்த நாஜித் தலைவர்கள் மீது விசாரணை நடத்த நிறுவப்பட்ட நூரெம்பேர்க் விசாரணைகள் எடுத்துக்காட்டாக பின்பற்றப்பட்டால், ஈராக் படையெடுப்பிற்குப் பொறுப்பான முதலில் ஜோர்ஜ் டயுயூ புஷ், டிக் ஷென்னி, டோனால்ட் ரம்ஸ்பெல்ட், கொலின் பவல் மற்றும் கொண்டலிசா ரைஸ் போன்றோர் உட்பட அனைவரும் விசாரணை வழக்கிற்கு உட்படுத்தப்பட்டு, குறைந்தபட்சம் ஆயுட்கால சிறைத் தண்டனையைப் பெற்றிருப்பர்

இதே விதிதான், ஐக்கிய இராச்சியத்தில் பதவிலிருந்து விலகிய முன்னாள் பிரதம மந்திரி டோனி பிரேயர் மற்றும் அவருடைய அரசாங்கத்தில் பலருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும்.

இனப்படுகொலையை தோற்றுவித்த ஒரு ஐரோப்பிய ஆக்கிரமிப்பு போருக்கு நாஜிக்கள் குற்றவாளிகளாக இருந்தனர் என்றால், வாஷிங்டனின் ஈராக் கிற்கு எதிரான ஆக்கிரமிப்புப் போர் ஒரு முழுச் சமுதாயமும் திட்டமிட்டு அழிக்கப்பட்ட சமூகப் படுகொலையில் முடிந்தது. ஒரு தசாப்தத்திற்கும் மேலான தண்டனைக்குரிய பொருளாதாரத் தடைகளைத் தொடர்ந்து, அமெரிக்க இராணுவத்தின் முழு சக்தியும், நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் மிச்சமிருந்த உள்கட்டுமானம் மற்றும் சமூகத்துறையின் கட்டுமானங்கள் அனைத்தையும் உடைத்தெறிய பயன்படுத்தப்பட்டது.

முழுச் செய்தி ஊடக அமைப்புமுறையும் இப்போரை தொடக்க உடந்தையாக நின்றன. ஆக்கிரமிப்பிற்குக் கூறப்பட்ட காரணங்கள் பொய்யானவை என்பதை அறிந்திருந்தும் அவை அதை மீண்டும் மீண்டும் கூறின.

குறிப்பாக நியூயோர்க் டைம்ஸ் புஷ் நிர்வாகத்தின் செயல்களை நியாயப் படுத்துவதில் முக்கிய பங்கை வகித்தது, ஈராக் கில் இல்லாத பேரழிவுகரமான ஆயுதங்கள் பற்றிய “சான்றுகளை” தயாரிப்பதிலும் அது பங்கு கொண்டிருந்தது. குறிப்பிட்ட கருத்துக்களை உருவாக்குவர்களான டைம்ஸின் தோமஸ் ப்ரீட்மன், வாஷிங்டன் போஸ்ட்டின் ரிச்சார்ட் கோஹன், சார்ல்ஸ் க்ரௌட்டெம்மர் ஆகியோர் போரை ஊக்குவிப்பதில் பெரும் ஈடுபாட்டைக் கொண்டிருந்தனர்.

படையெடுப்பு ஆரம்பித்தபின், அதனுடன் “ஒன்றாக இணைந்திருந்த” செய்தியாளர்கள், அமெரிக்க இராணுவத்தின் கொள்கை பரப்பாளர்கள் போல் செயல்பட்டனர். அதே நேரத்தில் போரின் கொடுங்கனையும் அதன் பேரழிவு கரமான பாதிப்புக்களையும் அக்கறையுடன் மறைத்தனர்.

திட்டமிடல் மற்றும் செயல்படுத்தல் ஆகிய இரண்டிலும் அதிர்ச்சியளிக்கும் குற்றத்தன்மையை கொண்டிருந்த இப்போர், அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய திருப்புமுனையை குறித்து நின்றது. இது பெரும் குழப்பத்தில் முடிவுற்றாலும், அதை நியாயப்படுத்தப் பயன்பட்ட பொய்கள் முற்றிலும் அம்பலப்படுத்தப்பட்டதுடன், நடத்தப்பட்ட விதத்தில் போர் ஒரு முழு பேரழிவு எனக் கருதப்பட்டாலும் கூட, இது ஆப்கானிஸ்தானிய போரைத் தீவிரப்படுத்தவும் மற்றும் உலகம் முழுவதும் அமெரிக்க இராணுவவாத வெடிப்பு நீடித்து பரவவும் அடித்தளத்தை அமைத்துக்கொடுத்தது.

ஈராக் கியப் போர் ஒரு கொள்ளையடிக்கும் ஏகாதிபத்தியப் போர் ஆகும். இது நீண்டகாலமாக இயற்றப்பட்ட அமெரிக்க மூலோபாயமான மத்திய கிழக்கை மறுகட்டமைத்து, அமெரிக்க நலன்களைக் பாதுகாக்க, பிராந்தியத்தின் பரந்த எரிசக்தி வளங்கள் மீது கட்டுப்பாட்டைக் கைப்பற்றுவதன் ஒரு பகுதியாகும்.

தீவிரப் பொருளாதார நெருக்கடியினால் ஏற்பட்டுள்ள நிலைமையை இராணுவ சக்தியை பயன்படுத்தி ஈடுகட்டுவதே இம்மூலோபாயத்தின் அடிப்படையாக இருந்தது. அதே நேரத்தில் “போரை தோற்றெடுத்தல்” என்ற முறை உள்நாட்டில் சமூக சமத்துவமின்மை தோற்றுவித்துள்ள வெடிப்புத்தன்மை நிறைந்த சமூக பதட்டங்களை வெளிநாட்டில் இராணுவ வன்முறையாக திசைதிருப்ப பயன்படுத்த உதவியது.

இந்த நோக்கங்களை தொடர்கையில் 9/11 தாக்குதல்கள் ஒரு சிடுமுஞ்சித்தனமான

போலிக்காரணம் என்பதைவிட வேறு எதையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவில்லை. ஈராக்கிய மக்களுக்கு எதிரான அதன் குற்றங்கள் எப்படி இருந்த போதிலும் கூட, சதாம் ஹுசைனின் ஆட்சி அல் குவெடாவின் விரோதியாக மத சார்பற்ற தன்மையைக் கொண்டிருந்ததோடு, செப்டம்பர் 11 தாக்குதல்களுடன் எத்தொடர்பையும் கொண்டிருக்கவில்லை.

இவ்வகையில் இப்போர் மத்திய கிழக்கில் ஆட்சி மாற்றத்திற்காகத் தலையீடுகளைச் செய்யும் ஒரு வடிவமைப்பை நிறுவியது. மதசார்பற்ற அரசாங்கங்கள் இலக்கு வைக்கப்பட்டு, மறைமுகமாகவோ அல்லது நேரடியாகவோ இஸ்லாமியவாத மற்றும் அல் குவெடா உடன் தொடர்புடைய சக்திகளுக்கு ஆரவளிப்பதன் மூலம் இலக்குகளைச் சாதிக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவ்வகையிலேயே 2011ல் லிபியா மீது போரும் இப்பொழுது சிரியப் போரும் நடைபெறுகிறது.

ஈராக் பயங்கரவாதத்தின் மையம் என கூறப்பட்டு, முடிவிலா "பயங்கரவாதத்தின் மீதான போர்" முன்னெடுக்கப்பட்ட மறுபக்கம், முன்னெப்போதும் இல்லா வகையில் அரசின் அதிகாரத்தைக் கட்டமைப்பதும் மற்றும் அதன் இராணுவ உளவுத்துறை அமைப்புகளை கட்டமைப்பது, அமெரிக்காவிலும் சர்வதேச அளவிலும் ஜனநாயக உரிமைகள் மீதான தாக்குதல்களை தீவிரப்படுத்துவதும் இடம்பெற்றன. ஒபாமா நிர்வாகத்தின் கீழ், குற்றச் சாட்டுக்கள் முன்வைக்கப்படாமல், நீதிமன்ற விசாரணை இன்றி, அமெரிக்கப் பிரஜைகளை ஆளில்லா விமானங்களை அனுப்பி படுகொலை செய்வதற்கான அதிகாரத்தை ஜனாதிபதி தன் கையில் எடுத்துக்கொள்ளும் அளவுக்கு இது சென்றுள்ளது.

ஈராக்கிய போர், அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கு மட்டுமின்றி, ஐரோப்பிய அரசியல் பரிணாமத்திலும் ஒரு திருப்புமுனையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது. பிரித்தானியா தவிர, ஐரோப்பிய முதலாளித்துவம் அமெரிக்கப் படையெடுப்பிற்கு முன்னர் ஒரு எச்சரிக்கையான அணுகுமுறையை கொண்டதோடு, பல நாடுகள் தயக்கத்தையும் உடன்பாடினமையையும் வெளிப்படுத்தின. ஆனால் தொடர்ச்சியான பல பகிரங்க மோதல்களுக்குப் பின், ஐரோப்பிய சக்திகள் தங்கள் நிலைப்பாட்டை மாற்றிக் கொண்டதோடு, இந்தப் போர், தாங்களும் கொள்ளையடிப்பதில் பங்கு பெறக்கூடிய, தடையற்ற ஏகாதிபத்திய நலன்களுக்கான வாய்ப்பை திறக்கிறது என்று காணத்தொடங்கின.

போருக்குப் பிந்தைய நிகழ்வுகள், மேம்போக்கான போர் எதிர்ப்பு இடது கட்சிகளின் கொள்கைகள் வலதிற்கு தீவிரமாக மாற்றம் பெறுவதை காட்டின. ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்தும் பாசாங்குத் தனத்தைக் கூட அவை கைவிட்டன. உலகெங்கிலும் பரந்த மக்கட்

பிரிவின் தன்னெழுச்சியான எதிர்ப்பினால் வெளிப்பட்ட, அமெரிக்கப் படையெடுப்பிற்கு எதிரான பாரிய ஆர்ப்பாட்டங்களை அணிதிரட்ட முயற்சிக்காத இந்த சக்திகள், இன்னும் விரைவாக ஏகாதிபத்தியத் தலையீட்டிற்கு ஆதரவாக தம்மை பிணைத்துக் கொண்டன. ஜேர்மனியில் உள்ள பசுமை கட்சியினர் முதல் இத்தாலிய ரிபோன்ட்சியோன கம்யூனிஸ்டா வரையான அரசியல் இயக்கங்கள், ஆப்கானிய போருக்கு நேரடியாக ஆதரவளித்தன.

அமெரிக்காவிற்குள்ளும் உத்தியோகபூர்வ போர் எதிர்ப்பு இயக்கத்தினர், ஈராக்கிய போருக்கு எதிராகக் கொண்டிருந்த பரந்த மக்களின் எதிர்ப்பை, ஜனநாயகக் கட்சிக்குப்பின்னே திருப்ப அயராது உழைத்தனர். காங்கிரஸில் இக்கட்சியினர் படையெடுப்பிற்கு ஆதரவு கொடுத்து வாக்களித்து, இறுதிவரை நிதியளித்தனர். ஒபாமா தேர்தெடுக்கப்பட்டபின், போலி இடதுபிரிவுகள் அமெரிக்க இராணுவச்

ஏகாதிபத்திய நவ-காலனித்துவமுறையின் தீவிரமாக்கம் புதிய மோதல்களுக்கு அரங்க அமைக்கையில். இந்த தண்டிக்கப்படாத அரசியல் குற்றம் உலகம் முழுவதும் நீண்டகால விளைவுகளைக் கொண்டதாகும்.

செயற்பாடுகளுக்கு முழு ஆதரவாளர்களாக மாறி, லிபியாவிலும் சிரியாவிலும் "மனிதாபிமான" தலையீடுகளுக்கு ஆதரவளித்தன.

ஒரு ஏகாதிபத்தியத்திற்குப் பிந்தைய சகாப்தத்தில் நாம் வாழ்கிறோம் என்ற கருத்துக்கள் அனைத்தையும் ஈராக்கியப் போர் அகற்றிவிட்டது. உலகம் முழுவதும் ஏகாதிபத்திய செயற்பாடுகளின் விரிவாக்கம் தொடர்கிறது. ஈராக்கில் இருந்து அமெரிக்கப் படையினர் திருப்பி அழைக்கப்பட்டமையும், ஆப்கானிஸ்தானில் இருந்து திருப்பி அழைக்கப்படுகின்றமையும், ஒபாமா பலமுறையும் கூறியுள்ளபடி "போர் அலை பின்வாங்குகிறது" என்பதால் அல்ல, மாறாக ஏனைய இடங்களில் பெரும் தலையீடுகளை செய்வதற்காக இராணுவத்தின் மனவலிமை மற்றும் வளங்கள் பலப்படுத்துவதற்கே ஆகும்.

ஆப்கானிஸ்தானில் போரைத் தொடரும் அதே வேளை, வாஷிங்டன் ஆபிரிக்காவில் தீவிரமாகத் தலையீடுகிறது. சிரியாவில் தலையீடு, ஈராணுக்கு எதிரான போர் தயாரிப்புக்கள் போன்றவற்றுடன் ஆசியாவில் "மையங்கொள்ளல்" எனப்படுவதன் மூலம்

சீனாவிற்கு எதிரான போர் முழக்கத்தை அதிகரித்துள்ளது.

அமெரிக்கா, உலக முதலாளித்துவத்தின் தீர்க்க முடியாத நெருக்கடியால் உந்தப்படுவதால், புதிய போர்கள் தவிர்க்க முடியாதவையாகும். ஈராக்க் போர்க் குற்றங்களுக்காக எந்தவகையிலும் தண்டிக்கப்படாத காரணத்தால் அது அதிகம் ஊக்கம் பெற்றுள்ளது.

நூறாயிரக்கணக்கான மனித உயிர்களை காவுகொண்ட ஆக்கிரமிப்புப் போரைத் திட்டமிட்டு நடத்தியதற்காக போரைத் திட்டமிட்ட அரசியல்வாதிகளோ, வழிநடத்திய தளபதிகளோ, அதை ஊக்குவிக்க பெய்கள் பேசிய செய்தியாளர்களோ சர்வதேச சட்டத்தின் கீழ் பொறுப்பாளிகளாக்கப்படவில்லை. உயர் கல்விக்கூடங்களில் சிலர், ஸ்டான்போர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் கொண்டலீசா ரைஸ் போல், மிக உயர் பதவிகளைப் பெற்றுள்ளனர். மற்றவர்கள் வசதியாக ஓய்வு பெற்றுள்ளனர் அல்லது பல பெருநிறுவனங்கள் அல்லது சிந்தனைக்குழு இயக்குனர் குழுக்களில் உள்ளனர் அல்லது இலாபகரமான செயல்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர். செய்தி ஊடகப் பண்டிதர்கள் எதுவும் நடக்காதது போல் தொடர்ந்து பிரச்சாரம் செய்கின்றனர்.

ஏகாதிபத்திய நவ-காலனித்துவமுறையின் தீவிரமாக்கம் புதிய மோதல்களுக்கு அரங்க அமைக்கையில், இந்த தண்டிக்கப்படாத அரசியல் குற்றம் உலகம் முழுவதும் நீண்டகால விளைவுகளைக் கொண்டதாகும்..

இன்றும், உலக அரசியல் சூழ்நிலையை உருவமைக்கும் இப்போரினை, கடந்த காலத்திற்குரிய ஒரு தனிமைப்பட்ட நிகழ்வு என்று கருதிவிடாமல், ஆழ்ந்த நிதானமான படிப்பினைகளை கிரகிக்க வேண்டும். ஈராக்கியப் போர் அனுபவம், இப்போர்களை நடத்தும் மற்றும் தவிர்க்க முடியாமல் போர் புரியும் முதலாளித்துவப் பொருளாதார முறைக்கு தன்னை அடிபணிய செய்துள்ள அரசியல் கட்சிகளுடன் தொழிலாள வர்க்கம் பிணைந்திருக்கும் வரை, ஒவ்வொரு நாட்டின் அரசியல் வாழ்வின் மையமாக உள்ள, போர்களுக்கு எதிரான போராட்டத்தை முன்னெடுக்க முடியாது என்பதை நிரூபிக்கிறது.

ஈராக்கிய படையெடுப்பிற்கு பத்து ஆண்டுகளுக்கு பின்னரும் கூட, உலக சோசலிச வலைத் தளமும் நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவும் இப்போருக்கு எதிராக தொடர்ச்சியாக குரல் எழுப்பியது என்பதை கூற வேண்டும். நாங்கள் ஈராக்கியப் போருக்கு முன்னும் போரின் போதும் வெளியிட்ட அறிக்கைகள், இந்த இயக்கத்தின் கொள்கைகளும் மார்க்சிச முன்னோக்கின் சக்தியினதும் கொள்கை நிறைந்த தன்மைக்கு சான்றுகளாகும்.

இன்றைய போருக்கு எதிரான போராட்டத்திற்கு சோசலிச சமத்துவக் கட்சியை கட்டியெழுப்புவது அவசியமாகும்.

நைஜருக்கு அமெரிக்கத் துருப்புக்கள்: ஆபிரிக்காவிற்கான போட்டியில் ஒரு புதிய கட்டம்

பில்வான் ஓகன்
26 பெப்பிரவரி 2013

கடந்த வாரம், அமெரிக்கத் துருப்புக்கள் வடமேற்கு ஆபிரிக்க நாடான நைஜருக்கு நிலைகொள்ள அனுப்பப்படுகின்றன என்ற ஜனாதிபதி பரக் ஓபாமாவின் காங்கிரஸிற்கான சுருக்க குறிப்பு, ஆபிரிக்காவில் ஏகாதிபத்திய மறுகாலனியாக்கம் ஒரு முழு அளவிலான புதிய மட்டத்திற்கு வந்துள்ளது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

கடந்த மாதம் வாஷிங்டனுக்கும் நைஜர் அரசாங்கத் திற்கும் இடையே கையெழுத்திடப்பட்ட ஓர் உடன்பாட்டின்படி முதல் 100 துருப்புக்கள் அனுப்பப்பட்டுள்ளன—இன்னும் நூற்றுக்கணக்கில் தொடர்ந்து அனுப்பப்படும் என்று கூறப்படுகிறது—இது, அமெரிக்க இராணுவத்தை அந்நாட்டின் எல்லைக்குள் ஆளில்லா விமானத் தளத்தை நிறுவ அனுமதிப்பதோடு, ஓபாமா நிர்வாகத்தின் தொலைக் கட்டுப்பாட்டின் மூலம் கொல்லும் முறையை பிராந்தியம் முழுவதும் விஸ்தரிப்பதற்கான நிலைமைகளை தோற்றுவிக்கும் என்பது உறுதியாகிறது.

கடந்த மாதம், பிரதான அமெரிக்க தளவாட மற்றும் உளவுத்துறை ஆதரவுடன் அண்டை நாடான மாலியில் பிரான்சின் தலைமீட்டை தொடர்ந்து, உடனடியாக, நைஜரில் அமெரிக்க படகுகள் நிலைகொள்வது என்பது, பிரெஞ்சு பாதுகாப்பு மந்திரி ஜீன் வைஸ் லா டிரைன் கூறிய வாத்தைகளில், முன்னாள் காலனிகளை “மீண்டும் வெற்றி கொள்ளும்” நோக்கத்தை கொண்டதாகும்.

பாரிஸும் வாஷிங்டனும் ஆபிரிக்கக் கண்டத்தினுள்ளான தமது ஊடுருவலை, ஆபிரிக்காவில் இருக்கும் அல் குவேடா மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய அமைப்புக்களை தோற்கடிப்பதற்கானதாக காட்டி நியாயப்படுத்தியுள்ளன. கடந்த மாதம், பிரித்தானிய பிரதமர் டேவிட் கமெரோனும், ஆபிரிக்காவில் இப்பொழுது நடைபெறும் போர்பல “தசாப்தங்கள்” நீடிக்கக்கூடும் என்று ஒத்து ஊதினார்.

ஆபிரிக்காவின் சகேல் பிராந்தியத்தில் போருக்காகக் கூறப்படும் இப்போலிக் காரணத்திற்கும், ஏகாதிபத்திய சக்திகள் சிரியாவில் அசாத் ஆட்சியை போரில் அகற்றும் நோக்கத்துடன் குறுங்குழுவாத தளம் கொண்ட, அல்குவேடா தொடர்புடைய கிளர்ச்சியாளர்களுக்கு பின்னால் அணிவகுத்து நிற்பதற்கும் இடையே உள்ள அப்பட்டமான முரண்பாடு பற்றி, இம்மூன்று நாடுகளிலும் உள்ள செய்தி ஊடகம் மற்றும் அரசியல்

ஸ்தாபனங்களும் மௌனமாகக் கடந்து செல்கின்றன.

உதாரணமாக, அமெரிக்கச் செய்தி ஊடகத்தில் எவரும், அல்குவேடாவிற்கு எதிராக ஆபிரிக்காவில் நடப்பதாகக் கூறும் போரில் அமெரிக்கத் துருப்புக்களை ஈடுபடச் செய்வதாக ஓபாமா அறிவித்த அன்றே, டமாஸ்கஸில் நூற்றுக்கணக்கான குடிமக்களைக் கொன்ற அல் குவேடா பயங்கரவாதக் குண்டுத் தாக்குதலை கண்டித்து, ஐ.நா. பாதுகாப்புக் குழுவில் கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானத்தை வாஷிங்டன் தடுத்து நிறுத்தியதும் இடம்பெற்றது என்பதை எவரும் குறிப்பிடவில்லை.

ஏகாதிபத்திய தலையீட்டிற்கான போலிக்காரணத்தின் பொருத்தமின்மையின் பின்னணியில், அதன் உண்மையான உந்துசக்திகள் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. சீனா கண்டத்தின் முக்கிய வணிகப் பங்காளியாக வெளிப்பட்டுள்ளதால், ஆபிரிக்காவில் சீனாவால் பொருளாதாரத்தியாக தான் நிழலுக்குள் தள்ளப்படும் நிலையை வாஷிங்டன் தெளிவாக உணர்ச்சிறுது. மூலோபாய வளங்கள் மீதான பெருகிய போட்டி—அமெரிக்க பெட்ரோலிய இறக்குமதியில் மேற்கு ஆபிரிக்கா விரைவில் 25 வீதத்தை அடையும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது—அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் இப்பொருளாதாரச் சவாலை சந்திக்க அதன் எஞ்சியுள்ள இராணுவ மேன்மையையே நம்பியுள்ளதைக் காட்டுகிறது.

இந்தக் கொள்ளைமுறை மூலோபாயத்தை தொடர்வதில், அல் குவேடா அமெரிக்காவுக்கு இரட்டைக் காரணங்களுக்காக உதவுகிறது. அமெரிக்க மேலாதிக்கத்திற்கு தடையாக இருப்பதாகக் கருதப்படும் ஆட்சிகளை கவிழ்ப்பதற்கான அதிர்ச்சித் துருப்புக்களாக அல் குவேடா பயன்படும் அதேவேளை, “பயங்கரவாதம்”, “தீவிர வாதம்” என்ற பெயரில் நடத்தப்படும் ஏனைய தலையீடுகளுக்கு போலிக்காரணமாகவும் பயன்படுகிறது.

அமெரிக்கா நைஜரில் ஒரு புதிய தளத்தை நிறுவும் நடவடிக்கையில், சமீபகாலம் வரை வெளிநாட்டு எண்ணெய் இறக்குமதிகளில் 10 சதவீதத்தை விநியோகித்த, நைஜீரிய எல்லைக்குச் சற்றே தொலைவில், அதன் ஆளில்லா விமானங்களை நிறுத்துகின்றது. இங்கு பெண்டகன், இஸ்லாமிய குழுவான போகோ ஹரம் சம்பந்தமான உட்பூசலில் அதிகளவு ஈடுபாடு கொள்கின்றது. இந்த உள்நாட்டுப்பிரிவு அல் குவேடாவுடன் பிணைப்புக்கள் எதையும் கொண்டிருப்பதாக தெரியாததுடன் நைஜீரியாவிற்கு வெளியே

எவ்வித நோக்கங்களையும் கொண்டிருக்கவில்லை.

இந்த நிகழ்வுகளின் பின்னணியில், 2011ல் லிபியாவில் கேர்னல் முயம்மர் கடாபியின் ஆட்சியை வீழ்த்த நடத்தப்பட்ட அமெரிக்க-நேட்டோ தலையீட்டின் முக்கியத்துவம் இன்னும் தெளிவாக வெளிப்படுகிறது. கிட்டத்தட்ட 80,000 லிபியர்களின் உயிர்களைக் குடித்து, ஒரு முழுச் சமுதாயத்தையும் அழிவுகளுக்குள் தள்ளிய இப்போருக்கு முதலில் AFRICOM தலைமை தாங்கியது. அது புஷ் நிர்வாகத்தால் 2007ல் பிராந்திய கட்டளையகமாக நிறுவப்பட்டது. அது இன்னும் புதியதும் நீண்ட விளைவுகளைக் கொண்டதுமான இராணுவத் தலையீடுகளுக்கு பாதை அமைக்கும் வகையில் முன்னெடுக்கப்பட்டது.

சகேல் பிராந்தியத்தில், ஒரு மேலெழுந்தவாரியான உறுதிப்பாட்டை தக்க வைத்தல், பாதுகாப்பு மற்றும் பொருளாதார உறவுகளுக்கான ஒரு முக்கிய புள்ளியாக கடாபி ஆட்சி இருந்தது. உதாரணமாக, பொருளாதார உதவிகள் மூலம் துவராக் மக்களுக்கும் மாஸி, நைஜர் ஆட்சிகளுக்கும் இடையே நீண்டகாலமாக நடைபெற்று வந்த மோதல்களுக்கு வசதியளித்து வந்தது.

கடாபியைக் கவிழ்த்து கொலை செய்தமை, அப்பிராந்தியத்தின் உறுதியைக் குறைத்த எதிர்பார்த்த விளைவுதான். இதனால் துவராக் குகன் லிபியாவில் இருந்து மாலிக்கு ஓடினார். அதன்பின், லிபியாவில் ஆட்சி மாற்றத்திற்கான போரில் அமெரிக்கா ஆதரித்த அதே இஸ்லாமிய சக்திகளும், தொடர்ந்துசென்றன. இதனால் அமெரிக்க மற்றும் பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியத்திற்கு பிராந்தியத்தில் களத்தில் துருப்புக்களை நிறுத்தவும், மீண்டும் தலையிடவும் போலிக் காரணம் கிடைத்துள்ளது.

இத்தலையீடுகளுக்கான திட்டங்கள் திரிப்போலியின் முதல் குண்டு விழும் முன்னரே தயாரிக்கப்பட்டிருந்தன. இப்பிராந்தியம் கடந்த தசாப்தத்தில் அமெரிக்க மூலோபாயக் கணக்கீடுகளின் குவிமையமாக இருந்தது. இது 2003ம் ஆண்டு வாஷிங்டனின் பான் சகேல் முன்முயற்சியில் (Pan Sahel Initiative) தொடங்கி, 2005ல் அதன் சகாரா முழுவதற்குமான பயங்கரவாத எதிர்ப்பு கூட்டு வரை படர்ந்திருந்தது.

இப்பின்னணியில் போலி இடதுகளின் ஒரு முழு அடுக்கும், சர்வதேச அளவில் லிபியாவிற்கு எதிரான போரை நியாயப்படுத்துவதில் கொண்டிருந்த பங்கு, இதை ஒரு மனிதாபிமானத் தலையீடு,

ஜனநாயகத்திற்கான பெரும் போர் மற்றும் ஒரு "புரட்சி" என்று கூடக் கூறியதின் காரணம், முன்னணவிடத் தெளிவாகவே உள்ளது.

மீச் சிகன் பல் கலைக் கழகத்தின் உயர்கல்விக்கூட அயோக்கியர் ஜவன் கோல், ஈராக்கிய போரை விமர்சித்ததற்காக தனக்கு கிடைத்த பெரும் புகழை, லிபியாவில் போரை ஆதரிப்பதற்கு விட்டுக் கொடுத்தார். சர்வதேச பல்லோவாத ஐக்கிய செயற்குழுவின் உறுப்பினரான, லண்டனில் கீழை நாடுகள் மற்றும் ஆபிரிக்க ஆய்வுகள் கூடத்தில் பேராசிரியராகவும் இருக்கும் ஜில்பேர்ட் ஆஷ்க்கார், லிபியாவின் மீது அதிக குண்டுகள் போடாதற்கு நேட்டோவை கண்டித்தார். ஜேம்ஸில் இடது கட்சி தொடக்கம் பிரான்சின் புதிய முதலாளித்துவ எதிர்ப்புக் கட்சி, பிரித்தானியாவில் சோசலிசத் தொழிலாளர் கட்சி மற்றும் அமெரிக்காவில் சர்வதேச சோசலிச அமைப்பு வரை அனைத்தும் ஒரு குறையாடும் ஏகாதிபத்தியப் போரை அரசியல் ரீதியில் நெறிப்படுத்தும் அழுக்குப் படிந்த வேலைமில் ஈடுபட்டன.

இந்த தனிநபர்கள் மற்றும் குழுக்கள், லிபியாவிலும் சிரியாவிலும் போரை ஆதரிக்கும்

நிலைப்பாட்டை எடுத்து, மத்தியதர வர்க்கத்தின் வசதியான பிரிவுகளின் ஒரு முழு சமூக அரசியல் தட்டில் ஏற்பட்டுள்ள பரிணாமத்தை பிரதிபலித்தன. அரசியல் கணிப்பீட்டினதும், உதாசீனத்தினதும் பல்வேறுவகையான கூட்டிணைப்புகளுடன், இவை தங்கள் பொருளாதார நலன்கள் "தங்கள்" சொந்த ஏகாதிபத்திய சக்திகளுடன் உள்ளன என்று அடையாளம் கண்டுவிட்டன.

ஆபிரிக்காவின் வரைபடத்தை மறுபடியும் வரையும் ஏகாதிபத்திய உந்துதல் பெருகியுள்ளதன் பின்னணியில், இத்தட்டுக்கள் சி.ஐ.ஏ. மற்றும் பென்டகனாடைய அறிவு சார்ந்த மற்றும் அரசியல் "சொத்துக்கள்" என்று மற்றும் அம்பலப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இந்த அடுக்குகள் மேலும் வலதிற்கு நகர்ந்துள்ள நிலையில், நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழு (ICFI) மட்டுமே யுத்தத்திற்கு எதிரான மார்க்சிச முன்னோக்கிற்கு ஆதரவு கொடுத்து அபிவிருத்திசெய்துள்ளது. இரு தசாப்தங்களுக்கு முன்னர், 1991ல் சோவியத் ஒன்றியம் கலைக்கப்பட்டதில் இருந்து, அமெரிக்க இராணுவவாதத்தின்

வெடிப்புத்தன்மையை பகுப்பாய்வு செய்த அனைத்துலகக் குழு, இது அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் வரலாற்று நெருக்கடிச் சரிவை ஈடுசெய்யும் வகையில் இராணுவ மேலாதிக்கத்தை பெடாடரும் முயற்சியைப் பிரதிபலிக்கிறது என்று கூறியது. வெளிநாட்டில் ஏகாதிபத்தியத்தின் அதிகரித்த வன்முறையானது, தவிர்க்க முடியாமல் உள்நாட்டில் நிதியத் தன்னலக்குழுவிற்கும் பரந்த உழைக்கும் மக்களுக்கும் இடையே பெருகிவரும் சமூகப் பிளவுடன் பிணைந்துள்ளது என அனைத்துலகக் குழு விளக்கியது.

போர் மற்றும் காலனித்துவத்திற்கு எதிரான உண்மையான இயக்கமானது தொழிலாள வர்க்கத்தை சுயாதீனமாக அரசியல் ரீதியில் அணிதிரட்டுவதன் ஊடாகவும் போருக்கு மூலகாரணமான முதலாளித்துவ அமைப்புமுறையை எதிர்க்கும் போராட்டத்தில் சர்வதேச ரீதியாக ஐக்கியப்படுவதன் மூலமும் மட்டுமே வளர்க்கப்படமுடியும். ஆபிரிக்காவில் நடக்கும் நிகழ்வுகளை காணும்போது இம்முன்னோக்கு முற்றிலும் சரியென வெளிப்பட்டுள்ளது.

எகிப்திய கொந்தளிப்புக்கள் உலகப் புரட்சியின் ஒரு புதிய சகாப்தத்தை சமிக்ஞை செய்கின்றன

டேவிட் நோர்த், அலெக்ஸ் லண்டியர்
5 ஜூலை 2013

எகிப்தில் இந்த வாரம் நடந்த அதிர்வுமிக்க நிகழ்வுகள், ஜனாதிபதி முகம்மது முர்சியை அகற்றிய இராணுவச் சதியில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தன. இது உலகெங்கிலும் இருக்கும் தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு மகத்தான முக்கியத்துவத்தை கொண்டுள்ளது.

இந்நிகழ்வுகளின் மிகவும் கவனத்தை ஈர்க்கும் சிறப்பு அம்சம், முர்சியின் இஸ்லாமியவாத ஆட்சிக்கு எதிராக வெளிப்பட்ட சமூக எதிர்ப்பு மேல்நோக்கி எழுந்த அளவுதான். நகர மையங்களை நோக்கி குழுமிய கூட்டங்களின் எண்ணிக்கை பத்து அல்லது நூறு ஆயிரங்களில் என்று இஸ்லாமல், மில்லியன் கணக்கில் இருந்தன. நாடெங்கிலும் கோடிக்கணக்கான மக்கள் இவற்றில் பங்குபற்றியிருந்தனர்.

"வரலாற்று ரீதியான நடவடிக்கையின் முழுநிறைவான தன்மையுடன் சேர்ந்து, அதில் பங்கு பெறும் பொதுமக்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகமாகும்" என்று கார்ல் மார்க்ஸும் பிரெடெரிக் ஏங்கெல்ஸும் 1844ல் ஐரோப்பிய தொழிலாள வர்க்கத்தின் முதலாவது பெரிய புரட்சிகரப் போராட்டங்களுக்கு சற்றுமுன்பு (1848-49)

எழுதினர். இந்தப் புதிய "வரலாற்றுரீதியான நடவடிக்கை", பல மில்லியன் கணக்கானோரை போராட்டத்தினுள் ஈர்த்திருப்பது, உலகளவில் ஒரு நிகழ்வினைக் கப்பட்டுள்ள முதலாளித்துவத்திற்கு எதிராக கிளர்ந்தெழும் சர்வதேச தொழிலாள வர்க்கப் புரட்சியாகும்.

சமீபத்திய ஆண்டுகள் உலகெங்கிலும் பரந்த வேலைநிறுத்தங்களையும் எதிர்ப்புக்களையும் கண்டுள்ளன. ஐரோப்பிய நாடுகளில் சிக்கன நடவடிக்கைகளால் பேரழிவிற்கு உட்பட்ட கிரேக்கம், போர்த்துக்கல் ஸ்பெயின் போன்ற நாடுகளிலும், ஆசியாவில் தொழில்துறை பிராந்தியங்களான சீனா, வங்கதேசத்திலும், மத்திய கிழக்கில் இஸ்ரேல் உட்பட சமீபத்தில் துருக்கியிலும் மற்றும் பிரேசிலிலும் பரந்த தொழிலாள வர்க்க எதிர்ப்புக்களை காணக்கூடியதாக இருந்தது. எகிப்தில் தொடர்ச்சியாக அலை அலையென எழும் வெகுஜனப் போராட்டங்கள் ஒரு சர்வதேச நிகழ்ச்சிப்போக்கின் மிகஆழ்ந்த வெளிப்பாடாகும்.

1991 சோவியத் ஒன்றியத்தின் உடைவு வரலாற்றின் முடிவைக் குறித்தது மற்றும் தாராளவாத ஜனநாயகத்தின் இறுதி வெற்றி, என்னும் கூற்றுக்கள் இப்பொழுது உலகப் பொருளாதார நெருக்கடியாலும் மற்றும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் புதிய எழுச்சிகளாலும்

முற்றாக நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டன. எகிப்திய எழுச்சி எதிர்வரவிருப்பவை குறித்த ஒரு முன்னுணர்வை கொடுக்கிறது. நூற்றுக்கணக்கான மில்லியன் தொழிலாளர்களும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களும் புரட்சிகரப் போராட்டங்களில் நுழைவது என்பது முந்தைய காலங்களின் புரட்சிகளை மிகச் சிறியவை ஆக்கிவிடும்.

வர்க்கப் போராட்டத்தின் எழுச்சிக்குப் பின்னே இருக்கும் உந்து சக்திகள், உலக முதலாளித்துவ அமைப்புமுறையில் உள்ள முரண்பாடுகளாகும். எந்தவொரு நாட்டிலும் தொழிலாளர்களை போராட்டத்திற்கு தள்ளும் பிரச்சினைகள், தேசியத் தன்மை கொண்டவை என்பதைவிட பிரதானமாக ஒரு சர்வதேசிய தன்மையையே கொண்டுள்ளன. உற்பத்திச் சாதனங்கள் மீதான முதலாளித்துவ தனிச்சொத்துடைமையினாலும் மற்றும் தேசிய அரசமைப்பு முறையினாலும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் பொருளாதார வாழ்வு பூகோளமயமாக்கப்பட்டிருப்பது, இன்னும் கூடுதலான நிதிய ஒட்டுண்ணித்தனத்தையும், சமூக சமத்துவமின்மையையும் வறுமை, போர் மற்றும் ஜனநாயகத்தின் அழிவையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இந்த நிலைமைகள் 20ம் நூற்றாண்டின் மிகப் பெரிய புரட்சியாளரான லியோன்

ட்ரோட்ஸ்கியால் முன்வைக்கப்பட்ட, அச்சகாபத்தின் தன்மை குறித்த குணாதிசயப்படுத்தலின் ஒரு வரலாற்று நிரூபணமாகும். ட்ரோட்ஸ்கி நான்காம் அகிலத்தின் ஸ்தாபக ஆவணமான இடைமருவு வேலைத்திட்டத்தில் “முதலாளித்துவத்தின் மரண வேதனை” பற்றி பின்வருமாறு எழுதினார். 1938ல் இரண்டாம் உலகப் போர் வெடிப்பதற்கு ஓராண்டுக்கு முன் எழுதிய ட்ரோட்ஸ்கி, சோசலிசப் புரட்சிக்கான புறநிலை முன்னிபந்தனைகள் முதிர்ச்சியடைந்துவிட்டன என்று விளக்கினார். மனித குலத்தின் வரலாற்று நெருக்கடி, “புரட்சிகர தலைமையின் நெருக்கடியாக கருக்கப்பட்டுள்ளது” என அவர் அறிவித்தார்.

அந்த நேரத்தில் ட்ரோட்ஸ்கி, சோசலிசப் புரட்சியை தடுக்க தமது ஆற்றல் முழுவதையும் பயன்படுத்திய ஸ்ராலினிச, சமூக ஜனநாயக மற்றும் தொழிற்கட்சி அதிகாரத்துவங்களுக்கு எதிராக எழுதினார். அவற்றின் காட்டிக் கொடுப்புகளின் விளைவுதான், தொழிலாள வர்க்கத்தின் தொடர்ந்த பேரழிவுகரமான தோல்விகளும் பாசிசமும் உலகப் போருமாகும்.

இன்றைய வெகுஜனப் போராட்டங்கள் மீண்டும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் புரட்சிகர தலைமை நெருக்கடியை முன்னணிக்கு கொண்டுவந்துள்ளது. சோசலிசப் புரட்சிக்கான புறநிலைச் சூழல்கள் விரைவாக வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் ஒரு புதிய புரட்சிகர சகாபத்தின் கோரிக்கைகளை பூர்த்திசெய்யும் ஒரு அரசியல் தலைமை பற்றிய பிரச்சினை இன்னும் தீர்க்கப்படாமல் உள்ளது.

எகிப்தில், வெகுஜன எழுச்சிகள் தனிப்பட்ட ஆட்சியாளர்களை அகற்றி, அரசியல் உயரடுக்கை ஆண்டங்காணச் செய்துள்ளன. ஆனால் அவை இராணுவத்தை அகற்றுவதிலோ அல்லது முதலாளித்துவ சுரண்டலை மற்றும் ஒடுக்குமுறையை அகற்றுவதிலோ முதலாளித்துவ அரசிற்கு முடிவுகட்டுவதிலோ வெற்றி பெறவில்லை.

2011ல் அலையென எழுந்த வெகுஜன அணிதிரள்வுகள் முபாராக்கை அகற்றின. ஆனால் அங்கு எந்தக் கட்சியும் ஒரு சோசலிசப் புரட்சியை வழிநடத்தத் தயாராக இருக்கவில்லை. மாறாக, அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் மற்றும் சர்வதேச நானைய நிதியத்தின் சிக்கனக் கொள்கைகளுடன் பிணைந்த திவாலான முதலாளித்துவ கட்சிகளும் மற்றும் அடையாள அரசியல் என்னும் தன்னலத்தை நோக்கமாக கொண்ட குட்டி முதலாளித்துவ போலி இடது கட்சிகளும் அதிகமாக இருந்தன. இவை அனைத்தும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் எத்தகைய சுயாதீன இயக்கத்திற்கும் வினோதமானவையாகும். இந்த அமைப்புகள் எதுவும் வெகுஜனங்களின் தேவைகளை பூர்த்திசெய்வதற்கான வேலைத்திட்டம்

தஹிர் சதுக்கத்தில் இடம்பெற்ற ஆர்ப்பாட்டம்

எதையும் கொண்டிருக்காததால் அதிகாரம் இராணுவ ஆட்சிக்குழுவின கரங்களில் விழ்ந்துள்ளது.

தொழிலாள வர்க்க தலைமையில் இராணுவ ஆட்சிக்குழுவினக்கு எதிரான வெகுஜன எதிர்ப்பு 2011 முழுவதும் நடைபெற்று 2011லும் காணப்பட்டது. ஆனால் முதலாளித்துவ எதிர்க்கட்சிகளினதும் மற்றும் அதன் போலி இடது கூட்டுக்களினதும் திவால்தன்மை, வலதுசாரி முஸ்லிம் சகோதரத்துவத்தை முன்முயற்சி எடுக்க வைத்து அரசாங்க அதிகாரத்தையும் கைப்பற்ற வைத்தது. தவறான பெயரைக் கொண்டுள்ள புரட்சிகர சோசலிஸ்ட்டுக்கள், முஸ்லிம் சகோதரத்துவம் ஜூன் 2012 தேர்தல்களில் வெற்றி பெற்றதை புரட்சியின் வெற்றி எனப் பாராட்டினர்.

ஓராண்டிற்குள் ளேயே, முஸ்லிம் சகோதரத்துவம் மற்றும் ஜனாதிபதி முர்சிக்கு எதிராக எழுந்த நாடுதழுவிய வெகுஜன இயக்கம் தஹிர் சதுக்கத்திற்கு மிகவும் அப்பால் சென்றது. ஜனாதிபதி முர்சியின் ஆட்சி, இராணுவக் குழுவை விட சற்றும் குறையாத சர்வாதிகார தன்மையை கொண்டிருந்தது. ஆனால் தொழிலாள வர்க்கத்தின் புரட்சிகரக் கட்சி இல்லாத நிலையில், இராணுவமும், முதலாளித்துவமும், குட்டி முதலாளித்துவக் கட்சிகளும், தொடர்ந்த அவசரமான பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் முர்சியை அகற்றி, ஒரு முதலாளித்துவ அரசியல் வாதிகளின் கூட்டணியினால் ஒரு புதிய ஆட்சிக்குழு அமைக்க ஒப்புக் கொண்டன. இது தொழிலாள வர்க்க இயக்கம் எழுச்சியடைவதற்கு எதிரான ஒரு முன்கூட்டிய தாக்குதலாகும்.

வெகுஜன கிளர்ச்சிக்கு எதிராக நேரடித் தாக்குதலை நடாத்த மிகவும் பலவீனமாக

இருப்பதை உணர்ந்த இராணுவம், கூட்டணி என்னும் மறைப்பின் பின் தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு எதிரான நீண்டகாலப் போருக்கான தயாரிப்பை மேற்கொள்கிறது. ஒரு பாரிய ஒடுக்குமுறைக்கு அது தயாராகையில், சமூகச் சிக்கன நடவடிக்கை கொள்கைகள் மீதானதும் மற்றும் எகிப்திய இராணுவம் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்துடன் ஒத்துழைப்பதற்கும் எதிரான தொழிலாள வர்க்கத்தின் எதிர்ப்பை அடக்க அது முற்படும். எகிப்திய தொழிலாளர்களும் மற்றும் நகர்ப்புற, கிராமப்புற வறியவர்களும் இந்த நிலையற்ற ஆட்சிக்கு எதிரான ஒரு புதிய மோதலுக்கு தயார் என முன்னறிவிப்பது கடினமல்ல.

இந்த மிக முக்கியமான அனுபவங்களின் படிப்பிணைகள் எகிப்தில் மட்டுமல்லாது, உலகம் முழுவதும் உள்ளீர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு ஒரு உண்மையான புரட்சிகரத் தலைமையை வளர்க்கும் போராட்டத்தில், 20ம் நூற்றாண்டு மற்றும் 21ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப ஆண்டுகளை அடிப்படையாக கொண்ட வரலாற்றுப் படிப்பிணைகளை அடித்தளமாக கொண்டு, ட்ரோட்ஸ்கியின் நிரந்தரப் புரட்சி தத்துவத்தின் சில அடிப்படைக் கருத்தாய்வுகளும் வலியுறுத்தப்பட வேண்டும்:

* உலகில் எந்த நாட்டிலும், அதுவும் பிரதானமாக ஒடுக்கப்பட்ட முன்னாள் காலனித்துவ நாடுகளில், முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் எந்த பிரிவாலோ அல்லது அதன் அரசியல் பிரதிநிதிகளாலோ ஒரு முற்போக்கான பாத்திரத்தை வகிக்கமுடியாது.

* அனைத்து நாடுகளிலும் எவ்வித விட்டுக்கொடுப்புகளையும் செய்யாது ஒரு ஜனநாயக வேலைத்திட்டத்தை பாதுகாத்து நடைமுறைப்படுத்தக் கூடிய அடிப்படையான

புரட்சிகர சக்தி தொழிலாள வர்க்கம் மட்டுமேயாகும். ஜனநாயகத்திற்கான போராட்டமானது சோசலிசத்திற்கும் மற்றும் தொழிலாளர்களின் அதிகாரத்திற்குமான புரட்சிகரப் போராட்டத்துடன் இணைந்தே எழுச்சியடையும்.

* எந்தவொரு நாட்டினது போராட்டமாயினும் அது கட்டாயம் ஒரு சர்வதேச மூலோபாயத்தால் வழிநடத்தப்பட வேண்டும். எகிப்திய தொழிலாளர்களின் புரட்சி என்பது, அப்பிராந்திய ஆளும் உயரடுக்குக்கள் மற்றும் அவற்றின் அமெரிக்க, ஐரோப்பிய

எஜமானர்களுக்கு எதிராக இஸ்ரேலிய தொழிலாள வர்க்கம் உட்பட மத்திய கிழக்கு தொழிலாள வர்க்கம் முழுவதையும் ஒரு பொதுப்போராட்டத்தில் சாத்துக்கொள்வதன் மூலம் மட்டுமே வெற்றிபெற முடியும்.

ஏகாதிபத்தியம், தனது விருப்பங்களை மத்திய கிழக்கு வெகுஜனங்கள் மீது திணிக்க ஏதையும் செய்யத் தயங்காது. எகிப்தில் புரட்சி வெடித்தபின், லிபியாவிலும் சிரியாவிலும் நடத்தப்பட்ட இரத்தக் களரி போர்கள் ஓர் எச்சரிக்கை ஆகும். இங்குள்ள மாற்றிடு, ஒரு சோசலிசப் புரட்சியே ஆகும். இல்லையேல்

மத்திய கிழக்கை ஏகாதிபத்திய சக்திகள் புதிதாக துண்டாடி தொழிலாள வர்க்கத்தை அடிமைப்படுத்தும்.

ஒரு சோசலிச மூலோபாயத்தை செயல்படுத்துவது என்பது, மத்திய கிழக்கிலும் சர்வதேச ரீதியாகவும் ட்ரோட்ச்கியின் நிரந்தரப் புரட்சி தத்துவத்தை அடித்தளமாக கொண்ட ஒரு புதிய மார்க்சிச தொழிலாள வர்க்கக் கட்சிகளை கட்டியெழுப்புவதைத் தவிர வேறொன்றும் அல்ல.

ஓபாமாவின் “நெறிப்படுத்தலும்” ஆசியாவில் அணுவாயுதப்போர் அச்சுறுத்தலும்

பீட்டர் சிமன்ட்ஸ்
5 ஏப்பிரல் 2013

ஓபாமா நிர்வாகம் கடந்த ஒரு மாதமாக, வடகொரியாவிற்கு எதிராக பொறுப்புற்ற ஆத்திரமூட்டும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டுள்ளது. இது வடகிழக்கு ஆசியாவில் அழுத்தங்களுக்கு தீயூட்டி போர் அபாயங்களை அதிகரித்துள்ளது. இப்பிரச்சாரத்துடன் இணைந்த வகையில் வட கொரிய ஆட்சி அரக்கத்தனமானதாக சித்தரிக்கப்படுவதுடன் அமெரிக்க இராணுவத்தை கட்டியெழுப்புவது முற்றிலும் “தற்பாதுகாப்புப் பிற் கானது” என்று கூறப்படுகின்றது.

ஆனால் நேற்று, வோல் ஸ்ட்ரீட் ஜேர்னல், சி.என்.என். இரண்டும், பென்டகனால் பல மாதங்கள் முன்னரே இயற்றப்பட்டு ஓபாமா நிர்வாகத்தால் இந்த ஆண்டு முன்னதாக ஒப்புதல் கொடுக்கப்பட்ட “நெறிப்படுத்தல்” (“the playbook”) எனக் கூறப்படுவது பின்பற்றப்படுவதாக கூறுகின்றன. தென் கொரியாவிற்கு அணுவாயுதத்தின் கொண்ட பி52 விமானங்களை மார்ச் 8 மற்றும் 28ம் திகதிகளில் கொண்டு சென்றதும், மார்ச் 28ல் பி2 விமானங்களை அனுப்பியதும், மார்ச் 31ல் எ.பி22 ரப்டோர் போர் விமானங்களை முன்கூட்டியே அனுப்பியதும் இத் திட்டத்தின் ஒரு பாகமாகும்.

பி52, பி-2 அணுவாயுதத் திறன் உடைய முக்கியமான குண்டுத் தாக்குதல் விமானங்களில் “தற்பாதுகாப்பு” அம்சம் ஏதும் இல்லை. இந்த விமானங்கள் முதலில் வட கொரியாவிற்கும் மற்றும் வடகிழக்கு ஆசியா எங்கும் அமெரிக்க இராணுவம் அணுவாயுதத் தாக்குதல்களை நடத்தும் திறனை நிரூபிக்கும் வடிவமைப்பு கொண்டவை. இந்த வாய்ப்பை பயன்படுத்தி பென்டகன் ஆசிய-பசிபிக் கண்டம் விட்டு கண்டம் பாயும் ஏவுகணை முறைகளை அதிகரிப்பதை அறிவித்து, இரண்டு அமெரிக்க ஏவுகணை எதிர்ப்பு அழிப்பு

அமைப்புக்களை கொரியாவின் கடலோரப் பகுதியில் நிறுத்தியுள்ளது.

சி.என்.என். உடைய கூற்றின்படி, “நெறிப்படுத்தல்” முன்னாள் பாதுகாப்பு மந்திரி லியோன் பாண்டாவால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. அவருக்கு அடுத்தார்போல் வந்துள்ள சக ஹாகெல் இதற்கு “வலுவாக ஆதரவு கொடுக்கிறார்.” இத்திட்டம், “வடகொரிய இராணுவ எதிர்த் தாக்குதலுக்கான சாத்தியம் குறைவே” என்ற அமெரிக்க உள்வத்துறை மதிப்பீடுகளை அடித்தளமாக கொண்டது. வேறுவிதமாகக் கூறினால், பியோங்யாக் தீவிர அச்சுறுத்தல் ஏதையும் காட்டவில்லை. பெயரிடப்படாத அமெரிக்க அதிகாரிகள், இப்பொழுது அமெரிக்க ஆத்திரமூட்டல்கள் வட கொரியாவில் “தவறாக கணிப்பீடுகளுக்கு வகை செய்யலாம்” என்ற கவலைகளுக்கு இடையே வாஷிங்டன் சற்று பின்வாங்கியுள்ளது எனக்கூறியுள்ளனர்.

ஆனால், ஆசியாவில் மிக ஆபத்தான வெடிப்புப்பகுதிகளில் வேண்டுமென்றே எரியூட்டியபின், ஓபாமா நிர்வாகம் பின்வாங்கிக் கொள்ளும் என்பதற்கான அடையாளங்களும் இல்லை. உண்மையில் புதன் அன்று, பாதுகாப்பு மந்திரி ஹாகெல், வடகொரியா காட்டும் இராணுவ அச்சுறுத்தல் பற்றி வலியுறுத்தி, இது “ஓர் உண்மையான, தெளிவான, ஆபத்தை” காட்டுகின்றது என அறிவித்தார். சொற்களை தேர்ந்தெடுத்தவிதம் கவனமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாகவும், அச்சுறுத்துவதாகவும் உள்ளது. “ஒரு தெளிவான, ஆபத்தை முன்வைக்கின்றது” என்னும் சொற்றொடரின் எதிரொலி, கடந்தகால அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்பு போர்களை நியாயப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

உறுதியற்ற, பிரிந்துள்ள வடகொரிய ஆட்சி வாஷிங்டன் வலையில் நேரடியாக விழுந்துள்ளது எனலாம். அதன் ஆக்கிரோஷமான அறிக்கைகளும் மற்றும் வெற்று இராணுவ அச்சுறுத்தல்கள், ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான உண்மையான

போராட்டத்துடன் எத்தொடர்பையும் கொண்டிராததுடன், சர்வதேச தொழிலாள வர்க்கத்தின் நலன்களுக்கு விரோதமானவை ஆகும். ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்ப்பதற்கு முற்றிலும் மாறாக, இதன் ஸ்ராலினிச தலைவர்கள், அமெரிக்காவுடனும் அதன் நட்பு நாடுகளுடனும் பல தசாப்தங்களாக நீடித்திருக்கும் பொருளாதார முற்றகைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க ஒரு உடன்பாடு காண விரும்புவதுடன், நாட்டை உலக நிறுவனங்களுக்கு மலிவு உழைப்புக் களமாகத் திறந்துவிடவும் தயாராக உள்ளனர்.

தற்போதைய மோதல் காட்டுவது போல், பியோங்யாங் ஒரு சில அற்ப அணுவாயுதங்களைக் கொண்டிருப்பது அமெரிக்கத் தாக்குதலுக்கு எதிராக அதன் பாதுகாப்பை எவ்வகையிலும் அதிகரித்துவிடல்லை. தென்கொரியாவிற்கு பறந்து சென்றுள்ள இரண்டு பி2 ஸ்டீல்த் குண்டுவீகம் விமானங்கள், நாட்டின் முழு தொழில் துறையையும் மற்றும் இராணுவத்திறனையும் அழிக்கப் போதுமான அணு ஆயுதங்களைக் கட்டவிழ்த்துவிடும் திறன் உடையவை. அத்துடன் 1950களில் கொரியாவில் மூன்று ஆண்டுகளில் அமெரிக்க போர் கொன்ற 2 மில்லியன் வட கொரியக் குடிமக்களை விட அதிக கொலை செய்யும் திறனும் உடையவை.

அமெரிக்க, ஐப்பானிய மற்றும் தென் கொரிய நகரங்களைத் தாக்க முடியும் என்று கூறும் வடகொரியாவின் அச்சுறுத்தல்கள், ஆளும் வர்க்கங்கள் சர்வதேச தொழிலாள வர்க்கத்தை பிளவுபடுத்த பயன்படுத்தும் அச்ச சூழ்நிலையை பலப்படுத்தவே உதவும். தொழிலாள வர்க்கம் ஒன்றுதான் போரைத் தடுக்கும் திறன் உடைய ஒரே சமூக சக்தி ஆகும்.

சர்வதேசச் செய்தி ஊடகத்தில் உள்ள விமர்சகர்கள் வட கொரிய ஆட்சியின் நடத்தைக்கான காரணங்களைப் பற்றி முடிவிலா ஊகங்களைக் கூறுகின்றனர்.

ஆனால் கேட்கப்படாத உண்மையான வினா இதுதான்: எதற்காக ஒபாமா நிர்வாகம் வடகிழக்கு ஆசியாவில் ஆபத்தான அழுத்த விரிவாக்கங்களில் ஈடுபடுகிறது? சமீபத்திய அமெரிக்க இராணுவ நடவடிக்கைகள் டிசம்பர் 2010ல் எடுத்த நடவடிக்கைகளைவிட முன் செல்கின்றன. அப்பொழுது அமெரிக்க மற்றும் தென்கொரிய கடற்படைகள் ஆத்திரலாந்தும் வகையில் வட கொரியாவிற்கும் சீனாவிற்கும் அருகே உள்ள நீர்நிலைகளில் கூட்டுப்பிற்சிகளை நடத்தின.

ஒபாமாவின் வட கொரியா “நெறிப்படுத்தல்” இந்த “ஆசிய முன்னிலை” என அழைக்கப்படுவதில் ஒரு பகுதியே ஆகும். ஆசியாவுக்கு திரும்புதல் என்பது தொடர்ந்து ஆசியாவில் அமெரிக்க ஆதிக்கத்தை உறுதிப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு விரிவான இராஜதந்திர. பொருளாதார இராணுவ மூலோபாயமாகும். பிராந்தியம் முழுவதும் அமெரிக்கா வெடிப்புத்தன்மை மிக்க தளங்களை ஊக்குவிப்பதுடன், ஜப்பானுக்கும் சீனாவிற்கும் இடையே கிழக்கு சீனக் கடலருகே இருக்கும் மோதலுக்கு உட்பட்ட சென்காகுட்டியோயுத் தீவுகள் மோதலை தூண்டியிருக்கும் நிலையில் புதிய தளங்கள் உருவாகியுள்ளன. ஒபாமாவின் முக்கிய இலக்கு வட கொரியாவை பொருளாதார அளவில் திவாலாக்குவதல்ல, மாறாக அதன் நட்பு நாடான சீனாவே ஆகும். இதைத்தான் வாஷிங்டன் போட்டித்திறன் உடைய ஆபத்தான நாடு எனக் கருதுகிறது. உலகப் பொருளாதார நெருக்கடியின் ஆழ்ந்த தன்மையினால் உந்தப்பெற்ற நிலையில், அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் தன் இராணுவ வலிமையை பயன்படுத்தி ஆசியா மற்றும் உலகம் முழுவதும் தன் மேலாதிக்கத்தை உறுதிப்படுத்த முற்படுகிறது.

வட கொரியாவிற்கு எதிரான அதன் இராணுவ நடவடிக்கைகள் தன் நட்பு நாடுகளான ஜப்பான், தென் கொரியா ஆகியற்றை அமெரிக்கா பாதுகாக்கும் என்னும் “உத்தரவாதத்தை” வழங்கும் வடிவமைப்பைக் கொண்டவை எனக்கூறுகின்றது. இரு நாடுகளில் இருந்தும் முக்கிய நபர்கள் அவற்றின் சொந்த அணுவாயுதங்களை வளர்க்க வேண்டும் என்று அழைப்பு விடுத்துள்ளனர். அமெரிக்காவின் “உறுதியளிக்கும் சொற்கள்” வடகிழக்கு ஆசியாவில் அணுவாயுதப் போட்டியை தொடங்கும் நோக்கம் கொண்டவை. இது சமாதானத்தை பாதுகாக்கவல்ல மாறாக அமெரிக்க அணுவாயுத ஏகபோக உரிமையை வலுப்படுத்துவதாகும்.

வட கொரியா அழுத்தங்களை உக்கிரமாக்குவதானது சீனா மீது பெரும் அழுத்தங்களை கொடுத்துள்ளது. அதேபோல் புதிதாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமைக்கும் அழுத்தம் கொடுத்துள்ளது. பெய்ஜிங்கில் பியோங்யாங்கைத் தொடர்ந்து ஆதரிப்பதா வேண்டாமா என்ற ஒரு முன்னெப்போதும் இல்லாத பொது விவாதம் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. சீனத் தலைமை எப்பொழுதும் வட கொரிய ஆட்சியை தன்னுடைய வடகிழக்கு எல்லைகளில் ஒரு முக்கிய இடைத்தடை நாடு எனக் கருதி வருகிறது. ஆனால் இப்பொழுது கொரிய தீபகற்பத்தில் இடைவிடாமல் அழுத்தங்கள் அதிகரிப்பதானது ஒரு பெரிய இராணுவக் கட்டமைப்பை கட்டியெழுப்ப அமெரிக்காவாலும் அதன் நட்பு நாடுகளாலும் பயன்படுத்தப்படலாம் என அது அஞ்சுகிறது.

உண்மையில் ஏவுகணை எதிர்ப்பு முறைகளை அதிகரித்தல், அணுவாயுதத்திறன்

உடைய விமானங்களின் பரிசோதனை ஓட்டம் உள்ளடங்கிய பென்டகனின் கடந்த மாத நடவடிக்கைகள் அனைத்துமே அமெரிக்கா சீனாவிற்கு எதிராக அணுவாயுதப் போர் நடத்தும் திறனை அதிகரித்துள்ளன. மேலும் அமெரிக்கா ஒரு போரைத் தூண்ட விரும்பாமல் இருக்கலாம், ஆனால் அதன் ஆத்திரலாந்தல் எப்பொழுதுமே ஆபத்தான முறையில் கட்டுக்கடங்காமல் போய் விரிவடைந்துவிடும் தன்மையைக் கொண்டுள்ளது. ஒபாமாவின் ஆசியப் போருக்கான “நெறிப்படுத்தல்” என்பது சந்தேகத்திற்கிடமின்றி செய்தி ஊடகத்திற்கு கவனமாக கசியவிடப்பட்டிருப்பதை விட இன்னும் அதிகமான பல படிக்களை கொண்டுள்ளன. பென்டகன் உடைய அனைத்து திட்டங்களிலும் கொரிய நெருக்கடி அமெரிக்காவையும் சீனாவையும் ஒரு பேரழிவு தரும் அணுவாயுத மோதலின் விளிம்பில் நிறுத்தும் வாய்ப்பை உள்ளடக்கியுள்ளன.

அணுவாயுதப் போர் ஆபத்தை தீர்க்கக் கூடிய ஒரே தீர்வு அதன் மூலாதாரத்தை அழிப்பதுதான். அதாவது திவாலாகிவிட்ட இலாபமுறையையும் மற்றும் அது உலகை போட்டி தேசிய அரசுகளாக காலம் கடந்து விட்ட முறையில் பிரித்துவைத்திருப்பதை அகற்றுவதுதான். சீனா, அமெரிக்கா, ஜப்பான், கொரியா மற்றும் உலகெங்கிலும் உள்ள தொழிலாளர்கள் அனைத்துவித தேசியவாதம், நாட்டுப்புற்று போன்றவற்றை நிராகரித்து, போர் என்னும் காட்டுமிராண்டித்தனத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்காக, உலகளவில் திட்டமிடப்பட்ட சோசலிசப் பொருளாதாரத்திற்கான ஒரு கூட்டு போராட்டத்திற்காக ஐக்கியப்பட்டு வேண்டும்.

ஆப்கானிஸ்தானில் நவ-காலனித்துவத்தின் கொடூர முகம்

பில்வான் ஓகன்
10 ஏப்பிரல் 2013

சுனிக் கிழமை ஆப்கானிஸ்தானின் தெற்கு மாநிலமான ஜாபுலில் ஒரு தாலிபன் கார் குண்டுத் தாக்குதலில் கொல்லப்பட்ட மூன்று சிப்பாய்கள் உட்பட ஐந்து அமெரிக்கர்களில் ஒருவரான, 25 வயது வெளியூறவுப் பணி அதிகாரி ஆன் ஸ்மெடிங்காப்பிற்கு துக்கம் தெரிவிக்கையில், தொடர்ச்சியான பல பகிரங்க அறிக்கைகளை அமெரிக்க வெளிவிவகாரச் செயலர் ஜோன் கோரி வெளியிட்டார்.

இத்தனை இளம் வயதில் ஒருவர் இறந்துவிட்டது பெரும் சோகம்தான். அவ்வகையில்தான் கிட்டத்தட்ட 2,220 அமெரிக்கத் துருப்புக்கள் 11 ஆண்டுகளாக நடக்கும் போர், ஆக்கிரமிப்பில் இறந்துள்ளனர். ஆயினும் கோரியின் கருத்துக்கள், துயரத்தில்

வாடும் குடும்ப உறுப்பினர்களையும் நண்பர்களையும் ஆறுதல் படுத்தும் நோக்கத்தை அதிகம் கொண்டிராமல் இந்த இளம் பெண்ணின் உயிர் இழப்பை, போரை நியாயப்படுத்தி பாதுகாப்பதற்கு கரண்டிக்கொள்வதாக இருந்தது.

இந்த மரணம் “உலகிற்கு இரண்டு வெவ்வேறு மதிப்பீட்டு தொகுப்புக்களுக்கு இடையே உள்ள அப்பம்மான வேறுபாட்டை காண்பதற்கு” வாய்ப்பளித்துள்ளது என்றார் கோரி. ஒருபுறம், “ஒரு தைரியமான அமெரிக்கர்... தான் இதுவரை சந்தித்திராத மாணவர்கள், உள்ளூர் மொழியில் எழுதப்பட்டிருக்கும் நூல்களை படிப்பதற்கான ஒளியின் வெளிச்சத்தை அதிகப்படுத்துவதில் உறுதி கொண்டவர், அவர்களுக்கு உதவும் கட்டாயத்தை உணர்ந்தவர்”, மறுபுறமோ “கோழைத்தனம் நிரம்பிய பயங்கரவாதிகள், சற்றும் முன்பின்

தெரியாதவர்களுக்கு இருளையும் மரணத்தையும் கொடுக்க உறுதி கொண்டவர்களாக” இருந்தனர் என அவர் கூறினார்.

ஆன் ஸ்மெடிங்காப் தன் உயிரை இழந்த அன்றே, அமெரிக்க வான்வழித் தாக்குதல் ஒன்று குறைந்தப்பட்சம் 18 பேரைக் கொன்றது. இதில் சில மாத சிக்கல்கள் 8 வயதுவரையானவர்களுமாக 11 குழந்தைகள் கொல்லப்பட்டனர். ஆறு பெண்கள் மிக மோசமாகக் காயமுற்றனர். இந்த இளம் உயிர்கள் பலியெடுக்கப்பட்டமை குறித்தோ, அவர்களுக்காக துயரப்படும் பெற்றோர்களுக்கோ, ஒரு பரிவுணர்வான சொல்லைக் கூட கோரி கூறவில்லை. அமெரிக்கச் செய்தி ஊடகத்தில் 11 குழந்தைகள் இறந்து பற்றிய செய்திகள், அமெரிக்க தூரக அலுவலர் மரணத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட தகவல்களில் நூறில் ஒரு

பங்கைக் கூட பெறவில்லை. எப்பொழுதும் போல் ஆப்கானிய உயிர்களை இகழ்வுடனேயே கருதப்பட்டன.

புதிய அமெரிக்க வெளிவிவகாரச் செயலரும், முன்னாள் மாச்சுசுட்ஸ் ஜனநாயக செனட்டருமான கெர்ரி, தன்னுடைய அரசியல் வாழ்க்கையை வியட்நாம் போரை பகிரங்கமாக கண்டித்த இளம் சாதனையாளராகத் தொடங்கினார் என்பதை நினைவுபடுத்திக் கொள்வது சிறந்தது. இப்பொழுது செனட்டில் பெரும் செல்வந்தராக உள்ள கெர்ரி, புதிய ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்புப் போர்களுக்கு முண்டுகொடுப்பதற்கும், தான் ஒருகாலத்தில் அம் பலப்படுத்த முற்பட்ட அதே கொடூரங்களை மூடிமறைப்பதற்கும் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டுள்ளார்.

அமெரிக்கர்கள் சுயநலமில்லாமல் ஒளியையும் “வருங்காலத்தையும்” ஆப்கானிஸ்தானியர்களுக்கு கொண்டு வருபவர்கள் என்ற வண்புரையும், வாஷிங்டனை எதிர்ப்பவர்களை கோழைகள், பயங்கரவாதிகள் மற்றும் இருண்ட சக்திகள் என்று கூறுவதும் காலனித்துவ முறைபோலவே பழமையானதுதான். அல்ஜீரியா மற்றும் இந்தோசீனாவில் பிராண்கம், இந்தியா மற்றும் ஆபிரிக்க போன்ற இன்னபிற இடங்களில் பிரித்தானியாவும் மற்றும் 19ம் நூற்றாண்டின் கடைசி மூன்று தசாப்தங்களில் யூரியில் மேற்பரப்பில் கால் பங்கிற்கும்மேல் மொத்தமாக வெற்றிகொண்ட ஐரோப்பிய சக்திகள் அனைத்தும் - தங்களுடைய நாகரிகமயப்படுத்தும், மனிதாபிமான கோட்பாடுகள் என அறிவித்துக் கொண்டு இந்நாடுகளை கொள்ளையடித்து அவர்களுடைய மக்களை படுகொலை செய்கையில் ஒரே மாதிரியான சொல்லாட்சியைத்தான் பயன்படுத்தின.

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்துடனான ஆப்கானிஸ்தானின் நீடித்த மோதல் இப்பொழுது மூன்று தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக நடக்கிறது. அதன் உச்சக்கட்டமாக, அமெரிக்காவால் இருத்தப்பட்ட அதன் ஊழல் மிகுந்த அரசாங்கத்தின் மீது கடந்த 11 ஆண்டுகளாக நீடித்த நேரடி அமெரிக்க இராணுவ ஆக்கிரமிப்பும் அரை-காலனித்துவ கட்டுப்பாடும் திணிக்கப்படுகிறது. இவை எத்தகைய “ஒளி” மற்றும் “வருங்காலத்தை” ஆப்கானிய மக்களுக்கு கொண்டுவந்துள்ளன?

1979ல் ஜனநாயகக் கட்சி நிர்வாகத்தின் ஜனாதிபதி ஜிம்மி கர்ட்டர் காலத்தில் இருந்து, அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் ஒரு குற்றம் சான்ற கொள்கையை தொடக்கியது. இது கபூலில் சோவியத் ஆதரவைக் கொண்ட ஆட்சியை ஆட்டங்காணச் செய்யும் நோக்கத்தை கொண்டிருந்ததனால், சோவியத் இராணுவத் தலைமீட்டைத் தூண்டியது. இதன் நோக்கம், அப்போதைய அமெரிக்க தேசிய பாதுகாப்பு ஆலோசகர் ஸ்பிபிசுனிவ் பிரஸென்ஸ்கி விளக்கியது போல், “சோவியத் யூனியனுக்கு ஒரு வியட்நாம் போரை அளித்தல்” ஆகும். அக்கொள்கை வெற்றி என நிரூபணம் ஆன

போதிலும், ஆப்கானிய மக்கள் இதன் இணைச் சேதத்திற்கு ஆளாகினர். வாஷிங்டனின் திரிபு உத்திகள் உள்நாட்டுப் போர் ஒன்றைக் கட்டவிழ்த்து விட்டன. அவை இன்றுவரை தொடர்வதோடு மில்லியன் கணக்கான ஆப்கானிய உயிர்களை காவுகொள்கின்றன.

சி.ஐ.ஏ., ஆயுதங்கள், ஆலோசகர்கள் மற்றும் நிதியையும் உட்செலுத்தி வெளிநாட்டு மற்றும் ஆப்கானிய வலதுசாரி இஸ்லாமியவாத சக்திகளுடன் வாஷிங்டன் இணைந்து செயல்பட்டது. அதில் செளதி மில்லியனர் ஓசாமா பின் லேடனும் அடங்கியிருந்தாலும், அவருடைய பெயர் பெரும்பாலான அமெரிக்கர்களால் செப்டம்பர் 11, 2001க்குப் பின்ன்தான் அறியப்பட்டது. ஏனைய தாலிபன் ஸ்தாபகர்கள், அமெரிக்க படைகள் மற்றும் இன்று ஆப்கானிஸ்தானில் எதிர்த்துப் போரிடும் குடிப்படை குழுக்களுடைய பெயர்களும் பின்னரே அறியப்பட்டன.

அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்பு ஆண்டுகளை பொறுத்தவரை, வாஷிங்டன் ஆப்கானிஸ்தானின் “மறு கட்டமைப்பிற்காக” 100 பில்லியன் டாலர்களை கொட்டியுள்ள போதிலும், அரசாங்க தணிக்கையாளர்களால் இப்பணத்தில் 10 சதவீதத்துக்கே கணக்குப் பாக்க முடிந்துள்ளது. பெரும்பகுதி ஊழல் மிகுந்த ஒப்பந்தக் காரர்கள், ஒத்துழைப்பாளர்கள் மற்றும் கர்சாய் முதல் கீழ் மட்டத்தில் அரசியல்வாதிகள் வரை செல்கிறது.

ஆப்கானிஸ்தான் ஒரு தசாப்தத்திற்கும் மேலாக வாஷிங்டனின் அறிவுறுத்தலின் கீழ் இருக்கையில், அதன் நிலைமை எப்பொழுதும் போல் அன்றி அதைவிட பதட்டமாக உள்ளது. ஆயுட்கால எதிர்பார்ப்பு ஆண்டுகளுக்கு 44.5 வயது என்றும் பெண்களுக்கு 44 வயதாகவும் உள்ளது. குழந்தை பேற்றின்போது இறப்பு விகிதம் உலகிலேயே மிகஅதிகமாக உள்ளது - அதாவது 100,000 உயிருடன் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்கு 1,600 குழந்தைகள் இறக்கின்றன. ஐந்து வயதிற்குள் இருக்கும் குழந்தைகளில் பாதிக்கும் மேலானவர்கள் ஊட்டச் சத்து பற்றாக்குறையாக உள்ளனர்.

வறுமையில் இருக்கும் மூன்று ஆப்கானியர்களில் ஒருவர் வாழ்வின் குறைந்த தேவைகளைக்கூட பூர்த்தி செய்ய இயலாமல் உள்ளதோடு, மக்கள் தொகையில் சுமார் 40 வீதமானவர்கள் வேலையின்மையில் உள்ளனர். ஆப்கானியர்களில் 85 சதவீதமானவர்கள், முடிவற்ற போரின் விளைவால் தோன்றிய மன அழுத்த ஒழுங்கீனங்களால் மற்றும் பிற உள நோய்களால் அவதிப்படுவதாக ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

இந்த பெரும் அழிவை மேற்பார்வையுடையவர்கள் அமெரிக்க ஆயுதங்களால் அதிகாரத்தில் இருந்தப்பட்டுள்ள குண்டர்களும் போர்ப் பிரபுக்களும் ஆவர். இவர்கள் வெளிநாடுகளின் உதவி மற்றும் ஆப்கானிஸ்தானின் அபின் வணிகத்தாலும்

இலாபங்களைப் பெறுகின்றனர். உலகிற்கான அபின் வணிகத்தில் ஆப்கானிஸ்தான் 90 வீதத்தை விநியோகிக்கின்றது.

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் ஒன்றும் பயங்கரவாதத்துடன் பேரிடவோ அல்லது ஆப்கானிய மக்களுக்கு “ஒளியை” கொண்டுவருவதற்கோ ஆப்கானிஸ்தானில் இருக்கவில்லை. அந்த போலிக்காரணம், வாஷிங்டன் லிபியாவிலும் சிரியாவிலும் ஆட்சி மாற்றத்திற்காக நடத்தும் போர்களில் அல்குவேடா தொடர்புடைய போராளிகளுடன் இணைந்த நிலையில் முற்றிலும் வெடித்து அம்பலமாகியுள்ளது. மத்திய கிழக்கு மற்றும் ஆபிரிக்கா போல் அது அங்கு தலைமீட்டதற்குக் காரணம், தனது ஐரோப்பிய, ஆசிய போட்டி நாடுகளுக்கு எதிராக - குறிப்பாக சீனாவிற்கு எதிராக - உலகின் புவி மூலோபாய மற்றும் எரிசக்தி வளம் கொழிக்கும் பகுதிகள் மீது வாஷிங்டனின் மேலாதிக்கம் செலுத்துவதற்கே ஆகும்.

ஓபாமா நிர்வாகம், அமெரிக்கத் துருப்புக்கள் ஆப்கானிஸ்தானை விட்டு நீங்க முறையான காலக்கெடுவாக 2014 இறுதியை அறிவித்திருந்தாலும், ஜனாதிபதி ஹமித் கர்சாய் ஆட்சியுடன் ஆயிரக்கணக்கான துருப்புக்கள் மற்றும் தளங்களை ஆப்கானிஸ்தானில் காலவரையின்றி வைத்துக் கொள்ள அமெரிக்கா பேச்சுக்களை நடத்தி வருகிறது. அப்படைகளில், அமெரிக்க மேலாதிக்கத்தை எதிர்ப்பவர்களை வேட்டையாடுவதற்கு சிறப்பு கமாண்டோக்கள் தொடர்ந்து இருப்பர். மேலும் ஆப்கானிய கைபொம்மை சக்திகளுக்கு இயக்கம் கொடுக்க பயிற்சியாளர்களும் ஆலோசகர்களும், இருப்பர். இதனால், அமெரிக்க வான்வழிச் சக்தி, கடந்த சனிக்கிழமை குனார் மாநிலத்தில் 11 குழந்தைகளைக் கொன்ற குண்டுத் தாக்குதலைப் போன்றவை தொடரும்.

“சக்தி அகல்வு” என பெண்டுகள் பெயர்கூட்டிய, பரந்த எண்ணெய் மற்றும் எரிவாயு வளங்களுடனான கல்பியன் பள்ளத்தாக்கிற்கான ஒரு தளமாகவும், ரஷ்யா மற்றும் சீனா இரண்டுக்கும் எதிரான ஒரு தளமாகவும் ஆப்கானிஸ்தானை வைத்திருப்பதே வாஷிங்டனின் இலக்காகும். மிகப் பரந்த மற்றும் மிக அழிவுகரமான பூகோள மோதல்களுக்கான விதைகளே இந்த மூலோபாயத்துக்குள் அடங்கியிருக்கின்றன.

ஆப்கானிஸ்தான் மக்களினதும் உலகம் பூராவும் உள்ள உழைக்கும் மக்களதும் எதிர்காலத்துக்கான பேராட்டமானது, யுத்தம் மற்றும் நவகாலனித்துவத்துக்கு எதிரான உண்மையான இயக்கத்தை புதுப்பிப்பதிலேயே தங்கியிருக்கின்றது. அந்த இயக்கம், யுத்தம் மற்றும் நவகாலனித்துவத்தின் தோற்றுவாயான முதலாளித்துவ இலாப முறைமைக்கு எதிராக, தொழிலாள வர்க்கத்தை சுயாதீனமாக அணிதிரட்டுவதை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

பாக்கிஸ்தானில் சி.ஐ.ஏ. போர்க்குற்றங்களை அறிக்கைகள் விரிவாக கூறுகின்றன

டெம் காட்
20 ஏப்பிரல் 2013

நியூயோர்க் டெம்ஸில் வெளியிடப்பட்டள்ள செய்தியாளர் மார்க் மாஷேட்டி எழுதிய தொடர்ச்சியான சமீபத்திய கட்டுரைகள், அமெரிக்க மத்திய உளவுத்துறை அமைப்பின் (CIA) செயற்பாடுகள் பாக்கிஸ்தானில் எப்படி உள்ளன என்பதைப் பற்றி கூடுதலாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. மாஷேட்டியின் கட்டுரைகள் அவருடைய சமீபத்திய நூலான த வே போ.ர் த டைப் (The Way of the knife) என்பதில் இருக்கும் கருத்துக்களை தொகுத்து சுருக்கிக் கூறுகின்றன. அந்த நூல் வாஷிங்டன் மற்றும் இஸ்லாமாபாத்தில் உள்ள உள்ளக ஆதாரங்களை பேட்டி கண்டதை அடித்தளமாக கொண்டது.

குறிப்பாக மஷேட்டியின் ஏப்ரல் 6ம் திகதி எழுதப்பட்ட “இரத்தத்தினால் மூடப்பட்டுள்ள டிரோன்கள் பற்றிய இரகசிய உடன்பாடு” என்ற கட்டுரை, ஜூன் 2004ல் பாக்கிஸ்தானில் ஆஸிஸ்லா விமானத் (டிரோன்) திட்டத்தை சி.ஐ.ஏ. ஆரம்பித்தபோது இருந்த ஒழுங்குமுறையற்றதும் மற்றும் வேண்டுமென்று செய்யப்பட்டதுமான குற்றத்தை அம்பலப்படுத்துகிறது. ஒரு ஆஸிஸ்லா விமான பிரிடெட்டர் டிரோனில் இருந்து ஏவப்பட்ட ஏவுகணையை பயன்படுத்தி பாக்கிஸ்தான் அகற்ற விரும்பிய பஷ்டீன் பழங்குடித் தலைவர் நெக் முகம்மதையும் மற்றும் 6 பேரையும் அவர்கள் இரவு உணவருந்தும்போது சி.ஐ.ஏ. கொன்றது. இதில் 16, 10 வயதுடைய இரு குழந்தைகளும் இறந்தன.

முகம்மதின் படுகொலை, பாக்கிஸ்தானின் வான்வழியை வருங்காலப் படுகொலைகளை நடத்த சி.ஐ.ஏ. தடையின்றி பயன்படுத்துவதற்கு பாக்கிஸ்தான் அதிகாரிகள் கொடுத்த உறுதிகளுக்கு ஈடான செயல்களின் ஒரு பகுதி என்று மஷேட்டி குறிப்பிடுகிறார். இதற்கிடையில் பாக்கிஸ்தான் மற்றும் அமெரிக்க அரசாங்கங்கள் தாக்குதலை பாக்கிஸ்தானே நடத்தியதாக பொய்யான முறையில் உரிமை கோருவதற்கு ஒப்புக்கொண்டன. இரு குழந்தைகளும் ஏனைய கொல்லப்பட்ட நபர்களும் “போராளிகள்” என முத்திரையிடப்பட்டனர்.

வேறுவிதமாகக் கூறினால், எந்த மாயிபாத் தலைவனும் அல்லது கொலையாளியும்

உடனே புரிந்து கொள்ளும் ஓர் உடன்பாட்டில், அமெரிக்கா பாக்கிஸ்தானிற்கான கறைபடிந்த வேலையைச் செய்யத் தயாராக இருந்தது. அதற்கு ஈடாக பாக்கிஸ்தானிடம் இருந்து இன்னும் கொலைகளை செய்யும் உரிமையைப் பெற்றது. இரு அரசாங்கங்களும் கொலை செய்யும் சதியை மேற்கொண்டன, யார் செய்தது என்பது குறித்தும், யார் கொலையுண்டது என்பது பற்றியும் பொய் கூறின.

இந்த நிகழ்வு பாக்கிஸ்தானின் ஆளும் வர்க்கத்தினை இன்னும் அம்பலப்படுத்துகிறது. பாக்கிஸ்தான் அவ்வப்பொழுது நாட்டில் இருக்கும் அமெரிக்க இராணுவம் மற்றும் உளவுத்துறை அமைப்புகளின் நடவடிக்கைகள் குறித்து கண்டிக்கும். ஆனால் உண்மையில் அதே அமைப்புகளுடன் தன் குடிமக்களைக் கொலை செய்ய பின்புல இரகசியத் திட்டங்களை தீட்டும். மஷேட்டியின் கருத்துப்படி, அப்பொழுது ஜனாதிபதியாக இருந்த பர்வேஸ் முஷாரப், இவற்றில் சி.ஐ.ஏ. உடந்தையாக இருப்பதை மக்கள் அறிந்துகொள்வர் என்ற கருத்தை ஏனாம் செய்தார். “பாக்கிஸ்தானின் வானில் இருந்து எல்லா நேரமும் ஏதேனும் விழுந்து கொண்டிருக்கும்” என்றார் முஷாரப்.

குற்றச்சாட்டோ, விசாரணையோ இல்லாமல் முகம்மதைக் கொன்ற ஏவுகணைத் தாக்குதல் ஒரு போர்க்குற்றமும், சர்வதேச சட்டத்தை தெளிவாக மீறுவதும் ஆகும்.

அமெரிக்கா பாக்கிஸ்தானுடன் கொண்டுள்ள உடன்பாட்டில், சி.ஐ.ஏ. டிரோன் தாக்குதல்களை ஆப்கானிய எல்லைக்கு அருகே இருக்கும் குறுகிய பகுதிகளில் மட்டுமே மேற்கொள்ளும் என்ற விதி அடங்கியுள்ளது. குறிப்பாக அமெரிக்க டிரோன்கள் “இந்தியாவின் மீதான தாக்குதல்களுக்காகப் பயிற்சி பெறும் காஷ்மீர் போராளிகளின் மலைப்பகுதி முகாம்கள் மீது விழாது” என்று கூறப்பட்டது.

புஷ் நிர்வாகத்தின் கீழ் ஆரம்பித்த டிரோன் படுகொலைத் திட்டம், ஒபாமா நிர்வாகத்தின் கீழ் பாரிய விரிவாக்கத்தை அடைந்தது. தாக்குதல்கள் கிட்டத்தட்ட 300 விகிதத்தை அடைந்துள்ளன. குடியரசுக் கட்சி செனட்டர் லிண்ட்சே கிரகாம் சமீபத்தில் இவற்றால் குறைந்தபட்சம் 4,700 பேர்

கொல்லப்பட்டுள்ளதாகப் பெருமை பேசிக் கொண்டார்.

பாக்கிஸ்தானில் சி.ஐ.ஏ. அச்சுறுத்தலில் முதல் பவியானவர், நெக் முகம்மது ஆவார். அமெரிக்க அரசாங்கம் தான் கொல்லும் ஒவ்வொரு நபரையும் “போராளி” எனக் கூறுகையில், பாக்கிஸ்தானில் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் இளம் சிறுவர்கள், குழந்தைகள், மழலைகள், மீட்டிப் பணியாளர்கள், அரசியல் எதிர்ப்பாளர்கள், துக்கம் கொண்டாடுபவர்கள் மற்றும் நிரபராதியாக அருகே நின்றவர்களும் உள்ளனர். ஒரு ப்ரூக்கிங்ஸ் நிறுவன ஆய்வு, ஒரு டிரோன் தாக்குதலில் கொல்லப்படும் ஒவ்வொரு போராளி எனப்படுவோருக்கும் 10 குடிமக்களும் இணைந்து கொல்லப்பட்டனர் எனக் கூறுகிறது.

“சி.ஐ.ஏ.யின் தாக்குதல்காரர்கள் தாம் யாரைக் கொல்லப் போகிறோம் என்பது பற்றிய இலக்கில் உறுதியாக இருந்திராத போதும், வெள்ளை மாளிகையில் இருந்து பாக்கிஸ்தானில் ஏவுகணைத் தாக்குதல் நடத்துவதற்கான அனுமதி கிடைத்தது” என்று மஷேட்டி விளக்கினார். “கையெழுத்துத் தாக்குதல்கள்” என அழைக்கப்பட்டவற்றின் விதிகளுள், டிரோன்களில் இருந்து ஏவுகணைகளை அனுப்பும் முடிவு சந்தேகத்திற்கு உரியவை எனக் கருதப்பட்டாலும், தாக்குதலை மேற்கொள்ள அனுமதிக்கும் வடிவமைப்பை கொண்டுள்ளன.

“உதாரணமாக “இராணுவத்தில் இருக்கக்கூடிய வயதுடைய இளம் ஆண்கள் குழு ஒரு சந்தேகத்திற்குரிய போராளிப் பயிற்சி முகாம் களுக்கு வந்து போவது கவனிக்கப்பட்டால், அவர்களிடம் ஆயுதம் இருக்கிறது என கருதப்பட்டால், அவர்கள் முறையான இலக்குகளாகக் கருதப்படுவர். அமெரிக்க அதிகாரிகள் ஒரு மனிதனுடைய வயதை வானில் ஆயிரக்கணக்கான அடி உயரத்தில் இருந்து தீர்மானிப்பது கடினம் என்பதை ஒப்புக் கொண்டுள்ளதோடு, பாக்கிஸ்தானின் பழங்குடிப் பகுதிகளில் வால்ப வயதை அடையும் இளைஞர்களுக்கும் கூடுதலாக போராளிகளிடையே உள்ளனர். இத்தகைய பரந்த வரையறைகளைப் பயன்படுத்தி “போரிடுபவர்” யார் என நிர்ணயிப்பதும், அதையொட்டி அவர் ஒரு முறையான இலக்காக்காக ஆவதும், ஒபாமா நிர்வாக அதிகாரிகளை ஒரு கட்டத்தில்

பாக்கிஸ்தானில் டிரோன் தாக்குதல்களின் விரிவாக்கத்தில் வருடம் பூராவும் எந்தக் குடிமக்களும் கொல்லப்படவில்லை என சொல்ல வைத்தது.

“இது தர்க்கத்தின் ஒரு சூழ்ச்சி போன்றது. இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்கு பெயர் பெற்ற ஒரு பிரதேசத்தில், இராணுவத்திற்கு தகுதியான ஆண்கள் அனைவரும் எதிரிப் போராளிகள் எனக்கருதப்படலாம். இதனால் டிரோன் தாக்குதலில் கொல்லப்பட்ட எவரும் ஒரு போராளி என வரையறுக்கப்படலாம்.”

புஷ் நிர்வாகத்தில் எப்படி சி.ஐ.ஏ. சித்திரவதையில் இருந்து கொலைக்கு “மாறியது” என்பது குறித்தும் மாஷேட்டி விளக்குகிறார். குறிப்பாக சிஐஏயின் தலைமை ஆய்வாளர் ஜோன் எல் ஹெல்ஜெர்சன் உட்பட, மூத்த சிஐஏ அதிகாரிகள், பயங்கரவாதத்தின் மீதான போர் என அழைக்கப்படுவதில் பிடிபட்ட கைதிகளை, “ஒரு சிறிய பெட்டியில் ஏராளமான பூச்சிகளுடன் இருத்துதல்” போன்ற சித்திரவதை செய்வது பற்றிய கவலைகளை எழுப்பினார். இவை சிஐஏ செயற்பாட்டாளர்களையும் அதிகாரிகளையும் சிறையில் தள்ளக்கூடும் என்றும் கூறினார். கைப்பற்றி விசாரணை நடத்தவதற்குப் பதில், அவர்களைக் கொல்லுவது எனினு.

“இலக்கு வைக்கப்பட்ட கொலைகள் குடியரசுக் கட்சியினர், ஜனநாயகக் கட்சியினர் இருவராலும் பாராட்டப்பட்டன” என்றும், ஆயிரக்கணக்கான மைல்கள் தொலைவில் உள்ள விமானிகள் ஓட்டும் டிரோன்களைப் பயன்படுத்துவது இந்த மூலோபாயம் முழுவதையும் அபாயமற்றதாக செய்துவிட்டது.” என மஷேட்டி எழுதினார்

நியூயோர்க் டைம்ஸ் பத்திரிகையும் கூட, இது பற்றி ஒரு சில சிறு தயக்கங்களை மட்டுமே காட்டி அரசாங்கத்தின் டிரோன் கொலைத்திட்டத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்தது.

ஏப்ரல் 7 அன்று ஒரு தலையங்கத்தில், டைம்ஸ், “காங்கிரசுடன் சேர்ந்து உழைத்து, டிரோன் தாக்குதல்கள் குறித்து ஒரு நீடித்த சட்டபூர்வ கட்டமைப்பை தோற்றுவிக்குமாறு” கோரியது. இந்த கட்டமைப்பு “தகவல்களை சேகரிக்க, உளவு பார்க்க ஒப்புதல் கொடுக்கும் சிறப்பு நீதிமன்ற முறையை ஒத்திருக்க வேண்டும்- அதாவது அரசாங்கத்தின் பிடியான கோரிக்கைகளில் 99.9 வீதத்தை அமுல்படுத்தும், வெளியுறவு உளவுத்துறைக் கண்காணிப்பு சட்டத்தின் கீழ் நிறுவப்பட்ட இரகசிய நீதிமன்றமாக இருக்க வேண்டும்- என்றது.

அதே நேரத்தில், மஷேட்டின் கட்டுரைகளிலும் பிரதிபலிப்பது போல், சிஐஏ. திடீரென “படுகொலை விவகாரத்திற்குத் திரும்பியுள்ளமை” மற்றும் அமெரிக்க

குடிமக்களை இலக்கு வைத்துக் கொல்கின்றமையும், நீண்டகால விளைவு தரும் தாக்கங்களை கொண்டுள்ளன என்பது பற்றி, ஆளும் வர்க்கத்திற்குள்ளேயே ஐயத்திற்கு இடமின்றி கவலைகள் வெளிப்பட்டுள்ளன.

சி.ஐ.ஏ. பாக்கிஸ்தானில் செய்யும் கறைபடிந்த செயல்கள் பற்றிய கூடுதலான விவரங்கள் ஐயத்திற்கு இடமின்றி இன்னமும் கூறப்பட உள்ளன. குறிப்பாக ஓசாமா பின் லேடனை மே 2011ல் படுகொலை செய்த காலத்தில், சிஐஏ.ஏ.க்கும் பாக்கிஸ்தான் உளவுத்துறைக்கும் இடையே முன்பிருந்த ஒத்துழைப்பு உறவு முறிந்திருந்தன. இதன் காரணம் முற்றிலும் விளக்கப்படவில்லை.

அந்த நேரத்தில் சிஐஏ. பாக்கிஸ்தான் அதிகாரிகளுக்கு அது கொடுத்திருந்த பல

பாக்கிஸ்தானில் சிஐஏயின் டிரோன் கொலைத்திட்டம் பற்றிய சமீபத்திய வெளிப்பாடுகள். புஷ் மற்றும் ஓபாமா நிர்வாகங்களில் அனைத்து உயர்மட்ட அதிகாரிகளும் போர்க் குற்றத்திற்காக உடனே கைது செய்யப்பட்டு, குற்றம்சாட்டப்பட்டு, வழக்குத் தொடர வேண்டிய தேவையை உறுதிப்படுத்துகிறது.

உறுதிமொழிகளை மீறியது. பாக்கிஸ்தான் அதிகாரிகள் ஒப்புதல் கொடுத்தபின்னரே டிரோன் தாக்குதல்கள் நடத்தப்படும் என்பதும் அதில் அடங்கும். கொலைகளின் விகிதம் நடைமுறையில் வியத்தகு அளவில் பெருகியது. இதற்கிடையில் பாக்கிஸ்தான், சிஐஏ. செயலர் றேமண்ட் டேவிஸைக் கைது செய்தது. (இவரை ஓபாமா நிர்வாகம் தவறான முறையில் “இராஜதந்திரி” என்று கூறியது). லாகூரில் ஜனவரி 2011இல் நடந்த சம்பவத்தில் டேவிஸ் இரண்டு பாக்கிஸ்தானிய குடிமக்களைக் கொன்ற பின்னரே கைது செய்யப்பட்டார். ஒரு அமெரிக்க எஸ்டி.ஐ. வாகன் அந்த இடத்தில் இருந்து தப்பிச் செல்வதற்கு முன்னர் மூன்றாவது நபரையும் மோதிக் கொன்றது. பாக்கிஸ்தானில் டேவிஸ் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார் என்பது ஒரு பொழுதும் முற்றிலும் விளக்கப்படவில்லை. பெப்பிரவரி 2011

அறிக்கை ஒன்று, கராச்சியைத் தளமாகக் கொண்ட இன்டர்நேஷனல் ஹெரால்ட் டிரியூனின் இணைப்புடைய எக்ஸ்பிரஸ் டிரியூன், “டேவிஸ்தான் லாகூர் மற்றும் பஞ்சாபின் பிற பகுதிகளில் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளை திட்டமிட்டுச் செயல்படுத்தி வந்தார்” என்று ஒரு மூத்த பஞ்சாப் பொலிஸ் அதிகாரி கூறியதாக மேற்கோளிடப்பட்டுள்ளது.

டி.டி.பி. எனப்படும் தஹ்ரீக் எதாபிபனுடன் டேவிஸ் “நெருக்கமான பிணைப்புக்கள்” கொண்டிருந்தார் என்று அதிகாரி கூறினார். “டேவிஸ்தான் இரத்தக்களரி எழுச்சிக்கு எரியூட்டப் பஞ்சாபில் தலிபானுக்கு இளைஞர்களை அணிதிரட்ட காரணம்.”

அமெரிக்கா மார்ச் 2011ல் டேவிஸின் விடுதலையை பெற்ற பின், சிஐஏ. வடக்கு வஜீரிஸ்தானில் டட்டா கேல் கிராமத்தில் ஒரு பழங்குடி குழுக் கூட்டத்தின் மீது குண்டுபோட்டு ஜன் கணக்கான மக்களைக் கொன்றது. மஷேட்டி, “பெரும் தாக்குதல், சிஐஏ. டேவிஸ் சம்பவம் பற்றிய அதன் சீற்றத்தை பெரிதும் வெளிப்படுத்துவதை காட்டுகின்றது” என்று பெயரிடப்படாத அமெரிக்க அதிகாரிகள் கூறியதாகத் தெரிவித்துள்ளார்.

மஷேட்டியின் கருத்துப்படி, பாக்கிஸ்தானுக்குள் ஆழ்ந்த எதிர்ப்புக்களை தூண்டிய டட்டா கேல் படுகொலை, ஓபாமா நிர்வாகத்திற்குள் குற்றம்சாட்டப்பட்டவர்கள் மீது கசப்பான குற்றச்சாட்டுக்களை சுமத்தியது. பாக்கிஸ்தானில் உள்ள அமெரிக்க தூதர் காமரோன் முன்டர், சிஐஏ. ஏ. தாக்குதல்கள் நடத்தப்படுமுன் அவற்றிற்கு ஒப்புதல் கொடுக்கும் உரிமையை நாடினார். இது ஒரு கூட்டத்திற்கு வழிவகுத்ததுடன் அதில் அப்பொழுது சிஐஏ. இயக்குனராக இருந்த லியோன் பானெட்டா, “நான் உங்களின் கீழ் இயங்கவில்லை” என முன்டரிடம் கூறியதாகவும், வெளிவிவகார செயலர் கிளின்டன், தூதருக்கு ஆதரவாகப் பேசியபோது, “இல்லை, ஹில்லாரி, நீங்கள்தான் முற்றிலும் தவறு” என பானெட்டா பதிலளித்ததாகவும் மஷேட்டி எழுதுகிறார்.

இதற்கு சற்றுபின் ஓபாமா, பானெட்டாவை பாதுகாப்பு மந்திரியாக நியமித்தார். செனட்டும் அந் நியமனத்தை ஏகமனதாக உறுதிப்படுத்தியது.

பாக்கிஸ்தானில் சிஐஏயின் டிரோன் கொலைத்திட்டம் பற்றிய சமீபத்திய வெளிப்பாடுகள், புஷ் மற்றும் ஓபாமா நிர்வாகங்களில் அனைத்து உயர்மட்ட அதிகாரிகளும் போர்க் குற்றத்திற்காக உடனே கைது செய்யப்பட்டு, குற்றம்சாட்டப்பட்டு, வழக்குத் தொடர வேண்டிய தேவையை உறுதிப்படுத்துகிறது.

பங்களதேஷ் கட்டிடச் சரிவும் உலகப் பெருநிறுவனங்களும்

பீட்டர் சிமன்ட்ஸ்

8 மே 2013

ராணா பிளாசா கட்டிடச் சரிவின் இரண்டு வாரங்களுக்கு பின்னர், தங்கள் ஆடை உற்பத்திக் கான மூலாதாரமாக பங்களாதேஷைக் கொண்டுள்ள வால்மாட், பிரைமர்க், பெண்டன் மற்றும் ஏனைய உலக சில்லறை விற்பனைப் பெருநிறுவனங்களும், அந்த அவலத்தில் இருந்து தங்களை தூரவிலக்கிக்கொள்ளவும் தமது மதிப்புச் சாயலையும் தமது இலாபங்களையும் தக்கவைத்துக்கொள்ளவும் வஞ்சகமான பொது உறவு பயிற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளன.

நேற்றுவரை, உத்தியோகபூர்வ இறப்பு எண்ணிக்கை 705 ஆகி, இன்னும் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் காயமுற்றும் இருக்கின்ற நிலையில், இக் கட்டிடப் பொறிவு நாட்டின் வரலாற்றிலும், உலகிலும் மிக மோசமான தொழிற்சாலை பேரழிவாகிவிட்டது. ராணா பிளாசா, முறையற்ற முறையில் கட்டப்பட்டுள்ள ஆயிரக்கணக்கான பங்களாதேச அடிமை உழைப்பு நிலையங்களின் ஒரு மாதிரியாகும். இங்கு தொழிலாளர்கள் மாதம் 38 டாலருக்கு உலகின் மிகப் பெரிய நிறுவனங்களுக்கான தேவைகளை நிறைவு செய்து வந்தனர்.

ஏப்ரல் 24 பேரழிவுச் செய்தி வெளிவந்தவுடன், நன்கு ஒத்திகை பார்க்கப்பட்ட செய்தி ஊடக நடவடிக்கை அமுலுக்கு வந்தது. நல்ல ஆதாரவளமுள்ள பெருநிறுவனங்களின் பொது உறவு பிரிவுகள், நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ தலையிட்டு, உயிரிழப்புக்கள் பற்றிய தங்கள் “அதிர்ச்சியை”யும் “வருத்தத்தையும்” தெரிவித்து, உடனே அறிக்கைகளை வெளியிட்டன. கட்டிடத்தில் இருந்த ஐந்து ஆடை ஆலைகளுடன் தங்களுக்கு உள்ள எந்தவொரு தொடர்பையும் மறுக்க பெரும்பாலான நிறுவனங்கள் முற்பட்டன. இது நல்ல வளமுடைய சட்டத்துறைகளின் ஆலோசனையின் பேரிலேயே நடந்திருக்கும் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் கிடையாது. ஒரு சில நிறுவனங்களே ராணா பிளாசா வழங்குனர்களுடன் தங்கள் தொடர்பை ஒப்புக் கொண்டனர்.

முதலைக் கண்ணீரும், “அதிர்ச்சி” அறிக்கைகளும் முற்றிலும் பாசாங்குத்தனமானவை. நன்கு அறியப்பட்ட சர்வதேச வியாபார இலச்சினை கொண்ட நிறுவனங்கள் சில, தங்கள் பொருட்களை பங்களாதேஷில் கொள்வனவு செய்வதற்கான காரணம், அங்கு செலவுகள் மிகக் குறைவாக இருப்பதே ஆகும். அங்கு ஊதியங்கள் மட்டுமின்றி, சட்ட ஒழுங்குகளின் குறைபாடுகளால் நிர்வாகச் செலவுகளும்

காய்பற்றும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்கள் கட்டிடக் கூழங்களை அகற்றுக் கொள்ளும் போது. (படம் பங்களாதேஷ் தொழிலாளர் ஒத்துழைப்புக்கான சமரசம்)

குறைவாகவே உள்ளன. ஊழலுக்கும் இலஞ்சத்திற்கும் பெயர் போன ஒரு நாட்டில், நாட்டின் சட்ட ஒழுங்கை செயல்படுத்த அரசாங்கம் மிகவும் குறைவான ஆய்வாளர்களையே நியமித்துள்ள நிலையில், பாதுகாப்பு மற்றும் கட்டிடங்களின் தரங்கள் பெரும்பாலும் வெறும் கடதாசியிலேயே உள்ளன.

பல பெருநிறுவனங்கள், உற்பத்தி தரம் திருப்தியாக இருப்பதை உறுதி செய்வதாக பாவனை செய்யும் வகையில், ஒரு “பரிசோதனை” முறைமையின் உதவியுடன், தமது வழங்குனர்களுக்கு வழிகாட்டல்களை அமைத்துள்ளதன் மூலம், தாம் அக்கறைகொண்டவை போன்ற ஒரு பகட்டுத் தோற்றத்தைக் காட்டுகின்றன. இதில் அரசாங்கம் - சாரா அமைப்புக்களின் ஈடுபாட்டுடன், பாதுகாப்பு மற்றும் பணிநிலைமைகள் குறித்து கண்காணிப்பு செய்வதும் ஒரு தொழிற்சாலை விட்டது. வழிகாட்டிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டு, தேவைக் கட்டளைகள் பொதுவாக சிறிய அடிமையுழைப்பு நிலையங்களுக்கு உப-ஒப்பந்தத்துக்கு கொடுக்கப்படுகின்றன. உற்பத்தியாளர்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலையை அடைவதற்காக செலவுகளை வெட்டுகின்ற நிலையில், இந்தக் கணக்கீடுகள் எப்போதாவது வரும் தொந்தரவுகள் மட்டுமே.

வர்த்தக சமூக இணக்கப்பாட்டு முன்னெடுப்பு (Business Social Compliance Initiative) என்னும்,

பிரஸ்ஸல்ஸைத் தளமாகக் கொண்டுள்ள கண்காணிப்புக் குழு, தமது கண்காணிப்பாளர்கள் தங்கள் வாடிக்கையாளர்கள் சார்பாகக் ராணா பிளாசாவிற்குள் இரு ஆடை ஆலைகளுக்கு ஒப்புதல் கொடுத்துள்ளனர் என்று தெரிவிக்கிறது. கட்டிடத்தின் கட்டுமானத் தன்மையின் உறுதிப்பாடு அவர்களுடைய சரிபார்க்கும் பட்டியலில் இல்லை.

ராணா - பிளாசா பேரழிவின் அளவு, உலகெங்கிலும் உள்ள மக்களை திகிலடைய வைத்துள்ளதுடன் சில்லறை விற்பனைப் பெருநிறுவனங்களை தங்கள் வணிகத்தை வேறு இடங்களுக்கு மாற்றுவது குறித்தும் பரிசீலிக்க வைத்துள்ளது. கடந்த வாரம், நியூ யோர்க் டைம்ஸ், உலகின் மிகப் பெரிய உரிமம் பெற்ற, ஆண்டு விற்பனை கிட்டத்தட்ட 40 பில்லியன் டாலர்களைக் கொண்ட நிறுவனமான வால்ட் டிஸ்னி, மார்க் மாதம் ஒரு அறிவுரையை வெளியிட்டு, பங்களாதேஷிலும் இன்னும் சில நாடுகளிலும், வியாபார சின்னத்தில் பேர் போன பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதை நிறுத்த வேண்டும் எனக் கோரியதை எடுத்துக்காட்டியுள்ளது. கடந்த நவம்பர் மாதம் 112 தொழிலாளர்களை கொன்ற, டஸரீன் அலங்கார ஆடை ஆலையின் அழிவின் போது, அங்கும் டிஸ்னி இலச்சினை பதித்த பொருட்கள் காணப்பட்டிருந்தன.

அந்த நேரம் வரை அந்தத் தீ விபத்துதான் நாட்டின் மோசமான

தொழில்துறை பேரழிவாக இருந்தது. ஆனால், டிஸ்னி பொருட்களை வாங்குவதை நிறுத்துவது என்பது முற்றிலும் ஒரு வணிக முடிவாகும். அதன் பெருநிறுவன மதிப்புத் தோற்றத்திற்கு ஏற்பட்ட பாதிப்பு, அதன் இலாபத்தில் ஒப்புமையில் மிகச் சிறிய பாதிப்பையே ஏற்படுத்தும். ஏனெனில் அதன் பொருட்களில் மிகச் சிறியளவே பங்களாதேஷில் உற்பத்தியாகின்றன. டிஸ்னி தனது அறிக்கையில், ஓராண்டிற்குள் படிப்படியாக உற்பத்தி அங்கிருந்து அகற்றப்பட்டுவிடும் எனக் கூறியது. உலக வங்கியுடன் தொடர்பு கொண்ட சர்வதேசத் தொழிலாளர் அமைப்பும் (ஐ.எல்.ஓ.) சர்வதேச நாணய நிதியமும் கூட்டாக முன்னெடுக்கும், சிறந்த தொழில் திட்டத்திற்கு தொழிற்சாலைகள் ஒத்துழைக்கத் தொடங்கினால், ஆலைகள் மீண்டும் அங்கு கொண்டுவருவதற்கு டிஸ்னி கதவுகளைத் திறந்தே வைத்துள்ளது.

நிதி ரீதியாக விட்டு வெளியேற முடியாத நிலையில் உள்ள பெருநிறுவனங்கள் பாதுகாப்பு மற்றும் கட்டிடத் தரங்களில் சோடிப்பு மாற்றங்களைச் செய்ய பங்களாதேஷ் அரசாங்கத்துக்கும் உற்பத்தியாளர்க்கும் அழுத்தம் கொடுப்பதற்காக ஐ.எல்.ஓ., தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் பல அரசாங்கம் சாரா நிறுவனங்களின் சேவைகளின் சேவைக்கு அழைப்பு விடுத்துள்ளன. கடந்த வாரம் பங்களாதேச ஆடை உற்பத்தியாளர்கள் மற்றும் ஏற்றுமதியாளர்கள் சங்கம் (BGMEA) தன் உலகளாவிய வாடிக்கையாளர்களை தக்கவைத்துக் கொள்ளும் பெரும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு, எச் அன்ட் எம், ஜே.சி. பென்னி, கப், நைக், லி, ஃபன்ட், டெஸ்கோ உட்பட 40 வாங்குவோரின் பிரதிநிதிகள் சந்தித்தது. அதன் உறுப்பினர்களின் கட்டிட ஆய்வுகள் அனைத்தையும் நடத்துவதாகவும் அது உறுதியளித்துள்ளது.

பிரைமார்சு போன்ற சில பெருநிறுவனங்கள் கிட்டத்தட்ட 1,200 டொலர்களை ராணா பிளாசா பேரழிவில் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு அளிக்க உறுதியளித்துள்ளன. டஸரின் அலங்காரப் பொருள் ஆலையின் பேரழிவில் நேரடியாகத் தொடர்புபடுத்தப்பட்ட வால்மார்ட், அமைதிப்படுத்துவதற்கான பணம் என்பதற்கு சமமானதை கூட வழங்க மறுத்த போதிலும், 1.6 மில்லியன் டாலர்களை பங்களாதேஷில் அடையாள தீயணைப்பு பாதுகாப்பு பயிற்சித் திட்டத்தை நடத்துவதற்குக் கொடுத்துள்ளது. இந்தத் தொகைகள் அற்பமானவை, ஐயத்திற்கு இடமின்றி டிஸ்னி தனது முடிவை எடுப்பதற்கு பயன்படுத்தும் செலவு-நன்மை பகுப்பாய்வு வழிமுறைகள் மூலம் கணக்கிடப்பட்டவை. ஐரோப்பிய சில்லறை வியாபாரிகளின் சார்பில் செயல்படும் ஐரோப்பிய ஒன்றியம், கடந்த வாரம் அறிக்கை

ஒன்றை வெளியிட்டு, பங்களாதேசம் ஐரோப்பிய சந்தைகளுக்கு முன்னுரிமை அடிப்படையில் வணிகம் செய்வதற்குத் தடை விதிக்க இருப்பதாக அச்சுறுத்தியது. வெளியூறவுக் கொள்கை தலைவர் காத்திரின் ஆஷ்டன் மற்றும் வணிக ஆணையர் கரேல் டு குக்ட் ஆகியோர், ஐரோப்பிய ஒன்றியம் “அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் நாடுகள் சம்பந்தப்பட்ட வழங்கல் தொடர்ச்சியை நிர்வகிக்கும் பொறுப்புள்ள நிர்வாகத்தை ஊக்குவிக்க உரிய நடவடிக்கை எடுப்பது பற்றி” அக்கறை காட்டுகிறது, எனத் தெரிவித்தனர். கிட்டத்தட்ட

முதலாளித்துவத்தின் உலக நெருக்கடியின் மத்தியில், பாதுகாப்புத் தரங்கள், பணி நிலைமைகளை முன்னேற்றுவதற்கு முற்றிலும் மாறாக, பெருநிறுவனங்கள் தங்களுக்கு விநியோகம் செய்யும் நிறுவனங்களிடையே ஈவிரக்கமற்ற போட்டியை ஏற்படுத்துவதிலேயே தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளன. இலாபங்களுக்கான இடையறா உந்துதல், வளர்ச்சி பெறும் நாடுகளில் மட்டுமன்றி, முன்னேறிய நாடுகளிலும் உள்ள தொழிலாளர்களிடையே சுகாதாரம், பாதுகாப்பு மற்றும் வாழ்க்கைத் தரங்களில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.

60 வீதமான பங்களாதேஷ் ஆடை ஏற்றுமதிகள் ஐரோப்பாவிற்கு செல்கின்றன. ஐரோப்பிய ஒன்றியம் இப்படிக்கட்டிடக் கொள்வது பங்களாதேச தொழிலாளர்களின் நிலையை முன்னேற்றுவதுடன் எத்தொடர்பையும் கொண்டிருக்கவில்லை. ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் அதிகாரிகள் பைனான்சியல் டைம்ஸிடம் வணிக விருப்பங்கள் திரும்பப் பெறப்படல் என்பது “தீவிரமான நடவடிக்கையாக இருக்கும்” அது அநேகமாக நடைபெறாது என்றார். ஒரு ஐரோப்பிய ஆணையர் செய்தித்தாளிடம் கூறியபடி, இந்த அறிக்கை பங்களாதேச அதிகாரிகளை நோக்கி இயக்கப்பட்டது,

“சற்று நெருப்பை அவர்கள் காலின் கீழ் இருக்கும் நோக்கத்துடன்” என உள்ளது.

வணிக முன்னுரிமைகள் திரும்பப் பெறப்பட்டால், அல்லது முக்கிய நிறுவனங்கள் டிஸ்னியின் உதாரணத்தைப் பின்பற்றினால், பங்களாதேசப் பொருளாதாரத்தின் மீதான பாதிப்பு பேரழிவைத் தரும். நாட்டின் ஏற்றுமதிகளில் 80 வீதத்தை ஆடை உற்பத்தி இட்டு நிரப்புவதோடு, 3 மில்லியனுக்கும் அதிகமான தொழிலாளர்கள் நேரடியாக ஆடை தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர், பலரும் வேலைகளை இழப்பர், ஏற்கனவே பங்களாதேஷ் மக்களைப் பாதித்துள்ள பரந்த வறுமையை இது அதிகரிக்கும்.

மேலும் பங்களாதேஷில் இருந்து வெளியேறும் எத்தகைய பெருநிறுவனமும், மற்றொரு மலிவு உழைப்பு களத்துக்கே செல்லும், சாத்தியமானால் இதையும் விட குறைந்த செலவுகளை உடைய நாட்டுக்குச் செல்லும். சில பாதுகாப்பு ஒழுங்குகளுடன், பணிவடக்கமுள்ள தொழிலாளர் படைகிடைப்பதை உறுதி செய்யக்கூடிய, இராணுவ மேலாதிக்கத்திலான பர்மா (மியன்மர்) ஒரு சாத்தியமான மாற்றீடாக முன்னிலைப்படுத்தப்படுகிறது. புதிய கோரிக்கையை அடைவதற்கான விரைவு, இதே போல் ஆபத்தான முறையற்ற கட்டிடங்கள் முளைப்பதை உறுதிப்படுத்தும். கடந்த செப்டெம்பரில், கராச்சியில் நடந்த ஆடைத் தொழிற்சாலை தீ விபத்தில் கிட்டத்தட்ட 300 தொழிலாளர்கள் கொல்லப்பட்ட பாகிஸ்தானும், மற்றும் இலங்கை, கம்போடியா மற்றும் ஹைட்டி போன்ற நாடுகளில் உள்ள மலிவு உழைப்புக் களங்களும் ஏனைய சாத்தியங்களாகும்.

முதலாளித்துவத்தின் பூகோள நெருக்கடியின் மத்தியில், பாதுகாப்புத் தரங்கள், பணி நிலைமைகளை முன்னேற்றுவதற்கு முற்றிலும் மாறாக, பெருநிறுவனங்கள் தங்களுக்கு விநியோகம் செய்யும் நிறுவனங்களிடையே ஈவிரக்கமற்ற போட்டியை ஏற்படுத்துவதிலேயே தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளன. இலாபங்களுக்கான இடையறா உந்துதல், வளர்ச்சி பெறும் நாடுகளில் மட்டுமன்றி, முன்னேறிய நாடுகளிலும் உள்ள தொழிலாளர்களிடையே சுகாதாரம், பாதுகாப்பு மற்றும் வாழ்க்கைத் தரங்களில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. காலங்கடந்த முதலதாளித்துவ முறைமைக்கு முடிவுகட்டி, மனிதகுலத்தின் எரியும் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்காக பகுத்தறிவார்ந்த உலக சோசலிச பொருளாதார திட்டத்தை ஸ்தாபிக்க ஆசியா, ஐரோப்பா, அமெரிக்கா மற்றும் உலகம் முழுவதும் உள்ள தொழிலாளர்கள் ஐக்கியப்பட்டுப் போராடுவதே, உயிர் மற்றும் உடல் உறுப்புக்களை இழக்கும் இத்தகைய துன்பத்துக்கு முடிவு கட்டுவதற்கான ஒரே வழி.

ஆளும் வர்க்கத்தின் தாக்குதலை முறியடிக்க

இந்திய தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு சோசலிச வேலைத்திட்டம் தேவை

உலக சோசலிச வலைத் தள
ஆசிரியர் குழு
20 பெப்பிரவரி 2013

பெட்ரோல் டீசல் விலையேற்றம், ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் முறையை ஊக்குவிப்பது, பெரு வணிகங்களுக்கு பாரிய வரிச் சலுகைகள் மற்றும் தனியார்மயமாக்கம் உட்பட்ட காங்கிரஸ் கட்சி தலைமையிலான ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி (UPA) அரசாங்கத்தின் சமூகப் பொருளாதார கொள்கைகளுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் முகமாக, இன்றும் வியாழக்கிழமையும் நடைபெறுகின்ற இரண்டு நாள் பொது வேலைநிறுத்தத்தில் இந்தியா முழுவதும் பத்து மில்லியன் கணக்கிலான தொழிலாளர்கள் பங்குபெறுகின்றனர்.

ஐரோப்பா, அமெரிக்கா மற்றும் ஆசியாவின் பிற பகுதிகளில் இருக்கும் தமது சக ஆளும் வர்க்கங்களைப் போலவே, இந்திய ஆளும் வர்க்கமும், 1930களின் பெருமந்தநிலைக்குப் பிந்தைய உலக முதலாளித்துவத்தின் மிகப் பெரும் நெருக்கடிக்கு தொழிலாள வர்க்கத்தையும் கிராமப்புற உழைக்கும் மக்களையும் விலை கொடுக்க வைப்பதில் உறுதியுடன் இருக்கிறது. விலை மானியங்களை வெட்டுதல், வால்மார்ட் போன்ற வியாபாரச் சின்னத்தில் பேர்போன பல அந்நிய இராட்சத நிறுவனங்களுக்கு சில்லறை வணிகத் துறையை திறந்து விடுதல் உள்ளிட்ட “பேரிடியான சீர்திருத்தங்களை” திணித்த தனது அரசாங்கத்தின் செயலை நியாயப்படுத்தி பிரதமர் மன்மோகன் சிங், சென்ற செப்டம்பரில், உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களை சமாதானப்படுத்துகின்ற “தியாகங்களை” இந்திய மக்கள் செய்தாக வேண்டும் என்று பிரகடனம் செய்தார்.

அதனையடுத்து நிதியமைச்சர் சிதம்பரம் பாரிய சமூகச் செலவின வெட்டுகளை திணித்தார். 2012-13 வரவு-செலவுத் திட்ட ஒதுக்கீட்டில், 65 சதவீதத்துக்கும் அதிகமாக செலவினம் வெட்டப்பட்டது. காங்கிரஸ் தலைமையிலான அரசாங்கம், அடுத்த மாத வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் விலை மானியங்கள் சம்பந்தப்பட்டவற்றிலும் மேலதிக வெட்டுகளை மேற்கொள்ளவிருப்பதாக, சிதம்பரம் ஃபைனான்சியல் டைம்ஸ் பத்திரிகைக்கு சமீபத்தில் அளித்தவொரு நேர்காணலில் உறுதியாகத் தெரிவித்திருந்தார்.

பெரு வணிகங்கள் இந்த நடவடிக்கைகளை வரவேற்றுள்ள போதிலும், பாரிய ஆட்குறைப்புகளைச் செய்யவும் ஆலைகளை மூடவும் இருக்கும் தடைகளை அகற்ற வேண்டும் என்பது

உட்பட மேலும் அதிகமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று அவை கூச்சலிடுகின்றன. அரசாங்கத்தை மேலதிகமாய் வலது நோக்கித் தள்ளும் நோக்கத்தோடு, இந்தியப் பெருநிறுவனங்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்ற பல முன்னணி மனிதர்களும் 2014 தேர்தலில் குஜராத் முதலமைச்சர் நரேந்திர மோடியை பிரதம வேட்பாளராக முன்நிறுத்துகின்றனர். அவர்களது பரிவுக்குள்ளாகியுள்ள மோடி, பெருவணிகங்களை ஊக்குவிப்பதில், அதாவது வேலை நிறுத்தங்களை ஒடுக்குவதோடு இந்திறுவனங்களுக்கு இலவச நிலத்தையும் இன்னபிற இலாபகரமான சலுகைகளையும் வழங்குவதில் சாதனை படைத்துள்ள, கடைநீக்கெடுத்த இந்து மேலாதிக்கவாதியும் “வின் பேச்சு பேசாத, வலிமையான மனிதராகத்” திகழ்வதில் தனக்கென ஒரு பாணியைக் கொண்டவராவார்.

தங்கள் வேலை மற்றும் வாழ்க்கை நிலைமைகளின் மீது இந்திய உயரடுக்கு தொடுக்கின்ற தாக்குதலை எதிர்த்துப் போராட தொழிலாளர்கள் உறுதியாக இருக்கின்றனர் என்பதற்கு இன்றைய பொது வேலைநிறுத்தம் சாட்சியமளிக்கிறது. தொழிற்சங்கங்கள் இந்த நடவடிக்கைக்கு அழைப்பு விடுத்ததற்குக் காரணம் தொழிலாள வர்க்கத்தின் எதிர்-தாக்குதலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அல்ல, மாறாக தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீது தங்களது கட்டுப்பாட்டைப் பராமரிக்கவும், அதன் பெருகும் கீற்றம் மற்றும் போக்குணத்தை தோற்றவற்ற ஆர்ப்பாட்டங்களாக திசைதிருப்பவும், அதனை அரசியலரீதியாக ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சி மற்றும் உத்தியோகபூர்வ எதிர்க்கட்சியான இந்து மேலாதிக்கவாத பாரதிய ஜனதா கட்சி உள்ளிட்ட முதலாளித்துவ கட்சிகளுக்கு பின்னால் முடிச்சுப் போடுவதற்கே ஆகும்.

இந்தியாவின் இருபெரும் ஸ்ராலினிச நாடாளுமன்றக் கட்சிகளான இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (சிபிஐ), இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (சிபி.எம்.) ஆகியவற்றின் தொழிற்சங்க இணைப்புகளான அணைத்து இந்திய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ் (AITUC), இந்திய தொழிற்சங்க மையம் (CITU) ஆகியவற்றின் கரங்களிலேயே இந்த வேலைநிறுத்தத்தின் அரசியல் தலைமை பெருமளவில் இருக்கிறது.

இந்தியாவை உலக முதலாளித்துவத்திற்கான மலிவு உழைப்பு களமாக ஆக்குவதற்கான முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் முனைப்பை எதிர்ப்பவர்களாக

ஸ்ராலினிஸ்டுகள் காட்டிக் கொள்கின்றனர். இப்போதைய அரசாங்கத்துக்கும் இதற்கு முன்பிருந்த பா.ஜ.க. தலைமையிலான அரசாங்கத்துக்கும் “மக்கள்-சார்பு” கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வைக்க அழுத்தம் கொடுக்க முடியும் என்று கூறி, ஸ்டாலினிஸ்டுகள் அவ்வப்போது ஒருநாள் வேலைநிறுத்தங்களை ஏற்பாடு செய்து வந்திருக்கின்றனர்.

ஆயினும், ஆளும் வர்க்கத்தின் பிரதானக் கட்சிகள் “மக்களுக்கு சேவை செய்யும்படி செய்வதற்கு” அக்கட்சிகளை நெருக்குவதிலேயே தொழிலாள வர்க்கம் தனது சக்தியைச் செலவிட வேண்டும் என்ற ஆபத்தானதும் பிற்போக்கானதுமான மாயையைப் பரப்புவதற்கும் அப்பால் அவர்களது வகிபாகும் விரிந்து செல்கிறது. இந்திய ஆளும் வர்க்கத்தின் சந்தை ஆதரவு சீர்திருத்த வேலைத்திட்டத்தை அமல்படுத்துவதில் சிபிஐ, மற்றும் சிபி.எம். ஒரு அதிமுக்கிய வகிபாகம் ஆற்றியிருக்கின்றன. இந்தியாவின் “புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையை” தொடங்கிய நரசிம்ம ராவ் தலைமையிலான காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திற்கும், அத்துடன் 2004-2008 வரை இப்போதைய அரசாங்கத்திற்கும் முண்டுகொடுத்தமை உட்பட, மத்தியில் தொடர்ச்சியாக வலது-சாரி அரசாங்கங்களுக்கு அவை முட்டுக் கொடுத்து வந்துள்ளன. மேலும், அவை ஆட்சியமைத்த மேற்கு வங்கம் மற்றும் கேரள மாநிலங்களிலும் சிபிஐ, சிபி.எம். மற்றும் இடது முன்னணியும் “முதலீட்டாளர்-ஆதரவு” கொள்கைகள் என வெளிப்படையாக அவையே வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொள்கின்ற கொள்கைகளையே பின்பற்றி வந்திருக்கின்றன. சமூகச் செலவினங்களை வெட்டியது, தகவல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் அது சார்ந்த சேவைத் துறைகளில் வேலை நிறுத்தங்களை சட்டவிரோதமாக கியது மற்றும் பெருவணிகங்கள் தமது நிலங்களை பறிப்பதற்கு எதிராகப் போராடிய விவசாயிகளை வன்முறையால் ஒடுக்கியதும் இந்த “முதலீட்டாளர்-ஆதரவு” கொள்கைகளில் அடங்கும்.

ஏ.ஐ.டி.யூ.சி. மற்றும் சி.ஐ.டி.யூ. அத்துடன் அவர்களது அரசியல் குருக்களான சிபிஐ, சிபி.எம். ஆகியவற்றை பொறுத்தவரை, பெப்ரவரி 20-21 வேலைநிறுத்தப் போராட்டமானது வலதுசாரி அரசியல் சக்திகளுடன் அவர்கள் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு தொடர்ச்சியான ஒத்துழைப்பை

ஆழப்படுத்துவதற்கான ஒரு முயற்சியையே குறிக்கிறது.

காங்கிரஸ் கட்சியின் தொழிற்சங்கப் பிரிவான இந்திய தேசிய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ் (INTUC), மற்றும் பாஜகவுடன் இணைப்பு கொண்ட பாரதிய மஸ்தூர் சங்கம் (BMS) ஆகியவை இந்த வேலை நிறுத்தத்திற்கு ஆதரவளிப்பது “வரலாற்றுச் சிறப்பானது” என்று இவை போற்றுகின்றன. உண்மையில், ஆளும் வர்க்க அரசியல் கட்சிகளின் தொழிற்சங்க தலையாட்டிகளின் ஆதரவை பட்டியலிடுவதின் மூலம், இந்த வாரத்தின் வேலைநிறுத்த ஆர்ப்பாட்டம் அரசியல் ஸ்தாபனத்திற்கு விடுக்கப்பட்ட சவால் அல்ல என்பதையே ஸ்ராலினிஸ்டுகள் ஐயமறத் தெளிவுபடுத்துகின்றனர். மதிப்பீழ்ந்த வலதுசாரி ஜ.என்.டீ.யூ.சி. மற்றும் பி.எம்.எஸ். எந்திரங்கள், தங்கள் பங்காக, ஸ்ராலினிஸ்டுகளின் இந்த ஒத்துழைப்பு சலுகையை வரவேற்கின்றன. வெகுஜன அதிருப்தி கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமைகளின் கீழ், தங்களை “தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள்” என்று இவை கூறிக்கொள்ளும் பூச்சு வேலைக்கும், இவற்றின் கட்சிகள் ஆம் ஆத்மி (சாதாரண மக்கள்) குறித்துக் கவலைப்படுவனவாக போடும் வேடத்தையும் ஊக்குவிப்பதற்குமே இது வழியமைக்கும்.

தொழிலாள வர்க்கத்தை வலதுசாரி சக்திகளுடன் கட்டிப் போடுவதற்கே ஸ்ராலினிஸ்டுகள் முனைகின்றனர் என்பது எ.ஜ.டீ.யூ.சி. யின் பொதுச் செயலரும் சிபிஐயின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினருமான குருதாஸ் தாஸ்குப்தாவின் நடவடிக்கைகளில் வெட்ட வெளிச் சமாதானம். கர்நாடக முதலமைச்சர் ஜகதீஷ் ஷெட்டர் மற்றும் ஓரிஸா முதலமைச்சர் நவீன் பட்நாயகும் இந்த வேலைநிறுத்தத்திற்கு “தாமீக ஆதரவு” அளிப்பதாக தாஸ்குப்தா பெருமைபொங்கக் கூறியிருக்கிறார். ஷெட்டர் பா.ஜ.க. அரசாங்கமொன்றுக்கு தலைமை வகிக்கின்றார். பட்நாயக தலைமை கொடுக்கின்ற பி.ஜே.டி. என்கிற பிராந்தியக் கட்சி நவ-தாராளவாத சீர்திருத்தங்களை அமுல்படுத்தியிருப்பதுடன் பா.ஜ.க. தலைமையிலான தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி அரசாங்கம் ஆட்சியிலிருந்த ஆறு வருடங்கள் அதற்குச் சேவையாற்றி இருக்கிறது. எந்தவித அர்த்தமுமற்ற “தாமீக ஆதரவினை” பட்நாயக அறிவித்ததைத் தொடர்ந்து, “அவரது பெருந்தன்மையான ஆதரவுக்காகவும் சாதாரண மக்களின் மீதும் ஏழைகளின் பரிதாப நிலையின் மீதும் அவர் காட்டிய அக்கறைக்காகவும்” தாஸ்குப்தா அவருக்கு பகிரங்கமாக நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டார்.

மராத்தி மற்றும் இந்து மேலாதிக்கவாதத்தை தூண்டி விட்டும் வேலை நிறுத்தத்தை உடைக்க குண்டர்களை ஏற்பாடு செய்ததிலும் - இதில் மிகக் குறிப்பிடத்தக்கதாக 1982 பாம்பே

டெக்ஸ்டைல் வேலை நிறுத்தத்தைக் குறிப்பிடலாம்- பேர் போன ஒரு பாசிசக் கட்சியான சிவசேனாவிடம் இருந்து இந்த வேலை நிறுத்தத்திற்கு ஆதரவு பெறுவதற்காக, உத்தவ் தாக்கரேயைச் சந்திக்க மும்பைக்கும் பயணம் செய்தார் தாஸ்குப்தா.

மேற்கு வங்காளத்திலும் கேரளாவிலும் இடது முன்னணி அரசாங்கங்கள் பின்பற்றிய பெருவணிகக் கொள்கைகளின் விளைவாக, சிபிஐ. மற்றும் சிபிஎம். தொடர்ச்சியான தேர்தல் படுதோல்விகளைச் சந்தித்தன. 2009 இல் நடந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் இந்திய நாடாளுமன்ற மக்களவையில் இக்கட்சிகளது பிரதிநிதிகளின் எண்ணிக்கை பாதியாகி விட்டது. 2011 மாநிலத் தேர்தல்களில், மேற்கு

அமைகின்ற தொழிற்சங்கங்களை அரசாங்கம் உதாசீனப்படுத்துகிறது” என்று புலம்பினார்.

மேற்கு வங்காளத்தில் இந்த வாரத்தின் போராட்டத்தை ஒரேயொரு நாளுடன் மட்டுப்படுத்தியதை நியாயப்படுத்துவதற்கு எத்தகைய மோசடியான சாக்குப் போக்கினை சிபி.எம். கையிலெடுத்துள்ளது என்பதைக் கவனித்தால் தொழிலாளர்கள் ஸ்ராலினிஸ்டுகளைப் புரிந்து கொள்ள இயலும். புதிய முதலமைச்சர் மம்தா பானர்ஜி, சிபி.எம். அதிகாரத்தை கவிழ்க்க தான் கையிலெடுத்த வெகுஜனப் பங்காளர் என்ற வேடத்தை கலைவதற்கு அவர் போதுமானவா விரைந்து செயல்படவில்லை, என்று கருதுகின்ற பெரு வணிகங்களுக்கு விண்ணப்பிக்கவே வேலைநிறுத்தம்

ஸ்ராலினிஸ்டுகள். இந்த வாரத்தின் வேலைநிறுத்தப் போராட்டத்தின் மூலமாக, சமூக அதிருப்தியை கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைப்பதில் அவர்கள் எத்தனை உபயோகமாக இருப்பார்கள் என்பதையும், காங்கிரஸ் மற்றும் பா.ஜ.க.வையும் சார்ந்த சக்திகளுடனும் சேர்ந்து செயற்பட அவர்கள் எந்தளவு தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் ஆளும் வர்க்கத்திற்கு எடுத்துக் காட்டி, அரசியல் ஸ்தாபனத்தில் தாங்கள் இன்னமும் ஒரு முக்கியமான தரப்பினராக இருப்பதையும் அடுத்த ஆண்டு வரவிருக்கும் பொதுத் தேர்தலில் அரசியல் பேரத்திற்கு தங்களை வரவேற்கலாம் என்பதையும் இந்தியாவின் அரசியல் உயரடுக்கிற்கு உறுதிப்படுத்துவதற்கே முனைந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

வங்காளம், கேரளா ஆகிய இரு மாநிலங்களிலும் அக்கட்சிகள் அதிகாரத்தில் இருந்து கீழிறக்கப்பட்டன.

ஸ்ராலினிஸ்டுகள், இந்த வாரத்தின் வேலைநிறுத்தப் போராட்டத்தின் மூலமாக, சமூக அதிருப்தியை கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைப்பதில் அவர்கள் எத்தனை உபயோகமாக இருப்பார்கள் என்பதையும், காங்கிரஸ், பா.ஜ.க. ஆகிய இரண்டு கட்சிகளையும் சார்ந்த சக்திகளுடனும் சேர்ந்து வேலை செய்ய அவர்கள் எந்தளவு தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் ஆளும் வர்க்கத்திற்கு எடுத்துக் காட்டி, அரசியல் ஸ்தாபனத்தில் தாங்கள் இன்னமும் ஒரு முக்கியமான தரப்பினராக இருப்பதையும் அடுத்த ஆண்டு வரவிருக்கும் பொதுத் தேர்தலில் அரசியல் பேரத்திற்கு தங்களை வரவேற்கலாம் என்பதையும் இந்தியாவின் அரசியல் உயரடுக்கிற்கு உறுதிப்படுத்துவதற்கே முனைந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் ஸ்ராலினிசக் கட்சிகளின் முதலாளித்துவ ஆதரவு முன்னோக்கிற்கு குரல்கொடுத்த, தாஸ்குப்தா இம்மாதத்தின் ஆரம்பத்தில், “பொருளாதாரத்தில் ஒரு பங்குதாரராக

போராட்டத்தை ஒருநாளாகக் குறைப்பதன் மூலம் சிபி.எம். முனைகிறது. கொல்கத்தாவில் இருந்து வெளியாகும் டெலிகிராப் பத்திரிகை, சிபி.எம். இன் மாநிலத் தலைவர் ஒருவரின் விளக்கத்தை மேற்கோளிட் டுள்ளது: “மாநிலத்தின் நிலையையும் ஜி.சி.பி.எம். முன்னாள் முதலமைச்சர் புத்ததேவ் பட்டாச்சாரியாஸ தொழிற்சுறைக்கு ஆதரவாகத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருவதையிட்டும் கொண்டு பார்த்தால், இரண்டு நாள் வேலைநிறுத்தம் இடதின் மதிப்புத் தோற்றத்தை மோசமாகப் பாதிப்பதாக அமையும்.”

முதலாளித்துவம் தோற்றுப் போயிருக்கிறது. முன்னேறிய முதலாளித்துவ நாடுகளில், ஆளும் உயரடுக்கு கண்கூடான வகையில் சமூக எதிர்ப்புரட்சியைப் பின்பற்றி வருகிறது. பொதுச் சேவைகளையும் கடந்த நூற்றாண்டில் கொந்தளிப்பான போராட்டங்கள் மூலம் தொழிலாளர்கள் வென்றெடுத்திருக்கும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சமூக உரிமைகளையும் அழிப்பதற்கு அது முனைந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தியாவில், இருபது வருட சந்தைச் சீர்திருத்தங்கள், ஒரு சிறிய எண்ணிக்கையிலான பெருவணிக உயரடுக்கு

அபாரமான சொத்துகளைக் குவிப்பதற்கும், மக்களில் பெரும்பகுதியினர் வறுமைக்குள்ளும் பொருளாதாரப் பாதுகாப்பின்மைக்குள்ளும் வாழும் நிலைக்கும் இட்டுச் சென்றிருக்கும் நிலையில், இப்போது முதலாளித்துவ வர்க்கம் கோடிக்கணக்கிலான மக்களை வறுமைக்குள்ளும் நிக்கதிக்குள்ளும் தள்ள அச்சுறுத்துகின்ற “தியாகங்களை” வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

தொழிலாள வர்க்கம் தமது வேலைகளையும் ஊதியங்களையும் பாதுகாக்க வேண்டும், கண்ணியமான பொதுச் சுகாதாரம் மற்றும் கல்விக் கான உரிமையைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள வேண்டும் எனில், அது ஒரு சோசலிச வேலைத்திட்டத்துக்காக, ஒரு தொழிலாளர்-விவசாயிகள் அரசாங்கத்திற்காக தெற்காசியா மற்றும் உலகெங்கிலும் இருக்கும் தொழிலாளர்களுடன் ஒன்றிணைந்து நடத்துகின்ற ஒரு போராட்டத்தை முன்னெடுத்தாக வேண்டும். அத்தகையதொரு அரசாங்கம் வங்கிகளையும் அடிப்படையான தொழிற்சாலைகளையும் கைப்பற்றி அவற்றை பொது உரிமையின் கீழும் தொழிலாளர்களது கட்டுப்பாட்டின் கீழும் வைக்கும். அப்போது நான் பொருளாதாரமானது விரல் விட்டு

எண்ணத்தக்க முதலாளிகளை செழுமைப்படுத்துவதற்காய் இல்லாமல், சமூகத் தேவையை பூர்த்தி செய்வதற்கான வகையில் ஒழுங்கமைக்கப்பட முடியும்.

தொழிலாளர்கள் ஸ்ராலினிசக் கட்சிகளிடம் இருந்தும் அவற்றின் தொழிற்சங்கங்களிடம் இருந்தும் முறித்துக் கொண்டு தத்தமது வேலைத் தளங்கள் மற்றும் அயல் பிரதேசங்களில் போராட்டத்திற்கான புதிய அமைப்புகளை உருவாக்க வேண்டும். அந்தப் புதிய அமைப்புகள் தொழிலாளர்கள் மற்றும் அரசாங்கத்தின் தாக்குதல்களுக்கு எதிரான போராட்டத்திற்கு தலைமை கொடுப்பதோடு, ஆளும் வர்க்கம், அதன் அரசியல் பிரதிநிதிகள் மற்றும் அரசு எந்திரத்திற்கு எதிராக தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஒரு சுயாதீனமான அரசியல் இயக்கத்தையும் கட்டியெழுப்பும். இந்திய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் அடிமை உழைப்பு சுரண்டலைத் திணிப்பதில் அரசாங்கம், போலீஸ் மற்றும் நீதிமன்றங்களின் வகிபாகமானது மாருதி சுகி நிறுவனத்தின் மானேசர் கார் ஒன்றிணைப்பு ஆலையில் பாதிப்புக்குள்ளான தொழிலாளர்களின் பரிதாப நிலை தெளிவுபடுத்துகிறது.

ஏழை விவசாயிகளையும் மற்ற ஒடுக்கப்பட்ட வெகுஜனப் பிரிவுகளையும் நிலப்பண்ணையார்களுக்கு ம்,

கந்துவட்டிக்காரர்களுக்கும் மற்றும் பெருவணிகர்களுக்கும் எதிராக அணிதிரட்டத்தக்க ஒரு சோசலிச வேலைத்திட்டத்தை முன்னெடுப்பதின் மூலம், தொழிலாள வர்க்கமானது அந்த விவசாயிகள் மற்றும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கான தலைமையை வழங்க வேண்டும்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாய், இந்திய முதலாளித்துவ வர்க்கத்திற்கும் உலக ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் எதிரான போராட்டத்திற்கு தலைமை கொடுப்பதற்கு சர்வதேச சோசலிச வேலைத்திட்டம் மற்றும் முன்னோக்கிணை அடித்தளமாகக் கொண்ட ஒரு புதிய கட்சி தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு அவசியமாக இருக்கிறது. 1917 ரஷ்யப் புரட்சியில் இணைத் தலைவராகவும், முதலாவது தொழிலாள அரசு தனிமைப்பட்ட நிலைமைகளின் கீழ் தொழிலாள வர்க்கத்திடம் இருந்து அதிகாரத்தை தட்டிப்பறித்துக் கொண்ட சலுகைபடைத்த ஸ்ராலினிச அதிகாரத்துவத்தின் சமரசமற்ற எதிர்ப்பாளராகவும் திகழ்ந்த, லியோன்ட் ரொட்ஸ்கியால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சோசலிசப் புரட்சிக்கான உலகக் கட்சியான நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழு மட்டுமே சர்வதேசத் தொழிலாள வர்க்கத்தின் அத்தகையதொரு புரட்சிகரத் தலைமையை கட்டியெழுப்புவதற்கு போராடி வருகிறது.

இந்தியா: தமிழ் நாட்டில் நாம் தமிழர் கட்சி வகுப்பு வாதத்தை முன்னிலைப்படுத்துகிறது

அதியன் சில்வா
14 மே 2013

இலங்கை அரசாங்கம் சிறுபான்மை தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக மேற்கொண்ட போர்க் குற்றங்களை, தமது பிற்போக்கு வகுப்புவாதப் பிரச்சாரத்திற்கு பயன்படுத்தி வருவதில் தென் இந்திய மாநிலமான தமிழ்நாட்டிலுள்ள தமிழ்க்கட்சிகளில் தீவிரவாத நாம் தமிழர் கட்சி (NTK) முன்னணியில் உள்ளது.

இலங்கை அரசாங்கத்தின் மனித உரிமைகள் மீறல்கள் குறித்து ஐதா. மனித உரிமைகள் சபையில் (UNHRC) அமெரிக்கா ஒரு தீர்மானத்தை கடந்த மார்ச் மாதம் கொண்டு வந்தது. இந்த தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக வாக்களிப்பதற்கு இந்திய அரசாங்கத்தின் மீது அழுத்தம் கொடுக்கும் முயற்சியாக, நாம் தமிழர் கட்சியின் தலைவர் செபஸ்தியான் சீமான் ஜெனீவாவிற்குப் சென்றிருந்தார்.

அமெரிக்காவின் இத்தீர்மானம், இலங்கையில் உள்ள தமிழ் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை பாதுகாப்பது சம்பந்தமாக எந்தவித தொடர்பையும்

கொண்டிருக்கவில்லை. மாறாக, பிரிவினைவாத தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிராக இலங்கை அரசாங்கம் மேற்கொண்ட இனவாத யுத்தத்திற்கு வாஷிங்டன் தனது ஆதரவை கொடுத்திருந்ததோடு, அது போர்க் குற்றங்களை மேற்கொண்டபோது கண்களை மூடிக்கொண்டும் இருந்தது. 2009 மே மாதம் விடுதலைப் புலிகள் தோற்கடிக்கப்பட்ட பின்பு அமெரிக்கா மனித உரிமைகள் பற்றிய பிரச்சினைகளை எழுப்பி அழுத்தம் கொடுப்பதற்கான காரணம், இலங்கை ஜனாதிபதி மகிந்த இராஜபக்ஷ, தானாகவே சீனாவுடனான உறவை தூரத் தள்ளி வைப்பதற்காகும். ஆதலால், அமெரிக்காவினால் கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானத்தை ஆதரிப்பது என்பது, நாம் தமிழர் கட்சி மற்றும் இதர தமிழ் குழுக்களும் அமெரிக்காவின் மூலோபாய நலன்களை பாதுகாக்கும் நடவடிக்கையாகும்.

வகுப்புவாத அரசியல் தோல்வியின் விளைவே விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் தோல்வி என்ற உண்மையை நாம் தமிழர் கட்சி மற்றும் இதர தமிழ்க் கட்சிகள் மூடி மறைத்துள்ளன. இலங்கை இராணுவத்தினால்

ஒரு மூலைக்குள் முடக்கப்பட்ட முதலாளித்துவ விடுதலைப் புலிகள், இலங்கை, இந்தியா அல்லது உலகின் தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு அழைப்பு விடுவதற்கு இயல்பாகவே இலாயக்கற்று இருந்தனர். பதிலாக, கொழும்பு அரசாங்கம் மேற்கொண்ட யுத்தத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்த அமெரிக்கா, இந்தியா மற்றும் இதர அரசுகளுக்கு முழுப் பயனற்ற அழைப்புக்களையே அவர்கள் விடுத்தனர்.

விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பினுடைய இராணுவத் தோல்வியின் முதலாம் ஆண்டு தினமான 2010 மே 18ம் திகதி அன்றே நாம் தமிழர் கட்சி நிறுவப்பட்டது. ஒரு திரைப்பட இயக்குனரும் நடிகருமான சீமான், நாம் தமிழர் கட்சி என்ற பெயரைப் பயன்படுத்தி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் (தி.மு.க.), தமிழ்நாட்டின் ஆளும் கட்சியான அனைத்து இந்திய திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் (அ.இ.அ.தி.மு.க.) ஆகியவற்றை விட தன் கட்சி அதிக இனவாதத்தை கொண்டது என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறார். ஏற்கனவே, விடுதலைப் புலிகளின் ஒரு ஆதரவாளர்தான் சீமான்.

புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் இருக்கும் விடுதலைப் புலிகளின் எச்ச சொச்ச

குழுக்களான நாடு கடந்த தமிழீழ அரசாங்கம் மற்றும் உலகத் தமிழர் பேரவை போன்ற அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகளை ஜெனீவாவில் சீமான் சந்தித்தார். கொழும்பு அரசாங்கத்துடன் ஒரு அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளுதல் அல்லது தனிநாடு அமைப்பதற்கான ஆதரவை நாடுதல் என்ற நோக்கு நிலையுடன் இந்த அமைப்புகள், அமெரிக்க மற்றும் ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்திய சக்திகளிடம் ஆதரவை எதிர்பார்த்து காத்திருக்கின்றன.

மார்ச் 22 ம் திகதி அன்று ஜெனீவாவில் நடந்த பொதுக் கூட்டத்தில் பேசிய சீமான், நாம் தமிழர் கட்சி, இலட்சக்கணக்கான என் இன மக்களின் பிணங்களுக்கு இடையே பிரசுரிக்கப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டார். தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் இதர கட்சித் தலைவர்கள் “உண்மையான தமிழர்கள்” அல்ல, அவர்கள் திராவிடர்கள் என்று சீமான் குற்றம்சாட்டினார் - இந்த திராவிடர்கள் என்ற சொற்றொடர் பொதுவாக தென்விந்திய மாநிலங்களான தமிழ்நாடு, கேரளா, கர்னாடகா மற்றும் ஆந்திரப் பிரதேசத்தைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

சீமான், தன்னை “உண்மையான தமிழன்” என்றும், தமிழர்களை இராட்சிக்க வந்தவர் போலவும் சித்திரித்துக் காட்டுகின்றார். “எவனும் என்னவனும் இல்லை, எனது இனம் சார்ந்த தலைவனும் இல்லை (தி.மு.க. அல்லது அ.இ.அ.தி.மு.க.). மொழி அடிமையாக, இந்திய அடிமையாக, திராவிட அடிமையாக, சாதியடிமையாக, மத அடிமையாக, எல்லா நிலைமையிலும் அடிமையாக இருக்கின்ற தமிழ் தேசிய இனம் விடுதலை பெற இருக்கின்ற கடைசி வாய்ப்பு அரசியல் விடுதலையாகும்”, என் அவர் கூறினார்.

தொழிலாள வர்க்கம் சம்பந்தமாக ஈவிரக்கமற்ற கொள்கையைக்கொண்டிருக்கும் தி.மு.க மற்றும் அதி.மு.கவுக்கும், சீமானுக்கும் இடையே அடிப்படை வேறுபாடுகள் எதுவும் கிடையாது. தமிழ் நாட்டின் ஆளும் தட்டின் மிகவும் ஆவேசமான பிரதிநிதியாக நாம் தமிழர் கட்சியை அவர் முன் தள்ளுகின்றார்.

1958ல் “நாம் தமிழர்கள் கட்சி” என்பதை நிறுவிய எஸ்.பி. ஆதித்தனாருடைய பிற்போக்கு அரசியல் திட்டத்தை அடிப்படையாக கொண்டுதான் தன்னுடைய கட்சிக்கு சீமான் நாம் தமிழர் கட்சி எனப் பெயரிட்டார். அது தனித் தமிழ் நாட்டிற்கான பிரச்சாரத்தை முன்னெடுத்தது. இந்தியாவில், இந்தி மொழி கட்டாயமாக உத்தியோகபூர்வ மொழியாகச் சமத்தப்படுவதற்கு எதிரான எதிர்ப்புகளை ஆதித்தனார் சுரண்டிக் கொண்டார். இதன் பின்பு, காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஆதித்தனாரின் இயக்கத்தின்மீது கடுமையான அடக்குமுறையைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டது. ஆதித்தனார் தன்னுடைய பிரச்சாரத்தை 1960களின் தொடக்கத்தில் கைவிட்டு, 1967ல் தனது கட்சியை தி.மு.க. வில் கரைத்துவிட்டார்.

தமிழ் மக்கள் மீதான இலங்கை அரசாங்கத்தின் ஒடுக்குமுறைக்கு

பரந்தளவிலான எதிர்ப்புக்கள் தமிழ் நாட்டில் உள்ள நிலையில், தனது தேர்தல் நோக்கத்திற்காக நாம் தமிழர் கட்சி இதனை சுரண்டிக் கொள்ளப் பார்க்கிறது. இந்தக் கட்சி, 2016 ம் ஆண்டு, தமிழ்நாடு சட்டமன்றத் தேர்தல் களில் போட்டியிடுவதற்கு உத்தேசித்துள்ளது. ஓர் “உண்மையான தமிழன்” ஆட்சிக்கு வந்தால் தான் “தமிழர்களுக்கான அரசியல் விடுதலை” என்றும், அதுதான் “மத்திய அரசாங்கத்தை நம் கோரிக்கைகளுக்கு அடிபணிய வைக்க முடியும்” என்றும் சீமான் கூறுகிறார். மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அழுத்தம் கொடுக்கப் பிரிவினை உணர்வுகளைக் குறிப்பால் உணர்த்திய அவர், அது “தமிழீழ தாயகமா? அல்லது தமிழ் நாடா” என்று புது டெல்லி தீர்மானிக்கட்டும் என்று குறிப்பிட்டார்.

2011 தமிழ்நாடு சட்டசபை தேர்தலின் போது, நாம் தமிழர் கட்சியின் சந்தர்ப்பவாத மற்றும் வைதுசாரி பண்பு சாட்சியாக உள்ளது. இலங்கையில் நடந்த யுத்தத்தின்போது, விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர்கள் மற்றும் ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் மக்களின் மரணங்களுக்கு இந்திய அரசாங்கம் மற்றும் அதன் கூட்டாளிக் கட்சியான தி.மு.க. வை நாம் தமிழர் கட்சி குற்றம்சாட்டியது. அதே நேரத்தில், அதி.மு.க. வை மறைமுகமாக நாம் தமிழர் கட்சி ஆதரித்தது. அதி.மு.க. வின் தலைவி ஜெ. ஜெயலலிதா, இராஜபக்ஷ அரசாங்கத்தினுடைய பிற்போக்கு யுத்தத்தை பகிரங்கமாக ஆதரித்ததுடன் காலம் கடந்தபின்புதான் அதன் யுத்தக் குற்றங்களை விமர்சித்திருந்தார்.

தி.மு.க மற்றும் அ.இ.அ.தி.மு.க. வைப் போலவே நாம் தமிழர் கட்சியும் தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொழிலாளர்களை, அவர்களது வர்க்க சகோதரர்களான இந்திய மற்றும் இலங்கைத் தொழிலாளர்களுடன் பிரித்து வைக்கும் வகுப்புவாத பிரச்சாரத்தை கிளறுகிறது. உண்மையிலேயே இராஜபக்ஷ அரசாங்கம்தான் போக் குற்றங்களுக்கு முழுப் பொறுப்பாகும். ஆயினும், அரசாங்கம் மேற்கொண்ட இந்தக் குற்றங்களுக்கு, பொய்யான முறையில் அப்பாவி சிங்கள மக்கள் மீது சீமான் குற்றம்சாட்டுகிறார். மார்ச் 26ம் திகதி பிரான்சில் நடந்த ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் பேசிய சீமான், “இந்தது முழுக்கத் தமிழன், கொன்றொழித்தது சிங்களவன்”, என்று குறிப்பிட்டார்.

தமிழ்நாட்டில் காவிரி நீர் பிரச்சணையில், தி.மு.க மற்றும் அதி.மு.க. உடன் இணைந்து நாம் தமிழர் கட்சியும் தமிழ் நாட்டு மக்களை கர்னாடகா மாநிலத்திற்கு எதிராக இருத்த முயன்றது. தொடர்ச்சியாக வரும் தமிழ்நாட்டின் அரசாங்கங்கள் தண்ணீரை குறைவாக தருவதாக கர்னாடகாவை குற்றம்சாட்டுகின்றன.

கேரள அரசாங்கம்கூட தமிழ்நாட்டு விவசாயிகளுடன் ஆற்றுநீரை பகிர்வதை மட்டுப்படுத்திக் கொள்ளுவதற்காக ஒரு புதிய

அணையை கட்ட இருக்கிறது. இந்தப் பூசலிலும் சீமான் கடந்த ஆண்டு ஆத்தரமுட்டும் வகையில் எச்சரிக்கையை விடுத்தார். கேரளா இத்திட்டத்தைத் தொடர்ந்தால், “அது தமிழ்நாட்டில் வாழும் மலையாள மக்களை -கேரளாவில் இருந்து வந்தவர்களை” கொலை செய்வதற்கு வழிவகுக்கும்” என்றார்.

ஒப்பீட்டு ரீதியில் தற்போது சிறிய கட்சியாக இருந்தாலும், பல தாசாப்த காலமாக மாநிலத்தில் ஆட்சி செய்து வரும் தி.மு.க. மற்றும் அதி.மு.க கட்சிகளிலிருந்து பரந்தளவில் வெளியேறி வருபவர்களை நாம் தமிழர் கட்சி சுரண்டிக்கொள்ளப் பார்க்கின்றது. தொழிலாள வர்க்கம் மற்றும் கிராமப்புற மக்களை பிளவுபடுத்துவதற்காக, தமிழ் வகுப்புவாத அரசியலுக்கு சுவாசம் கொடுத்து உயிர்ப்பிக்க சீமான் முயற்சிக்கின்றார்.

தமிழ் நாடு உட்பட இந்தியாவில் வர்க்கப் போராட்டம் மிகவும் ஆழமடைந்து வருகின்றது. தொடர்ச்சியான வேலை நிறுத்தங்கள், குறிப்பாக தமிழ்நாட்டிலுள்ள மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிச் சுரங்கங்கள் மற்றும் நாடுகடந்த கூட்டுத்தாபனங்களான பொக்ஸ்கோன், ஹையுண்டாய், பி.வை.டி. போன்ற சிறப்புப் பொருளாதாரப் பகுதிகளில் தொழிலாளர்கள் போராட்டங்கள் வெடித்துள்ளன. பாடசாலைகளில் கீர்கேடான வசதி நிலைமைகளால் மாணவர்கள் மத்தியில் கொந்தளிப்பான நிலைமைகள் உருவாகியுள்ளது. வாழ்க்கைத் தரத்தின் கீர்கேட்டினால், பரந்தளவில் கிராமப் புற வறியவர்களின் அதிருப்திகள் வளர்ச்சி கண்டு வருகின்றது.

நாம் தமிழர் கட்சியின் துண்டாடும் வகுப்புவாத அரசியலை தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்கள் அடியோடு நிராகரிக்க வேண்டும். இனம், மதம், மொழி பாகுபாட்டிற்கு ஊற்றாக இருக்கும் முதலாளித்துவத்தை ஒழித்துக்கட்ட, இலங்கை, இந்தியா மற்றும் உலகத் தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஐக்கியப்பட்ட போராட்டமே மிகவும் அவசியமாக உள்ளது.

இதன் பொருள், தெற்காசிய சோசலிச குடியரசுகளின் பாகமாக, இந்தியா மற்றும் இலங்கையில் சோசலிசக் கொள்கைகளை அமுல்படுத்தும்பொருட்டு தொழிலாளர்கள் மற்றும் விவசாயிகளின் அரசாங்கத்தை உருவாக்க வேண்டும். சோசலிச புரட்சியால் மட்டும்தான் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மற்றும் கிராமப்புற வறியவர்களின் ஜனநாயகக் கடமைகள் தீர்க்கப்பட முடியும். நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் இலங்கைப் பகுதியான சோசலிச சமத்துவக் கட்சி, இந்தியா உட்பட தெற்காசியாவில் இந்த முன்னோக்கை முன்வைத்து தமது பகுதிகளைக் கட்டியெழுப்ப போராடி வருகிறது.

எல்லைப் பிரச்சனையில் தற்காலிக தீர்வுக்குப் பின் இந்திய அமைச்சர் சீனாவுக்கு செல்கிறார்

தீபால் ஜயசேகர்
16 மே 2013

இரண்டு நாடுகளும், அவை உரிமைகோரும் பிரச்சனைக்குரிய எல்லைகள் பற்றி ஒரு மூன்று வாரகாலம் நீடித்த நெருக்கடிகளைத் தணிப்பதற்கு, ஒரு கடைசி நிமிட பேரத்தினை செய்துகொண்ட பின்னர், இந்திய வெளியுறவுத்துறை அமைச்சர் சல்மான் குர்ஷித் நீண்டகாலமாக திட்டமிட்டிருந்த இரண்டுநாள் பயணத்தை கடந்தவார இறுதியில் சீனாவுக்கு மேற்கொண்டிருந்தார்.

இந்த மாத இறுதியில் சீனா பிரதமர் லீ கேகியாங் (Li Keqiang) இன் இந்திய விஜயத்தை தயார்செய்ய சென்ற குர்ஷித்தின் பயணத்தின்போது, அவரும் அவருடன் உரையாடல்களில் கலந்துகொண்ட சீனாவை சேர்ந்தவர்களும், சீனாவின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள அக்ஷய் சின் பகுதியையும் இந்தியாவின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள லடாக் பகுதியையும் பிரிக்கும் கட்டுப்பாட்டு கோட்டுப்பகுதியான (Line of Actual Control - LAC) டௌலட் பெக் ஓல்டி (Daulat Beg Oldi) நெடுகிலும், சமீபத்தில் காணப்பட்ட இராணுவ பதட்டங்களின் முக்கியத்துவத்தை குறைத்துவிட பெரிதும் முயன்றனர்.

19 கிலோ மீட்டர் இந்தியப் பகுதிக்குள் தங்கள் கூடாரங்களை அமைத்த சீனப் படைப்பிரிவின் மீது இந்தியா குற்றம் சுமத்தியுள்ளது. சீனாவோ அதன் படைகள் அதன் எல்லையில் இருந்தன என்று கூறிக்கொண்டது. இரண்டு தரப்பின் இராணுவ அதிகாரிகளுக்கிடையில் மூன்று தடவை நடந்த எல்லைப்பகுதி சந்திப்புக்கள் பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்கு முடியாமல் போயின. சீனப்படைகள் நிபந்தனையற்ற முறையில் வெளியேறவேண்டும் என இந்தியா வேண்டுகோள் விடுத்திருந்த நிலையில், தனது படைகளை பின்வாங்குவதானால் இந்தியா சமீபத்தில் போட்டிக்குரிய பகுதியில் அமைத்திருந்த பதுங்குகுழிகள் மற்றும் பாதைகள் உள்ளடங்கலான இராணுவ கட்டமைப்பை இல்லாதொழிக்க வேண்டும் என்று சீனா கோரியிருந்தது.

இந்த விட்டுக்கொடுப்பற்ற நிலை தொடர்ந்துகொண்டிருந்த அதே வேளை, பழிவாங்கும் நடவடிக்கை பற்றி ஆராய்ந்துகொண்டிருப்பதாக இந்திய அரசாங்கம் அறிவித்தது. இந்திய இராணுவ தலைமைத் தளபதி பைக்ரம் சிங், பாதுகாப்புக்கான அமைச்சரவைக்குழுவுக்கு இராணுவ சாத்தியப்பாடுகள் பற்றி கருத்துக்களை முன்வைத்ததையும் இந்திய

அரசாங்கம் குர்ஷித்தின் பயணத்தை இரத்துச் செய்வதைப் பற்றி ஆராய்வதையும் புது டில்லி அறியவைத்திருந்தது. இந்த நடவடிக்கை, சீனாவுக்கான ஒரு செய்தியென பரவலாக அர்த்தப்படுத்தப்பட்டது. கடந்த சிலமாதங்களாக, சீனாவுக்கு எதிராக தனது நிலப்பகுதிக்கான உரிமைகளுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கும் ஜப்பானுக்கு, பிரதமர் மன்மோகன்சிங்கின் மேற்கொள்ளும் பயணத்தின் கால அளவு இரண்டு மடங்காக்கப்படும் என இந்திய அரசாங்கம் தெரியப்படுத்தியிருந்தது.

மே 5 அன்று நடந்த நான்காவது எல்லைப்பகுதி சந்திப்பில் எல்லைப் பிரச்சனை தீர்த்துவைக்கப்பட்டதாக இரண்டு தரப்பும் அறிவித்தனர்.

மே 9 அன்று, குர்ஷித் இரண்டுமணி நேரத்திற்கு மேலான பேச்சுவார்த்தைகளை அவருடைய சீனத்தரப்பு அமைச்சரான வாங் ஜி உடன் பெய்ஜிங் இல் நடத்தியிருந்தார். அன்றைய தினமே அவர் பிரதமர் கேகியாங் (Keqiang) உடனும், 51 வருடங்களுக்கு முன்பு ஒரு எல்லைப்போரில் முடிவடைந்த இரண்டு நாடுகளுக்கிடையிலிருக்கும் வரலாற்று எல்லைப் பிரச்சனையை தீர்த்துவைப்பதற்காக அண்மையில் நியமிக்கப்பட்ட சீனாவின் சிறப்பு பிரதிநிதி யாங் ஜிச்சீ (Yang Jiechi) உடனும் சந்திப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தார்.

குர்ஷித் பத்திரிகையாளர்களிடம் பேசும்போது, தான் அண்மையில் ஜீ பகுதிக்குள் தவறான முறையில் உள்ளதுமேலும் சீனப் படைகள் பற்றி குரலெழுப்பியிருந்ததாக கூறினார். ஆனால் இந்த நடவடிக்கைக்காக பெய்ஜிங்கிலிருந்து எந்த விளக்கமும் கிடைக்கவில்லை. “நாங்கள் எந்த பின்னணியையும் தேடவில்லை, உண்மையில் நாங்கள் எங்களுடைய சொந்த ஆய்வுகளிலும் இல்லை” என்று குர்ஷித் கூறியிருந்தார்.

இந்தியா அல்லது சீனா எப்படி தங்களுடைய சமீபத்திய பிரச்சனையை தீர்த்துக்கொண்டன என்று விளக்கப்படவில்லை. சீன இராணுவம் தன்னுடைய படைகளை அவர்களுடைய உண்மையான பகுதிக்கு பின்வாங்கி செல்வதற்காக, இந்திய இராணுவம் கட்டுப்பாட்டுக் கோட்டுக்கருகில் உள்ள (LAC-Line of Actual Control) குமர் பகுதியில் தாம் கட்டியிருந்த பதுங்குகுழிகளை அழிப்பதற்கும் அவற்றைக் கைவிடுவதற்கும் ஒத்துக் கொண்டிருந்தன என்று பெயரிடவிருப்பாத ஒரு மூத்த இராணுவ அதிகாரி குறிப்பிட்டுள்ளதாக, ராய்ட்டர்ஸ்

செய்தியளித்துள்ளது. இத்தகைய உடன்பாட்டை இந்திய வெளியுறவுத்துறை அமைச்சர் மறுத்திருக்கின்றார்.

புதுடெல்லி மற்றும் பெய்ஜிங் தமது எல்லைப் பிரச்சனையை தணித்துக்காட்ட முயற்சியெடுத்தன. ஏனெனில் இது மிக விரைவாக தங்களுடைய கட்டுப்பாட்டினை தாண்டி ஒரு பெரும்மோதலாக உருவெடுத்துவிடும் என்று இரு நாடுகளும் கவலைப்படுகின்றன.

இந்திய மற்றும் சீன அரசாங்கங்கள் தங்களிடையே சுமுகமான உறவு இருப்பதாக காட்டும் முயற்சிகளுக்கு மத்தியில் ஆசியாவில் இரண்டு வளரும் சக்திகளுக்கிடையில் ஆழமான அடிப்படை அழுத்தங்கள் உள்ளன. ஓபாமா நிர்வாகத்தின் “ஆசியாவிற்கு மீண்டும் திரும்புதல்” என்பதன் மூலம் இந்தப் பதட்டங்கள் பாரிய அளவில் அதிகரித்துள்ளன.

சீனாவை தனிமைப்படுத்துவதற்கும் அதற்கு எதிரான தனது போருக்கான உந்துதலுக்கும் இந்தியா முக்கியமானது என வாஷிங்டன் கருதுகிறது. மேலும் சீனாவுக்கு எதிரான போருக்கும் தயார்படுத்துகிறது. அதன் குறையாகும் நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு இந்தியாவை பயன்படுத்திக் கொள்ள புதுடெல்லியுடன் ஒரு “மூலோபாய யூகோள கூட்டினை” அமெரிக்கா உருவாக்கியிருப்பதுடன் இந்து சமுத்திரத்தில் ஒரு பெரும் சக்தியாக மாறுவதற்கான இந்தியாவின் இலட்சியங்களை ஊக்குவிக்கின்றது. மேலும் உலக அணுசக்தி கட்டுப்பாட்டு அமைப்பினுள் அதற்கு ஒரு சிறப்பு அந்தஸ்தும் கொடுத்தும் பாதுகாக்கின்றது.

இந்தியாவின் பாதுகாப்புத்துறை அமைச்சர் ஏ.கே.அந்தோனி மாத இறுதி சனிக்கிழமையன்று கோவாவில் உள்ள ஐஎன்எஸ் ஹன்சாவில் இந்திய கடற்படைக்கு முதலாவது மிக்-29 கே சுப்பர்சோனிக் இரக அதிவேக போர் விமானங்களை படைப்பிரிவிடம் கையளித்த பின், பத்திரிகையாளருக்கு அளித்த பேட்டியில், இந்தியா அதனுடைய சொந்த மண்ணில் அதன் எல்லைகளில் அதனுடைய (இராணுவ) தகமைகளையும் மற்றும் கட்டுமானங்களையும் வளர்ப்பதற்கான உரிமையை வலியுறுத்தினார். மேலும் இந்த நடைமுறை தொடரும் என்றும் குறைந்தார்.

சமீப ஆண்டுகளில் வரவு செலவு திட்டத்தில் இந்திய இராணுவத்திற்கு செலவு ஊதிப்பெருத்துள்ள அதே வேளை, சீனாவிற்கும் மற்றும் இந்தியாவின் வரலாற்று எதிரியும் சீனாவின் ஒரு நெருங்கிய

கூட்டாளியுமான பாகிஸ்தானுக்கும் எதிராக அதன் உயர் அதிகாரிகள் பல போர்விளைவுள்ள அறிக்கைகளை வெளிவிட்டுள்ளனர். அந்நோனியின் கருத்துரைகள், சமீபத்தில் ஏற்பட்ட எல்லைப் பிரச்சினையை முடிப்பதற்கு செய்துகொண்ட உடன்பாட்டுடன் இந்திய இராணுவத்தின் பிரிவுகள் மகிழ்ச்சியற்று இருக்கின்றன என்பதையே காட்டுகின்றது. அவ்வாறாயின், அந்நோனியின் குறிப்புக்கள் உண்மையாக சீனாவை நோக்கியதாகவே இருக்கிறது என்பதில் ஐயமேதுமில்லை. அவருடைய கருத்தின்படி பார்த்தால், இந்தியாவிற்கும் சீனாவிற்கும் அவரவர்களுடைய பிரதேசங்களில் இராணுவ கட்டமைப்புகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு சம அளவான உரிமைகள் இருக்கின்றன.

ஆசியாவில் அமெரிக்காவின் மற்றைய மூலோபாய கூட்டணிகள் யப்பான் மற்றும் ஆஸ்திரேலியா போன்று வாஷிங்டனுடனான இந்தியாவின் உடன்பாடும் அதிகரிக்கின்ற உறவுகளைப்பற்றி சீனா மிகவும் கவலை கொண்டிருக்கின்ற நிலையில், தெற்காசியாவில் சீனாவின் வளர்ச்சியடையும் ஆற்றல் இந்தியாவிற்கு அச்சத்தை கொடுக்கிறது. சமீபத்திய அசோசியட்டட் பிரஸ் செய்தி, இரண்டு வளரும் சக்திகளும், ஆபிரிக்காவிலிருந்து ஆர்க்டிக் வரை, மூலவளங்கள் மற்றும் புதிய சந்தைகளுக்காக அவற்றின் தேடலில் ஒன்றுக்கொன்று எதிரான மோதலில் இருக்கின்றன என குறிப்பிட்டிருந்தது.

பாகிஸ்தானுடன் நீண்ட தசாப்தங்களாக சீனா கொண்டிருக்கும் கூட்டணியும், தர்மசாலாவை தலைமையிடமாகக் கொண்ட திபெத்திய அரசுக்காக, நாடுகடந்த அரசாங்கத்திற்கும் தலாய் லாமாவுக்கும் அடைக்கலம் கொடுத்திருக்கும் இந்தியாவின் பங்கும், புதுடெல்லிக்கும் பெய்ஜிங்கிற்கும் இடையிலான உராய்வுக்கு மற்ற இரண்டு பிரதான காரணங்களாக இருக்கின்றன.

குர்ஷித்தின் பேச்சுக்களில் இரண்டு பிரச்சனைகளும் வெளிப்பட்டிருந்தன. பத்திரிகையாளர்களிடம் பேசிவிட்டு குர்ஷித் சீனாவிலிருந்து வந்த மறுநாள் “எந்த அரசியல் நடவடிக்கையிலும் தலாய் லாமா ஈடுபடுவதற்கு அனுமதிக்கப்படமாட்டார்” என்று இந்தியா உறுதியளித்துள்ளதில் பெய்ஜிங் “முழு நம்பிக்கை” கொண்டிருப்பதாக ஒரு உயர்மட்ட அரசாங்க அதிகாரி கூறியுள்ளார்.

குர்ஷித்தின் பயணம் ஒரு வெற்றி என்று சீனாவின் ஊடகம் அறிவித்துள்ளது. ஆளும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பீபிள்ஸ் டயரி பத்திரிகையின் முன்பக்க கட்டுரையில், இரண்டு நாடுகளும், இந்த “எல்லைப் பிரச்சினையை ஒட்டுமொத்த சீன, இந்திய உறவுகளிலிருந்து” பிரித்துப் பார்க்கும் வகையிலான ஒரு புதிய உறவுக்கும், மற்றும் “இது தொடர்புடைய வேறுபாடுகள் இருதரப்பு உறவுகளின் வளர்ச்சியை பாதிக்காதிருப்பதை” உறுதிப்படுத்தவும் உடன்பட்டிருக்கின்றன”, என எழுதியது.

இந்தவார ஹிந்துஸ்தான் டைம்ஸ், பெய்ஜிங்குடனான மூன்றுவார எல்லைத்

தகராறு ஏற்பட்ட காலத்தில், இந்தியா திடீரென அமெரிக்கா மற்றும் ஜப்பானுடன் ஒரு முக்கூட்டு கடற்படை பயிற்சிக்கான திட்டத்திலிருந்து விலகிக்கொண்டுள்ளதன் காரணம், இது ஒரு முக்கூட்டு இராணுவ கூட்டணிக்கான ஆரம்பம் என சீனாவால் நோக்கப்படலாம் என கவலைகொண்டிருந்தமையே ஆகும், என செய்தி வெளியிட்டிருக்கிறது. எனினும் இந்தியாவை சீனாவுக்கு எதிரிடை எடையாக அமெரிக்காவும் யப்பானும் இரண்டும் சேர்ந்து ஊக்குவிப்பதன் சாதகமான மதிப்பை எடுப்பதற்கு புதுடெல்லி ஆர்வமாக இருக்கிறது. முக்கூட்டு பயிற்சியிலிருந்து வெளியேறிய போதும், புது டெல்லியானது ஜப்பான் மற்றும் அமெரிக்காவுடன் இந்திய மற்றும் பசுபிக் கடல் போர்விளையாட்டில் இராணுவ உறவை அதிகரிப்பதற்காக அழுத்தத்தைக் கொடுக்கிறது.

இதைப்போன்ற இராஜதந்திர குழ்ச்சித்தந்திரங்கள் மற்றும் எல்லைப் பிரச்சனையில் தற்காலிகமான தீர்வுகளால், முதலாளித்துவத்தின் நெருக்கடிகளால் உருவாகும் பூகோள அரசியல் வெடிப்புக்களால் ஏற்படும் பிளவுகளை தடுத்து நிறுத்த முடியாததுடன், இயலாததுமாகும். முக்கியமாக அமெரிக்க முதலாளித்துவத்தால் அதன் வரலாற்று வீழ்ச்சியை அதன் மூர்க்கத்தனமான ஆசியாவிற்கு “திரும்புதல்” உட்பட யுத்தத்தை நடத்தி போர் அச்சுறுத்தலால் ஈடுசெய்வதற்கு மேற் கொள்ளப்படும் முனைவை தடுக்க முடியாது.

இந்தியா: தனியார்மயமாக்க-எதிர்ப்பு வேலை நிறுத்தம் விலைபேசப்பட்டதில் கோபமடைந்திருக்கும் என்.எல்.சி. தொழிலாளர்கள்

அருண் குமார், சசி குமார்,
மோசஸ் ராஜ்குமார்
26 ஜூலை 2013

தமிழ்நாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்கும், நிலக்கரி அகழ்வு மற்றும் மின்சார உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள, நெய்வேலி லிக்னெட் நிறுவனத்தை தனியார்மயமாக்கும் இந்திய அரசாங்கத்தின் திட்டத்தை எதிர்த்து, அந்நிறுவனத்தின் சுமார் 25,000 தொழிலாளர்கள் நடத்திய காலவரையற்ற வேலைநிறுத்தப் போராட்டம் தொழிற்சங்கங்களால் விலைபேசப்பட்டதால் அத் தொழிலாளர்களிடையே அதிருப்தி பெருகி வருகிறது.

நிறுவனத்தை தனியார்மயமாக்குவதன் முதல் படியாகவும், இந்திய மற்றும் அந்நிய முதலீட்டாளர்களுக்கு பெரும் இலாபங்களை உருவாக்கித் தரும் வகையில் இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தை மறுகட்டுமானம் செய்யும்

தனது திட்டங்களின் பகுதியாகவும் இந்தியாவின் காங்கிரஸ் கட்சி தலைமையிலான ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசாங்கம் அதிக இலாபமீட்டித் தரும் என்.எல்.சி. நிறுவனத்தின் 5 சதவீத பங்குகளை விற்கிறது.

என்.எல்.சி. வேலைநிறுத்தம் பதின்மூன்றாவது நாளை எட்டியிருந்த ஒரு நிலையில், தொழிற்சங்கங்கள் எல்லாம் என்.எல்.சி. நிறுவனத்தின் 5 சதவீத பங்குகளை தமிழ்நாட்டின் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைமையிலான மாநில அரசாங்கம் வாங்கிக் கொள்வதாகக் கூறியதை பற்றிக் கொண்டு வேலைநிறுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தன.

என்.எல்.சி. பங்குகளை வாங்குவது தொடர்பாக தமிழ்நாடு மாநில அரசாங்கத்தின் அதிகாரிகள் இந்தியாவின் பங்கு விற்பனை

வாரியத்துடன் பேச்சுகளை தொடங்கியிருப்பதாக ஜூலை 15 செய்தி வெளியானதுமே, தொழிற்சங்கங்கள் தலைவர்கள் எல்லாம் சற்றும் தாமதிக்காமல் “முக்கியமான வெற்றி” என்று அறிவித்து வேலைநிறுத்தத்தை முடித்துக் கொண்டனர். வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருந்த தொழிலாளர்கள் அனைவரும் எந்தவித கூட்டம், கலந்துரையாடல் அல்லது வாக்கெடுப்பிலும் பங்கேற்காமல் அவரவர் வேலைக்குத் திரும்ப உத்தரவிடப்பட்டனர்.

தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திற்கு விற்பனை செய்யும் திட்டம் வெற்றியடையும் பட்சத்தில் கூட அது மத்திய அரசாங்கத்தின் தனியார்மயமாக்க திட்டங்களுக்கு ஒரு பலத்த அடியாக மாறக் கூடிய நிலை ஒருபோதும் இருக்கவில்லை. என்.எல்.சி. நிறுவனத்தை முதலாளித்துவ இலாபமீட்டல் நிறுவனமாக இயக்குவதில் மாநில அரசாங்கம் டெல்லிக்கு

உள்ளம்முடி போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ள என்.எல்.சி. தொழிலாளர்கள்

சற்றும் சளைக்காத அதே அளவில் உறுதியுண்டிருக்கிறது.

மேலும், வேலைநிறுத்தத்தை தொழிற்சங்கங்கள் உடைத்தமையானது என்.எல்.சி. நிறுவனத்தில் மிருகத்தனமாக சுரண்டப்பட்ட ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களை மீண்டுமொருமுறை சங்கடத்தில் நிறுத்தியது. நிறுவனத்தின் ஊழியர்களில் சுமார் பாதிப்பேர் தங்களது வேலையை நிரந்தரமாக்குவதற்கும் நிரந்தரத் தொழிலாளர்களுக்கு நிகராக ஊதியங்களையும் நல உதவிகளையும் பெறுவதற்கும் பல வருடங்களாக போராடி வருகிறார்கள். அரசாங்கத்தின் தனியார்மயமாக்க திட்டங்கள், என்.எல்.சியின் அனைத்துத் தொழிலாளர்களுக்கும் அச்சுறுத்தல்தான் என்பதை உணர்ந்திருந்த ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள், நிரந்தரத் தொழிலாளர்களுக்கென பேரம்பேசுகிற தொழிற்சங்கங்கள் அழைப்பு விடுத்த வேலைநிறுத்தத்திற்கு ஆதரவு அளித்தனர். “சட்டவிரோத” வேலைநிறுத்தம் நடத்துவதற்கு தண்டனை கிடைக்கும் என்ற நீதிமன்ற அச்சுறுத்தல்களை இருவகைத் தொழிலாளர்களுமே கூட்டாக எதிர்த்து நின்றனர்.

என்.எல்.சியின் தொழிற்சங்கங்கள் தமிழ்நாட்டின் பிரதான அரசியல் கட்சிகளுடன் இணைந்தவை ஆகும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துடன் இணைந்த தொழிலாளர் முன்னேற்ற முன்னணி (LPF), அஇஅதிமுக உடன் இணைந்த அண்ணா தொழிலாளர்கள் மற்றும் ஊழியர்கள் சங்கம் (AWSU), அனைத்திந்திய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ் (AITUC) மற்றும் இந்திய தொழிற்சங்க மையம் (CITU) ஆகியவை பிரதான தொழிற்சங்கங்களாகும். கடைசி இரண்டு தொழிற்சங்கங்களும் முறையே இரண்டு பிரதான ஸ்ராலினிச நாடாளுமன்றக் கட்சிகளான இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (CPI) மற்றும் இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (CPI-

M) ஆகியவற்றுடன் இணைந்தவையாகும். ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் பெருவாரியாக இணைந்திருக்கக் கூடிய என்.எல்.சி. ஜீவா ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் சங்கம், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வழிநடத்தும் AITUC இன் பகுதியாக இருக்கிறது.

தனியார்மயமாக்கத்திற்கு எதிரான என்.எல்.சி. தொழிலாளர்களின் வேலைநிறுத்தம் விற்கப்பட்டதானது தனியார்மயமாக்கத்திற்கு என்.எல்.சி. தொழிற்சங்கங்கள் காட்டும் “எதிர்ப்பின்” மோசடியான தன்மையை மீண்டுமொரு முறை வெளிக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. இத்தொழிற்சங்கங்கள் இணைப்பு கொண்டுக்கும் திமுக, அஇஅதிமுக, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆகிய பல்வேறு கட்சிகளுமே இந்தியாவை உலக மூலதனத்திற்கான மலிவு-உழைப்புக் களமாக “உருவாக்குவதற்கான” இந்திய உயரடுக்கின் வேலைநிறுத்தத்திற்கு உறுதி யூண்டவை ஆகும். இக்கட்சிகள் அனைத்தும் சந்தை ஆதரவு “சீர்திருத்தங்களை” தயவுதாட்சண்யமின்றி அமல்படுத்தியிருக்கக் கூடிய மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கங்களில் பங்குபற்றி வந்திருக்கின்றன.

திமுக மற்றும் அஇஅதிமுக ஆகிய இரண்டு தமிழ்-பிராந்தியக் கட்சிகளுமே தனியார்மயமாக்கத்தை வெளிப்படையாக ஆதரிப்பதில் ஒரு நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டவை ஆகும். என்.எல்.சி. தனியார் முதலீட்டாளர்களிடம் விற்கப்படுவதை இவ்விரு கட்சிகளும் எதிர்க்கின்றன என்றால் அதில் என்.எல்.சி. தொழிலாளர்களின் நலன்கள் சம்பந்தமாகவோ அல்லது பொதுவாக உழைக்கும் மக்கள் நலன்கள் சம்பந்தமாகவோ எதுவும் இருக்கப் போவதில்லை. என்.எல்.சியை ஒரு பொதுத்துறை நிறுவனமாக பராமரிப்பதை திமுகவும் அஇஅதிமுகவும் ஆதரிப்பது, அவை பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்ற தமிழ்நாட்டு

பிராந்திய உயரடுக்கின் நலன்களை ஊக்குவிப்பதற்கான ஒரு மதிப்புமிருந்த செல்வமாக அதனை அவை காண்பதே ஆகும். என்.எல்.சியில் உற்பத்தி செய்யப்படும் மின்சாரம் தமிழ்நாட்டு நிறுவனங்களுக்கு மட்டுமே கிடைக்க வேண்டும், அது முடியாதெனும் பட்சத்தில் அதில் முன்னுரிமையாவது வேண்டும் என்று கேட்குமளவுக்கு அக்கட்சிகள் சென்று விட்டன.

நாங்கள் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதாக சொல்லும் சாதாரணத் தொழிலாளர்களிடையே பாரிய கோபம் நிலவுவதைக் கண்ட என்.எல்.சி. தொழிற்சங்கங்கள், மத்திய அரசாங்கத்தின் தனியார்மயமாக்க திட்டங்களுக்கு எதிரான வேலைநிறுத்த நடவடிக்கைக்கு தயக்கத்துடன் ஒப்புதலளித்தன. ஆனால் அவை கடந்த தசாப்தத்தில் திரும்பத் திரும்ப செய்து வந்திருப்பதைப் போல, என்.எல்.சி. தொழிலாளர்களது போராட்டத்தை தனிமைப்படுத்த முறையாக வேலை செய்தன. நிரந்தர மற்றும் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு இடையே இருக்கும் பிளவு நிலைத்திருக்கும் வகையில் வேலை செய்ததோடு டெல்லியிலும் சென்னையிலும் இருக்கும் முதலாளித்துவ அரசியல் வாதிகளை நெருக்கினால் தொழிலாளர்களின் நலன்களை உறுதிசெய்து விடலாம் என்ற பொய்யை தொடர்ந்து ஊக்குவித்தன.

நெடுங்காலமாகவே தொழிலாளர் போர்க்குணத்தின் ஒரு மையமாக இருந்து வந்திருக்கக் கூடிய என்.எல்.சியிலான ஒரு வேலைநிறுத்தம் மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கங்களின் பெருவணிகக் கொள்கைகளுக்கு எதிராக தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஒரு பரந்த இயக்கத்திற்கான வினையூக்கியாக மாறிவிடுமோ என்பதுதான் தொழிற்சங்கங்களின் மிகப் பெரும் அச்சமாக இருந்தது.

வேலைநிறுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வருகையில், என்.எல்.சியின் பல்வேறு தொழிற்சங்கங்களின் தலைவர்களும் ஒன்று கூடி, தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் ஜெயலலிதாவுக்கு, அதாவது ஒரு தசாப்தத்திற்கு முன்னதாக மாநில அரசாங்க ஊழியர்களின் ஒரு வேலைநிறுத்தத்தை உடைப்பதற்கு துப்பாக்கி குடுகளையும் பாரிய கைது நடவடிக்கைகளையும் பயன்படுத்தி அவப் பெயர் சம்பாதித்த ஒரு பிற்போக்குவாதிக்கு புகழாரம் குட்டினர்.

என்.எல்.சி. பங்குகளை மாநில அரசாங்கம் வாங்கிக் கொள்வதான ஜெயலலிதாவின் அறிவிப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, ஸ்ராலினிச இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மற்றும் இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்கள் அஇஅதிமுக உடனான தமது பிற்போக்குத்தனமான அரசியல் கூட்டணியை புதுப்பித்துக் கொள்வதற்கான சாத்தியம் குறித்து பேசத் தொடங்கினர். 2011 மாநிலத் தேர்தலில் இந்த இரண்டு ஸ்ராலினிசக்

கட்சிகளும் ஒரு சில தொகுதிகளைப் பெற்றுக் கொண்டு பிரதிபலனாக அஇஅதிமுகவை ஆதரித்தன.

ஜூலை 15 அன்று நெய்வேலிக்கு பயணம் செய்து கொண்டிருந்த இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கட்சியின் மாநிலச் செயலாளர் ஜி.ராமகிருஷ்ணனை அலைபேசியில் தொடர்புகொண்ட முதலமைச்சர் ஜெயலலிதா, வேலைநிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்களை வேலைக்குத் திரும்ப வலியுறுத்தும்படி அவரிடம் கேட்டுக் கொண்டார். ராமகிருஷ்ணனும் அதற்கு உடனடியாக ஒத்துக்கொண்டார். இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மாநிலச் செயலாளர் தா. பாண்டியனும் வேலைநிறுத்தத்தை முடிவுக்கு கொண்டுவர ஜெயலலிதா செய்த தலையீட்டிற்காக அவருக்கு வாழ்த்து தெரிவித்தார்.

தொழிற்சங்கங்கள் வேலை நிறுத்தத்தை அடக்குவதில் தனது கரம் வலுப்பெற்றதாக உணர்ந்துள்ள என்.எல்.சி. நிர்வாகம், உற்பத்தி மீண்டும் தொடங்கிய உடனேயே தனது தாக்குதலையும் தொடங்கி விட்டது. உற்பத்தி வேகத்தை அதிகரிக்க தொழிலாளர்களுக்கு அது நெருக்குதல் அளிப்பதோடு தொழிலாளர்கள் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் அச்சுறுத்தியது. இதற்கும் பதிலிறும்பாக நிர்ந்தரத் தொழிலாளர்கள் சென்ற வாரத்தில் “விதிப்படி மட்டுமே வேலை” பிரச்சாரத்தை தொடங்கினர். அதனையடுத்து நிர்வாகம் இரண்டு தொழிலாளர்களை இடைநீக்கம் செய்ததோடு தெளிவாக இன்னுமொரு விரிவான வேட்டைக்குக் களம் அமைத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

என்.எல்.சி. தொழிலாளர்களிடையே சென்ற வாரம் விநியோகம் செய்யப்பட்ட உலக சோசலிச வலைத் தள கட்டுரை ஒன்றில், “என்.எல்.சி. பங்குகளை மாநில அரசாங்கம் வாங்கும் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசாங்கம் உடன்படுமானால் வேலைநிறுத்தத்தில் இருந்து உடனடியாக விலகிக் கொள்வதாக”

அஇஅதிமுக உடன் இணைந்த தொழிற்சங்கங்கள் கூறியுள்ளதைக் காட்டி “இந்த பொறியில் மற்ற என்.எல்.சி. சங்கங்களும் சிக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை” என்று எச்சரித்திருந்தது.

பெரு வணிகத்தின் மற்றும் அரசாங்கத்தில் இருக்கும் அதன் பிரதிநிதிகளின் சமூகரீதியான பிற்போக்குத்தனமான கொள்கைகளை முறியடிக்க வேண்டுமென்றால், தொழிலாளர்கள் முதலாளித்துவ ஆதரவு தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் அரசியல் கட்சிகளில் இருந்து முறித்துக் கொள்வதோடு புதிய போராட்ட அமைப்புகளை உருவாக்க வேண்டும், ஒரு தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் அரசாங்கத்தை உருவாக்குவதற்கான போராட்டத்தில் தொழிலாள வர்க்கத்தின் சுயாதீனமான அணிதிரட்டலை அரசியல் ரீதியாக உருவாக்க வேண்டும். என்று அந்தக் கட்டுரை வாதிட்டது.

உலக சோசலிச வலைத் தளத்துடன் உரையாடிய என்.எல்.சி. தொழிலாளர்களில் பலரும் தொழிற்சங்கங்கள் வேலைநிறுத்தத்தை விற்றதற்கான தங்களது எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தினர்.

நிர்ந்தரத் தொழிலாளியான ராஜன் என்பவர் கூறியதாவது: “இது புலி வாலைப் பிடித்த கதை தான். தொழிற்சங்கங்கள் எல்லாம் வேலைநிறுத்தத்தை முடிக்க விரும்பியதால் வேலைநிறுத்தத்தை அவை நிறுத்தி விட்டன. தொழிலாளர்களுக்கு அபாயம் இன்னும் இருக்கவே செய்கிறது. என்.எல்.சி. தொழிலாளர்களில் சுமார் 60 சதவீதம் பேருக்கு வேலைநிறுத்தத்தை கைவிட்டது பிடிக்கவில்லை.” என்.எல்.சி. வேலைநிறுத்தம் சட்டவிரோதமானது என்று உயர் நீதிமன்றம் அறிவித்தது குறித்து கேட்டதற்கு, உயர் நீதிமன்றம் என்பது முதலாளிகளின் நலன்களுக்கு சேவை செய்யும் ஒரு ஸ்தாபனமே தவிர, உழைக்கும் மக்களுக்கு சேவை செய்வதல்ல என்று ராஜன் தெரிவித்தார்.

இன்னுமொரு நிர்ந்தரத் தொழிலாளியான அப்துல் கூறியதாவது: “எல்லா தொழிற்சங்கங்களும் சேர்ந்து எங்களை ஏமாற்றி விட்டன. எங்களுக்கு எந்த வேலை பாதுகாப்பும் இல்லை. அஇஅதிமுக, திமுக, காங்கிரஸ், பாரதிய ஜனதா, இந்திய கம்யூனிஸ்ட், இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் உள்ளிட எந்தக் கட்சியுமே தொழிலாளர்களுக்காக செயற்படவில்லை. இக் கட்சிகள் முதலாளிகளுக்கு ஆதரவான பொருளாதார சீர்திருத்தங்களையே ஊக்குவிக்கின்றன. இந்த பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களின் பகுதியாக அரசாங்கங்கள் பொதுத் துறை நிறுவனங்களைக் கழற்றி விடுவதோடு மானியங்களையும் வேலைகளையும் ஒழித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. என்.எல்.சி. பங்குகளை மாநில அரசாங்கத்திடம் கையளிப்பதை ஒரு வெற்றி என தொழிற்சங்கங்கள் அறிவிக்கின்றன. ஆனால் உண்மையில் அது தனியார்மயமாக்க நிகழ்முறையின் ஒரு பகுதியே ஆகும்.”

சண்முகம் கூறியதாவது: “இதை ஒரு வெற்றி என்று கருத முடியாது. இது உண்மையில் ஒரு தோல்வியே. அவர்கள் தனியார்மயமாக்கத்தை தற்காலிகமாக மட்டுமே தள்ளிப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தடுக்க முடியாது. தொழிற்சங்கங்கள், குறிப்பாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளது தொழிற்சங்கங்கள், அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைத்து வேலைநிறுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கின்றன. என்.எல்.சி. பங்குகளை வாங்குவது குறித்து தமிழ்நாடு அரசாங்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதில் தவறொன்றும் இல்லை என்று இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் ராஜா கூறியிருந்தார். இந்தப் பேச்சின் மூலம் காலவரையற்ற வேலைநிறுத்தத்தை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு அவர் சூசகம் செய்தார். இந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் தொழிலாள வர்க்கத்தின் கட்சிகளே அல்ல.”

இந்தியாவில் மாருதி சுசுகி தொழிலாளர்கள் பொலிஸ் அடக்குமுறையை மீறி போராட்டத்தைத் தொடர்கின்றனர்

அருண் குமார்
1 ஆகஸ்ட் 2013

மாருதி சுசுகி இந்தியா (MSI) நிறுவனத்தின் நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் சென்ற மாதத்தில் அமைதியான முறையில் நடத்திய ஒரு ஆர்ப்பாட்டத்திற்கு எதிராக, மாநிலத்தின் காங்கிரஸ் கட்சி தலைமையிலான அரசாங்கம் ஆயிரக்கணக்கான கலகத் தடுப்பு போலிசாரை கன ஆயுதங்கள் சகிதம் களமிறக்கியது. 2012 ஜூலை 18 அன்று

தொழிற்சாலையின் ஒரு மேலாளர் மரணமடைந்ததை தொடர்ந்து, வேலைநிறுத்தம் செய்துவந்த தொழிலாளர்களை அரசாங்கம் சோடிக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களை பதிந்து பழிவாங்கிய சம்பவத்தின் முதலாம் ஆண்டு நிறைவை நினைவுகூறும் விதமாக, சுமார் 500 தொழிலாளர்களும் மற்றும் அவர்களது ஆதரவாளர்களும் ஒன்றுதிரண்டனர்.

ஜப்பானின் நாடுகடந்த நிறுவனமான சுசுகி மோட்டார்ஸ் நிறுவனத்தின் இந்தியத்

துணைநிறுவனமான மாருதி சுசுகி இந்தியா நிறுவனத்தில் நிலவும் கொடூரமான கொத்தடிமை நிலைமைகளுக்கும் மற்றும் அரசு ஒடுக்குமுறைக்கும் எதிராக, இத்தொழிலாளர்கள் ஏறக்குறைய இரண்டு ஆண்டுகளாக ஒரு தீரம் மிக்க போராட்டத்தை நடத்தி வந்திருக்கின்றனர்.

தொழிலாளர்களை மானேசர் தொழிற் பேட்டைப் பகுதியில் அவர்கள் விரும்பிய இடத்தில் ஒரு அமைதி ஊர்வலத்தை நடத்துவதற்கு விடாமல் தடுப்பதற்கும்

அவர்களை அச்சுறுத்துவதற்கும் போலீசார் நிறுத்தப்பட்டனர். இதன் காரணமாக தொழிலாளர்கள் தமது பேரணியை குர்கான் மாவட்டத்தில் சுமார் 20 கிமீ வடக்கே அமைந்திருக்கும் ஒரு திறந்த வெளி மைதானத்திற்கு மாற்ற நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர்.

ஜூலை 18 அன்று முன்னெடுக்கப்பட்ட பொலிஸ்-அரசு செயற்பாடுகளை விவரித்த மாருதி சுககி தொழிலாளர் சங்கம் கூறியதாவது: “நாங்கள் கூடிய இடத்தில் மட்டும் சுமார் 2,000 போலீசார் குவிக்கப்பட்டிருந்தனர். மாணேசரில் சுமார் 10,000க்கும் அதிகமான போலீசார் பொல்லுகள், தண்ணீர் பீரங்கிகள், கண்ணீர்புகை வாகனங்கள் ஆகியவற்றுடன் குவிக்கப்பட்டு அந்த மொத்த தொழிற்பேட்டைப் பகுதியிலும் ஒரு அச்சுறுத்தும் சூழல் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. பல தொழிலாளர்கள் எங்களது ஆர்ப்பாட்டத்தில் கலந்து கொள்ள முடியாதவாறு நேரடியாகவே தடுக்கப்பட்டனர். எங்கள் சங்கத்தின் தொழிலாளர்களுக்கே ஆர்ப்பாட்டத்தில் கலந்து கொள்ளக் கூடாது என்று குற்றப் புலனாய்வுத் துறையில் (CID) இருந்து மிரட்டல் அழைப்புகள் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தன. சுககி மோட்டார் சைக்கிள்ஸ் இந்தியா தொழிலாளர் சங்கத்தின் மொத்த தொழிற்சங்க அங்கமுமே, குர்கானில் உள்ள கேர்கி தவலா கிராமத்தில் ஒரு போலிஸ் நிலையத்தில் நிலைய இல்ல அதிகாரியால் (SHO) கைது செய்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. கைது செய்யப்பட்டவர்களின் தொலைபேசிகள் நிறுத்தப்பட்டு இருந்ததால், அவர்களால் எங்களது போராட்டத்தில் கலந்து கொள்ள முடியவில்லை.”

மாருதி சுககி மேலாளரின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து, எம்.எஸ்.ஐ. நிறுவனத்திற்கு ஆதரவாகச் செய்யப்படும் போலீசாரால் சுற்றி வளைக்கப்பட்டு கைது செய்யப்பட்டிருக்கும் 147 தொழிலாளர்களை உடனடியாகவும் எந்தவித நிபந்தனைகள் இன்றியும் விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று தொழிலாளர்கள் கோருகின்றனர்.

சித்திரவதை செய்து பெறப்பட்ட “வாக்குமூலங்களைக்” கொண்டு முற்றிலும் சோடிக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளின் பேரில் சிறையில் டைக்கப்பட்டிருக்கும் இத்தொழிலாளர்கள், ஒரு வருடத்திற்கும் மேலாக சிறையில் தவித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். நிர்வாகம் வழங்கியிருக்கும் பட்டியலைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு, இன்னும் 66 தொழிலாளர்களை தேடி போலீசார் தேடுதல் வேட்டையில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

மேலும் நிறுவனமானது பதிலடியாக சுமார் 2,000 ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களையும் 546 நிரந்தரத் தொழிலாளர்களையும் வேலையை விட்டு நீக்கியிருக்கிறது. இந்த

போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ள மாருதி சுககி தொழிலாளர்கள்

அனைத்துத் தொழிலாளர்களையும் மீண்டும் பணியிலமர்த்த வேண்டும் என்பதும் ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களின் கோரிக்கையாகும்.

சிறையிலிருக்கும் தொழிலாளர்களை பிணையில் விடுவிக்கவும் கூட சமீபத்தில் நீதிமன்றங்கள் மறுத்திருக்கின்றன. அப்படிச் செய்தால் அந்நிய முதலீடு பாதிக்கப்படும் என்று நீதிபதிகள் வலியுறுத்தியுள்ளனர். மேலதத்தில் பிணை விண்ணப்பங்களை நிராகரித்த ஹரியானா உயர் நீதிமன்றம், “தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தினால் உருவாகும் அச்சத்தால் அந்நிய முதலீட்டாளர்கள் இந்தியாவில் முதலீடு செய்யத் தயங்குவார்கள்” என்று கூறியதாக மாருதி சுககி தொழிலாளர் சங்கம் கூறுகிறது.

நிறுவனத்தின் மனித வள மேலாளரான அஸ்வனிஷ் குமார் தேவ்வின் மரணம் குறித்து பாரடீசுமற்ற விசாரணை வேண்டும் என்பதும் இத்தொழிலாளர்களின் கோரிக்கை ஆகும். சென்ற ஜூலையில், நிறுவனம் தொழிற்சாலையில் தொழிலாளர்களுடனான ஒரு மோதலை தூண்டியதன் பின்னர் அவர் கொல்லப்பட்டார். மாருதி சுககி நிர்வாகமும் மாநில அரசாங்கமும், மாருதி சுககி தொழிலாளர்களின் போராட்டம் இந்தியாவில் கொத்தடிமை உழைப்புச் சூழலுக்கு எதிரான, தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஒரு பரந்த போராட்டத்தைத் தூண்டி விட்டு விடாமல் தடுப்பதற்கான தங்களது முயற்சிகளை அதிகப்படுத்துவதற்கு தேவின் மரணத்தை தோதாகப் பற்றிக் கொண்டன.

ஹரியானா அரசாங்கம், மத்தியிலிருக்கும் காங்கிரஸ் கட்சி தலைமையிலான ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசாங்கத்துடன் சேர்ந்து, உலகளாவிய முதலீட்டாளர்களின் இலாப நலன்களை உறுதி செய்வதற்கு அரசாங்கம் எத்தனை தூரத்திற்கும் செல்லும் என்ற செய்தியை அனுப்புவதற்காக மாருதி சுககியை உதாரணமாக்குகின்றது.

ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும், ஊதிய உயர்வு வேண்டும் மற்றும் அடக்குமுறையை

நிறுத்த வேண்டும் ஆகிய கோரிக்கைகளை முன்வைத்து மாருதி சுககி நிறுவனத்தின் நிரந்தரத் தொழிலாளர்களும் மற்றும் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களும் தமது போராட்டத்தை 2011ல் தொடக்கினர். இந்தக் கோரிக்கைகளுக்காக போராடுவதற்காக நிறுவனத்தின் எடுபிடி தொழிற்சங்கத்திற்கு எதிராக ஒரு சுயேச்சையான தொழிற்சங்கத்தை அவர்கள் ஸ்தாபித்தனர். 2011 ஜூன் முதலாகவே, அவர்கள் காலவரையற்ற வேலைநிறுத்தம், உள்ளிருப்புப் போராட்டம் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட சுயேச்சையான தொழிற்சங்கமான ஆளுருஜ அங்கீகரிக்க மறுத்தும், நிறுவனத்தின் உத்தரவுகளை அமல்படுத்துவதற்காக தொடர்ந்து போலிசைக் குவித்தும், முதலமைச்சர் பூமிந்தர் சிங் ஹூடா தலைமையிலான மாநிலத்தின் காங்கிரஸ் கட்சி அரசாங்கம், மாருதி சுககி நிர்வாகத்தின் பக்கம் பகிரங்கமாக சாய்ந்து செயல்படுகிறது. அரசாங்கம், தொழிலாளர்களுக்கு எந்த உரிமைகளும் இல்லாமல் செய்யும் ஒரு “நன்னடத்தைப் பத்திரத்தில்” தொழிலாளர்கள் கையெழுத்திட வேண்டும் என்று கோரியதோடு, “அரசியல் நோக்கத்துடனான வெளிப்புறத் தூண்டுதல்கள்” தான் போராட்டத்திற்கு காரணம் என்றும் குற்றம் சாட்டியது. அத்துடன் நிர்வாகம் தொழிலாளர்களை வேலைநீக்கம் செய்வதையும் முழுமையாக ஆதரித்தது.

அத்துடன் ஆளுரு தேர்ந்தெடுத்த ஒட்டுமொத்தத் தலைமையையும் அரசாங்கம் சிறையில் தள்ளி விட்டது. அதன்பின் தொழிலாளர்களின் ஒரு குழு ஆளுருக்கு தற்காலிகமாக தலைமை தாங்கி போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தி வருகின்றனர். இந்த தற்காலிகத் தலைவர்களில் ஒருவரும் ஜனவரியில் திடீரென்று கைது செய்யப்பட்டார்.

ஆளுறுரு உடைய தற்காலிகத் தலைமையுடனான ஒரு சந்திப்பின் போது, ஹுடா தொழிலாளர்களை “கிரிமினல்கள்” என்று கூறினார்.

மாருதி சுககி தொழிலாளர்கள் முகங்கொடுக்கும் இந்த ஆபத்தான சூழலுக்கு, குர்கான் தொழிற்பேட்டைப் பகுதியில் இருக்கும் மிகப் பெரும் தொழிற்சங்கக் கூட்டமைப்புகளே முக்கிய அரசியல் பொறுப்பாளிகளாகும். இத்தொழிற்சங்கக் கூட்டமைப்புகள் இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (சி.பி.ஐ.-எம்), இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (சி.பி.ஐ.) ஆகிய ஸ்ராலினிச நாடாளுமன்றக் கட்சிகளுடன் இணைந்தவை ஆகும்.

2011 இல் மாணேசர் தொழிலாளர்கள் பல மாத காலம் நடத்திய இந்த போர்க்குணமிக்க போராட்டத்தின் போது, இந்த தொழிற் சங்கங்கள் அனைத்தும் வேலைநிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்களை திட்டமிட்டு தனிமைப்படுத்தியதோடு, நிறுவனத்திற்கும் அரசுக்கும் பின்னால் அணிவகுத்து நிற்கும் எடுபிடிக் தொழிற்சங்கத்தின் மூலமாக மாநில காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திற்கும் தொழிலாளர் நல அதிகாரிகளுக்கும் விண்ணப்பம் செய்யுமாறு அவர்களுக்கு அறிவுரையும் கூறின.

தொழிற்சங்கங்களின் இப்பாத்திரம், அவை இணைந்திருக்கும் ஸ்ராலினிசக் கட்சிகளின் அரசியலில் இருந்து பிறக்கிறது. இக்கட்சிகள் இந்திய அரசியல் ஸ்தாபகத்தின்

கட்சிகளாக மாறி விட்டிருப்பதோடு, உள்ளாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களுக்கான மலிவு-உழைப்புக் களமாக இந்தியாவை மாற்றுகின்ற ஆளும் உயரடுக்கின் பொருளாதார “சீர்திருத்தக்” கொள்கைகளுக்காக அரும்பணித்துக் கொண்டவையாகவும் இருக்கின்றன. தொழிலாள வர்க்கத்தை அணிதிரட்டும் எந்தவொரு நடவடிக்கைக்கும் ஸ்ராலினிஸ்டுகள் கடுமையாக எதிர்ப்பு தெரிவிக்கின்றனர். ஏனென்றால் அது இந்தியாவின் முதலாளித்துவ ஆட்சியுடன் நேருக்கு நேர் மோதலாக அபிவிருத்தியுறக் கூடும் என்ற அச்சம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது.

மாவோயிச திசைவழி கொண்ட குழுக்கள் மற்றும் தொழிற்சங்கங்கள் உட்பட, இப்போது மாருதி சுககி தொழிலாளர்களுக்கான பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டுள்ள பல்வேறு போலி-இடது அமைப்புகளும், ஹரியானா மாநில காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திடமும் மத்தியில் இருக்கும் காங்கிரஸ் தலைமையிலான அரசாங்கத்திடமும் வேண்டுகோள் விடுக்கும் படி மாருதி சுககி தொழிலாளர்களிடம் கூறியிருக்கின்றன.

மாணேசர் தொழிலாளர்களுக்கான பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஸ்ராலினிச தொழிற் சங்கங்கள் மற்றும் ஏனைய அமைப்புகளினதும் அரசியல் செல்வாக்கின் கீழ், ஆளுறுருவும் கூட காங்கிரஸ் தலைமையிலான அரசாங்கங்களுக்கு

வேண்டுகோள் விடுக்கும் அதே பாதையையே பின்பற்றியிருக்கின்றது. இப்போராட்டத்திற்கு நிச்சயம் தோல்வியைத் தர அச்சுறுத்துகின்ற இந்த அரசியல் முட்டுச் சந்தினை, மாருதி சுககி தொழிலாளர்களும் மற்றும் அவர்களது அத்தனை ஆதரவாளர்களும் கட்டாயம் எதிர்க்க வேண்டும்.

சந்தையின் உத்தரவுகளையும் நிறுவனமும் அரசாங்கமும் சேர்ந்து நடத்தும் சூழ்ச்சி வேட்டையையும் முறியடிக்க வேண்டுமென்றால், மாருதி சுககி தொழிலாளர்கள் இந்தியாவெங்கிலும் மற்றும் சர்வதேச அளவிலும் இருக்கின்ற தமது வர்க்க சகோதர சகோதரிகளை நோக்கித் திரும்ப வேண்டும். பழிவாங்கலுக்கு எதிரான அவர்களது எதிர்ப்புப் போராட்டத்தினை, வேலை வெட்டுகள் மற்றும் கொத்தடிமை வேலைச் சூழல் ஆகியவற்றுக்கு எதிரான தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஒரு பதில் தாக்குதலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான போராட்டத்துடன் நனவுடன் பிணைக்க வேண்டும். இந்தப் போராட்டம் அடிப்படையில் ஒட்டுமொத்த முதலாளித்துவ ஆளும் வர்க்கத்திற்கும் எதிரான ஒரு அரசியல் போராட்டம் ஆகும், ஏனென்றால் அரசாங்கம், அரசு எந்திரம் மற்றும் ஸ்ராலினிசக் கட்சிகள் உள்ளிட்ட சகல அரசியல் கட்சிகளும் இந்த கொத்தடிமை நிலைமைகளை திணிப்பதற்கே சேவை செய்கின்றன.

அகதிகள் அவுஸ்திரேலியாவுக்குத் தப்பிச் செல்வது ஏன் என்பதை இலங்கை நிருபர் விளக்குகின்றார்

மைக் ஹெட்
12 ஏப்பிரல் 2013

அவுஸ்திரேலியாவுக்குத் தப்பிச் செல்லும் வறிய மற்றும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் எண்ணிக்கை, 2009ல் நாட்டின் இனவாத யுத்தம் முடிவடைந்ததில் இருந்து அதிகரிப்பதற்கு காரணமான, இலங்கையின் சமூக மற்றும் பொருளாதார நிலைமைகள் பற்றி, உலக சோசலிச வலைத் தள இலங்கை நிருபரான எஸ். ஜயந்தூன் உலக சோசலிச வலைத் தளம் (WSWS) உரையாடியது. இந்த யுத்தத்தின் இறுதி மாதங்களில், ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் இலங்கை இராணுவத்தினால் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். இந்த நேர்காணல், அவுஸ்திரேலிய அரசாங்கத்தினால் இலங்கைக்கு கட்டாயமாக திருப்பி அனுப்பப்பட்டவர்களின் மோசமான நிலைமையையும் வெளிக் கொணர்்கின்றது.

WSWS: 2009ல் யுத்தம் முடிவுக்கு வந்ததில் இருந்து, எத்தனை இலங்கையர்கள்

அவுஸ்திரேலியாவுக்குத் தப்பிச் செல்ல முயன்றிருக்கிறார்கள்? எத்தனை பேர் இலங்கைக்கு திருப்பி அனுப்பப் பட்டிருக்கிறார்கள்?

ஜய்: மக்கள் இலங்கையில் இருந்தும் மற்றும் பல வருடங்களாக அகதிகளாக வாழ்ந்து வரும் தென் இந்தியாவில் இருந்தும் கூடுதலாக அவுஸ்திரேலியாவுக்கு சென்று கொண்டிருக்கின்றார்கள். கடந்த வருடத்தில் அவுஸ்திரேலியப் புள்ளி விபரங்களின்படி 6,428 பேர், அவுஸ்திரேலியாவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள், அவர்களில் 943 பேர் இலங்கைக்கு திருப்பி அனுப்பப்பட்டுள்ளார்கள். அது 2011 இல் இருந்து பாரிய அதிகரிப்பாகும், அப்போது 211 பேர் மட்டுமே படகில் வந்திருந்தார்கள். 2009ல் கொடுர யுத்தம் முடிவுக்கு வந்த இறுதி மாதத்தில் கூட, 736 பேர் மட்டுமே அவுஸ்திரேலியாவில் புகலிடம் நாடியிருந்தார்கள்.

WSWS: யார் அந்த அகதிகள்? தமிழர்களைப் போல் அவர்களில் இப்போது சிங்களவர்களும் அடங்குவதாகத் தெரிகிறதே?

ஜய்: அவர்களில் கூடுதலானவர்கள் இலங்கையின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கினைச் சேர்ந்த தமிழர்கள், ஆனாலும் பிரதானமாக வடக்கின் மீன்பிடிக்கிராமங்களில் உள்ள வறிய முஸ்லீம்கள் மற்றும் சிங்களவர்களும் இதில் அடங்குகின்றனர்.

WSWS: ஏன் அவர்கள் தப்பிச் செல்கிறார்கள்?

ஜய்: அதற்கு பொருளாதார நெருக்கடியும் இலங்கை அரசாங்கம் மற்றும் இராணுவத்தினதும் அடக்குமுறைகளும் காரணமாகும். அவர்களால் தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கான ஒரு சிறந்த வாழ்க்கையை உருவாக்க முடியவில்லை. பிரச்சினைகள் இல்லாமல் இருந்திருக்குமானால், அவர்கள் தங்களின் உயிர்களைப் பணயம் வைத்துப் படகில் பயணத்தினை ஆரம்பித்திருக்கமாட்டார்கள். கடந்த வருடம்

உடப்பில் தற்கொலை செய்துகொண்ட ஒருவரின் குடும்பம்

அரசாங்கத்தினால் எரிபொருட்களின் விலைகள் அதிகரிக்கப்பட்டதற்கு எதிராக, மீனவ கிராமங்களில் எதிர்ப்புக்கள் உருவாகியிருந்தன. இந்த விலை அதிகரிப்பு மீன்பிடியை நம்பி வாழ்வவர்களுக்கு மிகப் பெரும் சிரமத்தினை உருவாக்கியுள்ளது.

WSWS: சிலாபத்தில் இந்த எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்களின் போது ஒரு மீனவர் பொலிசாரினால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். அகதிகளின் எண்ணிக்கை இதன் பின்னர் அதிகரித்துள்ளதா?

ஜயந்: ஆம், இந்த எண்ணிக்கை அதிகரித்துள்ளது. 2009ல் இருந்தே இந்த எண்ணிக்கை உயர்ந்துள்ளது. ஏனெனில், யுத்தத்தின் முடிவு, ராஜபக்ஷ உறுதியளித்தது போல் சமாதானத் திணையும் அபிவிருத்தியையும் கொண்டுவரவில்லை. அவுஸ்திரேலியா தொலைக்காட்சி சேவை ஒன்றில் "டுடெ ருதைட்" என்ற நிகழ்ச்சியின் செய்தியாளர், யுத்தம் முடிவடைந்து விட்டதால் அங்கே ஒரு பிரச்சினையும் இல்லை என்றார். ஆனால் உண்மையில் நிலைமைகள் முற்றிலும் நேரெதிரானவை.

இலங்கைக்கான தனது கடனை வழங்குவதற்காக, சர்வதேச நாணய நிதியம் கட்டளைபிட்டுள்ள சிக்கன நடவடிக்கையை நிறைவேற்றும் பொருட்டு, அரசாங்கத்தினால், கல்வி மற்றும் சுகாதாரம் உட்பட சமூக செலவினங்கள் வெட்டப்படுவதோடு அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலைகள் வானளாவ அதிகரித்துள்ளன. தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் மற்றும் மாணவர்களும் வாழ்க்கை நிலைமைகளின் சீரழிவுக்கு எதிராக ஆர்ப்பாட்டங்கள் மற்றும் வேலை நிறுத்தங்களில் இறங்குகின்றனர். இத்தகைய எதிர்ப்புக்களை நசுக்குவதற்காக, அரசாங்கம் தீவு பூராகவும் பொலிஸ் - அரசு வழிமுறைகளை விஸ்தரித்துள்ளது. கடந்த

வருடத்தில், எதிர்ப்பில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்கள் மற்றும் மீனவர்களின் மீது பொலிஸ் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தது.

WSWS: வடக்கில் வாழ்க்கை நிலைமை எவ்வாறு இருக்கின்றது?

ஜயந்: விசேடமாக வடக்கில், யுத்தம் முடிந்து விட்டது. ஆனால் மக்களுக்கு வாழ்வாதாரம் கிடையாது. யுத்தத்துக்குப் பின்னர் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த தமிழர்கள் வேறு பிரதேசங்களில் கொண்டு கொட்டப்பட்டுள்ளார்கள். அவர்களின் நிலங்களில்

கூடுதலானவை இராணுவ ஆக்கிரமிப்பில் இருக்கின்றன. மக்கள் எந்தவிதமான அடிப்படை வசதிகளும்ற்ற நிலையில் மீள் குடியேற்றப்பட்டுள்ளார்கள். பலர் இன்னமும் முகாம்களிலும் மற்றும் உறவினர் வீடுகளிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

யுத்தத்துக்குப் பின்னர் தமிழீழ விடுதலைப் புலி சந்தேக நபர்களாக தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த ஆயிரக் கணக்கான இளைஞர்கள், "புனர்வாழ்வு" என்று சொல்லப்படுவது முடிந்த பின்னர் விடுதலை செய்யப்பட்டுள்ளார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான தொழிலும் இல்லாததோடு இன்னமும் புலானாய் வாளர்களின் கண்காணிப்பின் கீழ் உள்ளனர். நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் மக்கள் இன்னமும் அரசியல் கைதிகளாக தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அவர்களில் அநேகமானவர்களுக்கு குற்றச் சாட்டுக்களோ வழக்கு விசாரணைகளோ இல்லை. வன்முறைகள், படுகொலைகள், காணாமல்போதல் மற்றும் கொள்ளைகள் வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

WSWS: நீங்கள் நிலைமைகளைப் பற்றி செய்தி சேகரிக்க ஜனவரியில் மீனவர் கிராமம் ஒன்றுக்கு சென்றிருந்தீர்கள். நீங்கள் என்ன கண்டீர்கள் என்பதை விளக்க முடியுமா?

ஜயந்: நாங்கள், வடமேல் மாகாணத்தில் கரையோரத்தில் ஒரு தூரக் கிராமமான உடப்புக்கு சென்றிருந்தோம். அது மகிவும் வறுமையான கிராமம். பல குடும்பங்கள் ஓலைக் குடிசையில் வாழ்கின்றன. பொருத்தமான அரசாங்க போக்குவரத்து அங்கு கிடையாது. கோயில் பஸ்கள் மட்டுமே ஒடுகின்றன. பாதையோ பழுதி பறக்கும் மண் பாதை. நூற்றுக் கணக்கான மீனவர்கள் மற்றும் இளைஞர்கள் அவுஸ்திரேலியாவுக்கு

சென்றுவிட்டதாக கிராமவாசிகள் தெரிவிக்கின்றனர். 5000 மக்கள் தொகையைக் கொண்ட கிராமத்தில், சுமார் 750 தொடக்கம் 2,000 பேர் வரை வெளியேறிவிட்டார்கள்.

மீனவர்கள் முகம் கொடுக்கும் ஒடுக்குமுறை நிலைமைகள் பற்றி ஒருவர் தெளிவுபடுத்தினார். எரிபொருள் விலையேற்றத்துக்குப் பின்னர், தனது இரண்டு சகோதரர்கள் வெளியேறிவிட்டதாக அவர் எமக்குத் தெரிவித்தார். கிராமத்தவர்களால் ஒருநாளைக்கு 50 அல்லது 100 ரூபாய் (40 அல்லது 80 அமெ. சதம்) மட்டுமே மீன்பிடி ஊடாக வருமானமாக ஈட்டக் கூடியதாக உள்ளது. யுத்தம் முடிவடைந்த போதிலும், கடலுக்குச் செல்லும் போது, தினமும் கடற்படையினரிடம் பாஸ் பெற வேண்டும். குறைந்தது அதிகாலை 4 மணிக்கே சோதனைச் சாவடியில் நிற்க வேண்டும்.

WSWS: எத்தகைய நிலைமைகளின் மத்தியில் அவர்கள் தப்பிச் செல்கின்றனர்?

ஜயந்: அவர்கள் கடத்தல்காரர்களுக்கு சுமார் ஒரு மில்லியன் ரூபாய் (8,000 அமெ.டொலர்) செலுத்த வேண்டும். அதில் 300,000 ரூபாய்கள் முன்னரே செலுத்த வேண்டும். அவர்களுடைய குடும்பத்தினர் நகைகள் மற்றும் காணி போன்ற பெறுமதியான சொத்துக்களை விற்கும், மற்றும் ஒரு இலட்சம் ரூபாய்க்கு மாதம் 5000 ரூபாய் வரை, உயர்ந்த வட்டி வீதத்துக்கு கடன் எடுத்தும் பணத்தினை செலுத்துகிறார்கள். ஒரு படகில் 90 பேர் வரை பயணிக்கின்றார்கள். அவர்கள் நித்திரைகொள்ளவோ நகரவோ முடியாது. உட்கார்ந்தே இருக்க வேண்டும். கடல் அலைகள் ஈரமாகும். உயிர்வாழ்வதற்காக ஒரு நாளைக்கு ஒரு வேளை மட்டும் உணவு வழங்கப்படும். நீரிழிவு நோயினால் பீடிக்கப்பட்டிருந்த தனது மகன் படகுப் பயணத்தின் போது இறந்துவிட்டார் என்றும் அவரது உடல் கடலுக்குள் போடப்பட்டது என்றும் ஒரு தாய் எமக்கு அழுதபடி கூறினார்.

ஆஸ்திரேலியாவில் தற்கொலை செய்துகொண்ட ஒரு உடப்புவாசியின் மனைவியும் மகனும்

உயிரிழந்த ஒருவரின் வீடு

WSWS: அவுஸ்திரேலியாவில் இருந்து திருப்பி அனுப்பப்பட்ட அல்லது கடற்படையால் இடைமறிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு என்ன நடக்கின்றது?

ஐயந்: நடந்ததைப் பற்றி கவலைப்படாமல் கடத்தல்காரர்கள் தங்களின் பணத்தினைப் பெற்றுக் கொள்வர். அவுஸ்திரேலியாவில் இருந்து திருப்பி அனுப்பப்பட்டால், அவர்கள் விமான நிலையத்தில் வைத்து கைது செய்யப்பட்டு புலனாய்வாளர்களால் விசாரணை செய்யப்படுவார்கள். கடற்படையினரால் இடைமறிக்கப்பட்டாலும் நிலைமை இதுதான். அவர்கள் பொலிசாரிடம் ஒப்படைக்கப் படுவார்கள். பொலிசார், நாட்டை விட்டு சட்டவிரோதமாக வெளியேறிதற்காக அவர்களுக்கு எதிராக வழக்குப் பதிவு செய்வார்கள். அவர்கள்

பிணையில் விடுவிக்கப்படுவார்கள். அதற்குப் பின்னர், தங்களுடைய வழக்குக்காக அவர்கள் தென் இலங்கைக்கு பயணிப்பதற்கு பணம் செலவிட வேண்டும். இன்னும் சிலர் சிறையில் இருக்கின்றார்கள்.

மக்கள் பிரமாண்டமான கடன்பட்டுத்தான் நாட்டை விட்டு வெளியேறுகின்றனர். ஆனால் அவர்களால் அதைத் திருப்பிச் செலுத்த முடிவதில்லை. அதனாலேயே, அவுஸ்திரேலியாவில் அல்லது திருப்பி அனுப்பப்பட்டவுடன் சிலர் தற்கொலை செய்து கொள்கின்றனர். உட்ப்பில் நாங்கள் மூன்று பிள்ளைகளின் தாய் ஒருவரைச் சந்தித்தோம். அவரது கணவர் நாடு திரும்பித் தற்கொலை செய்து கொண்டார். இன்னொருவரின் கணவர் அவுஸ்திரேலியாவில் தற்கொலை செய்து கொண்டார்.

WSWS: நீங்கள் ஆஸ்திரேலியாவில் உள்ள தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்களுக்கு சொல்லும் செய்தி என்ன?

ஐயந்: இலங்கை அகதிகள் மிகவும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள். யுத்தம் முடிந்து நான்கு ஆண்டுகள் கடந்தும், அவர்கள் வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் பொலிஸ் - அரசு ஒடுக்குமுறைகளுக்கு முகம் கொடுக்கின்றனர். அங்கு இராணுவம் ஆக்கிரமித்திருக்கின்றது. அவர்களுக்கு எந்தவிதமான தொழில் வருமானமும் பெற்றுக் கொள்ள முடியாத காரணத்தினால், அவர்கள் நாட்டை விட்டு வெளியேறுகின்றனர். அதன் பின்னர் அவர்கள் கடத்தல்காரர்களால் கரண்டப்படுகின்றனர். ஆனால் அவர்களால் அவுஸ்திரேலியாவிலும் வாழ்வாதாரத்தை தேடிக்கொள்ள முடிவதில்லை. அவுஸ்திரேலிய மற்றும் இலங்கை அரசாங்கங்கள் இணைந்து செயற்படுகின்றன. ஆனால் அந்த அரசாங்கங்கள் அவர்களுக்கு வாழ்வாதாரத்தை உருவாக்கிக் கொடுக்கத் தயாரில்லை. தொழிலாளர் வர்க்கத்தால் மட்டுமே இதற்கான பதிலை வழங்க முடியும். இது தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்குப் பொறுப்பானதாகும். அவர்கள் சோசலிசத்துக்கான போராட்டத்துக்கு அவுஸ்திரேலியா, இலங்கை மற்றும் சர்வதேச ரீதியிலும் ஐக்கியப்பட வேண்டும். இலங்கையில் மட்டுமன்றி உலகம் பூராகவும் அகதிகளின் நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு உள்ள ஒரே வழி இது மட்டுமே ஆகும்.

இலங்கை பெருந்தோட்ட தொழிற்சங்கங்கள் இரகசிய சம்பள ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திட்டன

ஏம். தேவராஜா, W.A. சனில்
16 ஏப்பிரல் 2013

இலங்கை பெருந்தோட்ட தொழிற்சங்கங்கள், ஏப்ரல் 4 அன்று இரண்டு வருடத்திற்கான புதிய சம்பள ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திட்டன. வறிய மட்டத்திலான நாடா சம்பளத்தைப் பேணும் இந்த உடன்படிக்கை பற்றி அவை தொழிலாளர்களுடன் எத்தகைய கலந்துரையாலும் நடத்தவில்லை.

ஆயிரக்கணக்கான தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சம்பள உயர்வுக்கான போராட்டம், வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரிப்பு மற்றும் வேலை இழப்புக்கு மத்தியில், ஏனைய பகுதி தொழிலாளர்கள் மத்தியிலும் பரவக்கூடம் என்ற பீதியின் காரணமாக, அத்தகைய ஒரு போராட்டத்தை முன்கூட்டியே தடுப்பதன் பேரில், தொழிற்சங்கங்கள், தோட்ட உரிமையாளர்கள்

மற்றும் ஜனாதிபதி இராஜபக்ஷவின் அரசாங்கமும் கூட்டாக எடுத்த நடவடிக்கையின் விளைவே இந்த ஒப்பந்தமாகும்.

தோட்டத் தொழிலாளர்களின் அடிப்படை நாடாசம்பளம் 380 ரூபாவிருந்து 450 ரூபாவாக மட்டுமே உயர்த்தப்படும் - அமெரிக்க நாணயத்தில் வெறும் 59 சதம். ஆயினும், இதை நியாயமான ஒப்பந்தமாக காட்டும் முயற்சியில், தோட்ட உரிமையாளர்கள் 20 வீத சம்பள உயர்வு என அறிவித்துள்ளனர்.

வருகைக்கான மேலதிக கொடுப்பனவு 105 இலிருந்து 140 ரூபாவாக அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், விலை பங்கு கொடுப்பனவான 30 ரூபாயில் மாற்றமில்லை. ஒட்டு மொத்த நாடாசம்பளம் 620 ரூபாவாக உயர்த்தப்பட்டுள்ள போதிலும், வருகைக்கான மேலதிக கொடுப்பனவு தொழிலாளி வேலை செய்யும் நாட்களின் எண்ணிக்கையிலேயே

தங்கியுள்ளது. ஒரு தொழிலாளிக்கு மாதாந்தம் வழங்கப்படும் 25 வேலை நாட்களில், அவர் 75 வீதம் சமூகமளிக்காவிட்டால், அவர் முழு மேலதிக கொடுப்பனவையும் இழப்பார்.

இந்த சம்பள உயர்வு என சொல்லப்படுவது, எந்த வித்தத்திலும் வானளவில் உயர்ந்திருக்கும் வாழ்க்கைச் செலவுக்கு போதுமானதல்ல. மேலும், தொழிற்சங்கங்கள் “உற்பத்தித் திறன் முன்னேற்றத்திற்கு”, அதாவது வேலைப் பளுவை உயர்த்துவதற்கு உடன்பட்டுள்ளதாக பெருந்தோட்ட உரிமையாளர்கள் தெரிவித்துள்ளனர்.

இராஜபக்ஷ அரசாங்கத்தின் கூட்டணி பங்காளிகளான இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் (இ.தொ.கா.), லங்கா சமசமாஜக் கட்சியினதும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினதும் தலைமையிலான பெருந்தோட்ட தொழிற்சங்க கூட்டமைப்பு மையம், மற்றும் வலதுசாரி

எதிர்க் கட்சியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள இலங்கை தேசிய தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம் ஆகிய தொழிற்சங்கங்களே இலங்கை வேலை கொள்வோர் சம்மேளனத்துடன் இந்த ஒப்பந்தத்தை செய்துள்ளன.

இவற்றுக்கு, மலையக தொழிற்சங்க கூட்டமைப்பு என்ற இன்னொரு தொழிற்சங்க கூட்டணியும் உதவியுள்ளது. இதில் இராஜபக்ஷ அரசாங்கத்தின் பங்காளிகளான தொழிலாளர் தேசிய சங்கமும் (NUW) மலையக மக்கள் முன்னணியும், மற்றும் ஜனநாயக மக்கள் முன்னணியின் தொழிற்சங்க பிரிவான ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரசும் (ஐ.தொ.கா.) அடங்குகின்றன.

மலையக கூட்டமைப்பு “நியாயமான சம்பள உயர்வுக்காக” போராடுவதாக முன்னர் கூறிய போதிலும், மற்ற தொழிற்சங்கத் தமது துரோக வேலையை முடிக்கும்வரை மௌனமாக இருந்தன. அண்மைய ஆண்டுகளில் செய்த ஒவ்வொரு சம்பள வியாபாரத்தின் போதும் போலவே, தொழிற்சங்க கூட்டமைப்பு தலைவர்கள் ஏப்ரல் 4 ஒப்பந்தத்தை எதிர்ப்பதாகத் தெரிவித்தனர். ஆனால், இது தொழிலாளர்களை ஏமாற்றுவதற்கும் மற்றும் ஒப்பந்தத்திற்கு எதிரான தொழிலாளர்களின் கோபத்தை திசை திருப்புவதற்குமான நந்திரம் மட்டுமே.

வழங்கப்பட்ட அற்ப சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கு பெருந்தோட்ட உரிமையாளர்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் அழுத்தம் கொடுப்பதற்காக, ஏப்ரல் 21ம் திகதி கொட்டகலையிலும் அடுத்த நாள் கொழும்பிலும் கறுப்பு நாளுக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டுள்ளதாக தொழிற்சங்க கூட்டமைப்பின் தலைவர் மனோ கணேசன் கூறினார்.

NUW தலைவர் ஆர். திகம்பரம், தனது தொழிற்சங்கம் உடன்படிக்கைக்கு எதிராக வழக்குப் பதிவு செய்யத் தயாராவதாகக் கூறினார். அதே மூச்சில் அவர் தெரிவித்ததாவது: எங்களுடைய தொழிற்சங்க கூட்டமைப்பு, ஒப்பந்தத்தில் கைசாத்திடும் தொழிற்சங்கங்களுக்கு எதிரானது அல்ல. எமது போராட்டம் முதலாளிமார் சம்மேளனத்திற்கு எதிரானது ஆகும். கம்பனிகளுக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதற்காக, நாம் வெளியிலிருந்து போராடுவோம் என நான் ஆறுமுகம் தொண்டமானுக்கும் வேலாயுதத்திற்கும் [ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திடத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள்] கூறினேன்.”

“கம்பனியுடன் பேச்சுவார்த்தை நடாத்தி, எமது தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான சம்பள உயர்வை பெற்றுக் கொடுக்க முயற்சிப்பதன் பேரில்” அழுத்தத்தை பிரயோகிக்க வேண்டும் என்ற

தனது ஆலோசனையை தொண்டமானும் வேலாயுதமும் கவனத்தில் எடுக்கவில்லை என்பதையிட்டு அதிருப்திற்றுள்ளதாக மனோ கணேசன் பாசாங்கு செய்கின்றார். போலி “போராளி” தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள், ஒப்பந்தத்தின் மீதான தொழிலாளர்களின் எதிர்ப்பை தணியச் செய்வதற்காக, அதை எதிர்ப்பதாக பாசாங்கு செய்வதில், தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் வேலையை பங்கிட்டுக்கொண்டிருப்பது அம்பலத்துக்கு வருகின்றது.

**தோட்டத் தொழிலாளர்கள்
தமது அடிப்படை சமூக
மற்றும் ஜனநாயக
உரிமைகளை
தொழிற்சங்கங்களின்
ஊடகவும் முதலாளித்துவ
கட்சிகளுக்கூடாகவும்
பாதுகாக்க முடியாது.
வாழ்க்கைச் செலவு
உயர்வுக்கு ஏற்ப மாதச்
சம்பளம், தக்க சுகாதார
மற்றும் வீட்டு வசதிகள்
மற்றும் அவர்களது
பிள்ளைகளுக்கு சிறந்த கல்வி
மற்றும் தொழில் வாய்ப்புகள்
உட்பட்ட தமது வர்க்க
நலன்களுக்காக
போராடுவதற்கு தொழிலாள
வர்க்கத்திற்கு சுயாதீனமான
ஒரு அரசியல் இயக்கம்
அவசியம்.**

தொழிற்சங்க கூட்டமைப்பு தலைவர்கள் இத்தகைய துரோகத்தை செய்வது இது முதல் முறையல்ல. இதே வலதுசாரி தொழிற்சங்கத் தலைவர்களால் செய்து கொள்ளப்பட்ட முன்னைய ஒப்பந்தங்களுக்கு எதிராகவும் போராட்டங்களை நடத்துவது பற்றி இத்தகைய போலி வாய்ச்சவடால்கள் விடுக்கப்பட்டுள்ளன. 2006ல் கைச்சாத்திடப்பட்ட ஒப்பந்தத்திற்கு எதிராக ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டபோது, இந்த “போராளிகள்” தொழிலாளர்களை அமைதிப்படுத்தி எதிர்ப்பை கலைப்பதற்கு செயற்பட்டனர்.

இந்த புதிய ஒப்பந்தம், தோட்டத் தொழிலாளர்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை மீறி இரகசியமாக செய்யப்பட்டதானது தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் கம்பனியினதும் அரசாங்கத்தினதும் நேரடி ஏஜன்டுகள் என்பதை மீண்டும் நிரூபிக்கின்றது. அவர்கள் எல்லோரும் சொத்து உரிமையாளர்கள், வியாபாரிகள் அல்லது முதலாளித்துவ கட்சிகளுடன் கூட்டுச் சேர்ந்துள்ள அரசியல் வாதிகளாவர். அவர்கள் தொழிலாளர்களின் தேவைகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவில்லை. மாறாக அவர்கள் முதலாளிமார்களதும் முதலாளித்துவ அரசினதும் நலன்களுக்காகவே செயற்படுகின்றார்கள்.

பெருந்தோட்ட உரிமையாளர் சங்கத்தின் தலைவர் லலித் ஓயசேகர, மேலதிக சம்பளச் செலவை ஈடுகட்ட “உற்பத்தித் திறனை அதிகரிப்பதற்கு தொழிற்சங்கங்கள் உத்தரவாதமளித்திருப்பதாக” ஊடகங்களுக்கு தெரிவித்தார். முதலாளிமார் சம்மேளனம் கூறுவதன்படி, சம்பளச் செலவு வருடத்திற்கு 250 மில்லியனில் இருந்து 350 மில்லியன் ரூபா வரையாகும்.

2011ல் கைச்சாத்திடப்பட்ட முன்னைய ஒப்பந்தத்தின் பின்னர், வேலைச் சுமை அதிகரிக்கப்பட்டதற்கு எதிராக தொழிலாளர்கள் மத்தியில் எதிர்ப்புகள் கிளம்பின. ஹட்டன், மஸ்கெலியா, நுவரெலியா ஆகிய பிரதேசங்களில் உள்ள பல தோட்டங்களில் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்களின் எதிர்ப்பையும் பொருட்படுத்தாது எதிர்ப்பு பிரச்சாரங்களில் ஈடுபட்டார்கள்.

இலங்கையின் மொத்த தேயிலை ஏற்றுமதி வருமானம் கடந்த வருடத்தில் 6.6 வீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தது. இருந்தும் ரூபா மதிப்பிற்கும், தேயிலை விலை அதிகரிப்பு மற்றும் தேயிலை கம்பனி பங்கு விலை அதிகரிப்பினதும் விளைவாக பெருந்தோட்டக் கம்பனிகள் நூற்றுக்கணக்கான மில்லியன் இலாபத்தை ஈட்டியுள்ளன.

இலாபம் அதிகரித்துள்ள அதேவேளை, தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலைமையான மோசமடைந்துள்ளதுடன், உண்மையான சம்பளம் 2011ல் கடந்த ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டதில் இருந்து 3.6 வீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. தோட்டத் தொழிலாளர்களின் அடிப்படை உணவான கோதுமை மா, அநேகமான வீடுகளில் வெளிச்சத்திற்காக பிரதானமாக உபயோகிக்கப்படும் மண்ணெண்ணெய் உட்பட அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலைகள் கடந்த இரண்டு வருடங்களில் பல மடங்கு அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளன. மின்சாரக் கட்டணமும் போக்குவரத்துக் கட்டணமும் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கட்டளைகளை திருப்திப்படுத்துவதற்காக இராஜபக்ஷ அரசாங்கத்தினால் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு சிக்கன நடவடிக்கைகளின் கீழ், தோட்டத் தொழிலாளர்களின் மற்றும் முழுத் தொழிலாள வர்க்கத்தினதும் வாழ்க்கை நிலமை மேலும் வீழ்ச்சிநடைந்துள்ளது.

தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தமது அடிப்படை சமூக மற்றும் ஜனநாயக உரிமைகளை தொழிற்சங்கங்களின் ஊடகவும் முதலாளித்துவ கட்சிகளுக்கூடாகவும்

பாதுகாக்க முடியாது. வாழ்க்கைச் செலவு உயர்வுக்கு ஏற்ப மாதச் சம்பளம், தக்க சுகாதார மற்றும் வீட்டு வசதிகள் மற்றும் அவர்களது பிள்ளைகளுக்கு சிறந்த கல்வி மற்றும் தொழில் வாய்ப்புகள் உட்பட்ட தமது வர்க்க நலன்களுக்காக போராடுவதற்கு தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு சுயாதீனமான ஒரு அரசியல் இயக்கம் அவசியம்.

இது இராஜபக்ஷ அரசாங்கத்திற்கும் மற்றும் ஒட்டு மொத்த முதலாளித்துவ வர்க்கத்திற்கும் எதிரான அரசியல் போராட்டமாகும். இது, தொழிலாளர்

விவசாயிகள் அரசாங்கத்துக்கான, சோசலிசக் கொள்கைக்கான போராட்டத்தை ஐக்கியப்படுத்த, ஒவ்வொரு தோட்டத்திலும் தொழிலாளர்களின் நடவடிக்கைக் குழுக்கள் அமைக்கவேண்டியதை அவசியமாக்குகின்றது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, இந்த முன்னோக்குக்காக போராடுவதற்கு தேவையான புரட்சிகரத் தலைமையாக சோசலிச சமத்துவக் கட்சியை கட்டி எழுப்புவது அவசியமாகும்.

போஹில் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தனியார்மயமாக்கத்திற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கின்றனர்.

ஏம். வுசந்தன்
28 ஜூன் 2013

அரசாங்கத்தின் மக்கள் பெருந்தோட்ட அபிவிருத்தி சபையினால் (ஜே.இ.டி.பி) தமது தோட்டம் துண்டாடப்பட்டு விற்கப்படுவதற்கு எதிராக நாவலப்பிட்டி போஹில் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தமது வேலை மற்றும் வீட்டு உரிமையை பாதுகாப்பதற்கு உறுதி பூண்டுள்ளார்கள்.

இத்தோட்டத்தின் 900 ஏக்கரில் 125 ஏக்கர்களை ஜே.இ.டி.பி. ஏற்கனவே மூன்று பேருக்கு விற்றுவிட்டதுடன், இந்த தனியார்மயமாக்கமானது தொழிலாளர்களின் தொழில் களுக்கு மாத்திரமன்றி இருப்பிடங்களுக்கும் பெரும் ஆபத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

தொழிலாளர் மத்தியில் ஜே.இ.டி.பி. எடுத்துள்ள தீர்மானத்திற்கு எதிராக பாரிய எதிர்ப்பு நிலவுவதுடன் உயிரைக் கொடுத்தாவது தமது வேலைகள், வீடுகளை பாதுகாக்க உறுதி பூண்டுள்ளதாக அவர்கள் உலக சோசலிச வலைத் தள நிருபர்களுக்கு தெரிவித்தனர்.

இந்த எதிர்ப்பு போராட்டத்தின் ஒரு பாகமாக, மே 23 ம் திகதி போஹில் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் நாவலப்பிட்டி -தலவாக்கலை வீதியில் அணிதிரண்டு, தோட்டத்தின் 50 ஏக்கரை விலைக்கு வாங்கியவரின் மகளான நில்மினி சிறியாணி இளம்பெருமவை தோட்டத்திற்குள் நுளைய விடாது தடுத்தனர். அவள் அங்கு நீதிமன்ற பதிவாளர், பொலிசார், நில அளவையாளர் சகிதம் வந்திருந்தனர்.

சுமார் 20 தொழிலாளர்கள் தமது கையில் பெற்றோலுடன் நின்றதோடு, அவர்கள் தோட்டத்துக்குள் நுழைந்தால் உயிர் தியாகம் செய்வதாக அச்சுறுத்தினர். பொலிஸ் பாதுகாப்புடன் நில்மினி சிறியாணி இளம்பெரும அங்கு பிற்பல் 4 மணி வரை காத்திருந்த போதிலும், தொழிலாளர்களின் எதிர்ப்பின் காரணமாக திரும்பி செல்ல

நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். ஆயினும், தான் மீண்டும் வந்து அவர்களுடைய வீடுகளுக்கு தீ மூட்டி, தொழிலாளர்களை வெளியேற்றுவதாக எச்சரித்தார்.

தொழிலாளர்கள் கூறியவாறு, 2006ல் எடிசன் இளையப் பெருமவுக்கும் சதாசிவத்துக்கும் தனித்தனியே தலா 50 ஏக்கர்களாகவும் பேபி நோனாவுக்கு 25 ஏக்கருமாக மொத்தம் 125 ஏக்கர் விற்கப்பட்டுள்ளது. எப்படியிருந்த பொழுதிலும், 89 தொழிலாளர் குடும்பங்கள் தமது காணிகள் விற்கப்படுவதற்கு எதிராக வழக்குப் பதிவு செய்துள்ள நிலையில் புதிய உரிமையாளர்கள் காணிகளை ஆக்கிரமிக்க முடியாது. ஆயினும், காணியை வாங்கியவர்கள் கொழும்பு நீதி மன்றத்தில் வேறு ஒரு வழக்கை தாக்கல் செய்து, அவர்கள் அந்தக்காணியில் குடியேறுவதற்கு சாதகமாக தீர்ப்பைப் பெற்றுக்கொண்டனர்.

இந்தக் கொடுக்கல் வாங்கல்களில், தொழிற்சங்கங்கள் தொழிலாளர்கள் எந்தவொரு போராட்டத்திலும் ஈடுபடாது தடுப்பதில் முக்கிய வகிபாகத்தை ஆற்றியுள்ளன.

மே 23 திகதி போராட்டம் தொழிற்சங்கங்களின் கட்டுப்பாட்டுக்கு புறம்பாக வெடித்தது. போஹில் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் ஆளும் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் தொழிற்சங்கமான அரசாங்கத்தின் விளையாட்டுத்துறை அமைச்சர் மகிந்தானந்த அனந்தகமகேயின் தலைமையிலான ஸ்ரீலங்கா சுதந்திர தொழிலாளர் காங்கிரசால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இந்த தொழிற்சங்கம் தொழிலாளர்களின் எதிர்ப்பை முதலாளித்துவ நீதி மன்றத்திற்குள் கட்டுப்படுத்துகின்றது.

தற்போதைய அரசாங்கத்தின் பங்காளியான, ஆறுமுகம் தொண்டமான தலைமையிலான இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் (இ.தொ.கா) எந்தவித ஆதரவையும் கொடுக்க மறுத்துள்ளது. இ.தொ.கா. தனது நடவடிக்கையை நியாப்படுத்த, அந்த தொழிலாளர்கள் தமது சங்கத்தில்

அங்கத்துவம் வகிக்கவில்லை என கூறியுள்ளது. ஆனால் உண்மையான காரணம் அதுவல்ல. அரசாங்கமும் ஜே.இ.டி.பி.யும் எஞ்சியுள்ள அரசுக்கு சொந்தமான பெருந்தோட்டங்களையும் தனியார் மயமாக்குவதை இ.தொ.கா. ஆதரிப்பதுடன் அது 1990ம் ஆண்டிலிருந்து பதவிக்கு வந்த அரசாங்கங்கள் பெருந்தோட்டங்களை தனியார்மயமாக்குவதிலும் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வேலைகள், தொழில் நிலைமைகள், சம்பளங்கள் மற்றும் ஜனநாயக உரிமைகள் மீது தாக்குதல் தொடுப்பதிலும் பிரதான வகிபாகம் ஆற்றியுள்ளது.

தொழிலாளர்கள் போஹில் தோட்டம் துண்டாடியதன் விளைவாக தாம் எதிர்கொள்ளும் ஆபத்தை பற்றி உலக சோசலிச வலைத் தள நிருபர்களுக்கு கூறியதுடன் தொழிற் சங்கங்களின் மீதும், ஜே.இ.டி.பி மீதும் தமது கோபத்தை வெளிப்படுத்தின.

கே. கதிசேன் தெரிவித்தாவது: “ஐந்து தலைமுறையாக நாம் இந்த தோட்டத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். இப்பொழுது எங்களை இங்கிருந்து பலவந்தமாக வெளியேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. பல தொழிலாளர்கள் வங்கியில் கடன் எடுத்துதான் வீடு கட்டினார்கள்”. எந்தவொரு தொழிற்சங்கங்களும் அரசியல் கட்சிகளும் தங்களை பாதுகாக்க வரவில்லை என அவர் குற்றம் சாட்டினார். “தொழிற்சங்கம் எங்களுக்கு விடயத்தை மூடி மறைத்திருக்காவிட்டால் ஜே.இ.டி.பி.யினால் காணிகளை விற்றிருக்க முடியாது” என அவர் கூறினார். இங்கிருந்து நாங்கள் வெளியேற்றப்பட்டால் எங்கே செல்வது. இதனால் எங்களின் உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்கு எமது உயிரையும் தியாகம் செய்யவும் நாம் தயாராக இருக்கின்றோம்”, என அவர் மேலும் கூறினார்.

தோட்ட நிர்வாகம் 2006ம் ஆண்டிலிருந்தே ஊழியர் சேமலாப நிதியை மத்திய வங்கிக்கு அணுப்பவில்லை என தொழிலாளர்கள் கூறினார்கள். ஓய்வு பெற்றோருக்கு சேவைகாலப் பணம் வழங்கப்படவில்லை. புதியவர்களை வேலைக்கு சேர்ப்பது நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. பெரும்பாலான மாதங்களில் 15 நாட்கள் அல்லது அதிலும் குறைவாக வேலை வழங்கப்படுகின்றது.

ஓய்வு பெற்ற தொழிலாளியான முருகையா, “தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு காணி உரிமையில்லை என அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். நாங்கள் எமது சொந்தப் பணத்தில் வீடுகளைக் கட்டினோம், 1990ம் ஆண்டிலிருந்து நாங்கள் மின்சாரக் கட்டணத்தை தொடர்ந்து கட்டி வருகின்றோம். இதில் 25 வீடுகள் கட்டப்பட்டுக் கட்டப்பட்டவை. தோட்ட நிர்வாகம் ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் 7 பேர்சீ காணி வழங்கியது. ஒவ்வொரு மாதமும் தொழிலாளரின் சம்பளத்திலிருந்து வீட்டுக் கடனுக்காக 490 ரூபாய் கழிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அதனால் இந்த வீடுகளில் வசிப்பதற்கு எங்களுக்கு சட்ரீதியான உரிமை இருக்கின்றது”, என கூறினார். ஏன் எங்களை இரண்டாம் தர பிரஜைகளாக கணிக்கின்றார்கள்? என அவர் கேள்வி எழுப்பினார்.

“எந்த ஒரு தொழிற்சங்கமோ அரசியல் கட்சியோ எங்களை பாதுகாக்க முன்வரவில்லை. இ.தோ.கா தலைவர் தொண்டமான் எங்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்க மறுத்துவிட்டார். இது மேலிடத்தின் கட்டளை என்பதால் இ.தோ.கா. இதில் தலையிட முடியாது என அவர் கூறிவிட்டதாக” அவர் தெரிவித்தார்.

தொழிலாளர்கள் வீதியில் இறங்கி போராடியதால், தற்காலிகமாக பின்வாங்கி உள்ளார்கள். ஆனால் தொடர்ந்து போராடுவதற்கு எங்களுக்கு பல வழிகளிலும் ஆதரவு அவசியம். எமது தோட்டத்திற்கு அருகாமையில் உள்ள வெஸ்த்தோல், பர்கேபில், கடிலீனா தோட்டத் தொழிலாளர்கள் எமது போராட்டத்திற்கு ஆதரவு கொடுப்பதாக கூறியுள்ளார்கள்” என மேலும் அவர் கூறினார்.

ஜே.இ.டி.பி. நிர்வாகத்தின் கீழ் உள்ள 17 ஜனவசம தோட்டங்களில், போஹில் தோட்டமும் ஒன்றாகும். இத்தோட்டங்கள் சகலதையும் துண்டாடி தனியாருக்கு வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதன் மூலம் புதிய உரிமையாளர் வேலை வழங்க மறுத்தால் இங்கு வேலை செய்யும் 5200 தொழிலாளர்கள் வேலைகளையும் இருப்பிடத்தையும் இழப்பர்.

கண்டியில் கந்தாணை தோட்டம், ஆடம்பர ஹோட்டல்கள் மற்றும் தனியார் வைத்திய சாலைகள் கட்டுவதற்காக ஜே.இ.டி.பி.யினால் விற்கப்பட்டுள்ளது. 2011ல் தொழிலாளர்கள் அதற்கு எதிராக வேலை நிறுத்தத்தில் குதித்தார்கள். இந்த எதிர்ப்பின் காரணமாக கட்டிட வேலைகள் தற்காலிகமாக நிறுத்தப்பட்டுள்ளன.

சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கட்டளைமீன் கீழ், அரச தோட்ட நிறுவனங்கள் உட்பட அரசாங்க நிறுவனங்களை மறுசீரமைப்பதை விரைவுபடுத்தும் மற்றும் தனியார்மயமாக்கும் அரசாங்கத்தின் பரந்த திட்டத்தின் ஒரு பாகமாகவே ஜே.இ.டி.பி. தோட்டங்கள் துண்டாடப்பட்டு வருகின்றன.

2012 வரவு-செலவு திட்ட உரையில், ஜனாதிபதி மகிந்த இராஜபக்ஷ 37,000 ஹெக்டயர் பெருந்தோட்டங்களை துண்டாடி விநியோகிப்பதாக அறிவித்துள்ளார். அரசாங்கத்தின் பங்காளிகள் என்ற வகையில், இ.தோ.கா. மலயக மக்கள் முன்னணி

**தற்கொலை செய்யும்
அவநம்பிக்கையான
முயற்சிகளுக்கு மாறாக,
போஹில் தொழிலாளர்கள்
சக்தி வாய்த
போராட்டத்திற்கு ஒழுங்கு
செய்ய வேண்டும்.
ஜே.இ.டி.பி.யின் தனியார்
மயமாக்கத்திற்கு எதிராகவும்,
வாழ்க்கை நிலமைகள்
மற்றும் ஜனநாயக
உரிமைகள் மீதான
தாக்குதலுக்கு எதிராகவும்
போராடுவதற்காக,
தொழிலாளர்களை
ஐக்கியப்படுத்துவதற்கு
முதலாவதாக அவர்கள்
தொழிற்சங்களில் இருந்து
நளவுப் பூர்வமாக விலகி,
நடவடிக்கை குழுக்களை
அமைக்க வேண்டும்.**

(ம.ம.மு), தொழிலாளர் தேசிய சங்கம் (தொ.தே.ச) மற்றும் எதிர்க்கட்சி தொழிற் சங்கமான மனோ கணேசன் தலமையிலான ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ் (ஜ.தோ.கா) உட்பட அமைப்புகள், துண்டாடப்பட்ட நிலங்களை தோட்ட இளைஞர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென வலியுறுத்தி இத்திட்டத்தை ஆதரிக்கின்றன. சர்வதேச நாணய நிதியம் போன்ற சர்வதேச வங்கிகளும் முதலாளித்துவ அரசினதும் நேரடி முகவர்களாக இந்த தொழிற்சங்கங்கள் தொழிற்படுகின்றன.

தோட்ட இளைஞர்களுக்கு நிலம் வழங்குவது அரசாங்கத்தின் நோக்கமல்ல.

மாறாக இந்த நிலங்களை தனியார் மயமாக்குவதில் இரண்டு பிற்போக்கு நோக்கங்கள் உள்ளன: இலங்கையில் தனிப்பெரும் தொழிற்சுறை சக்தியாக விளங்குகின்ற தோட்டத் தொழிலாளர்களை வலுவிழக்கச் செய்வதும், சிங்கள இனவாத சக்திகளை தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக நிலை நிறுத்துவதற்காகும்.

தமது உரிமைகளைப் பாதுகாக்க போஹில் தொழிலாளர்கள் எடுத்த முன்முயற்சியையும், திடசங்கற்பத்தையும் பரட்ட வேண்டும். ஆயினும், அவர்கள் முன்னால் உள்ள சவால்களை எதிர்கொள்வதற்கு தீவிரமும் திடசங்கற்பமும் மாத்திரமும் போதாது என்பதை சொல்லியாக வேண்டும். சில் போஹில் தொழிலாளர்கள் மே 23 ம் திகதி போராட்டத்தில் செய்ய முயற்சித்துபோல், தாங்களே தீழுட்டி உயிர் தியாகம் செய்வது தொழிலாளர் போராட்ட விதிமுறையல்ல என்பதை சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்.

தொழிற் சங்கங்களின் காடிக்கொடுப்பினால் தொழிலாளர் மத்தியில் உருவாகியுள்ள ஆற்றோனா நிலமையையே இது எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

“அவர்கள் வந்தாள் மீண்டும் நாங்கள் போராடுவோம்” என்ற கருத்துடன் அவர்களால் அமைதியாக இருக்கமுடியாது. அத்தகைய நிலைப்பாடு, மீண்டும் பிரச்சனைகளை முகம்கொடுக்கும் போது தயாரிப்பற்ற நிலமையையே உருவாக்கும். அவர்கள் நிச்சயமாக மீண்டும் வருவார்கள். இந்த தனியார் மயமாக்கல் நடவடிக்கையில் ஜே.இ.டி.பி. அரசாங்கம், தனியார் உரிமையாளர்கள், பொலிசார், முதலாளித்துவ நீதி மன்றம் என்பனவும் அவகளுக்கு எதிராக தொழிற்படும் என்பதை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

தற்கொலை செய்யும் அவநம்பிக்கையான முயற்சிகளுக்கு மாறாக, போஹில் தொழிலாளர்கள் சக்தி வாய்த போராட்டத்திற்கு ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும். ஜே.இ.டி.பி.யின் தனியார் மயமாக்கத்திற்கு எதிராகவும், வாழ்க்கை நிலமைகள் மற்றும் ஜனநாயக உரிமைகள் மீதான தாக்குதலுக்கு எதிராகவும் போராடுவதற்காக, தொழிலாளர்களை ஐக்கியப்படுத்துவதற்கு முதலாவதாக அவர்கள் தொழிற்சங்களில் இருந்து நளவுப் பூர்வமாக விலகி, நடவடிக்கை குழுக்களை அமைக்க வேண்டும்.

அத்தகைய போராட்டம், ராஜபக்ஷ அரசாங்கத்திற்கு எதிராகப் போராடுவதற்கும் அரசியல் முன்னோக்கை அடிப்படையாக கொண்டிருப்பதுடன், தோட்டங்களை தேசியமயமாக்குவது உட்பட்ட சோசலிச கொள்கைகளை அமுல்படுத்தும் தொழிலாளர்-விவசாயிகள் அரசாங்கத்தை ஆட்சியில் இறுத்தும் முன்னோக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

இலங்கை: பொலிஸ் கொமாண்டோக்கள் தோட்டத் தொழிலாளரின் வேலை நிறுத்தத்தின் மீது பாய்ந்தனர்

எம். வசந்தன்
25 ஜூலை 2013

இலங்கை மாவட்ட நீதிமன்றம் ஒன்று, ஜூலை 16 அன்று, கைது செய்யப்பட்ட பம்பரக்கல தோட்டத் தொழிலாளர்கள் எட்டு பேர் மீது முன்னெப்போதும் இல்லாத பிணை நிபந்தனைகளை விதித்தது. அவர்கள் தமது வீடுகளுக்கு செல்வதற்கும், அவர்களது தோட்டம் அமைந்துள்ள லிந்துலை பொலிஸ் பிரிவுக்கு செல்வதற்கும் நீதிமன்றம் தடைவிதித்தது. 5,000 ரூபா காசுப் பிணை மற்றும் சரீர்ப் பிணைக்கும் மேலதிகமாகவே இந்த நிபந்தனைகள் விதிக்கப்பட்டன.

சுமார் 590 கெக்டயர் பரப்பளவைக் கொண்ட பம்பரக்கல தோட்டம், இலங்கையின் தேயிலை தோட்டப் பிரதேசமான மலைநாட்டின் நுவரெலியா மாவட்டத்தின் லிந்துலைப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது.

மலையக மக்கள் முன்னணியின் தொழிற்சங்கத் தலைவரான குட்டிமலை தோட்டப் பிரிவைச் சேர்ந்த எம். சுப்பிரமணியம், அதே தோட்டத்தைச் சேர்ந்த தேசிய தொழிலாளர் சங்கத்தின் தலைவர் ஆர். சண்முகராஜா, எம். சித்திரசெல்வன், எ.பி. ஜேகதாசன், கே. சதாசிவம், யு. உதயகுமார் மற்றும் காளிமுத்து ஆகியோரே கைதுசெய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களாவர்.

45 நாட்கள் பம்பரக்கலவில் தொடர்ந்த நீண்ட வேலை நிறுத்தத்துடன் தொடர்புபட்ட சம்பவங்களுக்காகவே அவர்கள் ஜூலை 2 அன்று பொலிசாரால் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அன்று கைது செய்யப்படுவதை தவிர்ப்பதற்காக நீதிமன்றத்தின் முன் நின்றபோதும், பயன் ஏதும் கிடைக்கவில்லை.

ஹெறண பிளாண்டேசன் கம்பனிக்கு சொந்தமான பம்பரக்கல தோட்டத்தின் சுமார் 1500 தொழிலாளர்கள், பாழடைந்த நிலையில் இருக்கின்ற தொழிலாளர்களின் வரிசை அறைகளை திருத்துதல், 300 புதிய தொழிலாளர்களை வேலையில் சேர்த்துக் கொள்ளல், கைவிடப்பட்ட 97 ஹெக்டர் தேயிலை தோட்ட நிலங்களில் மீண்டும் பயிர் செய்தல், தோட்ட முகாமையாளர் பந்துல சில்வாவை இடம் மாற்றுதல் ஆகிய கோரிக்கைகள் உட்பட பல கோரிக்கைகளின் அடிப்படையில் மே 13 அன்று வேலை நிறுத்தத்தில் குதித்தார்கள்.

பொலிசாரின் உதவியுடன் தொழிலாளர்கள் தோட்ட நிர்வாகத்தினால் தொடர்ந்து துன்புறுத்தப்பட்டார்கள். வேலை நிறுத்தத்தின்

மத்தியில், ஏனைய தொழிலாளர்களை வேலை செய்வதை தடுத்தார்கள் என்ற பொய் குற்றச்சாட்டின் பேரில் 5 தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அவர்கள் பிணையில் விடுவிக் கப்பட்டதுடன், அவர்களுக்கு எதிரான வழக்கு ஜூலை 30ம் திகதி நடைபெற இருக்கின்றது. ஜூலை 19 அன்று மேலும் 3 தொழிலாளர்கள் பொலிஸ் நிலையத்திற்கு அழைக்கப்பட்டார்கள்.

தோட்ட நிர்வாகம் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு எத்தகைய நடவடிக்கையும் எடுக்காததனால், ஜூன் 25ம் திகதி வேலை நிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்கள் உட்பட அவர்களது குடும்பங்களுமாக சுமார் 2000 பேர் தோட்ட முகாமையாளரின் ஆடம்பர வாசஸ்தலத்துக்கு முன் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினார்கள். பொலிஸ், ஆர்ப்பாட்டக் காரர்களை கலைப்பதற்கு சுமார் 150 கொமோண்டோக்கள் அனுப்பியது. அவர்கள் தொழிலாளர்களை அச்சுறுத்துவற்காக தோட்டப் பாடசாலை, அலுவலகம் மற்றும் பொது இடங்களில் இரண்டு நாட்களாக தங்கியிருந்ததுடன், இன்றுவரையும் பல பொலிசார் தோட்டத்தில் ரோந்து செல்கின்றனர்.

பம்பரக்கல தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்களின் எதிர்ப்புக்களையும் மீறியே வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள். இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் (இ.தொ.கா.), மலையக மக்கள் முன்னணி (ம.ம.மு.), தொழிலாளர் தேசிய சங்கம் (NUW) ஆகிய மூன்று தொழிற்சங்கங்களும் ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷவின் அரசாங்கத்தின் பங்காளிகளாகும். தொழிலாளர்களின் உரிமை போராட்டங்களை கீழறுப்பதில் அவர்களுக்கு ஒரு வரலாறே உண்டு.

இ.தொ.கா. தலைவரும் அரசாங்க அமைச்சரவை அமைச்சருமான ஆறுமுகம் தொண்டமான், தமது அங்கத்தவர்களை வேலை நிறுத்தத்தில் பங்குபற்ற வேண்டாம் என்று கட்டளைபிட்டார். இ.தொ.கா. மத்திய தலைமைக்கு அறிவிக்காமல் வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கு கொண்டார்கள் என்ற போலிக் காரணங்களின் அடிப்படையில் தமது தொழிற்சங்க கிளைத் தலைவர்களை பதவி நீக்கம் செய்தது. ஆனாலும் தொண்டமானின் கட்டளையும் மீறி பெரும்பான்மையான இ.தொ.கா. அங்கத்தவர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் தொடர்ந்து பங்குபற்றினார்கள். “இ.தொ.கா. தலைவர் அமைச்சர் ஆறுமுகம் தொண்டமானின் ஆதரவுடனேயே பொலிஸ் கமோண்டோக்களை தோட்ட நிர்வாகம்

அனுப்பியது” என தொழிலாளர்கள் உலக சோசலிச வலைத் தளத்திற்கு தெரிவித்தார்கள்.

NUW மற்றும் ம.ம.மு. தலைவர்கள் தோட்ட நிர்வாகத்துடன் மே 22 அன்று கலந்துரையாடிய பின், நிர்வாகம் சில வாரங்களின் பின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றும் என்ற வாக்குறுதியின் அடிப்படையில் தொழிலாளர்களை வேலைக்கு திரும்புமாறு கேட்டுக்கொண்டன. ஆனால் தொழிலாளர்கள் அடுத்தநாள் வேலைக்கு போக மறுத்ததுடன், ஜூன் 6ம் திகதி வரை வேலை நிறுத்தத்தை தொடர்ந்தார்கள். தொழிலாளர்கள் ஜூன் 6ம் திகதி வேலைக்கு சமூகமளித்திருந்த போதும் ஜூலை 2 வரை பல ஒரு நாள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள்.

கடந்த ஏப்பிரலில், இ.தொ.கா. வலதுசாரி ஜக்கிய தேசியக் கட்சி சார்பான இலங்கை தேசிய தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம் மற்றும் தொழிற்சங்க கூட்டுக் கமிட்டியும் 22 தோட்டக் கம்பனிகளுடன் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வறுமை மட்டத்திலான சம்பளத்தை ஏற்றுக்கொண்டு ஒப்பந்தம் செய்தன. ஏனைய தொழிற் சங்கங்கள் உடன்படிக்கையை போலியாக விமர்சித்த போதிலும் பின்பு அதனை ஏற்றுக் கொண்டன.

ஒப்பந்தத்திற்கு பின்னர் தொழிலாளர்களின் வேலை நிலைமைகள் முன்னரைவிட மேலும் மோசமடைந்து வருகின்றது. சில தோட்டங்களில் வேலை நாட்கள் குறைக்கப்பட்டுள்ளன. தேயிலை கொழுந்து பறிக்கும் அளவு அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஓய்வு பெற்ற தொழிலாளர்கள் அற்ப சம்பளத்திற்கு வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகின்றார்கள். வாழ்க்கை செலவு அதிகரிப்பின் மத்தியில், தொழிலாளர்களின் சம்பளம் சாப்பாட்டுக்கு கூட போதாது. வானளவில் உயர்ந்து செல்லுகின்ற வாழ்க்கை செலவு, வேலை வெட்டு மற்றும் வேலைப் பளு அதிகரிப்புக்கு எதிராகவும் தோட்டத் தொழிலாளர் மத்தியில் அமைதியற்ற நிலமை அதிகரித்து வருகின்றது.

பம்பரக்கல தோட்டத் தொழிலாளர்கள், உலக சோசலிச வலைத் தள நிருபர்களுக்கு தமது நிலமைகளைப் பற்றி கூறினார்கள். செல்வராஜா கூறியதாவது: “தோட்டத்தில் சகிக்க முடியாத நிலமையினால் தான் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டோம். எமது வீடுகள் சேதமடைந்துள்ளன. எமது வீட்டுக் கூரைகள் நீண்டகாலமாக மாற்றப்படவில்லை. மழைக் காலங்களில் நாங்கள் வீட்டில் இருக்க முடியாது. எங்கள் குடைய

பாதுகாப்புக்காக சிறிய குடிசையை அமைத்தால் நிர்வாகம் எங்களை வேலையில்லிருந்து இடை நிறுத்தும். சரியான காரணங்கள் இல்லாமல் கிட்டத்தட்ட 35 தொழிலாளர்கள் இடை நிறுத்தப்பட்டுள்ளார்கள். வாரத்தில் மூன்று அல்லது நான்கு நாட்களே வேலை வழங்குகின்றார்கள். தேயிலை பறிப்பதற்கான இலக்கு எங்களுக்கு ஒரு நாளுக்கு 18 கிலோவாகும். ஒரு நாளைக்கு 18 கிலோ கொழுந்து பறிக்க வேண்டும். அதற்கு குறைவாக எடுத்தால் அரைநாள் சம்பளமே வழங்கப்படும். வானளவில் உயரும் வாழ்க்கை செலவின் மத்தியில் எவ்வாறு இந்தச் சம்பளத்தில் உயிர் வாழ்வது?”

தோட்டத்தின் குட்டிமலை பிரிவைச் சேர்ந்த மற்றுமொரு தொழிலாளியான

அழகுதுரை கூறுகையில், “எங்களுடைய தோட்டத்தின் வீதிகள் மோசமாக சேதமடைந்துள்ளன. முறையான போக்குவரத்து வசதிகள் இல்லை. முன்பு எமது தோட்டத்திற்கு ஊடாக பஸ் சேவை இருந்தது. அது இப்பொழுது நிர்வாகத்தினால் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. எங்களுக்கு பொருத்தமான வீட்டு வசதிகள், மல சல கூட வசதிகள், தண்ணீர் வசதிகள் இல்லை. புதிய தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்துவதற்கு நிர்வாகம் மறுப்பதுடன் ஓய்வு பெற்ற தொழிலாளர்களை குறைந்த சம்பளத்திற்கு வேலைக்கு அமர்த்துகின்றது. எல்லா தொழிற்சங்கமும் அரசாங்கத்துடன் சேர்ந்து வேலை செய்கின்றன. யாரும் எங்களுடைய பிரச்சனைகள் பற்றி அக்கறை காட்டுவதில்லை. எங்களுக்கு சரியான தலமை

இல்லை. தொழிலாளர்கள் ஐக்கியப்பட்டு தமது கோரிக்கைகளை வென்றெடுக்க போராட வேண்டும்,” என்றார்.

பொலிசை ஆயுதங்களுடன் அனுப்பி, பம்பரக்கல தோட்டத் தொழிலாளர்களின் போராட்டம் நகர்த்தப்பட்டதானது தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு மட்டுமன்றி, அரசாங்கத்தின் சிக்கன நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக போராட வரும் ஏனைய பகுதி தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரு எச்சரிக்கையாகும். பிரிவினைவாத தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரான யுத்தத்தில் அரசாங்கத்தினால் கட்டி எழுப்பட்ட இராணுவப் படைகள் இப்பொழுது தொழிலாளர்களுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

தொழிலாளர்கள் வறுமையை எதிர்கொள்கின்ற நிலையில் இலங்கை கூட்டுத்தாபன இலாபங்கள் அதிகரிக்கின்றன

சமன் குணதாசு
25 ஏப்பிரல் 2013

இலங்கையின் கூட்டுத்தாபனத் துறை வெளியிட்டுள்ள, 2013 மார்ச்சில் முடிவடையும் நிதியாண்டுக்கான இலாப பெறுபேறுகள், கையளவு எண்ணிக்கையிலான பெரும் வர்த்தகர்கள் நாட்டின் செல்வத்தை சட்டைப் பைக்குள் நிரப்புவதை அம்பலப்படுத்துகின்ற அதே வேளை, உழைக்கும் மக்கள் கடுமையான சிக்கன நடவடிக்கைகளை தாங்கத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

அண்மையில் வெளியான NDB பங்குத் தரகர் அறிக்கையின் படி, இலாபங்கள் பெருந்தோட்டங்களில் 375 வீதமும், சுகாதாரத் துறையில் 153 வீதமும், மின் மற்றும் எரிசக்தியில் 81 வீதமும், வங்கி மற்றும் நிதியில் 40 வீதமும், ஹோட்டல் மற்றும் பிரயாணத்தில் 28 வீதமும், மதுபாணம், உணவு மற்றும் புகையிலையில் 18 வீதமும் மற்றும் தொலைத் தொடர்பில் 7 வீதமும் பெருகியுள்ளன.

தொழிலாளர்களின் உழைப்புச் சக்தி கொடுமையாக கரண்டப்படுவது பெருந்தோட்டத் துறையில் ஒளிவுமறைவின்றி வெளிப்பட்டுள்ளது. கம்பனி இலாபங்கள் கிட்டத்தட்ட நான்கு மடங்கா அதிகரித்துள்ள அதே வேளை, பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இலங்கையில் ஆகக் குறைந்த சம்பளம் பெறுபவர்களாக உள்ளனர்.

தொழிற் சங்கங்களுக்கும் நிர்வாகங்களுக்கும் இடையில் தொழிலாளர்களின் முதுகுக்குப் பின்னால் இந்த மாதம் கைச்சாத்திடப்பட்ட இரகசிய சம்பள உடன்படிக்கையின் கீழ், நாள் சம்பளம்

வெறும் 70 ரூபாவால் (55 அமெரிக்க சதம்) அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு சம்பள உயர்வு நிறுத்தப்பட்டுள்ளதோடு உற்பத்தி ஒதுக்கீடுகள் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

மேலும், இந்த நிதியாண்டின் கடைசி கால பகுதியின் போது, ஹோரணை பெருந்தோட்டக் கம்பனி தனது இலாபத்தை மும்மடங்கா 100 மில்லியன் ரூபா வரை அதிகரித்துக்கொண்டுள்ள அதே வேளை, பொகவந்தலாவை தேயிலைத் தோட்ட கம்பனிகளின் மொத்த இலாபம் ஐந்து மடங்குக்கும் மேலாக 170 மில்லியன் ரூபாய்களை விழுங்கியுள்ளது. சர்வதேச நாணய நிதியத்தினால் கட்டளையிடப்பட்ட ரூபாயின் கணிசமான மதிப்பிழக்கமும், தேயிலையின் அதிகரித்த சர்வதேச விலையும் பெருந்தோட்ட இலாபங்களை அதிகரிக்கச் செய்த பிரதான காரணிகளாகும்.

அதிக எண்ணிக்கையிலான நேயாளிகள் தனியார் ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு செல்லத் தள்ளப்பட்டு, அடிக்கடி தமது சேமிப்புகளை செலவளிக்கவும் மற்றும் சொத்துக்களைக் கூட விற்றுத் தள்ளவும் அவர்கள் நெருக்கப்படுவதால், மருத்துவத் துறை இலாபங்கள் அதிகரித்துள்ளன. இதற்குக் காரணம், இலங்கை அரசாங்கம் இலவச சுகாதார பராமரிப்பு முறைமையை தீவிரமாக சீரழித்துவருவதே ஆகும்.

இதே போல், அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான இலங்கை மின்சார சபைக்கு (இ.மி.ச.) மின்சக்தியை விற்கும் தனியார் மின் உற்பத்தி நிறுவனங்கள், மிகப்பெரும் நடத்தை எதிர்கொண்டு திறைசேரி நிதியில் நங்கியிருக்கின்ற இ.மி.ச.யின் செலவில்

பிரமாண்டமான இலாபத்தைப் பெற்றுள்ளன. வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறையை குறைக்கக் கோரும் சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கட்டளையை அமுல்படுத்துவதன் பேரில், அரசாங்கம் வீட்டு மின் பாவனை கட்டணத்தை திகைப்படையும் வகையில் 68 வீதத்தால் அதிகரித்துள்ளது. எனினும், தனியார் மின்சார உற்பத்தியாளர்களின் இலாபத்தில் கைவைக்கும் எண்ணம் அரசாங்கத்துக்கு கிடையாது.

எல்லாமாக, இந்த நிதியாண்டு காலத்தில், கூட்டுத்தாபன இலாபங்கள் சராசரியாக 10 வீதத்தால் அதிகரித்துள்ளன. என்.டி.பி. அறிக்கை தெரிவிப்பதாவது: “பங்குச் சந்தையின் மொத்த மூலதனத்தில் 77 சதவீதத்துக்கு பங்களிப்புச் செய்யும், சந்தையை பிரதிநிதித்துவம் செய்வவையாக கருதப்படும், மாதிரியாகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட 93 கம்பனிகளின் மொத்த இலாபம், ஆண்டாண்டு காலமாக 10 வீதத்தால் அதிகரித்துள்ளன.”

அரசாங்கத்தின் ஆதரவுடன் இந்த வர்த்தக மற்றும் நிதிய குழுவின் பகுதிமீனரால் பங்குச் சந்தைகளே தந்திரமாக இயக்கப்படுவதனால், சிறிய முதலீட்டாளர்களின் செலவில் பெரிய முதலீட்டாளர்கள் பிரமாண்டமான இலாபத்தை ஈட்டுகின்றனர். தொழிலாளர்களின் ஓய்வூதியங்களும் அரச வங்கிகளில் உள்ள வைப்புகளும் இத்தகைய தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

வங்கித் துறை, மிகவும் இலாபகரமான தொழிற்சாலைகளில் ஒன்றாகி உள்ளது. 2012 மத்திய வங்கி அறிக்கை தெரிவிப்பதாவது: “2011ல் அறிவிக்கப்பட்ட, வரி செலுத்திய பின்னர் கிடைத்த 66 பில்லியன் ரூபா

இலாபத்துடன் ஒப்பிடும் போது, 2012ல் வரி செலுத்திய பின்னர் 82 பில்லியன் ரூபா உயர்ந்த இலாபத்தை வங்கித் துறை பெற்றுள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.”

சம்பத் வங்கி மற்றும் யூனியன் வங்கி போன்ற உள்நாட்டு வங்கிகள், முறையே 5 பில்லியன் மற்றும் அரை பில்லியன் ரூபா வரை 50 வீதத்துக்கும் அதிகமான இலாபத்தைப் பெற்றுள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அதே போல், காப்புறுதி நிறுவனங்களில், செலிங்கோ காப்புறுதி 1.65 பில்லியன் வரை 24 வீதமும் மற்றும் யூனியன் அசுரன்ஸ் 921 மில்லியன் ரூபா வரை 33 வீதமும் தூய இலாபம் பெற்றுள்ளன.

வங்கி இலாபங்கள், பிரதானமாக உயர்ந்த வட்டி வீதத்தில் கடன் கொடுக்கும் அதே வேளை, வைப்புகளுக்கான வட்டியை குறைந்த மட்டத்தில் வைத்திருப்பதிலேயே பெருகுகின்றன. அதே போல், ரூபாயின் மதிப்பிற்கு கத்திலும் வங்கிகள் நன்மையடைகின்றன.

வங்கிகளின் குறையாடும் வட்டி வீதங்கள், வியாபாரங்களில் கடுமையாக பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இலங்கை சிறிய மற்றும் நடுத்தர தொழிற்சாலை சபையின் தலைவர் அலெக்சாண்டர் ஜயவர்தன, “18 வீதம் வரை அதிகரித்துள்ள கடன்களுக்கான வங்கி வட்டி வீதங்கள் உட்பட, கலைப்பு ஏற்படுத்துகின்ற நிதியச் சிரமங்களின் மத்தியில்,” கடந்த இரண்டு முதல் மூன்று ஆண்டுகள் பூராவும் நாட்டின் சிறிய தொழிற்சாலையில் சுமார் கால் பகுதி பொறிந்து போய்விட்டதாக, அண்மையில் தெரிவித்தார்.

ஜனாதிபதி மஹிந்த இராஜபக்ஷவின் அரசாங்கமும், அதிகப்பட்ச கூட்டுத்தாபன வரியை வெறும் 28 சதவீதமாக வைத்திருப்பதன் மூலம் இலாபங்களை ஊதிப் பெருக்க உதவுகிறது. அதே சமயம்,

நிதியமைச்சராகவும் இருக்கும் இராஜபக்ஷ, இறுக்கமான ஊதிய உயர்வு தடை, மானிய வெட்டுக்கள் மற்றும் அடிப்படை உணவுப் பொருட்கள், எரிசக்தி மற்றும் ஏனைய அத்தியாவசியங்கள் மீதும் வரிகளை அதிகரிப்பதன் மூலம் உழைக்கும் மக்கள் மீது புதிய சுமைகளை திணிக்கின்றார்.

நாளுக்கு நாள் தொழிலாள வர்க்கத்தின் வாழ்க்கை நிலைமைகள் சீரழிந்து வருகின்றன. கடந்த நவம்பரில் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கை ஒன்றில், மத்திய வங்கியானது உற்பத்தி திறன் முன்னேற்றம் என சொல்லப்படுவது இல்லாமல் சம்பளத்தை அதிகரிப்பது, “ஊதியத்தால் தோற்றுவிக்கப்படும் பணவீக்க அழுத்தங்களுக்கு” வழிவகுக்கும் என்பதால் அவ்வாறு அதிகரிக்க வேண்டாம் என அரசாங்கத்துக்கு எச்சரித்தது. வேலை நேரம் அதிகரிப்பு, உற்பத்தி வேக அதிகரிப்பு மற்றும் கனமான வேலைச் சுமைகள் ஊடாக தொழிலாளர்களை சுரண்டுவதை உக்கிரமாகக் குவதே உற்பத்தித் திறன் முன்னேற்றம் என்பதன் அர்த்தமாகும்.

சமூக சமத்துவமின்மை மிகவும் வெளிப்படையாக உள்ளது. அண்மையில் ஒரு கருத்தரங்கில் உரையாற்றிய பொருளியல் பேராசிரியர் ஏ.வி.டி.எஸ் இந்திராண்டன தெரிவித்ததாவது: “இலங்கை 60 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர் அளவிலான சிறிய பொருளாதாரத்தை கொண்டது. 20 பில்லியன் மக்களைக் கொண்ட இலங்கையில், தலா வருமானம் 2,920 அமெரிக்க டொலர் ஆகும். ஆயினும் இந்த ஜனத்தொகையில் 2.5 பேர் அல்லது 40 வீதமானவர்கள் இந்த தொகையில் கால்வாசியையே தலா வருமானமாகப் பெறுகின்றனர். வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், ஒரு நாளுக்கு 2 டொலருக்கும் குறைவான வருமானத்தைப் பெறுகின்றனர்.

அண்மைய உத்தியோகபூர்வ இல்லத்தோர் வருமானம் மற்றும் செலவு ஆய்வு, 2009-10ம் ஆண்டில் ஜனத்தொகையில் மிக வறிய 20 வீதமானவர்கள், மொத்த இல்லத்தோர் வருமானத்தில் 4.5 வீதத்தை மட்டுமே பெற்றுள்ள அதே வேளை, பெரும் பணக்காரர்களில் 20 வீதமானவர்கள் 54.1 வீதத்தை பெற்றுள்ளனர். சராசரி இல்லத்தோரின் வருமானத்தின் கிட்டத்தட்ட அரைப் பங்கு உணவுக்கே செலவாகிறது என ஆய்வு சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

இந்த ஆய்வின்படி, நாளுக்குபேர் அடங்கிய ஒரு குடும்பத்துக்குத் தேவையான குறைந்தபட்ச மாத வருமானம், 32,000 ரூபாயாக (252 டொலர்) இருக்கும். இருப்பினும், உயர்ந்துகொண்டிருக்கும் வாழ்க்கைச் செலவையும், பெரும்பாலான தொழிலாள வர்க்க இல்லத்தவர்கள் இதில் அரைவாசிக்கும் குறைவான தொகையில் உயிர் பிழைக்கப் போராடிக் கொண்டிருப்பதையும் இந்த புள்ளி விபரங்கள் கணக்கில் எடுக்கத் தவறிவிட்டன. இதன் விளைவாக, தொழிலாளர்கள் நீண்ட வேலை நேரங்களை பொறுப்பெடுப்பதுடன், விடுமுறை நாட்களையும் அர்ப்பணிப்பதோடு முதுகெழுப்பு முறியுமளவு வேகமாக வேலை செய்கின்றனர்.

2013 மார்ச்சில், அரசாங்கத்தின் தேசிய வறுமைக் கோடு, மாதம் 3,659 ரூபாயாக, அல்லது நாளொன்றுக்கு 121 ரூபாயாக (95 அமெரிக்க சதம்) இருந்தது. இது ஒரு தனிமனிதனுக்கு சோறு உணவுப் பொட்டலம் ஒன்றை வாங்குவதற்கும் போதுமானதல்ல. இந்த அளவீடுகளின் மூலம் கூட, கிட்டத்தட்ட இரண்டு பில்லியன் மக்கள் அத்தகைய வறுமையால் நசுங்கிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

இலங்கை புதை குழிகள் கிராமப்புற படுகொலைகளை நினைவுபடுத்துகின்றன

காமினி கருணாசேன, ஐவன் வீரசேகர
29 ஏப்பிரல் 2013

இலங்கையில் அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான சடலங்கள் அடங்கிய மனிதப் புதைகுழிகள், 1988 மற்றும் 1990க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில், ஜனாதிபதி ஆர். பிரமதாசாவின் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி (யூ.என்.பி.) அரசாங்கத்தின் கீழ் படுகொலை செய்யப்பட்ட பத்தாபதக்கணக்கான கிராமப்புற இளைஞர்களில் சிலர் புதைக்கப்பட்ட பகுதியாக இருக்கக்கூடும் என்பதற்கான சான்றுகள் அதிகரித்து வருகின்றன.

கொழும்பிலிருந்து சுமார் 150 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் உள்ள மாத் தளையில் வைத்தியசாலையில் கட்டிடம் ஒன்றைக் கட்டுவதற்காக தோண்டும்போதே இந்த இடம் தற்செயலாக கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில், நவம்பரில் இவை வெளிப்பட்டபோது, அரசாங்கமும் பொலிசும் மூடிமறைக்க முயற்சித்தன. எனினும், மக்களின் கவனம் அதிகரித்தபோது, மாத் தளை நீதவான் சத்துரிக்கா டீ சில்வா, எச்சங்களை விஞ்ஞான அறிக்கைக்கு சமர்ப்பிக்குமாறு பொலிசாருக்கு கட்டளைமிட்டார்.

நீதவான் கடந்த மாதம் அந்த எழும்பு கூடுகள் 1988-99 ஆண்டு காலகட்டத்திற்கு

உரியவையாக இருக்கலாம் என முடிவு செய்தார். எச்சங்களை பரிசோதித்த மாத் தளை வைத்தியசாலையின் சட்ட வைத்திய அதிகாரி அஜித் ஜயசேன, களனி பல்கலைக்கழக தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி முதுகலை கல்வி நிலையத்தின் பேராசிரியர் ராஜ் சோமதேவ ஆகியோரின் அறிக்கைகளின் அடிப்படையிலேயே அவர் அந்த தீர்ப்பை வழங்கினார்.

எல்லாமாக 154 எழும்பு கூடுகள் மற்றும் பொருட்களும் தடயவியல் மற்றும் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி தொழில்நுட்பத்தை உபயோகித்து பரிசோதனை செய்யப்பட்டன. அந்த பரிசோதனைகள், மழுங்கிய ஆயுதங்கள்,

அத்துடன் துப்பாக்கி குடுகளாலும் மற்றும் தலை துண்டிக்கப்பட்டதனாலும் அந்த இறப்புகள் நேர்ந்துள்ளதாக சுட்டிக்காட்டின. “இந்த பரந்த புதைகுழிகளுக்கு யாராவது ஒருவர் பொறுப்பாக இருந்திருக்க வேண்டும்” என சோமதேவி ஊடகங்களுக்கு தெரிவித்தார்.

புதைக்கப்பட்ட உடல்கள் “எந்த ஒரு இலங்கை சமுதாயத்தினரதும் முறைப்படி புதைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. சில தனித்தனியாக புதைக்கப்பட்டிருந்தன. மேலும் சடலங்கள் 4 மற்றும் 6 பேரடங்கிய குவியலாகவும் புதைக்கப்பட்டிருந்தன. சிதைந்து போனவற்றின் எழும்புகள் மட்டுமே கண்டுபிடிக்கப்பட்டன—சிலவற்றில் ஒரு பகுதி எழும்பு கூடுகள் மட்டுமே இருந்தன” என அவர் மேலும் கூறினார்.

டாக்டர் ஜயசேன, அல் ஜசிறவுடன் பேசும்போது, “தலை துண்டித்தல், துண்டாடுதல், மூடி மறைத்தல் ஆகிய சான்றுகள், குற்றங்கள் இழைக்கப்பட்டுள்ளதை” சுட்டிக்காட்டுகின்றன என கூறினார்.

பிரிவினைவாத தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரான யுத்தம் நடைபெற்றபோது, ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜயவர்தன, வடக்கு மற்றும் சிழக் கில் புலிகளை நிராயுதபாணிகளாக்க இந்திய இராணுவத்தை கொண்டு வரவும், தமிழ் முதலாளித்துவ தட்டினருக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சலுகைகளை வழங்கவும் புது டில்லியுடன் ஜூலை 1987ல் இந்திய-இலங்கை உடன்படிக்கையில் கைச்சாத்திட்டார். இந்திய எதிர்ப்பு பேரினவாத பிரச்சாரத்திற்கும், கிராமப்புற இளைஞர்களின் வேலையின்மை மற்றும் வறுமையினால் ஏற்பட்ட அமைதி இன்மைக்கும் தலமை தாங்கிய மக்கள் விடுதலை முன்னணியை ஜே.வி.பி.ஸ நகக்குவதற்காக ஜயவர்தன இலங்கை இராணுவத்தை தெற்கு பகுதிக்கு அனுப்பினார்.

ஒரு கணிப்பீட்டின்படி, ஜே.வி.பி. தலைவர் ரோஹன விஜேவீர உட்பட அதன் உறுப்பினர்களுமாக இந்த காலகட்டத்தில் 60,000 இளைஞர்கள் கொல்லப்பட்டனர் அல்லது காணாமல் போனார்கள். அரசாங்கம் தெற்கில் ஜே.வி.பி.யின் பாசிச தாக்குதலை மேற்கோள் காட்டி, இளைஞர்களை படுகொலை செய்வதை நியாயப்படுத்தியது. கொலைப்படக்கூடிய ஒழுங்குபடுத்தியதன் மூலம் ஒடுக்குமுறையை ஒரு முகப்படுத்தியது. ஜயவர்தனாவும் அவரை அடுத்து வந்த பிரேமதாசவும் அவசரகால சட்டங்களை பலப்படுத்தி கொலைப்படக்கூடிய தண்டணையில் இருந்து விலக்கிவிட்டனர் செயற்பட அனுமதித்தார்கள். பரந்தளவில் கொலைகள் நடைபெற்ற பிரதேசங்களில் மாத்தளையும் ஒன்றாகும்.

இந்தக் காலகட்டத்தில் ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்சவின் சகோதரரான தற்போதய பாதுகாப்பு செயலாளர் கோட்டபாய இராஜபக்சு, மாத்தளை மாவட்ட இராணுவ இணைப்பு அதிகாரியாக தொழிற்பட்டமை வெளிப்பட்டவுடன், அரசாங்கமும் அரச ஊடகமும் அதனை மூடி மறைக்கும் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டன.

ஜனாதிபதி இராஜபக்சு, புதைகுழிகளை பற்றி விசாரணை செய்வதற்கு ஆணைக்குழுவை அமைக்கப் போவதாக கூறினார். இது உண்மையை மறைப்பதற்கான மற்றுமொரு பிரசித்தி பெற்ற வழிமுறையாகும். 2009ம் ஆண்டில், புலிகளுக்கு எதிரான யுத்தத்தில், ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் பாமர மக்களை இராணுவம் கொன்றமை தொடர்பான

**ஜே.வி.பி. தலைவர்களும்
அங்கத்தவர்களும் கொலை
செய்யப்பட்டதை பு.க.க.
கண்டித்த அதேவேளை.
அரசின் கைகளைப்
பலப்படுத்துவதற்கான
சாக்குப் போக்கை வழங்கி
இளைஞர்கள் இரத்தக்
களரியில் ஒடுக்கப்படுவதற்கும்
மற்றும் தமிழர்-விரோத
இனவாத யுத்தத்துக்கும்
ஆதரவு கொடுக்கின்றமைக்கு
ஜே.வி.பி. அரசியல் ரீதியில்
பொறுப்பாளி என்பதையும்
விளக்கியது.**

குற்றசாட்டுக்கு முகங்கொடுத்தபோது, இராஜபக்சு குற்றத்தை மூடிமறைப்பதன் பேரில் கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் மறுசீரமைப்பு ஆணைக்குழுவை அமைத்தார்.

கடந்த வாரம், மாத்தளை உக்குவெல்ல கிராமத்தை சேர்ந்த கே.ஜி. கமலாவதி, 1989ல் தனது 17 மற்றும் 18 வயது மகன்மார் இராணுவத்தினால் எவ்வாறு கடத்தப்பட்டு காணாமல் ஆக்கப்பட்டார்கள் என்பதை உலக சோசலிச வலைத் தளத்திற்கு கூறுகையில், “1989 டிசம்பர் 13ம் திகதி, கஜபாகு படைப் பிரிவை சேர்ந்த இராணுவ அதிகாரிகள், சீருடையுடன் வந்து பிற்பகல் 1.30 மணியளவில் ட்ரக்கில் ஏற்றிக்கொண்டு சென்றார்கள்” என்றார்.

அவருடைய மகன்மார்கள் மாத்தளை விஜயா கல்லூரி மற்றும் விஞ்ஞானக் கல்லூரியிலும் கல்வி கற்றுக்

கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களோடு இன்னொரு இளம் தொழிலாளியும் கடத்தப்பட்டார். இந்தக் காலகட்டத்தில் தமது பகுதியில் 13 இளைஞர்கள் கடத்தப்பட்டார்கள் என கமலாவதி கூறினார். “அவர்கள் விஜயா கல்லூரியில் அமைக்கப்பட்ட இராணுவ முகாமுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டார்கள். எனது பிள்ளைகளைப் பார்பதற்கு எனக்கு அனுமதி வழங்கவில்லை, எனினும் நான் கடுமையாக முயற்சித்தேன். மூன்று நாட்களின் பின்னர் அவர்கள் ஒரு பெயர் பட்டியலை எனக்கு காட்டினார்கள். அதில் இரண்டு மகன்மார்களின் பெயர்களும் இருந்தன. ஆனால் அவை சிவப்பு பேனாவினால் வெட்டப்பட்டிருந்தன.

கமலாவதி உதவி எதிர்பார்த்து எதிர்க்கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களிடம் சென்றார். அவர்களில் சிலர் இப்போது அமைச்சர்களாக உள்ளனர். மகிந்த ராஜபக்சு உட்பட்ட சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சி (ஸ்ரீ.ல.ச.க.) தலைவர்களிடம் இருந்து பெயர் வாக்குறுதிகளை அவளுக்கு கிடைத்தன. “அவர் ஜமகிந்த ராஜபக்சுஸ இத்தகைய பெய்களை கூறிய பொழுதிலும், அவரது உடன் பிறந்த சகோதரனின் கட்டளைபின் கீழேயே பிள்ளைகள் கொலை செய்யப்பட்டார்கள்”

சமசமாசக் கட்சி, ஸ்ராலிச கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மற்றும் போலி இடதுசாரியான நவ சமசமாசக் கட்சியினதும் ஆதரவுடன், ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி தலைவர்கள், படுகொலைகளுக்கு எதிரான வெகுஜனங்களின் எதிர்ப்பை, தேர்தல் வெற்றிகளுக்கு கரண்டிக்கொள்வதற்காக பல வகையான எதிர்ப்பு போராட்டங்களில் ஈடுபட்டனர். 1994ல் ஜனாதிபதியாக தெரிவு செய்யப்பட்ட சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சி தலைவி சந்திரிகா குமாரதுங்க, கீற்றத்தை தணிப்பதற்காக ஜனாதிபதி ஆணைக்குழுவை நியமித்தார். இந்த ஆணைக்குழுவின் அறிக்கைகள் வெறுமனே அலுவலியினுள் போடப்பட்டன.

தனது பாசிச தாக்குதலினால், சாதாரண மக்கள் மத்தியில் முழுமையாக செல்வாக்கிழந்திருந்த ஜே.வி.பி.யும் மற்றும் அதில் இருந்து பிரிந்து சென்றுள்ள முன்னிலை சோசலிச கட்சியும், இந்தக்கால கட்டத்தில் நடந்த படுகொலைகளை பற்றிக் கொண்டு, தமது பேரினவாத பிரச்சாரத்தை வீரம்மிக்க எழுச்சியாக நியாயப்படுத்த இப்பொழுது முயற்சிக்கின்றன. தமது பிரச்சாரத்திற்கு ஆதரவு கொடுக்க மறுத்த அரசியல் எதிர்ப்பாளர்கள், தொழிலாளர்களை ஜே.வி.பி.யினர் சுட்டுக் கொன்றார்கள். அவர்களில் சோசலிச சமத்துவ கட்சியின் முன்னோடி இயக்கமான புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தின் மூன்று அங்கத்தவர்களும் அடங்குவர்.

1988-90ம் ஆண்டுகளில் யூ.என்.பி. அரசாங்கத்தின் ஒடுக்குமுறைக்கும், ஜே.வி.பி.

யின் பாசிச தாக்குதலுக்கும் எதிராக புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் (பு.க.க.) சர்வதேச பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்டது. அரசாங்கத்துக்கும் மற்றும் ஜே.வி.பி.க்கும் எதிராக, தொழிலாள வர்க்க இயக்கங்களின் ஐக்கிய முன்னணி ஒன்றை அமைக்க பு.க.க. அழைப்புவிடுத்தபோது சமசமாஜக் கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, மற்றும் நவசமசமாஜக் கட்சியும் தொழிலாளர்களை அணிதிரட்டுவதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தன. மாறாக அவர்கள் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடனான (ஸ்ரீ.ல.ச.க.) கூட்டுக்கு அவர்கள் ஆதரவு கொடுத்ததன் மூலம், ஸ்ரீ.ல.ச.க. தலைமையிலான மக்கள் முன்னணி சம்பந்தமாக தொழிலாளர், விவசாயிகள் மத்தியில் மாயை பரப்பினர்.

ஜே.வி.பி. தலைவர்களையும் அங்கத்தவர்களையும் கொலை செய்ததை பு.க.க. கண்டித்த அதேவேளை, அரசின்

கைகளைப் பலப்படுத்துவதற்கான சாக்குப் போக்கை வழங்கி இளைஞர்கள் இரத்தக் களரிமில் ஓடுக்கப்படுவதற்கும் மற்றும் தமிழர்-விரோத இனவாத யுத்தத்துக்கு ஆதரவு கொடுக்கின்றமைக்கும் ஜே.வி.பி. அரசியல் ரீதியில் பொறுப்பாளி என்பதையும் விளக்கியது. ஜே.வி.பி. அரசாங்கத்தில் பதவிகளை எதிர்பார்த்து பிரேமதாசவுடன் திரை மறைவில் இரகசிய பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தியதோடு, 1994ல் அரசியல் ஸ்தாபனத்துக்குள் மீண்டும் நுழைவதற்கும் அனுமதிக்கப்பட்டது. ஜே.வி.பி. 1994 தேர்தலில் குமரதுங்காவுக்கும், 2005ல் மகிந்த ராஜபக்ஷவுக்கும் ஆதரவு கொடுத்தது.

1990 பெப்பிரவரி 8 அன்று தொழிலாள வர்க்கம் கிராமப்புற இளைஞர்களை பாதுகாக்க முன்வர வேண்டும் என அழைப்புவிடுத்து பு.க.க. அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட்டது. அது கூறியதாவது: “அரசு

படைகளினதும் குண்டர் குழுக்களினதும் தாக்குதலிருந்து கிராமப்புற மக்களை பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுக்க தொழிலாள வர்க்கம் எழுச்சி பெற வேண்டியது மிகவும் தீர்க்கமானதாகும்.”

ஆளும் தட்டினரது ஒவ்வொரு கண்ணையினதும் கொடுர வரலாற்றை மாத்தளை புதைகுழிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இராஜபக்ஷ அரசாங்கம், அதன் ஆழமான சிக்கன நடவடிக்கைகளையும் மற்றும் தொழிலாளர், இளைஞர்கள் மற்றும் கிராமப்புற வறியவர்களின் அடிப்படை உரிமைகள் மீதான தாக்குதல்களையும் எதிர்த்து குவிந்துவரும் வெகுஜன எதிர்ப்புக்கு எதிராக, கடந்த 30 வருடங்களாக அபிவிருத்தி செய்த பொலிஸ் அரசு இயந்திரங்களை இன்று உபயோகிக்கின்றது.

இலங்கை ஜனாதிபதி சீனாவுடன் “மூலோபாய கூட்டுறவு இணைப்பு” உடன்படிக்கையை கைச்சாத்திட்டார்

பாணினி விஜேசிறிவர்தன
11 ஜூன் 2013

இலங்கை ஜனாதிபதி மஹிந்த இராஜபக்ஷ சீனாவுக்கு கடந்த மாத கடைசியில் விஜயம் செய்த போது, இரண்டு நாடுகளுக்கும் இடையிலான உறவுகளை மேம்படுத்த “மூலோபாய கூட்டுறவு இணைப்பு” ஒப்பந்தம் ஒன்றில் சீன ஜனாதிபதி ஹி ஜின்பிங்குடன் கைச்சாத்திட்டார். பெய்ஜிங் மற்றும் கொழும்புக்கு இடையேயான நெருக்கமான உறவுகளை அமெரிக்கா மற்றும் இந்தியாவும் வரவேற்கப் போவதில்லை, இதனால் தெற்காசியாவில் மேலும் பட்ட நிலைமைகளே அதிகரிக்கும்.

புதிய ஒப்பந்தமானது வர்த்தக மற்றும் பொருளாதார உறவுகளை உள்ளடக்கியுள்ள அதேவேளை, அது பெரும் சட்ட அமலாக்கல் மற்றும் பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்புகளையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. உயர் மட்ட பரிமாற்றங்களை பேணுவதோடு “தேசிய சுதந்திரம்”, “இறைமை” மற்றும் “பிராந்திய ஒருமைப்பாட்டை” பாதுகாப்பதில் இரு நாடுகளுக்கும் இடையில் அரசியல் தொடர்பாடல் மற்றும் ஒத்துழைப்பு விரிவாக்கப்படவுள்ளன.

தீவின் உள்ளாட்டு யுத்தத்தின்போது மனித உரிமை மீறல்கள் சம்பந்தமாக அனுகுமாறு இலங்கைக்கு அழைப்பு விடுத்து, ஐ.நா. மனித உரிமைகள் சபையில் வரையறுக்கப்பட்ட தீர்மானங்களை நிறைவேற்ற அமெரிக்கவும் அதன் நட்பு நாடுகளும் மேற்கொண்ட முயற்சிகளை எதிர்ப்பதில், இராஜபக்ஷ அரசாங்கத்துக்கு சீனா ஏற்கனவே ஆதரவளித்துள்ளது. தமிழீழ விடுதலைப்

புலிகளுக்கு எதிரான கொழும்பின் இனவாத யுத்தத்தை ஆதரித்த வாஷிங்டன், பெய்ஜிங்கிடம் இருந்து தூர விலகியிருக்க இராஜபக்ஷவுக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதற்காக மனித உரிமைகள் பிரச்சினையை சுரண்டிக் கொண்டது.

பதிலுக்கு, ஆசியாவில் சீன செல்வாக்கை கீழறுப்பதற்கு வாஷிங்டன் மேற்கொள்ளும் உக்கிரமான பிரச்சாரத்திற்கு எதிராக கொழும்பின் ஆதரவை பெய்ஜிங் எதிர்பார்க்கும். இந்திய மேலாதிக்கத்திலான ஒரு பிராந்திய பொருளாதார முகாமான, பிராந்திய ஒத்துழைப்புக்கான தெற்காசிய சம்மேளனத்துடன் (சார்க்), தனது ஒத்துழைப்பை அதிகரிக்க சீனாவுக்கு ஆதரவளிப்பதாக இலங்கை சம்பந்தித்துள்ளது.

புதிய இலங்கை-சீன ஒப்பந்தம் பற்றிய இந்திய கவலைகளை வெளிப்படுத்திய கருத்தாங்கவாளரும் முன்னாள் தூதருமான எம்.கே. பத்ரகுமார், “இந்திய இராஜதந்திரத்துக்கு வல்லமை மிக்க சவால்” என விவரித்தார். இனடியன் பன்ச்சலைனில் (Indian Punchline) எழுதிய பத்ரகுமார், தெற்காசிய அரசியலில் ஒரு “முக்கிய அடையாள நிகழ்வு” என விவரித்தார். “அதை பற்றி எந்த தவறும் விடக் கூடாது. மூலோபாய கூட்டுறவு இணைப்பானது பெய்ஜிங் ஐலங்கை உடனானஸ இருதரப்பு உறவுகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றது என்பதை குறிக்கும் உறவுகள் சம்பந்தமான ஒரு வடிவமே இந்த உடன்படிக்கை” என அவர் கூறினார்.

இந்த மூலோபாய கூட்டானது இருதரப்பு வர்த்தகம் மற்றும் முதலீடு, நிதி உதவி

மற்றும் சுற்றுலா ஒத்துழைப்பு உட்பட ஒரு தொகை பொருளாதார விடயங்களையும் உள்ளடக்கியது.

இராஜபக்ஷ, சீனாவிற்கு சொந்தமான கிரேட் வால் இண்டஸ்ட்ரி கோப்பரேஷன் (Great Wall Industry Corporation) உடன் இணைந்து, 320 மில்லியன் டொலர் செலவில் இலங்கை தனியார் நிறுவனம் ஒன்றின் மூலம் ஒரு தொலைத்தொடர்பு செயற்கைக் கோளை தொடங்குவது பற்றியும் கலந்துரையாடினார். இந்திய ஊடகங்களின் படி, இந்திய தேசிய பாதுகாப்பு ஆலோசகர் சிவசங்கர் மேனன், உடனடியாக இந்தியவின் பாதுகாப்புக்கு இதன் தாக்கங்களை மதிப்பீடு செய்ய அழைப்பு விடுத்தார். இந்திய விண்வெளி ஆராய்ச்சி அமைப்பு, இலங்கை செயற்கைக்கோளை உருவாக்கி இயக்க உதவ முன்வருவதன் மூலம், சீனவின் திட்டத்தை எதிர்க்க வேண்டும் என்றும் யோசனை தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

பெய்ஜிங், குறிப்பாக 15 பில்லியன் டொலர் செலவில் வடக்கு நகரான யாழ்ப்பாணத்தையும் மத்திய மலைநாட்டின் கண்டி நகரையும் இணைக்கும் வடக்கு அதிவேக நெடுஞ்சாலை போன்ற உள்கட்டமைப்பு திட்டங்களுக்காக புதிதாக 2.2 பில்லியன் டொலர் கடன் வழங்கியது. இந்தியா, தீவில் தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் வடக்கு மாகாணத்திற்கு பிராந்திய சுயாட்சி வடிவம் கொடுக்க இலங்கைக்கு அழுத்தம் கொடுக்கும் அதேவேளை, சீனா இந்த பகுதியின் மீதும் அதன் வளங்கள் மீதும் மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டை பலப்படுத்த கொழும்புக்கு உதவுகிறது.

இலங்கையின் வெளிவிவகார அமைச்சர் ஜி.எல். பீரிஸ், வாஷிங்டன் மற்றும் புது தில்லியின் கவலைகளை தணிக்க முயற்சித்தார். சீனாவின் அரசுக்குச் சொந்தமான குளோபல் டைம்ஸ் பத்திரிகைக்கு அளித்த பேட்டியில், அவர் சீனா மற்றும் இலங்கைக்கு இடையேயான நட்பு மற்றவர்களை ஓரங்கட்டுவதை இலக்காகக் கொண்டதல்ல என்று அறிவித்தார். எந்த நாட்டினதும் பெயர் குறிப்பிடாமல், “மற்றைய சக்திகளால்ஸ் வெளிப்படுத்தப்பட்ட அச்சங்களுக்கு அடித்தளம் இல்லை”, எனக் கூறிய அவர், சீனாவுடனான நட்பு “மற்ற நாடுகளின் நலன்களை பாதிக்காது,” என்று மேலும் தெரிவித்தார்.

பீரிஸ் கருத்துக்கள், ஓபாமாவின் “ஆசியாவில் மையங்கொள்ளும்” திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக, இப்பிராந்தியம் முழுவதும் சீனவின் செல்வாக்கை கீழறுப்பதற்கு முயற்சிக்கும் வாஷிங்டனை, சமாதனப்படுத்தப் போவதில்லை. அமெரிக்க, குறிப்பாக விடுதலை புலிகளுக்கு எதிரான கொழும்பின் யுத்தத்தின் போது, பெய்ஜிங் இராணுவ மற்றும் நிதி உதவிகளை வழங்கியதன் விளைவாகவே சீனா மற்றும் இலங்கைக்கு இடையேயான நெருக்கமான உறவுகளைப் பற்றி அக்கறைகொண்டுள்ளது.

இந்திய பெருங்கடல் ஊடான முக்கிய கப்பல் பாதைகளுக்கு அருகில், தீவின் தெற்கில் மூலோபாய முக்கியத்துவத்துடன் அமைந்துள்ள அம்பாந்தோட்டை துறைமுகத்தை கட்டியெழுப்புவது உட்பட, சமீப ஆண்டுகளில் இலங்கையில் பல பிரதான திட்டங்களில் சீனா ஈடுபட்டு வருகிறது. இந்த துறைமுகமானது ஆப்பிரிக்கா மற்றும் மத்திய கிழக்குடனான அதன் பெரிய மற்றும் வளரும் வர்த்தகத்தை பாதுகாக்க சீனாவால் கட்டப்படும் பல துறைமுகங்களில் ஒன்றாகும்.

இலங்கை சீன கடன் உதவியுடன் அம்பாந்தோட்டை அருகே புதிய மத்தல

சர்வதேச விமான நிலையத்தை பூர்த்தி செய்துள்ளது. கொழும்பு துறைமுகத்தின் தென்முனை விரிவாக்கமும் சீனா நிதியில் முன்னெடுக்கப்படுகிறது. 2007ல் இருந்து 2011 வரை, சீனா இலங்கைக்கு 2.13 பில்லியன் டொலர் கடனுக்கு ஒப்புதலளித்துள்ளது.

சீன நிறுவனங்களும் பெரிய திட்டங்களில் ஈடுபட்டுள்ளன. இலங்கை 11.9 பில்லியன் ரூபாய்களில் அல்லது 87 பில்லியன் டொலர் செலவில், மத்திய கொழும்பில் ஆசியாவின் மிகப்பெரிய கோபுர தொகுதி ஒன்றை உருவாக்க உள்ளது. நெலும் குலுன அல்லது லோட்டஸ் டவர், இரண்டு சீன நிறுவனங்களால் கட்டப்படவுள்ளது.

பெய்ஜிங்கிற்கான இராஜபக்ஷவின் பயணம், அவர் சீன ஒத்துழைப்பு மற்றும் நிதி உதவியில் தொடர்ந்து சார்ந்திருப்பதை காட்டுகின்றன. ஆனால் அவர் வாஷிங்டனை பகைத்துக் கொள்ள அஞ்சுவதோடு அமெரிக்கவுடன் உறவுகளை மேம்படுத்தவும் விரும்புகிறார். அமெரிக்காவுக்கான இலங்கையின் தூதர் ஜாலிய விக்ரமசூரிய சமீபத்தில் அறிவித்ததாவது: “இலங்கையை கட்டியெழுப்புவதில் அது அமெரிக்காவுடனான அதன் 200 வருடகால வர்த்தக கூட்டின் மீது நன்கு நிலைகொண்டுள்ளதுடன், வரவிருக்கும் தசாப்தங்களில் ஒரு வலுவான யூகோள அரசியல் மற்றும் மூலோபாய பங்களியாக ஆகும் நிலையிலும் உள்ளது.”

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, வட்டி விகிதங்கள் சர்வதேச நாணய நிதியமும் (IMF) உலக வங்கியும் விதிப்பதை விட மிக அதிகமானதாக இருக்கும் நிலையில், சீன கடன்கள் இலங்கையின் பெருகிவரும் கடன் நெருக்கடியை ஊதி பெருகச் செய்கின்றன. நாட்டின் தேசிய கடன், மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 80 சதவீதத்துக்கும் கூடுதலாக “உயர்ந்த அளவிலானதாக” உள்ளது என்று அண்மையில் சர்வதேச நாணய நிதியம் எச்சரித்தது. “இலங்கையின்

வெளியுறவு பொறுப்புடைமை மற்றும் போதுமான இருப்பு சம்பந்தமாகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும்,” என அது பிரகடனம் செய்துள்ளது.

இராஜபக்ஷ அரசாங்கம், ஏற்கனவே ஊதிய முடக்கம் மற்றும் சமூக செலவுகளில் கடுமையான வெட்டுக்களை விளைவாக்கிய, சிக்கன நடவடிக்கைகளுக்கான சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கோரிக்கைகளால் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்களின் எதிர்ப்பை சந்தித்து வருகிறது. சர்வதேச நாணய நிதியம், 2014ல் வரவு செலவு திட்ட பற்றாக்குறையை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 5.2 சதவீதமாக குறைக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி வருகிறது.

அரசாங்கம், சீனாவுடனான அதன் நெருக்கமான உறவுகள் சம்பந்தமாக, பாரம்பரியமாக வாஷிங்டனுடன் நெருக்கமாக உறவு வைத்துள்ள எதிர் கட்சியான ஐக்கிய தேசிய கட்சியின் (யூ.என்.பி.) விமர்சனங்களை எதிர்கொள்கிறது. ஒரு நிருபர்கள் மாநாட்டில் உரையாற்றிய ஐ.தே.க பொதுச் செயலாளர் திஸ்ஸ அத்தநாயக்க, “சீனாவில் இருந்து அரசாங்கம் பெற்றுள்ள பாரிய கடன்கள், இலங்கையர்களை ஒரு சீன காலனியின் குடிமக்களாவதற்கு தள்ளிவருகிறது,” என்று அறிவித்தார்.

சீனாவைக் கட்டுப்படுத்த ஓபமா நிர்வாகம் எடுக்கும் முயற்சிகள், ஜனாதிபதி இராஜபக்ஷவுக்கு சீனா மற்றும் அமெரிக்காவுக்கு இடையேயான தனது சமநிலைப்படுத்தும் செயலை பராமரிக்க பெருகிய முறையில் சிக்கலை ஏற்படுத்தும். கொழும்பு அரசியல் ஸ்தாபனம் எதிர்கொள்ளும் பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நெருக்கடியை குவிக்கும் பிராந்திய போட்டிச் சூழலில் முழு இலங்கையும் இழுக்கப்படுகின்றது.

போரில் கொல்லப்பட்டவர்களின் நான்காம் ஆண்டு நினைவு நிகழ்வுகள் தமிழ் முதலாளித்துவ அமைப்புகள் இலங்கையில் ஏகாதிபத்திய தலைமீட்டுக்கு அழைப்பு விடுக்கின்றன

வி. சிவஞானம்
14 ஜூன் 2013

கூடந்த மாதம் இலங்கையின் வடக்கில் இரண்டரை தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக நடந்த உள்நாட்டுப்போரின் முடிவில், முள்ளி வாழ்க்காலில் பல ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் மக்களும் பிரிவினைவாத தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் முன்னணி தலைவர்கள் உட்பட போராளிகளும் படுகொலை செய்யப்பட்டு நான்காவது ஆண்டு நிறைவைக் குறிக்கின்றது.

இந்த தினத்தை நினைவுகூர்ந்து, புலிகள் இராணுவ ரீதியில் தோற்கடிக்கப்பட்ட பின்னர் புலம் பெயர் நாடுகளில் பல்வேறு குழுக்களாக செயற்படும் புலிகள்-சார்பு அமைப்புக்கள் துக்க நிகழ்வுகளை ஒழுங்கு செய்திருந்தன. லண்டனில் பிரித்தானிய தமிழர் பேரவை ஒழுங்கு செய்த ஊர்வலத்தில் வலதுசாரிகள் முதல் போலி இடதுகள் வரை அனைத்து முதலாளித்துவ கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளும் கலந்துகொண்டனர். பிரித்தானிய பழமைவாத கட்சியின் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் லீ ஸ்கொட் (Lee

Scott), தொழிற் கட்சி அங்கத்தவர் சியோபன் மெக் டொனா (Siobhan McDonagh) மற்றும் ஸ்ராலினிச இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தமிழ் நாடு மாநிலத் தலைவர் பாண்டியனும் உரையாற்றினர். தமிழகத்தில் மக்கள் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் தலைவர் வைகோ, இலங்கையில் தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பின் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் சிவஞானம் சிறீதரன் மற்றும் பலரது உரைகள் திரையில் ஒளிபரப்புச் செய்யப்பட்டன.

முள்ளிவாய் காலில் நடந்த படுகொலைகளுக்கு அரசியல் பொறுப்பினை சுமக்கும் இந்த கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளின் உரைகள், இராஜபக்ஷ அரசின் மீது குற்றம் சுமத்துவதையும் சர்வதேச அரசியல் கோரிக்கைகளுக்கு மதிப்பளித்து தமிழ் மக்களுக்கு சலுகைகள் வழங்குமாறு அவரிடம் வேண்டுகோள் விடுப்பதையும் இலக்காகக் கொண்டிருந்தன.

“தொடரும் அவசரத் தேவையான”, இராஜபக்ஷ அரசாங்கத்தின் மீது ஒரு “சுயாதீனமான சர்வதேச விசாரணையை” நடத்தக் கோருவதும், பொதுநலவாய (கொமன் வெல்த்) நாடுகளின் கண்ணியத்திற்கு எதிராகச் செயற்படும் இலங்கையில் அதனது மகாநாட்டினை நாடாத்துவது பொருத்தமில்லை என்பதை தெரிவிப்பதுமே இந்த நிகழ்வின் நோக்கம் என பிரித்தானிய தமிழர் பேரவை அறிவித்துகொண்டது.

பேரணியில் வந்தவர்கள் - ஏந்தியிருந்த பதாகைகள் இந் நிகழ்வுகளின் பிற்போக்குத் தன்மையை வெளிப்படுத்தின. அவை ஏகாதிபத்திய தலையீட்டிற்கு அழைப்பு விடுகின்ற, மற்றும் மேலும் பின்னோக்கிச் சென்று, கடந்த நூற்றாண்டில் உலகின் கோடிக்கணக்கான உழைக்கும் மக்களை காலனித்துவ அடிமைத்தனத்தில் வைத்திருந்த “பெரிய பிரித்தானிய” முடியாட்சிக்கு அழைப்பு விடுகின்ற வாசகங்களைக் கொண்டிருந்தன.

ஊர்வலத்தின் ஊடகத் தொடர்பாளரான சாம் கிருஷ்ணா, “பொதுநலவாய மாநாட்டை பிறட்டிஷ் பிரதமரும், பக்கிங்ஹாம் அரண்மனையும் புறக்கணிக்க வேண்டும்” என்ற கோரிக்கை தொடர்பாக கூறுகையில், “அந்த மாநாட்டில் கலந்துகொள்வதாக பிரதமர் அலுவலகம் ஏற்கனவே அறிவித்திருந்தாலும், பிரித்தானிய பிரஜைகள் என்ற வகையில் நாம் தொடர்ந்தும் அழுத்தத்தை கொடுப்போம்,” என்றார்.

பேரணியில் கொண்டு செல்லப்பட்ட ஒரு பதாகை, அனைத்து தமிழ் முதலாளித்துவக் குழுக்களின் அரசியலுக்கும் ஒரு அடையாளமாக இருந்தது. அதில் எழுதப்பட்டிருந்த “சதாம், கடாபி, மிலோசோவிக்குக்கு தண்டனை, இலங்கை ஜனாதிபதிக்கு பரிசு, ஏன் இந்த பாரபட்சம்” [Saddam, Gaddafi, Milosovic punished. Sri Lankan president rewarded. Why this double standard] என்ற வாசகம், ஈராக், லிபியா மற்றும் சேர்பியாவில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆட்சிகளை இராணுவ ஆக்கிரமிப்பினால் தூக்கியெறிந்து, தமக்குச் சார்பான கைப்பொம்மை ஆட்சிகளை உருவாக்கியது போன்று இலங்கையிலும் தலையிடுவதற்கு கோரிக்கை விடுக்கின்றது.

அமெரிக்காவில் நாடு கடந்த அரசாங்கத்தின் பிரதமர், மே 18ஐ, தமிழீழ

சுதந்திர சாசன முரசறைவு நாளாக பிரகடனப்படுத்தினார். “நாம் வாழ்ந்து கொண்டு கொண்டிருக்கும் 21ம் நூற்றாண்டின் இரண்டாவது தசாப்தத்தில் உலகம் பல மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகியிருக்கிறது. இம் மாற்றங்களுக்கேற்ப நம்மை நாம் புதுப்பித்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. நமது நிலைப்பாடுகளையும் கொள்கைகளையும் தெளிவாக அனைத்துலக சமூகத்தின் முன்னால் வைக்க வேண்டிய அவசியம் உள்ளது”.

“இலங்கைத் தீவில், இந்தியா, அமெரிக்கா, சீனா ஆகிய நாடுகளுக்கிடையே நிலவும் புவிசார் அரசியல் உறவுகளும் முரண்களும் இதற்கான வாய்ப்பான சூழலை ஏற்படுத்தும் நிலைமைகள் உள்ளன. இரண்டாவது, தமிழீழ ஆதரவுத்தளம் ஒரு வலுமையமாகத் திரள்வடைந்து, இந்தியா, அமெரிக்கா போன்ற பலமிக்க நாடுகளை இரு அரசுகள் தீர்வுக்குச் சாதகமாக கொள்கை மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்”. என அவர் தெரிவித்துள்ளார்.

புலம் பெயர் நாடுகளில் நடத்தப்பட்ட துக்க நிகழ்வுகளில் முன்வைக்கப்பட்ட அரசியலுடன் ஒத்துப்போகும் முறையில் தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பின் தலைவர் ஆர். சம்பந்தன் திருகோணமலையில் நியூ சில்வர் ஸ்டார் விடுதியில் நடைபெற்ற பொதுக் கூட்டம் ஒன்றில் உரையாற்றினார். “விடுதலைப் புலிகள் அழிக்கப்படுவதற்கு உதவிய நாடுகள் தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு தீர்வை முன்வைக்க வேண்டும். இது அமெரிக்காவாக இருந்தாலும் இந்தியாவாக இருந்தாலும் எமக்கு தீர்வை பெற்றுத் தரவேண்டும். அவர்களுக்கு ஒரு கடமைப்பாடு உள்ளது”, என அவர் தெரிவித்தார்.

இன்னும் துல்லியமாக தமிழ் தேசிய மக்கள் முன்னணியின் தலைவர் கஜேந்திரகுமார் பொன்னம்பலம் வழங்கிய பேட்டியொன்றில், “சர்வதேச சமூகத்தின் ஒரு பகுதியினருக்கு, சிறிலங்கா அரசாங்கத்தை தமது வழிக்கு கொண்டுவருவதற்கு தமிழ் அரசியலை பயன்படுத்த வேண்டிய தேவை உள்ளது”, “இந்திய, அமெரிக்க மற்றும் சீன குழாம்களின் வியூக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த புவிசார் அரசியல் நலன்களை நாம் புரிந்துகொள்ளத் தவறினால், நம் மக்களுக்கு பலனளிக்கக்கூடிய எந்த வியூகத்தையும் நாம் வகுக்க இயலாது” என்றார்.

மே 18 வேளையில் புலம் பெயர் நாடுகளில் இந்த குழுக்களினால் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கைகளும் பேட்டிகளும் இத்தட்டுக்களின் வலதுசாரிப் பயணத்தில் புதிய கட்டத்தை குறித்து நிற்கின்றன.

புலிகள், இலங்கை இராணுவத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தின் வெற்றிகளை பாவித்து சிங்கள முதலாளித்துவத்துடனான

பேரம் பேசலுக்கு ஏகாதிபத்திய மத்தியஸ்தினை பெறுவதை அரசியல் அடித்தளமாகக் கொண்டிருந்தனர். புலிகளின் ஜனநாயக விரோத ஒடுக்கு முறைகளுக்கு மத்தியிலும் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பிற்கு எதிராக போராடுபவர்கள் என்ற நோக்கத்தில் அவர்கள் தமிழ் உழைக்கும் மக்கள் மத்தியில் அனுதாபத்தினை தேடிக்கொண்டனர். புலிகளின் இராணுவத் தோல்விக்குப் பின்னர், கொல்லப்பட்ட போராளிகளின் தியாகங்களுக்கு உரிமை கோரி புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் உருவான குழுக்கள் எதுவும் தமிழ் உழைக்கும் மக்கள் மத்தியில் அத்தகைய எந்த ஆதரவையும் கொண்டிருக்கவில்லை.

உழைக்கும் மக்களிடம் இருந்து முற்றுமுழுதாக தனிமைப்பட்ட இந்த குழுக்கள், நேரடியாக இந்திய முதலாளித்துவத்துடனும் ஏகாதிபத்தியத்துடனும் பேரம் பேசுகின்றன. இவை லிபியாவில் தேசிய இடைமருவு சபை (National Transitional Council-NTC) மற்றும் சிரிய தேசிய கூட்டணியினதும் (Syrian National Coalition -SNC) குற்றவியல் பாத்திரத்தை விட வேறு சிறப்பான பாத்திரம் எதையும் ஆற்றப் போவதில்லை. ஏகாதிபத்தியத்தின் நேரடி முகவர்களாக செயற்படுவதற்கான இந்த குழுக்களின் தயார்நிலையானது பிரிவினைவாத அரசியலின் தர்க்க ரீதியான முடிவின் வெளிப்பாடாகும்.

இந்த நிகழ்வுகளை ஏற்பாடு செய்தவர்களின் நோக்கம் தெளிவானது. 1930 களிலும் மோசமான உலக பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்குள் மத்திய கிழக்கிலும் ஆபிரிக்காவிலும் ஆக்கிரமிப்பு யுத்தங்களை முன்னெடுக்கும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம், இப்போது “ஆசியாவிற்குத் திரும்புதல்” என்ற பெயரில் சீனாவுக்கு எதிரான யுத்தத்துக்கு தயார் செய்து வருகின்றது. இந்த யுத்தத்துக்கு தமிழ் முதலாளித்துவ, பிரிவினைவாத குழுக்களும் கட்சிகளும் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருப்பதோடு, அதன் வழியில் ஒரு மூன்றாம் உலக யுத்தத்துக்கும் ஒத்துழைக்கத் தயாராக உள்ளன. அதன் மூலம் சிங்கள முதலாளித்துவத்துடன் உயர்ந்த மட்டத்திலான ஒரு பேரம் பேசலுக்கு அழுத்தம் கொடுத்து தமிழ் முதலாளித்துவத்தின் சிறப்புரிமைகளை பெற்றுக்கொள்ளும் நோக்கில் அவை நனவாக செயற்படுகின்றன.

தமிழ் மக்கள் மீதான இனவாத யுத்தத்தின் உச்சக்கட்டமான முள்ளிவாய்க்கால் படுகொலைகளும், தொடரும் இராணுவ நெருக்கடிகளும் ஒரு தனிமைப்பட்ட நிகழ்வு இல்லை. ஈராக், ஆப்கானிஸ்தான், லிபியா, சிரியா போன்ற நாடுகளில் ஏகாதிபத்திய யுத்தத்தினால் காட்டுமிராண்டித்தனமாக கொல்லப்பட்ட பல

ஆயிரக் கணக்கான மக்களின் படுகொலைகளுடன் நேரடியாக இணைந்துள்ளது.

இந்த கொலைகளுக்கு பொறுப்பான அமெரிக்க, பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியங்களை ஒடுக்கப்பட்ட மக்களினதும் ஜனநாயக உரிமைகளினதும் பாதுகாவலனாக வஞ்சத்தனமாக தூக்கிப்பிடித்து இராஜபக்ஷ அரசாங்கத்தினை தண்டிக்க விடுக்கும் கோரிக்கை, முப்பது வருட போரினால் பாதிக்கப்பட்ட ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் அவலங்களை பணயமாக்கி, தமிழ் முதலாளித்துவத்தின் நலன்களை உறுதி செய்வதில் மட்டுமே தங்கியிருக்கிறது.

இதுவே தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பு (TNA), தமிழ் தேசிய மக்கள் முன்னணி (TNPf), நாடுகடந்த தமிழீழ அரசாங்கம் (TGTE), உலகத் தமிழர் பேரவை (GTF), பிரித்தானிய தமிழர் பேரவை (BTF), தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக் குழு (TCC) மற்றும் ஏனைய கட்சிகள் மற்றும் குழுக்களின் வேலைத்திட்டமாகும்.

யுத்தங்களுக்கும், அழிவுகளுக்கும் மூலகாரணமான முதலாளித்துவ அமைப்பு முறைக்குள் தமிழ் மக்களின் தீர்க்கப்படாத ஜனநாயகக் கடமைகளை வென்றெடுக்க

முடியாது. இந்த உரிமைகளை ஒரு சோசலிச புரட்சியின் பாகமாகவே நிலை நிறுத்த முடியும்.

மே 18 நிகழ்வுகள், கொல்லப்பட்ட மக்களுக்கு தீபம் ஏற்றுவதற்கும் அஞ்சலி செலுத்துவதற்கும் அப்பால் பின்வரும் கேள்விகளை எழுப்புகின்றன. “ஆசியாவிற்குத் திரும்புதல்” என்ற பெயரில் அமெரிக்கா உட்பட ஏகாதிபத்திய சக்திகள் இந்தப் பிராந்தியத்தை கொலைக்களமாக ஆக்குவதற்கு ஒத்துழைப்பதா? இல்லையேல் யுத்த முயற்சிகளை தோற்கடிக்கவும் யுத்தத்துக்கும், படுகொலைகளுக்கும், அழிவுகளுக்கும் மற்றும் ஜனநாயக உரிமை மீறல்களுக்கும் அடிப்படைக் காரணமான இந்த காலாவதியான முதலாளித்துவ அமைப்பு முறையை தூக்கி வீசி இந்திய உபகண்டத்திலும், உலகம் பூராவும் உள்ள தொழிலாள வர்க்கத்தை சோசலிசத்திற்கான போராட்டத்திற்கு அணிதிரட்டுவதா?

யுத்தத்தினை நிரந்தரமாக நிறுத்தும் போராட்டமானது ஒரு சர்வதேச குணம்சத்தினை முன்னிபந்தனையாக கொண்டிருக்கின்றது. இலங்கையில் மட்டுமன்றி புலம்பெயர் நாடுகளிலும்

போர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்கும் முதலாளித்துவ கட்சிகள், தொழிற்சங்கங்கள், போலி இடதுகள் இவர்களுக்கு கோரிக்கை விடும் தமிழ் முதலாளித்துவ அமைப்புக்கள் ஆகியவற்றினை நிராகரிக்க வேண்டும், அமைப்பு ரீதியாக மட்டுமல்ல அரசியல் ரீதியாகவும் இவர்களிடம் இருந்து உடைத்துக் கொண்டு தொழிலாள வர்க்கத்தின் சுயாதீனமான கட்சியினை கட்டுவது அவசியமாகின்றது.

தேசியப் பிரச்சினை தொடர்பாக லியோன்ட் ரொட்ஸ்கி குறிப்பிட்டது போல்: “தேசியப் பிரச்சினை எங்கும் சமூகப் பிரச்சினையுடன் இணைந்துகொள்கிறது. உலகத் தொழிலாள வர்க்கம் ஆட்சியைக் கைப்பற்றுவதன் மூலம் மட்டுமே பூகோளத்தின் அனைத்து தேசிய இனங்களுக்கும் உண்மையானதும் உறுதியானதுமான சுதந்திரத்தை உத்தரவாதம் செய்ய முடியும்”.

இந்த முன்னோக்குக்காகவே இலங்கையிலும் உலகம் முழுவதும் நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவும் அதன் பகுதிகளான சோசலிச சமத்துவக் கட்சிகளும் போராடுகின்றன.

தம்புள்ளை குடியிருப்பாளர்களின் வீட்டு உரிமையை பாதுகாப்போம்!

விலாணி பிரிஸ்
14 ஜூன் 2013

ரங்கிரி தம்புள்ளை விகாரைக்கு அருகில் “புனித பூமியில்” 44 வீடுகளை உடைத்து அகற்றுவதற்கு நகர அபிவிருத்தி அதிகார சபை எடுத்த முடிவுக்கு வீட்டு உரிமையாளர்கள் தொடர்ந்தும் எதிர்ப்பைக் காட்டி வருகின்றனர்.

மே 27 அன்று, மாத்தளை மாவட்ட செயலாளர் மற்றும் தம்புள்ளை பிரதேச செயலாளரின் தலைமையில் இடம்பெற்ற கூட்டத்தின் பின்னர், நகர அபிவிருத்தி அதிகார சபை, குடியிருப்பாளர்களுக்கு 100,000 ரூபா கொடுப்பதாகக் கூறி, ஜூன் 26ம் திகதிக்கு முன்னர் வீடுகளை விட்டு வெளியேறுமாறு விடுத்த கட்டளையையும் அநேகமானவர்கள் நிராகரித்துள்ளனர். எனினும், ஜூன் 27ம் திகதி அனைத்து வீடுகளையும் உடைத்து அகற்றுவதாக அதிகாரிகள் கூறியுள்ளனர்.

100,000 ரூபா நட்பு சட்டைப் பெற்றுக்கொண்டு வீடுகளில் இருந்து வெளியேறு விரும்பும் சுயதொழில் 20 பேர் கைச்சாத்திட்டுள்ள போதிலும், அதற்காக கடைசியில் மூன்று பேர் மட்டுமே முன்வந்திருந்தனர். ஒரு லட்ச ரூபாவில்

“மலசல கூடம்” ஒன்றைக் கூட கட்ட முடியாது என ஒரு இளைஞர் உலக சோசலிச வலைத் தளத்திடம் கூறினார். குடியேறுவதற்கு காணித் துண்டு ஒன்றைத் தருவதாக 2012 செப்டெம்பர் மாதத்தில் நகர அபிவிருத்தி அதிகார சபை எழுத்து மூலம் வாக்கறுதி அளித்திருந்தாலும், இப்போது அதையும் நிராகரித்துள்ளது.

2012 ஏப்பிரல் மாதத்தில் முஸ்லிம் எதிர்ப்பு இனவாத பிரச்சாரத்தின் ஒரு பகுதியாக, அங்கு அமைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு முஸ்லிம் பள்ளி வாசல் மீது தாக்குதல் தொடுக்கப்பட்டதன் பின்னரே இந்த பிரதேசத்தில் வீடுகளை உடைக்கும் நடவடிக்கை ஆரம்பமானது. பள்ளிவாசலும் உடைக்கப்பட உள்ளதா என 27ம் திகதி கூட்டத்தில் மாத்தளை மாவட்ட செயலாளரிடம் ஒருவர் கேட்ட போது, அந்த அதிகாரி அவரைத் திட்டியுள்ளார். அவரது புகைப்படம் ஒன்றையும் எடுத்து அச்சுறுத்தும் வகையில் செயற்பட்ட அதிகாரிகள் பற்றி, தம்புள்ளை பொலிசில் செய்த முறைப்பாடு பற்றி இதுவரை எந்தவொரு விசாரணையும் நடத்தப்படவில்லை. பள்ளிவாசலை உடைத்து அகற்றுவதற்கு எதிராக தாக்கல் செய்யப்பட்ட இரண்டு

வழக்குகளும் இதுவரை விசாரிக்கப்படவில்லை.

முதலாளித்துவ அரசு மற்றும் பிற்போக்குச் சக்திகளாலும் இனவாத பிளவுகளை ஏற்படுத்த மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகளை நிராகரித்து, பிரதேசத்தில் உள்ள சிங்கள, தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம்களுமாக அனைவரும் வீடுகளை பாதுகாக்கும் போராட்டத்தில் ஐக்கியப்பட்டுள்ளனர்.

வீடுகளை உடைப்பது “புனித பூமி” அபிவிருத்தி செயற் திட்டத்தின் கீழ் இடம்பெறுவதாக கூறப்படுகிறது. “புனித பூமி” அபிவிருத்தி செய்யும் மனோதா, ஒடுக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக சிங்கள இனவாதத்தை கிளறிவிடும் பிரச்சாரத்தின் மத்தியில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி (யூ.என்.பி.) அரசாங்கத்தால் 1982ல் கொண்டுவரப்பட்டது. அடுத்த ஆண்டில், யூ.என்.பி. அரசாங்கம் விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரான இனவாத யுத்தத்தை தொடங்கியது. இப்போது முஸ்லிம் மதத்தவர்களுக்கு எதிராக இனவாத தாக்குதலைத் தொடர்புபடும், பிரதேசத்தில் உள்ள வறியவர்களை தம்புள்ளை நகரில் இருந்து வெளியேற்றுவதும் இதந்த சட்டத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டே இடம்பெறுகிறது.

தம்புள்ளையில் புதிய தங்குமிடம் தேடி உடமைகளுடன் தயாராகும் ஒரு குடும்பம்

வீடுகளை உடைப்பது - "புனித பூமி" அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் இடம்பெறுவதாக கூறப்பட்டாலும், அது வெளிநாட்டு சுற்றுலாப் பயணிகளையும் முதலீட்டாளர்களையும் ஈர்த்துக் கொள்வதை குறிக்கோளாகக் கொண்ட அரசாங்கத்தின் நகர அபிவிருத்தி திட்டத்தின் பாகமாகும்.

சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் (சோ.ச.க.) உறுப்பினர்கள் ஜூன் 5 அன்று வீடுகளை உடைப்பதற்கு எதிராக தம்புள்ள நகரில் பிரச்சாரம் ஒன்றில் ஈடுபட்டனர். ஒரு இலட்சம் ரூபாவை வாங்கிக்கொண்டு வீட்டில் இருந்து வெளியேற விருப்பம் தெரிவித்த ஒரு பெண், தனக்கு எந்தவொரு வருமானமும் இல்லாத நிலையில் அதற்கு உடன்பட்டதாகவும் அதனால் எந்த பயனும் இல்லை என்றும் கூறினார். "எங்களுக்கு அரசாங்கத்திடம், வேறு அரசியல் கட்சியிடம் அல்லது அரச அதிகாரிகளிடம் இருந்து எந்தவொரு சலுகையும் கிடைக்காத நிலையில், அந்த தீர்மானத்துக்கு உடன்படத் தள்ளப்பட்டோம்," என அவர் கூறினார்.

மேலும், வீடுகளில் மின் இணைப்பை துண்டிப்பதாக மின்சார சபை அறிவித்துள்ளதாகவும், அது 27 அன்று வீடுகள் உடைக்கப்படுவதற்கான தெளிவான அறிகுறியாகவும் ஏனையவர்கள் கூறினார். அரசாங்கத்தின் அமைச்சரான ஜனக பண்டார தென்னகோன், வீடுகளில் இருந்து எவரையும் வெளியேற்ற மாட்டோம் என முதலில் கூறியிருந்தாலும், ஜனாதிபதி விகாரையின் பீடாதிபதியை சந்தித்த பின்னர், தென்னகோன் இப்போது மொனமாக இருப்பதாக அவர் கூறினார்.

அகற்றுவதற்கு தீர்மானிக்கப்பட்ட 44 வீடுகளில் சுமார் 20 தமிழ் குடும்பங்கள் உள்ளன. வறுமையில் மூழ்கிப் போயுள்ள அவர்களின் வீடுகளுக்கு இதுவரை மலசல கூடம் ஒன்று கூட இருந்ததில்லை. அதற்காக அவர்கள்

அயலில் உள்ள காடுகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டனர். இப்போது சில குடியிறுப்பாளர்கள் மலசல கூடங்களை அமைத்துக் கொண்டுள்ளனர். சகல தேவைகளுக்கும்மான நீரை, அயலில் இரு கிணறுகளில் இருந்தே பெறுகின்றனர். அவற்றின் தண்ணீர் துப்புரவு இல்லை என பிரதேச வாசிகள் கூறினர்.

தமிழ் குடும்பங்களில் அநேகமானவர்கள், தம்புள்ள பொருளாதார மத்திய நிலையத்தில் மரக்கறிகளை துப்புரவு செய்து வாகனங்களில் ஏற்றுவதிலேயே வருமானம் தேடுகின்றனர். மிகவும் சிரமமான நிலைமைகளின் கீழ் சிறுவர்களை பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பினாலும், பெற்றோர்களுக்கு செலவை தாங்க முடியாதமையினால், அநேக பிள்ளைகளின் கல்வி இடையில் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. பதினைந்து, பதினாறு வயதான சிறுவர்களும் கூட கூலி வேலைகளை செய்து வருமானம் தேடுகின்றனர்.

பொருளாதார மத்திய நிலையத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளியின் ஒரு நாள் வருமானம், 500 அல்லது 600 ரூபாவுக்கு இடையிலானது எனவும், அதுவும் அன்றாடம் கிடைக்காது என்றும், அங்கு வேலை செய்யும் ஒரு தொழிலாளி கூறினார். "சாதாரண தரம் வரை படித்திருந்தாலும், கணித பாடம் சித்திபெறாததால் தொழில் ஒன்றை தேடுவது கடினம். இப்போது கனவரின் வருமானத்திலேயே வாழ்கின்றேன்," என அவரது மனைவி தெரிவித்தார்.

தனது மகன் சிறு வயதிலேயே நகரில் பேக்கரி ஒன்றில் வேலைக்கு செல்லத் தள்ளப்பட்டதாக, சமுர்தி கொடுப்பனவு பெறும் ஒரு பெண் கூறினார். "எங்களுக்கு சமுர்தியில் மாதம் 500 ரூபா மட்டுமே கிடைக்கின்றது. ஆரம்பத்தில் உணவு மற்றும் மண் எண்ணெய் கிடைத்தது. பின்னர் பணம்

கொடுக்கத் தொடங்கினர். இப்போது மூன்று நான்கு மாதங்களாக ஒரு சதமும் கிடைக்கவில்லை. அரசாங்கத்தின் நிதி கிடைக்கும் வரை கொடுப்பனவு வழங்க முடியாது என தம்புள்ளை பிரதேச செயலாளர் கூறியுள்ளார்".

மேலும் ஒருவர் கூறியதாவது: "நாங்கள் பன்சலைக்கு அருகில் அல்லிப் பூக்களை விற்றே வாழ்கின்றோம். பக்தர்கள் அதிகம் வரும் போயா நாட்களில் மட்டுமே 600 ரூபா வரை தேடிக்கொள்வோம். மூத்த மகன் தனி ஒரு வீட்டில் வாழ்ந்தாலும், அவரது கணவர் உயிரிழந்து இரு பிள்ளைகள் உள்ளனர். அந்த குடும்பத்துக்கும் நாங்களே உதவி செய்கின்றோம். வாழ்க்கை மிகவும் கடினமானது."

உடைப்பதாக அறவிக்கப்பட்டுள்ள 44 வீடுகளுக்கு, தமது வீடு உள்ளடங்கா விட்டாலும், "புனித பூமி" என குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பிரதேசத்தில் உள்ள மேலும் பல வீடுகளுடன் தமது வீடும் உடைக்கப்படுவது நிச்சயம் என ஒரு இளைஞர் குறிப்பிட்டார். தம்புள்ள நிலஸங்க சந்தியில் இருந்து பாடுதெயிய வரை உள்ள பகுதியில், 9 காணிப் பகுதிகளில் இருக்கும் வீடுகளும் அவ்வாறு உடைக்கப்பட உள்ளன.

இந்த பகுதியில் குடியிருப்பாளர்கள் மத்தியில் அரசாங்க ஊழியர்கள், நள்ளூலிக்கு வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள், நகரத்தின் சுகாதார தொழிலாளர்களும் அடங்குவர். கடைகள் வசதிகள் அற்ற மிகச் சிறியவை. அவர்கள் அரை குறையாக கட்டப்பட்ட ஒன்று அல்லது இரண்டு அரைகளுக்குள்ளேயே வாழ்கின்றனர். மாதத்துக்கு 20,000 வரையான வருமானம் சில கடைகளில் மட்டுமே கிடைக்கும். அது குடும்பம் ஒன்றை கொண்டு நடத்துவதற்கு போதுமானது அல்ல என அவர் கூறினார்.

கொடியும்பில் வீடுகள் உடைக்கப்படுவது சம்பந்தமாக உலக சோசலிச வலைத் தளம் வெளியிட்ட கட்டுரைகளை வாசித்ததாக அந்த இளைஞன் குறிப்பிட்டார். சோசலிச வலைத் திட்டத்தின் கீழ் உழைக்கும் மக்களை அணிதிரட்டுவது சிரமம் என கூறிய அவர், தாம் சோசலிசத்துக்காக முன் நிற்பதாகக் கூறிக்கொண்ட கட்சிகள் அரசாங்கத்தில் சேர்ந்திருப்பது ஏன் என கேட்டார்.

1964ல் லங்கா சமசமாஜக் கட்சி முதலாளித்துவ ஸ்ரீலங்கா சதந்திரக் கட்சி அரசாங்கத்தில் நுழைந்துகொண்டதன் மூலம் செய்த மாபெரும் காட்டிக் கொடுப்பும், நிகழ்காலத்தில் போலி இடதுகளும் தொழிற் சங்கங்களும் செய்கின்ற காட்டிக் கொடுப்புகளுமே இளைஞர்கள் மற்றும் தொழிலாள வர்க்கத்தினுள் அத்தகைய குழப்ப நிலைக்கு வழி வகுத்துள்ளது என சோ.ச.க. உறுப்பினர்கள் சுட்டிக் காட்டினர். இராஜபக்ஷ அரசாங்கத்தில் இளைஞர்கள் மற்றும்

தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு தொடுக்கப்படும் தாக்குதல்கள், ஆழமடைந்து வரும் உலக முதலாளித்துவ நெருக்கடியின் சமைகளை உழைக்கும் மக்கள் மீது சுமத்தும் அரசாங்கத்தின் திட்டத்தின் பாகமாகும். அதனால் தாம் முகங்கொடுக்கும் பிரச்சினைகளில் இருந்து மீள்வதற்கான குறுக்கு வழி இளைஞர்களுக்கோ தொழிலாளர்களுக்கோ கிடையாது. ஒரே மாற்றீடு சோசலிச வேலைத் திட்டத்துக்கு போராடுவதே என சோ.ச.க. பிரதிநிதிகள் வலியுறுத்தினர். அதற்காக சோசலிச அனைத்துலக முன்னோக்கின் அடிப்படையிலான சுயாதீனமான தொழிலாள வர்க்க அரசியல் இயக்கம் ஒன்றின் அவசியத்தை சோ.ச.க. உறுப்பினர்கள் தெளிவு படுத்திய பின்னர், அந்த இளைஞர் மேலும் கலந்துரையாடுவதற்கு உடன்பட்டார்.

சோ.ச.க. பிரதேசத்தில் விநியோகித்த துண்டுப் பிரசுரங்கள், இராணுவ மற்றும் நகர அதிகாரிகளால் பிரதேசவாசிகளிடம் இருந்து பறித்துச் செல்லப்பட்டதாக அவர் கூறினார். “அரசாங்கம் இப்படிச் செய்வது எங்களைப் பயமுறுத்துவதற்கே. ஆனாலும் குடும்பம் ஒன்றுக்கு வீடு இல்லாமல் வீதியில் வாழ முடியுமா?” என அதற்கு எதிர்ப்பைக் காட்டிய குடியிருப்பாளர் ஒருவர் கேட்டார். “தம்புள்ள நகரில் வீடுகளை அகற்றுவதற்கு எதிரான பிரச்சாரம்” என்ற தலைப்பில் சோ.ச.க. விநியோகித்த துண்டுப் பிரசுரத்தில், அரசாங்கத்தின் வேலைத் திட்டம் பின்வருமாறு தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருந்தது: “நாட்டின் பிரதான நகரங்களில் காணிகளை முதலீட்டாளர்களுக்கு பெற்றுக்கொடுக்கும் -நகர அபிவிருத்தி- திட்டத்தின் கீழ், ஏழை மக்களை நகரங்களில் இருந்து வெளியேற்றுவதே அரசாங்கத்தின் வேலைத் திட்டமாக இருப்பதோடு, அது கொழும்பு நகரிலேயே ஆரம்பமானது.”

குடியிருப்பாளர்களை அச்சுறுத்தி, வீடுகளை உடைப்பதற்கு எதிரான அவர்களின் போராட்டத்தை தகர்க்கும் இலக்குடனேயே, இராணுவத்தைப் பயன்படுத்தி அரசாங்கம் சோ.ச.க. துண்டுப் பிரசுரத்தை சேகரித்துக்கொண்டது. அது அரசாங்கத்தின் பலத்தின் வெளிப்பாடு அல்ல: சோ.ச.க. முன்வைக்கும் சோசலிச வேலைத் திட்டத்தின் மீது, தொழிலாள ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் அரசியல் இயக்கம் ஒன்று வெளிப்படுவதற்கு எதிரான அரசாங்கத்தின் பீதியையே காட்டுகிறது.

சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கட்டளையின் கீழ், அரசாங்கம் வீட்டு உரிமைகள், இலவச கல்வி மற்றும் சுகாதார சேவைகளை வெட்டித் தள்ளுவது உட்பட நலன்புரி சேவைகளை தூக்கியெறிவதுடன், பொலிஸ்-அரசு திட்டம் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

பிரதான எதிர்க்கட்சியான யூ.என்.பீ. மற்றும் மக்கள் விடுதலை முன்னணிக்கு (ஜே.வி.பீ.) அரசாங்கத்தின் வேலைத் திட்டத்துடன் அடிப்படை முரண்பாடுகள் எதுவும் கிடையாது. அவர்களின் போலி பிரச்சாரங்களின் குறிக்கோள், இராஜபக்ஷ அரசாங்கத்தின் தாக்குதல்களுக்கு எதிராக உழைக்கும் மக்களின் நளவுப் பூர்வமான போராட்டம் ஒன்று தோன்றுவதை தடுப்பதே ஆகும். கொழும்பில் குடிசைகளை அகற்றுவதற்கு எதிராக தோன்றும் எதிர்ப்பை, யூ.என்.பீ.யின் நீதிமன்றத்தில் தீர்வு காணும் திட்டத்துக்குள் கட்டுப்படுத்தி கரைத்துவிடுவது இதில் ஒன்றாகும். குடியிருப்பாளர்களை நகரங்களில் இருந்து வெளியேற்றுவதில், லங்கா சமசமாஜக் கட்சி மற்றும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் அரசாங்கத்தில் சேர்ந்து கொண்டிருப்பதோடு, போலி இடது கட்சியான நவ சமசமசமாஜக் கட்சியும் ஐக்கிய சோசலிசக் கட்சியும் யூ.என்.பீ. உடன் கூட்டுச் சேர்ந்துள்ளன.

வீட்டு உரிமை மற்றும் எந்தவொரு ஜனநாயக உரிமையையும் அரசாங்கத்துக்கு அழுத்தம் கொடுக்கும் பிரச்சாரத்தின் ஊடாகவோ அல்லது முதலாளித்துவ அரசியல்வாதிகளின் பின்னால் போவதன் மூலமோ பாதுகாக்க முடியாது. அதற்காக தொழிலாள வர்க்கத்தின் தலைமைத்துவத்தின் கீழ் வீடுகளை இழப்பவர்கள், வறிய விவசாயிகள் உட்பட, முதலாளித்துவ அரசின் தாக்குதல்களை எதிர்கொள்கின்ற அனைத்து பகுதிமனரையும் அணிதிரட்டும் ஒரு பெரும் அரசியல் இயக்கம் அவசியமாகும். அத்தகைய ஒரு இயக்கத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கான ஆரம்பமாக, பிரதேசத்தில் உள்ள தொழிலாளர்கள் மற்றும் வறிய விவசாயிகளுடன் ஒன்றிணைந்து நடவடிக்கை குழுக்களை அமைத்துக்கொள்வதற்கு தம்புள்ளையில் வீடுகளை இழக்க உள்ளவர்கள் முன்னணிக்கு வர வேண்டும்.

அரசாங்கத்தின் தாக்குதல்களுக்கு எதிரான போராட்டமானது நேரடியாக ஒரு அரசியல் போராட்டமாகும். அதாவது ஒரு கில முதலாளிகளின் தேவைகளைப் பாதுகாக்கும் முதலாளித்துவ அரசாங்கத்துக்கு மாறாக, சமூகத்தில் பெரும்பான்மையானவர்களின் தேவைக்காக அர்ப்பணித்துக்கொண்டு, சோசலிச வேலைத் திட்டம் ஒன்றை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற தொழிலாளர்கள்-விவசாயிகளின் அரசாங்கம் ஒன்றை ஆட்சிக்கு கொண்டுவருவதற்கான போராட்டமாகும்.

அத்தகைய போராட்டத்துக்கு வழி காட்டும் ஒரே கட்சி சோ.ச.க. மட்டுமே. சோ.ச.க. உடன் சேர்ந்து இந்த போராட்டத்தை ஒழுங்கமைப்பதற்கு முன் வருமாறு தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்களுக்கு நாம் அழைப்பு விடுக்கின்றோம்.

இலங்கை அரசாங்கம் மாகாண அதிகாரங்களை மட்டுப்படுத்தவுள்ளது

கே. ரட்னாயக்க
15 ஜூன் 2013

இலங்கை ஜனாதிபதி மஹிந்த இராஜபக்ஷ, மாகாண சபைகளின் அதிகாரங்களை குறைக்கும் வகையில் நாட்டின் அரசியலமைப்பில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களை செய்ய அழைப்பு விடுத்துள்ளார். 2009 ஆம் ஆண்டில், பிரிவினைவாத தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தோல்வியின் பின்னர், பெரும் தாக்கங்களுடன் இராணுவ கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைக்கப்பட்டுள்ள வட மாகாணத்துக்கான தேர்தலை செப்டம்பரில் நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் அறிவித்தில்

விடுத்த பின்னரே இந்த மாற்றம் முன்மொழியப்பட்டுள்ளது.

அமெரிக்க, இந்தியா, ஜப்பான் மற்றும் ஏனைய சக்திகளும் தீவின் தமிழ் உயர் தட்டினருடனான ஒரு அதிகாரப் பரவலாக்கல் ஒழுங்கை ஏற்படுத்தும் வகையில், இலங்கையின் நீடித்த உள்நாட்டு யுத்தத்துக்கு ஒரு “அரசியல் தீர்வு” காண்பதன் பகுதியாகவே இந்த தேர்தல் இடம்பெற வேண்டும் என்று அழைப்பு விடுத்துள்ளன. இந்த அரசியலமைப்பு மாற்றங்களை செய்தவன் மூலம், இராஜபக்ஷ இன்னும் கூடுதலாக கொழும்பில் அரசியல்

அதிகாரத்தை மையப்படுத்தவும், மாகாண அரசாங்கங்களை, குறிப்பாக வடக்கு மற்றும் கிழக்கின் அரசாங்கங்களை வலுவழிக்க செய்ய உத்தேசித்திக்கின்றார்.

முன்மொழியப்பட்டுள்ள மாற்றங்கள், 1987 இந்திய-இலங்கை உடன்படிக்கையின் ஒரு பகுதியாக இயற்றப்பட்ட, அரசியலமைப்பின் 13வது திருத்தச் சட்டத்திலேயே மேற்கொள்ளப்பட உள்ளன. இந்த உடன்படிக்கையின் கீழ், தமிழ் முதலாளித்துவத்துக்கான ஒரு சலுகையாக ஒன்றிணைக்கப்பட்ட வட-கிழக்கு மாகாணத்துக்கு வரையறுக்கப்பட்ட

அதிகாரங்கள் பகிரப்பட்ட அதே வேளை, புலிகளை நிராயுதபாணிகளாக்க யுத்த வலையத்துக்கு இந்திய துருப்புக்கள் அனுப்பப்பட்டன. இந்த உடன்படிக்கை விரைவில் முறிந்து போனதுடன், இந்திய அமைதிப்படை என்று அழைக்கப்பட்ட துருப்புக்கள் நாட்டை விட்டு வெளியேறின. மீண்டும் மோதல்கள் தொடங்கியதுடன், வட-கிழக்கு மாகாண சபை ஒரு இறந்த கடிதமாக இருந்தது.

13வது திருத்தச் சட்டத்திலான மாற்றங்கள், மாகாண சபைகளின் அதிகாரங்களை பாதிக்கும் சட்டங்களை தடுப்பதற்கு அவற்றுக்கு உள்ள இயலுமையை வலுவழிக்கச் செய்யும். தற்போது, இத்தகைய சட்டங்கள் அனைத்து மாகாண சபைகளாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பின்னரே தேசிய பாராளுமன்றத்தில் முன்வைக்கப்பட முடியும், இல்லையெல் பாராளுமன்றத்தில் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையை பெற வேண்டும். இந்த பிரேரணையின் கீழ்,

பெரும்பான்மையான சபைகள் மட்டும் சட்டத்துக்கு ஒப்புதல் அளித்தால் போதும். இராஜபக்ஷ அரசாங்கம், மாகாண சபைகளின் சில பொருளாதார அதிகாரங்களை பறிக்கக் கூடிய புதிய திவிநெடும் மசோதாவை சகல மாகாண சபைகளும் உடன்பாடு இல்லாமல் நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சித்ததை அடுத்து வெடித்த அரசியல் நெருக்கடி மீண்டும் தோன்றுவதை தவிர்ப்பதில் உறுதியாக உள்ளது. இந்த நடவடிக்கை அரசியலமைப்பிற்கு விரோதமானது என்று உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தபோது, அரசாங்கம் பெரிய எதிர்ப்புக்களை தூண்டிவிட்டு, சோடிக்கப்பட்ட ஊழல் குற்றச்சாட்டுக்களை பயன்படுத்தி, பிரதம நீதியரசர் விராணி பண்டாரநாயக்கவுக்கு எதிராக ஒரு கண்டன தீர்மானத்தை கொண்டுவந்து அவரை பதவி விலக்கியதோடு இன்னொருவரை நியமித்தது.

அரசாங்கம், மாகாணங்களை இணைப்பதை தடுப்பதற்காகவும் அரசியலமைப்பில் மாற்றம் செய்ய முயன்று வருகின்றது. உயர் நீதிமன்றம், சிங்கள அதி தீவிரவாத மக்கள் விடுதலை முன்னணி (ஜேவிபி) தாக்கல் செய்த ஒரு வழக்குக்கு ஆதரவாக 2006 தீர்ப்பளித்த பின்னர், வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்கள் பிரிக்கப்பட்டன. அரசியலமைப்பிலான திருத்தம் அந்த தீர்ப்பு மாற்றப்படுவதை சாத்தியமற்றதாக்கும்.

தேசிய சுதந்திர முன்னணி (தே.சு.மு.) மற்றும் ஜாதிக ஹெல உறுமய போன்ற ஆளும் கூட்டணியில் உள்ள சிங்கள மேலாதிக்கவாத கட்சிகள், தற்போது காசித்தத்தில் மட்டுமே உள்ள, மாகாண சபைகளுக்கு உள்ள போலீஸ் மற்றும் காணி அதிகாரங்களை அகற்றமாறு கோருகின்றன. ஜனாதிபதியின் சகோதரரும் பாதுகாப்பு செயலாளருமான கோடாபய இராஜபக்ஷ, பகிரங்கமாக இந்த சக்திகளுக்கு ஆதரவளித்து, இத்தகைய

அதிகாரங்களுடனான வடக்கு மாகாண சபை, ஒரு தனி நாடாகுவதற்கு வழிவகுக்கும் என பிரகடனம் செய்தார். எதிர்க் கட்சியான ஜேவிபி, 13வது திருத்தச் சட்டத்தை முழுதுமாக இரத்து செய்ய கோருகிறது.

தெளிவாகவே இந்தப் பேரினவாத பிரச்சாரத்தில் அனுதாபம் கொண்ட ஜனாதிபதி இராஜபக்ஷ, தனது அரசியலமைப்பு மாற்றங்களை நியாயப்படுத்த இதைப் பயன்படுத்திக்கொள்கின்றார். எனினும், அதே நேரம், அவரது பிரேரணைகள், மாகாணங்களில் “அதிகாரக் குறைப்பை” செய்யும் எந்தவொரு செயலையும் எதிர்க்கும் அரசாங்கத்தின் கூட்டணி கட்சியான ஸ்ரீலங்கா முஸ்லீம் காங்கிரசுடன் பிளவை ஏற்படுத்தியுள்ளன. தீவின் முஸ்லீம் தட்டுக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லீம் காங்கிரஸ், நீண்ட காலமாக கிழக்கு மாகாணத்தில் ஒரு விசேட நிர்வாக மாவட்டத்தை பரிந்துரை செய்துவந்துள்ளது. அது பொது பல சேனா போன்ற பெளத்த அதி தீவிரவாத குழுக்களின் முஸ்லீம்-விரோத பிரச்சாரங்களுக்கான அரசாங்கத்தின் மறைமுக ஆதரவையிடும் கவலை கொண்டுள்ளது.

மேலும், லங்கா சம சமாஜ கட்சி (ல.ச.ச.க.), ஸ்ராலிசிச கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மற்றும் ஜனநாயக இடது முன்னணியும் தாம் இந்த அரசியலமைப்பு மாற்றங்களை எதிர்ப்பதாக ஜனாதிபதிக்கு தெரிவித்துள்ளன. அவர்கள் 2006ல் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரான இனவாத யுத்தத்தை இராஜபக்ஷ அரசாங்கம் புதுப்பித்தமைக்கு துணைபுரிந்ததோடு அதன் யுத்தக் குற்றங்கள் மற்றும் அப்பட்டமான ஜனநாயக உரிமை மீறல்களையும் நியாயப்படுத்தியமையால், தமிழர்களின் உரிமைகளை பாதுகாப்பதாக அவர்கள் கூறுவது கேலிக்கூத்தாகும்.

இந்த கூட்டணி பங்களிப்புகளின் ஆதரவு இல்லாமல், இராஜபக்ஷவுக்கு அரசியலமைப்பு திருத்தங்களை மேற்கொள்ளத் தேவைப்படும், மூன்றில் இரண்டு பாராளுமன்ற பெரும்பான்மையை அடைய முடியாது. அவர் மேலும் வடக்கு மாகாண சபை தேர்தலை கேலிக்கூறுதாக்குவதன் மூலம் இன்னும் அதிகளவில் அமெரிக்கா மற்றும் இந்தியாவில் இருந்து அந்நியப்படும் ஆபத்தை எதிர்கொள்கின்றார். பிரதான தமிழ் முதலாளித்துவக் கட்சியான தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பு, 13வது திருத்தச் சட்டத்தை வலுவழிக்கச் செய்தால் தேர்தலை புறக்கணிப்பதாக பிரகடனம் செய்துள்ளது.

அமெரிக்க அல்லது இந்தியா, தமிழர்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை காக்கும் வீரர்கள் அல்ல. இரு நாடுகளும் இராஜபக்ஷவின் யுத்தத்தை ஆதரித்ததோடு புலிகளின் தோல்வி தவிர்க்க முடியாததாகும் வரை இராணுவ அட்டுழியங்களை மூடி மறைத்தன. வாஷிங்டன், இலங்கை அரசாங்கத்தை சீனாவுடனான அதன் உறவுகளை உடைக்க அழுத்தம் கொடுப்பதற்கான ஒரு

வழிமுறையாக தாமதமாக “மனித உரிமை” மீறல்கள் பற்றிய பிரச்சினையை பற்றிக்கொண்டது. அமெரிக்கா போன்றே, இந்தியாவும் ஆசியாவில் சீன செல்வாக்கை எதிர்ப்பதற்கு முயன்று வருகின்றது. அது, இலங்கையில் நிலவும் தமிழ்-விரோத பாசுபாடு சம்பந்தமாக தென்னிந்திய மாநிலமான தமிழ்நாட்டில் பொதுமக்களின் எதிர்ப்பையும் சீற்றத்தையும் தணிக்கவும் முயன்று வருகின்றது.

இராஜபக்ஷ, மாகாணங்களை இணைப்பதை மட்டுமே நீக்கும், 19வது திருத்தச் சட்டத்தை அடுத்த வாரம் முன்வைக்க முடிவு செய்துள்ளார். ஏனைய முன்மொழியப்பட்ட மாற்றங்கள் பாராளுமன்ற தெரிவுக் குழு ஒன்றில் ஆராயப்படும். அமைச்சரவை பேச்சாளர் கெஹெலியே ரம்புக்வேல்ல, இந்த வாரம் ஊடகங்களிடம் பேசும்போது, மாகாணங்களை இணைக்கும் பிரிவு, “அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்திற்கு ஒரு அச்சுறுத்தலை” தோற்றுவிக்கின்றது என்றும் அதை அகற்ற வேண்டும் என்றும் கூறினார்.

இந்த அரசியலமைப்பு மாற்றங்களை எதிர்க்கும் எதிர் கட்சியான ஐக்கிய தேசிய கட்சி (யூ.என்.பி.), அமெரிக்கா மற்றும் இந்தியாவின் கோரிக்கைகளின் வழியில் 13வது திருத்தச் சட்டத்தை அடிப்படையாக கொண்டு, ஒரு அதிகாரப் பகிர்வு பொதியை உருவாக்குவாக அறிவித்தது. நவ சம சமாஜக் கட்சி, ஐக்கிய சோசலிசக் கட்சி போன்ற இலங்கையின் போலி-இடது குழுக்கள், ஜனநாயக உரிமைகளை காக்கும் யூ.என்.பி.யின் போலி உரிமை கோரலுக்கு ஊது குழலாக

செயற்படுகின்றன. யூ.என்.பி., தீவின் இனவாத யுத்தத்தை தொடங்கி, ஜனநாயக உரிமைகளை மோசமாக துஷ்பிரயோகம் செய்ததோடு உழைக்கும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரங்களை சீரழித்த சந்தை-சார்பு மறுசீரமைப்பு நிகழ்ச்சி நிர்வாக முன்னெடுத்தமைக்கு முழு பொறுப்பாளியாகும்.

தொழிலாள வர்க்கம், ஆளும் வர்க்கத்தின் மற்றும் அவர்களின் குட்டி முதலாளித்துவ, முன்னாள்-இடது பரிந்துரையாளர்களின் அனைத்து பிரிவுகளினதும் சூழ்ச்சிகளை நிராகரிக்க வேண்டும். சிங்களம், தமிழ் மற்றும் முஸ்லீம்களுமாக உழைக்கும் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்கான போராட்டம், சோசலிச கொள்கைகளை செயல்படுத்துவதற்கான தொழிலாளர்கள் மற்றும் விவசாயிகளின் அரசாங்கத்துக்கான ஒரு ஐக்கியப்பட்ட போராட்டத்தின் பகுதியாக மட்டுமே முன்னெடுக்கப்பட முடியும். இந்த வேலைத் திட்டத்துக்கே சோசலிச சமத்துவக் கட்சி போராடுகிறது - அதாவது தெற்காசியாவிலும் உலகம் பூராவும் ஐக்கிய சோசலிச அரசுகளுக்கான பரந்த போராட்டத்தின் பாகமாக ஸ்ரீலங்கா-ஈழம் சோசலிச குடியரசை கட்டியெழுப்ப போராடுகிறது.

இலங்கை பாதுகாப்புச் செயலாளர் சமூக அமைதியின்மை பற்றி அச்சம் தெரிவிக்கின்றார்

கே. ரட்னாயக்க
1 ஜூலை 2013

இலங்கை பாதுகாப்புச் செயலாளர் கோடபய இராஜபக்ஷ, வெகுஜன சமூக அமைதியின்மை மற்றும் “பயங்கரவாதம்” உட்பட அரசாங்கம் எதிர்கொள்ளும் பல்வேறு “அச்சுறுத்தல்களை” சுட்டிக் காட்டியதன் மூலம், நாட்டின் உள் விவகாரங்களில் இராணுவத்தின் தொடர்ச்சியான தலையீட்டை அண்மையில் நியாயப்படுத்தினார்.

ஜனாதிபதி மஹிந்தி இராஜபக்ஷவின் சகோதரரான இராஜபக்ஷ, கொடேலவெல பாதுகாப்பு பல்கலைக்கழகத்தில் இராணுவ அலுவலர்களின் கற்கைநெறி ஒன்றுக்கு “இலங்கையின் தேசிய பாதுகாப்பு அக்கறைகள்” என்ற தலைப்பில் ஜூன் 13 அன்று ஆற்றிய விரிவுரையிலேயே தனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்.

தனது எச்சரிக்கைகளுக்கு மத்தியிலும், பாதுகாப்புச் செயலாளர், 2009ல் பிரிவினைவாத தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தோல்வியின் பின்னர், இலங்கை “உலகில் மிகவும் அமைதியான ஸ்திரமான நாடுகளில் ஒன்றாக” உள்ளது என மீண்டும் மீண்டும் கூறிக்கொண்டார். வடக்கு மற்றும் கிழக்கில், “ஜனநாயகம்

முழுமையாக மீள் ஸ்தாபிதம் செய்யப்பட்டுள்ளதோடு” மக்கள் நடமாட்டத்திற்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த கட்டுப்பாடுகளும் உயர் பாதுகாப்பு வலயங்களும் அகற்றப்பட்டுள்ளன, என தெரிவித்த அவர், பொருளாதார வளர்ச்சி “நிச்சயமாக குறிப்பிடத்தக்கவை” என்றார்.

இத்தகைய அறிக்கைகள் முற்றிலும் பொய்யானவை. வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு தொடர்வதோடு உயர் பாதுகாப்பு வலயங்கள் இன்னமும் உள்ளன. பொது மக்கள் பாதுகாப்பு படைகளாலும் அவற்றுடன் சேர்ந்து செயற்படும் துணைப்படை குழுக்களாலும் தொடர்ந்தும் கண்காணிக்கப்பட்டு தொந்தரவுக்கு உள்ளாகப்படுகின்றனர். யுத்தம் முடிவடைந்து நான்கு ஆண்டுகளின் பின்னரும், ஜனநாயக உரிமைகள் மற்றும் வாழ்க்கைத் தரங்கள் மீதான அரசாங்கத்தின் தாக்குதல்களின் விளைவாக, நாடு பூராவும் தொழிலாளர்கள், வறியவர்கள் மற்றும் இளைஞர்கள் மத்தியில் அமைதியின்மை உக்கிரமடைந்து வருகின்றது.

இராஜபக்ஷவின் அச்சுறுத்தல் பட்டியலில், வெளிநாட்டில் உள்ள நாடுகடந்த தமிழீழ

அரசாங்கம் மற்றும் பிரிட்டிஷ் தமிழ் பேரவை போன்ற குழுக்கள் ஊடாக புலிகள் “மீண்டும் தலை நீட்டுகின்றனர்” என்பதும் அடங்கும். இந்தக் குழுக்கள் “யுத்தக் குற்றங்கள் மற்றும் இனப் படுகொலை சம்பந்தமாக சர்வதேச விசாரணைக்கும்” மற்றும் “உள்நாடு புலிகள் - சார்பு சக்திகளை மீண்டும் ஒழுங்கமைப்பதன் ஊடாக மோதலைப் புதுப்பிக்கவும்” நெருக்குவதாக அவர் குற்றஞ்சாட்டினார்.

புதுப்பிக்கப்பட்ட “பயங்கரவாத” அச்சுறுத்தல்கள் பற்றிய பாதுகாப்புச் செயலாளரின் குறிப்புகள், வளர்ச்சிகண்டு வரும் தொழிலாள வர்க்கப் போராட்டங்களைப் பிளவுபடுத்துவதற்காக தமிழர்-விரோத இனவாதத்தை கிளறிவிடுவதை இலக்காகக் கொண்டதாகும். 1948ல் நாடு உத்தியோகபூர்வமாக சுதந்திரம் பெற்றதில் இருந்தே, இனவாத அரசியல் என்பது கொழும்பு அரசாங்கங்களின் களஞ்சியத்தில் இருந்து வந்துள்ளது. அடுத்தடுத்த தமிழர்-விரோத படுகொலைகளும் மோசமான உத்தியோகபூர்வ பாரபட்சங்களும் 1983ல் மோதல்கள் வெடிக்க வழிவகுத்தன.

நாடுகடந்த தமிழீழ அரசாங்கம், பிரிட்டிஷ் தமிழர் பேரவை போன்ற அமைப்புகள், ஜனநாயக உரிமைகள் மீதான அரசாங்கத்தின் தொடர்ச்சியான தாக்குதல்களையும், அதேபோல் தமிழர்கள் மத்தியிலான பரந்த வறுமை மற்றும் வேலையின்மையையும் சுரண்டிக்கொள்ள எதிர்பார்க்கின்றன. ஆனால் அவர்களுடைய பிரதான அரசியல் திசையமைவானது கொழும்பு அரசாங்கத்துக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதற்காக மனித உரிமைகள் விவகாரத்தை பயன்படுத்தும் அமெரிக்கா, பிரிட்டன் போன்ற பிரதான ஏகாதிபத்திய சக்திகளை நோக்கியதாகும்.

சகல உலக வல்லரசுகளும் பிராந்திய சக்திகளும் புலிகளுக்கு எதிரான புதுப்பிக்கப்பட்ட இனவாத யுத்தத்தை ஆதரித்து, இராணுவ உதவிகளையும் வழங்கியதோடு பொது மக்களுக்கு எதிரான இலங்கை இராணுவத்தின் அட்டுழியங்கள் பற்றியும் மௌனம் காத்தன. யுத்தத்தின் கடைசி மாதங்களில் மட்டுமே அமெரிக்காவும் அதன் பங்காளிகளும் பொது மக்கள் படுகொலை

செய்யப்படுகின்றமை தொடர்பாக மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அக்கறைகளை வெளிமிடத் தொடங்கியது, அரசாங்கத்தை தானே சீனாவிடம் இருந்து தூர விலகச் செய்வதற்கு நெருக்குவதற்கான ஒரு வழியாகவே அன்றி, தமிழர்கள் மீதான அக்கறையினால் அல்ல.

பாதுகாப்புச் செயலாளர், துளியளவு ஆதரம் கூட இல்லாமல், “அதிதீவிரவாத இஸ்லாமிய குழுக்களின் தோற்றம்” அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தியுள்ளது என கூறிக்கொண்டார். இந்தக் குழுக்கள் “பூகோள இஸ்லாமிய பயங்கரவாத இயக்கங்களுடன் கூட இணைப்புக்களை ஏற்படுத்திக்கொள்ள முயற்சித்துள்ளன” என்றும் அவர் பிரகடனம் செய்தார்.

இராஜபக்ஷவின் கருத்துக்கள், சிங்கள அதி-தீவிரவாத அமைப்புக்களான பொது பல சேனா, சிங்கள ராவய போன்றவை முன்னெடுக்கும் பிற்போக்கு முஸ்லிம்-விரோத பிரச்சாரத்துடன் பிணைந்துள்ளது. இந்தக் குழுக்கள், ஆர்ப்பாட்டங்களை முன்னெடுப்பதோடு இஸ்லாமிய மத ஸ்தானங்கள் மற்றும் வியாபார நிலையங்கள் மீது தாக்குதல்களையும் நடத்துவதுடன் கிறிஸ்தவ மத குழுக்களையும் இலக்கு வைத்துள்ளன. இந்த ஆண்டு ஆரம்பத்தில், பொது பல சேனாவின் தலைமைத்துவ பதிரிசி நிலையத்தின் திறப்பு விழாவுக்கு இந்த பாதுகாப்புச் செயலாளர் அதிதியாகக் கலந்துகொண்டார்.

எவ்வாறெனினும், பரந்தளவிலான சமூக அமைதியின்மை மற்றும் தொழிலாளர்கள், இளைஞர்கள் மற்றும் வறியவர்களின் எழுச்சியினால் ஏற்படும் அச்சுறுத்தலைமிட்டே அரசாங்கம் உண்மையில் கவலை கொண்டுள்ளது. “அரபிய எழுச்சி போன்ற மாற்றங்கள் இலங்கையில் இடம்பெறும் சாத்தியங்கள் குறைவான இருந்தாலும்,” “தீவிர ஜனரஞ்சக அரசியல் தலைமைத்துவத்தின்” காரணமாக இது கண்காணிக்கப்பட வேண்டிய இன்னொரு அச்சுறுத்தலாக உள்ளது”, என இராஜபக்ஷ தெரிவித்தார்.

நிவாரணங்களையும் அத்தியாவசிய சமூக சேவைகளையும் வெட்டித் தள்ளக் கோரும், சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் சிக்கன நடவடிக்கைகளை அமுல்படுத்தும் அரசாங்கத்தின் மீது அமைதியின்மை வளர்ச்சியடைவதையிட்டு பாதுகாப்புச் செயலாளர் விழிப்பாக உள்ளார். அடிப்படை உணவுப் பொருட்களின் விலைகள் உட்பட விலைவாசி அதிகரிப்பது சம்பந்தமாக, “தீவிரமான ஜனரஞ்சக அரசியல் தலைமைத்துவத்துக்கு எதிராக” ஏற்கனவே எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இராஜபக்ஷ, ஏனைய நாடுகளில் வெகுஜனப் போராட்டங்களில் இளைஞர்கள் மத்தியில் முன்னணி வகிபாகம் ஆற்றிய முகநூல், ரெவிட்டர் மற்றும் ஏனைய சமூக

ஊடகங்களின் பயன்பாடு சம்பந்தமாக குறிப்பாக அக்கறை காட்டினார். “இணைய ஊடுருவலும்” கணினி அறிவும், “தேசிய பாதுகாப்பின் பாரம்பரிய கருவிகளை” கடந்து, “ஒன்லைனில் குறிப்பிட்ட கருத்துக்களை

முன்னிலைப்படுத்தவும் மக்களை அணிதிரட்டி ஒழுங்கமைக்கவும்,” பயன்படுத்தப்படக் கூடும், என அவர் கூறினார்.

“முந்தைய கிளர்ச்சிகளில் சம்பந்தப்பட்ட... ஏனைய அதி தீவிரவாத குழுக்களிடம் இருந்தும் சாத்தியமான அச்சுறுத்தல்கள்” இருந்தன என பாதுகாப்புச் செயலாளர் கூறிக்கொண்டார். அவர் தெரிவித்ததாவது: “மாணவர்களைத் தீவிரமயப்படுத்துவதும் அவர்களை பல்வேறு ஆர்ப்பாட்டங்களுக்காக வீதிகளில் இறங்க ஊக்குவிப்பதும் அவர்களது நடவடிக்கையில் அடங்கும்”.

இராஜபக்ஷ இங்கு கூட்டிக் காட்டுவது, எதிர்க் கட்சியான மக்கள் விடுதலை முன்னணி (ஜே.வி.பி.) மற்றும் அதில் இருந்து பிரிந்து சென்ற முன்னணி சோசலிசக் கட்சியையும் (மு.சோ.க.) ஆகும். 1971ல் தோல்விகண்ட ஆயுதக் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டதோடு 1980களின் கடைப் பகுதியில் இந்திய உடன்படிக்கைக்கு எதிராக ஒரு பேரினவாத பிரச்சாரத்தையும் முன்னெடுத்த

ஜே.வி.பி., இப்போது கொழும்பு அரசியல் ஸ்தாபனத்தின் பாகமாக உள்ளது.

அரசாங்கம் ஜே.வி.பி. மற்றும் மு.சோ.க. சம்பந்தமாக அந்தளவு அக்கறை காட்டவில்லை. மாறாக, முழு அரசியல் ஸ்தாபனத்தின் மீதும் அதிருப்தி கண்டுள்ள இளைஞர்கள், புரட்சிகர சோசலிச அரசியலின் பக்கம் திரும்பத் தொடங்குவார்கள் என்பதையிட்டே அது கவலை கொண்டுள்ளது. பாதுகாப்புச் செயலாளரின் விரிவுரையின் பிரதான உந்துதல், இனவாத பிளவுகளை உருவாக்கும் அதே வேளை, எந்தவொரு அரசாங்க-விரோத எதிர்ப்பையும் நசுக்க பாதுகாப்புப் படைகளை தயார் செய்வதாகும்.

உள்நாட்டு யுத்தம் முடிவடைந்தும், இலங்கை இராணுவம் உலகின் மிகப் பெரிய இராணுவங்களில் ஒன்றாக இருப்பதுடன் மேலும் பலப்படுத்தப்படுகிறது. 2005 மற்றும் 2009 கடைப்பகுதியிலும் இராணுவத்தினரின் எண்ணிக்கை 120,000 முதல் 200,000 வரை அதிகரித்துள்ளது. ஒன்பது பிரிவுகள் 20 பிரிவுகளாக அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளதோடு படையணிகளின் எண்ணிக்கையும் 44ல் இருந்து 71 வரை அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. கடற்படை, விமானப் படை, துணைப்படையான பொலிஸ் விசேட

அதிரடிப்படைப் பிரிவுகள் உட்பட பொலிஸ் படையும் மற்றும் சிலில் பாதுகாப்பு படையுமாக அனைத்தும் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

பாதுகாப்பு செலவு தொடர்ந்தும் அதிகரிக்கின்றது. அரசாங்கம் சகல புலனாய்வு சேவைகளையும் நேரடியாக பாதுகாப்புச் செயலாளருக்கு அறிவிக்கும் தேசிய புலனாய்வு துறையின் பிரதானியின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. கண்காணிப்பை மேலும் அதிகரிப்பதற்காக, முன்னர் பொதுமக்கள் சபையாக இருந்த ஆட்பதிவுத் திணைக்களம் நேரடியாக பாதுகாப்பு அமைச்சின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. தற்போதுள்ள அடையாள அட்டைக்கு மாற்றீடாக மின்னியல் அடையாள அட்டையும் அறிமுகப்படுத்தப்படவுள்ளது.

இராஜபக்ஷவின் விரிவுரை, உள்நாட்டு யுத்தத்தின் போது கட்டியெழுப்பப்பட்ட பொலிஸ்-அரசு இயந்திரமானது தொழிலாள வர்க்கம், இளைஞர்கள் மற்றும் வறியவர்களுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப்படுவதற்காக பலப்படுத்தப்படுகின்றமை பற்றிய ஒரு சிறிய கசிவே ஆகும்.

இலங்கை சோசலிச சமத்துவக் கட்சி எட்வர்ட் ஸ்நோவ்டெனை பாதுகாக்க பிரச்சாரம்

நமது நிருபர்
10 ஜூலை 2013

இலங்கையில் சோசலிச சமத்துவக் கட்சியும் (சோ.ச.க.) அதன் சமூக சமத்துவத்துக்கான அனைத்துலக இளைஞர் மற்றும் மாணவர் அமைப்பும், அமெரிக்க புலனாய்வு நடவடிக்கைகளை அம்பலப்படுத்திய எட்வர்ட் ஸ்நோவ்டெனை பாதுகாக்க முன்னெடுத்த பிரச்சாரத்திற்கு தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்கள் மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் பிரதிபலித்தனர்.

தேசிய பாதுகாப்பு முகவரமைப்பின் (NSA) முன்னாள் ஒப்பந்த ஊழியரான ஸ்நோவ்டென், ஓபாமா நிர்வாகம், அமெரிக்க மக்களுக்கும் உலக மக்களுக்கும் எதிராக, மின்னணு உபகரணங்களைப் பயன்படுத்தி பிரமாண்டமான கண்காணிப்பு உளவு நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவதை அம்பலப்படுத்தியதால், அது அவருக்கு அச்சுறுத்தல் விடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றது. மாஸ்கோ விமான நிலையத்தில் இடைத்தங்கல் பகுதியில் சிக்கி இருக்கும் ஸ்நோவ்டெனுக்கு, வாஷிங்டன் ஏனைய நாடுகளை அச்சுறுத்துவதன் காரணமாக அரசியல் தஞ்சம் மறுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஸ்நோவ்டெனை பாதுகாக்கும் சோ.ச.க.யின் பிரச்சாரத்துக்கு ஆதரவாக கையெழுத்திட்ட ஒரு பகுதியினர்

இலங்கையிலான பிரச்சாரம், நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவும் உலக சோசலிச வலை தளமும் ஸ்நோவ்டெனை பாதுகாக்க மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளின் பாகமாகவே முன்னெடுக்கப்படுகிறது. சோ.ச.க. மற்றும் ஐ.வை.எஸ்.எஸ்.இ., கொழும்பு பொது நூலக கேட்போர் கூடத்தில் ஜூலை 12 ம் தேதி ஒரு பொது கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்துள்ளதோடு ஸ்நோவ்டெனுக்கு எதிராக

ஓபாமா நிர்வாகம் வலை விரிப்பதை நிறுத்துமாறு கோரி ஒரு கையெழுத்துப் பிரச்சாரத்தையும் தொடங்கியுள்ளன.

சோ.ச.க. மற்றும் ஐ.வை.எஸ்.எஸ்.இ. உறுப்பினர்கள், இந்த வாரம் கொழும்பு துறைமுகம், இரயில் நிலையம், குடியிருப்பு பகுதிகள் மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் தொழிலாளர்கள், இளைஞர்கள் மற்றும் மாணவர்களுடன் உரையாடினர்.

நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் மனுவில் கையெழுத்திட்டதோடு பலர் கூட்டத்திற்காக நிதிச் சீட்டுகளை வாங்கினர். பிரச்சாரக்கர்கள் சிங்களம் மற்றும் தமிழ் மொழிகளில் “எவ்வாற்றோவ்வெனை பாதுகாத்திடு” என்ற தலைப்பில் வலைத் தளத்தில் வெளியான பிரசாரத்தை விநியோகித்தனர்.

மனுவில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்ததாவது: “எவ்வாற்றோவ்வெனை, அமெரிக்க ஜனாதிபதி பராக் ஒபாமாவின் அரசாங்கத்தினதும் அரசியல் ஸ்தாபனம் மற்றும் முதலாளித்துவ ஊடகங்களினதும் வேட்டையாடல் பிரச்சாரத்தின் நேரடி இலக்காக இருப்பது நாம் அறிந்ததே. அமெரிக்காவிலும் உலகம் பூராகவும் கோடிக்கணக்கான மக்களை குறிவைத்து அமெரிக்காவின் தேசிய பாதுகாப்பு முகவரமைப்பு மேற்கொண்டுவரும் இரகசிய மற்றும் சட்டவிரோத கண்காணிப்பு நடவடிக்கைகளை அம்பலப்படுத்துவதற்கு ஸ்னோடன் தைரியமாக முடிவெடுத்தமையினாலேயே அவர் அத்தகைய வேட்டையாடலுக்கு இலக்காகியுள்ளார்... அதனால், ஒபாமா ஆளும் வர்க்கத்தினதும் அவர் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தினதும் துரோக வேலைத் திட்டத்தை கண்டனம் செய்யும் நாம், ஸ்னோடனுக்கு எதிரான வேட்டையாடலை உடனடியாக நிறுத்துமாறு கோருகிறோம்.

ஸ்ரீ ஜயவர்தனபுர பல்கலைக்கழக மாணவர் மல்ஷ குறிப்பிடுகையில் “ஒபாமா கறுப்பு என்பதால், அவர் சாதாரண அமெரிக்கர்களின் குறைகளை நிவர்த்தி செய்வார் என்று நான் நினைத்தேன். உண்மையில், அவர் முக்கியமாக 2008 இல் தனது முதல் ஜனாதிபதி தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் போது, ‘நிச்சயமாக மாற்றம்’ செய்வதாக உறுதியளித்தார். இலங்கையில், நான் ஜனாதிபதி மஹிந்த இராஜபக்ஷ ஜபிரிவினைவாத தமிழீழ விடுதலை புலிகளுக்கு எதிரான உள்நாட்டு யுத்தத்தின் பின்னர் எமது பிரச்சினைகளை தீர்ப்பார் என்று எதிர்பார்த்தேன். அது நடக்கவில்லை. ஒபாமா எங்கள் நம்பிக்கைகளை நொருக்கி விட்டார். இராஜபக்ஷவும் அதையே செய்துள்ளார். ஆமாம், ஸ்னோவ்வெனை இன, மதத்தைப் பாராமல் அவரை பாதுகாக்க வேண்டும்,” என்றார்.

இலங்கை ஊடக அறிக்கைகளின் பிழையான வழிநடத்தலால் உருவாக்கப்பட்ட குழப்பத்தை பிரதிபலித்த, மற்றொரு ஸ்ரீ ஜயவர்தனபுர பல்கலைக்கழக மாணவர் நிவந்தி, ரஷ்யா ஸ்னோவ்வெனது அடைக்கலம் வழங்கப் போகிறது என்று நம்பினார். ரஷ்ய ஜனாதிபதி விளாடிமிர் புட்டின், தஞ்சம் வழங்கப்பட வேண்டுமெனில் அமெரிக்க உளவு இரகசியங்களை வெளிப்படுத்துவதை ஸ்னோவ்வென் நிறுத்த வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொண்டார், என்பதை பிரச்சாரக்கர்கள் அவருக்கு விளக்கினார்.

“ஸ்னோவ்வென் அந்த இரகசியங்களை வெளிப்படுத்தவில்லை என்றால், அவர் நன்றாக

கொழும்பு துறைமுகத்துக்கு அருகில் ஸ்னோடனை பாதுகாக்கக் கோரி சோ.ச.க. துண்டுப் பிரசாரங்களை விநியோகித்தது

அமெரிக்காவில் இருக்க முடியும்,” என நிவர்த்தி ஏளனமாய் பதிலளித்தார். “அப்படியெனில் ரஷ்யாவில் அரசியல் தஞ்சம் பெறுவதில் என்ன பயன் இருக்கிறது?”. ஜனநாயக உரிமைகளை எந்தளவுக்கு முடியுமோ அந்தளவுக்கு நசுக்குவதற்கு உலகம் பூராவும் உள்ள ஆளும் வர்க்கங்கள் ஒருமித்த உடன்பாடு கொண்டுள்ளன என ஒரு சோ.ச.க.. உறுப்பினர் விளக்கினார். மற்றொரு மாணவர், “ஏன் ஸ்னோவ்வெனுக்காக பிரச்சாரம் செய்கின்றீர்கள்? அவர் தனது வேலையை தவறாக செய்துள்ளார் என்று நான் நினைக்கிறேன். அவர் அதற்கு ஜதண்டனைக்கு உரியவர் இல்லையா?” என ஆரம்பத்தில் கேட்டார்.

ஸ்னோவ்வென் அமெரிக்க ஸ்தாபனத்திற்கு எதிரானவராக ஆனது ஏன், என்பதை உலக சோசலிச வலைத் தள நிருபர்கள் விளக்கினர். முதலில், அவர் உண்மையில் பயங்கரவாதத்தின் மீதான போர் என சொல்லப்படுவது, பயங்கரவாதத்தை தோற்கடித்து ஜனநாயகத்தை ஸ்தாபிப்பதை இலக்காகக் கொண்டது என்று நம்பினார், ஆனால் பின்னர் ஆப்கானிஸ்தான் மற்றும் ஈராக்கில் அமெரிக்க இராணுவத்தின் நடத்தையால் அவர் உண்மையை அறிந்துகொண்டார். பின்னர் அந்த மாணவர், பாதுகாப்பு பிரச்சாரத்திற்கு தனது ஆதரவை தெரிவித்தார்.

கொழும்பு துறைமுகத்தின் வாயில் முன்னிலையில், கிட்டத்தட்ட நூறு தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்கள் மனுவில் கையெழுத்திட்டதுடன் கலந்துரையாடலிலும் ஈடுபட்டனர். பலர் ஸ்னோவ்வெனைப் பற்றி கேள்விப்பட்டிருக்க வில்லை. அவர்கள் கூட்டம் நிரம்பி வழியும் பல்கள் மற்றும் ரயில்களைப் பிடிக்க அவசரப்பட்டாலும், ஸ்னோவ்வென் ஒபாமா அரசாங்கத்தின் அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாகியுள்ளார் என்று கூறிய பின்னர், மனுவில் கையெழுத்திட காத்திருந்தனர். வேறு எவரும் இலங்கையில் ஸ்னோவ்வெனை பாதுகாக்க பிரச்சாரம் செய்யவில்லை என்று குறிப்பிட்ட ஒரு இளைஞன், பொதுக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்வதாக உறுதியளித்தார்.

“அமெரிக்க அரசாங்கத்தால் இந்த நபர் ஜஸ்னோவ்வென்ஸ் வேட்டையாடப்படுவது எனக்குத் தெரியும். ஸ்னோவ்வென் உள்ளே பயணிக்கின்றார் என்ற சந்தேகத்தின் பேரில், கடந்த வாரம் பொலீவிய ஜனாதிபதி பயணித்த விமானம் தரையிறக்கப்பட்டது. இது நல்லது அல்ல. அமெரிக்கா உலகம் முழுவதையும் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர முயற்சிக்கின்றது. அதனாலேயே அவர்கள் உளவு பார்க்கின்றனர்,” என ஒரு தொழிலாளி உலக சோசலிச வலைத் தளத்திடம் கூறினார்.

“இலங்கையில் ஒரு அமெரிக்க குடிமகனுக்காக ஒரு மகஜர் கையெழுத்திடுவதன் முக்கியத்துவம் என்ன?” என ஒரு இளைஞன் கேட்டார்: ஸ்னோவ்வெனின் அம்பலப்படுத்தல்கள் சம்பந்தமாக கட்டவிழ்ந்துள்ள சம்வங்கன் சர்வதேச அளவிலானவையாகும், என்று சோ.ச.க. உறுப்பினர்கள் விளக்கினர். அவர் அம்பலப்படுத்திய விடயங்கள், அமெரிக்க முதலாளித்துவத்தின் மற்றும் ஒபாமா நிர்வாகத்தின் உண்மையான இயல்பை காட்டியுள்ளதுடன், மேலும் அவர்கள் அமெரிக்க - மற்றும் சர்வதேச தொழிலாள வர்க்கத்திற்கும் மற்றும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கும் எதிராக என்ன செய்கின்றார்கள் என்பதையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. கலந்துரையாடலின் பின்னர், அந்த இளைஞர் மனுவில் கையெழுத்திட்டார்.

இலங்கை ஊடகம் ஸ்னோவ்வென் பற்றியும் அவர் மீதான ஒபாமா நிர்வாகத்தின் சீற்றத்தைப் பற்றியும் மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் திரிபுபடுத்தப்பட்ட கட்டுரைகளையே வெளியிட்டுள்ளன. இதன் விளைவாக, தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்களுக்கு அவரைப் பற்றி சிறிதளவே தெரியும் அல்லது எதுவும் தெரியாது. எனினும், சோ.ச.க./ஐ.வை.எஸ்.எஸ்.இ. பிரச்சாரத்திற்கான பிரதிபலிப்பு, உழைக்கும் மக்கள் மற்றும் மாணவர்கள் மத்தியில், சர்வதேச பிரச்சினைகள் பற்றி, குறிப்பாக அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் அதிகரித்துவரும் அடக்குமுறை நடவடிக்கைகள் பற்றிய ஆர்வம் அதிகரித்து வருவதையே காட்டுகிறது.

இலங்கை அரசாங்கம் மாணவர் படுகொலை சம்பந்தமாக போலி விசாரணைகளை தொடங்கியுள்ளது

அதியன் சில்வா
2 ஆகஸ்ட் 2013

ஐந்து தமிழ் மாணவர்கள் கிழக்கு மாவட்டமான திருகோணமலையில் படுகொலை செய்யப்பட்டு ஏழரை ஆண்டுகள் கடந்துள்ள நிலையில், கடந்த ஐலை 4ம் திகதி, இந்த படுகொலை தொடர்பாக இலங்கை குற்றப் புலனாய்வுப் பிரிவினரால் 12 விசேட பொலிஸ் அதிரடிப் படையினர் நீதிமன்றத்தில் முற்படுத்தப்பட்டு விளக்க மறியலில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். இது இலங்கையில் நடந்த யுத்தக் குற்றங்கள் சம்பந்தமாக அதிகரித்துவரும் பெரும் வல்லரசுகளின் அழுத்தங்களை சமாளிப்பதற்காக இலங்கை அரசாங்கம் எடுக்கும் போலி நடவடிக்கைகளின் பாகமாகும்.

2006 ஜனவரி 2 அன்று மாலை 7.00 மணியளவில் திருகோணமலை கடற்கரை பகுதியில் இந்த மாணவர்கள் கூடியிருந்த போது, பச்சைநிற ஆட்டோவில் வந்த இனம் தெரியாத நபர்கள் இம்மாணவர்கள் மீது கைக்குண்டு ஒன்றை வீசிவிட்டு பெரடெரிக் கோட்டைப் பக்கமாக தப்பிச்சென்றனர். இந்தக் கோட்டைப் பகுதியில் இராணுவம் நிலைகொண்டிருந்ததோடு மேலும் பல இராணுவ மற்றும் பொலிஸ் காவல் அரண்களும் சோதனைச் சாவடிகளும் இருந்தன. சில நிமிடங்களின் பின்பு அவ்விடத்திற்கு வாகனத்தில் வந்த அதிரடிப் படையினர், காயமடைந்தவர்களையும் ஏனையவர்களையும் தாக்கியதோடு ஐந்து மாணவர்களையும் முழங்காலில் நிறுத்தி மரணதண்டனை பாணியில் சுட்டுக் கொன்றனர்.

இந்த மிஸேச்சத் தாக்குதலில் தங்கத்துரை சிவானந்தா, லோகிதாசன் ரொகான், சன்முகராஜா சஜீந்திரன், மனோகரன் ரஜீகர், யோகராஜா ஹேமச்சந்திரன் ஆகியோர்கள் கொல்லப்பட்டனர். பராஜசிங்கம் கோகிலராஜ் மற்றும் யோகராஜ் யூன்குலேன் என்போர் படுகாயமடைந்தனர். 1985ல் பிறந்த இம்மாணவர்களில் பெரும்பாலானோர் பல்கலைக் கழக அனுமதிக்காக காத்திருந்தவர்கள் ஆவர்.

சிங்களம், தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் மக்கள் கலந்து வாழும் திருகோணமலையில், இந்த மாணவர்களின் படுகொலைச் சம்பவமானது, இப்பகுதியில் வாழும் பரந்துபட்ட மக்கள் மற்றும் மாணவர்களிடையே பாரிய ஆத்திரத்தை யும், வெறுப்பையும்

தூண்டிவிட்டது. இவர்கள் பாடசாலைகளை பகிஸ்கரித்தும் வியாபார நிலையங்களை மூடியும் தமது எதிர்ப்பை பலமாக காட்டினர். ஆமிரக்கணக்கான மக்கள் இறுதிச் சடங்கில் கலந்துகொண்டதோடு, மரண ஊர்வலம் சென்ற வழியில் உள்ள இராணுவ சோதனைச் சாவடிகளையும் ஆத்திரத்துடன் தாக்கினர்.

ஜனாதிபதி மஹிந்த இராஜபக்ஷ சமாதானத்தை கொண்டு வருவதாக வாக்குறுதியளித்த போதிலும், 2005 நவம்பரில் நடந்த தேர்தலில், சிங்கள அதி தீவிரவாத கட்சிகளான மக்கள் விடுதலை முன்னணி (ஜேவிபி) மற்றும் ஜாதிக ஹை உறுமயவின் ஆதரவுடனேயே ஆட்சிக்கு வந்தார். அதைத் தொடர்ந்து தமிழ் சிறுபான்மையினர் மீதான பாதுகாப்புப் படகளின் மற்றும் அதனுடன் சேர்ந்து செயற்படும் துணைப்படகளின் ஆத்திரமூட்டல்கள், படுகொலைகள், ஆட்கடத்தல்கள், காணாமல் ஆக்குதல் போன்ற பயங்கரங்கள் தீவின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் முன்னெப்போதும் இல்லாத வகையில் திட்டமிட்டு கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டன.

மாணவர்கள் மீதான தாக்குதல், அரசாங்கத்துக்கும் பிரிவினைவாத தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையிலான யுத்த நிறுத்தத்தை தகர்த்து, மீண்டும் இனவாத யுத்தத்தை தொடங்குவதற்காக அரசாங்கத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்ட இத்தகைய தொடர்ச்சியான ஆத்திரமூட்டல்களில் ஒன்றாகும்.

இந்த நடவடிக்கைகளின் நோக்கம் புலிகளை எதிர்த் தாக்குதல் நடத்துவதற்கு அவர்களை நெருக்குவதாக இருந்தது. 2005 ஆரம்பத்தில் விடுதலைப் புலிகளின் மட்டக்களப்பு அம்பாறை மாவட்டங்களின் அரசியல் பொறுப்பாளராக இருந்த கௌசல்யனின் கொலை செய்யப்பட்டார். அதையடுத்து புலிகளின் ஊதுகுழலாக செயற்பட்ட தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பின் பாராளுமன்ற உறுப்பினரான ஜோசப் பராஜசிங்கம், 2005 கிறிஸ்துமஸ் தினத்தன்று கிழக்கு மாவட்டமான மட்டக்களப்பில் தேவாலயத்தினுள் பிரார்த்தனையில் இருந்த போது சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

இந்த ஆத்திரமூட்டல்களின் உச்சக்கட்டமாக 2006 நடுப் பகுதியில் திருகோணமலை மூதூர் பகுதியில் புலிகளுக்கும் இராணுவத்துக்கும் இடையில் மீண்டும் மோதல் வெடித்தது. இந்த மோதலின் முடிவில், இராணுவம் மீண்டும்

கைப்பற்றியிருந்த மூதூரில் சிக்கியிருந்த, பிரான்னைத் தளமாகக் கொண்ட அக்ஷன் ஃபாம் தொண்டு நிறுவனத்தின் 17 ஊழியர்கள் இதே போன்று மரணதண்டனை பாணியில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர்.

கொல்லப்பட்ட மாணவர்களை விடுதலைப் புலிகளின் உறுப்பினர்கள் எனவும், இராணுவத்துடனான மோதலிலேயே இவர்கள் கொல்லப்பட்டதாகவும் காட்டுவதற்கான சோடனை முயற்சிகள் பாதுகாப்புப் படையினரால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆஸ்பத்திரியில் இருந்து இம் மாணவர்களின் சடலங்களை எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமெனில், அவர்கள் விடுதலைப் புலிகளின் உறுப்பினர்கள் என்று எழுதித் தரவேண்டும் என மாணவர்களின் பெற்றோர்களும் போலிசாரினால் மிரட்டப்பட்டனர்.

அடுத்து வந்த காலங்களில் இந்த சம்பவத்தின் சாட்சிகளை இல்லாதொழிக்கும் நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. அச்சுறுத்தலை எதிர்கொண்ட, இச்சம்பவத்தில் காயமடைந்த இரு மாணவர்களும் நாட்டைவிட்டு வெளியேறத் தள்ளப்பட்டனர். இந்த மரணதண்டனை பாணியிலான படுகொலைகளுக்கு ஆதரவாக படங்களை எடுத்த கடரொளி பத்திரிகையின் செய்தியாளர் சுப்பிரமணியம் ககிர்தராஜன் அதே மாதக் கடைசியல் கொல்லப்பட்டார். மாணவர்கள் மீது குண்டை வீசிவிட்டு தப்பிச் சென்ற முச்சக்கர வண்டியை கண்ட, இன்னொரு முச்சக்கர வண்டி சாரதியான பாலச்சந்திரன் 2006 ஆகஸ்ட் மாதம் கொல்லப்பட்டார்.

அத்தோடு, கொல்லப்பட்ட மாணவன் யோகராஜா ஹேமச்சந்திரனின் மூத்த சகோதரர் யோகராஜா கோடல்வரன், மூதூரில் கொல்லப்பட்ட தொண்டு நிறுவன ஊழியர்களில் ஒருவராவார். இவர்களின் அன்புக்குரிய தந்தை பொன்னுத்துரை யோகராஜா மற்றும், இன்னொரு மாணவரான ரஜீகரின் தந்தையும் மருத்துவருமான காசிப்பிள்ளை மனோகரனும் தற்போது வெளிநாட்டில் உயிர் பாதுகாப்புக்காக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மாணவன் தங்கத்துரை சிவானந்தாவின் உறவினரும் வழக்கறிஞருமான சுபாஷினி சித்திரவேலு உட்பட மிகுதியானவர்கள் மௌனிகள் ஆக்கப்பட்டனர்.

அதே நேரம், யாழ்-மனித உரிமைகளுக்கான பல்கலைக் கழக

ஆசிரியர்கள் அமைப்பினால், இக் கொலைகளுக்கு முக்கிய குத்தரதாரியாக கருதப்பட்ட அதிரடிப்படையின் அதிகாரியான பொலிஸ் அத்தியட்சகர் கபில ஜெயசேகர, உப பொலிஸ் மா அதிபராக பதவி உயர்த்தப்பட்டு இப்போது கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் சேவையில் ஈடுபட்டுள்ளார். இதே போல், போர்க் குற்றங்களுக்கு உடந்தையானவர்களாக கருதப்பட்ட இலங்கையின் முன்னாள் இராணுவ அதிகாரிகள் இப்போது ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்கும், வெளிநாடுகளுக்கும் தூதர்களாக பதவி உயர்வு பெற்றுள்ளனர்.

இந்த இரு படுகொலை சம்பவங்கள் தொடர்பாக உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் வளர்ச்சிகண்டு வந்த விமர்சனங்களை அமைதிப்படுத்தும் நோக்கோடு, ஜனாதிபதி இராஜபக்ஷ 2006ல் இந்த சம்பவங்களை விசாரிப்பதற்காக நீதிபதி நிசங்க உடலாகம தலைமையில் ஒரு ஆணைக் குழுவை நியமித்தார். ஏனைய ஆணைக் குழு அறிக்கைகளைப் போலவே, இந்தக் குழுவின் அறிக்கையும் கிடப்பில் போடப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறெனினும் யுத்தத்தின் போது இழைக்கப்பட்ட குற்றங்களுக்கும், யுத்தத்துக்கு முன்னர் செய்யப்பட்ட இத்தகைய ஆத்திரமூட்டல் படுகொலைகளுக்கும் அரசாங்கமே பொறுப்பாளியாகும்.

ஏழரை ஆண்டுகள் கழித்து, இராஜபக்ஷ அரசாங்கம் இந்த படுகொலைகளுக்கு பலிகடாக்களைத் தேடுவது, கொலையுண்டவர்கள் மீதான எந்தவொரு அனுதாபத்தினாலும் அல்ல என்பது தெளிவானதாகும். வடக்கு கிழக்கில் வாழும் தமிழ் மக்களும், ஏனைய பகுதிகளில் உள்ள சிங்கள, தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் தொழிலாள-ஒடுக்கப்பட்ட மக்களும் கண்களில் மண்தூவும் இந்த நடவடிக்கை, பிற்போக்கு அரசியல் சூழ்ச்சித் திட்டங்களை உள்ளடக்கியதாகும்.

இராஜபக்ஷவின் அரசாங்கம், 2009 மே மாதம் முடிவுக்கு வந்த உள்நாட்டு யுத்தத்தின் கடைசி நாட்களில் அரசாங்கப் படைகளால் இழைக்கப்பட்ட யுத்தக் குற்றங்கள் தொடர்பாக விசாரணைகளை மேற்கொள்ளக்கோரும், பெரும் வல்லரசுகளின் அழுத்தங்களை எதிர்கொண்டுள்ள நிலையிலேயே, இவ்வாறு அதிரடிப்படையினர்களை செயல்பட்டுள்ளனர். குறிப்பாக கடந்த மார்ச் மாதம் ஐ.நா. மனித உரிமைகள் பேரவையில் (யு.என்.எச்.ஆர்.சி.) இலங்கைக்கு எதிராக தீர்மானம் ஒன்று நிறைவேற்றப்பட்டதோடு, அரசாங்கம் அதன் கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் (எல்.எல்.ஆர்.சி.) பரிந்துரைகளை அமுல்படுத்த வேண்டும் என அந்த தீர்மானத்தில் வலியுறுத்தப்பட்டது.

இராஜபக்ஷ இத்தகைய சர்வதேச அழுத்தங்களை தணிப்பதற்காகவே இந்த நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவை 2010ல் நியமித்தார்.

தீர்மானத்தின் பரிந்துரைகளை அரசாங்கம் அமுல்படுத்துவதை மேற்பார்வை செய்து, அடுத்த கூட்டத்தொடருக்கு அறிக்கை சமர்ப்பிப்பதற்காக, இம்மாதம் யு.என்.எச்.ஆர்.சி. செயலாளர் நவந்தம்பிள்ளையின் வருகையை எதிர்கொண்டுள்ள நிலையிலேயே இராஜபக்ஷ முகத்தைக் காத்துக் கொள்வதற்காக இத்தகைய அடித்தள தயாரிப்புகளில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

யுத்தத்தில் நாசமாக்கப்பட்ட வடக்கில் செப்டெம்பர் 21 அன்று மாகாண சபை தேர்தலை நடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகள் என்பன, இராணுவ ஆக்கிரமிப்பில் உள்ள வடக்கில் ஜனநாயகத்தை ஸ்தாபித்துள்ளதாக செய்யும் பாசாங்குகளின் பாகமே ஆகும். தேர்தலில் அதிக ஆசனங்களைப் பெறுவதன் ஊடாக தமிழ் மக்கள் தமது வேலைத்திட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளதாக காட்டிக் கொள்ளும் அவநம்பிக்கையான முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ள இராஜபக்ஷ அரசாங்கம், இப்போது நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவுக்கு மேலும் 51 அம்சத்திட்டங்களை உள்ளடக்கவுள்ளதாகவும், காணாமல் போனவர்கள் பற்றி விசாரிக்க இன்னொரு ஆணைக்குழுவை நியமிக்கவுள்ளதாகவும் கூறுகின்றது.

மேலும், யுத்தத்தின் முடிவின் பின்னர், இலங்கையை “ஆசியாவின் அதிசயமாக்கும்” முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ள அரசாங்கம், முதலீட்டாளர்களை ஈர்ப்பதற்காக பொதுநலவாய நாடுகளின் மாநாட்டை இலங்கையில் நடத்த பிரயத்தனங்களை மேற்கொண்டு வருகின்றது.

இராஜபக்ஷ அரசாங்கத்தின் மீது அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய ஒன்றியம் மற்றும் ஜப்பான் போன்ற ஏகாதிபத்திய சக்திகளும் மற்றும் பிராந்திய சக்தியான இந்தியாவும் அழுத்தம் கொடுப்பது, யுத்தத்தில் தமது உறவினர்களையும், வீடுவாசல் சொத்துக்களையும் இழந்த தமிழ் மக்கள் மீதான எந்தவொரு அக்கறையினாலும் அல்ல. மாறாக இராஜபக்ஷவை சீனாவிடம் இருந்து தூர விலகச் செய்வதற்கான அழுத்தங்களே ஆகும்.

உண்மையில் இத்தகைய சக்திகளின் நிதி, இராணுவ மற்றும் போர்த் தளபாட மற்றும் இராஜதந்திர உதவிகளுடனேயே, இராஜபக்ஷ இனவாத யுத்தத்தை மீண்டும் தொடங்கி, பல பத்தாயிரக்கணக்கான உயிர்ப் பலியுடன் அதனை முடிவுக்கு கொண்டு வந்தார். திருகோணமலை மாணவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டு ஒரு வாரத்தின் பின்னர் கருத்துத் தெரிவித்த அப்போதைய அமெரிக்கத் தூதுவர் ஜெப்ரி லன்ஸ்டட்,

“புலிகள் சமாதானத்தை கைவிட முடிவு செய்வார்களானால், அவர்கள் ஒரு வலுவான, மிக வல்லமையுள்ள, அதிக உறுதி கொண்ட இலங்கை இராணுவத்தை எதிர்கொள்வர்” எனக் கூறி, அரசாங்கத்துக்கு அமெரிக்காவின் ஆதரவை சமிக்ஞை செய்தார். அதே சமயம், “தமிழ் புலிகளின் ஆத்திரமூட்டல்களைக் கண்டு பொறுமை காப்பதற்காக” இலங்கை அரசாங்கத்தை புகழ்ந்த அப்போதைய அமெரிக்க இராஜபக்ஷ செயலாளர் கொண்டோலீவா ரைஸ், “பயங்கரவாதத்தை தோற்கடிக்கவும் சமாதானத்தை முன்னெடுக்கவும்” இலங்கையுடன் செயற்பட அமெரிக்கா விருப்பங்கொண்டுள்ளது” எனவும் பிரகடனம் செய்தார்.

அப்போது முதல், யுத்தத்தின் முடிவு வரை மௌனமாக இருந்த மேற்கத்தைய சக்திகள், யுத்தத்தின் கடைசி மாதங்களில், கொழும்பு அரசாங்கத்தின் யுத்தத்துக்கு ஒத்துழைப்பு கொடுத்த சீனா கொழும்பில் தனது செல்வாக்கை பலப்படுத்திக் கொள்வதை கண்ட பின்னரே, யுத்தக் குற்றங்கள் பற்றி மூலமுணக்கத் தொடங்கின.

தமது பூகோள மற்றும் அரசியல் மூலோபாய நலன்களுக்காக மனித உரிமை பிரச்சினைகளை கையில் எடுத்துக்கொள்ளும் ஏகாதிபத்திய சக்திகள், இன்று அமெரிக்கா தலைமையில் ஈராக் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தானை ஆக்கிரமித்துள்ளதூடன், எண்ணெய் மற்றும் எரிசக்தி வளங்கள் மிக்க நாடுகளை கைப்பற்றும் இலக்குடன் சிரியா, ஈரான் போன்ற நாடுகளின் மீது இத்தகைய ஆத்திரமூட்டல் தாக்குதல்களையும் படுகொலைகளையும் முன்னெடுத்து வருவதோடு, ஒபாமா நிர்வாகம் இன்று உள்நாட்டில் ஜனநாயக உரிமைகளை அப்பட்டமாக மீறி வருகின்றது.

இந்த நிலையிலேயே தமிழ் முதலாளித்துவத் தட்டை பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பும் ஏனைய கட்சிகளும் இதே ஏகாதிபத்திய சக்திகளிடம் இலங்கையில் யுத்தக் குற்றங்களைப் பற்றி விசாரிக்க நடவடிக்கை எடுக்குமாறு அழைப்பு விடுக்கின்றன. தமிழ் முதலாளித்துவத்தின் சிறப்புரிமைகளை தக்கவைத்துக்கொள்ள முயற்சிக்கும் தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பு, கொழும்பு அரசாங்கத்துடனான ஒரு அதிகாரப் பரவலாக்கல் ஒழுங்கை ஸ்தாபித்துக் கொள்வதற்காக ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் உதவியை நாடுகின்றது.

ஏகாதிபத்திய சக்திகளுக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதன் மூலமோ அல்லது ஏதாவதொரு முதலாளித்துவ கட்சியிலும் நம்பிக்கை வைப்பதன் மூலமோ படுகொலைகளுக்கான அல்லது யுத்தக் குற்றங்களுக்கான நியாயமான விசாரணையையோ நியாயத்தையோ பெற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதே இதில் இருந்து தெளிவாகின்றது.

இலங்கை இராணுவம் ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்து 17 வயது இளைஞனைக் கொன்றது

பானினி விஜேசிறிவர்தன, எம். ராஜபக்ச

3 ஆகஸ்ட் 2013

கடந்த வியாழக்கிழமை, கனரக ஆயுதங்களை ஏந்திய இலங்கை இராணுவ கமாண்டோக்கள், கொழும்பில் இருந்து 15 கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ள கம்பஹாவில், சுமார் 5,000 ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததில், 17 வயதான அகில திணைவு கொலை செய்யப்பட்டதோடு மற்றும் பலர் காயமுற்றனர்.

அவரது அடிவயிற்றில் துப்பாக்கி குண்டுகள் பாய்ந்ததால் திணைவு இறந்தார். மற்றொரு காயமடைந்த இளைஞர் மோசமான நிலையில் கொழும்பு தேசிய மருத்துவமனைக்கு மாற்றப்பட்டார். பத்திரிகையாளர்கள் உட்பட 20க்கும் மேற்பட்டவர்கள், அந்தப் பகுதியில் இரு மருத்துவமனைகளில் சிகிச்சை பெறுகின்றனர். அவர்களில் சிலருக்கு துப்பாக்கி குட்டுக் காயங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

கல்லொலுவ, நடுன்கம, ரதுபஸ்வெல, ஊறுவெல, கதுறுவத்த, கிரிகித்த மற்றும் அம்பரலுவ உட்பட பல கிரமாங்களைச் சேர்ந்த, ஆண்கள், பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களுமாக நிராயுதபாணியான ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள், இரப்பர் கையுறை உற்பத்தி ஆலையான வினோக்ரஸ் டிப் புரடக்ட்ஸ் நிறுவனத்தால் உள்ளூர் குடிநீர் மாசுபடுத்தப்படுவதை எதிர்த்தே ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். கிராமத்தவர்கள், பிரச்சினைக்கு உடனடி

காக்குதலில் காயமடைந்த ஆர் ப்பாட்டக்காரர்கள்

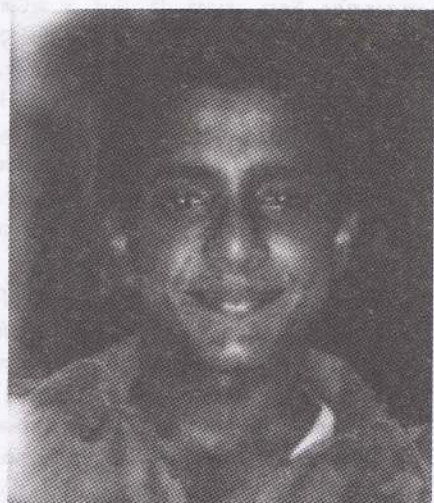
தீர்வு இல்லாமல் தங்கள் எதிர்ப்புக்களை நிறுத்த மறுத்து, இராணுவ தாக்குதலுக்கு முன் பல நாட்களாக கூடியிருந்தனர்.

வியாழக்கிழமை, ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் வெலிவேரியலில் கண்டி - கொழும்பு அதிவேக வீதியின் பிரதான சந்தியிலும், பெலும்மஹர மற்றும் ரதுபஸ்வெலவிலும் ஒன்று கூடி வீதியை மறித்ததோடு, கலைந்து செல்லுமாறு பொலிஸ் விடுத்த கட்டளையையும் புறக்கணித்தனர். “எங்களுக்கு அமில தண்ணீர் வேண்டாம்: சுத்தமான நீர் எங்களுக்கு கிடைத்தால் அமைதி வரும்”, போன்ற கலோகங்கள் எழுதப்பட்ட அட்டைகளை அவர்கள் சுமந்திருந்தனர்.

ஆர்ப்பாட்டம் செய்த இலங்கை மீனவர் மீது கடந்த ஆண்டு கொலைத் தாக்குதல் நடத்திய பின்னர் நடத்தப்பட்டுள்ள இந்த திட்டமிட்ட தாக்குதல், தொழிலாளர்கள் மற்றும் விவசாயிகளின் எந்தவொரு எதிர்ப்பையும் நகக்க இராஜபக்ச அரசாங்கம் இராணுவத்தை பயன்படுத்துவது அதிகரித்து வருவதை காட்டும் மற்றொரு உதாரணமாகும். ஊடக அறிக்கைகளின் படி, பாதுகாப்பு செயலாளர் கோட்டாபய ராஜபக்ச சம்பந்தப்பட்ட ஒரு அரசாங்க பாதுகாப்பு சபை கூட்டத்திலேயே, கம்பஹா ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களுக்கு எதிரான இராணுவ அணிதிரட்டலுக்கு உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது.

பாதுகாப்பு அங்கிகளை அணிந்து, 4-56 தாக்குதல் துப்பாக்கிகளுடன் ஆயுதபாணிகளாகப்பட்ட சுமார் 1,000 படையினர் அப்பகுதியில் நிலைகொண்டனர். இராணுவத்தின் மோட்டார் சைக்கிள் படை உறுப்பினர்கள் சுமார் 2 மணியளவில் பெலும்மஹரவுக்கு வந்து, உடனடியாக கலைந்து செல்லக் கோரி ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களுக்கு தொந்தரவு கொடுக்கத் தொடங்கினர்.

சுமார் இரண்டு மணி நேரத்தின் பின்னர், ஆர்ப்பாட்டத்தை கலைக்க மற்றொரு படைக் குழு வெலிவேரியலில் திரட்டப்பட்டது. ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் இறுதியில் ஐந்து நிமிடங்களில் கலைந்து செல்லுமாறு ஒரு இராணுவ பிரிகேடியர் விடுத்த உத்தரவுக்கு இணங்கியபோது, அப்போதிருந்த சலசலப்பின் மத்தியில், கமாண்டோக்கல் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யத் தொடங்கினர்.

தாக்குதலில் கொல்லப்பட்ட அகில திணைவு

ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களை நீண்ட பொல்லுகள், கண்ணீர்ப்புகை மற்றும் தண்ணீர் பீரங்கி கொண்டு தாக்கினர்.

இராணுவத்தால் நகரின் மின்சாரம் மற்றும் தொலைத் தொடர்பும் துண்டிக்கப்பட்டு தாக்குதல் இரவும் தொடர்ந்தது. சிப்பாய்கள் வீடுகள் மற்றும் பிற கட்டிடங்களையும் சோதனையிட்டனர். மக்கள் அருகில் உள்ள தேவாலயம் உட்பட பல இடங்களுக்கு பாதுகாப்பு தேடி எல்லா திசைகளிலும் தப்பி ஓடிய போதிலும், இராணுவம் தேவாலயத்தினுள் புகுந்து துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தியது. உலக சோசலிச வலைத் தள நிருபர்கள், தேவாலயத்தின் தரை மற்றும் சுவர்களில் இரத்த மற்றும் துப்பாக்கி சன்னம் துளைத்த அடையாளங்களையும் இரத்தக் கறைகளையும் கண்டனர்.

நேற்று வெலிவேரிய, கடைகள் மூடப்பட்டு இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு வலயம் போல் இருந்தது. கவச வாகனங்கள், படையினர் மற்றும் பொலிஸ் அதிகாரிகளும் ரோந்து சென்றனர். வியாழக்கிழமை தாக்குதலில் தப்பியோடிய மக்கள் விட்டுச் சென்ற செருப்பு சப்பாத்துகளும், ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் தங்களை பாதுகாக்கும் முயற்சியில் அமைத்த உடைக்கப்பட்ட தடைகளும் வீதியெங்கும் காணப்பட்டன. உலக சோசலிச வலைத் தள நிருபர்கள், உடலில் இரத்தக் காயங்களையும், தேவாலயத்தின் தரை மற்றும் சுவர்களில் பல தோட்டா அடையாளங்களையும் கண்டனர்.

ஒரு பதட்டமான அமைதி ஏற்பட்ட அதேவேளை, அரசாங்கத்துக்கும் இராணுவத்துக்கும் எதிரான கொந்தளிப்பான சீற்றம் நிலவியது. ஒரு பெண் தனது வீட்டிற்கு ஏற்பட்ட சேதத்தை எமது நிருபர்களுக்கு காட்டினார். வியாழக்கிழமை பாதுகாப்பு தேடி சுமார் 15 பேர் உள்ளே விரைந்தபோது, அவர் தனது இரண்டு பிள்ளைகளுடன் வீட்டில் இருந்தார். இராணுவம் வீட்டுக்குள் பாயும் முன்னர் அவர் தனது பிள்ளைகளை படுக்கைக்கு கீழ் மறைத்து வைத்தார். கதவுகளை உடைத்து உள்ளே நுழைந்த இராணுவம், தளபாடங்கள் மற்றும் குளியலறை மறைப்புக்களையும் சேதப்படுத்தியது.

எம்மிடம் பேசிய ஒரு சிறுமி கூறுகையில், “போர் வீரர்களுக்கு நாங்கள் அன்பு காட்ட வேண்டும் என பாடசாலையில் எங்களுக்கு கூறினர். உண்மையில், நாங்கள் அவர்களை நேசித்தோம். நாங்கள் இராணுவ வீரர்களுக்காக போதி பூஜை செய்தோம். இப்போது நமது நேசம் அழிந்துவிட்டது. எங்களை எந்த காரணமும் இல்லாமல் தாக்கினர். நாங்கள் அவர்களை வெறுக்கிறோம்”, என்றார்.

அவளின் தாயார் பேசும் போது: “இராணுவம் எங்களை இந்த முறையில் நடத்துகிறது எனில், அவர்கள் தமிழர்களை [நாட்டின் உள்நாட்டு யுத்தத்தின் போது] எப்படி நடத்தியிருப்பர் என்று கற்பனை செய்துகொள்ளலாம்,” என்றார். “அவர்கள் அதை ஒரு ‘மனிதாபிமான நடவடிக்கை’ என்று கூறினார். ஆனால் அந்த நடவடிக்கை எப்படி நடந்திருக்கும் என்பதை இப்போது புரிந்துகொள்கின்றோம். நாங்கள், இராணுவம் எம்மை பாதுகாக்க உள்ளது என்று நினைத்தோம். அவர்களுக்கோ [அரசாங்கத்துக்கு], இரப்பர் கையுறை தொழிற்சாலையே பெரிய விஷயம். அது எங்களில் ஆயிரக்கணக்கானவர்களை பாதிப்பது பெரிய விஷயம் அல்ல.”

மற்றொரு குடியிருப்பாளர் WWS இடம் கூறியதாவது: “அரசாங்கம், ஜனாதிபதி மஹிந்த இராஜபக்ஷ மற்றும் [ஜனாதிபதியின் சகோதரரும், இலங்கை பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சருமான] பசில் இராஜபக்ஷவும் இந்த தாக்குதலுக்கு பொறுப்பாளிகள். பசில் ஜனாதிபதி இரத்தினம் இரத்தினம் இருந்து தேர்தலில் தெரிவு செய்யப்பட்டவர். நாம் எதிர்காலத்தில் அவருக்கு வாக்களிக்க மாட்டோம்.”

“ஊடகங்கள், போலீஸ், இராணுவம் மற்றும் நீதிமன்றங்களும் எங்களுக்கு எதிராக உள்ளன,” என மற்றொருவர் கூறினார். “ஊடகங்கள் எங்கள் உண்மைக் கதையை சொல்லவில்லை.”

தாக்குதலுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து அகில திணைவின் இறுதி ஊர்வலத்தில் கலந்துகொண்ட கூட்டத்தினர்

நீதவான், உள்ளூர் குடிநீர் நச்சுப்படுத்தப்படுவது பற்றிய விசாரணையை ஆகஸ்ட் 12 வரை தள்ளி வைத்தது ஏன், என அவர் கேட்டார். இது ஒரு அவசர பிரச்சினை, ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் மிகக் கோபமடைந்ததற்கு இதுவும் ஒரு காரணம் என அவர் விளக்கினார்.

“என் மாப்பு மீது ஒரு தடியை வைத்த அவர்கள் [படையினர்]: ‘நாங்கள் இலங்கை இராணுவத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். உங்களால் எங்களை சவால் செய்ய முடியுமா?’ என கேட்டனர்” என்று 60 வயதான ஒருவர் கூறினார்.

சுமார் 40 இளைஞர்களை தேவாலயத்தில் இருந்து இழுத்துச் சென்று, கீழே இருக்கச் சொல்லி, பின்னர் அவர்களை அடித்தனர் என ஒரு இளைஞர் கோபத்துடன் கூறினார். “வீதியை தடுத்ததாக அவர்கள் எங்களை குற்றம் சாட்டிவிட்டு, அவர்களே நேற்று முதல் வீதியை மூடி வைத்துள்ளனர்.”

வினோகர்ஸ் டிப் புரடக்ட்ஸின் ஒரு முன்னாள் தொழிலாளி, இரசாயனம் கலந்த நீரை அப்புறப்படுத்த தொழிற்சாலையில் முறையான அமைப்பு இல்லை என்று கூறினார். 15,000 கலன்கள் வரை கழிவு நீர் அன்றாடம் நிலத்தில் ஊற்றப்படுகிறது. அது நிலத்தடி நீருடன் கலந்து பின்னர் கிணறுகளுக்கு கசிய முடியும், என்று அவர் கூறினார். இந்த தொழிற்சாலை, இலங்கையின் முக்கிய தொழில்துறை குழுக்களில் ஒன்றான ஹேலீஸ் நிறுவனத்துக்கு சொந்தமானதாகும். அத்துடன் அது ஆளும் இராஜபக்ஷ குழுவுக்கு மிகவும் நெருக்கமான ஒரு உள்ளூர் கோடல்வரரால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது.

நடுகுமுவ வாசி ஒருவர், உள்ளூர் தண்ணீரை, குடிக்கப் பயன்படுத்த முடியாததோடு குளிப்பதற்கும் பயன்படுத்துவது சிரமமான அளவில் மாசுபட்டு இருக்கின்றது என்று விளக்கினார். சிலருக்கு சொறி வந்துள்ளதோடு பல நீரில் குளித்தல் பின்னர் வேறு புகார்களை சொல்கின்றனர், என அவர் கூறினார். பல உள்ளூர் நெல் வயல்கள் தரிசாக இருப்பதோடு பல மரணங்கள் மாசுபட்ட தண்ணீரால் ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்றும் பிரதேசவாசிகள் சந்தேகப்படுகின்றனர்.

ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் பெட்ரோல் குண்டுகளையும் போத்தல்களையும் வைத்திருந்ததாக பொய்யாகக் குற்றஞ்சாட்டிய இராணுவப் பேச்சாளர் ருவன் வனிககுரிய, இராணுவம் “குறைந்தபட்ச சக்தியையே” பயன்படுத்தியது என்று அறிவித்தார்.

ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களை கொடுமையாக அடக்கியமையானது தொழிலாளர்கள், ஏழைகள் மற்றும் இளைஞர்கள் மத்தியில் வளரும் எதிர்ப்பையிட்டு அரசாங்கம் பதட்டமடைந்துள்ளதை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. கடந்த சில வாரங்களாக, இரயில் போக்குவரத்து உட்பட ஏனைய தொழிலாளர்களும் வேலை நிறுத்தம் செய்ததோடு, பல கலைக் கழக மாணவர்களும் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். அதேபோல் உரமானியங்களை அரசாங்கம் வெட்டியமைக்கு எதிரான கிராமப்புற ஏழைகளை ஆர்ப்பாட்டங்களும் இடம்பெற்றன. பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நெருக்கடியில் சிக்கியுள்ள இராஜபக்ஷ அரசாங்கம், அமைதியின்மையை நகக்க இராணுவ வழிமுறைகளை பயன்படுத்துவதோடு பொலிஸ்-அரசு வடிவங்களின் பக்கம் திரும்புகின்றது.

சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் வட மாகாணசபை தேர்தலுக்கான விஞ்ஞாபனம்

சோசலிச சமத்துவக் கட்சி (சோ.ச.க.)
21 ஆகஸ்ட் 2013

சோசலிச சமத்துவக் கட்சி (சோ.ச.க.), செப்டெம்பர் 21 நடக்கவுள்ள வட மாகாணசபை தேர்தலில், யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் அரசியல் குழு உறுப்பினர் திருஞானசம்பந்தர் தலைமையில் 19 வேட்பாளர்களை நிறுத்தியுள்ளது. எமது வேட்பாளர்களில் தமிழ், சிங்களம் மற்றும் முஸ்லிம் கருமாக தீவின் மூன்று சமூகங்களையும் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள், மீனவர்கள், குடும்ப பெண்கள் மற்றும் ஓய்வூதியவர்களும் அடங்குவர்.

இந்து-பசுபிக் பிராந்தியத்தில் வளர்ச்சியடைந்து வரும் யுத்த ஆபத்துக்கு எதிராகவும், அரசாங்கத்தின் கொடுமான சிக்கன திட்டங்களுக்கும் மற்றும் அதை திணிக்க இராணுவ பொலிஸ் வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு எதிராகவும், ஒரு சோசலிச மற்றும் சர்வதேசிய வேலைத்திட்டத்துக்காகப் போராடும் ஒரே கட்சி சோ.ச.க. மட்டுமே ஆகும். நாம், வடக்கில் தற்போது தொடரும் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பையும் அரசியல் ஸ்தாபனத்தின் சகல கட்சிகளும் பிரிவினையான இனவாத அரசியலையும் எதிர்க்கின்றோம்.

1930களின் பின்னர் ஏற்பட்டுள்ள முதலாளித்துவத்தின் மோசமான பூகோள நெருக்கடியின் தாக்கத்தில் இருந்து இலங்கை விலக்கப்பட்ட ஒன்றல்ல. ஜனாதிபதி மஹிந்த இராஜபக்ஷவின் அரசாங்கமானது தொழில், அத்தியாவசிய சேவைகள் மற்றும் விலை மானியங்களை வெட்டக் கோரும் சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் வேண்டுகோள்களை ஏற்கனவே திணித்துள்ளதோடு வாழ்க்கைத் தரத்தை மேலும் சீரழிக்கவுள்ளது. தமக்கு கிடைக்கும் தண்ணீர் மாகபடுத்தப்பட்டதற்கு எதிராக வெலிவேரியவில் அண்மையில் ஆர்ப்பாட்டம் செய்த மூன்று கிராமத்தவர்களை இராணுவம் கொன்றமை, இந்த சிக்கன திட்டங்கள் அமைதியாக திணிக்கப்படப் போவதில்லை என்பதற்கான எச்சரிக்கையாகும்.

இந்த மாகாண சபை தேர்தலை, இலங்கையையும் உள்ளிழுக்கும் பிராந்தியப் பகைமை நீர்ச்சுழியின் விளைவாகும். பிராந்தியம் முழுவதிலும் உள்ள தமது சமதரப்பினர்களைப் போலவே, இராஜபக்ஷவும், தனது அரசாங்கம் பொருளாதார ரீதியில் சீனாவில் தங்கியிருப்பதற்கும், பெய்ஜிங்கிற்கு எதிரான அமெரிக்காவின் “ஆசியாவுக்குத் மீண்டும் திரும்புதல்” என்ற ஆக்கிரமிப்புத்

திட்டத்துடன் அணிசேர வேண்டும் என்ற வாஷிங்டனின் கோரிக்கைக்கும் இடையில் முன்னெச்சரிக்கையான சமநிலை பேணும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

கால் நூற்றாண்டுக்கும் அதிகமான காலம் கடந்த பின்னர் முதல் தடவையாக இராஜபக்ஷ தயக்கத்துடன் இந்த தேர்தலுக்கு அழைப்பு விடுத்துள்ளது, அமெரிக்கா மற்றும் இந்தியாவின் அழுத்தத்தின் கீழேயே ஆகும். அவர், தீவின் தமிழ் தட்டினருக்கு எந்தவொரு சலுகையும் வழங்குவதை கசப்புடன் எதிர்க்கும் சிங்கள அதி தீவிரவாதிகளை அமைதிப்படுத்துவதற்கும் மற்றும் நாட்டின் நீண்ட கால உள்நாட்டு யுத்தத்துக்கு ஒரு “அரசியல் தீர்வை” காணுவதற்கான முயற்சியின் ஒரு பாகமாக, தமிழர்கள் செறிந்து வாழும் மாகாணத்தில் தேர்தல் நடத்த வாஷிங்டனும் புது டில்லியும் விடுக்கும் கோரிக்கைகளுக்கும் இடையில் சிக்கிக்கொண்டுள்ளார்.

அமெரிக்காவுக்கு தீவில் உள்ள தமிழர்களின் ஜனநாயக உரிமைகள் சம்பந்தமாக கொஞ்சமும் அக்கறை கிடையாது. வாஷிங்டன் இராஜபக்ஷவின் யுத்தத்தை ஆதரித்ததோடு 2009ல் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளை தோற்கடிப்பதற்காக இலங்கை இராணுவத்துக்கு உதவியது. அதன் பின்னரே, சீனாவிடம் இருந்து தன்னை தூர விலக்கிக்கொள்ளுமாறு இராஜபக்ஷவை நெருக்குவதன் பேரில் கொழும்பின் யுத்தக் குற்றங்கள் சம்பந்தமாக அமெரிக்கா தனது மட்டுப்படுத்தப்பட்ட விமர்சனங்களை முன்வைக்கத் தொடங்கியது.

இலங்கையில் அமெரிக்காவின் இராஜதந்திர தலையீடுகள், சீனாவின் செல்வாக்கை கீழறுப்பதற்கும் யுத்தத்திற்கான தயாரிப்பிற்கும் அது இந்து-பசுபிக் பூராவும் முன்னெடுக்கும் மூலோபாயத்தின் பாகமாகும். கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக, அமெரிக்க கூட்டணிகளை பலப்படுத்தியுள்ள ஓபாமா நிர்வாகம், ஆஸ்திரேலியா, சிங்கப்பூர் மற்றும் பிளிப்பைன்சுடனும் புதிய இராணுவ நிலை கொள்ளும் ஒழுங்குகளை ஸ்தாபித்துள்ளதோடு இந்து-பசுபிக் பிராந்தியம் பூராவும் பதட்டங்களை பெருமளவில் உக்கிரமாக்கியுள்ளது. பாசிஸ்தானுக்குள் றோன் (ஆளில்லா விமானம்) தாக்குதல்களுடன் சேர்த்து, அமெரிக்க தலைமையிலான ஆப்கானிஸ்தான் ஆக்கிரமிப்பு தொடர்கின்றது. அமெரிக்காவினால் ஊக்குவிக்கப்பட்டுள்ள இந்தியா, சீனா தொடர்பாக மிகவும் மூர்க்கமான நிலைப்பாட்டை எடுத்து, சீன-இந்திய எல்லை முரண்பாட்டுக்கு எரியூட்டியுள்ளது.

நவ சம சமாஜ கட்சி (ந.ச.ச.க.) மற்றும் ஐக்கிய சோசலிச கட்சி (யூ.எஸ்.பி) போன்ற போலி-இடது அமைப்புகள் உட்பட முழு கொழும்பு அரசியல் ஸ்தாபனமும், சீனாவுக்கு எதிரான அமெரிக்க யுத்த திட்டங்கள் பற்றி முற்றிலும் அமைதியாக உள்ளது. தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு போன்ற பல்வேறு தமிழ் முதலாளித்துவக் கட்சிகள், அமெரிக்காவை ஜனநாயக உரிமைகளின் பாதுகாவலனாக போலியாக முன்னிலைப்படுத்துகின்றன. அதன் மூலம் அவை ஒரு “அரசியல் தீர்வுக்கான”, அதாவது கொழும்புடன் ஒரு அதிகாரப் பரவலாக்கல் உடன்பாட்டுக்கான, தமது சொந்த இழிந்த சூழ்ச்சிகளுக்கு ஆதரவு பெற முடியும் என எதிர்பார்க்கின்றன.

சோ.ச.க.யின் தேர்தல் பிரச்சாரமானது இந்த மெளன்ட் சதியை உடைப்பதையும் தெற்காசியா மற்றும் உலகம் பூராவும் உள்ள தொழிலாள வர்க்கத்துடனான ஐக்கியத்தில், ஏகாதிபத்திய யுத்தத்துக்கும் இராணுவவாதத்துக்கும் எதிராக உழைக்கும் மக்களையும் இளைஞர்களையும் அணிதிரட்டுவதை இலக்காகக் கொண்டது.

மாகாணசபை தேர்தல்

பேரறிவுகரமான விளைவை ஏற்படுத்திய இலங்கை உள்நாட்டு யுத்தம் சம்பந்தமாகவும் இந்த தேர்தல் பிரச்சாரத்தில் முழு மெளன்ட் காணப்படுகிறது. அரைவாசிக்கும் அதிகமான இலங்கை இராணுவம் வடக்கில் நிலைகொண்டுள்ளதோடு, மாகாணசபை தேர்தலில் யார் வெற்றிபெற்றாலும் அதை பொருட்படுத்தாமல் மக்களின் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் இறுக்கமான பிடியை தொடர்ந்தும் பேணும். ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் இன்னமும் இடம்பெயர்ந்த நிலையிலேயே இருப்பதோடு எந்தவொரு நிரந்தரமான இருப்பிடமோ அல்லது வாழ்வாதாரமோ இன்றி வாழத் தள்ளப்பட்டுள்ளன. 4,000 க்கும் அதிகமான குடும்பங்கள் இராணுவக் கட்டுப்பாட்டிலான அகதி முகாம்களில் போதுமான உணவு, சுகாதார வசதி அல்லது தமது பிள்ளைகளுக்கு பாடசாலை வசதிகள் இன்றி வாழ்கின்றன. இராணுவத்தின் பயன்பாட்டுக்காகவும் உள்ளூர் மற்றும் வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களுக்காவும் பத்தாயிரக்கணக்கான நிலங்கள் வேலியிடப்பட்டு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

அரசாங்கத்தினதும் அதன் கூட்டணி பங்காளிகளதும் பிரச்சாரம் பொய்களையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. இராணுவம் எந்தவொரு யுத்தக்

குற்றத்தையோ அல்லது ஜனநாயக உரிமை மீறலையோ செய்யவில்லை என இராஜபக்ஷ முழுமையாக மறுக்கின்றார். யுத்தம் முடிந்த பின்னர் “சமாதானத்தையும் சபீட்சத்தையும்” கொண்டுவருவதாக அவர் கொடுத்த வாக்குறுதிகள் முற்றிலும் மோசடியானவை என்பது நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. வியாபாரக் கும்பலின் தட்டினர், குறிப்பாக ஊகவாணிபர்களும் அரசாங்கத்தின் கூட்டாளிகளும் இலாபத்தை குவித்துக்கொண்டுள்ள போதிலும் சிங்கள, தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம்களுமாக பரந்த பெரும்பான்மை உழைக்கும் மக்கள் தமது வாழ்க்கைத் தரம் வீழ்ச்சியுறுவதையே கண்டுள்ளனர். வாழ்க்கைச் செலவு ராக்கட் வேகத்தில் உயர்ந்துள்ள நிலையிலும் கூட, அரசாங்கம் சம்பள அதிகரிப்பு நிறுத்தத்துக்கு சமமான ஒன்றை அமுல்படுத்தியுள்ளது.

எதிர் கட்சிகளான யூ.என்.பி. மற்றும் மக்கள் விடுதலை முன்னணியும் (ஜே.வி.பி.) அரசாங்கத்தின் சந்தை-சார்பு நிகழ்ச்சித் திட்டத்துடன் எந்தவொரு அடிப்படை முரண்பாட்டையும் கொண்டிருக்கவில்லை. இரு கட்சிகளும் இராஜபக்ஷ அரசாங்கத்தின் யுத்தத்தை கடைசிவரை ஆதரித்ததுடன் அதன் யுத்தக் குற்றங்களையும் தொடர்ந்தும் மூடி மறைக்கின்றன. யூ.என்.பி. தன்னை ஜனநாயகத்தின் பாதுகாவலனாக காட்டிக்கொள்வதை போலி இடதுகளான ந.ச.ச.க.வும் ஐக்கிய சோசலிசக் கட்சியும் கலைப்பின்றி தூக்கிப் பிடிக்கின்றன. இந்தக் கூற்றை தொழிலாளர்களும் இளைஞர்களும் ஏளனமாக நிராகரிக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தைப் போலவே, யூ.என்.பி.யும் சிங்கள மேலாதிக்கவாதத்தில் ஊறிப்போயுள்ளதோடு யுத்தத்தை தொடங்கி முன்னெடுத்தமைக்கு அது முழு பொறுப்பாளியாகும். அரசியல் அதிகாரத்துக்கான போராட்டத்தில், தொழிலாள வர்க்கமும் அதற்குப் பின்னால் ஒடுக்கப்பட்ட வெகுஜனங்களும் சுயாதீனமாக அணிதிரள்வதை தடுப்பதில் இந்த போலி இடதுகள் நீண்டகாலமாக பங்கெடுத்து வந்துள்ளன.

பல்வேறு தமிழ் முதலாளித்துவக் கட்சிகளில் எதுவும் எந்தவொரு மாற்றீட்டையும் முன்வைக்கவில்லை. அவர்கள் அனைவரும், தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு மாபெரும் அழிவை நிரூபித்த தமிழ் இனவாத அரசியலிலேயே தொடர்ந்தும் கலாநிற்க்கொண்டுள்ளனர். அவர்கள், மாகாண சுயாட்சியானது உழைக்கும் மக்களின் நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதோடு திட்டமிட்ட ஜனநாயக உரிமை மீறல்களுக்கு முடிவுகட்டும் என்ற பொய்யை ஏதாவதொரு வகையில் தூக்கிப் பிடிக்கின்றனர். யதார்த்தத்தில் இந்தக் கட்சிகள், கொழும்பு ஸ்தாபனத்துடன் ஒரு அதிகாரப் பரவலாக்கல் ஒழுங்கின் ஊடாக மது சிறப்புரிமைகளை தக்கவைத்துக்கொள்ள முயற்சிக்கும்

கைக்கூலி தமிழ் முதலாளித்துவத் தட்டின் நலன்களையே பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றன.

யுத்தத்தின் கடைசி ஆண்டுகளின் போது, புலிகளின் ஊதுகுழலாக செயற்பட்ட தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு, இப்போது சலுகைகள் வழங்குமாறு இராஜபக்ஷ அரசாங்கத்தை நெருக்குவதற்காக அமெரிக்கா, இந்தியா மற்றும் ஏனைய சக்திகளிடம் கெஞ்சுகின்றது. சர்வதேச ஆதரவை பெறும் ஒரு முயற்சியாக, கூட்டமைப்பு முதலமைச்சருக்கான தனது வேட்பாளராக கொழும்பு ஸ்தாபனத்தின் ஒரு உறுப்பினரும் முன்னர் உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியுமான சி.வி. விக்கனேஸ்வரனை தேர்வு செய்துள்ளது. சண்டே டைம்ஸ் பத்திரிகைக்கு கருத்துத் தெரிவித்த அவர், “இந்த குறிப்பிட்ட காலத்தில், அரசாங்கத்துடன் இந்தியாவுடன் மற்றும் வெளிநாடுகளுடனும் விவகாரங்களை கலந்துரையாடக் கூடிய ஒரு நபர்

**புலிகளின் தோல்வியானது
அடிப்படையில் இராணுவப்
பலவீனத்தால் ஏற்பட்டதல்ல.
மாறாக, அதன் தமிழ்
பிரிவினைவாத
வேலைத்திட்டத்திலேயே
உள்ள குறைபாட்டில்
இருந்து தோன்றியதாகும்.**

ஐ முதலமைச்சராக அங்கிருப்பது அவசியம்,” என்றார்.

**உள்ளநாட்டு யுத்தத்தின்
படிப்பினைகள்**

சுமார் மூன்று தசாப்தங்களாக தீவை நாசம் செய்த யுத்தம் பற்றிய ஒரு அரசியல் இருப்புநிலை ஏட்டை வரைத்துக்கொள்வது அவசியமாகும். இந்த மோதல் துன்பகரமான அதே வேளை, உழைக்கும் மக்களின் ஜனநாயக அபிலாஷைகளை திருப்திபடுத்துவதில் பின்தங்கிய நாடுகளில் உள்ள முதலாளித்துவம் முற்றிலும் இலாயக் கற்றது, என்ற லியோன்ட் ரொட்ஸ் கியின் நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாட்டின் அடிப்படை கருத்தை மறுக்க முடியாமல் நிரூபித்துள்ளது. ஜனநாயக உரிமைகளை பாதுகாக்கும் பொறுப்பு, சோசலிசத்துக்கும் தொழிலாளர் ஆட்சிக்குமான ஒரு சுயாதீன புரட்சிகர போராட்டத்தின் பாகமாக, தொழிலாள வர்க்கத்திடமே விடப்படுகிறது.

பல தசாப்தங்களாக ஆட்சியில் இருந்த அரசாங்கங்கள், உழைக்கும் மக்களை பிளவுபடுத்தவும் தமது ஆட்சிக்கு எதிரான எந்தவொரு சவாலையும் திசை திருப்பவும்

தமிழர்-விரோத பாரபட்சங்களையும் படுகொலைகளையுமே நாடி வந்துள்ளன. ஆனால் போருக்கான பாதை தவிர்ந்திருக்க முடியாதது அல்ல. இலங்கை முதலாளித்துவத்தின் பிரிவினை இனவாதத்தை எதிர்த்த ட்ரொட்ஸ்கிஸ இந்திய போல்ஷிவிக் லெனினிஸ்ட் கட்சி (பி.எல்.பி.ஐ.), அனைத்துலக சோசலிச வேலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் இலங்கையிலும் இந்திய துணைக் கண்டம் யூராவும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஐக்கியத்துக்காகப் போராடியது. லங்கா சமசமாயக் கட்சிக்குள் பி.எல்.பி.ஐ. கரைத்து விடப்பட்டமையும், அதன் பின்னர் சமசமாயக் கட்சி சீரழிந்து 1964ல் சிறிமா பண்டாரநாயக்கவின் முதலாளித்துவ ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி (ஸ்ரீ.ல.ச.க.) அரசாங்கத்தில் இணைந்து காட்டிக் கொடுத்தமையும், தொழிலாள வர்க்கத்தினுள் பெரும் குழப்ப நிலையை உருவாக்கி விட்டதோடு இனவாத அரசியல் தலைநீட்ட அனுமதித்தது.

இரண்டாவது ஸ்ரீ.ல.ச.க.-சமசமாய-கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கூட்டரசாங்கம், 1972 அரசியலமைப்பை அமுல்படுத்தி பெளத்தத்தை அரச மதமாக்கியதோடு தொழில், கல்வி மற்றும் வர்த்தகத்திலும் தமிழர்களுக்கு எதிராக பாரபட்சங்களை செய்ததன் மூலம், இனவாத பதட்டங்களுக்கு எண்ணெய் வாந்தது. தனது பிற்போக்கு சந்தை-சார்பு நிகழ்ச்சி நிரல் மீதான எதிர்ப்பை பிளவுபடுத்துவதற்கு திக்கற்றிருந்த அடுத்து வந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சி (யூ.என்.பி.) அரசாங்கம், அடுத்தடுத்து தமிழர்-விரோத ஆத்திரமூட்டல்களை நாடியதோடு, மோதலின் ஆரம்பத்தைக் குறித்த 1983 இனப் படுகொலையில் உச்சகட்டத்தை அடைந்தது. பத்தாமிரக்கணக்கான பொது மக்களின் உயிர்களைப் பலிகொண்ட இரத்தக் களரியுடன் 2009ல் முடிவுக்கு வந்த யுத்தத்தை ஸ்ரீ.ல.ச.க. மற்றும் யூ.என்.பி.யும் ஈவிரக்கமற்று முன்னெடுத்தன.

புலிகளின் தோல்வியானது அடிப்படையில் இராணுவப் பலவீனத்தால் ஏற்பட்டதல்ல, மாறாக, அதன் தமிழ் பிரிவினைவாத வேலைத்திட்டத்திலேயே உள்ள குறைபாட்டில் இருந்து தோன்றியதாகும். ஆரம்பத்தில் இருந்தே, இந்தியா அல்லது ஏனைய சக்திகளின் ஆதரவுடன் தீவின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் ஒரு முதலாளித்துவ அரசை செதுக்கிக்கொள்வதே அதன் இலக்காக இருந்தது. மாகாணசபை முறைமையை ஸ்தாபித்த 1987 இந்திய-இலங்கை உடன்படிக்கையே, இந்திய அரசாங்கம் மற்றும் அதன் “அமைதிப் படை” மீதும் நம்பிக்கை வைத்த புலிகளையும் மற்றும் ஏனைய தமிழ் ஆயுதக் குழுக்களையும் அழிவுகரமாக அம்பலப்படுத்திவிட்டது. புது டில்லி ஆரம்பத்தில் இருந்தே, இந்தியாவில் அமைதியின் மையை தூண்டிவிட அச்சுறுத்திய தமிழ் கிளர்ச்சியை நசுக்குவதை

இலக்காகக் கொண்டிருந்தது. ஆயினும், இந்த கசப்பான அனுபவங்களில் இருந்து புலிகள் எதையும் கற்றுக் கொள்ளாததோடு தொடர்ந்தும் இந்திய முதலாளித்துவத்திடம் ஆதரவை எதிர்பார்த்தனர்.

புலிகள், ஜனநாயக உரிமைகளுக்கான போராட்டத்தை முன்னெடுக்கும் இயலுமை கொண்ட ஒரே சமூக சக்தியான தொழிலாள வர்க்கத்தை திசையமைவுகொள்ளவில்லை. தமிழ் மற்றும் சிங்கள தொழிலாளர்களை ஐக்கியப்படுத்துவதற்கான எந்தவொரு முயற்சியையும் கசப்புடன் எதிர்த்த புலிகள், கொழும்பு அரசாங்கங்களின் குற்றங்கள் அனைத்துக்கும் “சிங்கள மக்களை” குற்றம் சாட்டினர். சிங்கள பொது மக்கள் மீதான அவர்களின் கண்மூடித்தனமான தற்கொலைக் குண்டுத் தாக்குதல்கள், கொழும்பு ஸ்தாபனத்தின் கைகளில் நேரடியாகப் பயன்பட்டதோடு இனவாத பிளவை ஆழப்படுத்தின. தமது கட்டுப்பாட்டில் இருந்த பிராந்தியத்துள், புலிகள் மேலும் மேலும் ஜனநாயக-விரோத ஆட்சி முறையை நாடினர். இதன் விளைவாக, 2009ல் தமக்கிருந்த தற்பாதுகாப்பு நொறுங்கிய நிலையில், தீவிலும் உலகம் பூராவும் உள்ள தொழிலாள வர்க்கம் ஒரு புறம் இருக்க, புலிகள் தமிழ் வெகுஜனங்களுக்கு எந்தவொரு அறைகூவலும் விடுக்க இலாயக்கற்றவர்கள் ஆயினர். அவர்கள், இலங்கை இராணுவத்துக்கு ஆதவளித்து, உதவி செய்து, ஆயுதமும் வழங்கிய அதே சக்திகளுக்கு, அதாவது “சர்வதேச சமூகத்துக்கு” பயனற்ற வேண்டுகோள் விடுக்கத் தள்ளப்பட்டனர்.

ஆட்சியில் இருந்த கொழும்பு அரசாங்கங்கள் முன்னெடுத்த இரத்தக்களரி மிக்க யுத்தத்தை உறுதியாக எதிர்த்ததோடு வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் இருந்த துருப்புக்களை நிபந்தனையின்றி உடனடியாக வெளியேற்றக் கோரும் ஒரே கட்சி சோ.ச.க. மட்டுமே ஆகும். தெற்காசியா மற்றும் சர்வதேச ரீதியிலும் சோசலிச குடியரசு ஒன்றியங்களின் பாகமாக, ஸ்ரீலங்கா-ஈழம் சோசலிச குடியரசுக்கான போராட்டத்தில், சகலவிதமான தேசியவாதம் மற்றும் பேரினவாதங்களுக்கும் எதிராக தொழிலாள வர்க்கத்தை ஐக்கியப்படுத்த நாம் இடைவிடாமல் போராடியுள்ளோம்.

சோ.ச.க. பிரச்சாரத்துக்கு ஆதரவளியுங்கள்

எமது வேட்பாளர்களுக்கு வாக்களிக்குமாறு தொழிலாளர்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் சோ.ச.க. அழைப்பு விடுக்கின்றது. எவ்வாறெனினும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, சோசலிச கொள்கைகளை அமுல்படுத்துவதற்கு தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் அரசாங்கம் ஒன்றுக்கான போராட்டத்தில், சகல முதலாளித்துவ கண்ணைகளிலும் இருந்து

கயாத்தனமாக தொழிலாள வர்க்கத்தையும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களையும் அணிதிரட்டுவதே எமது பிரச்சாரத்தின் இலக்காகும்.

ஏற்கனவே வர்க்கப் போராட்டங்கள் இடம்பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. பொதுத்துறை தொழிலாளர்கள் சம்பள உயர்வு கோரியும், மானியங்கள் வெட்டுக்கு எதிராக விவசாயிகளும் மற்றும் எரிபொருள் விலை அதிகரிப்புக்கு எதிராக மீனவர்களுமாக வெகுஜனங்கள் மேலும் மேலும் எதிர்ப்புக்களிலும் வேலை நிறுத்தங்களிலும் மற்றும் ஆர்ப்பாட்டங்களிலும் ஈடுபடும் நிலைமையை அரசாங்கம் ஏற்கனவே எதிர்கொண்டுள்ளது. இலவசக் கல்வி மீதான

புலிகள், ஜனநாயக உரிமைகளுக்கான போராட்டத்தை முன்னெடுக்கும் இயலுமை கொண்ட ஒரே சமூக சக்தியான தொழிலாள வர்க்கத்தை திசையமைவுகொள்ளவில்லை. தமிழ் மற்றும் சிங்கள தொழிலாளர்களை ஐக்கியப்படுத்துவதற்கான எந்தவொரு முயற்சியையும் கசப்புடன் எதிர்த்த புலிகள், கொழும்பு அரசாங்கங்களின் குற்றங்கள் அனைத்துக்கும் “சிங்கள மக்களை” குற்றம் சாட்டினர்.

தாக்குதல்களுக்கு எதிராக பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்கின்றனர். அரசாங்கம் தமிழர்-விரோத மற்றும் முஸ்லிம்-விரோத பேரினவாதத்தை கிளரிவிடுவதன் மூலமே இந்த எதிர்ப்பை பிளவுபடுத்தவும் திசை திருப்பவும் முயற்சிப்பதோடு, எந்தவொரு எதிர்ப்பையும் நசுக்குவதற்காக தசாப்தகால யுத்தத்தின் போது கட்டியெழுப்பப்பட்ட பொலிஸ் அரசு வழிமுறைகளை நாடுகிறது.

தமது அடிப்படை உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்காக இலங்கை உழைக்கும் மக்கள் முன்னெடுக்கும் எதிர்ப்பு நடவடிக்கையானது வளர்ச்சிகண்டுவரும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் சர்வதேசிய எதிர்ப்புக்கள், வேலை நிறுத்தங்கள் மற்றும் புரட்சிகர போராட்டங்களும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக எகிப்திய போராட்டங்களும் பாகமாகும். ஆயினும், அவை எவ்வளவு உறுதியானவையாக, பெரிதானவையாகவும்

இருந்தாலும், இத்தகைய ஆரம்ப வர்க்கப் போராட்டங்கள் தொழிலாள வர்க்கத்தினுள் ஆழமான அரசியல் முன்னோக்கு நெருக்கடியை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. நனவுப்பூர்வமான புரட்சிகர தலைமைத்துவம் இன்மையால், தொழிலாள வர்க்கம் பின் தள்ளப்பட்டுள்ள அதே வேளை, கிரேக்கத்தில் சிரிசா, எகிப்தில் புரட்சிகர சோசலிஸ்ட் போன்ற பல்வேறு போலி இடதுகளின் ஒத்துழைப்புடன் ஆளும் வர்க்கங்களாலும் அவற்றின் அரசியல் கட்சிகளாலும் தொடர்ந்தும் நிலைத்திருக்க முடிவதோடு அவை தமது ஆட்சியையும் பேணிக்கொள்கின்றன.

இலங்கையில் சோ.ச.க.யின் தேர்தல் பிரச்சாரம், சோசலிச புரட்சிக்கான உலகக் கட்சியான நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் சகோதரக் கட்சிகள் முன்னெடுத்துவரும் கூட்டுப் போராட்டத்தின் பாகமாகும். அதன் இலக்கு, எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, தொழிலாள வர்க்கத்தின் புதிய புரட்சிகர தலைமைத்துவம் கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டிய சோசலிச மற்றும் அனைத்துலகவாத வேலைத்திட்டத்தை அபிவிருத்தி செய்வதே ஆகும்.

சோ.ச.க.யின் முன்னோடி, சமசமாஜக் கட்சியின் காட்டிக்கொடுப்புக்கு எதிராக, 1968ல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் ஆகும். அது, ஸ்டாலினிசம் மற்றும் சகல வடிவிலான தேசிய சந்தர்ப்பவாதங்களுக்கும் எதிராக, ட்ரொட்ஸ்கிசத்தின், அதாவது புரட்சிகர மார்க்சிலத்தின் விஞ்ஞானப்பூர்வமான வேலைத்திட்டம் மற்றும் முன்னோக்குக்கான நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்காக ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

எல்லா வழிகளிலும் எமது பிரச்சாரத்துக்கு ஆதரவளிக் குமாறு நாம் தொழிலாளர்கள், இளைஞர்கள் மற்றும் புத்திஜீவிகளுக்கும் அழைப்புவிடுக்கின்றோம்.

சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் கோரிக்கைகள்:

வடக்கு, கிழக்கில் இருந்து இராணுவத்தை வெளியேற்று!

ஸ்ரீலங்கா-ஈழம் சோசலிச குடியரசை ஸ்தாபிக்க ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை அணிதிரட்டுவதற்கு சிங்கள, தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் தொழிலாளர்களின் ஒரு ஐக்கியப்பட்ட போராட்டத்தை முன்னெடு!

அமெரிக்க யுத்த உந்துதலை நிறுத்து! தெற்காசியாவிலும் உலகம் பூராவும் சோசலிச குடியரசுகளின் ஒன்றியத்துக்காக முன்னோக்கி செல்!

சோசலிச சமத்துவக் கட்சிக்கு வாக்களிப்பதோடு நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவை சோசலிச புரட்சிக்கான உலகக் கட்சியாக கட்டியெழுப்ப அதில் இணைந்துகொள்ளுங்கள்!

சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் இரண்டாவது தேசிய காங்கிரசுக்கு வழங்கிய அறிக்கை

டேவிட் நோர்த்
27 நவம்பர் 2012

சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் (அமெரிக்கா) இரண்டாவது தேசிய காங்கிரசுக்கு சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் தேசியத் தலைவர் டேவிட் நோர்த் ஜூலை 8, 2012 அன்று அளித்த அறிக்கையை இங்கே வெளியிடுகிறோம்.

சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் இரண்டாவது தேசியக் காங்கிரசை நாம் தொடங்குகிறோம். 1930களுக்கு பிந்தைய அமெரிக்க மற்றும் உலக முதலாளித்துவத்தின் மிகப் பெரிய பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் சமூக நெருக்கடிக்கு மத்தியில் இந்த காங்கிரஸ் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஒட்டுமொத்தமாக இந்த சர்வதேச பொருளாதார அமைப்புமுறையே எந்தளவுக்கு எளிதில் நொருங்கத்தக்கதாய் இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள ஒருவர் மார்க்சிசவாதியாக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. முதலாளித்துவ ஊடகங்களில் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்ற கருத்துக்களைக் கொண்டு பார்த்தால், “பேரழிவுத்” தத்துவம் ஏராளமான ஆதரவாளர்களை ஈர்த்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. 2008 செப்டம்பரில் லெஹ்மன் பிரதர்ஸ் பொறிந்து நான்கு ஆண்டுகளுக்கு பின்னரும் உலகப் பொருளாதார நெருக்கடி தனிவதற்கான எந்த அறிகுறியும் இல்லை.

வேலைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பில் தேக்கமும் அமெரிக்காவிற்குள் ஞான உற்பத்தித்துறை உற்பத்தியின் கூரிய வீழ்ச்சியும் “மீட்சி” நடந்து கொண்டிருப்பதாக ஒபாமா நிர்வாகம் கூறும் கூற்றுக்களைக் கேலிக்கூத்தாக்குகின்றன. அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்தின் கணிசமான மற்றும் நீடித்த மறுமலர்ச்சிக்கான சாத்தியம் எதுவும் ஐரோப்பா மற்றும் ஆசியாவிலான மோசமடைகின்ற சரிவின் காரணத்தால் கணிசமாய் குறைந்து போய் விட்டன. சீனாவின் மத்திய வங்கியும் மற்றும் ஐரோப்பிய மத்திய வங்கியும் ஒரேசமயத்தில் வியாழன்று வட்டி விகிதங்களைக் குறைத்ததும், இங்கிலாந்து வங்கி (Bank of England) தனது ஊக்குவிப்புத் திட்டத்தை முடுக்கி விடுவதற்கு முடிவெடுத்ததும், உலகப் பொருளாதாரத்தின் நிலை துரிதமாகச் வீழ்ச்சியடைந்து கொண்டிருக்கிறது என்று ஆளும் உயரடுக்குகளுக்குள்ளாக நிலவுகின்ற

பரவலான நம்பிக்கைக்கு சாட்சியம் கூறுகின்றன.

இந்த நெருக்கடி அமைப்புரீதியான தன்மையைப் பெற்றிருக்கிறது. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய காலத்தில் உலக முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சிக்கும் ஸ்திரத்தன்மைக்கும் மையமாகத் திகழ்ந்த ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் உடைந்து கொண்டிருக்கின்றன. யூரோவின் தீர்க்கப்படமுடியாத நெருக்கடி ஐரோப்பிய “ஐக்கிய” திட்டம் தோற்றுவிட்டதன் அறிகுறியாக நிற்கிறது. ஒரு கணிசமான மட்டத்திற்கு ஆளும் உயரடுக்கின் சொந்த பொறுப்பற்ற தன்மையினாலேயே தூண்டப்பட்டிருக்கின்ற இந்த நெருக்கடிக்கு அந்த உயரடுக்கிடம் இருந்து நம்பிக்கையான பதிலிறுப்பு எதுவும் இல்லை. ஒரு வர்க்கமாக அவர்கள் அரசியல் ரீதியாகவும் சரிதாரீகரீதியாகவும் சரி திவாலாகி இருக்கிறார்கள். நிதியமயமாக்க நிகழ்வு - ஒரு சமகால பொருளாதார அறிகுறியின் வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், “இலாபமீட்டல் என்பது வர்த்தகம் மற்றும் பண்ட உற்பத்தியைக் காட்டிலும் நிதியவழிகளின் மூலம் அதிகமாய் செய்யப்படுகின்ற ஒரு மூலதனத் திரட்சி வகை - பொருளாதார அட்டுண்ணித்தனத்தின் வெற்றியையும், அத்துடன் குற்றவியல் தன்மையின் அடி ஆழங்களுள்ளாக முதலாளித்துவ சமூகம் சரிந்திருப்பதையும் குறிக்கிறது.

இலண்டனில் இருக்கும் பங்கிளஸ் வங்கி இலண்டன் வங்கிகளுக்கு இடையிலான வழங்கும் வட்டிவிகிதத்தில் (Libor) கைப்புரட்டு செய்ததை ஒப்புக் கொண்டிருப்பதை அடுத்து சம்பந்திய ஊழல் வெளிச்சத்திற்கு வந்திருக்கிறது. இந்த மோசமில் சம்பந்தப்பட்ட பல ஸ்தாபனங்களில் இது ஒன்று மட்டுமே என்பதில் சந்தேகமில்லை. லிபர் நிர்ணயிப்பதில் சம்பந்தப்பட்டவை மற்றும் ரூடிமுசு இன் தாக்கம் ஆகியவை அளவிடமுடியாதவை. லிபரில் “திருத்தங்களை செய்வது” என்பது விளையாட்டுத்துறையில் உலக வரிசையை (World Series) திருத்தங்களை செய்வதற்கு ஒப்பானதாகும். ஏனென்றால் ஒவ்வொரு நாளும் உலகெங்கும் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற எண்ணிறந்த வர்த்தக பரிவர்த்தனைகளுக்கான வங்கிக் கடன்களுக்கு வட்டி விகிதங்களை நிர்ணயம் செய்வதற்கான அளவுகோல் இந்த லிபர் தான்.

சுமார் 92 வருடங்களுக்கு முன்னதாக நிதியமயமாக்கத்தின் இப்போதிருப்பதை விட மிகக் குறைந்த அபிவிருத்தி கொண்ட ஒரு வடிவத்தை விவரிக்கையில் ட்ரொட்ஸ்கி கூறினார்: “ஊக வணிகம் மூலமாகவும், சர்வதேசக் கொள்ளையின் மூலமாகவும் ஓரிரு நாட்களிலேயே தமது மூலதனத்தை இரட்டையாக்கவும், பத்துமடங்காக்கவும் பழகி விட்ட திருவாளர் முதலாளிக்கு உற்பத்தி நிகழ் முறையின் மூலமாக இலாபப் பொருளாதாரத்தின் அடித்தளமான உபரிமதிப்பை முறையாகப் பிழிந்தெடுப்பதென்பது மிகவும் அலுப்பூட்டுவதாக மாறிவிட்டது போலும்.” [2] பொருளாதாரத்துறையின் செல்லுபடியாகும் தன்மையின் நிலைமுறிவானது அரசியல்துறையில் அதன் உருக்குலைவில் பிரதிபலிக்கப்படுகின்றது.

முதலாளித்துவ சமூகத்தில் நீக்கமற நிலவியிருக்கின்ற ஒட்டுண்ணித்தனமானது அமெரிக்க அரசியல்சட்ட அமைப்பின் அப்பட்டமான அத்துமீறலின் கீழே அமைந்திருக்கிறது. 2000 டிசம்பரில், கோர் எதிர் புஷ் உச்சநீதிமன்றத்திற்கு சென்று கொண்டிருந்த நிலையில், நான் கூறியது என்னவென்றால், இந்த வழக்கின் முடிவு ஆளும் வர்க்கத்திற்குள்ளாக ஜனநாயகக் கோட்பாடுகளுக்கான இடம் இன்னும் எந்த மட்டத்திற்கு எஞ்சியிருக்கிறது என்பதை வெளிக்காட்டுவதாக இருக்கும் என்று கூறினேன். தேர்தல் திருட்டினை உச்சநீதிமன்றம் ஏற்றது ஆளும்பிரிவின் எந்த குறிப்பிடத்தக்க பிரிவிடம் இருந்தும் எந்த எதிர்ப்பும் இல்லை. அதனைத் தொடர்ந்து வந்திருக்கக் கூடிய தசாப்தத்தில், அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகள் மீது ஒரு ஈவிரக்கமற்ற தாக்குதல் நடந்திருக்கிறது. அப்பட்டமான பொய்களின் அடிப்படையில் போர்களைத் தொடுக்கின்ற, சித்திரவதையை கடைப்பிடிக்கின்ற, அத்துடன் எந்த சட்ட நடைமுறைகளையும் பின்பற்றாமலேயே அமெரிக்க குடிமக்கள் உள்ளிட்ட உலகின் எந்த மூலையிலும் மனிதர்களைக் கொல்வதற்கான உரிமையைக் கோரக் கூடியதொரு அரசாங்கம் இருக்கின்ற நாட்டில் நாம் இப்போது வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஒபாமா படுகொலைகளுக்கு உத்தரவிடுகின்ற முதல் ஜனாதிபதி அல்ல என்பதை நாம் ஊகித்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் அது குறித்து பெருமை பேசுகின்ற, அத்துடன்

நீதிமுறைமைகளுக்கு உட்படாத கொலைகளின் ஒரு திட்டத்திற்கான இலக்குகளை கண்காணிப்பதற்கும் தேர்வு செய்வதற்கும் தனது நேரத்தில் கணிசமான பகுதியை ஒதுக்குவதை உலகறியச் செய்கின்ற முதல் ஜனாதிபதி அவர் தான்.

நீதிமுறைக்கு அப்பாற்பட்ட மற்றும் சட்டவிரோதமான கொலைகளின் வேலைத்திட்டத்தில் ஒபாமாவின் மையமான பந்திரத்தை விவரித்து நியூயோர்க் டைம்ஸில் ஒரு கட்டுரை வந்ததன் பின்னர், முன்னாள் ஜனாதிபதியான ஜிம்மி கார்ட்டர் ஒரு பகிரங்க எதிர்ப்பை வெளியிட்டார். கார்ட்டர் அரசியல் அப்பாவி கிடையாது. ஆனால் முதலாளித்துவ ஆட்சியின் அரசியலமைப்புச் சட்ட அடித்தளங்களை அரசாங்கம் கைவிடுவதன் பின்விளைவுகளைக் கண்டு அவர் பயப்படுகிறார். அரசியலமைப்புச் சட்டம்தான் அமெரிக்க அரசாங்கத்திற்கான அங்கீகாரத்தின் அத்தியாவசியமான மூலம் என்பது முன்னாள் ஜனாதிபதிக்கு நன்கு தெரியும். ஜனாதிபதி “தளர்ந்துவிடாது, பரிபாலித்து, பாதுகாப்பதற்கு” சத்தியப் பிரமாணம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அதிகாரம் இல்லையென்றால், அரசுக்கு அங்கீகாரம் கிடையாது. ஆளும் வர்க்கம் எந்த மட்டத்திற்கு அரசியலமைப்புச் சட்ட வாதத்தினைக் கைவிடுகிறதோ, அந்த மட்டத்திற்கு முன்னெப்போதையும் விட பகிரங்கமாய் பலவந்தத்திலும் வன்முறையிலும் இறங்கியாக வேண்டும்.

அரசியலமைப்புச் சட்டக் கோட்பாடுகளை கைவிட்டமையானது வெறுமனே நிர்வாகத்தின் ஒரு கொள்கை மாற்றத்தைக் குறிக்கவில்லை. மாறாக, இது சமூகத்தின் பிரதான வர்க்கங்களுக்கு இடையிலான உறவுகளிலான மாற்றங்களின் அரசியல் வெளிப்பாடாகும். வர்க்க ஆட்சியின் வடிவங்களிலான இந்த மாற்றங்கள் அமெரிக்க மற்றும் உலகப் பொருளாதாரத்தின் தீர்க்க முடியாத முரண்பாடுகளின் விளைவு ஆகும். முதலாம் உலகப் போர் வெடிப்பதற்கு பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், ஜேர்மன் சமூக ஜனநாயகத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியை ஆராயும் கட்டுரை ஒன்றில் லெனின் எச்சரித்தார், அரசியல் விதிமுறைகள் மேலாதிக் கம் செலுத்திய “ஒரு அரைநூற்றாண்டுக் கட்டம்” மற்றுமொரு கட்டத்திற்கு வழிவிட்டுக் கொண்டிருந்தது என்று. புற நிலைமைகள் “முதலாளித்துவ விதிமுறைகள் அனைத்தையும் அழிப்பதற்கு” இட்டுச் சென்று கொண்டிருந்தன என்பதையும் “முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் சொந்த வேலையின் காரணத்தாலேயே அதற்கு சகிக்கவியலாததாக ஆகி விட்டிருக்கின்ற அதன் விதிமுறைகளை இல்லாதொழிப்பதன் பாகமாகச் செய்யப்படுகின்ற பதட்டமான முயற்சிகள்” அதன் முதல் அறிகுறிகளாக இருந்தன என்பதையும் லெனின் முன்கண்டார்.

வரலாறு லெனினின் ஆய்வு சரியெனக் காட்டியது. முதலாம் உலகப் போரின் வெடிப்பு சமூகப் பொருளாதார மற்றும் அரசியல் அபிவிருத்தியின் ஒரு நீண்ட “கட்ட”த்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்திருந்தது. விதிமுறைகளின் மெதுமெதுவான ஒரு சகாப்தம் போர்கள் மற்றும் புரட்சிகளின் சகாப்தத்திற்கு வழிவிட்டது. நாம் இப்போது, ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு இடையிலான குரோதங்கள் கட்டுப்படுத்தப்படும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் சமூக எதிர்ப்பு ஒடுக்கப்படும் இருந்த வரலாற்று அபிவிருத்தியின் இன்னொரு நெடிய கட்டத்தின் முடிவினை கண்ணுற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். உண்மையில், வரலாற்று அபிவிருத்தியின் ஒரு புதிய கட்டத்திற்குள், உலக வரலாற்றின்

அரசியலமைப்புச் சட்டக் கோட்பாடுகளை கைவிட்டமையானது வெறுமனே நிர்வாகத்தின் ஒரு கொள்கை மாற்றத்தைக் குறிக்கவில்லை. மாறாக, இது சமூகத்தின் பிரதான வர்க்கங்களுக்கு இடையிலான உறவுகளிலான மாற்றங்களின் அரசியல் வெளிப்பாடாகும். வர்க்க ஆட்சியின் வடிவங்களிலான இந்த மாற்றங்கள் அமெரிக்க மற்றும் உலகப் பொருளாதாரத்தின் தீர்க்க முடியாத முரண்பாடுகளின் விளைவு ஆகும்.

மாபெரும் சமூகப் பிரளயங்களால் குணாதிசயப்படுத்தப்பட்ட ஒரு கட்டத்திற்குள், நாம் ஏற்கனவே நுழைந்துள்ளோம் எனக் கூறுவதே மிகச் சரியானதாக இருக்கும். சொல்லப் போனால், இதுதான், 2008 இன் நெருக்கடியானது, 1914க்கும் 1929 மற்றும் 1939க்கும் குறைவில்லாத, உலக வரலாற்றில் ஒரு திருப்பத்தைக் குறித்தது என்பதே இந்த பிரதான அரசியல் தீர்மானத்தின் திட்டவட்டமான பொருளாகும்.

நான்காம் அகிலத்தின் வரலாற்று அபிவிருத்தியின் நிலைப்பாட்டில் இருந்து இந்த “திருப்பத்தின்” அரசியல் தாக்கங்களை புரிந்து கொள்வதே இந்த காங்கிரசுக்கு முன்னால் இருக்கின்ற பணியாகும். எழுபத்தி நான்கு வருடங்களுக்கு முன்பு நான்காம் அகிலத்தின் ஸ்தாபக ஆவணத்தை இந்த

வாக்கியத்தைக் கொண்டு ட்ரொட்ஸ்கி ஆரம்பித்தார்: “ஒட்டுமொத்தமாக உலக அரசியல் சூழலானது பிரதானமாக பாட்டாளி வர்க்கத் தலைமையின் ஒரு வரலாற்று நெருக்கடியால் குணாதிசயப்படுத்தப்படுகிறது. “உலக முதலாளித்துவ அமைப்புமுறையின் முன்னேறிய நெருக்கடிக்கான தனது பதிலிறுப்பை தீர்மானிப்பதில் இந்த காங்கிரஸ் பின்வரும் கேள்வியைக் கவனத்தில் எடுக்கவேண்டும்: உலக முதலாளித்துவத்தின் புறநிலை முரண்பாடுகளுக்கும் வர்க்கப் போராட்டத்திற்கும் மற்றும் நான்காம் அகிலத்தின் அபிவிருத்திக்கும் இடையிலான இடைத்தொடர்புகள் குறித்த ஒரு ஆய்வின் உள்ளடக்கத்திற்குள், தொழிலாள வர்க்க தலைமை நெருக்கடியை தற்போது எவ்வாறு மதிப்பீடு செய்கிறோம்?”

இந்தக் கேள்விக்கு ட்ரொட்ஸ்கிச இயக்கத்தின் வரலாறு குறித்த ஒரு திறனாய்வு அவசியமாக உள்ளது. இது ஒரு புலமைத்துவ பயிற்சியல்ல. நான்காம் அகிலத்தின் வரலாறு மீதான ஆராய்ச்சியானது வர்க்கப் போராட்டத்தின் அபிவிருத்தியின் அடித்தளமாகவிருக்கும் அத்தியாவசியமான சமூக - பொருளாதார நிகழ்வுப் போக்குகளுக்குள் ஒரு ஆழமான உட்பார்வையை வழங்குகிறது. வரலாற்று அனுபவத்தின் மீதான ஒரு மீளாய்வு இன்றி நடப்பு சூழலை ஆராய்வதற்கும் “ஸ்தூலமான” பணிகளைத் தீர்மானிப்பதற்குமான ஒரு முயற்சி என்பது, ஊடகங்களில் இருந்தும், பல்வேறு அரசாங்க மற்றும் கல்வித்துறை அறிக்கைகளில் இருந்தும், மற்றும் தமது சொந்த அவதானிப்புகளில் இருந்தும் ஏறக்குறைய ஒன்றுதிரட்டி தேர்ந்தெடுக்கின்ற வகையில் சிறுகச் சிறுகச் சேர்த்த அனுபவவாதத்தரவின் அடிப்படையில் அமைந்த அரசியல் ஈடுபாடுவாதத்திற்கு (political impressionism) சற்று மேலான ஒன்றாகத்தான் இருக்கும். இத்தகையதொரு அணுகுமுறையால், பொருளாதார அபிவிருத்தியின் புறநிலைப் போக்குகளால் செல்வாக்கு செலுத்தப் பெற்று வர்க்கப் போராட்டத்தின் வெவ்வேறு வளர்ச்சிப்புகள் மற்றும் “காலகட்டங்களில்” தனித்துவமான வெளிப்பாட்டைக் கண்டிருக்கக் கூடிய சமூக சக்திகளின் வரலாற்று நகர்வின் மீதான ஒரு ஆய்வின் மூலமாகக் கிடைக்கக் கூடிய ஆழமான புரிதலை அடையமுடியாது.

இந்த வரலாற்று அணுகுமுறை இந்த காங்கிரசிடம் இருந்து ஒரு உயர்ந்த மட்டத்திலான அரசியல் நனவைக் கோருகிறது. இந்த காங்கிரசே கூட வர்க்கப் போராட்டத்தின் அபிவிருத்தியில் ஒரு முக்கியமான “தருணம்” ஆகும். இந்த அறையில் கூடிய பிரதிநிதிகள் எல்லாம் வெறுமனே தனித்தனி மனிதர்களின் தொகுப்பாக இந்தக் காங்கிரசின் ஆழ்ந்த ஆய்வுகளில் பங்கு பெற்றுக்

கொண்டிருக்கவில்லை, மாறாக உலக சோசலிசப் புரட்சியின் வேலைத்திட்டத்திற்கான பல தசாப்தகால போராட்டத்தினால் வரையறை செய்யப்படுகின்ற ஒரு தனித்துவமான அரசியல் போக்கின் பிரதிநிதிகளாகவே பங்குபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனர். வரலாற்றுத் தரவுகள் விளங்கப்படுத்துவதைப் போல, இந்த இயக்கத்திற்குள்ளான போராட்டங்கள் சர்வதேச அரசியல் சூழல் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புபட்ட வர்க்க சக்திகளிடையேயான உறவுகள் ஆகியவற்றிலான பெரும் நகர்வுகளின் ஒரு நேரடியான விளைவாகவோ, அல்லது அவற்றை எதிர்பார்த்தோ, அபிவிருத்தியுற்றிருக்கின்றன.

வரலாற்று நிகழ்வுப்போக்கினுள் நனவுடன் செயல்படுவதற்கு ஒரு புரட்சிகரவாதிக்கு அவர் நான்காம் அகிலத்தின் அனுபவங்கள் மற்றும் பாரம்பரியத்தில் இருந்து எவ்வளவை எடுத்துக் கொள்ள முடியுமோ அவ்வளவையும் எடுத்துக் கொள்வது அவசியமாக உள்ளது. ஒரு மார்க்சிசவாதி புரட்சிகரத் தலைமையின் நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கான போராட்டத்தின் வரலாற்றுக் கோட்டுப்பாதையில் தனது சொந்த நடைமுறை எவ்விடத்தில் நிற்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏறக்குறைய 30 வருடங்களுக்கு முன்பாக, 1982 ஆம் ஆண்டின் இலையுதிர் காலத்தில், நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவிற்குள்ளாக தத்துவம், அரசியல் முன்னோக்கு மற்றும் நடைமுறை ஆகியவை குறித்து எழுந்திருந்த கருத்துப்பேதங்களின் முக்கியத்துவத்தை முதலில் எனது சொந்த மனதிற்குள்ளாக தெளிவுபடுத்திக் கொள்வதற்கு விழைந்த போது, நான் பின்வருமாறு எழுதினேன்:

ட்ரொட்ஸ்கிசத்தின் வரலாற்றை தொடர்ச்சியான துண்டுதுண்டான அத்தியாயங்களின் தொடர்ச்சியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. அதன் தத்துவார்த்த அபிவிருத்தி அதன் காரியாளர்களினால் உலக முதலாளித்துவ நெருக்கடி தொடர்ச்சியாக விரிவடைவதிலிருந்தும் மற்றும் சர்வதேச பாட்டாளி வர்க்கத்தின் போராட்டத்திலிருந்தும் உள்ளீர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றது ஒரு முழு வரலாற்று சகாப்தம் முழுவதிலும் வர்க்கப் போராட்டத்தின் அனைத்து அடிப்படை அனுபவங்களின் மீதான அரசியல் ஆய்வுகளின் முறிவற்ற தொடர்ச்சியே 1924 இல் லெனின் இறந்ததற்குப் பிந்தைய மார்க்சிசத்தின் ஒரேயொரு அபிவிருத்தியான ட்ரொட்ஸ்கிசத்தின் பிரம்மாண்ட செய்முறைக்கு உருக்கொடுத்திருக்கிறது.

இந்த ஒட்டுமொத்த வரலாற்றையும் கூட்டாக உட்கிரகித்துக் கொள்ள விழையாத ஒரு தலைமை தொழிலாள வர்க்கத்திற்கான அதன் புரட்சிகரப் பொறுப்புகளைத் அதற்கேற்றவாறு பூர்த்திசெய்ய முடியாது. ட்ரொட்ஸ்கிச இயக்கத்தின் வரலாற்று

அபிவிருத்தி குறித்த ஒரு உண்மையான அறிவு இல்லாமல் இயங்கியல் சடவாதம் குறித்துக் கூறுவதெல்லாம் வெறுமனே வெற்றுத்தனமானவையே இத்தகைய உள்ளீடற்ற குறிப்புகள் இயங்கியல் நடைமுறையின் ஒரு உண்மையான சிதைவுக்குப் பாதை திறந்து விடுகிறது. தத்துவத்தின் மூலங்கள் சிந்தனையில் இல்லை மாறாக புற உலகில் தான் இருக்கிறது. இவ்வாறாக வர்க்கப் போராட்டத்தின் புதிய அனுபவங்களை நமது இயக்கத்தின் ஒட்டுமொத்தமான வரலாற்றிலிருந்து உய்த்துணர்ந்த அறிவுடன் தொடர்புபடுத்தி பார்ப்பதன் மூலமே ட்ரொட்ஸ்கிசத்தின் அபிவிருத்தி முன்னேறுகிறது.

“இவ்வாறாக அறிகை என்பது உள்ளடக்கத்தில் இருந்து உள்ளடக்கத்திற்கு முன்னேறிச் செல்கிறது. இது ஒட்டுமொத்த பரந்த மக்களையும் அவர்களின் முந்தைய உள்ளடக்கத்தில் இருந்து நிர்ணயத்தின் அடுத்த கட்டத்திற்கு உயர்த்துகிறது. அத்துடன், தனது இயங்கியல் முன்னேற்றத்தின் மூலமாக அது எதனையும் இழப்பதில்லை மற்றும் எதனையும் தனக்குப் பின்னால் விட்டுச் செல்வதில்லை, மாறாக தான் பெற்ற அத்தனையையும் தன்னுடன் சுமந்து சென்று, தன்னை மேலும் செறிவுபடுத்திக் கொள்கிறது, வளப்படுத்திக் கொள்கிறது.”

ஹேகலின் தர்க்கவியல் விஞ்ஞானம் என்ற நூலில் இருந்து இந்தப் பத்தியை மேற்கோளிட்டு தனது மெய்யியல் குறிப்புப் புத்தகங்களில் லெனின் எழுதினார்: “இந்த எடுத்துக்காட்டு இயங்கியலை கருங்கக் கூறும் ஒரு வகையின் அளவுக்கு மோசமானதல்ல.” அல்லது இந்த எடுத்துக்காட்டானது ட்ரொட்ஸ்கிசத் தத்துவத்தின் தொடர்ச்சியான இயங்கியல் அபிவிருத்தியை “கருங்கக் கூறும் ஒரு வகை”யின் அளவுக்கு மோசமானதல்ல.

நாம் இப்போது நான்காம் அகிலத்தின் அனுபவங்களின் “முந்தைய உள்ளடக்கம்” மொத்தத் தையும் இந்தக் காங்கிரஸ் தாங்கியிருக்கும்படி செய்ய வேண்டும். தொழிலாள வர்க்கத் தலைமையின் நெருக்கடி இப்போதிருக்கும் கட்டத்தையும் அதனைத் தீர்க்க என்ன செய்யப்பட வேண்டும் என்பதையும் புரிந்து கொள்வதற்கு இந்த முயற்சி கணிசமாகப் பங்களிப்பு செய்யும்.

இப்போது நாம் வரலாற்று நனவின் மீது - அத்துடன் வரலாற்று அனுபவங்களை மீண்டும் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பதின் முக்கியத்துவத்தின் மீதும் - நாம் அளிக்கின்ற முக்கியத்துவத்தை நடுத்தர-வர்க்க போலி-இடதினை சூழவுள்ளவர்களிடையே நிலவுகின்ற அணுகுமுறையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். பிரான்சில் புதிய முதலாளித்துவ-எதிர்ப்புக் கட்சியின் முக்கிய தலைவரான

அலென் கிறிவின் பின்வருமாறு எழுதியிருக்கிறார்:

LCR போலன்றி NPA சில பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில்லை. அவற்றை வருங்கால மாநாடுகளுக்காக அது திறந்து வைத்திருக்கிறது. உதாரணமாக, அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவது, இடைமருவு கோரிக்கைகள், இரட்டை அதிகாரம் போன்றவை குறித்த மூலோபாய விவாதங்கள் அத்தனையையும் கூறலாம். தாங்கள் ட்ரொட்ஸ்கிஸ்டுகள் என NPA கூறிக் கொள்வதில்லை, மாறாக புரட்சிகர இயக்கத்திற்கு மற்ற பங்களிப்பாளர்களுடன் சேர்த்து ட்ரொட்ஸ்கிசத்தையும் ஒரு பங்களிப்பாளராகக் கருதுகிறது. ஸ்ராலினிசத்தின் கீழ் நாம் செய்ய நேர்ந்ததைப் போல, பின்னுள்ளவற்றை பார்க்கும் கண்ணாடி (rear view mirror) வழியாக கொள்கையை வடிவமைக்க விருப்பமில்லை என்பதால், சோவியத் ஒன்றியம் என்னவாய் இருந்தது, ஸ்ராலினிசம் என்னவாய் இருந்தது மற்றும் இன்னபிறவற்றில் NPAவுக்கு நிலைப்பாடு எதுவும் கிடையாது. கொள்கையானது ஒரு காலகட்டத்தின் ஆய்வுகளினதும் கடமைகளினதும் மீதான உடன்பாட்டினை அடித்தளமாக கொண்டுள்ளது.

வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதானால், இருபதாம் நூற்றாண்டின் அரசியல் அனுபவங்கள் மீது NPA எந்த நிலைப்பாடையும் எடுக்கவில்லை. வரலாற்று தவிர்ப்புவாதத்தை அது பின்பற்றுகிறது. கடந்தகாலத்தைப் புறிக் கூறுவதற்கு NPA யிடம் எதுவுமில்லை. ஆனால் உலக வரலாற்றின் மிகவும் கொந்தளிப்பான காலகட்டத்தின் படிப்பினைகளின் வழியே வேலைசெய்யாமல் எந்தப் பிரச்சினையிலும் புரட்சிகரக் கொள்கையை அது எங்ஙனம் அபிவிருத்தி செய்ய முடியும்? என்று ஒருவர் கண்டிப்பாய் கேட்க வேண்டியது அவசியம். ரஷ்யப் புரட்சி, சோவியத் ஒன்றியத்தின் இருப்பு, சமூக ஜனநாயகத்தின் மற்றும் ஸ்ராலினிசத்தின் காட்டிக் கொடுப்புகள், பாசிசத்தின் எழுச்சி, யூதப் படுகொலை, ஏகாதிபத்திய உலகப் போர்கள், இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு இயக்கங்களின் எழுச்சி மற்றும் வீழ்ச்சி, மற்றும் தொழிற்சங்கங்களின் மற்றும் தாராளவாத சீர்திருத்தவாதத்தின் நிலைகுலைவு ஆகியவற்றை இது கடந்து செல்ல விரும்புகிறது. இவை எல்லாம் எப்படி மறக்கப்பட முடியும்? கிறிவினும் அவரது கருத்தொத்த சகாக்களும் அரசியல் நிகழ்வுகளுக்கு ஒட்டுமொத்தமான பதிவுவாத முறையில், அவ்வப்போதைக் கான அடிப்படையில் பதிலிறுப்பு செய்கின்றனர். அவர்களது சமூக நிலையில் தன் வேரைக் கொண்டிருக்கும் இத்தகையதொரு வழிமுறை மிகவும் சந்தர்ப்பவாத, குறுகிய பார்வை கொண்ட மற்றும் பிற்போக்குவாத அரசியலைத் தவிர வேறொன்றையும் உருவாக்க முடியாது.

குட்டி முதலாளித்துவ “இடது” அமைப்புகள் - அல்லது இன்னும் துல்லியமாகச் சொல்வதானால் போலி-இடது அமைப்புகள் - பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்ற சமூக நலன்களுக்கும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் சமூக நலன்களுக்கும் இடையிலான முரண்பாடுகள் முன்னெப்போதையும் விட மிக வெளிப்படையானதாக இருக்கிறது. சோசல காங்கிரசின் தீர்மானம் கூறுவதைப் போல, இந்த அமைப்புகள் எல்லாம் முதலாளித்துவ அரசியலுக்குள் அமைந்திருக்கும் போக்குகளாகச் செயல்படுகின்றன. மேலும், போக்குகள் மற்றும் கட்சிகளின் அரசியல் அடையாளத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அவற்றின் சர்வதேச நோக்குநிலை மற்றும் அணிதிரளலில் தான் தம் மிக அத்தியாவசியமான வெளிப்பாட்டைக் காண்கிறது. அமெரிக்காவில் இருக்கும் ISO, பிரிட்டனில் இருக்கும் SWP மற்றும் பிரான்சில் இருக்கும் NPA போன்றவை மட்டத்திற்கு, ஏகாதிபத்தியத்திற்கான வக்காலத்துவாதிகளாகவும் அதன் சதிக் கூட்டாளிகளாகவும் செயல்படுகின்றன. லிபியாவிலும் சிரியாவிலும் அமெரிக்கா, பிரிட்டன் மற்றும் பிரான்ஸ் மேற்கொள்கின்ற நவ காலனித்துவ நடவடிக்கைகளை ஊக்கமுடன் ஆதரிக்கின்ற இந்த அமைப்புகளின் தத்துவாசிரியர்கள் எல்லாம் இப்போது “எடுத்த தெற்கெல்லாம் ஏகாதிபத்திய-எதிர்ப்பு காட்டுவதை” கண்டிக்கின்ற மட்டத்திற்கு சென்று விட்டனர். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதானால், பெரும் சக்திகளின் இராணுவ நடவடிக்கை நியாயமானதாகவும் தங்களின் ஆதரவுக்கு தகுதியானவையாகவும் இருக்க முடியும் என்பதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு அவர்கள் விரும்புகின்றனர்.

இந்த போலி-இடது அமைப்புகள் எல்லாம் ஏகாதிபத்திய பிற்போக்குத்தனத்தின் பகிரங்கமான கருவிகளாக உருமாறியதென்பது வரலாற்றுரீதியாக நெடுங்காலம் நிகழ்ந்த சமூக, அரசியல் மற்றும் தத்துவவார்த்த நிகழ்வுக்கின் விளைபொருளாகும்.

நான்காம் அகிலத்தின் ஸ்தாபக காங்கிரஸ் 1938 செப்டம்பரில் நடந்தது. அதன்முந்தைய ஐந்து ஆண்டுகள், ஸ்ராலினிச மற்றும் சமூக ஜனநாயகக் கட்சிகளின் காட்டிக் கொடுப்புகளால் தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு நேர்ந்த பேரழிவான தோல்விகளின் ஒரு தொடர்ச்சியைக் கண்டிருந்தன. 1933 இல் நாஜிக்களின் வெற்றியானது ஐரோப்பாவின் அரசியலரீதியாய் மிகக் அனுபவம் பெற்றதும் மிகப் பெரியதுமான தொழிலாள இயக்கத்தினை நகக்குவதில் விளைந்திருந்தது. ஜேர்மனியின் தோல்விக்குப் பின்னர், பிரான்சிலும் ஸ்பெயினிலும் உருவாக்கப்பட்டிருந்த “மக்கள் முன்னணிகள்” - அதாவது ஸ்ராலினிச்டுகளுக்கும் தாராளவாத முதலாளித்துவக் கட்சிகளுக்கும்

இடையிலான கூட்டணிகள் - தொழிலாள வர்க்கத்தை முதலாளித்துவ வர்க்கத்துடன் கட்டிப்போட்டு, அதன் அரசியல் இயக்கமின்மையை உறுதிசெய்து, தோல்விகளுக்குப் பாதை அமைத்துக் கொடுத்தது. சோவியத் ஒன்றியத்தில், ஸ்ராலினிசப் பயங்கரங்கள் ஏறக்குறைய ஒட்டுமொத்த மார்க்சிச காரியாளர்களையும் அத்துடன் அக்டோபர் புரட்சிக்குத் தலைமை கொடுத்து சோவியத் ஒன்றியத்தின் உயிர்வாழ்வையும் பாதுகாத்த சோசலிச புத்திஜீவிகளையும் உடலியல்ரீதியாக அழித்தொழிப்பதில் முடிந்திருந்தது. இந்த நிகழ்வுகள் ஐரோப்பாவிலும் மற்றும்

**குட்டி முதலாளித்துவ
“இடது” அமைப்புகள் -
அல்லது இன்னும்
துல்லியமாகச் சொல்வதானால்
போலி இடது அமைப்புகள்
- பிரதிநிதித்துவம்
செய்கின்ற சமூக
நலன்களுக்கும் தொழிலாள
வர்க்கத்தின் சமூக
நலன்களுக்கும் இடையிலான
முரண்பாடுகள்
முன்னெப்போதையும் விட
மிக வெளிப்படையானதாக
இருக்கிறது. சோசல
காங்கிரசின் தீர்மானம்
கூறுவதைப் போல, இந்த
அமைப்புகள் எல்லாம்
முதலாளித்துவ
அரசியலுக்குள்
அமைந்திருக்கும்
போக்குகளாகச்
செயல்படுகின்றன.**

அமெரிக்காவிலும் புத்திஜீவித் தட்டினை நோக்குநிலை விலகச் செய்து, விரக்தியுறச் செய்திருந்தது. தொழிலாள வர்க்கம் சந்தித்த அரசியல் தோல்விகளைக் கண்ணுற்ற நிலையில், இடது புத்திஜீவித் தட்டானது சோசலிசப் புரட்சியை சாத்தியமாக்குவதற்கான ஆதாரவளங்கள் குறித்தும், இன்னும் சாத்தியத்தை பற்றியும் கூட மேலும் மேலும் அதிக சந்தேகமுற்றதானது.

1939 ஆகஸ்ட்-செப்டம்பரில் ஸ்ராலினி-ஹிட்லர் இடையே ஆக்கிரமிப்பு தவிர்ப்பு ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது மற்றும் இரண்டாம் உலகப் போர் வெடித்தது

ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்து, குட்டி முதலாளித்துவ புத்திஜீவிகளின் ஐயுறுவாதம் நான்காம் அகிலத்தின் அமெரிக்க பிரிவான சோசலிச தொழிலாளர் கட்சிக் குள்ளாக பிரதிபலித்தது. சோவியத் ஒன்றியத்தை ஒரு ஊனமுற்ற தொழிலாளர் அரசாக கட்சி வரையறை செய்ததை எதிர்க்கின்ற ஒரு சிறுபான்மை கன்னையை SWP இன் மூன்று முன்னணி நபர்களான மக்ஸ் சட்மன், ஜேம்ஸ் பேர்ன்ஹாம் மற்றும் மாட்டின் ஆபென் உருவாக்கினர். இந்த சிறுபான்மைக் குழுவின் கருத்துகள் பெருமளவில் இத்தாலிய ஆசிரியரான புருனோ ரிச்சியின் கருத்துகளால் செல்வாக்கு செலுத்தப்பட்டதாக இருந்தன. “அதிகாரத்துவ கூட்டுவாத”த்தின் ஒரு புதிய அமைப்புமுறை - அதாவது அரசின் உடைமைகள் மீது அதிகாரத்துவம் கட்டுப்பாட்டையும் நிர்வாகத்தையும் கொண்டிருப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு புதிய வர்க்க சமூகத்தின் வகை - உருவாகியிருப்பதாக அவர் வாதிட்டார். உலகின் அதிகாரத்துவமயமாக்கம் என்ற புத்தகத்தில் ரிச்சி பின்வருமாறு எழுதினார்:

சோவியத் ஒன்றியத்தில், நமது கண்ணோட்டத்தில், அதிகாரத்துவவாதிகள் தான் உரிமையாளர்களாக இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் தான் அதிகாரத்தைக் கையில் கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலாளித்துவ வர்க்கத்திடம் இயல்பாக இருந்ததைப் போலவே இவர்கள் தான் பொருளாதாரத்தை நிர்வாகம் செய்கின்றனர். எல்லா சுரண்டும் வர்க்கங்களையும் போலவே இவர்கள் தான் இலாபங்களை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள், ஊதியங்கள் மற்றும் விலைகளை நிர்ணயிக்கிறார்கள். திரும்பவும் சொல்கிறேன் - எல்லாமே அதிகாரத்துவவாதிகள் தான் செய்கின்றனர். சமூகத்தை ஆளுவதில் தொழிலாளர்கள் எதிலும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. இது போதாதென்று, உபரி மதிப்பிலும் அவர்களுக்குப் பங்கு கிடையாது. உண்மை என்னவென்றால் கூட்டு உடைமையானது பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கரங்களில் இல்லை. மாறாக ஒரு புதிய வர்க்கத்தின் கரங்களில் இருக்கிறது. இந்தப் புதிய வர்க்கம் சோவியத் ஒன்றியத்தில் ஏற்கனவே ஸ்தாபகமான உண்மையாக இருக்கையில், சர்வாதிபத்திய அரசுகளில் இந்த வர்க்கம் இன்னும் உருவாக்க நிகழ்ச்சிப்போக்கில் இருக்கிறது. ஜேஸ்

SWPக்குள்ளான கன்னைப் பேராட்டத்தின் ஆரம்பத்தில், ட்ரொட்ஸ்கி, அக்டோபர் புரட்சியும் சோவியத் ஒன்றியத்தின் ஸ்தாபகமும் ஒரு தொழிலாளர் அரசைத் தோற்றுவிக்கவில்லை - அதாவது தோன்றியிருந்த ஒன்று துரிதமாக ஊனமுற்றிருந்தது - மாறாக மார்க்சிஸ்டுகள் எதிர்பார்த்திராத வர்க்க ஆட்சியின் ஒரு புதிய வடிவத்தையே தோற்றுவித்தது - என்ற

நிலைப்பாட்டில் இருந்து எழுந்த அரசியல் மற்றும் வரலாற்றுப் பிரச்சினைகளை அடையாளம் கண்டார். ட்ரொட்ஸ்கி இந்த வாதத்தினை முன்பே பல தடவை கேட்டிருந்தார். அரசு முதலாளித்துவம் உண்மையில் பொருளாதாரத் தத்துவத்தை தனக்கு அடித்தளமாகக் கொள்வதில்லை. ரஷ்யப் புரட்சிக்கு வெகு காலம் முன்னதாகவே, “அரசு முதலாளித்துவம்” (“state capitalist”) கருத்தாக்கங்களின் எதிர்பார்ப்புகள் மார்க்சிச-விரோத குட்டி-முதலாளித்துவ அரசியலின் பல்வேறு வடிவங்களில் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இதில் “அரசு” என்ற பதமோ அல்லது “முதலாளித்துவம்” என்ற பதமோ இரண்டுமே ஒரு மார்க்சிச அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தப்படவில்லை. அராஜகவாதத்தின் (Anarchists) அரசியல் அகராதியில் “அரசு முதலாளித்துவம்” என்பது பொதுவான ஒரு பண்புப்பெயராக பயன்படுத்தப்படுகிறது. அரசு அதிகாரத்தை பயன்படுத்துவது என்பதே - இதில் பலவந்தம் ஓரளவுக்கு இருக்கும் - “முதலாளித்துவம்” என்பதாக கண்டிக்கப்படுகிறது, அரசின் வர்க்க குணம் கருத்தில் கொள்ளப்படுவதில்லை. இந்த பிரயோகத்தில் முதலாளித்துவம் என்பது வெறுமனே ஆதிக்கத்தையும் பலவந்தத்தையும் மட்டுமே குறிப்பதாக இருக்கிறது. 1917 அக்டோபரில் ஸ்தாலின்க்கப்பட்ட ஆட்சி “அரசு முதலாளித்துவ” ஆட்சி என்பதான கூற்று அராஜகவாதிகளால் போல்ஷிவிக்குகள் அதிகாரத்தைக் கையிலெடுத்த உடனேயே எழுப்பப்பட்டு விட்டது. அரசின் எந்த வடிவமாக இருந்தாலும் மேலாதிக்கம் இருக்கும், அத்துடன் அந்த அரசின் சமூகப் பொருளாதார குணம்சத்தைப் பற்றி இவர்கள் கவலை கொள்ளவில்லை, எனவே இத்தகைய பகுப்பாய்வுக்கு நம்பகமான எந்தவொரு வழியிலும் ஆதாரமளிக்காமல் அரசின் குணம்சத்திற்கு “முதலாளித்துவம்” என்கிற அடைமொழியை இவர்கள் சேர்த்துக் கொண்டனர்.

இவ்வாறாக சோவியத் ஒன்றியம் “அரசு முதலாளித்துவ” வகையானது அல்லது சுரண்டல் சமூகத்தின் பிறிதொரு வடிவம் என்ற குற்றச்சாட்டு ட்ரொட்ஸ்கிக்கு பரிச்சயமில்லாத விடயமல்ல. சோவியத் பொருளாதாரத்திற்கான ஒரு விளக்கமாக, அதை அத்தனை தீவிரமாக எடுத்துக் கொள்வதற்கு அவர் விரும்பவில்லை. அரசு முதலாளித்துவ “தத்துவ”த்தில் மார்க்சிச அரசியல் பொருளாதாரத்தின் நிர்ணயவகைகள் கைவிடப்பட்டு விஞ்ஞானபூர்வமற்ற விவரிப்பு வார்த்தைப் பிரயோகத்தைக் கெட்டு இடம்பெயர்க்கப்பட்டன. இத்தத்துவத்தில் பொருளாதார அவசியமென்னும் கூறு இடம்பெயர்க்கப்பட்டு முற்றிலுமாய் அரசியல் அகநிலைவாதத்தின் அதீத வடிவத்தைக் கொண்டு நிரப்பப்பட்டிருந்தது. ஆனால் ரிச்சி

மற்றும் பேர்ணஹாமின் வாதங்களில் வெளிப்பட்ட மார்க்சிச வரலாற்று முன்னோக்கின் மீதான அடிப்படையான திருத்தலை ட்ரொட்ஸ்கி தீவிரமாய் கருத்திலெடுத்துக் கொண்டார். தொழிலாள வர்க்கத்தின் புரட்சிகரப் பாத்திரத்தின் மீதான மார்க்சிச மதிப்பீட்டை மறுப்பது தான் ரிச்சி மற்றும் பேர்ணஹாம் நிலைப்பாடுகளின் இருதயத்தானத்தில் இருந்தது. ட்ரொட்ஸ்கி எழுதினார்:

போலி-மார்க்சிசத்தின் பிரமை விலகிய மற்றும் மிரட்சியற்ற பிரதிநிதிகளின் வேறுபட்ட வகைப்பட்ட அனைவருமே, தலைமையின் திவால்நிலை என்பது பாட்டாளி வர்க்கம் அதன் புரட்சிகரப் பயணத்தை பூர்த்தி செய்யும் திறனற்று இருப்பதையே “பிரதிபலிக்கிறது” என்ற அனுமானத்தில் இருந்தே முன்செல்கின்றனர். நமது எதிரிகள் அனைவருமே இந்த சிந்தனையை தெளிவுற வெளிப்படுத்துவதில்லை, மாறாக அவர்கள் அனைவருமே - அதி இடதுகள், மையவாதிகள், அராஜகவாதிகள், அத்துடன் ஸ்தாலினிஸ்டுகள் மற்றும் சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டாம் - தோல்விகளுக்கான பொறுப்பினை தம்மீடம் இருந்து பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தோள்களுக்குக் கடத்துகிறார்கள். துல்லியமாக எந்த நிலைமைகளின் கீழ் பாட்டாளி வர்க்கத்தால் சோசலிச புரட்சியை சாதிக்க இயலும் என்பதை இவர்களில் எவருமே சுட்டிக்காட்டுவதில்லை.

தோல்விகளின் காரணம் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் சமூகப் பண்புகளிலேயே தான் வேரூறியிருக்கின்றது என்பதை உண்மை என்று நாம் ஏற்றுக் கொள்கின்ற பட்சத்தில், நவீன சமூகத்தின் நிலை நம்பிக்கையற்றதாக இருக்கும் என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும்.[7]

அக்டோபர் புரட்சியுடனான அத்தனை தொடர்புகளையும் முறித்துக் கொண்ட நிலையில் நடுத்தர-வர்க்கத்தின் பரந்த புத்திஜீவி அடுக்குகளுக்குள்ளாக வலுப்பெற்றுக் கொண்டிருந்த சமூக மனோநிலைகளை ட்ரொட்ஸ்கி அடையாளங்கண்டார். 1939-40 இல் பேர்ணஹாமும் சட்மனும் வெளிப்பாடு தந்த அவநம்பிக்கையானது, -இடது குட்டி முதலாளித்துவ புத்திஜீவி அடுக்கு மார்க்சிசத்துக்குள்ளான ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் போக்குடன் (அதாவது ட்ரொட்ஸ்கிசத்துடன்) மட்டுமல்லாது மாறாக சோசலிசப் புரட்சியின் ஒட்டுமொத்த முன்னோக்குடன் மற்றும் இன்னும் சமூக முன்னேற்றத்தின் சாத்தியத்துடனும் கூட முறித்துக் கொள்வது- என்ற ஒரு விரிந்து பரந்த சமூக நிகழ் போக்கினை முன்கணித்தது.

குட்டி முதலாளித்துவ விரக்தியின் இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய

பிரகடனங்கள் அனைத்திலும் மிகவும் நன்கறிந்த படைப்பு என்றால் அது சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல் பிரான்பேர்ட் பள்ளியின் தத்துவாசிரியர்களான மாக்ஸ் ஹோர்கெய்மர் மற்றும் தியோடர் அடோர்னோவின் அறிவொளிபின் இயங்கியல் என்கின்ற படைப்புத்தான். அறிவொளி, பகுத்தறிவு, மற்றும் தொழில்நுட்பத்தின் தீய பின் விளைவுகளாகக் கூறப்பட்டவை ஆகியவை மீது இந்த ஆசிரியர்கள் தொடுத்த தாக்குதல் இடது புத்திஜீவிகளின் ஒரு ஒட்டுமொத்த தலைமுறையின் மீதும் பெரும் வீச்சடனான செல்வாக்கை செலுத்த இயலுவதாக இருந்தது. ஆனால் அவர்களது படைப்பின் தாக்கம் என்பது அதன் அசல் தனித்துவத்தில் இருந்து எழுந்ததல்ல. சொல்லப் போனால் அவர்கள் எழுதியதில் கொஞ்சம் தான் குறிப்பான தனித்துவமானதாக இருந்தது. பதிலாக, அறிவொளியின் இயங்கியல் குட்டி-முதலாளித்துவ புத்திஜீவித் தட்டின் பரந்த அடுக்குகளிடையே வியாபகம் பெற்றிருந்த மனோநிலைகளுக்கு வார்த்தைவடிவம் கொடுத்திருந்தது.

அறிவொளியின் இயங்கியல் தோற்றமளித்த ஏறக்குறைய அதேநேரத்தில் தான், SWPஇன் முன்னாள் உறுப்பினரும், தொழிலாளர்கள் கட்சிக்குள் சட்மனைப் பின்பற்றி சென்றவருமான டுவைட் மெக்டொனால்ட், “மனிதன் தான் வேர்” (The Root is Man) என்று தலைப்பிட்டு ஒரு கட்டுரை எழுதினார். போருக்குப் பிந்தைய புத்திஜீவிகளிடையே மிகவும் பரவலாகி விடக் கூடிய சடவாத-விரோத மற்றும் மார்க்சிச-விரோத கருத்தாக்கங்களை எந்த மட்டத்திற்கு மெக்டொனால்டின் வாதங்கள் முன்னெதிர்பார்த்தன என்பதைக் காண அதிர்ச்சியாக இருக்கிறது.

முதலாவதாக, விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பம் குறித்த குட்டி-முதலாளித்துவ புத்திஜீவியின் அச்சத்தை மெக்டொனால்ட் சற்று பகிரங்கமாகவே வெளிப்படுத்தினார். விஞ்ஞானத்தின் முற்போக்கான செயல்பாடு மீது நம்பிக்கை வைப்பதும் சமூகத்தின் ஆன்ம நிலைக்கு எதிராக அதன் சடவாத நிலை மீது அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பதும் தான் சோசலிஸ்டுகள் செய்கின்ற மரணப் பிழை என்று அவர் வாதிட்டார். சோசலிஸ்டுகள் புரிந்து கொண்டிருக்கின்ற வகையில் அதனை “இடது மற்றும் வலது” என்று தனித்தனி இரண்டாய் பிளந்து பார்ப்பது எல்லாம் காலாவதியான விடயம் என்று அவர் வலியுறுத்தினார். நவீன நிலைமைகளுக்கும் அதற்கும் தொடர்பு ஏதுமில்லை. மெக்டொனால்ட் அவர் “முற்போக்குவாதிகள்” என்றும் “அதிதீவிரவாதிகள்” என்றும் அழைத்தவர்களுக்கு இடையில் இருந்ததே உண்மையான பிளவு என்று எழுதினார்.

“முற்போக்குவாதிகள்” யாரென்றால் நிகழ்காலத்தை மேம்பட்ட எதிர்காலத்தை நோக்கிய பாதையிலான ஒரு அத்தியாயமாகக் காண்பவர்களுக்கு அற விழுமியங்களைக் காட்டிலும் வரலாற்று நிகழ் போக்கின் அடிப்படையில் சிந்தனை செய்பவர்களுக்கு உலகத்தின் பிரதான பிரச்சினை விஞ்ஞான அறிவு பற்றாக்குறை பாதியும் அவ்வாறு பெற்றிருக்கிற அறிவினை மானுட விவகாரங்களில் பயன்படுத்தத் தவறுவது பாதியுமே என்று நம்புபவர்களுக்கு எல்லாவற்றுக்கும் மேல், இயற்கை மீதான மனிதனின் நிபுணத்துவம் அதிகரிப்பது உள்ளபடியே நல்ல விடயம், அதை அணுகுண்டுகள் போன்று மோசமான முடிவுகளுக்குப் பயன்படுத்துவது வக்கிரம் என்று கருதுபவர்கள். கம்யூனிஸ்டுகளில் (“ஸ்தாலினிஸ்டுகள்”) தொடங்கி நமது புதிய ஒப்பந்தக் கட்சியினர்- New Dealers-, பிரிட்டிஷ் தொழிற் கட்சியினர், மற்றும் ஐரோப்பிய சோசலிஸ்டுகள் வழியாக, ட்ரொட்ஸ்கிஸ்டுகள் போன்ற சிறு புரட்சிகரக் குழுக்கள் வரையிலும் இன்னும் இடது என்று அழைக்கப்பட்டு வருவதன் பெரும் பகுதியை ஓரளவுக்கு இந்த வரையறை உட்கொணர்ந்து விடுகிறது என்று நினைக்கிறேன்.

“தீவிரமயமானவர்கள்” இன்னும் சொற்பமான எண்ணிக்கையில் இருப்பவர்கள் - அநேகமாய் அராஜகவாதிகள், மனச்சாட்சியுடன் ஆட்சேபிப்பவர்கள் மற்றும் என்னைப் போன்ற ஒருகாலி மார்க்சிஸ்டுகள் - இவர்கள் முற்போக்கு என்ற கருத்தை நிராகரிப்பவர்கள்- விடயங்களை அவற்றின் இப்போதைய அர்த்தம் மற்றும் விளைவினைக் கொண்டு தீர்மானிப்பவர்களுக்கு மானுட விவகாரங்களில் நம்மை வழிநடத்துவதற்கான விஞ்ஞானத்தின் திறன் மிகைமதிப்பீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுபவர்களுக்கு எனவே அரசியலின் அறநெறி அம்சத்தின் மீது வலியுறுத்துவதன் மூலமாக இந்தச் சமநிலையை சீர்செய்ய விழைபவர்கள். அவர்கள், அல்லது நாங்கள், இயற்கையின் மீதான மனிதனின் நிபுணத்துவத்தின் வளர்ச்சி என்பது மனிதனின் வாழ்வில் இன்று வரை அது ஏற்படுத்தியிருக்கக் கூடிய உண்மையான விளைவுகளின் அடிப்படையில் நல்லது அல்லது கெட்டது என்று தீர்மானிக்கப்படுவதற்கான ஒரு வெளிப்படையான பிரச்சினை என்று கருதுவதோடு, தொழில்நுட்பத்திற்கு ஏற்ப மனிதனைச் சரிசெய்து கொள்வதைக் காட்டிலும் தொழில்நுட்பத்தை மனிதனுக்கு ஏற்றவாறு சீர் செய்து கொள்வதை - அதனால் தொழில் நுட்பரீதியான முன்னேற்றத்தில் கொஞ்சம் பின்தங்க நேரினும் கூட - ஆதரிக்கிறார்கள். பலசமயங்களில் குற்றம்சாட்டப்படுவதைப் போல உண்மையில் நாம் விஞ்ஞான வழிமுறையை

“நிராகரிப்பதில்லை”, மாறாக அது உருப்படியான பலன் தரக் கூடிய எல்லை என்பது இப்போது கற்பனை செய்து கொள்ளப்பட்டிருப்பதை விடவும் குறுகலானது என்று கருதுபவர்கள். முன்னாளில் இடதுகளின் இலக்காக இருந்த மானுட விடுதலைக்காகப் போராடுவதற்கு நிற்கத்தக்க உறுதியான களம் வரலாற்றின் களம் அல்ல மாறாக மார்க்ஸ், சோசலிஸ்டுகள் இடையே நாகரிகமல்ல என்பதாக ஆக்கிவிட்டிருக்கக் கூடிய வரலாறு அல்லாத விழுமியங்களின் (சத்தியம், நீதி, அன்பு, இன்ன பிற) களமே என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். [8]

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய குட்டி முதலாளித்துவ தீவிரவாதத்தின் தொழிலாள வர்க்க விரோதப் பாதையை முன்கணித்த மெக்டொனால்ட் புத்தகத்தின் இன்னொரு பகுதி “பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியெனும் கானல்நீர்” என்று தலைப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு மேம்பட்ட சமுதாயத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு மார்க்ஸ் திரும்பியது தொழிலாள வர்க்கத்தை நோக்கியே. அவரைப் பின்பற்றுபவர்களும் இன்னமும் அதேதிசையில் தான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ஏறக்குறைய எந்தவொரு மார்க்சிச வெளியீடுகளிலும் வருகின்ற தொழிலாளர்கள் பற்றிய செய்திகளை பற்றிய பார்வை எடுத்துக் காட்டும். சமூகத்தின் அதிகமாய் சகிக்கத்தக்க வழிகளிலான எந்தவொரு மறு உருவாக்கத்திலும் தொழிலாள வர்க்கம் நிச்சயமாக ஒரு அம்சமாக இருக்கும் என்கின்ற போதிலும் கூட, மார்க்ஸ் அது என்ன அம்சம் என்று கருதினாரோ அந்த அம்சமாக அது இப்போது இல்லை. ஒருபோதும் இருந்ததில்லை என்று சொல்வதற்கும் கூட சாத்தியமிருக்கிறது, என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்வதற்கான நேரமிது என்றே நான் நினைக்கிறேன். இதற்கான ஆதாரம் பரிச்சயமானது தான், அநேக மார்க்சிஸ்டுகள் ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு விடயத்தையுமே விரிவாக ஒப்புக் கொள்வர். ஆயினும் அதில் இருந்து தேற்றம் செய்யத்தக்க தர்க்கரீதியான ஆனால் மனதிற்கினிமை தராத முடிவுகளை வரைவதில் இருந்து அவர்கள் பின்வாங்கிக் கொள்கின்றனர், அது புரிந்து கொள்ளக் கூடியது தான்:

பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி ஒரு போதும் நடந்திருக்கவில்லை என்பதே அது பற்றிய மிக வெளிப்பட்டதான உண்மை ஆகும். பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி என்பது 1900 இல் அது இருந்ததைக் காட்டிலும் இன்று வரலாற்றுச் சாத்தியம் இன்னும் குறைந்ததாக இருக்கிறது. இவ்வாறு மெக்டொனால்ட் எழுதுகின்றார். [9]

முற்போக்கு என்பதை நிராகரிப்பதும் தொழிலாள வர்க்கம் நவீன முதலாளித்துவ சமுதாயத்திலான மைய புரட்சிகர சக்தியாக இருப்பதை மறுதலிப்பதும் அடுத்து வந்த தசாப்தங்களில் குட்டி முதலாளித்துவ இடது அரசியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடு மற்றும் கருப்பொருளாய் ஆனது. மார்க்சியூஸ், துனாயேவ்ஸ்கயா மற்றும் எண்ணற்ற சமகால அராஜகவாத, பின் அராஜகவாத, மற்றும் பின் கட்டமைப்பியப் போக்குகளது எழுத்துகளில் இவை அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டதையும் திரும்பத் திரும்பக் கூறப்படுவதையும் காண்கிறோம்.

மெக்டொனால்ட், ஒரு புத்திஜீவியாக அல்லது தத்துவாரீயராக, முக்கியமான சிந்தனையாளர் அல்ல. உண்மையில் ட்ரொட்ஸ்கி ஒரு முறை, மெக்டொனால்டுக்கு முட்டாள்தனத்தைப் பராமரிக்கும் உரிமை இருக்கிறது, ஆனால் அவர் அம்முன்னுரிமையை துஷ்பிரயோகம் செய்ய வேண்டாம் என்று குறிப்பிட்டார். ஆயினும் மெக்டொனால்ட் புத்திஜீவியா என்பது இங்கு பிரச்சினை அல்ல. ஆனால் எந்த அளவுக்கு அவர் முன்னெடுத்த நிலைப்பாடுகள் இன்னும் மிகத் தேர்ந்த புத்திஜீவிகளது எழுத்துகளில் எதிரொலிக்கிறது என்பது தான். ஹோகெய்ம் மற்றும் அடோர்னோவின் கட்டுரைகள் இன்னும் மிகக் கூடுதலாய் சிந்தனையை தூண்டுபவையாய் இருக்கின்றன, அவர்களின் மெய்யியல் கல்வி மிக ஆழம் வாழ்ந்ததாக இருந்தது என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகமில்லை. ஆனாலும் அவர்களது அறிவொளியின் இயங்கியலில் முன்னெடுக்கப்பட்ட சிந்தனைகள் மெக்டொனால்டின் சிந்தனைகளுடன் ஒத்து ஒலிக்கின்றன. இதே காலகட்டத்தில் துனாயேவ்ஸ்கயா, சி.எஸ்.ஆர்.ஜேம்ஸ் மற்றும் கார்னிலியஸ் கன்டோரியாடிஸ் போன்ற “அரசு முதலாளித்துவ” தத்துவாரீயர்களிடம் இருந்து வந்த எழுத்துக்கள் தொடர்பாகவும் இதையே கூற முடியும். கார்னிலியஸ் ஸ்தாபகராய் இருந்த Socialisme ou Barbarie என்ற பிரெஞ்சு இதழ் பின் நவீனத்துவ சிந்தனையின் அபிவிருத்தியில் கணிசமான செல்வாக்கினைச் செலுத்துவதாக இருந்தது.

பின்வந்த அரசியல் அபிவிருத்திகளின் வெளிச்சத்தில் அவர்களது எழுத்துகளை வாசிக்கும்போது எத்தனை குறுகிய பார்வை கொண்டதாகவும் மூடத்தனமாகவும் அவை இருந்தன என்பதைக் காண ஒருவருக்கு அதிர்ச்சியாகத் தோன்றும். சோவியத் ஒன்றியத்தைப் பற்றிய அவர்களது ஆய்வுகளில் ஸ்தாலினிச அதிகாரத்துவத்தை விடவும் மிகவும் சக்திவாய்ந்ததாக அவர்களுக்கு வேறு எதுவும் தோன்றவில்லை. அரசியல் புரட்சிக்கான ட்ரொட்ஸ்கிச வேலைத்திட்டம் மற்றும் முன்னோக்கினை நகைப்பிற்குரியதாகக் கூறி அவர்கள் நிராகரித்தனர். அவர்களுக்கு

சோவியத் அதிகாரத்துவமானது மார்க்சிசம் எதிர்பார்த்திராத ஒரு புதிய சக்தியாய்ந்த சமூக சக்தியைக் குறித்தது. கஸ்டோரியாடிஸ் இதைப்பற்றி பின்வருமாறு எழுதினார்:

“அதிகாரத்துவம் போரில் இருந்து பலவீனப்பட்டதாய் அல்லாமல் மாறாக கணிசமாய் வலுப்பெற்று வெளிவந்தது என்கிற, அது கிழக்கு ஐரோப்பா அனைத்திலும் தனது அதிகாரத்தை விரிவுபடுத்தியது என்கிற, அத்துடன் அனைத்து அம்சங்களிலும் ரஷ்ய ஆட்சியை ஒத்திருந்த ஆட்சிகள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் அரவணைப்பின் கீழ் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன என்ற உண்மையானது, ஒருவரை, அதிகாரத்துவத்தை “ஒரு ஒட்டுண்ணி தட்டாக” காணாமல் மாறாக மோதிக்கமிக்க மற்றும் கரண்டல்குந்த வர்க்கமாக - தவிர்வும் இதன் நிரூபணம் பொருளாதார மற்றும் சமூகவியல் மட்டத்தில் ரஷ்ய ஆட்சி குறித்த ஒரு புதிய பகுப்பாய்வினால் அனுமதிக்கப்பட்டது - காண்பதற்கே தவிர்க்கவியலாமல் இட்டுச் சென்றது.[10]

தொழிலாள வர்க்கத்தை ஒரு புரட்சிகர சக்தியாக ஏற்காமல் நிராகரித்ததற்குத் துணையாக அதிகாரத்துவத்திற்கு ஒரு தனித்துவமான வரலாற்றுப் பாத்திரத்தை கொடுப்பதும் நடந்தது. தனது முத்திரைகளான ஆணவம் மற்றும் சிடுமுழுச்சித்தனத்துடன் கஸ்டோரியாடிஸ் எழுதினார்:

சக்தியத்திற்கான சான்று திருவெளிப்பாடு என வேதத்தில் கூறப்படுகின்றது - திருவெளிப்பாடு நிகழ்ந்திருக்கிறது என்பதற்கான சான்று வேதம் அவ்வாறு சொல்கிறது என்பது தான். இது தன்னைத் தானே உறுதி செய்து கொள்கின்ற ஒரு அமைப்புமுறை. உண்மையில் மார்க்சின் படைப்புகள் அதன் நோக்கத்திலும் சரி உணர்விலும் சரி பின்வரும் உறுதிப்பாட்டில் தான் நிற்கிறது: உலகை மாற்றும் புள்ளியில் இருக்கின்ற புரட்சிகர வர்க்கமாக பாட்டாளி வர்க்கம் இருக்கிறது, மற்றும் வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறது. அவ்வாறு அது இருக்காதபோது, அது உண்மையில் அவ்வாறே இல்லாதுள்ளது, மார்க்சின் எழுத்துக்கள் என்பது அவர்களின் புரட்சிகர உருமாற்றத்தின் முன்னோக்கில் இருந்து சமூகத்தையும் வரலாற்றையும் சிந்திக்க முனைகின்ற ஒரு (சிக்கலான, கடினமான மற்றும் பெரும் குழப்பமான) முயற்சியாக மறுபடியும் ஆகிறது. எல்லாவற்றையும் நாம் நமது சொந்த சூழ்நிலையில் இருந்து முதலில் இருந்து ஆரம்பிக்கவேண்டும், இதில் மார்க்ஸ் மற்றும் பாட்டாளி வர்க்க வரலாறும் நிச்சயமாக மூலபாகங்களாக இருப்பார்கள். [11]

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு குட்டி முதலாளித்துவ புத்திஜீவித் தட்டின் பல்தரப்பட்ட அடுக்குகளுக்குள் என்கிற

பெருமளவில் சுய-நனவுடனான சடவாத-விநோத, மார்க்சிச விநோத, ட்ரொட்ஸ்கிச விநோத, சோசலிச-விநோத மற்றும் தொழிலாள வர்க்க விநோதக் கண்ணோட்டம் அபிவிருத்தியடைவதைக் காண்கிறோம். குறிப்பாக அமெரிக்காவிலும் மேற்கு ஐரோப்பாவிலும் முதலாளித்துவ ஆட்சி மறுஸ்திரம் செய்யப்பட்டதாலும், அத்துடன் சோவியத் அதிகாரத்துவம் தனது நிலையை வலுப்படுத்திக் கொண்டு விட்ட நிலையிலும், குட்டி முதலாளித்துவத் தட்டானது போருக்குப் பிந்தைய ஒழுங்கில் தனது சொந்த நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்கு மிக உகந்த வகையில் தத்துவார்த்தக் கருத்துகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் அரசியல் வேலைத்திட்டத்தை விரிவாக்குவதற்கும் முனைந்தது. இந்த சமூக, அரசியல் மற்றும் புத்திஜீவித்தன நிகழ்முறை நான்காம் அகிலத்திற்குள்ளாகக் கண்ட வெளிப்பாடு தான் 1949க்கும் 1953க்கும் இடையில் பப்லோவாதம் கண்ட எழுச்சியாகும்.

“மினர்வா ஆந்தை அந்தியில் புறக்கிறது” என்றார் ஹேகல். வரலாற்று அபிவிருத்தியின் ஒரு முன்னேறிய கட்டத்தில் தான் நான்காம் அகிலத்திற்குள்ளாக திருந்தல்வாதத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளித்த சமூக சக்திகளை 1950கள் மற்றும் 1960களில் சாத்தியமானதைக் காட்டிலும் மிக மிகத் துல்லியமாக ஒருவரால் அடையாளம் காண முடிகிறது. அது ஏதோ சில குழம்பிய மனிதர்கள் தூதிரிஷ்டவசமாக எடுத்த அரசியல் பிழைகள் அல்ல. மாறாக, மரபுவழி ட்ரொட்ஸ்கிசத்தின், அதாவது புரட்சிகர மார்க்சிசத்தின் அரசியல் வெளிப்பாட்டின், மிக முக்கியமானவர்களை எதிர்ப்பாளர்களில் மிக முக்கியமானவர்களை மட்டும் குறிப்பிடுவதானால் மிஷேல் பப்லோ மற்றும் ஏர்னெஸ்ட் மண்டேலின் தத்துவார்த்த மற்றும் அரசியல் “பிழைகள்” இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் அபிவிருத்தியுற்ற சமூகப் பொருளாதார நிகழ்முறைகளின் வெளிப்பாடாக எழுந்ததாகும். பப்லோவாதம் என்று அறியப்பட்ட போக்கின் மூலமாக, குட்டி முதலாளித்துவமானது தனது சொந்த நலன்களின் பேரில் நான்காம் அகிலத்தின் கட்டுப்பாட்டைக் கைப்பற்றவும் அதன் பெருமையைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கும் முயற்சி செய்தது. கனன் “பகிரங்கக் கடிதம்” வெளியிட்டது, பப்லோவாத சர்வதேசச் செயலகத்துடன் முறித்துக் கொண்டது மற்றும் 1953 நவம்பரில் நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழு ஸ்தாபிக்கப்பட்டது ஆகியவை உலக ட்ரொட்ஸ்கிச இயக்கம் கலைக்கப்பட்டு விடாமல் தற்காத்துக் கொள்வதற்கு அத்தியாவசியமான ஒரு நடவடிக்கையாக இருந்தது.

1953 ஆம் ஆண்டின் நிகழ்வுகள் நான்காம் அகிலத்திற்குள்ளாக ஒரு 32 ஆண்டு கால உள்புத்தத்தைத் தொடங்கி வைத்தது. இதில் உலக அளவில் செயல்படுகின்ற

உண்மையான சமூக சக்திகளின் நலன்கள் சம்பந்தப்பட்டிருந்தன, அத்துடன் இந்தப் போராட்டமானது தொழிலாள வர்க்கத்தின் நலன்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு புரட்சிகரப் பாதையில் வலுவானது நின்றவர்களுக்கு சாதகமற்று நிலவிய புற நிலைமைகளின் கீழ் நிகழ்த்தப்பட்டது என்கிற உண்மையில் இருந்து ட்ரொட்ஸ்கிசப் பாதுகாவலர்கள் எதிர்கொண்ட தீவிரமான சிரமங்களைப் புரிந்து கொள்ளலாம். சம்பந்தப்பட்டிருந்த சர்வதேச சக்திகள் எவை என்பதை நினைவில் வைப்புகள்: சோவியத் ஒன்றியத்திலும் கிழக்கு ஐரோப்பாவிலும் அதிகாரத்தில் இருந்த ஸ்ராலினிச ஆட்சிகள், சீனாவின் மாவோவாத ஆட்சி, “மூன்றாம் உலகத்தின்” முதலாளித்துவ தேசிய இயக்கங்கள், மற்றும் முன்னேறிய முதலாளித்துவ நாடுகளில் சமூக ஜனநாயக, ஸ்ராலினிச மற்றும் தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவங்கள், அத்துடன் பல்கலைக்கழகங்களிலும் மற்றும் வேகமாக விரிவடைந்து செல்வதும் ஓரளவுக்கு சலுகைகள் கொண்டதுமாய் இருந்த உயர் ஊதிய உத்தியோகங்களிலும் இருந்த குட்டி முதலாளித்துவ அடுக்கு என்பவையே அவை.

அனைத்துலகக் குழுவிருள்ளாக மரபுவழி ட்ரொட்ஸ்கிச்டுகளின் கண்ணை ஒரு சிறு சிறுபான்மைக் குழுவாகக் குறைந்திருந்தது. நான்காம் அகிலத்தின் அநேகப் பிரிவுகள் பப்லோவாதிகளைப் பின்பற்றிச் சென்றது மட்டுமல்ல அவை தங்களை ஸ்ராலினிசம் மற்றும் இடது குட்டி முதலாளித்துவத் தீவிரவாதத்திற்குள்ளாகக் கரைத்துக் கொள்ளவும் செய்தன. அநேக குரோதமான அரசியல் சக்திகளால் செலுத்தப்பட்ட அழுத்தத்தை எதிர்த்து நின்றபோதிலும் நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழு தொடர்ந்து பெருமளவில் ஸ்திரமற்றே இருந்தது.

தனிமனித அடையாளம் மற்றும் வாழ்க்கைமுறையை மையமாகக் கொண்ட 1980கள், 1990கள், மற்றும் 2000களின் “போலி-இடது” அரசியல் என்று இன்று நாம் சரியாக வரையறை செய்பவை பலவும் 1950கள் மற்றும் 1960களில் பப்லோவாதம் மற்றும் குட்டி முதலாளித்துவ இடதுகளிலுள் இருந்தே எழுந்தன. இந்த சகாப்தமே .பிராய் மற்றும் உளவியல், குறிப்பாக மார்க்ஸ் அவற்றுக்குப் பொருள்விளக்கம் அளித்த வகையில், மார்க்ஸ் மற்றும் சடவாதத்திற்கான ஒரு மாற்றாகப் போற்றப்பட்ட ஒரு சகாப்தமாக இருந்தது. தொழிலாள வர்க்கத்தின் புரட்சிகர திறத்தினை மார்க்ஸ் அவரும் பிக்கையுடன் நிராகரித்ததானது, ஒரு சர்வவல்லமை படைத்த ஒடுக்குதல் சமூகமாக இருக்கின்ற ஒன்றுக்குள்ளாக தனிமனித விடுதலைக்கான அடிப்படையாக வர்க்கப் போராட்டத்திற்கான மாற்றுக்களைத் தேடுவதற்கு ஒப்புதலளித்தது, அல்லது கோரியது என்றே சொல்லலாம். குறிப்பாக பல்கலைக்கழகங்களில் உற்சாகமான

பல எடுபிடிகள் இவருக்கு கிடைத்தனர். அந்த சமயத்திலான புத்திஜீவித்தன மனோபக்குவத்தின் ஒரு நன்கறிந்த வெளிப்பாடாக 1968 இல் வெளிவந்த தியோடோர் ரோசாக்கின் ஒரு மாற்றுக் கலாச்சார உருவாக்கம் (The Making of a Counter-Culture) புத்தகத்தைக் கூறலாம். மார்க்சுக்கு எதிராக மார்க்சுஸ மற்றும் நோர்மான் பிறவுன் (Love's Body -காதலின் உடல் எழுதியவர்) முன்னேறிச் சென்றதை ஆரவாரம் பொங்க அவர் எழுதினார்:

மார்க்சுஸவும் பிறவுனும் விடுதலை குறித்து பேசும் தொனி தனித்துவமாய் மார்க்சிச வகையல்லாததாக இருக்கிறது. மார்க்சுஸவைப் பொறுத்தவரை இது ஒரு "உள, உணர்வு பகுத்தறிவை" சாதிப்பது. பிறவுனைப் பொறுத்தவரை இது "யதார்த்தத்தின் ஒரு மோக உணர்வை", ஒரு "டயனோசியன் ஈகோவை" (பகுத்தறிவான சக்திக்கு பதிலாக கற்பனைவாத சக்தியை முன்கொண்டுவரும் நான் என்ற முனைப்பு) உருவாக்குவது. அவர்கள் இந்த இலட்சியங்களை விளக்கிக் காட்ட முனைகின்றபோது, இருவருமே இதிகாசங்கள் மற்றும் கவிதை ஆகியவற்றின் வீரகாவியங்களை அறிமுகம் செய்ய உணர்ச்சிப் பிரவாகமாக தள்ளப்பட்டார்கள். ஆகவே அவர்கள் சமூக சித்தாந்த இலக்கியத்தில் இருந்தும் இன்னும் சமூக அறிவியல்களின் இலக்கியத்தில் இருந்தும் கூட அதிர்ச்சிகரமான ஒதுங்கலின் ஒரு தொனியை ஒலித்தார்கள்:

இதிகாசங்கள், மதம், கனவுகள், உள்ளறிவு தான். பிராய்ட் மானுட இயல்பு குறித்த தனது கருத்தாக்கத்தை கண்டுபிடிக்க தேடியலைந்த குழம்பிய குட்டையாக இருந்தன. ஆனால் இந்த கண்ணுக்குப் புலப்படாத விடயங்களுக்கு எல்லாம் மார்க்ஸுக்கு பொறுமை இல்லை. அவர் அதற்குப் பதிலாய், மனிதனுக்கு பொருளாதார குறுஞ்சிந்தனையுள்ள மனிதனாகவும் (homo economicus) வெறும் உழைப்பாளிகளாகவும் (homo faber) தவிர வேறு எந்தப் பாத்திரத்திலும் தோன்றுவதற்கு அதிக இடமிராத பிரித்தானிய நீலப் புத்தகங்களின் தொழிற் துறை புள்ளிவிவரங்களில் உடல் வருத்தி மணிக்கணக்காய் நேரத்தை செலவிட முடிவெடுத்திருந்தார்.

மார்க்ஸ், கோபம் படைத்த அறவாதியாகவும், ஆவேசம் கண்டு சாபமிடும் ரிஷியாகவும், புலமைத்துவத்திற்காக பிரயாசப்படும் மனிதராகவும் இருந்தார். நெருக்கடியின் அழுத்ததிற்கும் வெப்பத்திற்கும் மத்தியில் பொருளாதார சுயநலவாதியாக, சுரண்டப்பட்டவனாக, மகிழ்ச்சியற்றவனாக மனிதனை விபரிப்பதைத்தவிர வேறுவிதமாக சிந்திக்க

அவருக்கு வேறு எங்கு நேரம் இருந்தது? ஐ12ல

மானுடத்தின் வருங்காலத்திற்கான தீர்மானகரமான போராட்டங்கள் வர்க்கப் போராட்டக் களத்தில் நடத்தப்பட்டிருக்கவில்லை. மாறாக மனித உடலில் தான் நடத்தப்பட்டன என்பதை பிராய்ட் புரிந்து கொண்டிருந்தார் என்று ரோசாக் ஒரு இடத்தில் எழுதினார்.

1960கள் நடுத்தர வர்க்க இளைஞர்களின் கணிசமான தீவிரமயமாக்கத்தைக் கண்ணுற்றது. இந்த இளைஞர்களின் பெரும் பிரிவுகள் தம்மை சோசலிஸ்டுகள், இன்னும் மார்க்சிஸ்டுகளாகவும் கூட அடையாளம் கண்டனர். ஆனால் அவ்வாறு அவர்கள் குறிப்பிட்டது செவ்வியல் மார்க்சிசத்தில் (classical Marxism) அதற்குரிய உண்மையான அர்த்தத்தில் இருந்து மிக மாறுபட்டதாக இருந்தது. அவர்கள் தங்களை மார்க்சிஸ்டுகளாக நம்பினார்களா என்பது உண்மையில் தனியொரு விடயம். ஆனால் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருந்தோ இல்லையோ, செவ்வியல் மார்க்சிசத்துக்கான அவர்களது தத்துவார்த்த ஆட்சேபங்கள் எல்லாம் - இதனை அவர்கள் "கொச்சை" மார்க்சிசம் என்பதாகக் கூறப்பட்டதற்கான கண்டனங்களைக் கொண்டு மறைத்திருந்தனர் - வெறுமனே, மார்க்சிசம் ஜோர்மனியில் சமூக ஜனநாயகக் கட்சியின் வடிவத்தில் தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஒரு பரந்த அரசியல் இயக்கமாக ஆன 1990வரை செல்லும் மார்க்சிசத்தின் மீது சமத்தப்பட்ட அகநிலைக் கருத்துவாத விமர்சனங்களையே திருப்பிக் கூறின.

1968 ஆம் ஆண்டு, தீவிரமயப்பட்ட மாணவர் இயக்கத்திலான புத்திஜீவித்தன மற்றும் அரசியல் பரிணாமத்தில் ஒரு திருப்புமுனையைக் குறித்து நின்றது. வியட்நாமில் ஏகாதிபத்தியப் போரை எதிர்த்தும் மற்ற சமூகப் பிரச்சினைகள் தொடர்பாகவும் பாரிய எதிர்ப்புப்போராட்டங்கள் நிறைந்த ஆண்டாக இது இருந்தது. பிரான்சில் வெடித்த மாணவர் இயக்கம் இந்தப் போராட்டங்களின் ஒரு உயர்ந்த புள்ளியாக இருந்தது. ஒரு மாணவர் வேலைநிறுத்தம் பொலிசார் சோர்போன் பல்கலைக்கழகத்தினுள் (Sorbonne) ஊடுருவ இட்டுச் சென்ற நிகழ்வுடன் 1968 இன் மே-ஜூன் நிகழ்வுகள் தொடங்கின. இந்த இரத்தத்தோய்ந்த தாக்குதல் டு கோல் அரசாங்கத்திற்கு எதிரான போராட்டங்களுக்கு பிரெஞ்சுத் தொழிலாள வர்க்கம் பரந்தவொரு தலையீடு செய்வதற்குத் தூண்டியது. ஒரேநாளில் இரவில் இந்த மாணவர் போராட்டங்கள் ஒரு பரந்த தொழிலாள வர்க்க இயக்கத்தின் முன்பாக சிறிதாகிப் போனது. தொழிலாள வர்க்கத்தின் அந்தப் பரந்த இயக்கமானது வெறுமனே டு கோலை மட்டுமல்லாது பிரெஞ்சு முதலாளித்துவத்தையே தூக்கியெறியும் சாத்தியத்தை எழுப்பியது.

குட்டி முதலாளித்துவப் போராட்டங்கள் ஒரு பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியின் பீதியால் மூடிமறைக்கப்பட்டன. சிவப்புக் கொடிகள் பிரான்ஸ் முழுவதிலும் தொழிற்சாலைகளின் மீது ஏற்றப்பட்டிருந்தன. நாட்டின் பொருளாதாரமே ஸ்தம்பித்துப் போயிருந்தது. ருமேனியாவுக்கு விஜயம் செய்து விட்டுத் திரும்பிய டு கோல் தனது சொந்த ஆட்சி சிதறிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். ஜோர்மனியின் பாடல் நகரில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த தனது தளபதிகளுடன் விவாதிப்பதற்காக டு கோல் ஒரு அவசரப் பயணம் மேற்கொண்டார், பாரிசுக்கு அவர்களை அணிவகுக்கும்படி செய்ய முடியுமா என்று கேட்பதற்காக. தங்களது கட்டளைகளின் கீழ் இருக்கும் துருப்புகளின் விசுவாசம் குறித்து தாங்கள் உறுதி கூற முடியாது என்று அவரது ஜெனரல்கள் அவரிடம் கூறி விட்டனர். இவ்வாறாக விடயங்களைக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவருவதற்கான எல்லாமே தொழிற்சங்கக் கூட்டமைப்பை (CGT) தங்கள் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டிருந்த பிரெஞ்சு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மற்றும் ஸ்ராலினிஸ்டுகளைச் சார்ந்தே இருந்தது. பொது வேலைநிறுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதற்கான அவர்களது முதல் முயற்சி தோல்வியடைந்தது. CGT இன் தலைவரான சார்ல்ஸ் சேக்யு (Charles Séguéy) மிகப் பெரும் தொழிற்சாலையான ரெனோல்ட்டில் இருக்கும் தொழிலாளர்களின் முன்னே சென்றதும், அவருக்கு எதிரான கண்டனக் குரல்கள் எழுப்பப்பட்டன. இறுதியில், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மற்றும் CGT கூட்டாய் காட்டிக் கொடுத்ததன் ஊடாக பொது வேலைநிறுத்தம் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டு, முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. பிரெஞ்சு ஆளும் வர்க்கம் ஒரு புரட்சியில் இருந்து காப்பாற்றப்பட்டது.

தொழிலாள வர்க்கம் போராட்டத்தில் இறங்கியதும், அதன் தலையீடு குட்டி முதலாளித்துவ இயக்கத்தை ஒன்றுமில்லாது செய்ததில், அவ்வியக்கம் முக்கியத்துவமற்றுப் போய்விட்டது. ஒரேநாளில் தொழிலாள வர்க்கத்தின் புரட்சிகரத் திறன் எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. ஆயினும் அது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமையின் கீழ் தான் தொடர்ந்தும் இருந்தது. ஆனால் அந்த அனுபவம் பிரெஞ்சு புத்திஜீவிகளின் பரந்த பிரிவுகளின் மீது ஒரு மீளமுடியாத அதிர்ச்சியின் விளைவைக் கொண்டிருந்தது. அவர்கள் அச்சத்தினால் சுரண்டனர். அவர்கள் தங்களுக்குள் கேட்டுக் கொண்டனர், "அடக் கடவுளே, நாம் எதனுடன் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறோம்? இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாய் போராட்டமா, பரவாயில்லை. ஆனால் முதலாளித்துவத்தை தூக்கியெறியோம் என்பது? பாட்டாளி வர்க்கத்தின் சர்வாதிகாரம் என்பது? கடவுளே, பார்த்துக்கொள்ளட்டும்!" 1968 மே-ஜூனில் குட்டி முதலாளித்துவ புத்திஜீவித்தட்டிற்கு ஒரு பாதாளம் தென்பட்டு, அது

அதிர்ச்சியுற்றிருந்தது. புரட்சியின் குடான வெப்பத்தை முதுகில் உணர்ந்த இத்தட்டு வலது நோக்கிய ஒரு கூர்மையான நகர்வை மேற்கொண்டது.

மிகப் பிரதானமாக ஜோன்-பிரான்சுவா ரெவெல் மற்றும் பேர்னார்ட் ஹென்றி லெவி ஆகியோரால் பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்படுகின்ற “புதிய தத்துவாசிரியர்கள்” என்பதாய் அழைக்கப்படுபவர்கள் “மனித உரிமைகள்;” என்ற வேடமணிந்த பதாகையின் கீழ் கம்யூனிச விரோதத்தைத் தழுவிக்கொண்டனர். ஆனால் தத்துவாசிரியர்களின் இன்னொரு குழு - இவர்களில் சிலர் ஸ்ரானிசத்தாலோ அல்லது Socialisme ou Barbarie உடனான தொடர்பினாலோ தத்துவார்த்த பக்குவப்படுத்தப்பட்டிருந்தனர். மார்க்சிசன் மீதான தனது மறுதலிப்பை பின்நவீனத்துவத்தின் புத்திஜீவித்தன நிகிலிய (nihilistic formulations) (நிராகரிப்புவாதம் வாழ்வில் தவிர்க்கமுடியாத விடயம் என்னும் தத்துவம்) குத்திரமாகக் கலால் நியாயப்படுத்தினர்.

தங்களை இடதுகளாக அடையாளம் காட்டிக் கொண்ட போக்குகளும் கூட செவ்வியல் மார்க்சிசத்தை, அதிலும் குறிப்பாக, தொழிலாள வர்க்கத்தின் புரட்சிகரப் பாத்திரம் மீதான அதன் வலியுறுத்தலை மறுதலிப்பதில் உறுதியாக நின்றனர். சமகால “பின் கட்டமைப்பிய” அராஜகவாதத்தின் தத்துவாசிரியரான சால் நியூமேன் ஒப்புக் கொள்கிறார்: “1968 மேயில் இருந்து எழுந்த இந்தப் புதிய இடதானது ஒரு பின்-மார்க்சிச இடதாக இருந்தது அல்லது குறைந்தபட்சம் மார்க்சிச-லெனினிச தத்துவத்தின் முக்கியமான கோட்பாடுகளில் பலவற்றை, குறிப்பாக கட்சியின் மத்திய முக்கியத்துவம், இயக்கியல் மற்றும் வரலாற்று சடவாதத்தின் உண்மை மற்றும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் உலகளாவிய மற்றும் அடிப்படையான நிலை ஆகியவற்றை, கேள்விக்குட்படுத்துவதாக இருந்தது.” [13]

ரஷ்யப் புரட்சிக்கு பின்னர் நடந்த தொழிலாள வர்க்கத்தின் மிகப்பெரிய நீண்டதொரு இயக்கத்திற்கு மத்தியில் இவ்வாறு தொழிலாள வர்க்கத்தை நிராகரிப்பது அபிவிருத்தியுற்றதென்பது அதிர்ச்சியாகத் தான் இருக்கிறது. ஐரோப்பா, தென் அமெரிக்கா மற்றும் வட அமெரிக்கா முழுவதிலும் தொழிலாள வர்க்க போக்குணம் கோலோச்சியது. 1968க்கும் 1975க்கும் இடையிலான தொழிலாள வர்க்கத்தின் சக்திவாய்ந்த இயக்கமென்பது புரட்சிகரத் தலைமையெனும் முக்கியமான பிரச்சினையை முன்னெப்போதையும் விடவும் மிகக் கூர்மையாக முன்வைத்தது. ஆனால் சரியாக இந்தத் தருணத்தைத் தான், குட்டி முதலாளித்துவ இடது, மார்க்சிசத் தத்துவமும் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியின் முன்னோக்கும் தோல்வியுற்றதைப் பிரகடனப்படுத்த சரியான தருணமாகத் தெரிவு செய்து கொண்டது. பிரான்சின் நன்கறிந்த

இடது தத்துவாசிரியரான ஆண்ட்ரே கோர்ஸ் (Andre Gorz) “தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு விடைகொடு!” (Farewell to the Working Class!) என்ற ஆணவமான மற்றும் ஆத்திரமூட்டுகின்றதொரு தலைப்பில் ஒரு புத்தகம் எழுதினார். “பாட்டாளி வர்க்க மார்க்சிச தத்துவத்திற்கான அடிப்படையைத் தேடுவதற்கான எந்த முயற்சியும் நேர வீணடிப்பு தான்” என்று அவர் அறிவித்தார். [14]

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முன்னாள் உறுப்பினரான ஜோன்-பிரான்சுவா லியோதார்டின் நவீனத்துவ சகாப்தத்தின் வருகையை அறிவித்தார். “பாரிய கருத்தியலில் - அநவய யெசசயவளை ஆழமான அவநம்பிக்கை” என்று அதனை அவர் வரையறுத்தார். வரலாற்றை ஒரு விதியால் ஆளப்படுகின்ற ஒரு நிகழ்ச்சிப்போக்காக ஆய்வு செய்கின்ற அணுகுமுறையையே லியோதார்ட் “பாரிய கருத்தியல்” என்றார். மார்க்சம் ஏங்கல்சும் வரலாற்றை சடவாத கருத்தாக்கத்தை விவரிப்பதில் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டதே அடிப்படையான “பாரிய கருத்தியலாகும்”. இருபதாம் நூற்றாண்டில், அனைத்து “பாரிய கருத்தியல்”களிலும் மிக நீடித்திருந்தது ட்ரொட்ஸ்கி அவரது ரஷ்யப் புரட்சியின் வரலாறு என்ற புத்தகத்தில் எடுத்துக் காட்டியது போல், சாரிசம் தூக்கியெறியப்பட்டதானது சர்வதேச முதலாளித்துவத்தின் முரண்பாடுகளில் இருந்து வரலாற்றுரீதியாக அத்தியாவசியமான விளைபொருளாக வெளிவந்ததால் விளங்கப்படுத்தப்படுகின்றது. இந்த ஆய்வை நிராகரிப்பதற்கு வரலாறு தொடர்பான அனைத்து சடவாத கருத்தியலின் அனைத்து முக்கியமான கூறுகளையும் தூக்கிவீச வேண்டும். புத்திஜீவித்தன வரலாற்றில் அறிஞராகத் திகழும் ஒருவர் சமீபத்தில் குறிப்பிட்டார்: “நவீனத்துவத்தின் பின் நவீனத்துவ விமர்சனங்களின் இலக்காக மிக அநேக சமயங்களில் மிகத்தெளிவான இலக்காக - எப்போதுமே வெளிப்படையாக இருந்ததாக சொல்ல முடியா விட்டாலும் - மார்க்சிசமே இருந்திருப்பதாய் கூறலாம்.” [15]

இந்த புத்திஜீவித வரலாறு குறித்து, அதிலும் குறிப்பாக மார்க்சிசத்தின் புரட்சிகர வேலைத்திட்டத்தின் மெய்யியல் அடித்தளங்களை நாளுக்குநாள் வெளிப்பட மறுதலிப்பதன் மீது, செய்கின்ற ஒரு ஆய்வு நான்காம் அகிலம் கடந்து வந்திருக்கக் கூடிய அரசியல் அனுபவங்களைப் புரிந்து கொள்வதற்கு மிக முக்கியமானதாகும்.

சோசலிச தொழிலாளர் கட்சி ட்ரொட்ஸ்கிசத்தைக் காட்டிக் கொடுத்ததற்கு எதிரான போராட்டத்தில் தான் தொழிலாளர் கழகம் (தொழிலாளர் கழகம்) அபிவிருத்தியுற்றது. இந்த வரலாற்றை மீளாய்வு செய்கையில், இந்தப் போராட்டத்தின் மையத்தில் இருந்த தத்துவார்த்த மற்றும் அரசியல் பிரச்சினைகளை வலியுறுத்தவே நாம்

விழைகிறோம். ஆயினும் அது ஒரு சமூக வெற்றிடத்தில் அபிவிருத்தி கண்டதல்ல. இந்தப் போராட்டத்தின் சமூகவியல் பகுதி ஒன்று இருந்தது. கட்சியானது - இதன் முக்கியத்துவத்தை நான் மிகைமதிப்பீடு செய்ய முடியாது - சாத்தியமான ஒவ்வொரு வழியிலும் தொழிலாள வர்க்கத்தை நோக்கிய ஒரு தெளிந்த நோக்குநிலையைப் பராமரிக்க முனைந்தது. ஆனால் கட்சியின் ஆரம்ப வருடங்கள் அரசியல் மற்றும் சமூகப் பேதங்களால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டதாக இருந்தது. 1970 மற்றும் 1973க்கு இடையில் தொழிலாளர் கழகத்தின் கணிசமான வளர்ச்சி என்பது தவிர்க்கவியலாமல் ஒரு கடுமையான அரசியல் நெருக்கடியை உருவாக்கியது. புதிதாக கட்சிக்கு வென்றெடுக்கப் பட்டவர்களில் பலரும் குட்டி முதலாளித்துவ தீவிரமயப்பட்ட போராட்ட இயக்கங்களின் குழுவில் இருந்து வென்றெடுக்கப் பட்டிருந்தனர். தொழிலாளர் கழகத்தின் தேசிய செயலராக இருந்த ரிம் வொல்ஃபோர்த்தே கூட, சட்மனிச இயக்கத்தில் இருந்து வந்திருந்தார்.

வியட்நாம் போருக்குப் பிந்தைய காலத்தில் குட்டி முதலாளித்துவ போர் எதிர்ப்பு இயக்கம் உருக்குலைந்து போய் விட்ட நிலையில், தொழிலாளர் கழகத்திற்குள் இருந்த சமூகப் பிளவுகளின் தாக்கங்கள் மிகவும் திட்டவாட்டமானவைகளாக இருந்தன. இது ஒவ்வொரு தனிநபரின் பரிணாமமும் அவரது சமூகப் பின்னணியால் நேரடியாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது என்பதாக எந்த வகையிலும் சொல்வதல்ல. ஆயினும் 1973-74 இல் உறுப்பினர் எண்ணிக்கையில் கடுமையான இழப்பு - வொல்ஃபோர்த்த் மற்றும் அவரது துணைவியாரான நான்சி ஃபீல்ட்ஸின் சீர்குலைவான நடத்தையால் இது நிச்சயமாக இன்னும் மோசமடைந்தது - ஒரு பரந்த சமூக மற்றும் அரசியல் நிகழ்முறையைப் பிரதிபலித்தது.

1960களில் தீவிரமயப்படுத்தப்பட்டிருந்த நடுத்தர வர்க்கத்தின் பிரிவுகள் தமது பழைய பரிச்சயமான சமூகச் சூழலுக்குத் திரும்புவதற்கு விருப்பம் கொண்டு காணப்பட்டனர். இந்தப் பயணமானது அவர்களை தவிர்க்கவியலாமல் மீண்டும் முதலாளித்துவ அரசியலின் வட்டத்திற்குள் கொண்டுவந்து விட்டுவிட்டது.

வோக்ஸ் லீக் மற்றும் தொழிலாளர் புரட்சிக் கட்சி (WRP) இரண்டுமே நடுத்தர வர்க்கத்திற்குள்ளான வலதுசாரி நகர்வினால் ஆழமாக பாதிப்புற்றிருந்தன. ஆனால் அமெரிக்காவில், வொல்ஃபோர்த்த் ஓடியதால் உருவான நெருக்கடியானது, இந்த முரண்பாட்டின் கீழமைந்திருந்த தத்துவார்த்த மற்றும் அரசியல் முரண்பாடுகளை ஒரு முறையான ஆய்வினை செய்து வேலை செய்ததன் அடிப்படையில் வோக்ஸ் லீக்கினால் வெற்றிகொள்ளப்பட்டு விட்டது. மறுமுனையில் பிரிட்டனிலோ, அலன்

தோர்னெட் உடனான மோதலில் எழுந்த அரசியல் பிரச்சினைகள் முழுமையாக ஆய்வு செய்து தீர்க்கப்படவில்லை. இவ்வாறாக, தோர்னெட் உடன் துரிதமாக அமைப்பீதியாக கணக்குத்தீர்ப்பதன் மூலம் சரிசெய்து கொள்ளப்பட்டது என்றபோதிலும், எந்த சமூக மற்றும் அரசியல் அழுத்தங்களுக்கு அவரது போக்கு ஒரு வெளிப்பாடாக இருந்ததோ அவை தெளிவுபடுத்தப்படவில்லை. குறிப்பாக, WRP தோர்னெட் உடனான மோதலை அதற்கு முன்வந்த பப்லோவாதத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தின் வரலாற்று உள்ளடக்கத்திற்குள்ளாக பொருத்திக் காட்டத் தவறியது. இவ்வாறாக, கட்சிக்குள்ளாக வலது நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருந்த குட்டி முதலாளித்துவக் கூறுகளின் செல்வாக்கு தொடர்ந்து வளர்ந்து கொண்டிருந்தது. இதுதான் 1985 இல் பிரிட்டிஷ் அமைப்புக்குள் வெடிப்புக்கு வழிவகுத்த WRP இன் பெரும் சந்தர்ப்பவாத அரசியல் நிலைப்பாட்டில் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டது.

ஆயினும் 1982க்கும் 1985க்கும் இடையில் வேர்கஸ் லீக்கினால் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டிருந்த தத்துவார்த்த மற்றும் அரசியல் விமர்சனங்கள் அனைத்துலகக் குழுவை இதற்கு தயாரிப்பு செய்திருந்தது. ருசீ இன் சந்தர்ப்பவாதத்தின் மீதான விமர்சனம் பிரிவுகளின் தீர்மானகரமான பெரும்பான்மையின் ஆதரவை வென்றிருந்தது. 1985 டிசம்பரில், அனைத்துலக குழு WRPஐ அங்கத்துவத்தில் இருந்து இடைநீக்கம் செய்தது. இவ்வாறாக, பகிரங்கக் கடித விநியோகத்துடன் நான்காம் அகிலத்திற்குள் தொடங்கியிருந்த 32 ஆண்டு கால உள்நாட்டு யுத்தம் மரபுவழி ட்ரோன்ஸ்கிசுவாதிகளுக்கான வெற்றியுடன் நிறைவடைந்தது.

1985 இலையுதிர் காலத்தில் நிகழ்ந்த உடைவு அரசியல் அத்தத்திலும் சரி சமூக அத்தத்திலும் சரி தீர்க்கமான ஒன்றாக இருந்தது. WRP உள்ளாக அனைத்துலகக் குழுவிற்கு எதிராய் இருந்தவர்கள் புரட்சிகர சோசலிசத்துடன் அவர்களுக்கு கடந்த காலத்தில் இருந்த அத்தனை அரசியல் மற்றும் தனிப்பட்ட உறவுகளையும் தீர்மானகரமாய் முறித்துக் கொள்கின்றதான நிகழ்ச்சிபோக்கில் இருந்தார்கள். WRP இன் தலைவர்களும் அவர்களைப் பின்பற்றி நடந்தவர்களும் சோசலிச முன்னோக்கின் பிரச்சினைகளையோ தொழிலாள வர்க்கத்தின் நலன்களையோ விவாதிப்பதில் ஆர்வமின்றி இருந்தார்கள். பண்டா மற்றும் சுலோட்டரை அடியொற்றி நடந்தவர்களிடையே ஒரு வகை வெறித்தனம் நிலவியது. இதனை நாம் காக்கும் மரபியத்தில் விவரிக்க நான் முனைந்தேன்:

1985 அக்டோபரில், WRPக்குள்ளாக நடுத்தர வர்க்கத்தின் அடக்கி வைக்கப்பட்ட அதிருப்திகள் வெடித்தன. பிரமை விலகி சுடுகாட்டுடன், எந்த வெகுமதிகளும் இன்றி

பல ஆண்டு காலம் கடுமையாக உழைத்திருந்த அலுப்பு, தமது தனிநபர் குழல்களால் உண்டான அதிருப்தி, இழந்த காலத்தை ஈடு செய்யும் கவலை, அத்துடன் புரட்சியைப் பற்றி பேசிப் பேசி அலுத்து களைத்தது ஆகியவற்றுடன் இந்த நடுத்தர வர்க்க சக்திகளின் அகநிலை ஆவேசமானது - இது பாதி ஓய்வுபெற்று விட்டிருந்த பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களின் ஒரு கலவையான குழுவினால் தலைமை தாங்கப் பெற்றது - அரசியல்ரீதியாக கலைப்புவாதமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. அதற்கான மூலம் WRP தலைமையின் அகநிலை தவறுகளில் இல்லை மாறாக இன்னும் அடிப்படையாய் வர்க்க உறவுகளிலான புறநிலை மாற்றங்களில் தான் இருந்தது என்ற துல்லியமான காரணத்தாலேயே. கட்சியின் பெரும் பிரிவுகளுக்குள் அலையெனப் பாய்ந்த ஐயுறுவாதம் என்பது தொழிலாளர் புரட்சிக் கட்சிக்குள்ளான ஒரு சக்திவாய்ந்த சமூகப் போக்கின் வெளிப்பாடாக இருந்தது.[16]

1985 இலையுதிர் காலத்தில், கட்சிக்குள்ளான நிகழ்வுகளை வர்க்க ரீதியாக விளக்குவதற்கு முயற்சிகள் நடந்தபோது கிளிஃப் சுலோட்டர் கோபமுற்றார். "மனிதர்கள் தாங்கள் எந்த வர்க்கத்தை பிரதிநிதித்துவம் செய்கிறோம் என்று விளக்குவதைக் கேட்கவே அலுப்பும் சலிப்புமாய் இருக்கிறது" என்று அவர் ஒரு கட்டத்தில் கூறினார். தான் எந்த வர்க்கத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றேன் என விவாதிக்க சுலோட்டர் கட்டாயமாக விரும்பவில்லை. அதுவும் காரணத்துடன் தான். தனது கோட்பாடற்ற அரசியலுக்கான நியாயமாக அவர் 1985 இல் திறந்து விட்ட "புரட்சிகர ஒழுக்கம்" என்ற பதாகைதான் ஏகாதிபத்திய ஆதரவு "மனித உரிமைகள்" அரசியலை நோக்கிய பாலமாக அவருக்கு சேவை செய்தது. ஒரு தசாப்த காலத்திற்கு உள்ளாகவே அவரது அமைப்பின் உறுப்பினர்கள் பால்கனில் நேட்டோவின் தலையீட்டுக்கு ஒத்துழைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

1985 இல், அனைத்துலகக் குழுவிற்குள்ளான போராட்டம் அதன் உச்சகட்டத்தை எட்டிக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் தான், எர்னெஸ்டோ லக்லாவும் சான்டல் மவுபேயும் (Ernesto Laclau and Chantal Mouffe) மேலாதிக்கமும் சோசலிச மூலோபாயமும் (Hegemony and Socialist Strategy) என்ற தமது முக்கியமான படைப்பை முடித்திருந்தனர். முக்கியமான பப்லோவாத பதிப்புகமான வெர்ஸோ மூலம் அது பிரசுரிக்கப்பட்டது. பின்-நவீனத்துவ வட்டங்கள் பின்-கட்டமைப்பிய வட்டங்கள் (post-modernist and post-structuralist) இரண்டிலுமே இந்தப் புத்தகம் அபரிமிதமான செல்வாக்கு செலுத்தியது. அந்த சமயத்தில் அவர்களது எழுத்துகளை நாங்கள் அறிந்திருக்கவில்லை (சிலவேளை சுலோட்டருக்கும் அவர்களை தெரியாமல்

இருந்திருக்கலாம்) என்றபோதிலும், லக்லா மற்றும் மவுபேயின் கருத்தாக்கங்கள் WRP இன் தத்துவார்த்த மேடையாக சேவை செய்திருக்கக் கூடும். லக்லாவும் மவுபேயும் எழுதினர்:

தத்துவார்த்த ரீதியாக தொழிலாள வர்க்கத்தின் முக்கியதன்மையின் மீதும், சமூகம் ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்றுக்கு உருமாறுவதற்கு புரட்சியின் (சிறப்பெழுத்தில் "G") பாத்திரத்தின் மீதும், அரசியலின் தருணத்தை அர்த்தமற்றதாக்கக் கூடிய ஒரு சிறப்பான ஐக்கியப்பட்ட மற்றும் ஒரே இயல்புள்ள கூட்டான விருப்பத்தின் கற்பனையான எதிர்பார்ப்பின் மீதும் தங்கியிருக்கின்ற சோசலிசத்தின் மொத்த கருத்தாக்கமும் இப்போது நெருக்கடியில் இருக்கிறது.

மார்க்சிச தத்துவத்தின் பாசாங்குகளையும் அது செல்லுபடியாகும் பரப்பினதும் தரத்தை குறைப்பதன் மூலமாக, நாம், அந்தத் தத்துவத்தில் ஆழமாகப் பொதிந்திருக்கின்ற ஒன்றை, அதாவது தனது வகையினப்படுத்தும் முறைபினால் வரலாற்றின் அடித்தளமான முக்கியத்துவத்தையும் அதன் உள்ளடக்கத்தையும் கைப்பற்றுபவர்கான அதன் மோனிச இலட்சியத்தை, உடைத்துக் கொண்டிருக்கிறோமா என்று ஆம் என்பதே பதிலாக இருக்க முடியும். "ஒரு உலகளாவிய வர்க்கத்தின் மெய்ப்பொருளாய்வு ரீதியான முன்னுரிமையை அடிப்படையாகக் கொண்ட எந்தவொரு அறிவாராய்ச்சி சிறப்பரிமையையும் நாம் கைதுறந்தால் மட்டுமே மார்க்சிச வகையினங்களின் செல் தகைமையின் தற்போதைய தரத்தை கவனமாக விவாதிப்பது சாத்தியமாகும். நாம் இப்போது ஒரு பின்-மார்க்சிச பகுதியில் இருக்கிறோம் என்பதை இந்தப் புள்ளியில் நாம் ஒளிவுமறைவின்றி கூறியாக வேண்டும். மார்க்சிசத்தினால் விளக்கப்பட்ட அகநிலை மற்றும் வர்க்கங்களின் கருத்தாக்கத்தையோ, அல்லது முதலாளித்துவ அபிவிருத்தியின் வரலாற்றுப் பாதை பற்றிய அதன் பார்வையையோ, அல்லது, முரண்பாடுகள் மறைந்து விடுகின்ற ஒரு வெளிப்படையான சமூகமாக கம்யூனிசம் குறித்த கருத்தாக்கத்தையோ இனியும் பராமரிப்பது சாத்தியம் இல்லாததாகும்.[17]

கடந்த கால் நூற்றாண்டு காலம் என்பது அமெரிக்காவிற்குள்ளும் சர்வதேச அளவிலும் சமூகத்தின் அத்தமான துருவமயமாக்கலைக் கண்டிருக்கிறது. மக்களின் செல்வம் படைத்த 1 சதவீதத்தினரிடம் தான் மிதமிஞ்சிய செல்வம் மலைக்க வைக்கும் அளவில் குவிந்து கிடக்கிறது என்பதில் தான் பொருளாதார மற்றும் சமூக அறிஞர்களின் பிரதானக் கவனம் அமைந்து வந்திருக்கிறது என்பது உண்மையே. ஆனால் சோசலிச முதலாம் தீர்மானம் சுட்டிக் காட்டுவதைப் போல, கடந்த சில தசாப்தங்களில் உயர் நடுத்தர வர்க்கத்தின் கணிசமானதொரு பகுதி

கணிசமானதொரு செல்வத்தை பெற்றிருக்கிறது. இந்த வசதியான அடுக்கிடம் இருக்கும் செல்வத்தை செல்வம் குவிந்து கிடக்கும் ஒன்று முதல் ஐந்து சதவீதம் பேரிடம் இருக்கும் செல்வத்துடன் கொஞ்சமும் ஒப்பிட முடியாது தான். என்றாலும், தொழிலாள வர்க்கத்துடன் ஒப்பிட்டால் இந்த வசதியான அடுக்கு மிக நன்றாகவே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிகழ்ச்சிப்போக்கானது குட்டி முதலாளித்துவ இடதின் அடித்தளமாகத் திகழ்கின்ற ஓரளவுக்கு வசதியானதொரு சமூக அடுக்கினை காலப்போக்கில் தொழிலாள வர்க்கத்திடம் இருந்து ஆழமான சடவாத, சித்தாந்தரீதியான மற்றும் அரசியலரீதியான அந்நியப்படலுக்கு அழைத்துச் சென்றிருக்கிறது.

நாம் ஆய்வு செய்து கொண்டிருக்கும் அரசியல் நிகழ்ச்சி என்பது வெறுமனே தத்துவார்த்த சீரின்மைகளின் விளையொருள் அல்ல. தொழிலாள வர்க்கத்தின் புரட்சிகரத் திறனின் மீது குட்டி முதலாளித்துவ இடதுக்கு இருந்த நீண்டகால ஐயுறுவாதமானது, அதன் கணிசமான பொருளியல் வசதி சேர்க்கையால் மேலும் உந்தப்பட்டு, புதிய மற்றும் தனித்துவமான சமூகப் பொருளாதார மற்றும் அரசியல் குணநலன்களைப் பெற்றிருக்கிறது. சமூகத்தின் அதிக செல்வம் படைத்த 10 சதவீதத்தினரது செல்வம் மற்றும் சலுகைகளில் சற்று உகப்பான விநியோகத்தை பெறுவதை நோக்கியே அதன் பொருளாதார நலன்கள் மேலும் மேலும் கவனம் குவிக்கின்ற நிலையிலும், அத்துடன் அது ஆளும் ஸ்தாபகத்தினால் ஒப்புதலளிக்கப்பட்ட அரசியல் கட்டமைப்புகளுக்குள் முன்னெப்போதும் இருந்திராத ஒரு அளவுக்கு தன்னை ஒருங்கிணைத்துக் கொண்டு விட்ட நிலையிலும், இந்த வசதியான இடதுகள் தொழிலாள வர்க்கத்தின் போராட்டங்களுக்கு காட்டுகின்ற குரோதத்தினை இனியும் உள்ளீடற்ற போலி-சோசலிச வார்த்தை ஜாலங்களைக் கொண்டு மறைப்பதற்கு முடிவதில்லை. தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு, புரட்சிகரப் பாத்திரம் இருக்கட்டும், சயாதீன பாத்திரம் எதனையும் கூட மறுக்கின்ற ஒரு “இடது” அரசியல் வரையறைக்காக இதன் சித்தாந்தவாதிகள்

பகிரங்கமாக வாதாடத் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றனர்.

மார்க்சிச தொழிலாள வர்க்கப் போராட்டத்தில் இருந்து மாறுபடுகின்றதொரு “இடது” அரசியலின் புதியதொரு வடிவத்திற்கு சோல் நியூமன் வெளிப்படையாக அழைப்பு விடுகின்றார்: இனியும் இது பாட்டாளி வர்க்கத்தின் மைய அகநிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல, எனவே, பாரம்பரியமான தொழிலாள வர்க்க அமைப்புகள் இந்தப் போராட்டங்களில் முக்கியமான வழிகளில் சம்பந்தப்பட்டுள்ளன என்கின்ற போதிலும், இந்த இயக்கம் இனியும் வர்க்கப் போராட்டத்தின் வரையறைக்குள் புரிந்து கொள்ளக் கூடியது அல்ல. [18]

அமெரிக்காவிலும் சரி சர்வதேசரீதியாகவும் சரி சோசக மற்றும் அனைத்துலகக் குழுவின் அரசியல் வேலைத்திட்டம் போலி-இடதுகளின் வேலைத்திட்டத்திற்கு சமரசமற்ற வகையில் எதிரானதாகும். எங்களது அரசியல் தொழிலாள வர்க்கப் போராட்டத்தின் மையத்தன்மையையே அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். முதலாளித்துவத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தில் தொழிலாள வர்க்கம் வெறுமனே பத்தொரு பதினொன்று அல்ல. நவீன முதலாளித்துவ சமூகத்திற்குள்ளாக அது ஒரு தீர்மானகரமான புரட்சிகர சக்தி ஆகும். தொழிலாள வர்க்கத்தின் போராட்டங்களுக்குத் தயாரிப்பு செய்வதையும் அதற்குத் தலைமையேற்பதையும் நோக்கியே கட்சியின் அத்தனை முனைப்புகளும் செலுத்தப்பட வேண்டும். புரட்சிகரப் போராட்டம் நிதர்சனமானது, உண்மையில் வர்க்கப் போராட்டத்தின் “வரையறை”களுக்குள் அது அபிவிருத்தியுறுகின்ற போதுதான் அது “புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக” இருக்கும் என்று நாங்கள் வலியுறுத்துகின்றோம். இந்த அடிப்படையில் தான் வர்க்க மோதல் தீவிரமடைந்து கொண்டிருக்கும் இந்தப் புதிய காலகட்டத்தில் தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்கள் இடையே தனது செல்வாக்கைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு சோசக போராடவேண்டியிருக்கிறது.

குறிப்புகள்

1. Greta R. Krippner, Capitalizing on Crisis: The Political Origins of the

Rise of Finance (Cambridge: Harvard University Press, 2011), p. 4.

2. The First Five Years of the Communist International, Vol. 1 (London: New Park, 1973), p. 138.

3. “Two Worlds,” in Collected Works, Volume 16 (Moscow: Progress, 1977), p. 311.

4. Leon Trotsky and the Development of Marxism (Detroit: Labor Publications, 1985), pp. 18-19.

5. New Parties of the Left: Experiences from Europe, by Bensaïd, Sousa, et.al (London: Resistance Books, 2011), p. 40

6. New York: The Free Press, p.69.

7. In Defense of Marxism, (London: 1966), P. 15.

8. Dwight Macdonald, The Root is Man, Brooklyn, NY: Automedia, 1995, pp. 38-39.

9. Ibid, pp. 61-65.

10. The Castoriadis Reader (Oxford, Blackwell, 1997), p. 2.

11. Ibid, p. 28

12. Berkeley: University of California Press, 1995, pp. 98-99.

13. Saul Newman, Unstable Universalities: Poststructuralism and Radical Politics (Manchester: Manchester University Press. 2007), p.179.

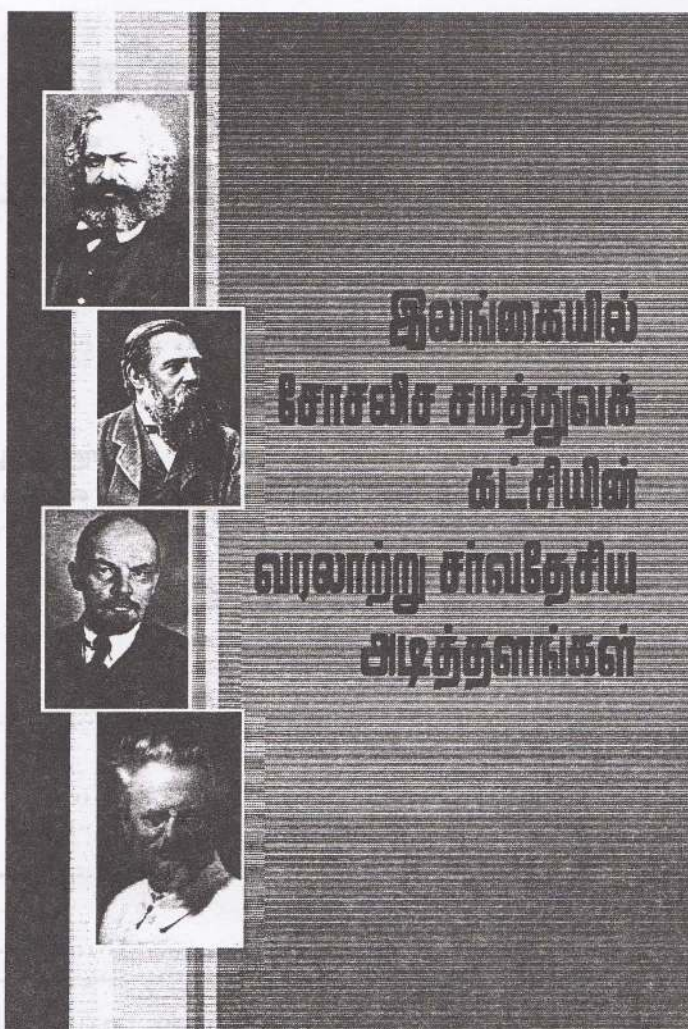
14. London: Pluto Press, 1982, p. 21.

15. David West, Continental Philosophy: An Introduction (Cambridge: Polity, 2010), p. 214.

16. David North (Detroit: Labor Publications, 1988), pp. 13-14.

17. London: Verso, pp. 2-4.

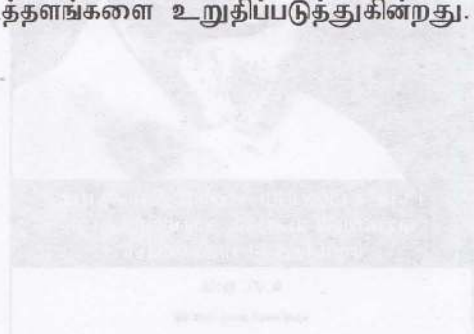
18. Unstable Universalities, p. 176.

இலங்கையில் சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் வரலாற்று சர்வதேசிய அடித்தளங்கள்

இந்த ஆவணம், 2011 மே 27 முதல் 29ம் திகதி வரை கொழும்பில் இடம்பெற்ற சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் ஸ்தாபக மாநாட்டில் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகும். இது லியோன் ட்ரொட்ஸ்கியின் நிரந்தரப் புரட்சித் தத்துவமானது ட்ரொட்ஸ்கிவாத இயக்கத்தின் போராட்டத்தினுள் கொண்டுள்ள கேந்திர முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துவதுடன், தெற்காசிய தொழிலாள வர்க்கத்தின் மூலோபாய அனுபவங்களின் படிப்பினைகளை சுருக்கிக் கூறுகிறது. இதன் மூலம், இலங்கையில் சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் வரலாற்று சர்வதேசிய அடித்தளங்கள் இலங்கையிலும் ஆசியா முழுவதிலும் சோசலிச அனைத்துலகவாதத்தை நோக்கிய போராட்டத்துக்கு அவசியமான அரசியல் மற்றும் தத்துவவார்த்த அடித்தளங்களை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

விலை ரூ. 225.00

உலக சோசலிச வலைத் தள ஆய்வு

சந்தா

'உலக சோசலிச வலைத் தள ஆய்வு' சஞ்சிகைக்கான ஒரு வருட (நான்கு இதழ்கள்) சந்தாவுக்காக கீழ் உள்ள கூப்பனை நிரப்பி, சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் பெயரில் எழுதப்பட்ட காசுக் கட்டளை அல்லது காசோலையுடன் 795 1/1, மெடியம்பலம் சந்தி, கோட்டே வீதி, கோட்டே என்ற முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

அஞ்சல் கட்டணத்துடன் ஒரு வருட சந்தா ரூபா.400.00

பெயர்:.....

முகவரி:.....

தொலைபேசி:.....

மின்னஞ்சல்:.....

தொழிலாளர் பாதையின் புதிய வெளியீடு

ட்ரொட்ஸ்கியின் மரபுரிமையையும்
இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் வரலாற்றில்
அவரது இடத்தையும் மறுபரிசீலனை
செய்வதை நோக்கி

விலை ரூ. 25.00

ட்ரொட்ஸ்கியின் மரபுரிமையையும் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் வரலாற்றில் அவரது இடத்தை மறுபரிசீலனை செய்வதை நோக்கி

உ.வி. கோபித்

தொழிலாளர் பாதையின் வெளியீடு

உலக சோசலிச வலைத் தளத்தின் (WSWS) அனைத்துலக ஆசிரியர் குழுவின் தலைவரும் அமெரிக்க சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் தேசியச் செயலாளருமான டேவிட் நோர்த், ஆஸ்திரேலியாவில் நடந்த அனைத்துலகப் பாடசாலையில், லியோன் ட்ரொட்ஸ்கி படுகொலை செய்யப்பட்டு 60 ஆண்டுகள் பூர்த்தியடைந்ததை முன்னிட்டு 21 ஜனவரி 2001 அன்று ஆற்றிய விரிவுரையே இந்தச் சிறிய நூலாகும். இந்த விரிவுரையில், இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் வரலாற்றில் ட்ரொட்ஸ்கி ஆற்றியிருந்த வகிபாகத்தை நோர்த் ஆழமாக பகுப்பாய்வு செய்துள்ளார். ட்ரொட்ஸ்கியின் 70வது நினைவு தினத்தை முன்னிட்டு இந்நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

WSWS ICFI Mehring Books Mobile RSS Feeds Newsletter Select a language

World Socialist Web Site wsws.org
Published by the International Committee of the Fourth International (ICFI)
Search the WSWs Search
Click here for advanced search »

Home Perspectives World News World Economy Arts Review History Science Philosophy Workers Struggles
ICFI/Marxist Library Letters Full Archive

19 November Recent Days » Other Languages »

Anti-Wall Street protests
Police repression escalates against Occupy protests
By Kate Randall, 19 November 2011
Mayor Bloomberg is defending the heavy-handed response of city police to the protests held Thursday to mark two months since the beginning of the Occupy Wall Street protest.

Occupy Albany, NY: "The people need to represent the people"
Police use pepper spray against unarmed protesters in Davis, California
More on the anti-Wall Street protests »

Obama seeks to build anti-China coalition at Bali summit
By Alex Lantier, 19 November 2011
The US escalation of military tensions with

Perspective
Obama heightens danger of war in Asia
19 November 2011
US imperialism is recklessly deploying its military power in a confrontation with China that potentially will have far more disastrous consequences than the wars in Afghanistan, Iraq and Libya.
Earlier Perspectives »

Commentary
JVP dissidents in Sri Lanka: a new political trap
By K. Ratnayake, 19 November 2011
The JVP critics are desperately attempting to prevent a further erosion of the party's standing among workers and youth disgusted with its repeated betrayals and foul communal politics.

Service Employees International Union endorses Obama in 2012
By David Walsh, 19 November 2011
Service Employees International Union

WSWS Newsletter
Enter your email address to receive daily updates of all new material from the WSWs.
Email Address
Add Remove
Submit More newsletters »
Donate
Related Sites
Contact us

SUPPORT THE WORLD SOCIALIST WEB SITE

Follow us on
Facebook Twitter
Youtube RSS Feed

Upcoming Events
Occupy Wall Street and Beyond: Equality and the

உலக சோசலிச வலைத் தளத்தை வாசியுங்கள்

(சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் உட்பட 18 மொழிகளில்)

http://www.wsws.org

(நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் வெளியீடு)

* வலைத் தளத்தில் பிரசுரிப்பதற்காக வரலாறு மற்றும் அரசியல் பிரச்சினைகள் அல்லது வேறு ஆழமான தலையங்கத்தில் வாசகர்கள், புத்திஜீவிகள் அல்லது ஏனையவர்களின் பங்களிப்புகளையும் ஆர்வத்துடன் வரவேற்கின்றோம்.

E-mail: editor@wsws.org

අලුබෝමුල්ල සත්සර පිට්ටි කවුන්සිලි මධ්‍යම කර ප්‍රසිද්ධි කරන ලදී